

ພຣະໄຕຣປິດິກພາສາລາວ

ເຫຼັ້ມທີ ໓໖

ພຣະອະພິທຳ

ເຫຼັ້ມທີ ໓

ທາຕຸກະຖາ

ສະບັບຄົ້ນຄົວວັດທາດຫຼວງເໜືອ

ພຸດທະສັກກະຣາດ ໒໕໖໕

ຄຳປາຣົບ

ສິບເມືອງ ອາດຕະມາໄດ້ມີໂອກາດມາຊ່ວຍພຣະອາຈານອົງໜຶ່ງເຮັດພຣະໄຕປິດົກສະບັບ ພາສາບາລີລາວ ອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ຢູ່ທີ່ຫໍທຳມະສະພາ ວັດທາດຫຼວງເໜືອ ໃນປີ ພ.ສ ໒໔໕໕-໒໔໕໗ ເປັນຈຳນວນ ໓໕ ຊຸດ ໑,໕໗໕ ຫົວ ໂດຍມີຍາທ່ານໃຫຍ່ ມະຫາເວດ ມະເສໂນ ເປັນປະທານເກັບກຳຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ຈົນສຳເລັດລົງດ້ວຍດີ ໂດຍມີແຜນການຈັກສິບຕໍ່ແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບພາສາໄທ ມ.ຈ.ລ. ມາເປັນພາສາລາວ ອາດຕະມາຄຶດເຫັນວ່າເປັນມະຫາບຸນກຸສົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ຕົນທີ່ຈະໄດ້ອ່ານ ແລະແປພຣະໄຕຣປິດົກອອກມາເປັນພາສາລາວທັງໝົດ ອັນເປັນໜັງສືທີ່ຮີບໂຮມຄວາມຮູ້ ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າທີ່ອາດຕະມາເຄົາລົບ ແລະສັດທາເໜືອສິ່ງອື່ນໃດ ຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ສິບຕໍ່ແປໂດຍລຳພັງພຽງອົງດຽວຢູ່ຫໍທຳມະສະພາບ່ອນເກົ່າ ໂດຍມີຄວາມຮູ້ບໍ່ຈົບ ມ ໒ ຄິດຍ້ານເຮັດຜິດຫຼາຍກວ່າຖືກຢູ່ ແຕ່ອາໄສສັດທາທີ່ມີຢູ່ໃນໂຕ ຈຶ່ງສູ້ຊົນທາຄວາມຮູ້ເອົາເອງ ຜ່ານໄປ ໓ ປີ ກໍໄດ້ແປພຣະວິໄນປິດົກສຳເລັດໄດ້ ໘ ເຫຼັ້ມ

ແຕ່ຕໍ່ມາໄດ້ເກີດປັນຫາຂຶ້ນໃນການແປພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບ ມ.ຈ.ລ ຂອງຣາດສະອານາຈັກໄທມາເປັນພາສາລາວ ໃນຄັ້ງນີ້ ກຽວກັບໂປຣແກຣມທີ່ໃຊ້ແປຢູ່ບໍ່ສາມາດແປງເອກກະສານຂອງໂປແກຣມເກົ່າໃຫ້ມາເປັນໂປຣແກຣມໃໝ່ໄດ້ ອາດຕະມາຈຶ່ງຕັດໃຈຖິ້ມວຽກທີ່ໄດ້ແປມາ ໘ ເຫຼັ້ມນັ້ນໄປແລ້ວນັບໜຶ່ງໃໝ່ຈົນຜ່ານມາອີກ ໔ ປີ ກໍໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍມີພຣະອາຈານອົງນັ້ນເປັນຜູ້ແກ້ສຳນວນໃຫ້ອີກປີໜຶ່ງ

ຂໍໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ຈະນຳເອົາໄປໃຊ້ຮັບຮູ້ໄວ້ວ່າ ເປັນການແປໂດຍສ່ວນບຸກຄົນມີພຽງແຕ່ຄູບາ ໒ ອົງເທົ່ານັ້ນ ໂດຍມີເຈດຕະນາ ກາຍ ຄັດລອກ ໂຄງສ້າງເກົ່າມາແປທັງໝົດ ທັງຫົວຂໍ້ ແລະ ວັກຄີກັນທັງໝົດ ໔໔ ຫົວ ຕ່າງແຕ່ສາຣະບານ ແລະການຈັດໜ້າ ແລະບໍ່ມີຄຳນຳ

ສະນັ້ນ ອາດຕະມາເອງຜູ້ແປຮູ້ດີວ່າຍັງມີຂໍ້ຜິດພາດຢູ່ຫຼາຍ ບໍ່ວ່າຄຳຜິດ ສຳນວນທີ່ໃຊ້ອ່ອນໄປ ຍ້ອນອາດຕະມາເອງການສຶກສາບໍ່ສູງ ຈຶ່ງຂໍອະໄພໄວ້ໃນທີ່ນີ້ ແລະຂໍແນະນຳໃຫ້ລະມັດລະວັງໃນການນຳໄປໃຊ້ອ້າງອີງ ຫຼື ເຮັດອອກມາເປັນເຫຼັ້ມ ກະລຸນາກວດແກ້ໃໝ່ກ່ອນທັງໝົດ

ສຸດທ້າຍນີ້ ຂໍຂອບໃຈ ລະລຶກຮູ້ບຸນຄຸນຂອງຄະນະຜູ້ແປຕົ້ນສະບັບ ມ.ຈ.ລ ພາສາໄທ ຍາທ່ານໃຫຍ່ ຖາວອນ ຕາພອນປະເສີດ ເຈົ້າອາທິການວັດທາດຫຼວງເໜືອ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກ ຄູບາ ບຸນ ອົງແນະນຳໃຫ້ໃຊ້ໂປຣແກຣມໃໝ່ເຮັດໃຫ້ແປໄດ້ໄວຂຶ້ນຫຼາຍ ແລະ ພຣະອາຈານຜູ້ຊີ້ນຳເຂົ້າມາເຮັດວຽກແປພຣະໄຕຣປິດົກໃນຄັ້ງນີ້ອີກອົງໜຶ່ງ ເພິ່ນບໍ່ປະລິງອອກນາມຄືອາດຕະມາ ຂໍພຣະສັດທາຂອງອົງສົມເດັດ ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຈົງເກື້ອກູນແດ່ ເພື່ອນ ເກີດ ແກ່ ເຈັບ ຕາຍ ທຸກຄົນ ທຸກຊັ້ນ ທຸກວັນນະ ທຸກພົບ ທຸກພູມ ເທີ້ນ.

ສາຣະບານ

໑. ມະຫາວັກ	໑
໑. ປຸກຄະລະກະຖາ	໑
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນ	໑
໑. ສຸດທະສັດສິກັດຖະ	໑
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງລ້ວນ ໆ	໑
໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກະ	໑
ອະນຸໂລມປັນຈະກະ	໑
ປະຕິກຳມະຈະຕຸກກະ	໒
ນິກຄະທະຈະຕຸກກະ	໓
ອຸປະນະຍະນະຈະຕຸກກະ	໓
ນິກຄະມະຈະຕຸກກະ	໔
໑. ສຸດທະສັດສິກັດຖະ	໕
໒. ປັດຈະນິການຸໂລມະ	໕
ປັດຈະນິກະປັນຈະກະ	໕
ປະຕິກຳມະຈະຕຸກກະ	໖
ນິກຄະທະຈະຕຸກກະ	໗
ອຸປະນະຍະນະຈະຕຸກກະ	໗
ນິກຄະມະຈະຕຸກກະ	໘
໒. ໂອກາສະສັດສິກັດຖະ	໙
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງກັບໂອກາດ	໙
໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກະ	໙
໓. ກາລະສັດສິກັດຖະ	໙
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງກັບການ	໙
໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກະ	໙
໔. ອະໄວຍະວະສັດສິກັດຖະ	໑໐
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງກັບອະໄວຍະວະ	໑໐
໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກະ	໑໐
໒. ໂອກາສະສັດສິກັດຖະ	໑໑
໓. ກາລະສັດສິກັດຖະ	໑໒

໔. ອະໄວຍະວະສັດສີກັດຖະ	໑໒
໕. ສຸດທິກະສັງສັນທະນະ	໑໓
໖. ໂອປາມະສັງສັນທະນະ	໑໘
໗. ຈະຕຸກກະໂນສັງສັນທະນະ	໒໖
໘. ລັກຂະນະຍຸດຕິ	໓໐
໙. ວະຈະນະໂສທະນະ	໓໑
໑໐. ປັນຍັດຕານຸໂຍຄະ	໓໒
໑໑. ຄະຕິອະນຸໂຍຄະ	໓໖
໑໒. ອຸປາທາປັນຍັດຕານຸໂຍຄະ	໔໓
໑໓. ປຸຣິສະກາຣານຸໂຍຄະ	໔໔
໑໔. ອະພິນຍານຸໂຍຄະ	໖໘
໑໕.-໑໘. ຍາຕະການຸໂຍຄາທິ ໑	໖໙
໑໙. ປະຕິເວທານຸໂຍຄະ	໗໑
໒໐. ສັງຄານຸໂຍຄະ	໗໓
໒໑. ສັດສີກັດຖະສະພາຄານຸໂຍຄະ	໗໓
໒. ປະຣິທານິກະຖາ	໘໖
ວ່າດ້ວຍຄວາມເສື່ອມ	໘໖
໑. ວາທະຍຸດຕິປະຣິທານິ	໘໖
ວ່າດ້ວຍຫຼັກການໂຕ້ວາທະໃນເລື່ອງຄວາມເສື່ອມ	໘໖
໒. ອະຣິຍະປຸກຄະລະສັງສັນທະນະປະຣິທານິ	໘໗
ວ່າດ້ວຍການທຽບຄຽງພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນໃນເລື່ອງຄວາມເສື່ອມ	໘໗
໓. ສຸດຕະສາທະນະປະຣິທານິ	໑໐໘
ວ່າດ້ວຍການອ້າງພຣະສຸດໃນເລື່ອງຄວາມເສື່ອມ	໑໐໘
໓. (ກ) ພິມມະຈະຣິຍະກະຖາ	໑໑໓
ວ່າດ້ວຍພິມມະຈັນ	໑໑໓
໑. ສຸດທະພິມມະຈະຣິຍະກະຖາ	໑໑໓
໒. ສັງສັນທະນະພິມມະຈະຣິຍະກະຖາ	໑໒໐
໓. (ຂ) ໂອທິໂສກະຖາ	໑໒໓
໔. ຊະຫະຕິກະຖາ	໑໒໙
໕. ສັບພະມັດຖິຕິກະຖາ	໑໓໔
໖. ອະຕິຕັກຂັນທາທິກະຖາ	໑໖໗

ກ. ເອກັດຈະມັດຖິຕິກະຖາ.....	໑໗໕
ກຸ. ສະຕິປັດຖານະກະຖາ.....	໑໘໐
ກູ. ເຫວັດຖິຕິກະຖາ	໑໘໔

໒. ທຸຕິຍະວັກ..... ໑໙໐

໑. ປະຣູປະທາຣະກະຖາ (໑໐).....	໑໙໐
ວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບຸກຄົນອື່ນນຳເຂົ້າໄປໃຫ້.....	໑໙໐
໒. ອັນຍານະກະຖາ (໑໑)	໒໐໐
ວ່າດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້.....	໒໐໐
໓. ກັງຂາກະຖາ (໑໒)	໒໐໘
ວ່າດ້ວຍຄວາມສົງໄສ.....	໒໐໘
໔. ປະຣະວິຕາຣະນະກະຖາ (໑໓).....	໒໑໔
ວ່າດ້ວຍການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນ.....	໒໑໔
໕. ວະຈິເພທະກະຖາ (໑໔).....	໒໒໑
ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນວາຈາ.....	໒໒໑
໖. ທຸກຂາທາຣະກະຖາ (໑໕)	໒໒໙
ວ່າດ້ວຍທຸກຂາທາຣະຍານ	໒໒໙
໗. ຈິດຕັດຖິຕິກະຖາ (໑໖).....	໒໓໐
ວ່າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຈິດ.....	໒໓໐
໘. ກຸກກຸນະກະຖາ (໑໗)	໒໓໔
ວ່າດ້ວຍຂອງຮ້ອນ	໒໓໔
໙. ອະນຸປຸບພາພິສະມະຍະກະຖາ (໑໘)	໒໓໘
ວ່າດ້ວຍການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ	໒໓໘
໑໐. ໂວທາຣະກະຖາ (໑໙).....	໒໔໗
ວ່າດ້ວຍພຣະໂວທານ	໒໔໗
໑໑. ນິໂຣທະກະຖາ (໒໐).....	໒໔໒
ວ່າດ້ວຍນິໂຣດ	໒໔໒

໓. ຕະຕິຍະວັກ..... ໒໔໕

໑. ພະລະກະຖາ (໒໑).....	໒໔໕
ວ່າດ້ວຍກຳລັງ	໒໔໕
໒. ອະຣິຍັນຕິກະຖາ (໒໒).....	໒໖໐

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນອະນິຍະ	໒໖໐
໓. ວິມຸດຕິກະຖາ (໒໓)	໒໖໗
ວ່າດ້ວຍຄວາມລຸດພົ້ນ	໒໖໗
໔. ວິມຸດຈະມານະກະຖາ (໒໔)	໒໖໙
ວ່າດ້ວຍຈິດກຳລັງລຸດພົ້ນ	໒໖໙
໕. ອັດຖະມະກະຖາ (໒໕)	໒໗໒
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ ໘	໒໗໒
໖. ອັດຖະມະກັດສະອິນທະນິຍະກະຖາ (໒໖)	໒໗໖
ວ່າດ້ວຍອິນຊີຂອງບຸກຄົນທີ ໘	໒໗໖
໗. ທິບພະຈັກຊຸກະຖາ (໒໗)	໒໘໐
ວ່າດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸ	໒໘໐
໘. ທິບພະໂສຕະກະຖາ (໒໘)	໒໘໒
ວ່າດ້ວຍທິບພະໂສຕະ	໒໘໒
໙. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານະກະຖາ (໒໙)	໒໘໔
ວ່າດ້ວຍຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານ	໒໘໔
໑໐. ສັງວະຣະກະຖາ (໓໐)	໒໘໖
ວ່າດ້ວຍຄວາມສັງລວມ	໒໘໖
໑໑. ອະສັນຍະກະຖາ (໓໑)	໒໘໙
ວ່າດ້ວຍອະສັນຍະສັດ	໒໘໙
໑໒. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະກະຖາ (໓໒)	໒໙໓
ວ່າດ້ວຍເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະ	໒໙໓
໔. ຈະຕຸດຖະວັກ	໒໙໗
໑. ຄິທິດສະອະຣະທາຕິກະຖາ (໓໓)	໒໙໗
ວ່າດ້ວຍຄະລິທັດເປັນພຣະອະຣະທັນ	໒໙໗
໒. ອຸປະປັດຕິກະຖາ (໓໔)	໒໙໙
ວ່າດ້ວຍການປະຕິສິນທິ	໒໙໙
໓. ອະນາສະວະກະຖາ (໓໕)	໓໐໑
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ	໓໐໑
໔. ສະມັນນາກະຕະກະຖາ (໓໖)	໓໐໖
ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍລິບູນ	໓໐໖
໕. ອຸປະກຂາສະມັນນາກະຕະກະຖາ (໓໗)	໓໑໒

ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອຸປະກອນ.....	໓໑໒
໖. ໂພທິຍາພຸດໂທຕິກະຖາ (໓໘).....	໓໑໓
ວ່າດ້ວຍຊື່ວ່າພຸດທະຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້.....	໓໑໓
໗. ລັກຂະນະກະຖາ (໓໙).....	໓໑໗
ວ່າດ້ວຍລັກສະນະ.....	໓໑໗
໘. ນິຍາໂມກກັນຕິກະຖາ (໔໐).....	໓໑໙
ວ່າດ້ວຍການຍັງລົງສູ່ນິຍາມ.....	໓໑໙
໙. ອຸປະຣາປິສະມັນນາກະຕະກະຖາ (໔໑).....	໓໒໔
ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍລິບູນອີກເລື່ອງໜຶ່ງ.....	໓໒໔
໑໐. ສັບພະສັນໂຍຊະນັບປະຫານະກະຖາ (໔໒).....	໓໓໓
ວ່າດ້ວຍການລະສັງໂຍດທັງປວງ.....	໓໓໓

໕. ປັນຈະມະວັກ.....	໓໓໖
໑. ວິມຸດຕິກະຖາ (໔໓).....	໓໓໖
ວ່າດ້ວຍຄວາມລຸດພົ້ນ.....	໓໓໖
໒. ອະເສກຂະຍານະກະຖາ (໔໔).....	໓໓໘
ວ່າດ້ວຍຍານຂອງພຣະອະເສຂະ.....	໓໓໘
໓. ວິປະຣິຕະກະຖາ (໔໕).....	໓໔໐
ວ່າດ້ວຍຍານວິປະຣິດ.....	໓໔໐
໔. ນິຍາມະກະຖາ (໔໖).....	໓໔໓
ວ່າດ້ວຍນິຍາມ.....	໓໔໓
໕. ປະຕິສຳພິທາກະຖາ (໔໗).....	໓໔໕
ວ່າດ້ວຍປະຕິສຳພິທາ.....	໓໔໕
໖. ສົມມຸດຕິຍານະກະຖາ (໔໘).....	໓໔໖
ວ່າດ້ວຍສົມມຸດຕິຍານ.....	໓໔໖
໗. ຈິດຕາຣຳມະນະກະຖາ (໔໙).....	໓໔໗
ວ່າດ້ວຍຍານມີຈິດເປັນອາລົມ.....	໓໔໗
໘. ອະນາຄະຕະຍານະກະຖາ (໕໐).....	໓໔໙
ວ່າດ້ວຍອະນາຄະຕະຍານ.....	໓໔໙
໙. ປັດຈຸບປັນນະຍານະກະຖາ (໕໑).....	໓໕໐
ວ່າດ້ວຍປັດຈຸບປັນນະຍານ.....	໓໕໐
໑໐. ຜະລະຍານະກະຖາ (໕໒).....	໓໕໑

ວ່າດ້ວຍຜະລະຍານ..... ມີ໔໑

ຝ. ສັດຖະວັກ..... ມີ໔໓

໑. ນິຍາມກະຖາ (໔໓)..... ມີ໔໓

ວ່າດ້ວຍນິຍາມ..... ມີ໔໓

໒. ປະຕິດຈະສະມຸປະປາທະກະຖາ (໔໔)..... ມີ໔໖

ວ່າດ້ວຍປະຕິດຈະສະມຸປາດ..... ມີ໔໖

໓. ສັດຈະກະຖາ (໔໕)..... ມີ໖໐

ວ່າດ້ວຍສັດຈະ..... ມີ໖໐

໔. ອາຣຸປະກະຖາ (໔໖)..... ມີ໖໔

ວ່າດ້ວຍອະຣຸປຊານ..... ມີ໖໔

໕. ນິໂຣທະສະມາປັດຕິກະຖາ (໔໗)..... ມີ໖໕

ວ່າດ້ວຍນິໂຣທະສະມາປັດ..... ມີ໖໕

໖. ອາກາສະກະຖາ (໔໘)..... ມີ໖໘

ວ່າດ້ວຍອາກາດ..... ມີ໖໘

໗. ອາກາໂສສະນິທັດສະໂນຕິກະຖາ (໔໙)..... ມີ໗໐

໘. ປະຖະວິທາຕຸສະນິທັດສະນາຕິອາທິກະຖາ (໕໐)..... ມີ໗໑

ວ່າດ້ວຍປະຖະວິທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ ເປັນຕົ້ນ..... ມີ໗໑

໙. ຈັກຊນທະຣິຍັງສະນິທັດສະນັນຕິອາທິກະຖາ (໕໑)..... ມີ໗໒

ວ່າດ້ວຍຈັກຊນຊີເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ ເປັນຕົ້ນ..... ມີ໗໒

໑໐. ກາຍະກຳມັງສະນິທັດສະນັນຕິກະຖາ (໕໒)..... ມີ໗໓

ວ່າດ້ວຍກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້..... ມີ໗໓

ກ. ສັດຕະມະວັກ..... ມີ໗໔

໑. ສັງຄະທິຕະກະຖາ (໖໓)..... ມີ໗໔

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້..... ມີ໗໔

໒. ສຳປະຍຸດຕະກະຖາ (໖໔)..... ມີ໗໗

ວ່າດ້ວຍສຳປະຍຸດຕະທຳ..... ມີ໗໗

໓. ເຈຕະສິກກະຖາ (໖໕)..... ມີ໗໘

ວ່າດ້ວຍເຈຕະສິກ..... ມີ໗໘

໔. ທານະກະຖາ (໖໖)..... ມີ໘໐

ວ່າດ້ວຍທານ..... ມີ໘໐

໕. ປະຣິໂພຄະມະຍະປຸນຍະກະຖາ (໖໗).....	໓໘໓
ວ່າດ້ວຍບຸນສຳເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກ.....	໓໘໓
໖. ອິໂຕທິນນະກະຖາ (໖໘).....	໓໘໗
ວ່າດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້.....	໓໘໗
໗. ປະຖະວິກຳມະວິປາໂກຕິກະຖາ (໖໙)	໓໙໐
ວ່າດ້ວຍແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກ.....	໓໙໐
໘. ຊະຣາມະຣະນັງວິປາໂກຕິກະຖາ (໗໐).....	໓໙໓
ວ່າດ້ວຍຊະຣາມໍຣະນະເປັນວິບາກ	໓໙໓
໙. ອະຣິຍະທຳມະວິປາກະກະຖາ (໗໑)	໓໙໖
ວ່າດ້ວຍວິບາກແຫ່ງອະຣິຍະທຳ	໓໙໖
໑໐. ວິປາໂກວິປາກະທຳມະທຳໂມຕິກະຖາ (໗໒)	໓໙໙
ວ່າດ້ວຍວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກ.....	໓໙໙

໘. ອັດຖະມະວັກ	໔໐໑
໑. ສະກະຕິກະຖາ (໗໓)	໔໐໑
ວ່າດ້ວຍຄະຕິ ພ	໔໐໑
໒. ອັນຕະຣາພະວະກະຖາ (໗໔).....	໔໐໒
ວ່າດ້ວຍອັນຕະຣະພົບ	໔໐໒
໓. ກາມະຄຸນະກະຖາ (໗໕)	໔໐໘
ວ່າດ້ວຍກາມະຄຸນ.....	໔໐໘
໔. ກາມະກະຖາ (໗໖).....	໔໑໑
ວ່າດ້ວຍກາມ	໔໑໑
໕. ຮູປະທາຕຸກະຖາ (໗໗)	໔໑໓
ວ່າດ້ວຍຮູປທາດ.....	໔໑໓
໖. ອະຮູປະທາຕຸກະຖາ (໗໘).....	໔໑໔
ວ່າດ້ວຍອະຮູປທາດ	໔໑໔
໗. ຮູປະທາຕຸຍາອາຍະຕະນະກະຖາ (໗໙)	໔໑໖
ວ່າດ້ວຍອາຍະຕະນະໃນຮູປທາດ	໔໑໖
໘. ອະຮູປະຮູປະກະຖາ (໘໐).....	໔໒໑
ວ່າດ້ວຍຮູປໃນອະຮູປ	໔໒໑
໙. ຮູປັງກຳມັນຕິກະຖາ (໘໑)	໔໒໓
ວ່າດ້ວຍກາກໄຍຮູປເປັນກຳ	໔໒໓

໑໐. ຊີວິຕິນທະນິຍະກະຖາ (໘໒)	໔໓໙
ວ່າດ້ວຍຊີວິຕິນທະນິຍະກະຖາ	໔໓໙
໑໑. ກຳມະເທຕຸກະຖາ (໘໓)	໔໔໓
ວ່າດ້ວຍເທຕຸກະຖາ	໔໔໓

໙. ນະວະມະວັກ ໔໔໕

໑. ອານິສັງສະທັດສາວິກະຖາ (໘໔)	໔໔໕
ວ່າດ້ວຍຜູ້ເຫັນອານິສັງ (ໃນນິບພານ)	໔໔໕
໒. ອະມະຕາຣຳມະນະກະຖາ (໘໕)	໔໔໖
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳມິອຳມະຕະ (ນິບພານ) ເປັນອາລົມ	໔໔໖
໓. ຮູປັງສາຣຳມະນັນຕິກະຖາ (໘໖)	໔໔໐
ວ່າດ້ວຍຮູປທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້	໔໔໐
໔. ອະນຸສະຍາສະນາຣຳມະນະກະຖາ (໘໗)	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍອະນຸສະຍາຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້	໔໔໑
໕. ຍານັງອະນາຣຳມະນັນຕິກະຖາ (໘໘)	໔໔໕
ວ່າດ້ວຍຍານທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້	໔໔໕
໖. (ກ) ອະຕິຕາຣຳມະນະກະຖາ (໘໙)	໔໔໗
ວ່າດ້ວຍຈິດມີອະຕິຕທຳເປັນອາລົມ	໔໔໗
໖. (ຂ) ອະນາຄະຕາຣຳມະນະກະຖາ	໔໔໘
ວ່າດ້ວຍຈິດມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ	໔໔໘
໗. ວິຕັກການຸປະຕິຕະກະຖາ (໙໐)	໔໔໙
ວ່າດ້ວຍຈິດເນື່ອງດ້ວຍວິຕັກ	໔໔໙
໘. ວິຕັກກະວິປຜາຣະສັດທະກະຖາ (໙໑)	໔໕໐
ວ່າດ້ວຍຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງວິຕັກເປັນສູງໆ	໔໕໐
໙. ນະຍະຖາຈິດຕັດສະວາຈາຕິກະຖາ (໙໒)	໔໕໑
ວ່າດ້ວຍວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ	໔໕໑
໑໐. ນະຍະຖາຈິດຕັດສະກາຍະກຳມັນຕິກະຖາ (໙໓)	໔໕໓
ວ່າດ້ວຍກາຍຍະກຳມັນໄປຕາມທີ່ຄິດ	໔໕໓
໑໑. ອະຕິຕານາກະຕະປັດຈຸບັນນະກະຖາ (໙໔)	໔໕໔
ວ່າດ້ວຍອະຕິຕ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ	໔໕໔

໑໐. ທະສະມະວັກ ໔໕໗

໑. ນິໂຣທະກະຖາ (໙໕)	໔໙໗
ວ່າດ້ວຍນິໂຣດ	໔໙໗
໒. ຮູບັງມັກໂຄຕິກະຖາ (໙໖)	໔໙໘
ວ່າດ້ວຍຮູບເປັນມັກ	໔໙໘
໓. ປັນຈະວິນຍານະສະມັງຄິດສະມັກຄະພາວະນາກະຖາ (໙໗)	໔໙໑
ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນມັກຂອງຜູ້ພຽບພ້ອມດ້ວຍວິນຍານ ໕	໔໙໑
໔. ປັນຈະວິນຍານາກຸສະລາປິອະກຸສະລາປິຕິກະຖາ (໙໘)	໔໙໓
ວ່າດ້ວຍວິນຍານ ໕ ເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ	໔໙໓
໕. ສາໂພຄາຕິກະຖາ (໙໙)	໔໙໔
ວ່າດ້ວຍວິນຍານ ໕ ມີຄວາມຜູກໃຈ	໔໙໔
໖. ທະວີຫິສິເລທິກະຖາ (໑໐໐)	໔໙໘
໗. ສິລັງອະເຈຕະສິກັນຕິກະຖາ (໑໐໑)	໔໙໐
ວ່າດ້ວຍສິນບໍ່ເປັນເຈຕະສິກ	໔໙໐
໘. ສິລັງນະຈິດຕານຸປະຣິວັດຕິຕິກະຖາ (໑໐໒)	໔໙໔
ວ່າດ້ວຍສິນບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດ	໔໙໔
໙. ສະມາທານະເທຕຸກະຖາ (໑໐໓)	໔໙໖
ວ່າດ້ວຍສິນມີການສະມາທານເປັນເຫດ	໔໙໖
໑໐. ວິນຍັດຕິສິລັນຕິກະຖາ (໑໐໔)	໔໙໘
ວ່າດ້ວຍວິນຍັດຕິເປັນສິນ	໔໙໘
໑໑. ອະວິນຍັດຕິທຸດສິລະຍັນຕິກະຖາ (໑໐໕)	໔໙໙
ວ່າດ້ວຍອະວິນຍັດຕິເປັນຄວາມທຸສິນ	໔໙໙

໑໑. ເອກາທະສະມະວັກ..... ໔໙໒

໑-໓. ຕິດໂສປິອະນຸສະຍະກະຖາ (໑໐໖-໑໐໘)	໔໙໒
ວ່າດ້ວຍອະນຸໂສ ໓ ເລື້ອງ	໔໙໒
໔. ຍານະກະຖາ (໑໐໙)	໔໙໙
ວ່າດ້ວຍຍານ	໔໙໙
໕. ຍານັງຈິດຕະວິປປະຍຸດຕັນຕິກະຖາ (໑໑໐)	໕໐໐
ວ່າດ້ວຍຍານວິປປະຍຸດຈາກຈິດ	໕໐໐
໖. ອິທັງທຸກຂັນຕິກະຖາ (໑໑໑)	໕໐໒
ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນຈາກວ່ານີ້ທຸກ	໕໐໒
໗. ອິດທິພະລະກະຖາ (໑໑໒)	໕໐໕

ວ່າດ້ວຍກຳລັງລິດ	໕໐໕
໘. ສະມາທິກະຖາ (໑໑໓).....	໕໐໗
ວ່າດ້ວຍສະມາທິ	໕໐໗
໙. ທຳມັດຖິດຕາກະຖາ (໑໑໔).....	໕໐໙
ວ່າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສະພາວະທຳ	໕໐໙
໑໐. ອະນິດຈະຕາກະຖາ (໑໑໕)	໕໑໐
ວ່າດ້ວຍຄວາມບໍ່ທຸ່ງ	໕໑໐

໑໒. ທະວາທະສະມະວັກ..... ໕໑໓

໑. ສັງວະໂຣກຳມັນຕິກະຖາ (໑໑໖).....	໕໑໓
ວ່າດ້ວຍຄວາມສັງລວມເປັນກຳ	໕໑໓
໒. ກຳມະກະຖາ (໑໑໗)	໕໑໕
ວ່າດ້ວຍກຳ.....	໕໑໕
໔. ສະລາຍະຕະນະກະຖາ (໑໑໙).....	໕໑໘
ວ່າດ້ວຍອາຍະຕະນະ ຜໍ.....	໕໑໘
໕. ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະກະຖາ (໑໒໐)	໕໒໐
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ	໕໒໐
໖. ໂກລັງໂກລະກະຖາ (໑໒໑)	໕໒໒
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ໂກລັງໂກລະ	໕໒໒
໗. ເອກະພິຊິກະຖາ (໑໒໒).....	໕໒໓
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເອກະພິຊິ.....	໕໒໓
໘. ຊິວິຕາໂວໂຣປະນະກະຖາ (໑໒໓).....	໕໒໓
ວ່າດ້ວຍການປົງຊິວິດ	໕໒໓
໙. ທຸກຄະຕິກະຖາ (໑໒໔)	໕໒໔
ວ່າດ້ວຍທຸກຄະຕິ	໕໒໔
໑໐. ສັດຕະມະພະວິກະກະຖາ (໑໒໕)	໕໒໖
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ມີພິບທິ ກ	໕໒໖

໑໓. ເຕນະສະມະວັກ..... ໕໒໗

໑. ກັບປັດຖະກະຖາ (໑໒໖).....	໕໒໗
ວ່າດ້ວຍຜູ້ດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ	໕໒໗
໒. ກຸສະລະປະຕິລາພະກະຖາ (໑໒໗)	໕໒໙

ວ່າດ້ວຍການໄດ້ຈົດທຶນເປັນກຸສົນ	໔໒໙
໓. ອະນັນຕະຣະປະຍຸດຕະກະຖາ (໑໒໘).....	໔໓໐
ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ	໔໓໐
໔. ນິຍະຕັດສະນີຍາມະກະຖາ (໑໒໙)	໔໓໑
ວ່າດ້ວຍນິຍາມຂອງບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນ.....	໔໓໑
໕. ນິວຸຕະກະຖາ (໑໓໐).....	໔໓໒
ວ່າດ້ວຍຜູ້ມີຈິດຖືກນິວອນຄອບງຳ	໔໓໒
໖. ສຳມຸຂີພູຕະກະຖາ (໑໓໑).....	໔໓໔
ວ່າດ້ວຍຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍສັງໂຍດ.....	໔໓໔
໗. ສະມາປັນໂນອັດສາເທຕິກະຖາ (໑໓໒)	໔໓໖
ວ່າດ້ວຍຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດຍ່ອມຍິນດີ	໔໓໖
໘. ອະສາຕະຣາຄະກະຖາ (໑໓໓)	໔໓໗
ວ່າດ້ວຍຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈ.....	໔໓໗
໙. ທຳມະຕັນຫາອັບພະຍາກະຕາຕິກະຖາ (໑໓໔)	໔໓໘
ວ່າດ້ວຍທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະ.....	໔໓໘
໑໐. ທຳມະຕັນຫານະທຸກຂະສະມຸທະໂຍຕິກະຖາ (໑໓໕).....	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໂທ	໔໔໑

໑໔. ຈຸດທະສະມະວັກ..... ໔໔໔

໑. ກຸສະລາກຸສະລະປະຕິສັນທະທະນະກະຖາ (໑໓໖).....	໔໔໔
ວ່າດ້ວຍຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງກຸສົນແລະອະກຸສົນ	໔໔໔
໒. ສະລາຍະຕະນຸບປັດຕິກະຖາ (໑໓໗).....	໔໔໖
ວ່າດ້ວຍຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອາຍະຕະນະ ພ	໔໔໖
໓. ອະນັນຕະຣະປັດຈະຍະກະຖາ (໑໓໘).....	໔໔໘
ວ່າດ້ວຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈ.....	໔໔໘
໔. ອະຣິຍະຣູປະກະຖາ (໑໓໙).....	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະຣູປ	໔໔໑
໕. ອັນໂຍອະນຸສະໂຍຕິກະຖາ (໑໔໐).....	໔໔໒
ວ່າດ້ວຍອະນຸໄສເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ (ກັບປະຣິຍຸດຖານກິເລດ).....	໔໔໒
໖. ປະຣິຍຸດຖານັງຈິດຕະວິປະຍຸດຕັນຕິກະຖາ (໑໔໑).....	໔໔໕
ວ່າດ້ວຍປະຣິຍຸດຖານກິເລດວິປະຍຸດຈາກຈິດ.....	໔໔໕
໗. ປະຣິຍາປັນນະກະຖາ (໑໔໒).....	໔໔໕

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ນັບເນື່ອງ (ວັດຕະທຸກ).....	໔໔໔
໘. ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ (໑໔໓).....	໔໔໘
ວ່າດ້ວຍອັບພະຍາກະຕະ.....	໔໔໘
໙. ອະປະຣິຍາປັນນະກະຖາ (໑໔໔)	໔໔໑
ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ນັບເນື່ອງ (ໃນໂລກິຍະ)	໔໔໑

໑໕. ປັນນະຣະສະມະວັກ..... ໔໔໒

໑. ປັດຈະຍະຕາກະຖາ (໑໔໕)	໔໔໒
ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນປັດໄຈ.....	໔໔໒
໒. ອັນຍະມັນຍະປັດຈະຍະກະຖາ (໑໔໖)	໔໔໕
ວ່າດ້ວຍອັນຍະມັນຍະປັດໄຈ	໔໔໕
໓. ອັດທາກະຖາ (໑໔໗).....	໔໔໖
ວ່າດ້ວຍການ	໔໔໖
໔. ຂະນະລະຍະມຸຫຸດຕະກະຖາ (໑໔໘).....	໔໔໘
ວ່າດ້ວຍຂະນະ ໂລຍະ ແລະມຸຫຸດຕະ	໔໔໘
໕. ອາສະວະກະຖາ (໑໔໙).....	໔໔໙
ວ່າດ້ວຍອາສະວະ	໔໔໙
໖. ຊະຣາມໍຣະນະກະຖາ (໑໕໐)	໔໔໙
ວ່າດ້ວຍຊະຣາມໍຣະນະ.....	໔໔໙
໗. ສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ (໑໕໑).....	໔໕໐
ວ່າດ້ວຍສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດ	໔໕໐
໘. ທຸຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ (໑໕໒).....	໔໕໑
ວ່າດ້ວຍສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດ ທີ ໒	໔໕໑
໙. ຕະຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ (໑໕໓).....	໔໕໒
ວ່າດ້ວຍສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດທີ ໓	໔໕໒
໑໐. ອະສັນຍະສັດຕູປິກາກະຖາ (໑໕໔).....	໔໕໔
ວ່າດ້ວຍສະມາປັດທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ	໔໕໔
໑໑. ກຳມູປະຈະຍະກະຖາ (໑໕໕)	໔໕໕
ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ສັງສົມ	໔໕໕

໑໖. ໂສລະສະມະວັກ..... ໔໕໐

໑. ນິກຄະທະກະຖາ (໑໕໖).....	໔໕໐
---------------------------	-----

ວ່າດ້ວຍການຂົ່ມຈິດ	໕໘໐
໒. ປັກຄະທະກະຖາ (໑໕໗)	໕໘໒
ວ່າດ້ວຍການບັງຄັບຈິດ	໕໘໒
໓. ສຸຂານຸບປະທານກະຖາ (໑໕໘).....	໕໘໓
ວ່າດ້ວຍການມອບສຸກ.....	໕໘໓
໔. ອະທິໂຄທະມະນະສິກາຣະກະຖາ (໑໕໙).....	໕໘໔
ວ່າດ້ວຍມະນະສິການລວມຍອດ.....	໕໘໔
໕. ຮູປັງເທຕູຕິກະຖາ (໑໖໐).....	໕໘໙
ວ່າດ້ວຍຮູປເປັນເທດ	໕໘໙
໖. ຮູປັງສະເທຕຸກັນຕິກະຖາ (໑໖໑).....	໕໙໐
ວ່າດ້ວຍຮູປມີເທດ	໕໙໐
໗. ຮູປັງກຸສະລາກຸສະລັນຕິກະຖາ (໑໖໒).....	໕໙໒
ວ່າດ້ວຍຮູປເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ.....	໕໙໒
໘. ຮູປັງວິປາໂກຕິກະຖາ (໑໖໓)	໕໙໔
ວ່າດ້ວຍຮູປເປັນວິບາກ.....	໕໙໔
໙. ຮູປັງຮູປາວະຈະຣາຮູປາວະຈະຣັນຕິກະຖາ (໑໖໔).....	໕໙໕
ວ່າດ້ວຍຮູປເປັນຮູປປາວະຈອນແລະອະຮູປປາວະຈອນ	໕໙໕
໑໐. ຮູປະຣາໂຄຣູປທາດປະຣິຍາປັນໂນຕິອາທິກະຖາ (໑໖໕)	໕໙໗
ວ່າດ້ວຍຮູປປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນຮູປທາດ ເປັນຕົ້ນ.....	໕໙໗

໑໗. ສັດຕະຣະສະມະວັກ.....	໖໐໐
໑. ອັດຖິອະຣະຫະໂຕປຸນຍູປັດຈະໂຍຕິກະຖາ (໑໖໖).....	໖໐໐
ວ່າດ້ວຍພຣະອະຣະຫັນມີການສັ່ງສົມບູນ	໖໐໐
໒. ນັດຖິອະຣະຫະໂຕອະກາລະມັດຈູຕິກະຖາ (໑໖໗)	໖໐໒
ວ່າດ້ວຍພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະ.....	໖໐໒
໓. ສັບພະມິທັງກຳມະໂຕຕິກະຖາ (໑໖໘).....	໖໐໓
ວ່າດ້ວຍສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນກຳ	໖໐໓
໔. ອິນທະຣິຍະພັດທະກະຖາ (໑໖໙).....	໖໐໔
ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີ.....	໖໐໔
໕. ຖະເປຕະວາອະຣິຍະມັກຄັນຕິກະຖາ (໑໗໐).....	໖໐໗
ວ່າດ້ວຍການຍົກເວັ້ນອະຣິຍະມັກ	໖໐໗
໖. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄທັກຂີນັງປະຕິຄະຄັນທາຕິຕິກະຖາ (໑໗໑).....	໖໐໘

ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າພຣະສົງຮັບທັກຂີນາ.....	ຜ່າດູ
ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດ	ຜ່າດູ
໘. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄພຸນຊະຕິຕິກະຖາ (໑໗໖).....	ຜ່າ໑໑
ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າພຣະສົງສັນໄດ້.....	ຜ່າ໑໑
໙. ນະວັດຕັບພັງສັງຄັດສະທິນນັງມະຫັບຜະລັນຕິກະຖາ (໑໗໔)	ຜ່າ໑໒
ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ	ຜ່າ໑໒
໑໐. ນະວັດຕັບພັງພຸດທັດສະທິນນັງມະຫັບຜະລັນຕິກະຖາ (໑໗໕).....	ຜ່າ໑໓
ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າມີຜົນຫຼາຍ.....	ຜ່າ໑໓
໑໑. ທັກຂີນາວິສຸດທິກະຖາ (໑໗໖)	ຜ່າ໑໔
ວ່າດ້ວຍທັກຂີນາບໍລິສຸດ	ຜ່າ໑໔

໑໘. ອັດຖາຣະສະມະວັກ..... ຜ່າ໑໘

໑. ມະນຸດສະໂລກະກະຖາ (໑໗໗).....	ຜ່າ໑໘
ວ່າດ້ວຍມະນຸດໂລກ	ຜ່າ໑໘
໒. ທຳມະເທສະນາກະຖາ (໑໗໘).....	ຜ່າ໑໙
ວ່າດ້ວຍການສະແດງທຳ	ຜ່າ໑໙
໓. ກະຣຸນາກະຖາ (໑໗໙).....	ຜ່າ໒໐
ວ່າດ້ວຍກະລຸນາ	ຜ່າ໒໐
໔. ຄັນທະຊາຕິກະຖາ (໑໘໐).....	ຜ່າ໒໒
ວ່າດ້ວຍຄັນທະຊາດ	ຜ່າ໒໒
໕. ເອກະມັກຄະກະຖາ (໑໘໑).....	ຜ່າ໒໓
ວ່າດ້ວຍທາງສາຍດຽວ	ຜ່າ໒໓
໖. ຊານະສັງກັນຕິກະຖາ (໑໘໒).....	ຜ່າ໒໔
ວ່າດ້ວຍການເລື່ອນຊານ	ຜ່າ໒໔
໗. ຊານັນຕະວິກະຖາ (໑໘໓).....	ຜ່າ໒໕
ວ່າດ້ວຍສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ	ຜ່າ໒໕
໘. ສະມາປັນໂນສັດທັງສຸນາຕິຕິກະຖາ (໑໘໔)	ຜ່າ໒໒
ວ່າດ້ວຍຜູ້ເຂົ້າສະມາປັດໄດ້ຍິນສຽງ.....	ຜ່າ໒໒
໙. ຈັກຊຸນາຣູປັງປັດສະຕິຕິກະຖາ (໑໘໕).....	ຜ່າ໒໓
ວ່າດ້ວຍເຫັນຮູບທາງຕາ	ຜ່າ໒໓

໑໙. ເອກຸນະວິສະຕິວັກ..... ຜ່າ໒໖

໑. ກິເລສະຊະທະນະກະຖາ (໑໘໖).....	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍການລະກິເລດ.....	ຜົນໄດ້
໒. ສູນຍະຕາກະຖາ (໑໘໗)	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍຄວາມວ່າງ	ຜົນໄດ້
໓. ສາມັນຍະຜະລະກະຖາ (໑໘໘).....	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຄວາມເປັນສະມະນະ	ຜົນໄດ້
໔. ປັດຕິກະຖາ (໑໘໙).....	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍການໄດ້	ຜົນໄດ້
໕. ຕະຖະຕາກະຖາ (໑໙໐).....	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຈິງ	ຜົນໄດ້
໖. ກຸສະລະກະຖາ (໑໙໑)	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍກຸສົນ	ຜົນໄດ້
໗. ອັດຈັນຕະນິຍາມະກະຖາ (໑໙໒)	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວ.....	ຜົນໄດ້
໘. ອິນທະນິຍະກະຖາ (໑໙໓).....	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍອິນຊີ.....	ຜົນໄດ້

໒໐. ວິສະຕິມະວັກ..... ຜົນໄດ້

໑. ອະສັນຈິດຈະກະຖາ (໑໙໔).....	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍຄວາມບໍ່ຈົ່ງໃຈ	ຜົນໄດ້
໒. ຍານະກະຖາ (໑໙໕)	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍຍານ	ຜົນໄດ້
໓. ນິຣະຍະປາລະກະຖາ (໑໙໖)	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍນາຍນິຣະຍະບານ	ຜົນໄດ້
໔. ຕິຣັດສານະກະຖາ (໑໙໗)	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍສັດເດຍຣັດສານ	ຜົນໄດ້
໕. ມັກຄະກະຖາ (໑໙໘).....	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍມັກ	ຜົນໄດ້
໖. ຍານະກະຖາ (໑໙໙)	ຜົນໄດ້
ວ່າດ້ວຍຍານ	ຜົນໄດ້

໒໑. ເອກະວິສະຕິມະວັກ..... ຜົນໄດ້

໑. ສາທະນະກະຖາ (໒໐໐)	ຜ໓໗
ວ່າດ້ວຍຫຼັກຄຳສອນ	ຜ໓໗
໒. ເອກະວິສະຕິກະຖາ (໒໐໑).....	ຜ໓໘
ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍ່ສະຫງັດ	ຜ໓໘
໓. ສັນໂຍຊະນະກະຖາ (໒໐໒).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍສັງໂຍດ	ຜ໓໙
໔. ອິດທິກະຖາ (໒໐໓)	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍລິດ	ຜ໓໙
໕. ພຸດທະກະຖາ (໒໐໔)	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍພຣະພຸດທະເຈົ້າ.....	ຜ໓໙
໖. ສັບພະທິສາກະຖາ (໒໐໕).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍພຣະພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ທົ່ວທຸກທິດ	ຜ໓໙
໗. ທຳມະກະຖາ (໒໐໖).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳ.....	ຜ໓໙
໘. ກຳມະກະຖາ (໒໐໗)	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍກຳ.....	ຜ໓໙

໒໒. ພາວິສະຕິມະວັກ..... ຜ໓໙

໑. ປະຣິນິບພານະກະຖາ (໒໐໘).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍປະຣິນິບພານ	ຜ໓໙
໒. ກຸສະລະຈິດຕະກະຖາ (໒໐໙).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍກຸສິນຈິດ	ຜ໓໙
໓. ອາເນນຊະກະຖາ (໒໑໐)	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍອາເນນຊະສະມາທິ (ຈະຕູດຖະຊານຈິດ)	ຜ໓໙
໔. ທຳມາພິສະມະຍະກະຖາ (໒໑໑).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍການບັນລຸທຳ	ຜ໓໙
໕-໗. ຕິດໂສປິກະຖາ (໒໑໒-໒໑໔)	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍເລື່ອງການບັນລຸອີກ ໓ ເລື່ອງ.....	ຜ໓໙
໘. ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ (໒໑໕).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍອັບພະຍາກະຕະຈິດ	ຜ໓໙
໙. ອາເສວະນະປັດຈະຍະຕາກະຖາ (໒໑໖).....	ຜ໓໙
ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈ	ຜ໓໙

໑໐. ຂະນິກະກະຖາ (໒໑໗)	ຜູ້ໝາຍ
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທັງປວງເປັນໄປຊົ່ວຂະນະຈິດໜຶ່ງ	ຜູ້ໝາຍ

໒໓. ເຕວິສະຕິມະວັກ..... ຜູ້ໝາຍ

໑. ເອກາທິປະປາຍະກະຖາ (໒໑໘)	ຜູ້ໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຈຸດປະສົງແນວດຽວກັນ	ຜູ້ໝາຍ
໒. ອະຣະຫັນຕະວັນນະກະຖາ (໒໑໙).....	ຜູ້ໝາຍ
ວ່າດ້ວຍເພດຂອງພຣະອະຣະຫັນ	ຜູ້ໝາຍ
໓-໗. ອິດສະຣິຍະກາມະກາຣິກາກະຖາ (໒໒໐-໒໒໔)	ຜູ້ໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ.....	ຜູ້ໝາຍ
໘. ປະຕິຣູປະກະຖາ (໒໒໕)	ຜູ້ໝາຍ
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ທຽບກັນໄດ້	ຜູ້ໝາຍ
໙. ອະປະຣິນິບຜັນນະກະຖາ (໒໒໖).....	ຜູ້ໝາຍ
ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດ (ມາຈາກເຫດ)	ຜູ້ໝາຍ

ພຣະໄຕຣປິດົກ

ເຫຼັ້ມທີ ໓໗

ພຣະອະພິທຳ

ເຫຼັ້ມທີ ໔

ກະຖາວັດຖຸ

ຂໍນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ອະຣະຫັນຕະ ສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນ

໑. ມະຫາວັກ

໑. ປຸກຄະລະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນ

໑. ສຸດທະສັດສິກັດຖະ

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງລ້ວນ ໆ

໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກະ

ອະນຸໂລມປັນຈະກະ

[໑] ສະກະວາທີ ຖາມວ່າ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປະຣະວາທີ ຕອບວ່າ ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກະທະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍ ສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າ

ພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະ ເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອະນຸໂລມປັນຈະກະ ຈົບ

ປະຕິກຳມະຈະຕຸກກະ

[໒] ປຣ. ທ່ານຢັງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ທ່ານຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈົ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະ ເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບ

ວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ປະຕິກຳມະຈະຕຸກກະ ຈົບ

ນິກຄະຫະຈະຕຸກກະ

[໓] ປຣ. ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານຣະລິກໄດ້ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານເມື່ອຍອມຮັບດ້ວຍປະຕິນຍານີ້ໃນອະນຸໂລມະປັນຈະກະນັ້ນ ກໍຄວນຖືກລົງນິກຄະຫະແນວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງລົງນິກຄະຫະທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຂ້າພະເຈົ້າລົງນິກຄະຫະຊອບແລ້ວ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະ ເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ນິກຄະຫະຈະຕຸກກະ ຈົບ

ອຸປະນະຍະນະຈະຕຸກກະ

[໔] ປຣ. ຫາກນິກຄະຫະນີ້ເປັນການນິກຄະຫະໂດຍບໍ່ຊອບ ໃນນິກຄະຫະທີ່ທ່ານລົງແກ່ ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ທ່ານກໍຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນແນວນັ້ນຄືກັນ

ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແຕ່ບໍ່

ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ແລະຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອຍອມຮັບດ້ວຍປະຕິນຍານີ້ໃນອະນຸໂລມະປັນຈະກະນັນ ທ່ານບໍ່ຄວນລົງນິກາຍຫະແນວນີ້ ແຕ່ທ່ານກໍຍັງລົງນິກາຍຫະຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກທ່ານລົງນິກາຍຫະໂດຍບໍ່ຊອບ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາວ່າ

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນ ຂອງທ່ານຜິດ”

ອຸປະນະຍະນະຈະຕຸກກະ ຈົບ

ນິກາຍມະຈະຕຸກກະ

[໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຄວນລົງນິກາຍຫະຂ້າພະເຈົ້າແນວນີ້ ແຕ່ທ່ານກໍຍັງລົງນິກາຍຫະຂ້າພະເຈົ້າ ດ້ວຍນິກາຍຫະວ່າ

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍ ສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ

ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳ ໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ”

ດັ່ງນັ້ນ ນິກຄະຫະທີ່ທ່ານກະທຳແລ້ວເປັນການກະທຳໂດຍບໍ່ຊອບ ປະຕິກຳເປັນການກະທຳໂດຍຊອບແລ້ວ ການດຳເນີນກະບວນຄວາມເປັນການກະທຳໂດຍຊອບແລ້ວ

ນິກຄະມະຈະຕຸກກະ ຈົບ ນິກຄະຫະທີ ໑ ຈົບ

໑. ສຸດທະສັດສິກັດຖະ

໒. ປັດຈະນີການຸໂລມະ

ປັດຈະນີກະປັນຈະກະ

[໖] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກຄະຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະ

ປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງ ທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະເປັນປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າ

ພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ປັດຈະນີກະປັນຈະກະ ຈົບ

ປະຕິກຳມະຈະຕຸກກະ

[໗] ສກ. ທ່ານຢັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ທ່ານຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ປະຕິກຳມະຈະຕຸກກະ ຈົບ

ນິກາຍະທະຈະຕຸກກະ

[໘] ສກ. ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານອະລິກໄດ້ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານເມື່ອຍອມຮັບດ້ວຍປະຕິນຍານີ້ໃນປັດຈະນີກະປັນຈະກະນັ້ນ ກໍຄວນຖືກລົງນິກາຍະທະແນວນີ້ ດັ່ງນັ້ນ

ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງລົງນິກາຍະທະທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງເປັນອັນຂ້າພະເຈົ້າລົງນິກາຍະທະຊອບແລ້ວ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສະພາວະທຳ ໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ນິກາຍະທະຈະຕຸກກະ ຈົບ

ອຸປະນະຍະນະຈະຕຸກກະ

[໙] ສກ. ຫາກນິກາຍະທະນີ້ເປັນການນິກາຍະທະໂດຍບໍ່ຊອບ ໃນນິກາຍະທະທີ່ທ່ານລົງແກ່ ຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ ທ່ານກໍຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນແນວນັ້ນຄືກັນ

ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳໃດເປັນສັດສິກັດຖະປະຣະມັດຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດນັ້ນ” ແລະຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອຍອມຮັບດ້ວຍປະຕິນຍານີ້ໃນປັດຈະນີກະປັນຈະກະນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຄວນລົງນິກາຍະທະແນວນີ້ ແຕ່ທ່ານກໍຍັງລົງນິກາຍະທະຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກທ່ານລົງນິກາຍະທະໂດຍບໍ່ຊອບ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາວ່າ

ດັ່ງນັ້ນ ນິກາຄະຫະທີ່ທ່ານກະທຳແລ້ວເປັນການກະທຳໂດຍບໍ່ຊອບ ປະຕິກຳເປັນການກະທຳໂດຍຊອບແລ້ວ ການດຳເນີນກະບວນຄວາມເປັນການກະທຳໂດຍຊອບແລ້ວ

ນິກາຄະມະຈະຕຸກກະ ຈົບ ນິກາຄະຫະທີ ໒ ຈົບ

໒. ໂອກາສະສັດສິກັດຖະ ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງກັບໂອກາດ ໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກະ

[໑໑] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຄະຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນ ຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ນິກາຄະຫະທີ ໓ ຈົບ

໓. ກາລະສັດສິກັດຖະ ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງກັບການ ໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກະ

[໑໒] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກາຍະຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນ ຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ນິກາຍະຫະທີ ໔ ຈົບ

໔. ອະໄວຍະວະສັດສິກັດຖະ

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງກັບອະໄວຍະວະ

໑. ອະນຸໂລມະປັດຈະນິກາຍ

[໑໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກາຍະຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດ

ຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ນິກາຍະທະທີ ໕ ຈົບ

໒. ໂອກາສະສັດສິກັດຖະ

໒. ປັດຈະນີການຸໂລມະ

[໑໔] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ນິກາຍະທະທີ ໖ ຈົບ

໓. ກາລະສັດສີກັດຖະ

໒. ປັດຈະນີການຸໂລມະ

[໑໕] ປຣ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ້ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ້ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ

ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນການທັງປວງໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ນິກາຍະທະທີ ໗ ຈົບ

໔. ອະໄວຍະວະສັດສີກັດຖະ

໒. ປັດຈະນີການຸໂລມະ

[໑໖] ປຣ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດ ໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນອະໄວຍະວະທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໃນອະໄວຍະວະ ທັງປວງໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ນິກາຍະທະທີ ໘ ຈົບ

໔. ສຸດທິກະສັງສັນທະນະ

ການທຽບຄຽງບຸກຄົນກັບສະພາວະທຳລ້ວນ ໆ

[໑໗] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະ

ເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໑໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັນຍາ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັງຂານ ຯລຯ ເໝືອນ ຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍ ສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງ ກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກ ຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດ ຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໑໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຈັກຂາຍະຕະນະ ໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຄານາ ຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຊິວຫາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ກາຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນ ຢັ້ງຮູ້ຣູປາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເຜດຖັບພາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ ມະນາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ທຳມາຍະຕະນະໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໒໐] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸທາດໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ໂສຕະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຄານະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ ຊິວຫາທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ກາຍະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບທາດ

ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ສັດທະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຄັນທະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຣະສະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ໂຜດຖັບພະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຈັກຊວິນຍານທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ໂສຕະວິນຍານທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຄານະວິນຍານທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຊົວຫາວິນຍານທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ກາຍວິນຍານທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ມະໂນທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ມະໂນວິນຍານທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ທຳມະທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໒໑] ສກ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຈັກຊຸນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ໂສຕິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຄານິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຊົວຫິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ກາຍິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ມະນິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຊີວິຕິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອິດຖິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ບຸຣິສິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ສຸຂິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ທຸກຂິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ໂສມະນັດສິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ໂທມະນັດສິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອຸປະກາຂິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ສັດທິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ວິຣິຍິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ສະຕິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ສະມາທິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ປັນຍິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອະນັນຍາຕັນຍັດສາມິຕິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍິນຊີ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີ

ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ”
ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໒໒] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່”
ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈົ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ທາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະ
ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນ
ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້
ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນ
ຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ທາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ
ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່”
ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນ
ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນ
ຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບ
ບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໒໓] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່”
ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ເວທະນາ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ສັນຍາ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ສັງຂານ ຯລຯ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່”
ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໒໔] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ຈັກຂາຍະຕະນະໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຳມາຍະຕະນະໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໒໕] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ກາຍະທາດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ຮູບທາດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ເຜດຖັບພະທາດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸວິນຍານທາດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ມະໂນວິນຍານທາດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ທຳມະທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໒໖] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ໂສຕິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ອັນຍິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໒໗] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈົ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ສຸດທິກະສັງສັນທະນະ ຈົບ

໖. ໂອປາມະສັງສັນທະນະ

ວ່າດ້ວຍການທຽບຄຽງໂດຍຂໍອຸປະມາ

[໒໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຮູບກັບເວທະນາເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໒໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັນຍາ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັງຂານ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບວິນຍານຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

[໓໕] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ໂສຕະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ທຳມະທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ໂສຕະທາດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ທຳມະທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ມະໂນ ວິນຍານທາດ ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໓໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ໂສຕິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸນຊີ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍິນ ຊີ ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍິນຊີໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ທ່ານ ຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະ ປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາ ວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດ ສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍ ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ ອັນຍິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງ ກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍ

ສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນ ນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໓໗] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ

ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຮູບກັບເວທະນາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໙໘] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັນຍາ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັງຂານ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໙໙] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັນຍາ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັງຂານ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໑໐] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສັນຍາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັງຂານ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໑໑] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສັງຂານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ວິນຍານ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັນຍາໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໑໒] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິນຍານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຮູບ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ເວທະນາ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັນຍາ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ສັງຂານໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໑໓] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຈັກຂາຍະຕະນະໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ທຳມາຍະຕະນະໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ທຳມາຍະຕະນະໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ມະນາຍະຕະນະໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໑໔] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ໂສຕະທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ທຳມະທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ທ່ານຢັ້ງຮູ້ໂສຕະທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ທຳມະທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ຈັກຊຸທາດ ຯລຯ ເໝືອນຢັ້ງຮູ້ມະໂນວິນຍານທາດໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ

[໔໕] ປຣ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ຈັກຊຸນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ໂສຕິນຊີ ຯລຯ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ຯລຯ ທ່ານຢັ່ງຮູ້ໂສຕິນຊີ ຯລຯ ທ່ານຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ຈັກຊຸນຊີ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍິນ ຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈົ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍິນຊີໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີ ຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະທ່ານຢັ່ງຮູ້ອັນຍາ ຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບ ບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ ອັນຍິນຊີໄດ້ໂດຍສັດ ສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາ ວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງ ກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍ ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ ອັນຍິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງ ກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແລະຂ້າພະ ເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນ ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ່ງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ເໝືອນຢັ່ງຮູ້ອັນຍິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ (ດັ່ງນັ້ນ) ອັນຍາຕາວິນຊີກັບອັນຍິນຊີ ຈຶ່ງ ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີ

ຢູ່” ແລະຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ອັນຍາຕາວິນຊີໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄໍານັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ໂອປາມະສັງສັນທະນະ ຈົບ

ກ. ຈະຕຸກກະໂນສັງສັນທະນະ

ວ່າດ້ວຍການທຽບຄຽງໂດຍໂນ ໔ ປະການ

[໔໖] ສກ. ທ່ານຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກາຄະຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ທ່ານກ່າວຄໍາຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ຄໍານັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄໍາຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ຄໍານັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໔໗] ສກ. ທ່ານຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອາໄສຮູບ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກຮູບ ຯລຯ ຮູບອາໄສບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກາຄະຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກ່າວຄໍາຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບອາໄສບຸກຄົນ” ຄໍານັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໔໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສເວທະນາ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກເວທະນາ ຯລຯ ເວທະນາອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ສັນຍາເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສສັນຍາ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກສັນຍາ ຯລຯ ສັນຍາອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ສັງຂານເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສສັງຂານ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກສັງຂານ ຯລຯ ສັງຂານອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ວິນຍານເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສວິນຍານ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກວິນຍານ ຯລຯ ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໔໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ຈັກຂາຍະຕະນະອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ທຳມາຍະຕະນະເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສທຳມາຍະຕະນະ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກທຳມາຍະຕະນະ ຯລຯ ທຳມາຍະຕະນະອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ຈັກຊຸທາດເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສຈັກຊຸທາດ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກຈັກຊຸທາດ ຯລຯ ຈັກຊຸທາດອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ທຳມະທາດເປັນບຸກ

ຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສທຳມະທາດ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກທຳມະທາດ ຯລຯ ທຳມະທາດ
ອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ຈັກຊຸນຊີເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສຈັກຊຸນຊີ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນ
ຈາກຈັກຊຸນຊີ ຯລຯ ຈັກຊຸນຊີອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ອັນຍາຕາວິນຊີເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນ
ອາໄສອັນຍາຕາວິນຊີ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກອັນຍາຕາວິນຊີ ຯລຯ ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສ
ບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ
“ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບ
ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີ
ອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບ
ວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນ
ຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແຕ່ບໍ່
ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໕໐] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່”
ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈົ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່”
ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ
ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງ
ມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີ
ພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດ

ໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດ ເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຮູບເປັນບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໔໑] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນອາໄສຮູບ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກຮູບ ຯລຯ ຮູບອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ເວທະນາເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສເວທະນາ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກເວທະນາ ຯລຯ ເວທະນາອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ສັນຍາເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສສັນຍາ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກສັນຍາ ຯລຯ ສັນຍາອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ສັງຂານເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສສັງຂານ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກສັງຂານ ຯລຯ ສັງຂານອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ວິນຍານເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສວິນຍານ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກວິນຍານ ຯລຯ ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈົ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ວິນຍານອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໔໒] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ຈັກຂາຍະຕະນະອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ທຳມາຍະຕະນະເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສທຳມາຍະຕະນະ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກທຳມາຍະຕະນະ ຯລຯ ທຳມາຍະຕະນະອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ຈັກຊຸທາດເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສຈັກຊຸທາດ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກຈັກຊຸທາດ ຯລຯ ຈັກຊຸທາດອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ທຳມະທາດເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສທຳມະທາດ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກທຳມະທາດ ຯລຯ ທຳມະທາດອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ຈັກຊຸນຊີເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສຈັກຊຸນຊີ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກຈັກຊຸນຊີ ຯລຯ ຈັກຊຸນຊີອາໄສບຸກຄົນ ຯລຯ ອັນຍາຕາວິນຊີເປັນບຸກຄົນ ຯລຯ ບຸກຄົນອາໄສອັນຍາຕາວິນຊີ ຯລຯ ບຸກຄົນເປັນອື່ນຈາກອັນຍາຕາວິນຊີ ຯລຯ ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ອັນຍາຕາວິນຊີອາໄສບຸກຄົນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ຈະຕຸກກະໄນສັງສັນທະນະ ຈົບ

໘. ລັກຂະນະຍຸດຕິ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງລັກສະນະ

[໕໓] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນມີປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ມີປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນທຸ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນບໍ່ທຸ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນມີນິມິດ ຯລຯ ບຸກຄົນບໍ່ມີນິມິດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ (ຫຍໍ້)

[໕໔] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນມີປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບໍ່ມີປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນທຸ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນບໍ່ທຸ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນມີນິມິດ ຯລຯ ບຸກຄົນບໍ່ມີນິມິດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ (ຫຍໍ້)

ລັກຂະນະຍຸດຕິ ຈົບ

໖. ວະຈະນະໂສທະນະ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຟອກຄຳເວົ້າ

[໕໕] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຢັ້ງຮູ້ໄດ້ ສະພາວະທີ່ຢັ້ງຮູ້ໄດ້ເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຢັ້ງຮູ້ໄດ້ ສະພາວະທີ່ຢັ້ງຮູ້ໄດ້ບາງຢ່າງເປັນບຸກຄົນ ບາງຢ່າງບໍ່ເປັນບຸກຄົນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ຢັ້ງຮູ້ໄດ້ ບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ຢັ້ງຮູ້ບໍ່ໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໖] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງ ສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງເປັນບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງ ສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງບາງຢ່າງເປັນບຸກຄົນ ບາງຢ່າງບໍ່ເປັນບຸກຄົນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງ ບາງສ່ວນບໍ່ເປັນສະພາວະທີ່ແທ້ຈິງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໗] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຄົງຢູ່ ສະພາວະທີ່ຄົງຢູ່ເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຄົງຢູ່ ສະພາວະທີ່ຄົງຢູ່ບາງຢ່າງເປັນບຸກຄົນ ບາງຢ່າງບໍ່ເປັນບຸກຄົນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ຄົງຢູ່ ບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ຄົງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໘] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຜາກົດ ສະພາວະທີ່ຜາກົດເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຜາກົດ ສະພາວະທີ່ຜາກົດບາງຢ່າງເປັນບຸກຄົນ ບາງຢ່າງບໍ່ເປັນບຸກຄົນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ຜາກົດ ບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ຜາກົດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ບາງຢ່າງເປັນບຸກຄົນ ບາງຢ່າງບໍ່ເປັນບຸກຄົນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ບາງສ່ວນເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໐] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ບໍ່ເປັນບຸກຄົນທັງໝົດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ບໍ່ເປັນບຸກຄົນທັງໝົດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ (ຫຍໍ້)

ວະຈະນະໂສທະນະ ຈິບ

໑໐. ປັນຍັດຕານຸໂຍຄະ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງປັນຍັດ

[໕໑] ສກ. ຜູ້ມີຮູບໃນຮູບທາດເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ມີກາມໃນກາມທາດເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໒] ສກ. ຜູ້ມີຮູບໃນຮູບທາດເປັນສັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ມີກາມໃນກາມທາດເປັນສັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໓] ສກ. ຜູ້ບໍ່ມີຮູບໃນອະຮູບທາດເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ມີກາມໃນກາມທາດເປັນບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໔] ສກ. ຜູ້ບໍ່ມີຮູບໃນອະຮູບທາດເປັນສັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ມີກາມໃນກາມທາດເປັນສັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໕] ສກ. ຜູ້ມີຮູບໃນຮູບທາດເປັນບຸກຄົນ ຜູ້ບໍ່ມີຮູບໃນອະຮູບທາດເປັນບຸກຄົນ ແລະ ບາງຄົນຈຸຕິຈາກຮູບທາດແລ້ວເຂົ້າເຖິງອະຮູບທາດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ມີຮູບຂາດສູນ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີຮູບເກີດໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໖] ສກ. ຜູ້ມີຮູບໃນຮູບທາດເປັນສັດ ຜູ້ບໍ່ມີຮູບໃນອະຮູບທາດເປັນສັດ ແລະບາງຄົນ ຈຸຕິຈາກຮູບທາດແລ້ວ ເຂົ້າເຖິງອະຮູບທາດມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດມີຮູບຂາດສູນ ສັດບໍ່ມີຮູບເກີດໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໗] ສກ. ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍໃຫ້ມີຄວາມ ໝາຍວ່າ ກາຍໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີ ສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ບຸກຄົນກັບຊີວະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ຊີວະກັບບຸກຄົນ ໃຫ້ມີຄວາມ
ໝາຍວ່າ ບຸກຄົນໂດຍບໍ່ແຍກ ຊີວະແລະບຸກຄົນນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນມີ
ສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ
ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າ
ກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ບຸກຄົນກັບຊີວະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ຊີວະກັບບຸກຄົນໃຫ້ມີຄວາມ
ໝາຍວ່າ ບຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ແຍກຊີວະ ແລະບຸກຄົນນີ້ນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນສະເໝີກັນ ມີ
ສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມ-
ຮັບວ່າ “ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ້ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າ-
ພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍ ໃຫ້ມີ
ຄວາມໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີ
ກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ບຸກຄົນກັບຊີວະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ຊີວະກັບ
ບຸກຄົນ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ບຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ແຍກ ຊີວະແລະບຸກຄົນນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວ
ດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແຕ່ບໍ່
ຍອມຮັບວ່າ ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ
ຍອມຮັບວ່າ “ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍໃຫ້ມີຄວາມ
ໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີ
ສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ບຸກຄົນກັບຊີວະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ຊີວະກັບບຸກຄົນ
ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ບຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ແຍກ ຊີວະແລະບຸກຄົນນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ
ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳ
ຂັດແຍ້ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນ-
ຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີ
ຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ບຸກຄົນ

ກັບຊີວະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ຊີວະກັບບຸກຄົນ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ບຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ແຍກ ຊີວະແລະ ບຸກຄົນນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ກາຍກັບ ບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄໍານັ້ນຂອງ ທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໖໘] ປຣ. ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍໃຫ້ມີຄວາມ ໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນມີ ສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບປະຕິກຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າ ກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີ ຢູ່” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດ ແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼືບັນຍັດ ວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມ ໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະ ຢ່າງກັນ” ຄໍານັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ ຍອມຮັບວ່າ “ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼືບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍ ໃຫ້ມີຄວາມ ໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີ ສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນ ຕົນເອງມີຢູ່” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອບັນຍັດ ວ່າ ກາຍກັບສະຣີຣະ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ສະຣີຣະກັບກາຍ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍວ່າ ກາຍ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສະຣີຣະແລະກາຍນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ
ກາຍກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ (ຫຍໍ້)

ປັນຍັດຕານຸໂຍຄະ ຈົບ

໑໑. ຄະຕິອະນຸໂຍຄະ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງຄະຕິ

[໖໙] ສກ. ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໐] ສກ. ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໑] ສກ. ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທັງທີ່ເປັນຄົນດຽວກັນ ແລະຄົນລະຄົນກັນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກ
ອື່ນຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໒] ສກ. ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຈະວ່າເປັນຄົນດຽວກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າເປັນຄົນລະຄົນກັນກໍບໍ່ແມ່ນທ່ອງທ່ຽວ
ຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໖] ສກ. ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວໄປຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນ ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນ ບຸກຄົນທັງທີ່ເປັນຄົນດຽວກັນແລະຄົນລະຄົນກັນ ບຸກຄົນຈະວ່າເປັນຄົນດຽວກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າເປັນຄົນລະຄົນກັນກໍບໍ່ແມ່ນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ ບຸກຄົນນັ້ນທ່ອງທ່ຽວໄປ ກ ຊາດເປັນຢ່າງຫຼາຍ ກໍຈະເຮັດບ່ອນສຸດທຸກໄດ້ ຍ້ອນສັງໂຍດທັງປວງສິນໄປ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຈິ່ງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ໄດ້.

[໗໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສົງສານນີ້ມີເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຮູ້ບໍ່ໄດ້ (ບ່ອນສຸດ) ເບື້ອງຕົ້ນ (ບ່ອນສຸດ) ເບື້ອງປາຍບໍ່ຜາກົດແກ່ເຫຼົ້າສັດ ຜູ້ຖືກອະວິດຊາກົດຂວາງ ຖືກຕັນຫາຜູກໄວ້ ວົນວຽນທ່ອງທ່ຽວໄປ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຈິ່ງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ໄດ້

[໘໐] ສກ. ບຸກຄົນທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໗] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນ ມາສູ່ໂລກນີ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເປັນມະນຸດແລ້ວເປັນເທວະດາກໍມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະນຸດກັບເທວະດາເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໘] ສກ. ມະນຸດກັບເທວະດາເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນເປັນມະນຸດແລ້ວຈຶ່ງເປັນເທວະດາ ເປັນເທວະດາແລ້ວຈຶ່ງເປັນມະນຸດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດກັບເທວະດາຈຶ່ງເປັນຄົນລະຄົນກັນ ຄຳທີ່ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວໄປ” ດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງຜິດ ຯລຯ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວໄປ ຈຸຕິຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ບໍ່ແມ່ນຄົນລະຄົນກັນ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ຄວາມຕາຍກໍຈັກບໍ່ມີ ແມ່ນແຕ່ປານາຕິບາດກໍຢັ້ງຮູ້ບໍ່ໄດ້ ກໍາມີຢູ່ ຜົນຂອງກໍາມີຢູ່ ຜົນຂອງກໍາທັງຫຼາຍທີ່ເຮັດແລ້ວກໍມີຢູ່ ເມື່ອກຸສົນແລະອະກຸສົນໃຫ້ຜົນຢູ່ ຄຳທີ່ວ່າ “ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວໄປ” ດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງຜິດ

[໗໙] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນ ມາສູ່ໂລກນີ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເປັນມະນຸດແລ້ວເປັນຍັກມີຢູ່ ຯລຯ ເປັນເຜດ ຯລຯ ເປັນສັດນະຣົກ ຯລຯ ເປັນສັດເດຍຣັດສານ ຯລຯ ເປັນອູດ ຯລຯ ເປັນງົວ ຯລຯ ເປັນລາ ຯລຯ ເປັນໝູ ຯລຯ ເປັນຄວາຍ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະນຸດກັບຄວາຍເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໐] ສກ. ມະນຸດກັບຄວາຍເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນມະນຸດແລ້ວເປັນຄວາຍ ເປັນຄວາຍແລ້ວເປັນມະນຸດ (ດັ່ງນັ້ນ) ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດກັບຄວາຍຈຶ່ງເປັນຄົນລະຄົນກັນ ຄຳທີ່ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດຄົນດຽວກັນນີ້ນັ້ນ ເອງທ່ອງທ່ຽວໄປ” ດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງຜິດ ຯລຯ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວໄປ ຈຸຕິຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ບໍ່ແມ່ນຄົນລະຄົນກັນ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ ຄວາມຕາຍກໍຈັກບໍ່ມີ ແມ່ນແຕ່ປານາຕິບາດກໍຍັງຮູ້ບໍ່ໄດ້ ກໍາມີຢູ່ ຜົນຂອງກໍາມີຢູ່ ຜົນຂອງກໍາທັງຫຼາຍທີ່ເຮັດແລ້ວກໍມີຢູ່ ເມື່ອກຸສົນແລະອະກຸສົນໃຫ້ຜົນຢູ່ ຄຳທີ່ວ່າ “ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນີ້ນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວໄປ” ດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງຜິດ

[໘໑] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເປັນກະສັດແລ້ວເປັນພາມມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກະສັດກັບພາມເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໒] ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເປັນກະສັດແລ້ວເປັນແພດ ຯລຯ ເປັນສູດມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກະສັດກັບສູດເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໓] ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເປັນພາມແລ້ວເປັນແພດ ຯລຯ ເປັນສູດ ຯລຯ ເປັນກະສັດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພາມກັບກະສັດເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໔] ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເປັນແພດແລ້ວເປັນສູດ ຯລຯ ເປັນກະສັດ ຯລຯ ເປັນພາມມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແພດກັບພາມເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໕] ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເປັນສູດແລ້ວເປັນກະສັດ ຯລຯ ເປັນພາມ ຯລຯ ເປັນແພດມີ ຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສູດກັບແພດເປັນບຸກຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໖] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນ ເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນ ມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄົນມີກຸດກໍເປັນຄົນມີກຸດຢູ່ຄືເກົ່າ ຄົນຕີນກຸດກໍເປັນຄົນຕີນກຸດຢູ່ຄືເກົ່າ ຄົນມີມືແລະ ຕີນກຸດກໍເປັນຄົນມີມືແລະຕີນກຸດຢູ່ຄືເກົ່າ ຯລຯ ຄົນຫຼູແຫວ່ງ ຯລຯ ຄົນດັງແຫວ່ງ ຯລຯ ຄົນທັງ ຫຼູແຫວ່ງທັງດັງແຫວ່ງ ຯລຯ ຄົນນິ້ວກຸດ ຯລຯ ຄົນມີຫົວໄປ້ມີຫົວໄປ້ຕີນກຸດ ຯລຯ ຄົນເອ້ນ ໃຫຍ່ຂາດ ຯລຯ ຄົນມືຫງິກ ຯລຯ ຄົນມືແປ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກເຮື້ອນ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກ ຕ່ອມ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກກາກ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກມ້ອງຄໍ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກລົມບ້າໝູ ຯລຯ ເປັນອຸດກໍເປັນອຸດຢູ່ຄືເກົ່າ ຯລຯ ງົວ ຯລຯ ລາ ຯລຯ ໝູ ຯລຯ ຄວາຍກໍເປັນຄວາຍຢູ່ຄືເກົ່າ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເປັນໂສດາບັນຈຸຕິຈາກມະນຸດໂລກໄປເກີດໃນເທວະໂລກແລ້ວ ຍັງເປັນ ໂສດາບັນຢູ່ຄືເກົ່າແມ່ນໃນເທວະໂລກນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເປັນໂສດາບັນຈຸຕິຈາກມະນຸດໂລກໄປເກີດໃນເທວະໂລກແລ້ວ ຍັງ ເປັນ ໂສດາບັນຢູ່ຄືເກົ່າແມ່ນໃນເທວະໂລກນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຄົນ ດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້”

[໘໘] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນໂສດາບັນຈຸຕິຈາກມະນຸດໂລກໄປເກີດໃນ ເທວະໂລກແລ້ວຍັງເປັນໂສດາບັນຢູ່ຄືເກົ່າແມ່ນໃນເທວະໂລກນັ້ນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຄົນ ດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນໂສດາບັນຈຸຕິຈາກມະນຸດໂລກໄປເກີດໃນເທວະໂລກແລ້ວ ຍັງເປັນມະນຸດຢູ່ຄືເກົ່າແມ່ນໃນເທວະໂລກນັ້ນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໙] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ແມ່ນຄົນລະຄົນກັນ ບໍ່ແປຜັນ ທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໐] ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ແມ່ນຄົນລະຄົນກັນ ບໍ່ແປຜັນ ທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄົນມີກຸດກໍເປັນຄົນມີກຸດຢູ່ຄືເກົ່າ ຯລຯ ຄົນຕີນກຸດກໍເປັນຄົນຕີນກຸດຢູ່ຄືເກົ່າ ຯລຯ ຄົນມີມືແລະຕີນກຸດກໍເປັນຄົນມີມືແລະຕີນກຸດຢູ່ຄືເກົ່າ ຯລຯ ຄົນຫູແຫວ່ງ ຯລຯ ຄົນດັງແຫວ່ງ ຯລຯ ຄົນທັງຫູແຫວ່ງທັງດັງແຫວ່ງ ຯລຯ ຄົນນິ້ວກຸດ ຯລຯ ຄົນມີຫົວໄປ້ມີຫົວໄປ້ຕີນກຸດ ຯລຯ ຄົນເອັນໃຫຍ່ຂາດ ຯລຯ ຄົນມີຫົງກ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກເຮື້ອນ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກຕ່ອມ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກກາກ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກມ້ອງຄໍ ຯລຯ ຄົນເປັນໂຮກລົມບ້າໝູ ຯລຯ ອູດ ຯລຯ ງົວ ຯລຯ ລາ ຯລຯ ໝູ ຯລຯ ຄວາຍກໍເປັນຄວາຍຢູ່ຄືເກົ່າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໑] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຜູ້ມີຮູບທ່ອງທ່ຽວໄປ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຜູ້ມີຮູບທ່ອງທ່ຽວໄປ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຜູ້ມີເວທະນາ ຯລຯ ເປັນຜູ້ມີສັນຍາ ຯລຯ ເປັນຜູ້ມີສັງຂານ ຯລຯ ເປັນຜູ້ມີວິນຍານທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຜູ້ມີວິນຍານທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໒] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນ
ມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຮູບທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຮູບທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີເວທະນາ ຯລຯ ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັນຍາ ຯລຯ ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັງຂານ ຯລຯ ເປັນ
ຜູ້ບໍ່ມີວິນຍານທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຜູ້ບໍ່ມີວິນຍານທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໓] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນ
ມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໔] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນນັ້ນເອງທ່ອງທ່ຽວຈາກໂລກນີ້ໄປສູ່ໂລກອື່ນ ຈາກໂລກອື່ນມາສູ່ໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບບໍ່ທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບບໍ່ທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານບໍ່ທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານບໍ່ທ່ອງທ່ຽວໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ (ຫຍໍ້)

ສກ. ເມື່ອຂັ້ນແຕກດັບ ຫາກບຸກຄົນນັ້ນແຕກດັບ ກໍຈະເປັນອຸດເສທະທິດຖິທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າໄດ້ຊົງເວັ້ນ ເມື່ອຂັ້ນແຕກດັບ ຫາກບຸກຄົນບໍ່ແຕກດັບ ບຸກຄົນກໍຈະທ່ຽງສະເໝີເໝືອນນິບພານ

ຄະຕິອະນຸໂຍຄະ ຈົບ

໑໒. ອຸປາທາປັນຍັດຕານຸໂຍຄະ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງອຸປາທາປັນຍັດ

[໙໕] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງປັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນກໍບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໖] ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສັນຍາ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສັງຂານ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສວິນຍານ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນກໍບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໗] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮູບສີຂຽວ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນສີຂຽວ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮູບສີເຫຼືອງ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສຮູບສີແດງ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສ ຮູບສີຂາວ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສຮູບທີ່ເຫັນໄດ້ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສຮູບທີ່ເຫັນບໍ່ໄດ້ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສຮູບທີ່ກະທົບໄດ້ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສຮູບທີ່ກະທົບບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ກະທົບບໍ່ໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໘] ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາທີ່ເປັນກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາທີ່ເປັນກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາທີ່ເປັນກຸສົນ ມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນໜ້າຍິນດີ ມີຜົນໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸສົນກໍມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນໜ້າຍິນດີ ມີຜົນໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໙] ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາທີ່ເປັນອະກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາທີ່ເປັນອະກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາທີ່ເປັນອະກຸສົນມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນບໍ່ໜ້າຍິນດີ ມີຜົນບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນຮ້ອນຮົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນອະກຸສົນກໍມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນບໍ່ໜ້າຍິນດີ ມີຜົນບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນຮ້ອນຮົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໐] ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສເວທະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະກຳບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໑] ສກ. ຍ້ອນອາໄສສັນຍາ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສັງຂານ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສວິນຍານ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານທີ່ເປັນກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານທີ່ເປັນກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນກຸສົນມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນໜ້າຍິນດີ ມີຜົນໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນກຸສົນກໍມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນໜ້າຍິນດີ ມີຜົນໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໒] ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານທີ່ເປັນອະກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານທີ່ເປັນອະກຸສົນ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະກຸສົນມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນບໍ່ໜ້າຍິນດີ ມີຜົນບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນຮ້ອນຮົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນອະກຸສົນກໍມີຜົນ ມີວິບາກ ມີຜົນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ມີຜົນບໍ່ໜ້າຍິນດີ ມີຜົນບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນຮ້ອນຮົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໓] ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສວິນຍານທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະກໍບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໔] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນມີຈັກຊຸ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຈັກຊຸດັບແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ມີຈັກຊຸດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສໂສຕະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສຄານະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສຊິວຫາ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສກາຍ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສມະໂນ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ມີມະໂນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອມະໂນດັບແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ມີມະໂນດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[໑໐໕] ສກ. ຍ້ອນອາໄສມິດສາທິດຖື ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນເປັນມິດສາທິດຖື” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອມິດສາທິດຖືດັບແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນມິດສາທິດຖືດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສມິດສາສັງກັບປະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສມິດສາວາຈາ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສມິດສາກຳມັນຕະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສມິດສາອາຊີວະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສມິດສາວາຍາມະ ຯລຯ

ຍ້ອນອາໄສມິດສາສະຕິ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສມິດສາສະມາທິ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນ ເປັນມິດສາສະມາທິ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອມິດສາສະມາທິດັບແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນມິດສາສະມາທິດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[໑໐໖] ສກ. ຍ້ອນອາໄສສຳມາທິດຖິ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນສຳມາທິດຖິ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອສຳມາທິດຖິດັບແລ້ວທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນສຳມາທິດຖິດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສຳມາວາຈາ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສຳມາອາຊີວະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສຳມາສະຕິ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສສຳມາສະມາທິ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນສຳມາສະມາທິ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອສຳມາສະມາທິດັບແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນສຳມາສະມາທິດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໗] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮູບ ຍ້ອນອາໄສເວທະນາ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຂັນ ໒ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮູບ ຍ້ອນອາໄສເວທະນາ ຍ້ອນອາໄສສັນຍາ ຍ້ອນອາໄສສັງຂານ ຍ້ອນອາໄສວິນຍານ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຂັນ ໔ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໘] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຂາຍະຕະນະ ຍ້ອນອາໄສໂສຕາຍະຕະນະ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສອາຍະຕະນະ ໒ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຂາຍະຕະນະ ຍ້ອນອາໄສໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສທຳມາຍະຕະນະ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສອາຍະຕະນະ ໑໒ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໐໙] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸທາດ ຍ້ອນອາໄສໂສຕະທາດ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສທາດ ໒ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸທາດ ຍ້ອນອາໄສໂສຕະທາດ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສທຳມະທາດ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສທາດ ໑໘ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໑໘ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໑໐] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸນຊີ ຍ້ອນອາໄສໂສຕິນຊີ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສອິນຊີ ໒ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸນຊີ ຍ້ອນອາໄສໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຍ້ອນອາໄສອັນຍາຕາວິນຊີ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສອິນຊີ ໒໒ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໒໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໑໑] ສກ. ຍ້ອນອາໄສເອກະໂວກາຣະພົບ^໑ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈະຕຸໂວກາຣະພົບ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສເອກະໂວກາຣະພົບ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສປັນຈະໂວກາຣະພົບ ຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເອກະໂວກາຣະພົບມີບຸກຄົນພຽງ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຈະຕຸໂວກາຣະພົບມີບຸກຄົນພຽງ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເອກະໂວກາຣະພົບມີບຸກຄົນພຽງ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນປັນຈະໂວກາຣະພົບມີບຸກຄົນພຽງ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໑໒] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຕົ້ນໄມ້ຈຶ່ງບັນຍັດເງົາໄມ້ ສັນໃດ ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຕົ້ນໄມ້ຈຶ່ງບັນຍັດເງົາໄມ້ ແມ່ນຕົ້ນໄມ້ກໍບໍ່ທ່ຽງ ແມ່ນເງົາໄມ້ກໍບໍ່ທ່ຽງ ສັນໃດ ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ແມ່ນຮູບກໍບໍ່ທ່ຽງ ແມ່ນບຸກຄົນກໍບໍ່ທ່ຽງ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຕົ້ນໄມ້ຈຶ່ງບັນຍັດເງົາໄມ້ ຕົ້ນໄມ້ກັບເງົາໄມ້ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນໃດ ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໑໓] ສກ. ຍ້ອນອາໄສບ້ານຈຶ່ງບັນຍັດຊາວບ້ານ ສັນໃດ ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສບ້ານຈຶ່ງບັນຍັດຊາວບ້ານ ບ້ານກັບຊາວບ້ານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນໃດ ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໑໔] ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮັດຈຶ່ງບັນຍັດພຣະຣາຊາສັນໃດ ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຮັດຈຶ່ງບັນຍັດພຣະຣາຊາ ຮັດກັບພຣະຣາຊາເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນໃດ ຍ້ອນອາໄສຮູບຈຶ່ງບັນຍັດບຸກຄົນ ຮູບກັບບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໑໔] ສກ. ໂສ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຖືກມັດໂສ້ ໂສ້ມີແກ່ຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຜູ້ຖືກມັດໂສ້ ສັນໃດ ຮູບບໍ່ ແມ່ນຜູ້ມີຮູບ ຮູບມີແກ່ຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຜູ້ມີຮູບ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສ້ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຖືກມັດໂສ້ ໂສ້ມີແກ່ຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຜູ້ຖືກມັດໂສ້ ໂສ້ກັບຜູ້ຖືກມັດໂສ້ ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນໃດ ຮູບບໍ່ແມ່ນຜູ້ມີຮູບ ຮູບມີແກ່ຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຜູ້ມີຮູບ ຮູບກັບຜູ້ມີຮູບ ເປັນຄົນລະຢ່າງ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໑໕] ສກ. ມີການບັນຍັດບຸກຄົນໃນຈິດແຕ່ລະດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຍ່ອມເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສົນທິ ໃນຈິດແຕ່ລະດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນ ກັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນເດັກຊາຍຫຼືເປັນເດັກຍິງ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນ ກັນ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ເປັນເດັກຊາຍຫຼືເປັນເດັກຍິງ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບ ວ່າ ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນກັນ” ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ ເປັນເດັກຊາຍຫຼືເປັນເດັກຍິງ” ຄຳນັ້ນ ຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຫາກທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນເດັກຊາຍຫຼືເປັນເດັກ ຍິງ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າ

ຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນກັນ” ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ ເປັນເດັກຊາຍຫຼືເປັນເດັກຍິງ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

[໑໑໗] ສກ. ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນກັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນສະຕິຫຼືເປັນບຸຣຸດ ເປັນຄະລິ ຫັດຫຼືເປັນບັນພະຊິດ ເປັນເທວະດາຫຼືເປັນມະນຸດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນກັນ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ເປັນເທວະດາຫຼືເປັນມະນຸດ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືເປັນຄົນລະຄົນກັນ” ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ ເປັນເທວະດາຫຼືເປັນມະນຸດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຫາກທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນເທວະດາຫຼືເປັນມະນຸດ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືວ່າເປັນຄົນລະຄົນກັນ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຄົນດຽວກັນຫຼືວ່າ ເປັນຄົນລະຄົນກັນ ເມື່ອຈິດດວງທີ ໒ ເກີດຂຶ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ ເປັນເທວະດາຫຼືເປັນມະນຸດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ ຯລຯ

[໑໑໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນໃດເຫັນ ເຫັນຮູບໃດ ເຫັນດ້ວຍຈັກຊຸໃດ ບຸກຄົນນັ້ນເຫັນ ເຫັນຮູບນັ້ນ ເຫັນດ້ວຍຈັກຊຸນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນໃດເຫັນ ເຫັນຮູບໃດ ເຫັນດ້ວຍຈັກຊຸໃດ ບຸກຄົນນັ້ນເຫັນ ເຫັນຮູບນັ້ນ ເຫັນດ້ວຍຈັກຊຸນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໑໑໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຖືກຕ້ອງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຮູ້ທຳມາຣົມໃດ ຮູ້ດ້ວຍມະໂນໃດ ບຸກຄົນນັ້ນຮູ້ ຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນ ຮູ້ດ້ວຍມະໂນນັ້ນບໍ່ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຮູ້ທຳມາຣົມໃດ ຮູ້ດ້ວຍມະໂນໃດ ບຸກຄົນນັ້ນຮູ້ ຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນ ຮູ້ດ້ວຍມະໂນນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໑໒໐] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໃດບໍ່ເຫັນ ບໍ່ເຫັນຮູບໃດ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍຈັກຊໃດ ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ເຫັນ ບໍ່ເຫັນຮູບນັ້ນ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍຈັກຊນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນໃດບໍ່ເຫັນ ບໍ່ເຫັນຮູບໃດ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍຈັກຊໃດ ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ເຫັນ ບໍ່ເຫັນຮູບນັ້ນ ບໍ່ເຫັນດ້ວຍຈັກຊນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໃດບໍ່ໜຶ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດບໍ່ໜຶ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດບໍ່ໜຶ່ງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດບໍ່ໜຶ່ງ ຖືກຕ້ອງ ຯລຯ ບຸກຄົນໃດບໍ່ໜຶ່ງ ບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມໃດ ບໍ່ຮູ້ດ້ວຍມະໂນໃດ ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ຮູ້ ບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນ ບໍ່ຮູ້ດ້ວຍມະໂນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນໃດບໍ່ຮູ້ ບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມໃດ ບໍ່ຮູ້ດ້ວຍມະໂນໃດ ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ຮູ້ ບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນ ບໍ່ຮູ້ດ້ວຍມະໂນນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໑໒໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສຸດທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງ ຈຸຕິ ກຳລັງປະຕິສິນທິ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບໍ່ງາມ ເກີດດີແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍທິບພະ ຈັກຊອັນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ ຮູ້ຊັດແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ

[໑໒໒] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາເຫັນໝູ່ສັດຜູ້ກຳລັງຈຸຕິ ກຳລັງປະຕິສິນທິ ທັງຊັ້ນຕ່ຳແລະຊັ້ນສູງ ງາມແລະບໍ່ງາມ ເກີດດີ ແລະເກີດບໍ່ດີ ດ້ວຍທິບພະຈັກຊອັນບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ ຮູ້ຊັດແຈ້ງເຖິງໝູ່ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຫັນຮູບ ຫຼືຊົງເຫັນບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍທິບພະຈັກຊອັນ ບໍລິສຸດເໜືອມະນຸດ

ປຣ. ຊົງເຫັນຮູບ

ສກ. ຮູບເປັນບຸກຄົນ ຮູບຈຸຕິ ຮູບປະຕິສິນທິ ຮູບເປັນໄປຕາມກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຫັນຮູບ ຫຼືຊົງເຫັນບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍທິບພະຈັກຊອັນ ບໍລິສຸດ ເໜືອມະນຸດ

ປຣ. ຊົງເຫັນບຸກຄົນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນຮູບ ເປັນຮູປາຍະຕະນະ ເປັນຮູບທາດ ເປັນສີຂຽວ ສີເຫຼືອງ ສີແດງ ສີ ຂາວ ສິ່ງທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ທາງຈັກຊ ກະທົບທີ່ຈັກຊ ມາສູ່ຄອງຈັກຊໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຫັນຮູບ ຫຼື ຊົງເຫັນບຸກຄົນໄດ້ດ້ວຍທິບພະຈັກຊອັນ ບໍລິສຸດ ເໜືອມະນຸດ

ປຣ. ຊົງເຫັນໄດ້ທັງ ໒ ຢ່າງ

ສກ. ທັງ ໒ ຢ່າງ ເປັນຮູບ ເປັນຮູປາຍະຕະນະ ເປັນຮູບທາດ ທັງ ໒ ຢ່າງເປັນສີຂຽວ ທັງ ໒ ຢ່າງເປັນສີເຫຼືອງ ທັງ ໒ ຢ່າງເປັນສີແດງ ທັງ ໒ ຢ່າງເປັນສີຂາວ ທັງ ໒ ຢ່າງເປັນສິ່ງ ທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ທາງຈັກຊ ທັງ ໒ ຢ່າງກະທົບທີ່ຈັກຊ ທັງ ໒ ຢ່າງມາສູ່ຄອງຈັກຊ ທັງ ໒ ຢ່າງຈຸຕິ ທັງ ໒ ຢ່າງປະຕິສິນທິ ທັງ ໒ ຢ່າງເປັນໄປຕາມກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອຸປາທາປັນຍັດຕານຸໂຍຄະ ຈົບ

໑໓. ປຸຣິສະກາຣານຸໂຍຄະ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງຜູ້ກະທຳ

[໑໒໓] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໒໔] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳດີ ແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສ້າງ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດທັງ ໒ ນັ້ນ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໒໕] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສ້າງ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ສ້າງເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດນັ້ນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະນີນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບັນດານ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ບັນດານເຊິ່ງບຸກຄົນທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໒໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດບຸກຄົນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໒໗] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳດີ ແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ໄຟໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດໄຟໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໓໓] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໓໔] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໓໕] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳຕິແລະກຳຊົ່ວກັບບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດກຳຕິ ແລະກຳຊົ່ວເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໓໖] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ (ໄດ້ຮັບ) ວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໓໗] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຂອງກຳຕິ ແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໓໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີວິບາກນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະນີນິບພານ ກໍບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໓໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີວິບາກຂອງກຳຕິ ແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີບຸກຄົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໐] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ນິບພານໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີນິບພານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໑] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ມະຫາປະຖະພິ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ມະຫາສະມຸດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ພູເຂົາສີເນຣຸ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ນ້ຳ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ໄຟ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ລົມ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໒] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີວິບາກຂອງກຳຕິ ແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິບາກຂອງກຳຕິ ແລະກຳຊົ່ວກັບບຸກຄົນຜູ້ສະເໜີວິບາກຂອງກຳຕິ ແລະກຳຊົ່ວ ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໓] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທົບພະສຸກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໔] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທົບພະສຸກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໕] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ ກໍບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທົບພະສຸກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍບຸກຄົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໗] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທົບພະສຸກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ນິບພານໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ຜູ້ສະເຫວີຍນິບພານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທົບພະສຸກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ມະຫາປະຖະພິ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ມະຫາສະມຸດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ພູເຂົາສີເນຣຸ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ນ້ຳ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ໄຟ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ລົມ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໔໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທົບພະສຸກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທົບພະສຸກກັບບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທົບພະສຸກເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໐] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໑] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໒] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງມະນຸດນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ ກໍບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໓] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງບຸກຄົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໔] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ນິບພານໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍນິບພານໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໕] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ມະຫາປະຖະພິ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ມະຫາສະມຸດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ພູເຂົາສີເນຣຸ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ນ້ຳ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ໄຟ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ລົມ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງມະນຸດໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຸກຂອງມະນຸດກັບບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂອງມະນຸດ ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໗] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກນັ້ນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໕໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກນັ້ນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະກຳບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບ
ພານກໍບໍ່ມີແກ່ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໐] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ
ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍບຸກຄົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໑] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ
ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ນິບພານໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍນິບພານໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໒] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ
ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ມະຫາປະຖະພິ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ມະຫາສະມຸດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ພູເຂົາສີເນຣຸ
ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ນ້ຳ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ໄຟ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ລົມ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້
ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໓] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ
ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍກັບບຸກຄົນ ຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີໃນອະບາຍເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໔] ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີ
ໃນນະຣົກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໕] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ
ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີ
ໃນນະຣົກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ຜູ້ສະເຫວີຍບຸກຄົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໗] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ
ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ນິບພານໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍນິບພານໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍ
ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ມະຫາປະຖະພິ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ມະຫາສະມຸດ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ພູເຂົາສີເນຣຸ
ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ນ້ຳ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ໄຟ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ລົມ ຯລຯ ຢັ້ງຮູ້ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້
ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໖໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກກັບບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍທຸກທີ່ມີໃນນະຣົກເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໐] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດ ຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໑] ສກ. ບຸກຄົນຄົນດຽວກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຸກແລະທຸກມີຕົນເອງເປັນຕົວການແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໒] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດ ຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໓] ສກ. ບຸກຄົນເປັນຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຸກແລະທຸກມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໔] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ເຮັດ ຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຂອງກຳຕິແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທັງທີ່ເປັນຄົນດຽວກັນ ແລະຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໔] ສກ. ບຸກຄົນທັງທີ່ເປັນຄົນດຽວກັນ ແລະຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຸກແລະທຸກມີທັງຕົນເອງເປັນຕົວການແລະຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໕] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສົ່ງໃຫ້ເຮັດ ຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຂອງກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຈະວ່າເປັນຄົນດຽວກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າເປັນຄົນລະຄົນກັນກໍບໍ່ແມ່ນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໖] ສກ. ບຸກຄົນຈະວ່າເປັນຄົນດຽວກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າເປັນຄົນລະຄົນກັນກໍບໍ່ແມ່ນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຸກແລະທຸກເກີດຂຶ້ນເອງຈະວ່າມີຕົນເອງເປັນຕົວການກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການກໍບໍ່ແມ່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໗] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດ ຜູ້ສົ່ງໃຫ້ເຮັດ ຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຂອງກຳດີແລະກຳຊົ່ວໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນຄົນດຽວກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍ ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍ ບຸກຄົນທັງທີ່ເປັນຄົນດຽວກັນແລະຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍ ບຸກຄົນຈະວ່າເປັນຄົນດຽວກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າເປັນຄົນລະຄົນກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໗໘] ສກ. ບຸກຄົນເປັນຄົນດຽວກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍ ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍ ບຸກຄົນທັງທີ່ເປັນຄົນດຽວກັນແລະຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍ ບຸກຄົນຈະວ່າເປັນຄົນດຽວກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າເປັນຄົນລະຄົນກັນກໍບໍ່ແມ່ນ ທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຸກແລະທຸກມີຕົນເອງເປັນຕົວການ ສຸກແລະທຸກມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການ ສຸກແລະທຸກທັງມີຕົນເອງແລະຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການ ສຸກແລະທຸກເກີດຂຶ້ນເອງ ຈະວ່າມີຕົນເອງເປັນຕົວການ ກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການກໍບໍ່ແມ່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໐] ປຣ. ກໍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໑] ສກ. ກໍາມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍາຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍາທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໓] ສກ. ກໍາມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍາຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໔] ສກ. ກໍາມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍາຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດນິບພານຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໕] ສກ. ກໍາມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກໍາຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະຫາປະຖະພົມຢູ່ ຯລຯ ມະຫາສະມຸດ ຯລຯ ພູເຂົາສີເນຣຸ ຯລຯ ນ້ຳ ຯລຯ ໄຟ ຯລຯ ລົມ ຯລຯ ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດຫຍ້າ ໄມ້ ແລະ ຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໖] ສກ. ກຳມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກຳຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳກັບບຸກຄົນຜູ້ເຮັດກຳເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໗] ປຣ. ວິບາກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໘] ສກ. ວິບາກມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໘໙] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິບາກມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍເຊິ່ງບຸກຄົນຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໙໐] ສກ. ວິບາກມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍນິບພານຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໙໑] ສກ. ວິບາກມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະຫາປະຖະພິມີຢູ່ ຯລຯ ມະຫາສະມຸດ ຯລຯ ພູເຂົາສີເນຣຸ ຯລຯ ນ້ຳ ຯລຯ ໄຟ ຯລຯ ລົມ ຯລຯ ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໙໒] ສກ. ວິບາກມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິບາກເປັນຢ່າງໜຶ່ງ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍວິບາກກໍເປັນຢ່າງໜຶ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ (ຫຍໍ້)

ກັນລະຍານະວັກ ທີ ໑ ຈົບ

໑໔. ອະພິນຍານຸໂຍຄະ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງອະພິນຍາ

[໑໙໓] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບາງຄົນສະແດງລິດໄດ້ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນບາງຄົນສະແດງລິດໄດ້ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ”

[໑໙໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສີກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບາງຄົນຟັງສຽງດ້ວຍທິບພະໂສຕະທາດໄດ້ ຯລຯ ຮູ້ຈິດຂອງບຸກຄົນອື່ນໄດ້ ຯລຯ ຫວນຣະລຶກເຖິງຊາດປາງກ່ອນໄດ້ ຯລຯ ເຫັນຮູບດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸໄດ້ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະໄດ້ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນບາງຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະໄດ້ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໑໙໔] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນບາງຄົນສະແດງລິດໄດ້ມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສະແດງລິດໄດ້ເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈັດເປັນບຸກຄົນ ບຸກຄົນຜູ້ສະແດງລິດບໍ່ໄດ້ບໍ່ຈັດເປັນບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໑໙໕] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ຟັງສຽງດ້ວຍທິບພະໂສຕະທາດໄດ້ ຯລຯ ຮູ້ຈິດຂອງບຸກຄົນອື່ນໄດ້ ຯລຯ ຫວນຣະລຶກເຖິງຊາດປາງກ່ອນໄດ້ ຯລຯ ເຫັນຮູບດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸໄດ້ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະໄດ້ ຈຶ່ງຈັດເປັນບຸກຄົນ ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະບໍ່ໄດ້ບໍ່ຈັດເປັນບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະພິນຍານຸໂຍຄະ ຈົບ

໑໕.-໑໖. ຍາຕະການຸໂຍຄາທິ ໑

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງຍາດພີ່ນ້ອງ ເປັນຕົ້ນ

[໑໙໗] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ມານດາມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກມານດາມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໑໙໘] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບິດາມີຢູ່ ຯລຯ ອ້າຍນ້ອງຊາຍມີຢູ່ ຯລຯ ເອື້ອຍນ້ອງສາວມີຢູ່ ຯລຯ ກະສັດມີຢູ່ ຯລຯ ພາມມີຢູ່ ຯລຯ ແພດມີຢູ່ ຯລຯ ສູດມີຢູ່ ຯລຯ ຄະລິຫັດມີຢູ່ ຯລຯ ບັນພະຊິດມີຢູ່ ຯລຯ ເທວະດາມີຢູ່ ຯລຯ ມະນຸດມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກມະນຸດມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍ ສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໑໙໙] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ມານດາມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນມານດາແລ້ວມາເປັນມານດາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວມາເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນບິດາ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນອ້າຍນ້ອງຊາຍ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນເອື້ອຍນ້ອງສາວ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນກະສັດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນພາມ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນແພດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນສູດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນຄະລິຫັດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນບັນພະຊິດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນເທວະດາ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນມະນຸດແລ້ວມາເປັນມະນຸດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວມາເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໐໐] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ມານດາມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນມານດາແລ້ວບໍ່ເປັນມານດາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວບໍ່ເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນບິດາ ຯລຯ ເຄີຍເປັນອ້າຍນ້ອງຊາຍ ຯລຯ ເຄີຍເປັນເອື້ອຍນ້ອງສາວ ຯລຯ ເຄີຍເປັນກະສັດ ຯລຯ ເຄີຍເປັນພາມ ຯລຯ ເຄີຍເປັນແພດ ຯລຯ

ເຄີຍເປັນສູດ ຯລຯ ເຄີຍເປັນຄະລິຫັດ ຯລຯ ເຄີຍເປັນບັນພະຊິດ ຯລຯ ເຄີຍເປັນເທວະດາ ຯລຯ ເຄີຍເປັນມະນຸດແລ້ວບໍ່ເປັນມະນຸດມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວບໍ່ເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຍາຕະການໂຍຄາທິ ຈົບ

໑໙. ປະຕິເວທານໂຍຄະ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງຜູ້ບັນລຸທຳ (ພຣະອະຣິຍະ)

[໒໐໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເປັນພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເປັນພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໐໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເປັນພຣະສະກະທາຄາມີມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນປັນຍາວິມຸດມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນກາຍະສັກຂີມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນທິດຖິປັດຕະມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນສັດທາວິມຸດມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນທຳມານຸສາຣີມີຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນສັດທານຸສາຣີມີຢູ່ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເປັນສັດທານຸສາຣີມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໐໓] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນພຣະໂສດາບັນມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນພຣະໂສດາບັນແລ້ວມາເປັນພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວມາເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໐໔] ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນພຣະສະກະທາຄາມີ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນພຣະອະນາຄາມີ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນອຸພະໂຕພາຄະວິມຸດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນປັນຍາວິມຸດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນກາຍະສັກຂີ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນທິດຖິປັດຕະ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນສັດທາວິມຸດ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນທຳມານຸສາຣີ ຯລຯ ບໍ່ເຄີຍເປັນສັດທານຸສາຣີແລ້ວເປັນສັດທານຸສາຣີມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນບໍ່ເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວມາເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໐໕] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເປັນພຣະໂສດາບັນມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນພຣະໂສດາບັນແລ້ວບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວບໍ່ເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນພຣະສະກະທາຄາມີ ຯລຯ ເຄີຍເປັນພຣະອະນາຄາມີແລ້ວບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນເຄີຍເປັນບຸກຄົນແລ້ວບໍ່ເປັນບຸກຄົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປະຕິເວທານຸໂຍຄະ ຈົບ

໒໐. ສັງຄານຸໂຍຄະ ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງສິ່ງ

[໒໐໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄົນ ບຸກຄົນ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄົນ ບຸກຄົນມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໐໗] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄົນ ບຸກຄົນ ມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄົນ ບຸກຄົນຜາກົດໄດ້ ຍ້ອນພຣະພຸດທະເຈົ້າຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜາກົດໄດ້ ຍ້ອນພຣະພຸດທະເຈົ້າຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜາກົດໄດ້ ຍ້ອນພຣະພຸດທະເຈົ້າຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າປະຣິນິບພານແລ້ວ ບຸກຄົນກໍຂາດສູນໄປ ບຸກຄົນບໍ່ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສັງຄານຸໂຍຄະ ຈົບ

໒໑. ສັດສິກັດຖະສະພາຄານຸໂຍຄະ ວ່າດ້ວຍການຊັກຖາມເຖິງສະພາວະແຫ່ງສັດສິກັດຖະ

[໒໐໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ອະສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໐໙] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນອກຈາກສິ່ງທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແລະບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຍັງມີສ່ວນທີ ໓ ອີກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໑໐] ສກ. ນອກຈາກສິ່ງທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແລະບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຍັງມີສ່ວນທີ ໓ ອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທາດ ໒ ປະການນີ້ ທາດ ໒ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ທາດທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (໒) ທາດທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນີ້ຄື ທາດ ໒ ປະການ”^໑ ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນອກຈາກສິ່ງທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແລະບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຍັງມີສ່ວນທີ ໓ ອີກ”

[໒໑໑] ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແລະບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໑໒] ສກ. ຂັ້ນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຂັ້ນ ນິບພານແລະບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໑໓] ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບ ນິບພານ ແລະບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງກໍບໍ່ແມ່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານ ນິບພານ ແລະບຸກຄົນເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໑໔] ສກ. ບຸກຄົນມີຄວາມເກີດຂຶ້ນຜາກົດ ມີຄວາມດັບສະຫຼາຍຜາກົດ ເມື່ອດຳລົງຢູ່ ມີຄວາມແປຜັນຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງຂະຕະລັກສະນະແຫ່ງສັງຂະຕະທຳ ໓ ປະການນີ້ ຄື (໑) ຄວາມເກີດຂຶ້ນຜາກົດ (໒) ຄວາມດັບສະຫຼາຍຜາກົດ (໓) ເມື່ອດຳລົງຢູ່ ຄວາມແປຜັນຜາກົດ”^໑ ບຸກຄົນມີຄວາມເກີດຂຶ້ນຜາກົດ ມີຄວາມດັບສະຫຼາຍຜາກົດ ເມື່ອດຳລົງຢູ່ມີຄວາມແປຜັນຜາກົດ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຈຶ່ງເປັນສະພາວະທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

[໒໑໕] ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນຜາກົດ ບໍ່ມີຄວາມດັບສະຫຼາຍຜາກົດ ເມື່ອດຳລົງຢູ່ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະສັງຂະຕະ ລັກສະນະແຫ່ງອະສັງຂະຕະທຳ ໓ ປະການນີ້ ຄື (໑) ຄວາມເກີດຂຶ້ນບໍ່ຜາກົດ (໒) ຄວາມດັບສະຫຼາຍບໍ່ຜາກົດ (໓) ເມື່ອດຳລົງຢູ່ ຄວາມແປຜັນບໍ່ຜາກົດ” ບຸກຄົນບໍ່ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນຜາກົດ ບໍ່ມີຄວາມດັບສະຫຼາຍຜາກົດ ເມື່ອດຳລົງຢູ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນຜາກົດ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຈຶ່ງເປັນສະພາວະທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

[໒໑໖] ສກ. ບຸກຄົນປະຣິນິບພານແລ້ວມີຢູ່ໃນນິບພານ ຫຼື ບໍ່ມີຢູ່ໃນນິບພານ

ປຣ. ມີຢູ່ໃນນິບພານ

ສກ. ບຸກຄົນປະຣິນິບພານແລ້ວເປັນຜູ້ທ່ຽງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະຣິນິບພານແລ້ວມີຢູ່ໃນນິບພານຫຼືບໍ່ມີຢູ່ໃນນິບພານ

ປຣ. ບໍ່ມີຢູ່ໃນນິບພານ

ສກ. ບຸກຄົນປະຣິນິບພານແລ້ວເປັນຜູ້ຂາດສູນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໑໗] ສກ. ບຸກຄົນອາໄສສິ່ງໃດດຳລົງຢູ່

ປຣ. ບຸກຄົນອາໄສພົບດຳລົງຢູ່

ສກ. ພົບບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນບຸກຄົນກໍບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໑໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບາງຄົນເມື່ອສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາຈຶ່ງຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາມີຢູ່” ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນບາງຄົນເມື່ອສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາຈຶ່ງຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາ ມີຢູ່” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໑໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບາງຄົນເມື່ອສະເຫວີຍທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ເມື່ອສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາຈຶ່ງຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ” ມີຢູ່ບໍ່ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນບາງຄົນເມື່ອສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາຈຶ່ງຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ” ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໒໐] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນບາງຄົນເມື່ອສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາຈຶ່ງຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາ ມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາຢູ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາ” ເທົ່ານັ້ນຈັດເປັນບຸກຄົນ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາຢູ່ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາ” ນັ້ນ ບໍ່ຈັດເປັນບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ສະເຫວີຍທຸກຂະເວທະນາຢູ່ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາຢູ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ” ເທົ່ານັ້ນຈັດເປັນບຸກຄົນ ບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາຢູ່ແຕ່ບໍ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ” ນັ້ນບໍ່ຈັດເປັນບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໒໑] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນບາງຄົນເມື່ອສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາຈຶ່ງຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ ເຮົາສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາ ມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຸກຂະເວທະນາກັບບຸກຄົນຜູ້ສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາຢູ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍສຸກຂະເວທະນາ” ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາກັບບຸກຄົນຜູ້ທີ່ສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸກຂະເວທະນາຢູ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າສະເຫວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ” ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໒໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບາງຄົນພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນບາງຄົນພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໒໓] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບາງຄົນພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາ ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຈິດໃນຈິດ ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳຢູ່ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນບາງຄົນພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳຢູ່ ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໒໔] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນບາງຄົນພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ເທົ່ານັ້ນຈັດເປັນບຸກຄົນ ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ນັ້ນບໍ່ຈັດເປັນບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາ ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນຈິດໃນຈິດ ຯລຯ ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳຢູ່ເທົ່ານັ້ນຈັດເປັນບຸກຄົນ ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ບໍ່ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳຢູ່ ບໍ່ຈັດເປັນບຸກຄົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໒໕] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ບຸກຄົນບາງຄົນພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍກັບບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ຈິດ ຯລຯ ທຳກັບບຸກຄົນຜູ້ພິຈາລະນາເຫັນທຳໃນທຳຢູ່ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໒໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ ໂມຄະຣາດ ທ່ານຈຶ່ງພິຈາລະນາເຫັນໂລກນີ້ໂດຍຄວາມວ່າງປ່າວມີສະຕິທຸກເມື່ອ ຖອນອັດຕານຸທິດຖິສາ ເປັນຜູ້ຂ້າມມັດຈຸຣາດສາໄດ້ດ້ວຍອາການແນວນີ້ ບຸກຄົນພິຈາລະນາເຫັນໂລກແນວນີ້ ມັດຈຸຣາດຈຶ່ງບໍ່ເຫັນ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໒໗] ສກ. ບຸກຄົນພິຈາລະນາເຫັນ (ໂລກ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພິຈາລະນາເຫັນ (ໂລກ) ພ້ອມກັບຮູບຫຼືເວ້ນຈາກຮູບ

ປຣ. ພິຈາລະນາເຫັນ (ໂລກ) ພ້ອມກັບຮູບ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພິຈາລະນາເຫັນ (ໂລກ) ພ້ອມກັບຮູບຫຼືເວ້ນຈາກຮູບ

ປຣ. ພິຈາລະນາເຫັນ (ໂລກ) ເວ້ນຈາກຮູບ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໒໘] ສກ. ບຸກຄົນພິຈາລະນາເຫັນ (ໂລກ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຢູ່ພາຍໃນ (ຮູບ) ພິຈາລະນາເຫັນຫຼືອອກໄປພາຍນອກ (ຮູບ) ແລ້ວຈຶ່ງພິຈາລະນາເຫັນ

ປຣ. ຢູ່ພາຍໃນ (ຮູບ) ພິຈາລະນາເຫັນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຢູ່ພາຍໃນ (ຮູບ) ພິຈາລະນາເຫັນຫຼືອອກໄປພາຍນອກ (ຮູບ) ແລ້ວຈຶ່ງພິຈາລະນາເຫັນ

ປຣ. ອອກໄປພາຍນອກ (ຮູບ) ແລ້ວຈຶ່ງພິຈາລະນາເຫັນ

ສກ. ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໒໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖາວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເກື້ອກູນຕົນເອງມີຢູ່” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ

[໒໓໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖະວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນຜູ້ເປັນເອກເມື່ອເກີດຂຶ້ນໃນໂລກ ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນເພື່ອເກື້ອກູນແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ເພື່ອສຸກແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ

ເພື່ອອະນຸເຄາະຊາວໂລກ ເພື່ອປະໂຫຍດ ເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກແກ່ເທວະດາແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ

[໒໖໑] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖະວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ທຳທັງຫຼາຍທັງປວງເປັນອະນັດຕາ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໖໒] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖະວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອະຣິຍະສາວົກບໍ່ສົງໄສ ບໍ່ເຄືອບແຄງ ໃຈວ່າ ເມື່ອເກີດ ທຸກເທົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອດັບ ທຸກເທົ່ານັ້ນດັບໄປ ອະຣິຍະສາວົກນັ້ນມີຍານຢັ້ງຮູ້ໃນເລື່ອງນີ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເຊື່ອຜູ້ອື່ນເລີຍ ກັດຈານະ ດ້ວຍເຫດພຽງເທົ່ານີ້ຈັດວ່າເປັນສຳມາທິດຖິ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໖໓] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວະຊິຣາພິກຂຸນີກ່າວກັບມານຜູ້ມີບາບດັ່ງນີ້ວ່າ

ມານເອີຍ ທິດຖິຂອງເຈົ້າເຊື່ອໃຜນຳວ່າເປັນສັດ
ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນກອງແຫ່ງສັງຂານລ້ວນ ໆ ນີ້
ບັດຕິດຈະຮຽກວ່າສັດບໍ່ໄດ້ເລີຍ
ເມື່ອຂັນທັງຫຼາຍມີຢູ່ ສົມມຸດວ່າສັດກໍມີໄດ້
ເໝືອນສຽງເວົ້າວ່າລົດຍ່ອມມີໄດ້
ຍ້ອນການປະກອບເຂົ້າກັນແຫ່ງສ່ວນຕ່າງ ໆ

ອັນໜຶ່ງ ທຸກເທົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ
ທຸກເທົ່ານັ້ນດຳລົງຢູ່ແລະແປຜັນໄປ
ນອກຈາກທຸກບໍ່ມີສິ່ງອື່ນເກີດຂຶ້ນ
ນອກຈາກທຸກ ບໍ່ມີສິ່ງໃດອື່ນດັບໄປເລີຍ”
ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະ
ປະຣະມັດ”

[໒໖໔] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານພຣະອານົນທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພະອົງຜູ້ຈະເລີນ
ທີ່ພຣະອົງຕັດວ່າ “ໂລກວ່າງ ໂລກວ່າງ” ດ້ວຍເຫດພຽງໃດນີ້ ຈຶ່ງຕັດວ່າ “ໂລກວ່າງ” ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ອານົນ ຍ້ອນວ່າງຈາກອັດຕາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍ
ອັດຕາ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮຽກວ່າ “ໂລກວ່າງ

ກໍອັນໃດນີ້? ຊື່ວ່າວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ

ຄື ຈັກຊວ່າງຈາກອັດຕາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຮູບວ່າງຈາກອັດຕາ ຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງ
ດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ຈັກຊວິນຍານວ່າງຈາກອັດຕາ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ຈັກຊສຳຜັດ
ວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ແມ່ນຄວາມສະເໝີພາບທີ່ເປັນສຸກຫຼືທຸກຫຼືບໍ່
ແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນທຸກທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຈັກຊສຳຜັດເປັນປັດໄຈກວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍ
ອັດຕາ ໂສຕະວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ສັດທະວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່
ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ຄານະວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ຄັນທະວ່າງ
ຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ຊິວຫວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ
ຯລຯ ຣະສະວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ກາຍວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງ
ດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ໄຜດຖັບພະວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ມະນະວ່າງຈາກ
ອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ທຳມາຣົມວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ
ມະໂນວິນຍານວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ມະໂນສຳຜັດວ່າງຈາກອັດຕາຫຼື
ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ຯລຯ ແມ່ນຄວາມສະເໝີພາບທີ່ເປັນສຸກຫຼືທຸກຫຼືບໍ່ແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນ
ທຸກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນມະໂນສຳຜັດເປັນປັດໄຈ ກວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ

ອານົນ ຍ້ອນວ່າງຈາກອັດຕາຫຼືສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ ດັ່ງນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຮຽກວ່າ “ໂລກ
ວ່າງ” ດັ່ງນີ້ ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໓໔] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖະວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເມື່ອອັດຕາມີຢູ່ ຄວາມຍຶດຖືວ່າ “ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາຂອງເຮົາກໍຈະເພິ່ງມີ” ແມ່ນບໍ່?

ພິກຂຸທັງຫຼາຍທູນຕອບວ່າ “ແມ່ນ ຂ້ານ້ອຍ

ເມື່ອສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາມີຢູ່ ຄວາມຍຶດຖືວ່າ “ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາຂອງເຮົາກໍຈະເພິ່ງມີ” ແມ່ນບໍ່?

ແມ່ນ ຂ້ານ້ອຍ”

ເມື່ອຫາບໍ່ພົບອັດຕາແລະສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາໂດຍຄວາມເປັນຈິງ ໂດຍຄວາມແນ່ແທ້ ທິດຖືທີ່ວ່າ “ນັ້ນໂລກ ນັ້ນອັດຕາ ເຮົານັ້ນຕາຍແລ້ວຈັກເປັນຜູ້ທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມ ແປຜັນເປັນທຳມະດາ ຈັກດຳລົງຢູ່ທຸບເທົ່າສິ່ງທີ່ຄົງທີ່ແນວນັ້ນ” ນີ້ບໍ່ເປັນພາລະທຳ (ທຳຂອງຄົນໂງ່) ສົມບູນແບບບໍ່?

ເປັນຫຍັງຈະບໍ່ເປັນແນວນັ້ນ ນັ້ນເປັນພາລະທຳສົມບູນແບບຢ່າງແນ່ນອນ ຂ້ານ້ອຍ” ດັ່ງນີ້ ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໓໖] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖະວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ເສນິຍະ ສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກເຫຼົ່ານີ້ມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ

ສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກເຫຼົ່າໃດ ຄື

໑. ສາດສະດາບາງຄົນໃນໂລກນີ້ບັນຍັດອັດຕາໃນປັດຈຸບັນໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ ແລະບັນຍັດອັດຕາໃນພົບໜ້າໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ
໒. ສາດສະດາບາງຄົນໃນໂລກນີ້ບັນຍັດອັດຕາໃນປັດຈຸບັນໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ ແຕ່ບໍ່ບັນຍັດອັດຕາໃນພົບໜ້າໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ
໓. ສາດສະດາບາງຄົນໃນໂລກນີ້ບໍ່ບັນຍັດອັດຕາໃນປັດຈຸບັນໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ ແລະບໍ່ບັນຍັດອັດຕາໃນພົບໜ້າໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ

ບັນດາສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ສາດສະດາທີ່ບັນຍັດອັດຕາໃນປັດຈຸບັນໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ ແລະບັນຍັດອັດຕາໃນພົບໜ້າໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ (ວາທະ) ນີ້ຮຽກວ່າ ສັດສະຕະວາທະ (ວາທະວ່າອັດຕາ ແລະ ໂລກທຸ່ງ)

ບັນດາສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ສາດສະດາທີ່ບໍ່ບັນຍັດອັດຕາໃນປັດຈຸບັນໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ ແຕ່ບໍ່ບັນຍັດອັດຕາໃນພົບໜ້າໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ (ວາທະ) ນີ້ຮຽກວ່າ ອຸດເສທະວາທະ (ວາທະວ່າອັດຕາແລະ ໂລກຂາດສູນ)

ບັນດາສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ສາດສະດາທີ່ບໍ່ບັນຍັດອັດຕາໃນປັດຈຸບັນໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ ແລະບໍ່ບັນຍັດອັດຕາໃນພົບໜ້າໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິຈິງ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຍັງຍືນ (ວາທະ) ນີ້ຮຽກວ່າ ສຳມາສຳພຸດທະ ສາດສະດາ ໓ ຈຳພວກນີ້ເອງມີຜາກົດຢູ່ໃນໂລກ” ດັ່ງນີ້ ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໙] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖະວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຄີຍຕັດວ່າ “ໝໍເນີຍໃສ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃຜ ໆ ເຮັດໝໍເນີຍໃສມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ”

[໒໓໘] ສກ. ທ່ານຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນສັດຈະວາທິ ກາລະວາທິ ພູຕະວາທິ ຕະຖະວາທິ ອະວິຕະຖະວາທິ ອະນັນຍະຖະວາທິ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເຄີຍຕັດວ່າ ໝໍນ້ຳມັນ ຯລຯ ໝໍນ້ຳເຜິ້ງ ຯລຯ ໝໍນ້ຳອ້ອຍ ຯລຯ ໝໍນ້ຳນົມ ຯລຯ ໝໍນ້ຳ ຯລຯ ພາຊະນະນ້ຳຕື້ມ ຯລຯ ກະບອກນ້ຳຕື້ມ ຯລຯ ຂັນນ້ຳຕື້ມ ຯລຯ ນິຕະຍະພັດ ຯລຯ ທຸວະຍາຄູ (ຍາຄູທ່ຽງ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍາຄູບາງຢ່າງທ່ຽງ ຍັງຍືນ ຄົງທົນ ບໍ່ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຢັ້ງຮູ້ບຸກຄົນໄດ້ໂດຍສັດສິກັດຖະປະຣະມັດ” (ຫຍໍ້)

ລວມບັນຫາສຳຄັນໃນປຸກຄະລະກະຖາ ໘ ບັນຫາ ຄື

໑. ອັດຖະກະນິກຄະຫະ

໒. ເປີຍຍາລະ

໓. ສັນທາວະນິຍະ (ຄະຕິອະນຸໂຍຄະ)

໔. ອຸປາທາຍະ (ອຸປາທາປັນຍັດຕານຸໂຍຄະ)

໕. ຈິດຕະ

໖. ກັນຍານະ (ປຸຣິສະກາຣານຸໂຍຄະ)

໗. ອິດທິ (ອະພິນຍານຸໂຍຄະ)

໘. ສຸດຕາຫາຣະນະ

ປຸກຄະລະກະຖາ ຈົບ

໒. ປະຣິຫານິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍຄວາມເສື່ອມ

໑. ວາທະຍຸດຕິປະຣິຫານິ

ວ່າດ້ວຍຫຼັກການໂຕ້ວາທະໃນເລື່ອງຄວາມເສື່ອມ

[໒໖໙] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ໃນໂອກາດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳເປັນເຫດເສື່ອມຂອງພຣະອະຣະຫັນ ໃນໂອກາດທັງປວງມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ໃນການທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ໃນການທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳເປັນເຫດເສື່ອມຂອງພຣະອະຣະຫັນໃນໂອກາດທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນທຸກອົງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນທຸກອົງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳເປັນເຫດເສື່ອມຂອງພຣະອະຣະຫັນທຸກອົງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ່ອມເສື່ອມຈາກຜົນທັງ ໔ ປະການ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ເສດຖີຄອງຄວາມເປັນເສດຖີຢູ່ໄດ້ກໍດ້ວຍຊັບ ໔໐໐,໐໐໐ ເມື່ອຊັບ ໑໐໐,໐໐໐ ໝົດ ສິນໄປກໍເສື່ອມຈາກຄວາມເປັນເສດຖີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເຂົາເສື່ອມຈາກສົມບັດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເສດຖີຄອງຄວາມເປັນເສດຖີຢູ່ໄດ້ກໍດ້ວຍຊັບ ໔໐໐,໐໐໐ ເມື່ອຊັບ ໑໐໐,໐໐໐ ໝົດ ສິນໄປກໍເສື່ອມຈາກສົມບັດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ່ອມເສື່ອມຈາກຜົນທັງ ໔ ປະການ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ວາທະຍຸດຕິປະຣິຫານີ ຈົບ

໒. ອະຣິຍະປຸກຄະລະສັງສັນທະນະປະຣິຫານີ

ວ່າດ້ວຍການທຽບຄຽງພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນໃນເລື່ອງຄວາມເສື່ອມ

[໒໔໐] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີງມາຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຟິນໄດ້ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເລື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໔໑] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນທຳອັນໃດ?

ປຣ. ຕັ້ງຢູ່ໃນອະນາຄາມີຜົນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເມື່ອເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນທຳອັນໃດ?

ປຣ. ຕັ້ງຢູ່ໃນສະກະທາຄາມີຜົນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເມື່ອເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນທຳອັນໃດ?

ປຣ. ຕັ້ງຢູ່ໃນໂສດາປັດຕິຜົນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເມື່ອເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນພູມແຫ່ງປຸຖຸຊົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກຄະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກພຣະອະຣະຫັນ ເມື່ອເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນອະນາຄາມີຜົນ ພຣະອະນາຄາມີ ເມື່ອເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນສະກະທາຄາມີຜົນ ພຣະສະກະທາຄາມີ ເມື່ອເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນໂສດາປັດຕິຜົນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນ ເມື່ອເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນພູມແຫ່ງປຸຖຸຊົນ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຕັ້ງຢູ່ໃນໂສດາປັດຕິຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕໍ່ຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ ທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ເລີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໔໒] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຫຼືພຣະໂສດາບັນ ໃຜລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ພຣະອະຣະຫັນຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະ
ຫັດຕະຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຫຼືພຣະສະກະທາຄາມີ ໃຜລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ພຣະອະຣະຫັນຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະ
ຫັດຕະຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີ
ຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຫຼືພຣະອະນາຄາມີ ໃຜລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ພຣະອະຣະຫັນຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະ
ຫັດຕະຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີຫຼືພຣະໂສດາບັນ ໃຜລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະນາຄາມີ

ສກ. ຫາກພຣະອະນາຄາມີລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ພຣະອະນາຄາມີຍັງເສື່ອມຈາກອະນາ
ຄາມີຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້”

[໒໔໖] ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີຫຼືພຣະສະກະທາຄາມີ ໃຜລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະນາຄາມີ

ສກ. ຫາກພຣະອະນາຄາມີລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ພຣະອະນາຄາມີຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສະກະທາຄາມີກໍເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີຫຼືພຣະໂສດາບັນ ໃຜລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະສະກະທາຄາມີ

ສກ. ຫາກພຣະສະກະທາຄາມີລະກິເລດໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ພຣະສະກະທາຄາມີຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້”

[໒໔໔] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຫຼືພຣະໂສດາບັນ ໃຜຈະເລີນມັກໄດ້ຍິ່ງກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກໄດ້ຍິ່ງກວ່າ ພຣະອະຣະຫັນຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຫຼືພຣະໂສດາບັນ ໃຜຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ຈະເລີນສຳມັບປະທານ ຯລຯ ຈະເລີນອິດທິບາດ ຯລຯ ຈະເລີນອິນຊີ ຯລຯ ຈະເລີນພະລະ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ຍິ່ງກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ຍິ່ງກວ່າ ພຣະອະຣະຫັນຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຫຼືພຣະສະກະທາຄາມີ ໃຜຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ ຍິ່ງກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ຍິ່ງກວ່າ ພຣະອະຣະຫັນຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຫຼືພຣະອະນາຄາມີ ໃຜຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ ຍິ່ງກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ຍິ່ງກວ່າ ພຣະອະຣະຫັນຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້”

[໒໔໕] ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີຫຼືພຣະໂສດາບັນ ໃຜຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ ຍິ່ງກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະນາຄາມີ

ສກ. ຫາກພຣະອະນາຄາມີຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ຍິ່ງກວ່າ ພຣະອະນາຄາມີຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີຫຼືພຣະສະກະທາຄາມີ ໃຜຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ ຍິ່ງກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະອະນາຄາມີ

ສກ. ຫາກພຣະອະນາຄາມີຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ຍິ່ງກວ່າ ພຣະອະນາຄາມີຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້”

[໒໔໖] ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີຫຼືພຣະໂສດາບັນ ໃຜຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ ຍິ່ງກວ່າກັນ

ປຣ. ພຣະສະກະທາຄາມີ

ສກ. ຫາກພຣະສະກະທາຄາມີຈະເລີນໂພດຊົງໄດ້ຍິ່ງກວ່າ ພຣະສະກະທາຄາມີຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ ໄດ້ ຯລຯ”

[໒໔໗] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເຫັນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເຫັນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເຫັນສະມຸໄທແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເຫັນສະມຸໄທແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເຫັນນິໂຣດແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນນີໂຣດແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນມັກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນມັກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເທີນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນສະມຸໄທ ຯລຯ ເທີນນີໂຣດ ຯລຯ ເທີນມັກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເທີນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນສະມຸໄທ ຯລຯ ເທີນນີໂຣດ ຯລຯ ເທີນມັກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໔໘] ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເທີນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ເຫັນນິໂຣດ ຯລຯ ເຫັນມັກ ຯລຯ ເຫັນ
ສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເຫັນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເຫັນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ເຫັນນິໂຣດ ຯລຯ ເຫັນມັກ ຯລຯ ເຫັນ
ສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເຫັນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໔໙] ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເຫັນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນທຸກແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ເຫັນນິໂຣດ ຯລຯ ເຫັນມັກ ຯລຯ ເຫັນ
ສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໐] ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນທຸກແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເຫັນທຸກແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນສະມຸໄທ ຯລຯ ເທີນນິໂຣດ ຯລຯ ເທີນມັກ ຯລຯ ເທີນ
ສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເທີນທຸກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາ
ມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເທີນທຸກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນທຸກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເທີນທຸກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເທີນທຸກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາ
ມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເທີນທຸກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເທີນທຸກ ຯລຯ ເທີນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເຫັນທຸກ ຯລຯ ເຫັນສັດຈະ ໔ ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໑] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ຯລຯ ລະຣາຄະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍ ຯລຯ ລະໂທສະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະໂທສະ ຯລຯ ລະໂມຫະ ຯລຯ ລະມານະ ຯລຯ ລະທິດຖິ ຯລຯ ລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະຖິນະ ຯລຯ ລະອຸດທັດຈະ ຯລຯ ລະອະຫິຣິກະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ຯລຯ ລະຣາຄະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍ ຯລຯ ລະໂທສະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ຯລຯ ລະກາມຣາຄະ ຢ່າງຫຍາບ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະໂທສະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ຯລຯ ລະກາມຣາຄະ ຢ່າງລະອງດ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະໂທສະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໒] ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ຯລຯ ລະກາມຣາຄະ ຢ່າງຫຍາບ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໓] ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວຍັງເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໔] ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະໂທສະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໕] ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໖] ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຣາຄະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໗] ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໘] ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໕໙] ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະສັກກາຍະທິດຖິໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນລະວິຈິກິດສາ ຯລຯ ລະໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໖໐] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ໂມຫະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ມານະ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ທິດຖິພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຖິນະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ອຸດທັດຈະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ອະທິຣິກະ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກເພື່ອລະຣາຄະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກເພື່ອລະຣາຄະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ຈະເລີນສຳມັບປະທານ ຯລຯ ຈະເລີນອິດທິບາດ ຯລຯ ຈະເລີນອິນຊີ ຯລຯ ຈະເລີນພະລະ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະ ຣາຄະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະ ອະໂນດຕັບປະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມ ຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

[໒໖໑] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດ ສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາລະແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນແລ້ວ ໝົດສິນກິເລດເປັນເຄື່ອງຜູກສັດໄວ້ໃນ ພົບແລ້ວ ລຸດພັນຍ້ອນຮູ້ຊອບແລ້ວ ຖອດຫຼັມສະລັກ ຖົມຄູ ຖອນເສົາຣະນຽດໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີບານ ປະຕູ ເປັນພຣະອະຣິຍະ ປົດທຸງຄືມານະ ວາງພາລະຄືຂັນ ໝົດເຄື່ອງຜູກພັນ ຊະນະຢ່າງວິເສດ ແລ້ວ ທ່ານກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໂທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກແລ້ວ ຮູ້ຍິ່ງທຳທີ່ຄວນຮູ້ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ທຳທີ່ຄວນກຳນົດຮູ້ ລະທຳທີ່ຄວນລະ ຈະເລີນທຳທີ່ຄວນຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳ ທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

[໒໖໒] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດ ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ ຜູ້ເປັນອະ ສະມະຍະວິມຸດ ບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດລະໂທສະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດລະໂທສະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ເພື່ອລະຣາຄະ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ເພື່ອລະຣາຄະ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ຈະເລີນສຳມັບປະທານ ຯລຯ ຈະເລີນອິດທິບາດ ຯລຯ ຈະເລີນອິນຊີ ຯລຯ ຈະເລີນພະລະ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມາຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມາຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມາຍະວິມຸດເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເຮັດກິດ ທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາລະແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນແລ້ວ ໝົດສິນກິເລດເປັນເຄື່ອງຜູກສັດໄວ້ໃນພົບແລ້ວ ລຸດພັນຍ້ອນຮູ້ຊອບແລ້ວ ຖອດຫຼີ້ມສະລັກ ຖົມຄູ ຖອນເສົາຣະນຽດໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີບານປະຕູ ເປັນພຣະອະຣິຍະ ປົດທຸງຄືມານະ ວາງພາລະຄືຂັນ ໝົດເຄື່ອງຜູກພັນຊະນະຢ່າງວິເສດແລ້ວ ທ່ານກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໂທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກ ແລ້ວ ຮູ້ຍິ່ງທຳທີ່ຄວນຮູ້ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ທຳທີ່ຄວນກຳນົດຮູ້ ລະທຳທີ່ຄວນລະ ຈະເລີນທຳ ທີ່ຄວນຈະເລີນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມາຍະວິມຸດເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຍັງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[໒໖໖] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມາຍະວິມຸດລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມາຍະວິມຸດລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມາຍະວິມຸດລະໂທສະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມາຍະວິມຸດລະອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ຈະເລີນອະໂນດຕັບປະແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນອະສະມະຍະວິມຸດເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ເປັນສະມະຍະວິມຸດເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໖໔] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາຣີບຸດເຖຣະເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດສະປະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດຈາຍະນະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາໂກດຖິກະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາປັນຖະກະເຖຣະ ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະສາຣີບຸດເຖຣະບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສາຣີບຸດເຖຣະບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດສະປະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດຈາຍະນະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາໂກດຖິກະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາປັນຖະກະເຖຣະ ບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາປັນຖະກະເຖຣະ ບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ອະຣິຍະປຸກຄະລະສັງສັນທະນະປະຣິຫານິ ຈົບ

໓. ສຸດຕະສາທະນະປະຣິຫານິ

ວ່າດ້ວຍການອ້າງພຣະສູດໃນເລື່ອງຄວາມເສື່ອມ

[໒໖໕] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ປະຕິປະທາທີ່ພຣະສະມະນະປະກາດແລ້ວມີທັງສູງແລະຕ່ຳ
ມຸ່ນຜູ້ປະຕິບັດຈະໄປເຖິງຝັ່ງເຖິງ ໒ ຄັ້ງຫາບໍ່ໄດ້
ຝັ່ງນີ້ຜູ້ປະຕິບັດຮູ້ໄດ້ຄັ້ງດຽວກໍຫາບໍ່ໄດ້”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກິເລດວັດທີ່ພຣະອະຣະຫັນຕັດໄດ້ແລ້ວຍັງມີບາງຢ່າງທີ່ຍັງຈະຕ້ອງຕັດອີກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ກິເລດວັດທີ່ພຣະອະຣະຫັນຕັດໄດ້ແລ້ວ ຍັງມີບາງຢ່າງທີ່ຍັງຈະຕ້ອງຕັດອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ທ່ານເປັນຜູ້ບໍ່ມີຕັນຫາ ບໍ່ມີຄວາມຖືໝັ້ນ
ບໍ່ມີກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດ ກິເລດວັດທ່ານຕັດແລ້ວ ບໍ່ມີທີ່ຈະຕ້ອງຕັດອີກ

ຫ້ວງນ້ຳແລະບ່ວງທ່ານຖອນໄດ້ແລ້ວ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກິເລດວັດທີ່ພຣະອະຣະຫັນຕັດແລ້ວ ຍັງມີ
ບາງຢ່າງທີ່ຍັງຈະຕ້ອງຕັດອີກ”

[໒໖໖] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກິດທີ່ເຮັດແລ້ວຕ້ອງສັ່ງສົມອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ກິດທີ່ເຮັດແລ້ວຕ້ອງສັ່ງສົມອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ພິກຂຸຜູ້ມີຈິດສະງົບລະງັບລຸດພົ້ນໂດຍຊອບ

ຍ່ອມບໍ່ມີການສັ່ງສົມກິດທີ່ເຮັດແລ້ວ ທັງບໍ່ມີກິດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດອີກ

ພູເຂົາຫິນແທ່ງທົບຍ່ອມບໍ່ສະເຫຼີອນຍ້ອນລົມ ສັນໃດ

ຮູບ ສຽງ ກິ່ນ ຣົດ ໄຜດຖັບພະ ແລະທຳມາຣົມທັງມວນ

ທັງທີ່ເປັນອິດຖາຣົມ ແລະອະນິດຖາຣົມ

ຍ່ອມເຮັດຈິດຂອງຜູ້ຄົງທີ່ໃຫ້ຫວັ່ນໄຫວບໍ່ໄດ້ ສັນນັ້ນ

ຈິດຂອງຜູ້ຄົງທີ່ນັ້ນ ເປັນຈິດຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ

ບໍ່ເກາະກຸ່ວດ້ວຍອາລົມອັນໃດ?

ຍ້ອນທ່ານຜູ້ຄົງທີ່ພິຈາລະນາເຫັນຄວາມເກີດດັບຂອງຈິດນັ້ນ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກິດທີ່ເຮັດແລ້ວຕ້ອງສັ່ງສົມອີກມີຢູ່”

[໒໖໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ ໕ ປະການນີ້
ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນສະມາຍະວິມຸດ ທຳ ໕ ປະການ ຄື (໑) ຄວາມ
ເປັນຜູ້ມັກວຽກງານ (໒) ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການໂອ້ລົມ (໓) ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການນອນຫຼັບ (໔)

ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່ (໕) ບໍ່ພິຈາລະນາຈິດຕາມທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳ
໔ ປະການນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມເສື່ອມແກ່ພິກຂຸຜູ້ເປັນສະມາຍະວິມູດ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ “ພຣະອະຣະຫັນຈຶ່ງເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກວຽກງານຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກວຽກງານຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມ
ໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການໂອ້ລົມ ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການນອນຫຼັບ ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການ
ຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມເປັນຜູ້ມັກການຄຸກຄີດ້ວຍໝູ່ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມ
ໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[໒໖໘] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຖືກສິ່ງໃດກຸ້ມຮຸມຈຶ່ງເສື່ອມ

ປຣ. ຖືກຣາຄະກຸ້ມຮຸມຈຶ່ງເສື່ອມ

ສກ. ຄວາມກຸ້ມຮຸມເກີດຂຶ້ນຍ້ອນອາໄສສິ່ງໃດ

ປຣ. ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນອາໄສອະນຸໄສ

ສກ. ອະນຸໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະນຸໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສ ປະຕິຄານຸໄສ ມານານຸໄສ ທິດຖານຸໄສ ວິຈິກິດສານຸໄສ ພະວະ
ຣາຄານຸໄສ (ແລະ) ອະວິດຊານຸໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເມື່ອເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຖືກສິ່ງໃດກຸ້ມຮຸມຈຶ່ງເສື່ອມ

ປຣ. ຖືກໂທສະກຸ້ມຮຸມຈຶ່ງເສື່ອມ ຯລຯ ຖືກໂມຫະກຸ້ມຮຸມຈຶ່ງເສື່ອມ

ສກ. ຄວາມກຸ້ມຮຸມເກີດຂຶ້ນຍ້ອນອາໄສສິ່ງໃດ

ປຣ. ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນອາໄສອະນຸໄສ

ສກ. ອະນຸໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະນຸໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສ ຯລຯ ອະວິດຊານຸໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ສິ່ງໃດກໍ່ຕົວຂຶ້ນ

ປຣ. ຣາຄະກໍ່ຕົວຂຶ້ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖືກໍ່ຕົວຂຶ້ນ ວິຈິກິດສາກໍ່ຕົວຂຶ້ນສິລັບພະຕະປະຣາມາດກໍ່ຕົວຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ສິ່ງໃດກໍ່ຕົວຂຶ້ນ

ປຣ. ໂທສະກໍ່ຕົວຂຶ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ສິ່ງໃດກໍ່ຕົວຂຶ້ນ

ປຣ. ໂມຫະກໍ່ຕົວຂຶ້ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖືກໍ່ຕົວຂຶ້ນ ວິຈິກິດສາກໍ່ຕົວຂຶ້ນສິລັບພະຕະປະຣາມາດກໍ່ຕົວຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງສະສົມ (ຈຸຕິແລະປະຕິສົນທິ) ຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ສະສົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງລະຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງຢຶດໝັ້ນຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງກຳຈັດຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງກໍ່ຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງທຳລາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງປັບປຸງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງສະສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ສະສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ບໍ່ສະສົມແລ້ວຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຍັງສະສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ສະສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ບໍ່ສະສົມແລ້ວຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍ່ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງລະຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ຢຶດໝັ້ນຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ລະໄດ້ແລ້ວຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຍັງລະຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ຢຶດໝັ້ນຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ລະໄດ້ແລ້ວຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍ່ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງກຳຈັດຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ກໍ່ຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ກຳຈັດແລ້ວຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຍັງກຳຈັດຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ກໍ່ຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ກຳຈັດ ຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍ່ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງທຳລາຍຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ປັບປຸງຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ທຳລາຍແລ້ວຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຍັງທຳລາຍຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ປັບປຸງຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຜູ້ທຳລາຍແລ້ວຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍ່ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້”

ປະຣິຫານິກະຖາ ຈົບ

໓. (ກ) ພົມມະຈະຣິຍະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍພົມມະຈັນ

໑. ສຸດທະພົມມະຈະຣິຍະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍພົມມະຈັນລ້ວນ ໆ

[໒໖໙] ສກ. ໃນໝູ່ເທວະດາ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໒ ແມ່ນ

ສກ. ເທວະດາທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ໂງ່ຈ້າ ເປັນປັນຍາ ບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ໃຊ້ພາສາກຶກ ບໍ່ສາມາດຈະຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳທີ່ກ່າວດີຫຼືຊົ່ວໄດ້ ບໍ່ເຫຼືອມໃສໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທຳ ພຣະສົງ ບໍ່ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ບໍ່ທຸນຖາມບັນຫາກັບພະອົງ ເມື່ອພະອົງຊົງວິສັດຊະນາບັນຫາກໍບໍ່ຊິນຊົມ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງກັນຄືກຳ ເຄື່ອງກັນຄືກິເລດ ເຄື່ອງກັນຄືວິບາກ ບໍ່ມີສັດທາ ບໍ່ມີສັນທະ ມີປັນຍາຊາມ ບໍ່ຄວນທີ່ຈະກ້າວລົງສູ່ນິຍາມອັນຖືກຕ້ອງໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ເປັນຜູ້ຂ້າມານດາ ຂ້າບິດາ ຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ທຳຮ້າຍ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນເຖິງພຣະໂລຫິດທ້ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ເປັນຜູ້ຂ້າສັດ ລັກຊັບ ປະພຶດຜິດໃນກາມ ເວົ້າຕົວະ ເວົ້າສັບສໍ້ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວົ້າໂລເລ ຫຼາຍໄປດ້ວຍອະພິດຊາ ມີຈິດຄິດພະຍາບາດ ເປັນມິດສາທິດຖືແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເທວະດາທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ມີປັນຍາ ຮູ້ດຽງສາ ບໍ່ໃຊ້ພາສາກຶກ ສາມາດຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳທີ່ກ່າວດີຫຼືຊົ່ວໄດ້ ເຫຼືອມໃສໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທຳ ພຣະສົງ ເຂົ້າໄປນັ່ງໃກ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ທຸນຖາມບັນຫາກັບພະອົງ ເມື່ອພະອົງຊົງວິສັດຊະນາບັນຫາ ກໍເປັນຜູ້ຊິນຊົມ ເປັນຜູ້ບໍ່ປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງກັນຄືກຳ ເຄື່ອງກັນຄືກິເລດ ເຄື່ອງກັນຄືວິບາກ ເປັນຜູ້ມີສັດທາ ມີສັນທະ ມີປັນຍາ ຄວນທີ່ຈະກ້າວລົງສູ່ນິຍາມອັນຖືກຕ້ອງໃນກຸສົນທຳທັງຫຼາຍ ບໍ່ເປັນຜູ້ຂ້າມານດາ ຂ້າບິດາ ຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ບໍ່ທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນເຖິງພຣະໂລຫິດທ້ ບໍ່ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ບໍ່ຂ້າສັດ ບໍ່ລັກຊັບ ບໍ່ປະພຶດຜິດໃນກາມ ບໍ່ເວົ້າຕົວະ ບໍ່ເວົ້າສັບສໍ້ ບໍ່ເວົ້າຄຳຫຍາບ ບໍ່ເວົ້າໂລເລ ບໍ່ເປັນຜູ້ຫຼາຍໄປດ້ວຍອະພິດຊາ ບໍ່ມີຈິດຄິດພະຍາບາດ ເປັນສຳມາທິດຖື ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເທວະດາທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ມີປັນຍາ ຮູ້ດຽງສາ ບໍ່ໃຊ້ພາສາກຶກ ສາມາດຮູ້ຄວາມໝາຍຂອງຄຳທີ່ກ່າວດີຫຼືຊົ່ວໄດ້ ຯລຯ ເຫຼືອມໃສໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຯລຯ ເປັນສຳມາທິດຖື ມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ”

[໒໗໐] ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດາ ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນມີການບັນພະຊາ ການແຖຜົມ ການຄອງຜ້າກາສາວະພັດ ການຊົງບາດ ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍຊົງອຸບັດໄດ້ ພຣະປັດເຈກສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍອຸບັດໄດ້ ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກກໍອຸບັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາ ຈິ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການບັນພະຊາເທົ່ານັ້ນ ຈິ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການບັນພະຊາ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການບັນພະຊາເທົ່ານັ້ນ ຈິ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການບັນພະຊາ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ທີ່ບັນພະຊາເທົ່ານັ້ນ ຈິ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ບັນພະຊາບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການແຖຜົມ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາຈິ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການແຖຜົມເທົ່ານັ້ນ ຈິ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການແຖຜົມ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການແຖຜົມເທົ່ານັ້ນ ຈິ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການແຖຜົມ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະເພາະຜູ້ທີ່ແຖຜົມເທົ່ານັ້ນ ຈິ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ແຖຜົມ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການຄອງຜ້າກາສາວະພັດ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາຈຶ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການຄອງຜ້າກາສາວະພັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຄອງຜ້າກາສາວະພັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການຄອງຜ້າກາສາວະພັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຄອງຜ້າກາສາວະພັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ທີ່ຄອງຜ້າກາສາວະພັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄອງຜ້າກາສາວະພັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການຊົງບາດ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາຈຶ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການຊົງບາດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຊົງບາດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ມີການຊົງບາດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ບໍ່ມີການຊົງບາດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ທີ່ຊົງບາດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຊົງບາດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສາມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຊົງອຸປັດໃນໝູ່ເທວະດາ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາຈຶ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ພຣະສາມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍຊົງອຸປັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ພຣະສາມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຊົງອຸປັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍຊົງອຸບັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ຊົງອຸບັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະສູດທີ່ສວນລຸມພິນີ ຕັດສະຮູ້ຢູ່ຕົ້ນໂພ ຊົງປະກາດ ທຳມະຈັກທີ່ນະຄອນພາຣານະສີ ໃນບ່ອນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນທີ່ອື່ນບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ອຸບັດໃນໝູ່ເທວະດາ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາຈຶ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ພຣະປັດເຈກສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍອຸບັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ພຣະປັດເຈກສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ອຸບັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ພຣະປັດເຈກສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍອຸບັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ພຣະປັດເຈກສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍບໍ່ອຸບັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະປັດເຈກສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍອຸບັດໃນມັດຊິມະຊົນນະບົດ ໃນມັດຊິມະຊົນນະບົດນັ້ນເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນອື່ນບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກບໍ່ອຸບັດໃນໝູ່ເທວະດາ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາຈຶ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກອຸບັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກບໍ່ອຸບັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນບ່ອນທີ່ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກອຸບັດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນທີ່ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກບໍ່ອຸບັດ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນມະຄົດຮັດເຊິ່ງເປັນບ່ອນອຸບັດຂອງຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນບ່ອນອື່ນບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໗໑] ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດາມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດາທັງປວງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ມະນຸດມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນໝູ່ມະນຸດທັງປວງມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດາມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດຕະພົມມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ມະນຸດມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຊາວປັດຈັນຕະຊົນນະບົດທີ່ພວກພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາໄປບໍ່ເຖິງ ແລະໃນພວກມີລັກຂະຜູ້ບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດາມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ທີ່ມີກໍມີ ທີ່ບໍ່ມີກໍມີ

ປຣ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດຕະພົມທີ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ທີ່ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ແລະໃນໝູ່ສັນຍະສັດຕະພົມທີ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ທີ່ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດາທີ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ທີ່ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຢູ່ໃສມີ ຢູ່ໃສບໍ່ມີ

ສກ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດຕະພົມບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ແຕ່ໃນໝູ່ສັນຍະສັດຕະພົມມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ

ປຣ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດຕະພົມບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໃນໝູ່ສັນຍະສັດຕະພົມບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໃນໝູ່ສັນຍະສັດຕະພົມມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດຕະພົມມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ມະນຸດມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ທີ່ມີກໍມີ ທີ່ບໍ່ມີກໍມີ

ສກ. ໃນຊາວປັດຈັນຕະຊົນນະບົດທີ່ພວກພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາໄປບໍ່ເຖິງ ແລະໃນພວກມີລັກຂະຜູ້ບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ບໍ່ມີກໍມີ ໃນຊາວມັດຊິມະຊົນນະບົດມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ບໍ່ມີກໍມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ມະນຸດມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນກໍມີ ບໍ່ມີກໍມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຢູ່ໃສມີ ຢູ່ໃສບໍ່ມີ

ປຣ. ໃນຊາວປັດຈັນຕະຊົນນະບົດທີ່ພວກພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາໄປບໍ່ເຖິງ ແລະໃນພວກມີລັກຂະຜູ້ບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ໃນຊາວມັດຊິມະຊົນນະບົດມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ

ສກ. ໃນຊາວປັດຈັນຕະຊົນນະບົດທີ່ພວກພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາໄປບໍ່ເຖິງ ແລະໃນພວກມີລັກຂະຜູ້ບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຊາວມັດຊິມະຊົນນະບົດບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ໃນຊາວມັດຊິມະຊົນນະບົດມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຊາວປັດຈັນຕະຊົນນະບົດທີ່ພວກພິກຂຸ ພິກຂຸນີ ອຸປາສິກ ອຸປາສິກາໄປບໍ່ເຖິງ ແລະໃນພວກມີລັກຂະຜູ້ບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໃນໝູ່ເທວະດາມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະນຸດຊາວຊົມພູທະວີບ ເໝືອກວ່າມະນຸດຊາວອຸດຕະຣະກຸຣຸທະວີບ ແລະເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ດ້ວຍຖານະ ໓ ປະການ ຄື (໑) ເປັນຜູ້ແກ່ກ້າ (໒) ເປັນຜູ້ມີສະຕິ (໓) ເປັນຜູ້ຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນຊົມພູທະວີບນີ້” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນໝູ່ເທວະດາຈຶ່ງບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດທີ່ນະຄອນສາວັດຖືວ່າ ໃນບ່ອນນີ້ ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ ມີແຕ່ໃນນະຄອນສາວັດຖືເທົ່ານັ້ນ ໃນບ່ອນອື່ນບໍ່ມີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[໒໗໒] ສກ. ອະນາຄາມິບຸກຄົນລະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ຍັງລະສັງໂຍດເບື້ອງສູງ ໕ ປະການບໍ່ໄດ້ ເມື່ອຈຸຕິຈາກໂລກນີ້ແລ້ວໄປປະຕິສົນທິໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ອະຣະຫັດຕະຜົນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນບ່ອນໃດ?

ປຣ. ໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນນັ້ນເອງ

ສກ. ຫາກອະນາຄາມິບຸກຄົນລະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ຍັງລະສັງໂຍດເບື້ອງສູງ ໕ ປະການບໍ່ໄດ້ ເມື່ອຈຸຕິຈາກໂລກນີ້ແລ້ວໄປປະຕິສົນທິໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ອະຣະຫັດຕະຜົນເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນບ່ອນນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການ ຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ”

ສກ. ອະນາຄາມິບຸກຄົນລະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ຍັງລະສັງໂຍດເບື້ອງສູງ ໕ ປະການບໍ່ໄດ້ ເມື່ອຈຸຕິຈາກໂລກນີ້ແລ້ວໄປປະຕິສົນທິໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ການປົງພາລະ ການກຳນົດຮູ້ທຸກ ການລະກິເລດ ການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ການແທງຕະຫຼອດ ອະກຸບປະທຳມີ ໃນບ່ອນໃດ?

ປຣ. ໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນນັ້ນເອງ

ສກ. ຫາກອະນາຄາມິບຸກຄົນລະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ຍັງລະສັງໂຍດເບື້ອງສູງ ໕ ປະການບໍ່ໄດ້ ເມື່ອຈຸຕິຈາກໂລກນີ້ແລ້ວໄປປະຕິສົນທິໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ

ການແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳມີໃນບ່ອນນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ”

ສກ. ອະນາຄາມີບຸກຄົນລະສັງໂຍດເບື້ອງຕ່ຳ ໕ ປະການໄດ້ແລ້ວ ແຕ່ຍັງລະສັງໂຍດເບື້ອງສູງ ໕ ປະການບໍ່ໄດ້ ເມື່ອຈຸຕິຈາກໂລກນີ້ແລ້ວໄປປະຕິສົນທິໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ການປົງພາລະ ການກຳນົດຮູ້ທຸກ ການລະກິເລດ ການເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໄຣດ ການແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳມີໃນບ່ອນນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ໃນໝູ່ເທວະດາບໍ່ມີການຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນ”

ປຣ. ຍ້ອນວ່າ ອະນາຄາມີບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໄດ້ໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນດ້ວຍມັກທີ່ຕົນໄດ້ຈະເລີນແລ້ວໃນໂລກນີ້

ສຸດທະພົມຈະຣິຍະກະຖາ ຈົບ

໒. ສັງສັນທະນະພົມຈະຣິຍະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການທຽບຄຽງພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນໃນເລື່ອງພົມມະຈັນ

[໒໗໖] ສກ. ອະນາຄາມີບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາບັນບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນໂລກນີ້ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນພົມມະໂລກ ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະນາຄາມີບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະກະທາຄາມີບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະປະຣິນິບພານໃນໂລກນີ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນໂລກນີ້ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ໂສດາບັນບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນໂລກນີ້ໄດ້ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນໄດ້ຈະເລີນແລ້ວໃນໂລກ ນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄາມີບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ສະກະທາຄາມີບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຈະປະຣິນິບພານໃນໂລກນີ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນໂລກນີ້ ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນໂລກນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄາມີບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ລະໂລກນີ້ແລ້ວຈຶ່ງສຳເລັດ ຈະເລີນມັກແຕ່ບໍ່ແມ່ນລະກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຈະເລີນມັກແຕ່ບໍ່ແມ່ນລະກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ລະໂລກນີ້ແລ້ວຈຶ່ງສຳເລັດ ຈະເລີນມັກແຕ່ບໍ່ແມ່ນລະກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ ຯລຯ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ຈະເລີນມັກແຕ່ບໍ່ແມ່ນລະກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຈະເລີນມັກແລະລະກິເລດໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ລະໂລກນີ້ແລ້ວຈຶ່ງສຳເລັດ ຈະເລີນມັກແລະລະກິເລດໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ ຯລຯ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ຈະເລີນມັກແລະລະກິເລດໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ລະໂລກນີ້ແລ້ວຈຶ່ງສຳເລັດ ຈະເລີນມັກແລະລະກິເລດໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະນາຄາມີບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດແລ້ວ ຈະເລີນພາວະນາແລ້ວຈຶ່ງເກີດໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງເກີດຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງເກີດຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນມີການເກີດອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນມີການເກີດອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນອອກຈາກພົບໄປສູ່ພົບ ຈາກຄະຕິໄປສູ່ຄະຕິ ຈາກສົງສານໄປສູ່ສົງສານ ຈາກການເກີດໄປສູ່ການເກີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະນາຄາມິບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດແລ້ວ ຈະເລີນພາວະນາແລ້ວຍັງບໍ່ປົງພາລະເກີດໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຍັງຈະເລີນມັກອີກເພື່ອປົງພາລະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະນາຄາມິບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດແລ້ວ ຈະເລີນພາວະນາແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ກຳນົດຮູ້ທຸກ ຍັງລະກິເລດບໍ່ໄດ້ ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໄຣດ ຍັງບໍ່ແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳ ໄປເກີດໃນ ຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຍັງຈະເລີນມັກອີກເພື່ອແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະນາຄາມິບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດແລ້ວ ຈະເລີນພາວະນາແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ປົງພາລະ ໄປເກີດໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ແລະຈະບໍ່ຈະເລີນມັກອີກເພື່ອປົງພາລະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນໜຶ່ງ ທ່ານຍັງບໍ່ປົງພາລະ ປະຣິນິບພານໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະນາຄາມິບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດແລ້ວ ຈະເລີນພາວະນາແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ກຳນົດຮູ້ທຸກ ຍັງລະກິເລດບໍ່ໄດ້ ຍັງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໄຣດ ຍັງບໍ່ແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳ ໄປເກີດ ໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ແລະບໍ່ຈະເລີນມັກອີກເພື່ອແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນໜຶ່ງ ທ່ານຍັງບໍ່ແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳ ປະຣິນິບພານໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ເນື້ອທີ່ຖືກຍິງດ້ວຍລູກສອນແມ່ນຈະໄປໄດ້ໂກກຢ່ອມຕາຍ ສັນໃດ ອະນາຄາມີບຸກຄົນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຜົນໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນ ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນໂລກນີ້ ກໍສັນນັ້ນຄືກັນ

ສກ. ເນື້ອທີ່ຖືກຍິງດ້ວຍລູກສອນແມ່ນຈະໄປໄດ້ໂກກຕາຍທັງທີ່ມີລູກສອນຕິດຢູ່ນັ້ນເອງ ສັນໃດ ອະນາຄາມີບຸກຄົນປະຣິນິບພານໃນຊັ້ນສຸດທາວາດນັ້ນທັງທີ່ຍັງມີລູກສອນ (ມັກ) ຕິດຢູ່ ນັ້ນເອງ ດ້ວຍມັກທີ່ຕົນຈະເລີນແລ້ວໃນໂລກນີ້ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ພົມຈະຣິຍະກະຖາ ຈົບ

໓. (ຂ) ໂອທິໂສກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ

[໒໗໔] ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນທຸກ

ປຣ. ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດ ດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໓ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະໂສດາບັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍ ກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ໂກລັງໂກລະ ເອກະພິຊີ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະ ທຳ ແລະ ພຣະສິງ ຯລຯ ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນສະ ມຸໄທ

ປຣ. ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດ ດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໓ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະໂສດາບັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນ ຯລຯ ສ່ວນໜຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນນິໂຣດ

ປຣ. ລະວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະໂສດາບັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນ ຯລຯ ສ່ວນໜຶ່ງປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບສີລັບພະຕະປະຣາມາດນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະໂສດາບັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະໂກລັງໂກລະ ເອກະພິຊີ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼື້ອມໃສທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ພຣະທຳ ແລະ ພຣະສົງ ຯລຯ ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໗໔] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນ ທຸກ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດສະກະທາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລະສິງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນສະມຸໄທ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດສະກະທາຄາມິ ຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລະສິງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນນິໂຣດ

ປຣ. ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບພະຍາບາດນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດສະກະທາຄາມິ ຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລະສິງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບພະຍາບາດນັ້ນໄດ້

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດສະກະທາຄາມິ ຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໗໖] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລະສິງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນທຸກ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມິ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມິ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະນາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມິຜູ້ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸປະທັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ສະສັງຂາຣະ

ປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີ ຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນສະມຸໄທ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມີ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີ ຯລຯ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນນິໂຣດ

ປຣ. ລະພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບພະຍາບາດນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມີ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີ ຯລຯ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດນັ້ນໄດ້

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມີ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະນາຄາມີຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸປະທັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໗໗] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນທຸກ

ປຣ. ລະຮູບປະຣາຄະ ອະຮູບປະຣາຄະ ມານະ ອຸດທັດຈະ ອະວິດຊາ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໔ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະຣະຫັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະຣະຫັດຕະຜົນ ດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມທະ ເຮັດກົດ ທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາລະແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນແລ້ວ ໝົດສິນກິເລດເປັນ ເຄື່ອງຜູກສັດໄວ້ໃນພົບແລ້ວ ລຸດພົ້ນຍ້ອນຮູ້ຊອບແລ້ວ ຖອດຫຼິ້ນສະລັກ ຖົມຄູ ຖອນເສົາຣະນຽດ ໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີບານປະຕູ ເປັນພຣະອະຣິຍະ ປົດທຸງຄືມານະ ວາງພາລະຄືຂັນ ໝົດເຄື່ອງຜູກພັນ ຊະນະຢ່າງວິເສດແລ້ວ ກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໂທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງມີໂຣດ ຈະເລີນມັກແລ້ວ ຮູ້ຍິ່ງທຳ ທີ່ຄວນຮູ້ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ທຳທີ່ຄວນກຳນົດຮູ້ ລະທຳທີ່ຄວນລະ ຈະເລີນທຳທີ່ຄວນຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ (ສ່ວນໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ) ອີກສ່ວນ ໜຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນ ສະມຸໂທ

ປຣ. ລະຮູບປະຣາຄະ ອະຮູບປະຣາຄະ ມານະ ອຸດທັດຈະ ອະວິດຊາ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໕ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະຣະຫັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ສ່ວນໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນ ມີໂຣດ

ປຣ. ລະມານະ ອຸດທັດຈະ ອະວິດຊາ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດ ທັງ ໖ ນັ້ນໄດ້ບາງສ່ວນ

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະຣະຫັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ສ່ວນໜຶ່ງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະອຸດທັດຈະ ອະວິດຊາ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້

ສກ. ບຸກຄົນ (ຄົນດຽວກັນ) ສ່ວນໜຶ່ງເປັນພຣະອະຣະຫັນ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະຣະຫັດຕະຜົນ ດ້ວຍກາຍຢູ່ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເຮັດກົດ ທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາລະແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນແລ້ວ ໝົດສິ້ນກິເລດເປັນເຄື່ອງຜູກສັດໄວ້ໃນພົບແລ້ວ ລຸດພົ້ນຍ້ອນຮູ້ຊອບແລ້ວ ຖອດຫຼິ້ນສະລັກ ຖົມຄູ ຖອນເສົາອະນຸງດໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີບານປະຕູ ເປັນພຣະອະຣິຍະ ປົດທຸງຄືມານະ ວາງພາລະຄືຂັນ ໝົດເຄື່ອງຜູກພັນ ຊະນະຢ່າງວິເສດແລ້ວ ກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກ ຮູ້ຍິ່ງທຳທີ່ຄວນຮູ້ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ທຳທີ່ຄວນກຳນົດຮູ້ ລະທຳທີ່ຄວນລະ ຈະເລີນທຳທີ່ຄວນຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໗໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຜູ້ມີປັນຍາເພິ່ງກຳຈັດມົນທົນຂອງຕົນ
ເທື່ອລະໜ້ອຍ ໆ ໃນທຸກຂະນະໂດຍລຳດັບ
ເໝືອນຊ່າງຄຳກຳຈັດຂີ້ມັງງຄຳ”^໑

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ”

ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ພຣະໂສດາບັນລະທຳ ໓ ປະການ
ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດ
ໄດ້ຢ່າງໝົດສິ້ນ ພ້ອມກັບການບັນລຸໂສດາປັດຕິມັກ
ພຣະໂສດາບັນກຳພັນຈາກອະບາຍທັງ ໔ ພູມ
ແລະຈະບໍ່ເຮັດອະພິຖານ ໖”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ”

ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນສະໄໝທີ່ທຳມະ ຈັກຊຸທີ່ປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ເກີດຂຶ້ນແກ່ອະນິຍະສາວົກວ່າ ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມ ເກີດເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງໝົດມີຄວາມດັບເປັນທຳມະດາ ພ້ອມກັບການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງໂສດາ ປັດຕິມັກ ອະນິຍະສາວົກຍ່ອມລະສັງໂຍດ ໓ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະ ຕະປະຣາມາດ” ໓ ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດໄດ້ເປັນສ່ວນ ໆ”

ໂອທິໂສກະຖາ ຈົບ

໔. ຊະຫະຕິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການລະ

໑. ນະສຸດຕາຫະຣະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການບໍ່ຍົກພຣະສູດມາອ້າງ

[໒໗໙] ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ ໒

ສກ. ລະໄດ້ເດັດຂາດ ລະໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ລະໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີເຄື່ອນຍ້າຍ ລະໄດ້ພ້ອມທັງມູນ ລະໄດ້ພ້ອມທັງຕັນຫາ ລະໄດ້ພ້ອມທັງອະນຸໄສ ລະໄດ້ດ້ວຍອະນິຍະຍານ ລະໄດ້ ດ້ວຍອະນິຍະມັກ ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳຈຶ່ງລະໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນຈຶ່ງລະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນຂົ່ມກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຂົ່ມໄດ້ເດັດຂາດ ຂົ່ມໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ຂົ່ມໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີເຄື່ອນຍ້າຍ ຂົ່ມໄດ້ພ້ອມທັງ ມູນ ຂົ່ມໄດ້ພ້ອມທັງຕັນຫາ ຂົ່ມໄດ້ພ້ອມທັງອະນຸໄສ ຂົ່ມໄດ້ດ້ວຍອະນິຍະຍານ ຂົ່ມໄດ້ດ້ວຍອະນິ ຍະມັກ ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະກຸບປະທຳຈຶ່ງຂົ່ມໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຈຶ່ງຂົ່ມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລະກາມຣາຄະພະຍາບາດໄດ້ ແລະລະໄດ້ເດັດຂາດ ລະໄດ້ບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນຈິ່ງລະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະພະຍາບາດໄດ້ ແລະລະໄດ້ເດັດຂາດ ລະໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນຈິ່ງລະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຂົ່ມກາມຣາຄະພະຍາບາດໄດ້ ແລະຂົ່ມໄດ້ເດັດຂາດ ຂົ່ມໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນຈິ່ງຂົ່ມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປຸຖຸຊົນຂົ່ມກາມຣາຄະພະຍາບາດໄດ້ ແລະຂົ່ມໄດ້ເດັດຂາດ ຂົ່ມໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນຈິ່ງຂົ່ມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ ແຕ່ລະບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ລະບໍ່ໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ລະບໍ່ໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີເຄື່ອນຍ້າຍ ລະບໍ່ໄດ້ພ້ອມທັງມູນ ລະບໍ່ໄດ້ພ້ອມທັງຕັນຫາ ລະບໍ່ໄດ້ພ້ອມທັງອະນຸໄສ ລະບໍ່ໄດ້ດ້ວຍອະນິຍະຍານ ລະບໍ່ໄດ້ດ້ວຍອະນິຍະມັກ ຈະຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດ ອະກຸບປະທຳກໍລະບໍ່ໄດ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນກໍລະບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ ແຕ່ລະບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ຯລຯ ຈະເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນກໍລະບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນຂົ່ມກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ ແຕ່ລະບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນກໍຂົ່ມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຂົ່ມກາມຣາຄະພະຍາບາດໄດ້ ແລະຂົ່ມບໍ່ໄດ້ເດັດຂາດ ຂົ່ມບໍ່ໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີສ່ວນເຫຼືອ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນກໍຂົ່ມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍມັກໃດ

ປຣ. ດ້ວຍມັກຝ່າຍຮູບປາວະຈອນ

ສກ. ມັກຝ່າຍຮູບປາວະຈອນນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກີເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂອຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂຍຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງນິວອນ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງປະຣາມາດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອຸປາທານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກີເລດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັກຝ່າຍຮູບປາວະຈອນບໍ່ນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກີເລດ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກີເລດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກມັກຝ່າຍຮູບປາວະຈອນບໍ່ນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກີເລດ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກີເລດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍຮູບປາວະຈອນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ ດ້ວຍອະນາຄາມິມັກ ແລະມັກນັ້ນນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກີເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກີເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍຮູບປາວະຈອນ ແລະມັກນັ້ນນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກີເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກີເລດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍຮູບປາວະຈອນ ແລະມັກນັ້ນບໍ່ນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກີເລດ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກີເລດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດ ໄດ້ດ້ວຍ ອະນາຄາມິມັກ ແລະມັກນັ້ນບໍ່ນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກິເລດ ບໍ່ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໘໐] ສກ. ປຸຖຸຊົນຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມ ດຳລົງຢູ່ໃນອະນາຄາມິຜົນ ພ້ອມກັບການໄດ້ບັນລຸທຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດຳລົງຢູ່ໃນອະຣະທັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມ ດຳລົງຢູ່ໃນອະນາຄາມິຜົນ ພ້ອມກັບ ການໄດ້ບັນລຸທຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈະເລີນມັກທັງ ໓ ປະການໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈະເລີນມັກທັງ ໓ ປະການໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສາມັນຍະຜົນທັງ ໓ ປະການໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສາມັນຍະຜົນທັງ ໓ ປະການໄດ້ບໍ່ກ່ອນບໍ່ຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໓ ເວທະນາ ໓ ສັນຍາ ໓ ເຈຕະນາ ໓ ຈິຕ ໓

ສັດທາ ໓ ວິຣິຍະ ໓ ສະຕິ ໓ ສະມາທິ ໓ ປັນຍາ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມ ດຳລົງຢູ່ໃນອະນາຄາມິຜົນພ້ອມກັບ ການໄດ້ບັນລຸທຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດ້ວຍໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດ້ວຍສະກະທາຄາມິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ດ້ວຍມັກໃດ?

ປຣ. ດ້ວຍອະນາຄາມິມັກ

ສກ. ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ດ້ວຍອະນາຄາມິມັກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

໒. ສຸດຕາຫະຣະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການຍົກພຣະສູດມາອ້າງ

[໒໘໑] ສກ. ປຸຖຸຊົນລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ແລະສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ດ້ວຍ ອະນາຄາມິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໂສດາປັດຕິຜົນ (ວ່າມີ) ຍ້ອນລະສັງໂຍດ ໓ ປະການ ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໂສດາປັດຕິຜົນ (ວ່າມີ) ຍ້ອນລະສັງໂຍດ ໓ ປະການໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ແລະສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ໄດ້ດ້ວຍອະນາຄາມິມັກ” ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ແລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະນາຄາມິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ແລະພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະນາຄາມິມັກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສະກະທາຄາມິຜົນ (ວ່າມີ) ຍ້ອນຄວາມເປົາບາງແຫ່ງ ກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສະກະທາຄາມິຜົນ (ວ່າມີ) ຍ້ອນຄວາມເປົາບາງ ແຫ່ງກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດ ຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະນາຄາມິມັກ”

ສກ. ປຸຖຸຊົນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມ ດຳລົງຢູ່ໃນອະນາຄາມິຜົນ ພ້ອມກັບການໄດ້ບັນລຸທຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າຊົນຜູ້ບັນລຸທຳໄດ້ທັງໝົດ ດຳລົງຢູ່ໃນອະນາຄາມິຜົນ ພ້ອມກັບການໄດ້ບັນລຸທຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຄູທັງ ໖ ຜູ້ມີຍົດ ໄດ້ຮັບຍ້ອງຍໍວ່າເປັນເຈົ້າລັດທິໃນອະດີດ
ເປັນຜູ້ໝົດກິນສາບ ມຸ້ງໝັ້ນໃນກະລຸນາ
ລ່ວງພົ້ນກາມສັງໂຍດ ຄາຍກາມຣາຄະໄດ້ແລ້ວ
ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງພົມມະໂລກແລ້ວ
ແມ່ນສາວົກຫຼາຍຮ້ອຍຄົນຂອງຄູເຫຼົ່ານັ້ນ
ກໍເປັນຜູ້ໝົດກິນສາບ ມຸ້ງໝັ້ນໃນກະລຸນາ
ລ່ວງພົ້ນກາມສັງໂຍດ ຄາຍກາມຣາຄະໄດ້ແລ້ວ
ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງພົມມະໂລກແລ້ວ”^໒

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ປຸຖຸຊົນຈຶ່ງລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້

ສກ. ປຸຖຸຊົນລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄູສຸເນດນັ້ນເປັນຜູ້ມີອາຍຸຍືນຍາວແນວນີ້ ເປັນຜູ້ດຳລົງຢູ່ໄດ້ດົນນານແນວນີ້ ແຕ່ກໍບໍ່ພົ້ນຈາກຊາດ ຊະຣາ ມໍຣະນະ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ອຸປາຍາດ ເຮົາຈຶ່ງກ່າວວ່າ ບໍ່ລຸດພົ້ນຈາກທຸກ ຂໍ້ນັ້ນ ຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດທຳ ໔ ປະການ ທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ຍ້ອນບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສິນ (໒) ຍ້ອນບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສະມາທິ (໓) ຍ້ອນບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະປັນຍາ (໔) ຍ້ອນບໍ່ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະວິມຸດຕິ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສິນ ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະຣິຍະສະມາທິ

ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະນິຍະປັນຍາ ເຮົາໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທງຕະຫຼອດອະນິຍະວິມຸດຕິ ເຮົາ
ຖອນພະວະຕັນຫາໄດ້ແລ້ວ ພະວະເນດຕິສິນໄປແລ້ວ ບັດນີ້ ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ”

(ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຜູ້ສຸຄົດສາດສະດາ ໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດ
ຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກວ່າ)

ພຣະໂຄດົມຜູ້ມີຍົດ ຕັດສະຮູ້ທຳເຫຼົ່ານີ້ ຄື

ສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ແລະວິມຸດຕິອັນປະເສີດ

ດັ່ງນັ້ນ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຈຶ່ງຕັດບອກທຳ

ແກ່ພິກຂຸທັງຫຼາຍເພື່ອຄວາມຮູ້ຢູ່

ພຣະສາດສະດາຜູ້ມີພຣະຈັກຊຸ

ຊົງກະທຳບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກ ປະຣິນິບພານແລ້ວ”

ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸຣຸຊິນລະກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດໄດ້”

ຊະຫະຕິກະຖາ ຈົບ

໕. ສັບພະມັດຖິຕິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສິ່ງທັງປວງມີຢູ່

໑. ວາທະຍຸດຕິ

ວ່າດ້ວຍຫຼັກການໃຊ້ວາທະ

[໒໘໒] ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ໃນໂອກາດທັງປວງແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ໃນການທັງປວງແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ໂດຍປະການທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ໃນສະພາວະທຳທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສິ່ງທັງປວງບໍ່ປະກອບກັນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສິ່ງທັງປວງ ມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນແຕ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີກໍຊື່ວ່າມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເຫັນແນວນີ້ວ່າ “ຄວາມເຫັນທີ່ເຫັນວ່າ ສິ່ງທັງປວງມີຢູ່ ເປັນມິດສາທິດຖືຄວາມເຫັນນັ້ນ ເປັນສຳມາທິດຖື” ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ (ຫຍໍ້)

ວາທະຍຸດຕິ ຈົບ

໒. ກາລະສັງສັນທະນະ

ວ່າດ້ວຍການທຽບຄຽງການ

[໒໘໖] ສກ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່”

ສກ. ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະນາຄົດມີຢູ່”

ສກ. ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ດັບໄປ ຍັງບໍ່ຫາຍໄປ ຍັງບໍ່ແປຜັນໄປ ຍັງບໍ່ສູນໄປ ຍັງບໍ່ດັບສູນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດຍັງບໍ່ດັບ ຍັງບໍ່ຫາຍໄປ ຍັງບໍ່ແປຜັນໄປ ຍັງບໍ່ສູນໄປ ຍັງບໍ່ດັບສູນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ປັດຈຸບັນເກີດແລ້ວ ມີແລ້ວ ເກີດພ້ອມແລ້ວ ບັງເກີດແລ້ວ ບັງເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຜາກົດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄົດມີຢູ່ ອະນາຄົດເກີດແລ້ວ ມີແລ້ວ ເກີດພ້ອມແລ້ວ ບັງເກີດແລ້ວ ບັງເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຜາກົດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ປັດຈຸບັນດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະນາຄົດມີຢູ່ ອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່
ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[໒໘໔] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນ
ໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບທີ່ເປັນອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຯລຯ ດັບສູນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບ
ວ່າ “ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່”

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ
ຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຯລຯ ຍັງບໍ່ຜາກົດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບ ວ່າ
“ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່”

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ດັບໄປ ຍັງບໍ່ຫາຍໄປ ຍັງບໍ່ແປຜັນ
ໄປ ຍັງບໍ່ສູນໄປ ຍັງບໍ່ດັບສູນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດຍັງບໍ່ດັບໄປ ຍັງບໍ່ຫາຍໄປ ຍັງບໍ່ແປຜັນໄປ
ຍັງບໍ່ສູນໄປ ຍັງບໍ່ດັບສູນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນເກີດແລ້ວ ມີແລ້ວ ເກີດພ້ອມແລ້ວ
ບັງເກີດແລ້ວ ບັງເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຜາກົດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເກີດແລ້ວ ມີແລ້ວ ເກີດພ້ອມແລ້ວ
ບັງເກີດແລ້ວ ບັງເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຜາກົດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ
ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນ ໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ເວທະນາທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຯລຯ ດັບສູນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່”

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຯລຯ ຍັງບໍ່ຜາກົດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່”

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ດັບໄປ ຯລຯ ຍັງບໍ່ດັບສູນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດຍັງບໍ່ດັບໄປ ຯລຯ ຍັງບໍ່ດັບສູນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

សរ. វិញ្ញាណក្ខណ៍ដែលប្រឈមនឹងខ្លួន វិញ្ញាណក្ខណ៍ដែលប្រឈមនឹងកើតឡើង កើតឡើង ។ៗ
 ជាការកើតឡើងដូចម្តេច?

២៩. ដេញ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເກີດແລ້ວ ຯລຯ ຜາກົດ
ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະຕິດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະຕິດດັບໄປແລ້ວ ຯລຯ ດັບສູນໄປແລ້ວແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນດັບໄປແລ້ວ ຯລຯ ດັບສູນໄປ
ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຯລຯ ຍັງບໍ່
ຜາກົດແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຯລຯ ຍັງບໍ່
ຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[illegible]

២៩. ដើម្បី

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນເມື່ອດັບໄປ ກໍລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນໄດ້ແມ່ນບໍ?

២៩. ឆ្នេរ

សក. ឆន្ទៈក្លាយជាប្រពន្ធប្រសើរឬប្រសើរជាប្រពន្ធគ្រប់គ្រង?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ປັດຈຸບັນກັບຮູບ ຫຼື ບັນຍັດວ່າ ຮູບກັບປັດຈຸບັນໃຫ້ມີຄວາມໝາຍ
ວ່າປັດຈຸບັນຮູບ ໂດຍບໍ່ແຍກ ປັດຈຸບັນແລະຮູບນີ້ນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີ
ສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នេរ

សរ. ឆ្លុះបញ្ចាំងពីជីវិតប្រចាំថ្ងៃ បំប្លែងទៅជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកអាន?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ບໍ່ລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ສີຂາວກັບຜ້າ ຫຼື ບັນຍັດວ່າຜ້າກັບສີຂາວ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍ ວ່າ ຜ້າສີຂາວ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສີຂາວແລະຜ້ານີ້ນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນ ເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ស្វា. ឆ្នេរ

ປຣ. ຜ້າຂາວເມື່ອຖືກຍ້ອມຍ່ອມລະຄວາມເປັນຜ້າຂາວໄປດ້ວຍແມ່ນບໍ?

ស្វា. ឆ្នើម

បន្ត. តើការងារនេះជួយដល់អ្នកយ៉ាងណា?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ເມື່ອບັນຍັດວ່າ ສີຂາວກັບຜ້າ ຫຼື ບັນຍັດວ່າຜ້າກັບສີຂາວ ໃຫ້ມີຄວາມໝາຍ ວ່າ ຜ້າສີຂາວ ໂດຍບໍ່ແຍກ ສີຂາວແລະຜ້ານີ້ນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນ ເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ស្វា. ឆ្នេរ

ប្រ. ឆ្លាតខ្មោចដើរតាមយ៉ូអង់បំបែកការស៊ីជាដុំទៅដល់ពួកគេ?

ស្រា. ឆ្នេរ

បន្ត. ប៉ុន្តែតើវាជាការឆ្លើយតបដល់សំណួររបស់អ្នកឬ?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[៤៣៥] សក. រូបបំរើឲ្យទៅជាប្រាជ្ញបណ្ឌិត?

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ຮບທ່ຽງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບລະຄວາມເປັນຮູບໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຮູບຈຶ່ງບໍ່ທຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ມີຄວາມແປ
ຜັນໄປເປັນທຳມະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ຫາກຮູບບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ
ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບບໍ່ລະຄວາມເປັນຮູບ”

ສກ. ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ນິບພານຈຶ່ງຊື່ວ່າທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ຮູບບໍ່ລະຄວາມເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຮູບຈຶ່ງຊື່ວ່າ ທ່ຽງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບບໍ່ລະຄວາມເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຮູບຈຶ່ງຊື່ວ່າບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ນິບພານຈຶ່ງຊື່ວ່າ ບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄົດມີຢູ່ ອະນາຄົດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ປັດຈຸບັນບໍ່ລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະນາຄົດມີຢູ່ ອະນາຄົດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ປັດຈຸບັນບໍ່ລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດທ່ຽງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະດີດບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະດີດບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ”

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ນິບພານຈຶ່ງຊື່ວ່າທ່ຽງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ອະດີດຈຶ່ງຊື່ວ່າທ່ຽງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ອະດີດຈຶ່ງຊື່ວ່າບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ນິບພານຈຶ່ງຊື່ວ່າບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໘໗] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນບໍ່ລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນບໍ່ລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ທຸ່ງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ທຸ່ງ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ”

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ນິບພານຈຶ່ງທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດຈຶ່ງທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດຈຶ່ງບໍ່ທຸ່ງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ນິບພານຈຶ່ງບໍ່ທຸ່ງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ສັນຍາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ສັງຂານທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນບໍ່ລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນບໍ່ລະຄວາມເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ທຸ່ງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ທຸ່ງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ”

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ນິບພານຈຶ່ງທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດຈຶ່ງທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ລະຄວາມເປັນອະດີດ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດຈຶ່ງບໍ່ທຸ່ງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ນິບພານບໍ່ລະຄວາມເປັນນິບພານ ນິບພານຈຶ່ງບໍ່ທຸ່ງ ບໍ່ຍັງຍືນ ບໍ່ຄົງທີ່ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ວະຈະນະໂສທະນາ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຟອກຄຳເວົ້າ

[໒໘໘] ສກ. ອະດີດບໍ່ແມ່ນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະດີດບໍ່ແມ່ນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ຄຳວ່າ “ອະດີດມີຢູ່” ກໍຜິດ ກໍຫຼີວ່າ ຫາກສະພາວະທີ່ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນອະດີດ ຄຳວ່າ “ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະດີດ” ກໍຜິດ

ສກ. ອະນາຄົດບໍ່ແມ່ນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະນາຄົດບໍ່ແມ່ນສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ຄຳວ່າ “ອະນາຄົດມີຢູ່” ກໍຜິດ ກໍຫຼີວ່າຫາກສະພາວະທີ່ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນອະນາຄົດ ຄຳວ່າ “ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດ” ກໍຜິດ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດແລ້ວຈຶ່ງເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄົດກັບປັດຈຸບັນເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະນາຄົດກັບປັດຈຸບັນເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນ (ອະນາຄົດ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ອະນາຄົດ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນ (ອະນາຄົດ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ອະນາຄົດ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ບໍ່ເປັນ (ອະນາຄົດ) ແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ບໍ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ເປັນ (ອະນາຄົດ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນປັດຈຸບັນແລ້ວຈຶ່ງເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັດຈຸບັນກັບອະດີດເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັດຈຸບັນກັບອະດີດເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ອະດີດ) ເປັນ (ອະດີດ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ອະດີດ) ເປັນ (ອະດີດ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ບໍ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ເປັນ (ອະດີດ) ບໍ່ເປັນ (ອະດີດ) ແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນອະນາຄົດແລ້ວຈຶ່ງເປັນປັດຈຸບັນ ເປັນປັດຈຸບັນແລ້ວຈຶ່ງເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄົດ ປັດຈຸບັນ ແລະອະດີດເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະນາຄົດ ປັດຈຸບັນ ແລະອະດີດເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ປັດຈຸບັນແລະອະດີດ) ເປັນ (ປັດຈຸບັນແລະອະດີດ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ອະນາຄົດ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ປັດຈຸບັນແລະອະດີດ) ເປັນ (ປັດຈຸບັນແລະອະດີດ) ແລ້ວຈຶ່ງເປັນ (ອະນາຄົດ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ບໍ່ເປັນອະນາຄົດແລ້ວ ຈຶ່ງບໍ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນແລະອະດີດ) ບໍ່ເປັນ (ປັດຈຸບັນແລະອະດີດ) ແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຕິຕະຈັກຊຮູປາທິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍຈັກຊຮູປາທິກະຖາ ເປັນຕົ້ນ

[໒໘໙] ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຮູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການ ທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຫັນຮູບທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະປະສາດ ສັດທາຣົມ ໂສຕະວິນຍານ ອາກາດທາດ ມະນະສິການທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໄດ້ຍິນສຽງທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍໂສຕະປະສາດທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄານະປະສາດ ຄັນທາຣົມ ຄານະວິນຍານ ວາໂຍທາດ ມະນະສິການ ທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນດົມກິ່ນທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍຄານະປະສາດທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊິວຫາປະສາດ ຣະສາຣົມ ຊິວຫາວິນຍານ ອາໂປທາດ ມະນະສິການ ທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຊິມຣິດທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍຊິວຫາປະສາດທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍະປະສາດ ໂຜດຖັບພາຣົມ ກາຍວິນຍານ ປະຖະວິທາດ ມະນະສິການ ທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍກາຍະປະສາດທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ທະໂທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຣູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນອະນາຄົດ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຫັນຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະປະສາດ ຯລຯ ຄານະປະສາດ ຯລຯ ຊິວຫາປະສາດ ຯລຯ ກາຍະປະສາດ ຯລຯ ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ຫະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນອະນາຄົດ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ ດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຮູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ບຸກຄົນເຫັນຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນໄດ້ດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຮູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນອະດີດ ມີຢູ່ ບຸກຄົນເຫັນຮູບທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະປະສາດ ຯລຯ ຄານະປະສາດ ຯລຯ ຊິວຫາປະສາດ ຯລຯ ກາຍະປະສາດ ຯລຯ ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ຫະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນປັດຈຸບັນໄດ້ ດ້ວຍມະໂນທະ ວານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ຫະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ອະດີດມີຢູ່ ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຮູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ບຸກຄົນເຫັນຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນໄດ້ດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຮູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ອະນາຄົດ ມີຢູ່ ບຸກຄົນເຫັນຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະປະສາດ ຯລຯ ຄານະປະສາດ ຯລຯ ຊິວຫາປະສາດ ຯລຯ ກາຍະປະສາດ ຯລຯ ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ຫະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີ ຢູ່ ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນປັດຈຸບັນໄດ້ ດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ທະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ອະນາຄົດມີຢູ່ ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ ດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນອະນາຄົດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຣູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນອະດີດ ມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ເປັນອະດີດດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຣູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ແລະມະນະສິການທີ່ເປັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະປະສາດ ຯລຯ ຄານະປະສາດ ຯລຯ ຊິວຫາປະສາດ ຯລຯ ກາຍະ ປະສາດ ຯລຯ ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ທະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ອະດີດມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນອະດີດດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ທະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນປັດຈຸບັນດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຣູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ອະນາຄົດມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸປະສາດ ຣູປາຣົມ ຈັກຊຸວິນຍານ ແສງສະຫວ່າງ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນດ້ວຍຈັກຊຸປະສາດທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະປະສາດ ຯລຯ ຄານະປະສາດ ຯລຯ ຊິວຫາປະສາດ ຯລຯ ກາຍປະສາດ ຯລຯ ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ທະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນອະນາຄົດ ມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນອະນາຄົດດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນອະນາຄົດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະໂນທະວານ ທຳມາຣົມ ມະໂນວິນຍານ ທະໄທຍະວັດຖຸ ມະນະສິການທີ່ເປັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມທີ່ເປັນປັດຈຸບັນດ້ວຍມະໂນທະວານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຕິຕະຍານາທິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍຍານທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນຕົ້ນ

[໒໙໐] ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນ
ແມ່ນບໍ່?

២៩. ដេញ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ
ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິ
ໂຣດ ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນ
ແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ກຳນົດຮູ້ທຸກ ບໍ່ລະສະມຸໄທ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ
ມີໂຣດ ບໍ່ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ກຳນົດຮູ້ທຸກ ບໍ່ລະສະມຸໂທ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ
ມີໂຣດ ບໍ່ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແນ່ນອນ?

២៨. ដើម្បី

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍຍານໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ກຳນົດຮູ້ທຸກ ບໍ່ລະສະມຸໄທ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ
ນິໂຣດ ບໍ່ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ກຳນົດຮູ້ທຸກ ບໍ່ລະສະມຸໄທ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ
ນິໂຣດ ບໍ່ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຣະຫັນຕາທິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍພຣະອະຣະຫັນ ເປັນຕົ້ນ

[໒໙໑] ສກ. ຣາຄະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີຣາຄະດ້ວຍຣາຄະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີໂທສະດ້ວຍໂທສະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂມຫະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີໂມຫະດ້ວຍໂມຫະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມານະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີມານະດ້ວຍມານະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີວິຈິກິດສາດ້ວຍວິຈິກິດສານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຖືນະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີຖືນະດ້ວຍຖືນະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອຸດທັດຈະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີອຸດທັດຈະດ້ວຍອຸດທັດຈະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະທິຣິກະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີອະທິຣິກະດ້ວຍອະທິຣິກະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະໂນຕັບປະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີອະໂນຕັບປະດ້ວຍອະໂນຕັບປະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ກາມຣາຄະ ຢ່າງລະອຽດທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະສະກະທາຄາມີມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະສະກະທາຄາມີມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ຣາຄະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ໂທສະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນຊື່ວ່າມີໂມຫະດ້ວຍໂມຫະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໒໙໒] ສກ. ຣາຄະທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າ ມີຣາຄະດ້ວຍຣາຄະ ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີຣາຄະດ້ວຍຣາຄະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າ ມີອະໂນດຕັບປະດ້ວຍອະໂນດຕັບປະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂນດຕັບປະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ພຣະອະຣະຫັນຊື່ວ່າມີອະໂນດຕັບປະ ດ້ວຍອະໂນດຕັບປະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ ພຣະອະນາຄາມີຊື່ວ່າມີທິດຖິ ດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ ພຣະອະນາຄາມີ ຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະສະກະທາຄາມີມີຢູ່ ພຣະສະກະທາຄາມີຊື່ວ່າມີທິດຖິ ດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະສະກະທາຄາມີມີຢູ່ ພຣະສະກະທາຄາມີ ຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ ພຣະໂສດາບັນຊື່ວ່າມີທິດຖິ ດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍທີ່ເປັນອະດີດ ຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຊື່ວ່າມີໂມຫະດ້ວຍໂມຫະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ ພຣະໂສດາບັນຊື່ວ່າມີໂມຫະດ້ວຍໂມຫະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແຕ່ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຊື່ວ່າມີຣາຄະດ້ວຍຣາຄະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່ວ່າມີຣາຄະດ້ວຍຣາຄະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແຕ່ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຊື່ວ່າມີອະໂນດຕັບປະດ້ວຍອະໂນດຕັບປະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂນດຕັບປະທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່ວ່າມີອະໂນດຕັບປະດ້ວຍອະໂນດຕັບປະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ ແຕ່ພຣະອະນາຄາມີບໍ່ຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະອະນາຄາມີມີຢູ່ ແຕ່ພຣະອະນາຄາມີບໍ່ຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່ວ່າມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະສະກະທາຄາມີມີຢູ່ ແຕ່ພຣະສະກະທາຄາມີ
ບໍ່ຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິ
ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະສະ
ກະທາຄາມີມີຢູ່ ແຕ່ພຣະສະກະທາຄາມີບໍ່ຊື່ວ່າ ມີຈິດພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່ວ່າມີຈິດ
ພະຍາບາດດ້ວຍພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ ແຕ່ພຣະໂສດາບັນບໍ່ຊື່ວ່າມີ
ທິດຖິດ້ວຍທິດຖິນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັກກາຍະທິດຖິທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່ວ່າມີທິດຖິດ້ວຍທິດຖິ
ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍທີ່ເປັນອະດີດ
ຂອງພຣະໂສດາບັນມີຢູ່ ແຕ່ພຣະໂສດາບັນບໍ່ຊື່ວ່າມີໂມຫະດ້ວຍໂມຫະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍທີ່ເປັນອະດີດຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ປຸຖຸຊົນບໍ່ຊື່
ວ່າມີໂມຫະດ້ວຍໂມຫະນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຕິຕະຫັດຖາທິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍມືທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນຕົ້ນ

[໒໙໖] ສກ. ມືທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອມືທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ການຈັບແລະການວາງຍ່ອມຜາກິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຕີນທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຕີນທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ການກ້າວໄປແລະຖອຍກັບຍ່ອມຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຂໍ້ພັບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຂໍ້ພັບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ການຄູ່ເຂົ້າແລະຢຽດອອກຍ່ອມຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ້ອງທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອທ້ອງທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ ຄວາມຫິວແລະກະຫາຍຍ່ອມຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍແລະການລົງໂທດ ໄດ້ຮັບການຕັດແລະການທຳລາຍ ເປັນຂອງທົ່ວໄປແກ່ຜູ້ກາ ແຮ້ງ ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນກາຍທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍທີ່ເປັນອະດີດຍັງຖືກຈອງຈຳດ້ວຍເຄື່ອງຈອງຈຳຄືຂີ້ຄາ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືເຊືອກ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືໂສ້ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືເຮືອນ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືນິຄົມ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືນະຄອນ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືຊົນນະບົດ ດ້ວຍການຈອງຈຳມີການຜູກຢູ່ຄໍເປັນທີ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍນ້ຳໄດ້ດ້ວຍນ້ຳນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໄຟທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍໄຟໄດ້ດ້ວຍໄຟນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລົມທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍລົມໄດ້ດ້ວຍລົມນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຕິຕັກຂັ້ນທາທິສະໂມທານະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການປະມວນຂັ້ນທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນຕົ້ນ

[໒໙໔] ສກ. ຮູບຂັ້ນທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບຂັ້ນມີ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຂັ້ນ ໔ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຂັ້ນມີ ໑໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະມີ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍະຕະນະ ໑໒ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍະຕະນະມີ ໓໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸທາດທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸທາດມີ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທາດ ໑໘ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາດມີ ໔໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸນຊີທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸນຊີມີ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອິນຊີ ໒໒ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອິນຊີມີ ໖໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດທັງ ໓ ພະອົງຊົງພົບກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງ ໓ ພະອົງຊົງພົບກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປະທະໂສທະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍການຊັກຟອກບົດ

[໒໙໕] ສກ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ເປັນອະດີດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະດີດກໍມີ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຫາກອະດີດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະດີດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະດີດກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ອະດີດຈຶ່ງບໍ່ເປັນອະດີດ ສະພາວະທີ່ບໍ່ແມ່ນອະດີດຈຶ່ງເປັນອະດີດ ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ອະດີດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະດີດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະດີດກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ອະດີດຈຶ່ງບໍ່ເປັນອະດີດ ສະພາວະທີ່ບໍ່ແມ່ນອະດີດຈຶ່ງເປັນອະດີດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ບໍ່ແມ່ນອະດີດ ເປັນອະດີດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະດີດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະດີດກໍມີ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ອະດີດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະດີດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະດີດກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ອະດີດຈຶ່ງບໍ່ເປັນອະດີດ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນອະດີດຈຶ່ງເປັນອະດີດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ສກ. ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ

ສກ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກອະນາຄົດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ອະນາຄົດຈຶ່ງບໍ່ເປັນອະນາຄົດ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນອະນາຄົດຈຶ່ງເປັນອະນາຄົດ ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ອະນາຄົດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ອະນາຄົດຈຶ່ງບໍ່ເປັນອະນາຄົດ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນອະນາຄົດຈຶ່ງເປັນອະນາຄົດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະນາຄົດບໍ່ເປັນອະນາຄົດ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນອະນາຄົດ ເປັນອະນາຄົດ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະນາຄົດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ອະນາຄົດມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ບໍ່ເປັນອະນາຄົດກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ອະນາຄົດຈຶ່ງບໍ່ເປັນອະນາຄົດ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນອະນາຄົດຈຶ່ງເປັນອະນາຄົດ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ປຣ. ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍຫະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກປັດຈຸບັນມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ປັດຈຸບັນຈຶ່ງບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນຈຶ່ງເປັນປັດຈຸບັນ ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ປັດຈຸບັນຈຶ່ງບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນຈຶ່ງເປັນປັດຈຸບັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ປັດຈຸບັນບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນ ເປັນປັດຈຸບັນ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ປັດຈຸບັນຈຶ່ງບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນ ສະພາວະທີ່ບໍ່ເປັນປັດຈຸບັນຈຶ່ງເປັນປັດຈຸບັນ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ປຣ. ນິບພານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນນິບພານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນນິບພານກໍມີ ບໍ່ເປັນນິບພານກໍມີ

ປຣ. ທ່ານຈຶ່ງຮັບນິກາຍຫະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກນິບພານມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນນິບພານກໍມີ ບໍ່ເປັນນິບພານກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ນິບພານຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນນິບພານ ສະພາວະທີ່ບໍ່ແມ່ນນິບພານຈຶ່ງເປັນນິບພານ ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ນິບພານມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນນິບພານກໍມີ ບໍ່ເປັນນິບພານກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ນິບພານຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນນິບພານ ສະພາວະທີ່ບໍ່ແມ່ນນິບພານຈຶ່ງເປັນນິບພານ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນິບພານບໍ່ແມ່ນນິບພານ ສະພາວະທີ່ບໍ່ແມ່ນນິບພານ ເປັນນິບພານ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນິບພານມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນນິບພານກໍມີ ບໍ່ເປັນນິບພານກໍມີ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ນິບພານມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ເປັນນິບພານກໍມີ ບໍ່ເປັນນິບພານກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ນິບພານຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນນິບພານ ສະພາວະທີ່ບໍ່ແມ່ນນິບພານຈຶ່ງເປັນນິບພານ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຜິດ

ສຸດຕະສາທະນະ

ວ່າດ້ວຍການອ້າງພຣະສູດ

[໒໙໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່ ອະນາຄົດມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຮູບແນວໃດແນວໜຶ່ງ ຄື ຮູບທີ່ເປັນອະດີດ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ຮູບທີ່ເປັນພາຍໃນຕົນ ຮູບທີ່ເປັນພາຍນອກຕົນ ຮູບຫຍາບ ຮູບລະອຽດ ຮູບຊັ້ນຕໍ່າ ຮູບຊັ້ນປະນີດ ຮູບໄກ ຫຼືຮູບໃກ້ ປະມວນເຂົ້າ ເປັນກອງດຽວກັນ ນີ້ຮຽກວ່າ ຮູບຂັນ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ

ແນວໃດແນວໜຶ່ງ ຄືວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ວິນຍານທີ່ເປັນພາຍໃນຕົນ ວິນຍານທີ່ເປັນພາຍນອກຕົນ ວິນຍານຫຍາບ ວິນຍານລະອຽດ ວິນຍານຊັ້ນຕໍ່າ ວິນຍານຊັ້ນປະນີດ ວິນຍານໄກ ຫຼື ວິນຍານໃກ້ ປະມວນເຂົ້າເປັນກອງດຽວກັນ ນີ້ ຮຽກວ່າ

ວິນຍານຂັນ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະດີດຈົງມີຢູ່ ອະນາຄົດກໍມີຢູ່

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ ອະນາຄົດກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫຼັກການ ໓ ປະການ ນີ້ ຄື (໑) ຫຼັກພາສາ (໒) ຫຼັກການຕັ້ງຊື່ (໓) ຫຼັກການບັນຍັດ ໃນອະດີດ ບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ໃນປັດຈຸບັນບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ ຫຼັກການ ໓ ປະການ ເປັນແນວໃດ? ຄື (໑) ຮູບໃດລ່ວງໄປ ດັບໄປ ແປຜັນໄປແລ້ວ ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” ຕັ້ງຊື່ຮູບນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” ບັນຍັດຮູບນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” (ແຕ່) ບໍ່ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ບໍ່ຮຽກ ຮູບນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” ເວທະນາໃດ ຯລຯ ສັນຍາໃດ ຯລຯ ສັງຂານໃດ ຯລຯ ວິນຍານໃດລ່ວງໄປ ດັບໄປ ແປຜັນໄປແລ້ວ ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” ຕັ້ງຊື່ວິນຍານນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” ບັນຍັດວິນຍານນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” (ແຕ່) ບໍ່ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ບໍ່ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” (໒) ຮູບໃດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ຜາກົດ ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” ຕັ້ງຊື່ຮູບນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” ບັນຍັດຮູບນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” (ແຕ່) ບໍ່ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ບໍ່ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” ເວທະນາໃດ ຯລຯ ສັນຍາໃດ ຯລຯ ສັງຂານໃດ ຯລຯ ວິນຍານໃດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ຜາກົດ ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” ຕັ້ງຊື່ວິນຍານ ນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” ບັນຍັດວິນຍານນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” (ແຕ່) ບໍ່ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ບໍ່ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” (໓) ຮູບໃດເກີດຢູ່ ຜາກົດຢູ່ ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ຕັ້ງຊື່ຮູບນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ບັນຍັດຮູບນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” (ແຕ່) ບໍ່ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” ບໍ່ຮຽກຮູບນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” ເວທະນາໃດ ຯລຯ ສັນຍາໃດ ຯລຯ ສັງຂານໃດ ຯລຯ ວິນຍານໃດເກີດແລ້ວ ຜາກົດຢູ່ ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ຕັ້ງຊື່ວິນຍານນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” ບັນຍັດວິນຍານນັ້ນວ່າ “ມີຢູ່” (ແຕ່) ບໍ່ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ໄດ້ມີແລ້ວ” ບໍ່ຮຽກວິນຍານນັ້ນວ່າ “ຈັກມີ” ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫຼັກການ ໓ ປະການ ຄື (໑) ຫຼັກພາສາ (໒) ຫຼັກການຕັ້ງຊື່ (໓) ຫຼັກການບັນຍັດ ໃນອະດີດບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ໃນປັດຈຸບັນບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແມ່ນຊົນຊາວອຸກກະລະຊົນນະບົດກັບຊົນຊາວວັດສະພັນຍະຊົນນະບົດທັງ ໒ ພວກ ເປັນຜູ້ຖືອະເທຕຸກະວາທະ ເປັນຜູ້ຖືອະກິຣິຍະວາທະ ເປັນຜູ້ຖືນັດຖິກະວາທະໄດ້ສຳຄັນ

ຫຼັກການ ໓ ປະການ ຄື (໑) ຫຼັກພາສາ (໒) ຫຼັກການຕັ້ງຊື່ (໓) ຫຼັກການບັນຍັດ ວ່າບໍ່ ຄວນ ຕິຕຽນ ບໍ່ຄວນຄັດຄ້ານ ຂໍ້ນັ້ນຍ້ອນເຫດໃດ ຍ້ອນຢ້ານຖືກນິນທາ ໃສ່ໂທດແລະຖືກຄັດຄ້ານ” ໔ ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່ ອະນາຄົດມີຢູ່”

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດນີ້ວ່າ “ທ່ານພຣະຜັກຄຸນະໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ “ຂ້າ ແຕ່ພະອົງຜູ້ຈະເລີນ ບຸກຄົນເມື່ອຈະບັນຍັດພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນອະດີດ ຜູ້ຕັດທຳເປັນ ເຄື່ອງລ້າຊ້າ ຜູ້ຕັດທາງໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ຄອບງຳວັດຕະໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ລ່ວງພົ້ນທຸກທັງປວງໄດ້ແລ້ວ ປະຣິນິບພານແລ້ວ ເພິ່ງບັນຍັດດ້ວຍຈັກຊຸໃດ ຈັກຊຸນັ້ນມີຢູ່ບໍ່? ຯລຯ ຊົ່ວຫານັ້ນມີຢູ່ບໍ່? ຯລຯ ບຸກຄົນເມື່ອຈະບັນຍັດພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນອະດີດ ຜູ້ຕັດທຳເປັນເຄື່ອງລ້າຊ້າ ຜູ້ຕັດທາງ ໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ຄອບງຳວັດຕະໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ລ່ວງພົ້ນທຸກທັງປວງໄດ້ແລ້ວ ປະຣິນິບພານແລ້ວ ເພິ່ງບັນ ຍັດດ້ວຍມະໂນໃດ ມະໂນນັ້ນມີຢູ່ບໍ່?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ຜັກຄຸນະບຸກຄົນເມື່ອຈະບັນຍັດພຣະພຸດທະເຈົ້າ ທັງຫຼາຍ ໃນອະດີດ ຜູ້ຕັດທຳເປັນເຄື່ອງລ້າຊ້າ ຜູ້ຕັດທາງໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ຄອບງຳວັດຕະໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ ລ່ວງພົ້ນທຸກທັງປວງໄດ້ແລ້ວ ປະຣິນິບພານແລ້ວ ເພິ່ງບັນຍັດດ້ວຍຈັກຊຸໃດ ຈັກຊຸນັ້ນບໍ່ມີເລີຍ ຯລຯ ຊົ່ວຫານັ້ນບໍ່ມີເລີຍ ຯລຯ ບຸກຄົນເມື່ອຈະບັນຍັດພຣະພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍໃນອະດີດ ຜູ້ຕັດ ທຳເປັນເຄື່ອງລ້າຊ້າ ຜູ້ຕັດທາງໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ຄອບງຳວັດຕະໄດ້ແລ້ວ ຜູ້ລ່ວງພົ້ນທຸກ ທັງປວງໄດ້ ແລ້ວ ປະຣິນິບພານແລ້ວ ເພິ່ງບັນຍັດດ້ວຍມະໂນໃດ ມະໂນນັ້ນບໍ່ມີເລີຍ” ມີຢູ່ຈົງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່”

ສກ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ທ່ານພຣະນັນທະກະໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເມື່ອກ່ອນເຮົາມີໂລພະ ເລື້ອງນັ້ນເປັນສິ່ງບໍ່ດີ ບັດນີ້ໂລພະນັ້ນບໍ່ມີ ເລື້ອງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີ ເມື່ອກ່ອນເຮົາມີໂທສະ ຯລຯ ເມື່ອກ່ອນເຮົາມີໂມຫະ ເລື້ອງນັ້ນເປັນສິ່ງບໍ່ດີ ບັດນີ້ໂມຫະນັ້ນບໍ່ມີ ເລື້ອງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີ” ມີຢູ່ຈົງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະດີດມີຢູ່”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະນາຄົດມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າຣາຄະ (ຄວາມກຳ-
ໜັດ) ນັ້ນທີ (ຄວາມເພີດເພີນ) ຕັນຫາ (ຄວາມທະຍານຢາກ) ມີຢູ່ໃນກະວະລິງກາຣາຫານ
ແລ້ວ ວິນຍານຈະຕັ້ງຢູ່ອກງາມໃນກະວະລິງກາຣາຫານນັ້ນ ບ່ອນໃດວິນຍານຕັ້ງຢູ່ອກງາມ
ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມມີນາມຮູບຢັ່ງລົງ ບ່ອນໃດມີນາມຮູບຢັ່ງລົງ ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມມີຄວາມຈະເລີນແຫ່ງສັງ
ຂານທັງຫຼາຍ ບ່ອນໃດມີຄວາມຈະເລີນແຫ່ງສັງຂານທັງຫຼາຍ ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມມີການເກີດໃນພົບ
ໃໝ່ຕໍ່ໄປ ບ່ອນໃດມີການເກີດໃນພົບໃໝ່ຕໍ່ໄປ ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມມີຊາດ ຊະຣາ ແລະມໍຣະນະຕໍ່ໄປ
ບ່ອນໃດມີຊາດຊະຣາ ແລະມໍຣະນະຕໍ່ໄປ ເຮົາກ່າວວ່າ “ບ່ອນນັ້ນມີຄວາມໂສກ ມີຄວາມ
ກະວົນກະວາຍ ແລະມີຄວາມຄັບແຄ້ນ” ຖ້າຣາຄະ ນັ້ນທີ ຕັນຫາມີຢູ່ໃນຜັດສາຫານ ຯລຯ ຖ້າ
ຣາຄະ ນັ້ນທີ ຕັນຫາມີຢູ່ໃນມະໂນສັນເຈຕະນາຫານ ຯລຯ ຖ້າຣາຄະ ນັ້ນທີ ຕັນຫາມີຢູ່ໃນວິນ
ຍານາຫານ ຯລຯ ເຮົາກ່າວວ່າ “ບ່ອນນັ້ນມີຄວາມໂສກ ມີຄວາມກະວົນກະວາຍ ແລະມີຄວາມ
ຄັບແຄ້ນ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະນາຄົດມີຢູ່”

ສກ. ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຖ້າຣາຄະ ນັ້ນທີ
ຕັນຫາບໍ່ມີໃນກະວະລິງກາຣາຫານ ວິນຍານຈະບໍ່ຕັ້ງຢູ່ອກງາມໃນກະວະລິງກາຣາຫານນັ້ນ
ບ່ອນໃດ ວິນຍານບໍ່ຕັ້ງຢູ່ອກງາມ ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີນາມຮູບຢັ່ງລົງ ບ່ອນໃດບໍ່ມີນາມຮູບຢັ່ງລົງ
ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມຈະເລີນແຫ່ງສັງຂານທັງຫຼາຍ ບ່ອນໃດບໍ່ມີຄວາມຈະເລີນແຫ່ງສັງຂານ
ທັງຫຼາຍ ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີການເກີດໃນພົບໃໝ່ຕໍ່ໄປ ບ່ອນໃດບໍ່ມີການເກີດໃນພົບໃໝ່ຕໍ່ໄປ
ບ່ອນນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີຊາດ ຊະຣາ ແລະມໍຣະນະຕໍ່ໄປ ບ່ອນໃດບໍ່ມີຊາດ ຊະຣາ ແລະມໍຣະນະຕໍ່ໄປ
ເຮົາກ່າວວ່າ “ບ່ອນນັ້ນບໍ່ມີຄວາມໂສກ ບໍ່ມີຄວາມກະວົນກະວາຍ ແລະບໍ່ມີຄວາມຄັບແຄ້ນ ຖ້າ
ຣາຄະ ນັ້ນທີ ຕັນຫາບໍ່ມີໃນຜັດສາຫານ ຯລຯ ຖ້າຣາຄະ ນັ້ນທີ ຕັນຫາບໍ່ມີໃນມະໂນສັນ
ເຈຕະນາຫານ ຯລຯ ຖ້າຣາຄະ ນັ້ນທີ ຕັນຫາບໍ່ມີໃນວິນຍານາຫານ ຯລຯ ເຮົາກ່າວວ່າ ບ່ອນ
ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມໂສກ ບໍ່ມີຄວາມກະວົນກະວາຍ ແລະບໍ່ມີຄວາມຄັບແຄ້ນ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະນາຄົດມີຢູ່”

ສັບພະມັດຖິຕິກະຖາ ຈົບ

ຜ. ອະຕິຕັກຂັນທາທິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍອະດີດຂັນ ເປັນຕົ້ນ

໑. ນະສຸດຕະສາທະນະ

ວ່າດ້ວຍການບໍ່ອ້າງພຣະສູດ

[໒໙໗] ປຣ. ອະດີດເປັນຂັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະດີດເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະດີດເປັນທາດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະດີດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນຂັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນທາດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດເປັນຂັນ ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນອາຍະຕະນະ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດເປັນອາຍະຕະນະ ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນທາດ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດເປັນທາດ ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະດີດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນຂັນ ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນອາຍະຕະນະ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນອາຍະຕະນະ ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນທາດ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນທາດ ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະດີດເປັນຂັນ ອະດີດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະດີດເປັນອາຍະຕະນະ ອະດີດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນອາຍະຕະນະ ປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະດີດເປັນທາດ ອະດີດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນທາດ ປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະດີດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ອະດີດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນຂັນ ອະນາຄົດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ອະນາຄົດເປັນອາຍະຕະນະ ຯລຯ ອະນາຄົດເປັນທາດ ຯລຯ ອະນາຄົດເປັນຂັນ
ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ອະນາຄົດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັດຈຸບັນເປັນຂັ້ນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດເປັນຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດເປັນທາດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດເປັນຂັ້ນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນອາຍະຕະນະ ຯລຯ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນທາດ ຯລຯ

ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນຂັ້ນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນເປັນຂັ້ນ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະດີດເປັນຂັ້ນ ຮູບທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນອາຍະຕະນະ ຯລຯ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນທາດ ຯລຯ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ຮູບທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ຮູບທີ່ເປັນປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ເວທະນາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ສັນຍາທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ສັງຂານທີ່ເປັນອະດີດ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດເປັນຂັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດເປັນອາຍະຕະນະ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດເປັນທາດ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນຂັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນອາຍະຕະນະ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນທາດ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດເປັນຂັນ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

បន្ត. វិទ្យាសាលាដែលជាប់ជិតបង្គោល វិទ្យាសាលាដែលជាប់ជិតបង្គោលបំបែកបំបែក?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນອາຍະຕະນະ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນທາດ ຯລຯ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນເປັນຂັນ ເປັນທາດ ເປັນອາຍະຕະນະ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

໒. ສຸດຕະສາທະນະ

ວ່າດ້ວຍການອ້າງພຣະສູດ

[໒໙໘] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂັນ ທາດ ອາຍະຕະນະ ທັງທີ່ເປັນອະດີດແລະອະນາຄົດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫຼັກການ ໓ ປະການ ນີ້ ຄື (໑) ຫຼັກພາສາ (໒) ຫຼັກການຕັ້ງຊື່ (໓) ຫຼັກການບັນຍັດ ຯລຯ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ ຯລຯ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂັນ ທາດ ອາຍະຕະນະ ທັງທີ່ເປັນອະດີດແລະ ອະນາຄົດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີ”

ປຣ. ຂັນ ທາດ ອາຍະຕະນະ ທັງທີ່ເປັນອະດີດແລະອະນາຄົດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຮູບທັງໝົດ ທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ຯລຯ ນີ້ຮຽກວ່າ ຮູບຂັນ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານທັງໝົດ ທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ນີ້ຮຽກວ່າ ວິນຍານຂັນ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຂັນ ທາດ ອາຍະຕະນະ ທັງທີ່ເປັນອະດີດແລະອະນາຄົດເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ມີຢູ່”

ອະຕິຕັກຂັນທາທິກະຖາ ຈົບ

໗. ເອກັດຈະມັດຖິຕິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍບາງຢ່າງມີຢູ່

໑. ອະຕິຕາທິເອກັດຈະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳບາງຢ່າງທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນຕົ້ນ

[໒໙໙] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດບາງຢ່າງດັບໄປແລ້ວ ບາງຢ່າງຍັງບໍ່ດັບໄປ ບາງຢ່າງ
ຫາຍໄປແລ້ວ ບາງຢ່າງຍັງບໍ່ຫາຍໄປ ບາງຢ່າງສູນໄປແລ້ວ ບາງຢ່າງຍັງບໍ່ສູນໄປ ບາງຢ່າງດັບ
ສູນໄປແລ້ວ ບາງຢ່າງຍັງບໍ່ດັບສູນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນ ບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ໃຫ້ຜົນແລ້ວ ບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ບໍ່ມີວິບາກ ບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳສິ່ງໃດມີຢູ່ ສະພາວະທຳສິ່ງໃດບໍ່ມີຢູ່

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່
ໃຫ້ຜົນແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີຢູ່

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ໃຫ້ຜົນແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

សរ. សະພាវចក្ខុវិស័យដែលទំនងជាមានបញ្ហាអំពីការគិតគូរ?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ບໍ່ມີຜົນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ໃຫ້ຜົນແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

សរ. សេដ្ឋកិច្ចត្រូវបានកំណត់ដោយអ្វី? តើវាមានឥទ្ធិពលដល់សង្គមយើងយ៉ាងណា?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ໃຫ້ຜົນແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នាំ

សរ. សະພាវចនា​ត្រូវ​ជា​អ្វី​ដែល​បំប៉ន​ឲ្យ​យើង​ដឹង​អំពី​អ្វី​មួយ​ឬ​អ្វី​មួយ​មែន​ឬ​ទេ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

សរ. សេដ្ឋកិច្ចត្រូវបានកំណត់ដោយអ្វី? តើវាមានឥទ្ធិពលដល់សង្គមយើងយ៉ាងណា?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នាំ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່”

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

សរ. សេដ្ឋកិច្ចអ្វីដែលបានកើនឡើងវិញនេះ តើជាលទ្ធផលនៃការកើនឡើងនៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានទឹកដែរឬទេ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

២៨. ដើម្បី

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ບໍ່ມີຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ស. ក. សេចក្តីសង្ខេបនៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជួយអ្នកអានយល់ពីលទ្ធភាពនៃការអនុវត្តន៍នៃការសិក្សាស្រាវជ្រាវនេះ។

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ບໍ່ມີຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດ ສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ຜົນແລ້ວ ອີກສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນດັບໄປແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນ ບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນກໍຈັກໃຫ້ຜົນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນກໍຈັກໃຫ້ຜົນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່”

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນຈັກໃຫ້ຜົນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນຈັກໃຫ້ຜົນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນປັດຈຸບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດທີ່ຍັງບໍ່ໃຫ້ຜົນຈັກໃຫ້ຜົນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນປັດຈຸບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນຈັກດັບ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

໒. ອະນາຄະຕາທິເອກັດຈະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳບາງຢ່າງທີ່ເປັນອະນາຄົດ ເປັນຕົ້ນ

[໓໐໐] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດບາງຢ່າງເກີດ ບາງຢ່າງບໍ່ເກີດ ບາງຢ່າງເກີດຢ່າງດີ ບາງຢ່າງບໍ່ເກີດຢ່າງດີ ບາງຢ່າງບັງເກີດ ບາງຢ່າງບໍ່ບັງເກີດ ບາງຢ່າງຜາກົດ ບາງຢ່າງບໍ່ຜາກົດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດ ບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດ ບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດ ບາງຢ່າງມີຢູ່ ບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳສິ່ງໃດມີຢູ່ ສະພາວະທຳສິ່ງໃດບໍ່ມີ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດທີ່ຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນຍັງບໍ່ເກີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ເກີດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່”

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນແຕ່ຍັງບໍ່ເກີດເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະຍັງບໍ່ເກີດເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະຍັງບໍ່ເກີດເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ເກີດເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ຈັກເກີດຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ຈັກເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່”

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ຈັກເກີດຂຶ້ນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ຈັກເກີດຂຶ້ນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນເປັນປັດຈຸບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນ ຈັກເກີດຂຶ້ນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດເຊິ່ງຈັກເກີດຂຶ້ນແນ່ນອນເປັນປັດຈຸບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນຈັກດັບ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ປັດຈຸບັນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ເອກັດຈະມັດຖິຕິກະຖາ ຈົບ

໘. ສະຕິປັດຖານະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສະຕິປັດຖານ

[໓໐໑] ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິ ເປັນສະຕິນຊີ ເປັນສະຕິພະລະ ເປັນສຳມາສະຕິ ເປັນສະຕິສຳໂພດຊົງ ເປັນທາງດຽວ ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກິເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂອຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂຍຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງນິວອນ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງປະຣາມາດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອຸປາທານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງກິເລດ ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນພຸດທານຸດສະຕິ ທຳມານຸດສະຕິ ສັງຄານຸດສະຕິ ສີລານຸດສະຕິ ຈາຄານຸດສະຕິ ເທວະຕານຸດສະຕິ ອານາປານະສະຕິ ມະຣະນານຸດສະຕິ ກາຍະຄະຕາສະຕິ ອຸປະສະມານຸດສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນສະຕິ ເປັນສະຕິນຊີ ເປັນສະຕິພະລະ ເປັນສຳມາສະຕິ ເປັນສະຕິສຳໂພດຊົງ ເປັນທາງດຽວ ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກິເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດ ຈັກຂາຍະຕະນະ ເປັນພຸດທານຸດສະຕິ ທຳມານຸດສະຕິ ສັງຄານຸດສະຕິ ສີລານຸດສະຕິ ຈາຄານຸດສະຕິ ເທວະຕານຸດສະຕິ ອານາປານະສະຕິ ມະຣະນານຸດສະຕິ ກາຍະຄະຕາສະຕິ ອຸປະສະມານຸດສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄານາຍະຕະນະ ຯລຯ ຊິວທາຍະຕະນະ ຯລຯ ກາຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣູປາຍະຕະນະ ຯລຯ ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ທິດຖິ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ຖິນະ ຯລຯ ອຸດທັດຈະ ຯລຯ ອະຫິຣິກະ ຯລຯ ອະໂນດັບປະ ເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະໂນດັບປະເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂນດັບປະເປັນສະຕິ ເປັນສະຕິນຊີ ເປັນສະຕິພະລະ ເປັນສຳມາສະຕິ ຯລຯ ເປັນກາຍະຄະຕາສະຕິ ເປັນອຸປະສະມານຸດສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະຕິເປັນສະຕິປັດຖານ ແລະສະຕິທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນສະຕິປັດຖານ ແລະຈັກຂາຍະຕະນະທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະຕິເປັນສະຕິປັດຖານ ແລະສະຕິທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ກາຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣູປາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ອະໂນດັບປະເປັນສະຕິປັດຖານ ແລະອະໂນດັບປະທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນສະຕິປັດຖານ ແຕ່ຈັກຂາຍະຕະນະທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນບໍ່ເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະຕິເປັນສະຕິປັດຖານ ແຕ່ສະຕິທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນບໍ່ເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ກາຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣູປາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດັບປະເປັນສະຕິປັດຖານ ແຕ່ອະໂນດັບປະທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນບໍ່ເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະຕິເປັນສະຕິປັດຖານ ແຕ່ສະຕິທີ່ເປັນສະຕິປັດຖານນັ້ນບໍ່ເປັນສະຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໐໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະຕິຜາຣົບສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສະຕິຜາຣົບສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານ”

ສກ. ສະຕິຜາຣົບສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະຜາຣົບສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງເປັນຜັດສະປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະຕິຜາຣົບສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຜາຣົບສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຈິດຜາຣົບສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງຕັ້ງໝັ້ນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງເປັນຈິດຕະປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທັງປວງມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ປະກອບດ້ວຍສະຕິ ໝັ້ນຄົງດ້ວຍສະຕິ ສະຕິຜາກົດແກ່ສັດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໐໓] ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຊົນເຫຼົ່າໃດບໍ່ຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າບໍ່ບັນລຸອະມະຕະທຳ ຊົນເຫຼົ່າໃດຈະເລີນກາຍະຄະຕາສະຕິ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຊື່ວ່າບັນລຸອະມະຕະທຳ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທັງປວງຈະເລີນ ໄດ້ສະເພາະ ຊ້ອງເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍເຊິ່ງກາຍະຄະຕາສະຕິ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທາງນີ້ເປັນທາງດຽວ ເພື່ອຄວາມບໍ່ວິສຸດຂອງເຫຼົ່າສັດ ເພື່ອລ່ວງໂສກະແລະປະຣິເທວະ ເພື່ອດັບທຸກແລະໂທມະນັດ ເພື່ອບັນລຸຍາຍະທຳ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິບພານ ທາງນີ້ຄືສະຕິປັດຖານ ໔” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນທາງສາຍດຽວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່? ປະຣິນາຍົກ

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜາກົດ ແກ້ວ ກຸ ປະການຈຶ່ງຜາກົດ ແກ້ວ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ຈັກກະແກ້ວ (໒) ຊ້າງແກ້ວ (໓) ມ້າແກ້ວ (໔) ມະນີແກ້ວ (໕) ນາງແກ້ວ (໖) ຄະຫະບໍດີແກ້ວ (໗) ປະຣິນາຍົກແກ້ວ ຍ້ອນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຜາກົດ ແກ້ວ ກຸ ປະການນີ້ຈຶ່ງຜາກົດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຜາກົດ ແກ້ວຄືໂພດຊົງ ກຸ ປະການຈຶ່ງຜາກົດ ແກ້ວ ກຸ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ແກ້ວຄືສະຕິສຳໂພດຊົງ (໒) ແກ້ວຄືທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງ (໓) ແກ້ວຄືວິຣິຍະສຳໂພດຊົງ (໔) ແກ້ວຄືປິຕິສຳໂພດຊົງ (໕) ແກ້ວຄືປັດສັດທິສຳໂພດຊົງ (໖) ແກ້ວຄືສະມາທິສຳໂພດຊົງ (໗) ແກ້ວຄືອຸເປກຂາສຳໂພດຊົງ ຍ້ອນຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຜາກົດ ແກ້ວຄື ໂພດຊົງ ກຸ ປະການນີ້ຈຶ່ງຜາກົດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນຕະຖາຄົດອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າຜາກົດ ສະພາວະທຳທັງປວງທີ່
ເປັນແກ້ວຄື ສະຕິສຳໂພດຊົງຈຶ່ງຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສຳມັບປະທານ ຯລຯ ເປັນອິດທິບາດ ຯລຯ ເປັນອິນຊີ
ຯລຯ ເປັນພະລະ ຯລຯ ເປັນໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສະຕິປັດຖານະກະຖາ ຈົບ

໖. ເຫວັດຖືຕິກະຖາ

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້

[໓໐໔] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ແຕ່ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະ
ແນວນີ້

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ຄວາມມີ
ຢູ່ກໍຄືຄວາມບໍ່ມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືຄວາມມີຢູ່ ບັນຍັດວ່າ “ມີຢູ່” ກັບ “ບໍ່ມີຢູ່” ຫຼື ບັນຍັດວ່າ “ບໍ່ມີ
ຢູ່” ກັບ “ມີຢູ່” ນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ຄວາມມີຢູ່ກໍຄືຄວາມບໍ່ມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືຄວາມມີຢູ່ ບັນຍັດວ່າ “ມີຢູ່” ກັບ “ບໍ່ມີຢູ່” ຫຼື ບັນຍັດວ່າ “ບໍ່ມີຢູ່” ກັບ “ມີຢູ່” ນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ຯລຯ ນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໐໕] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ແຕ່ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະດີດ” ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນປັດຈຸບັນ”

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ຄວາມມີຢູ່ກໍຄືຄວາມບໍ່ມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືຄວາມມີຢູ່ ບັນຍັດວ່າ “ມີຢູ່” ກັບ “ບໍ່ມີຢູ່” ຫຼື ບັນຍັດວ່າ “ບໍ່ມີຢູ່” ກັບ “ມີຢູ່” ນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ແຕ່ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະດີດ” ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນປັດຈຸບັນ”

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ຯລຯ ນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ແຕ່ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ?

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນປັດຈຸບັນ” ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະດີດ” ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ”

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ຯລຯ ນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍຢ່າງດຽວກັນສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນປັດຈຸບັນ” ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະດີດ” ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນປັດຈຸບັນ” ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະດີດ” ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດກໍມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້

[໖໐໖] ສກ. ຮູບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້

ສກ. ຮູບແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ມີຢູ່ ຄວາມມີຢູ່ກໍຄືຄວາມບໍ່ມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ມີຢູ່ກໍຄືຄວາມມີຢູ່ ບັນຍັດວ່າ “ມີຢູ່” ກັບ “ບໍ່ມີຢູ່” ຫຼືບັນຍັດວ່າ “ບໍ່ມີຢູ່” ກັບ “ມີຢູ່” ນີ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້

ສກ. ວິນຍານແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ຯລຯ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ

ປຣ. ຮູບມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນຮູບ” ຮູບບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ເປັນສັນຍາ ຯລຯ ເປັນສັງຂານ ຯລຯ ເປັນວິນຍານ”

ສກ. ຮູບແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ຯລຯ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວໃດ

ປຣ. ວິນຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າເປັນ “ວິນຍານ” ວິນຍານບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນຮູບ ຯລຯ ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ເປັນສັນຍາ ຯລຯ ເປັນສັງຂານ”

ສກ. ວິນຍານແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານແນວດຽວກັນນັ້ນເອງທັງມີຢູ່ແລະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທີ່ມີຢູ່ກໍຄືສະພາວະທີ່ບໍ່ມີຢູ່ ຯລຯ ສະເໝີກັນ ມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ ໂດຍສະພາວະແນວນີ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ເປັນສັນຍາ ຯລຯ ເປັນສັງຂານ ຯລຯ ເປັນວິນຍານ” ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນຮູບ” ວິນຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນເວທະນາ” ວິນ

ຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນສັນຍາ” ວິນຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ວ່າ “ເປັນສັງຂານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຮູບຈຶ່ງມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້ ບໍ່ມີຢູ່ໂດຍສະພາວະແນວນີ້

ເຫວັດຖຸຕິກະຖາ ຈົບ

ມະຫາວັກທີ ໑ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປຸກຄະລະກະຖາ	໒. ປະຣິທານິກະຖາ
໓. ພິມມະຈະຣິຍະກະຖາ (ກ)	໔. ໂອທິໂສກະຖາ (ຂ)
໕. ຊະຫະຕິກະຖາ	໕. ສັບພະມັດຖິຕິກະຖາ
໖. ອະຕິຕັກຂັນທາທິກະຖາ	໖. ເອກັດຈະມັດຖິຕິກະຖາ
໗. ສະຕິປັດຖານະກະຖາ	໗. ເຫວັດຖຸຕິກະຖາ

໒. ທຸຕິຍະວັກ

໑. ປະຣູປະຫາຣະກະຖາ (໑໐)

ວ່າດ້ວຍເລື່ອງທີ່ບຸກຄົນອື່ນນຳເຂົ້າໄປໃຫ້

[໓໐໗] ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແລະຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ຯລຯ ກາມສັນທະນິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ຯລຯ ກາມສັນທະນິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແລະຣາຄະ ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ຯລຯ ກາມສັນທະນິວອນຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈີແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນເຫດໃດ?

ປຣ. ຍ້ອນວ່າ ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນຳນ້ຳອະສຸຈີແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນ

ສກ. ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນຳນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີຂອງພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານບໍ່ມີນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານບໍ່ມີນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນຳນ້ຳອະສຸຈີແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້”

ສກ. ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນຳນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນຳນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ຕົນ ໃຫ້ແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນ ແກ່ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນຳນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ຕົນ ໃຫ້ແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນຳນ້ຳອະສຸຈີ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີ ເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ຕົນ ໃຫ້ແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພວກເທວະດາ ຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານ ນຳນ້ຳອະສຸຈີແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈີເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້”

ສກ. ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນໍານໍ້າອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນໍ້າອະສຸຈິເຂົ້າ
ໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນໍ້າເຂົ້າໄປທາງຊຸມຂົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໐໘] ສກ. ພວກເທວະດາຜູ້ນັບເນື່ອງໃນໝູ່ມານນໍານໍ້າອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນໍ້າ
ອະສຸຈິ ເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນເຫດໃດ

ປຣ. ຍ້ອນຈະໃຫ້ທ່ານສົງໄສ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທໍາ ໃນພຣະສົງ ໃນສິກຂາ ໃນສ່ວນເບື້ອງ
ຕົ້ນ ໃນສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່
ວ່າ “ຍ້ອນທໍານີ້ເປັນປັດໄຈ ທໍານີ້ຈຶ່ງມີ” ຂອງພຣະອະຣະຫັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທໍາ ໃນພຣະສົງ ໃນສິກຂາ ໃນສ່ວນ
ເບື້ອງຕົ້ນ ໃນສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນແລະສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດ
ທີ່ວ່າຍ້ອນທໍານີ້ເປັນປັດໄຈ ທໍານີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນ ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່
ວ່າ ຍ້ອນທໍານີ້ເປັນປັດໄຈ ທໍານີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມ
ສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແລະຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ຯລຯ ຄວາມ
ສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທໍານີ້ເປັນປັດໄຈ ທໍານີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ຯລຯ
ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທໍານີ້ເປັນປັດໄຈ ທໍານີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະ
ຫັນນັ້ນກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແຕ່ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນ ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນເປັນຜົນຂອງອັນໃດ?

ປຣ. ເປັນຜົນຂອງການສັນ ການຕື່ມ ການຫຍ້າ ແລະການຊົມ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນເປັນຜົນຂອງການສັນ ການຕື່ມ ການຫຍ້າ ແລະການຊົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊົນເຫຼົ່າໃດເຫຼົ່າໜຶ່ງຍັງກິນ ຕື່ມ ຫຍ້າ ຊົມຢູ່ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳ ອະສຸຈິຂອງຊົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊົນເຫຼົ່າໃດເຫຼົ່າໜຶ່ງຍັງກິນ ຕື່ມ ຫຍ້າ ຊົມຢູ່ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳ ອະສຸຈິຂອງຊົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພວກເດັກອ່ອນຍັງກິນ ຕື່ມ ຫຍ້າ ຊົມຢູ່ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພວກເດັກອ່ອນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພວກບັນເດາະຍັງກິນ ຕື່ມ ຫຍ້າ ຊົມຢູ່ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພວກບັນເດາະມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພວກເທວະດາຍັງກິນ ຕື່ມ ຫຍ້າ ຊົມຢູ່ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພວກເທວະດາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໐໙] ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນ ເປັນຜົນຂອງການສັນ ການດື່ມ ການຫຍ້າ ແລະການຊົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຖົງນ້ຳອະສຸຈິນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອຸດຈາຣະປັດສາວະຂອງພຣະອະຣະຫັນ ເປັນຜົນຂອງການສັນ ການດື່ມ ແລະການຫຍ້າ ລຳໄສ້ໃຫຍ່ ແລະກະເພາະປັດສາວະ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນຕັ້ງຂອງອຸດຈາຣະປັດສາວະນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນ ເປັນຜົນຂອງການສັນ ການດື່ມ ການຫຍ້າ ແລະການຊົມ ຖົງນ້ຳອະສຸຈິນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນ ເປັນຜົນຂອງການສັນ ການດື່ມ ການຫຍ້າ ແລະການຊົມ (ແຕ່) ຖົງນ້ຳອະສຸຈິນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອຸດຈາຣະ ແລະປັດສາວະຂອງພຣະອະຣະຫັນເປັນຜົນຂອງການສັນ ການດື່ມ ການຫຍ້າແລະການຊົມ (ແຕ່) ລຳໄສ້ໃຫຍ່ ແລະກະເພາະປັດສາວະຂອງອຸດຈາຣະປັດສາວະນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໑໐] ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເພິ່ງເສບເມຖຸນທຳ ຈະເພິ່ງໃຫ້ເມຖຸນທຳເກີດ ຈະເພິ່ງຢູ່ຄອບຄອງບ່ອນນອນເຊິ່ງຍັດຢຽດດ້ວຍບຸດ ຈະເພິ່ງໃຊ້ສອຍຜ້າກາສີກະພັດແລະຂອງຫອມ ຈະເພິ່ງທັດຊົງດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງລູບທາ ຈະເພິ່ງຍົນດີຄຳແລະເງິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແລະປຸຖຸຊົນຈະເພິ່ງເສບເມຖຸນທຳ ຈະເພິ່ງໃຫ້ເມຖຸນທຳເກີດ ຯລຯ ຈະເພິ່ງຍົນດີຄຳ ແລະເງິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ພຣະອະຣະຫັນຈະເພິ່ງເສບເມຖຸນທຳ ຈະເພິ່ງໃຫ້ເມຖຸນທຳເກີດ ຯລຯ ຈະເພິ່ງຍົນດີຄຳແລະເງິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະພຣະອະຣະຫັນ ຈະບໍ່ເພິ່ງເສບເມຖຸນທຳ ຈະບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ເມຖຸນທຳເກີດ ຯລຯ ຈະບໍ່ເພິ່ງຍິນດີຄຳແລະເງິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແລະປຸຖຸຊົນຈະບໍ່ເພິ່ງເສບ ເມຖຸນທຳ ຈະບໍ່ເພິ່ງໃຫ້ເມຖຸນທຳເກີດ ຈະບໍ່ເພິ່ງຢູ່ຄອບຄອງບ່ອນນອນເຊິ່ງຍັດຢຽດດ້ວຍ ບຸດ ຈະບໍ່ເພິ່ງໃຊ້ສອຍຜັກກາສີກະພັດແລະຂອງຫອມ ຈະບໍ່ເພິ່ງທັດຊົງດອກໄມ້ຂອງຫອມ ແລະເຄື່ອງ ລູບທາ ຈະບໍ່ເພິ່ງຍິນດີຄຳແລະເງິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກ ກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດ ຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ໂມທະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ມານະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ທິດຖິພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຖິນະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ອຸດທັດຈະພຣະອະ ຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ອະທິຣິກະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະພຣະອະ ຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າເໝືອນຕົ້ນຕານ ທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມ ຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

[໓໑໑] ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກເພື່ອລະຣາຄະແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກເພື່ອລະຣາຄະແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ ຯລຯ ໂພດຊົງ ເພື່ອລະຣາຄະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດ ສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາລະແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນແລ້ວ ໝົດສິນກິເລດເປັນເຄື່ອງຜູກສັດໄວ້ໃນພົບແລ້ວ ລຸດພົ້ນຍ້ອນຮູ້ຊອບແລ້ວ ຖອດຫຼິ້ມສະລັກ ຖົມຄູ ຖອນເສົາຣະນຽດໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີບານປະຕູ ເປັນພຣະອະຣິຍະ ປົດທຸງຄືມານະ ວາງພາລະຄືຂັນ ໝົດເຄື່ອງຜູກພັນ ຊະນະຢ່າງວິເສດແລ້ວ ກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໄຣດ ຈະເລີນມັກແລ້ວ ຮູ້ຍິ່ງທຳທີ່ຄວນຮູ້ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ທຳທີ່ຄວນກຳນົດຮູ້ ລະທຳທີ່ຄວນລະ ຈະເລີນທຳທີ່ຄວນຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດ ສຳເລັດແລ້ວ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

[໓໑໒] ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີຢູ່ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍ ນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ (ແຕ່) ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ (ແຕ່) ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ແລ້ວ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະແລ້ວ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ (ແຕ່) ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນ ຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະໄດ້ແລ້ວ ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ຯລຯ ເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ນ້ຳອະສຸຈິ ແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອິດເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມທະແລ້ວ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມທະແລ້ວ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໑໓] ສກ. ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸຜູ້ເປັນປຸຖຸຊົນ ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສິນ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະ ຈຳວັດ ນ້ຳອະສຸຈິຂອງພິກຂຸເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມບໍ່ໄຫຼອອກມາ ນ້ຳອະສຸຈິແມ່ນຂອງພວກຣິສິນອກສາດສະໜາ ຜູ້ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມ ຍ່ອມບໍ່ໄຫຼອອກມາ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ່ອມບໍ່ມີທາງເປັນໄປໄດ້ ບໍ່ແມ່ນໂອກາດທີ່ນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນຈະເພິ່ງໄຫຼອອກມາ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນ້ຳອະສຸຈິແລະການປ່ອຍນ້ຳອະສຸຈິຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການທີ່ບຸກຄົນອື່ນນຳ (ປັດໄຈ) ເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນເຫຼົ່າອື່ນຈະເພິ່ງນຳຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຣິລານະປັດໄຈ ເພສັດ ບໍລິຂານເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນເຫຼົ່າອື່ນຈະເພິ່ງນຳຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຣິລານະປັດໄຈ ເພສັດບໍລິຂານເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການທີ່ບຸກຄົນອື່ນ ນຳປັດໄຈເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນກໍມີໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນເຫຼົ່າອື່ນຈະເພິ່ງນຳຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ແລະຄຣິລານະປັດໄຈ ເພສັດ ບໍລິຂານເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ການທີ່ບຸກຄົນອື່ນນຳ (ປັດໄຈ) ເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນຈຶ່ງມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຫຼົ່າອື່ນຈະເພິ່ງນຳໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ຫຼື ອະຣະຫັດຕະຜົນເຂົ້າໄປໃຫ້ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປະຣູປະຫາຣະກະຖາ ຈົບ

໒. ອັນຍານະກະຖາ (໑໑)

ວ່າດ້ວຍຄວາມບໍ່ຮູ້

[໓໑໔] ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດ ຖານ ອະວິດຊາ ສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດ ຖານ ອະວິດຊາ ສັງໂຍດອະວິດຊານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແລະອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນຂອງ ພຣະອະຣະຫັນນັ້ນກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແຕ່ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນ ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແຕ່ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນຂອງປຸຖຸຊົນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຖືກຄວາມບໍ່ຮູ້ຄອບງຳ ຈະເພິ່ງຂ້າສັດ ລັກຊັບ ເວົ້າຕົວະ ເວົ້າສັບສົ່ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວົ້າໂລເລ ຕັດຊ່ອງຢ່ອງເບົາ ບຸ້ນສະດົມ ບຸ້ນເຮືອນຫຼັງດຽວ ດັກບຸ້ນໃນທາງປ່ຽວ ຜິດເມຍຂອງຜູ້ອື່ນ ບຸ້ນຊາວບ້ານ ບຸ້ນຊາວນິຄົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຖືກຄວາມບໍ່ຮູ້ຄອບງຳຈະເພິ່ງຂ້າສັດ ລັກຊັບ ເວົ້າຕົວະ ຯລຯ ບຸ້ນຊາວບ້ານ ບຸ້ນຊາວນິຄົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ພຣະອະຣະຫັນຖືກຄວາມບໍ່ຮູ້ຄອບງຳແລ້ວ ຈະເພິ່ງຂ້າສັດ ລັກຊັບ ຯລຯ ບຸ້ນຊາວບ້ານ ບຸ້ນຊາວນິຄົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະພຣະອະຣະຫັນຖືກຄວາມບໍ່ຮູ້ຄອບງຳແລ້ວ ບໍ່ເພິ່ງຂ້າສັດ ບໍ່ເພິ່ງລັກຊັບ ຯລຯ ບໍ່ບຸ້ນຊາວບ້ານ ບໍ່ບຸ້ນຊາວນິຄົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ປຸຖຸຊົນຖືກຄວາມບໍ່ຮູ້ຄອບງຳແລ້ວ ບໍ່ເພິ່ງຂ້າສັດ ບໍ່ເພິ່ງລັກຊັບ ຯລຯ ບໍ່ບຸ້ນຊາວບ້ານ ບໍ່ບຸ້ນຊາວນິຄົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສົງ ໃນສິກຂາ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນແລະສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດ ທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສົງ ໃນສິກຂາ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນແລະສ່ວນເບື້ອງປາຍ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສິງ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ຮູ້ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສິງ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສິງ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ຮູ້ປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສິງ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈທຳນີ້ຈຶ່ງມີຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສິງ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ຮູ້ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

[໓໑໕] ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່

ໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານ ທີ່ ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະຣາຄະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອ ລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມ ຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດ ໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

[໓໑໖] ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີຢູ່ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະ ອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂນດຕັບປະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໑໗] ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ຢູ່ ເຫັນຢູ່ ບໍ່ໄດ້ກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວໃດ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິ່ງມີ ຄື ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນຢູ່ ວ່າ ຮູບເປັນດັ່ງນີ້ ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບເປັນດັ່ງນີ້ ຄວາມດັບແຫ່ງຮູບເປັນດັ່ງນີ້ ເວທະນາເປັນ ດັ່ງນີ້ ຯລຯ ສັນຍາເປັນດັ່ງນີ້ ຯລຯ ສັງຂານເປັນດັ່ງນີ້ ຯລຯ ວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້ ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ແຫ່ງວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້ ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວນີ້ ຄວາມສິ້ນ ໄປແຫ່ງອາສະວະຈິ່ງມີ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ຢູ່ ເຫັນຢູ່ ບໍ່ໄດ້ກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວໃດ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິ່ງມີ ຄື ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ເຫັນຢູ່ວ່າ ນີ້ທຸກ ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວນີ້ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິ່ງມີ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຍິ່ງ ບໍ່ກຳນົດຮູ້ ບໍ່ຄາຍກຳໜົດ ບໍ່ລະສິ່ງທັງປວງ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກ ແຕ່ບຸກຄົນເມື່ອຮູ້ ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ ຄາຍກຳໜົດ ລະສິ່ງທັງປວງ ເປັນຜູ້ຄວນເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ພຣະໂສດາບັນລະທຳ ໓ ປະການ ຄື
 ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ແລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດ
 ໄດ້ຢ່າງໝົດສິ້ນແລ້ວ
 ພ້ອມກັບການບັນລຸໂສດາປັດຕິມັກ
 ພຣະໂສດາບັນກຳພົນຈາກອະບາຍທັງ ໔
 ແລະຈະບໍ່ເຮັດອະພິຖານ ໖”
 ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນສະໄໝທີ່ທຳມະ
 ຈັກຊຸທີ່ປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ເກີດຂຶ້ນແກ່ອະຣິຍະສາວົກວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມ
 ເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງໝົດມີຄວາມດັບເປັນທຳມະດາ” ພ້ອມກັບການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງ
 ໂສດາປັດຕິມັກ ອະຣິຍະສາວົກຍ່ອມລະສັງໂຍດໄດ້ ໓ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ
 ແລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຮູ້ຊື່ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ບໍ່ຮູ້ທາງແລະບໍ່ແມ່ນທາງ ບໍ່ຮູ້
 ຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຮູ້ຊື່ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ບໍ່ຮູ້ທາງແລະບໍ່ແມ່ນທາງ
 ບໍ່ຮູ້ຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະ
 ອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຮູ້ຊື່ ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ບໍ່ຮູ້ທາງແລະບໍ່ແມ່ນທາງ ບໍ່
 ຮູ້ ຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຄວາມບໍ່ຮູ້ຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຈຶ່ງມີ
 ຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຮູ້ໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ຫຼື ອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອັນຍານະກະຖາ ຈົບ

໓. ກັງຂາກະຖາ (໑໒)

ວ່າດ້ວຍຄວາມສົງໄສ

[໓໑໘] ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສົງ ໃນສິກຂາ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນແລະສ່ວນເບື້ອງປາຍ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ໃນພຣະສົງ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງບຸຣຸຊິນມີຢູ່ ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງບຸຣຸຊິນມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາໃນພຣະທຳ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ” ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງບຸຣຸຊິນມີຢູ່ ຄວາມສົງໄສໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ຄວາມສົງໄສໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງບຸຣຸຊິນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໑໙] ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດ ຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຮາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດ ຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຮາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຮາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

[໓໒໐] ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີຢູ່ ຄວາມສົງໄສຂອງ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມສົງໄສ ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມສົງໄສຂອງ ພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງ
ຕົນລະໄດ້ແລ້ວ ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ
ເພື່ອລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນ
ເປັນຜູ້ປາສະຈາກ ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ແຕ່
ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ
ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ (ແຕ່) ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີ
ຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະ
ອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະ
ອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ
ລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ
ຯລຯ ເພື່ອລະໂມຫະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ
ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຄວາມສົງໄສ
ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ຯລຯ
ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໒໑] ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວຄວາມສິ້ນໄປ
ແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ຢູ່ ເຫັນຢູ່ ບໍ່ໄດ້ກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຮູ້
ບໍ່ເຫັນ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວໃດ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິ່ງມີ ຄື ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນຢູ່

ວ່າ ຮູບເປັນດັ່ງນີ້ ຯລຯ ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ເຫັນແນວນີ້ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິງມີ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ຢູ່ ເຫັນຢູ່ ບໍ່ໄດ້ກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຮູ້ບໍ່ເຫັນ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວໃດ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິງມີ ຄື ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ເຫັນຢູ່ວ່ານີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຮທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ເຫັນແນວນີ້ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິງມີ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຍິ່ງ ບໍ່ກຳນົດຮູ້ ບໍ່ຄາຍກຳໜົດ ບໍ່ລະສິ່ງທັງປວງ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກ ແຕ່ບຸກຄົນເມື່ອຮູ້ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ ຄາຍກຳໜົດ ລະສິ່ງທັງປວງ ເປັນຜູ້ຄວນເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພຣະໂສດາບັນລະທຳ ໓ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ແລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ຢ່າງໝົດສິ້ນແລ້ວ ພ້ອມກັບການບັນລຸໂສດາປັດຕິມັກ ພຣະໂສດາບັນກຳພົ້ນຈາກອະບາຍທັງ ໔ ແລະຈະບໍ່ເຮັດອະພິຖານ ໖” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນສະໄໝທີ່ທຳມະ
ຈັກຊຸ ທີ່ປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ເກີດຂຶ້ນແກ່ອະນິຍະສາວົກວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີ
ຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງໝົດມີຄວາມດັບເປັນທຳມະດາ” ພ້ອມກັບການເກີດຂຶ້ນ
ແຫ່ງໂສດາປັດຕິມັກ ອະນິຍະສາວົກຍ່ອມລະສັງໂຍດໄດ້ ໓ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ
ວິຈິກິດສາ ແລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ເມື່ອໃດແລ ທຳທັງຫຼາຍຜາກົດແກ່ພາມ

ຜູ້ມີຄວາມພຽນເພ່ງຢູ່

ເມື່ອນັ້ນ ຄວາມສົງໄສທັງປວງຂອງພາມນັ້ນຍ່ອມສິ້ນໄປ

ຍ້ອນມາຮູ້ທຳພ້ອມທັງເຫດ

ເມື່ອໃດແລ ທຳທັງຫຼາຍຜາກົດແກ່ພາມ

ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ເພ່ງຢູ່

ເມື່ອນັ້ນ ຄວາມສົງໄສທັງປວງຂອງພາມນັ້ນຍ່ອມສິ້ນໄປ

ຍ້ອນໄດ້ຮູ້ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງປັດໄຈທັງຫຼາຍ

ເມື່ອໃດແລ ທຳທັງຫຼາຍຜາກົດແກ່ພາມ

ຜູ້ມີຄວາມພຽນ ເພ່ງຢູ່

ເມື່ອນັ້ນ ພາມນັ້ນຍ່ອມກຳຈັດມານແລະເສນາໄດ້ແລ

ເໝືອນພຣະອາທິດອຸໂຫຂັ້ນສາດສ່ອງທ້ອງຟ້າໃຫ້ສະຫວ່າງສະໄຫວສັນນັ້ນ

ຄວາມສົງໄສເຫຼົ່າໃດເຫຼົ່າໜຶ່ງ

ທີ່ມີໃນອັດຕະພາບນີ້ຫຼືໃນອັດຕະພາບອື່ນ

ທີ່ມີໃນຄວາມຮູ້ຂອງຕົນຫຼືໃນຄວາມຮູ້ຂອງຜູ້ອື່ນ

ບຸກຄົນຜູ້ເພ່ງພິນິດ ມີຄວາມພຽນ ປະພຶດພົມມະຈັນຢູ່

ຍ່ອມລະຄວາມສົງໄສເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດໄດ້

ທານທີ່ໃຫ້ແລ້ວແກ່ບຸກຄົນຜູ້ຂ້າມຄວາມສົງໄສ

ຜູ້ໝົດຄວາມສົງໄສ

ຜູ້ປາສະຈາກຄວາມສົງໄສທັງທີ່ຄົນທັງຫຼາຍຍັງມີຄວາມສົງໄສຢູ່

ຍ່ອມມີຜົນຫຼາຍ

ການປະກາດທຳໃນທຳວິໄນນີ້ເປັນເຊັ່ນນີ້
 ບໍ່ມີພຣະສາວົກຮູບໃດຈະສົງໄສອັນໃດ?
 ໃນການປະກາດທຳນັ້ນເລີຍ
 ພວກຂ້າພຣະອົງຂໍນອບນ້ອມພຣະຊົນນະພຸດທະເຈົ້າ
 ຜູ້ຊົງເປັນຈອມຄົນ ຊົງຂ້າມໂອຄະໄດ້
 ຊົງວິດຊາຄວາມສົງໄສໄດ້ແລ້ວ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນເພິ່ງສົງໄສໃນຊື່ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ໃນທາງແລະບໍ່ແມ່ນ
 ທາງ ໃນຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຈະເພິ່ງສົງໄສໃນຊື່ ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ໃນທາງ
 ແລະບໍ່ແມ່ນທາງ ໃນຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ
 “ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເພິ່ງສົງໄສໃນຊື່ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ໃນທາງແລະບໍ່
 ແມ່ນທາງ ໃນຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າ ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມສົງໄສຂອງພຣະອະຣະຫັນຈຶ່ງ
 ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຈະເພິ່ງສົງໄສໃນໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິ
 ຜົນ ອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ກັງຂາກະຖາ ຈົບ

໔. ປະຣະວິຕາຣະນະກະຖາ (໑໓)

ວ່າດ້ວຍການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນ

[໓໒໒] ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຖືກຜູ້ອື່ນນຳໄປ ຖືກຜູ້ອື່ນດຶງຈູງໄປ ອາໄສຜູ້ອື່ນ ເກາະຜູ້ອື່ນ ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນນຳໄປ ບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນຈູງໄປ ບໍ່ອາໄສຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເກາະຜູ້ອື່ນ ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ສະຫຼາດ ຍ່ອມຮູ້ ຍ່ອມເຫັນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນນຳໄປ ບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນຈູງໄປ ບໍ່ອາໄສຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເກາະ ຜູ້ອື່ນ ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ສະຫຼາດ ຍ່ອມຮູ້ ຍ່ອມເຫັນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງບຸຣຸຊິນມີຢູ່ ແລະເຂົາຖືກຜູ້ອື່ນນຳໄປ ຖືກຜູ້ອື່ນດຶງຈູງໄປອາໄສຜູ້ອື່ນ ເກາະຜູ້ອື່ນຢູ່ ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະທ່ານຖືກຜູ້ອື່ນນຳໄປ ຖືກຜູ້ອື່ນດຶງຈູງໄປ ອາໄສຜູ້ອື່ນ ເກາະຜູ້ອື່ນ ໂງ່ຈ້າ ບໍ່ສະຫຼາດ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະທ່ານບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນນຳໄປ ບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນດຶງຈູງໄປ ບໍ່ອາໄສຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເກາະຜູ້ອື່ນ ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ສະຫຼາດ ຍ່ອມຮູ້ ຍ່ອມເຫັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງບຸຣຸຊິນມີ ແລະເຂົາບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນນຳໄປ ບໍ່ຖືກຜູ້ອື່ນດຶງຈູງໄປ ບໍ່ອາໄສຜູ້ອື່ນ ບໍ່ເກາະຜູ້ອື່ນ ບໍ່ໂງ່ຈ້າ ສະຫຼາດ ຍ່ອມຮູ້ ຍ່ອມເຫັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນໃນ (ເລື້ອງ) ພຣະສາດສະດາ ໃນ (ເລື້ອງ) ພຣະທຳ ໃນ (ເລື້ອງ) ພຣະສົງ ໃນສິກຂາ ໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນສ່ວນເບື້ອງປາຍ ທັງໃນສ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະສ່ວນເບື້ອງປາຍ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງປຸຖຸຊົນມີ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈທຳນີ້ຈຶ່ງມີ” ຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນໃນພຣະສາດສະດາໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ ແລະການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ແລະການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນໃນພຣະສາດສະດາ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດທີ່ວ່າຍ້ອນທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ທຳນີ້ຈຶ່ງມີ ຂອງປຸຖຸຊົນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໒໖] ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຣາຄະພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກ ກົນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານທີ່ຖືກຕັດຮາກກົນເຫງົ້າໄປແລ້ວເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ ໄປບໍ່ໄດ້ ຯລຯ ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະ ອະຣະຫັນມີ”

[໙໒໔] ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີ ແຕ່ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນມີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນມີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນ ຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນບໍ່ມີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ການຮັບຄຳ ແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະຣາຄະໄດ້ແລ້ວ (ແຕ່) ການຮັບຄຳແນະນຳ ຈາກ ຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງ ຕົນ ລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະ

ໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຯລຯ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ (ແຕ່) ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະ ຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ (ແຕ່) ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນຍັງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນລະໄດ້ແລ້ວ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນ ຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນລະໄດ້ແລ້ວ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກ ຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳອື່ນ ລະໄດ້ແລ້ວ ຯລຯ ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງເພື່ອລະຣາຄະ ຯລຯ ເພື່ອລະໂທສະ ຯລຯ ເພື່ອລະອະໂນດຕັບປະ ຯລຯ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ສະຫຼາດໃນທຳຂອງຕົນເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະ ຫັນ ນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໒໔] ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ຢູ່ ເຫັນຢູ່ ບໍ່ໄດ້ກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວໃດ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິ່ງມີ ຄື ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນຢູ່ວ່າ ຮູບເປັນດັ່ງນີ້ ຯລຯ ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານເປັນດັ່ງນີ້ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ເຫັນແນວນີ້ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈິ່ງມີ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ຢູ່ ເຫັນຢູ່ ບໍ່ໄດ້ກ່າວຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ ເຫັນແນວໃດ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈຶ່ງມີ ຄື ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ເຫັນຢູ່ວ່ານີ້ທຸກ ຯລຯ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ເມື່ອບຸກຄົນຮູ້ເຫັນແນວນີ້ ຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຈຶ່ງມີ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຍິ່ງ ບໍ່ກຳນົດຮູ້ ບໍ່ຄາຍກຳໜັດ ບໍ່ລະສິ່ງທັງປວງ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກ ແຕ່ບຸກຄົນເມື່ອຮູ້ຍິ່ງ ກຳນົດຮູ້ ຄາຍກຳໜັດ ລະສິ່ງທັງປວງ ເປັນຜູ້ຄວນເພື່ອຄວາມສິ້ນທຸກ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພຣະໂສດາບັນລະທຳ ໓ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ແລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ຢ່າງໝົດສິ້ນແລ້ວ ພ້ອມກັບການບັນລຸໂສດາປັດຕິມັກ ພຣະໂສດາບັນກຳພັນຈາກອະບາຍທັງ ໔ ແລະຈະບໍ່ເຮັດອະພິຖານ ໖” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນສະໄໝທີ່ທຳມະຈັກຊຸ ທີ່ປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ເກີດຂຶ້ນແກ່ອະນິຍະສາວົກວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງໝົດມີຄວາມດັບເປັນທຳມະດາ” ພ້ອມກັບການເກີດຂຶ້ນແຫ່ງໂສດາປັດຕິມັກ ອະນິຍະສາວົກຍ່ອມລະສັງໂຍດໄດ້ ໙ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ແລະສີລັບພະຕະປະຣາມາດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ໂທຕະກະ ເຮົາບໍ່ອາດຈະປົດເປື້ອງຜູ້ໃດ

ຜູ້ມີຄວາມສົງໄສໃນໂລກໄດ້ ແຕ່ທ່ານເມື່ອຮູ້ທົ່ວເຖິງທຳອັນປະເສີດ

ກໍຈະເພິ່ງຂ້າມໂອຄະໄດ້ເອງດ້ວຍປະການດັ່ງນີ້”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຜູ້ອື່ນຈະເພິ່ງແນະນຳນາມແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ທາງແລະບໍ່ແມ່ນທາງ ຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທາກຜູ້ອື່ນຈະເພິ່ງແນະນຳຊື່ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ທາງແລະບໍ່ແມ່ນທາງ ຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງພຣະອະຣະຫັນມີ”

ສກ. ຜູ້ອື່ນຈະເພິ່ງແນະນຳຊື່ແລະໂຄດຂອງສະຕິແລະບຸຣຸດ ທາງແລະບໍ່ແມ່ນທາງ ຊື່ຂອງຫຍ້າ ໄມ້ ແລະຕົ້ນໄມ້ເຈົ້າປ່າແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ການຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນຂອງ ພຣະອະຣະຫັນຈຶ່ງມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ອື່ນຈະເພິ່ງແນະນຳໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິຜົນ ຫຼືອະຣະ
ຫັດຕະຜົນ ແກ່ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປະຣະວິຕາຣະນະກະຖາ ຈົບ

໕. ວະຈິເພທະກະຖາ (໑໔)

ວ່າດ້ວຍການເປ່ງວາຈາ

[໓໒໖] ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ໃນໂອກາດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ໃນການທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານທັງປວງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາມີຢູ່ໃນສະມາບັດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຄື່ອນໄຫວກາຍຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເຄື່ອນໄຫວກາຍຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ ການເປັງວາຈາກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ ການເຄື່ອນໄຫວກາຍກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ ການເຄື່ອນໄຫວກາຍບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ (ແຕ່) ການເປັງວາຈາບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໒] ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າທຸກ ຍ່ອມເປັງວາຈາວ່າທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າສະມຸໄທ ຍ່ອມເປັງວາຈາວ່າສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າທຸກ ຍ່ອມເປັງວາຈາວ່າທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່ານິໂຣດ ຍ່ອມເປັງວາຈາວ່ານິໂຣດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າທຸກ ຍ່ອມເປັງວາຈາວ່າທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າມັກ ຍ່ອມເປັງວາຈາວ່າມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າສະມຸໄທ ແຕ່ບໍ່ເປັງວາຈາວ່າສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າທຸກ ແຕ່ບໍ່ເປັງວາຈາວ່າທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່ານິໂຣດ ແຕ່ບໍ່ເປັງວາຈາວ່ານິໂຣດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າທຸກ ແຕ່ບໍ່ເປັງວາຈາວ່າທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າມັກ ແຕ່ບໍ່ເປັງວາຈາວ່າມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຮູ້ວ່າທຸກ ແຕ່ບໍ່ເບິ່ງວາຈາວ່າທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໒໘] ສກ. ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານມີສິ່ງໃດເປັນໂຄຈອນ

ປຣ. ຍານມີສັດຈະເປັນໂຄຈອນ

ສກ. ໂສຕະ ມີສັດຈະເປັນໂຄຈອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕະມີສິ່ງໃດເປັນໂຄຈອນ

ປຣ. ໂສຕະມີສຽງເປັນໂຄຈອນ

ສກ. ຍານມີສຽງເປັນໂຄຈອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ ຍານມີສັດຈະເປັນໂຄຈອນ ໂສຕະມີສຽງເປັນໂຄຈອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຍານມີສັດຈະເປັນໂຄຈອນ ໂສຕະມີສຽງເປັນໂຄຈອນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ ຍານມີສັດຈະເປັນໂຄຈອນ ໂສຕະມີສຽງເປັນໂຄຈອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ເວທະນາ ໒ ສັນຍາ ໒ ເຈຕະນາ ໒ ຈິດ ໒ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໒໙] ສກ. ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເບິ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີອາໂປກະສິນ ຯລຯ ມີເຕໂຊກະສິນ ຯລຯ ມີວາໂຍກະສິນ ຯລຯ ມີນິລະກະສິນ ຯລຯ ມີປິຕະກະສິນ ຯລຯ ມີໂລຫິຕະກະສິນ ຯລຯ ມີໂອທາຕະກະສິນ ຯລຯ ມີອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະເປັນອາລົມມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີອາໂປກະສິນ ຯລຯ ມີເຕໂຊກະສິນ ຯລຯ ມີວາໂຍກະສິນ ຯລຯ ມີນິລະກະສິນ ຯລຯ ມີປິຕະກະສິນ ຯລຯ ມີໂລຫິຕະກະສິນ ຯລຯ ມີໂອທາຕະກະສິນ ຯລຯ ມີອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະເປັນອາລົມບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະເປັນອາລົມບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະສະມາບັດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະສະມາບັດບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະສະມາບັດບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະປະຖົມຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະປະຖົມຊານບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະຈະຕຸດຖະຊານບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

[໓໓໐] ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະຊານ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະປະຖົມຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກິຍະທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະຊານ ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໓໑] ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະທຸຕິຍະຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະທຸຕິຍະຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າໂລກຸດຕະຣະປະຖົມຊານບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໓໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວິຕົກແລະວິຈານເປັນວະຈິສັງຂານ (ເຄື່ອງປຸງແຕ່ງວາຈາ) ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວິຕົກ ແລະວິຈານເປັນວະຈິສັງຂານ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວິຕົກ ແລະວິຈານເປັນວະຈິສັງຂານ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຕົກ ແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມມີຢູ່ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວິຕົກ ແລະວິຈານເປັນວະຈິສັງຂານ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານທີ່ມີອາໂປກະສິນ ຯລຯ ມີເຕໂຊກະສິນ ຯລຯ ມີວາໂຍກະສິນ ຯລຯ ມີນິລະກະສິນ ຯລຯ ມີປິຕະກະສິນ ຯລຯ ມີໂລຫິຕະກະສິນ ຯລຯ ມີໂອທາຕະກະສິນເປັນອາລົມມີຢູ່ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວາຈາມີວິຕົກເປັນສະມຸດຖານ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວາຈາມີວິຕົກເປັນສະມຸດຖານ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວາຈາມີວິຕົກເປັນສະມຸດຖານ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວາຈາມີສັນຍາເປັນສະມຸດຖານ ສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າທຸຕິຍະຊານມີຢູ່ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວາຈາມີວິຕົກເປັນສະມຸດຖານ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານມີຢູ່ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວາຈາມີສັນຍາເປັນສະມຸດຖານ ສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ ມີຢູ່ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໓໓] ສກ. ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານດັບໄປ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານດັບໄປ” ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍ
ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານດັບໄປ” ມີຢູ່ຈິງ ຍ້ອນເຫດ
ນັ້ນ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນຈິ່ງມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ເຂົ້າທຸຕິຍະຊານດັບໄປ” ມີຢູ່ຈິງ ຍ້ອນ
ເຫດນັ້ນ ວິຕົກແລະວິຈານຂອງຜູ້ນັ້ນຈິ່ງມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖົມຊານດັບໄປ” ມີຢູ່ຈິງ ຍ້ອນເຫດ
ນັ້ນ ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ນັ້ນຈິ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ປິຕິຂອງຜູ້ເຂົ້າຕະຕິຍະຊານດັບໄປ ລົມອັດສາສະປັດສາສະຂອງຜູ້
ເຂົ້າຈະຕຸດຖະຊານດັບໄປ ຮູບສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າອາກາສານັນຈາຍະຕະນະດັບໄປ ອາກາສານັນ
ຈາຍະຕະນະສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າວິນຍານັນຈາຍະຕະນະດັບໄປ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາຂອງ
ຜູ້ເຂົ້າອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະດັບໄປ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາຂອງຜູ້ເຂົ້າເນວະສັນຍານາ
ສັນຍາຍະຕະນະດັບໄປ ສັນຍາແລະເວທະນາຂອງຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິດນິໂຣດດັບໄປ” ມີຢູ່ຈິງ
ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ສັນຍາແລະເວທະນາຂອງຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິດນິໂຣດນັ້ນຈິ່ງມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສຽງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ປະຖົມຊານ^໒ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າສຽງເປັນປໍລະປັກຕໍ່ປະຖົມຊານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ
ທ່ານຈິ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່”

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າສຽງເປັນປໍລະປັກຕໍ່ປະຖົມຊານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ການ
ເປ່ງວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານຈິ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າວິຕົກ ແລະວິຈານເປັນປໍລະປັກຕໍ່ທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ
ຕັດວ່າປິຕິເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຕະຕິຍະຊານ ຕັດວ່າລົມອັດສາສະປັດສາສະເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຈະຕຸດຖະ
ຊານ ຕັດວ່າຮູບສັນຍາເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ຕັດວ່າອາກາສານັນຈາ
ຍະຕະນະສັນຍາເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ ຕັດວ່າວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ

ສັນຍາເປັນບໍລະປັກຕູຜູ້ເຂົ້າອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະ ຕັດວ່າອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາເປັນບໍລະປັກຕູຜູ້ເຂົ້າເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະ ຕັດວ່າສັນຍາແລະເວທະນາເປັນບໍລະປັກຕູຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິດນິໂຣດ ສັນຍາແລະເວທະນາຂອງຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິດນິໂຣດນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການປ່ຽນວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານມີຢູ່” ແມ່ນບໍ?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອານິນ ສາວົກຊີວ່າອະພິພູຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າພຣະນາມວ່າສີຂີ ສະຖິດຢູ່ໃນພິມມະໂລກ ໄດ້ປະກາດໃຫ້ໝື່ນຈັກກະວານຮູ້ດ້ວຍສຽງວ່າ

ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຜາຣົບຄວາມພຽນ

ຈົ່ງທຳຄວາມພຽນຢ່າຢຸດ

ຈົ່ງປະກອບຄວາມພຽນໃນພຣະພຸດທະສາດສະໜາ

ຈົ່ງກຳຈັດກອງທັບແຫ່ງມັດຈຸ

ເໝືອນຊ້າງກຳຈັດເຮືອນຕົ້ນອໍ້

ຜູ້ທີ່ບໍ່ຜະໝາດຢູ່ໃນພຣະທຳວິໄນນີ້

ລະການວຽນວ່າຍຕາຍເກີດແລ້ວ

ຈັກເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້”

ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ການປ່ຽນວາຈາຂອງຜູ້ເຂົ້າຊານຈິ່ງມີຢູ່

໖. ທຸກຂາຫາຣະກະຖາ (໑໕)

ວ່າດ້ວຍທຸກຂາຫາຣະຍານ

[໓໓໔] ສກ. ການກ່າວວ່າ “ທຸກ” ເປັນອົງຂອງມັກ ນັບເນື່ອງໃນມັກແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຄົນທີ່ກ່າວວ່າ “ທຸກ” ຊື່ວ່າຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຄົນທີ່ກ່າວວ່າ “ທຸກ” ຊື່ວ່າຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພານປຸຖຸຊົນທີ່ກ່າວວ່າ “ທຸກ” ຊື່ວ່າຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ຂ້າມານດາ ຯລຯ ຂ້າບິດາ ຯລຯ ຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະ
ເຈົ້າຈົນເຖິງພຣະໂລຫິດຫໍ້ ຯລຯ ທຳສົງໃຫ້ແຕກກັນກ່າວວ່າ “ທຸກ” ຊື່ວ່າ ຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ທຸກຂາທາຣະກະຖາ ຈົບ

ກ. ຈິດຕັດຖິຖິກະຖາ (໑໖)

ວ່າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຈິດ

[໓໓໕] ສກ. ຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຄິ່ງວັນເປັນຂະນະເກີດຂຶ້ນ (ຂອງຈິດ) ອີກເຄິ່ງວັນເປັນຂະນະດັບ (ຂອງຈິດ)
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໒ ວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວັນໜຶ່ງເປັນຂະນະເກີດຂຶ້ນ (ຂອງຈິດ) ອີກວັນໜຶ່ງເປັນຂະນະດັບ (ຂອງຈິດ)
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໔ ວັນ ຯລຯ ໘ ວັນ ຯລຯ ໑໐ ວັນ ຯລຯ ໒໐
ວັນ ຯລຯ ໑ ເດືອນ ຯລຯ ໒ ເດືອນ ຯລຯ ໔ ເດືອນ ຯລຯ ໘ ເດືອນ ຯລຯ ໑໐ ເດືອນ
ຯລຯ ໑ ປີ ຯລຯ ໒ ປີ ຯລຯ ໔ ປີ ຯລຯ ໘ ປີ ຯລຯ ໑໐ ປີ ຯລຯ ໓໐ ປີ ຯລຯ ໔໐ ປີ
ຯລຯ ໕໐ ປີ ຯລຯ ໑໐໐ ປີ ຯລຯ ໒໐໐ ປີ ຯລຯ ໔໐໐ ປີ ຯລຯ ໕໐໐ ປີ ຯລຯ ໑,໐໐໐ ປີ
ຯລຯ ໒,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ໔,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ໘,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ໑໖,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ໑ ກັບ ຯລຯ ໒
ກັບ ຯລຯ ໔ ກັບ ຯລຯ ໘ ກັບ ຯລຯ ໑໖ ກັບ ຯລຯ ໓໒ ກັບ ຯລຯ ໖໔ ກັບ ຯລຯ ໕໐໐
ກັບ ຯລຯ ໑,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ໒,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ໔,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ໘,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ໑໖,໐
໐໐ ກັບ ຯລຯ ໒໐,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ໔໐,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ໖໐,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ໘໔,໐໐໐ ກັບ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໔໒,໐໐໐ ກັບ ເປັນຂະນະເກີດຂຶ້ນ (ຂອງຈິດ) ອີກ ໔໒,໐໐໐ ກັບເປັນຂະນະດັບ (ຂອງຈິດ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດທັງວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳອິນ ໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວດັບໄປຫຼາຍຄັ້ງໃນວັນໜຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນປ່ຽນແປງໄດ້ໄວກວ່າຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນປ່ຽນແປງໄດ້ໄວກວ່າຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ເຫັນສະພາວະ ທຳອິນແມ່ນຢ່າງໜຶ່ງທີ່ປ່ຽນແປງໄດ້ໄວເໝືອນຈິດນີ້ ຈິດນີ້ປ່ຽນແປງໄດ້ໄວຈົນປຽບທຽບກັບສິ່ງໃດ ບໍ່ໄດ້ງ່າຍ ໆ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ປ່ຽນແປງໄດ້ໄວກວ່າຈິດ”

ສກ. ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນປ່ຽນແປງໄດ້ໄວກວ່າຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຕະຖາຄົດຮຽກສິ່ງນີ້ວ່າ ຈິດແດ່ ມະໂນແດ່ ວິນຍານແດ່ ຈິດເປັນຕົ້ນນັ້ນ ດວງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ອີກດວງໜຶ່ງດັບໄປ ຕະຫຼອດ ທັງຄືນແລະວັນ ປຽບເໝືອນລຶງເມື່ອທຽວໄປໃນປ່າມ້ອຍແລະປ່າໃຫຍ່ ໂດດຈັບງ່າໄມ້ ປ່ອຍງ່າ ນັ້ນແລ້ວຈັບງ່າອື່ນ ປ່ອຍງ່າອື່ນແລ້ວຈັບງ່າອື່ນຕໍ່ໄປຢູ່ແນວນັ້ນ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນປ່ຽນແປງໄດ້ໄວກວ່າຈິດ”

[໓໓໖] ສກ. ຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດທັງວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດທັງວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະວິນຍານ ຯລຯ ຄານະວິນຍານ ຯລຯ ຊິວຫາວິນຍານ ຯລຯ ກາຍະວິນຍານ ຯລຯ ຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ຯລຯ ຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍຣາຄະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍໂທສະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍໂມຫະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍມານະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍທິດຖິ ຯລຯ ທີ່ປະກອບ

ດ້ວຍວິຈິກິດສາ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຖິນະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອຸດທັດຈະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອະທິຣິກະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອະໂນດຕັບປະ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດທັງວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດທັງວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຫັນຮູບທາງຕາດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຟັງສຽງທາງຫູດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນ ຯລຯ ດົມກິນທາງດັງ ຯລຯ ຊິມຣິດທາງລີ້ນ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໄຜດຖັບພະທາງກາຍ ຯລຯ ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທາງໃຈ ຯລຯ ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທາງໃຈດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຍ່ອມເຫັນຮູບທາງຕາດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນ ຯລຯ ຟັງສຽງທາງຫູ ຯລຯ ດົມກິນທາງດັງ ຯລຯ ຊິມຣິດທາງລີ້ນ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໄຜດຖັບພະທາງກາຍດ້ວຍຈິດດວງດຽວກັນນັ້ນນັ້ນເອງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດທັງວັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນກ້າວໄປດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຍ່ອມຖອຍກັບດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນ ຖອຍກັບດ້ວຍ ຈິດດວງໃດ ຍ່ອມກ້າວໄປດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນ ແລເບິ່ງດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຍ່ອມຫຼຽວເບິ່ງດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນ ຫຼຽວເບິ່ງດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຍ່ອມແລເບິ່ງດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນ ຄູ່ເຂົ້າດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຍ່ອມຢຽດອອກດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນ ຢຽດອອກດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຍ່ອມຄູ່ເຂົ້າດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໓໗] ສກ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ມີຈິດດວງດຽວ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຈົນຕະຫຼອດອາຍຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າມະນຸດມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຈົນຕະຫຼອດອາຍຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບມີຈິດດວງດຽວ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຈົນຕະຫຼອດອາຍຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຯລຯ ຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຯລຯ ຊັ້ນຍາມາ ຯລຯ ຊັ້ນດຸສິດ ຯລຯ ຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຯລຯ ຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕີ ຯລຯ ຊັ້ນພົມປາຣີສັດຊາ ຯລຯ ຊັ້ນພົມປຸໂຣທິຕາ ຯລຯ ຊັ້ນມະຫາພົມມາ ຯລຯ ຊັ້ນປະຣິດຕາພາ ຯລຯ ຊັ້ນອັບປະມານາພາ ຯລຯ ຊັ້ນອາພັດສະຣາ ຯລຯ ຊັ້ນປະຣິດຕະສຸພາ ຯລຯ ຊັ້ນອັບປະມານະສຸພາ ຯລຯ ຊັ້ນສຸພະກິນຫາ ຯລຯ ຊັ້ນເວທັບຜະລາ ຯລຯ ຊັ້ນອະວິຫາ ຯລຯ ຊັ້ນອະຕັປປາ ຯລຯ ຊັ້ນ

ສຸທັດສາ ຯລຯ ຊັ້ນສຸທັດສີ ຯລຯ ຊັ້ນອະກະນິດຖາ ມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຈົນຕະຫຼອດອາຍຸ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບມີປະມານອາຍຸ ໒໐,໐໐໐ ກັບ ກໍມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໒໐,໐໐໐ ກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າມະນຸດມີປະມານອາຍຸ ໑໐໐ ປີ ກໍມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໑໐໐ ປີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ມີປະມານອາຍຸ ໒໐,໐໐໐ ກັບ ກໍມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໒໐,໐໐໐ ກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດມີປະມານອາຍຸ ໕໐໐ ປີ ກໍມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ ຕະຫຼອດ ໕໐໐ ປີ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໑,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນຍາມາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໒,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນດຸສິດ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ ໄດ້ຕະຫຼອດ ໔,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໘,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕີ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໑໖,໐໐໐ ປີ ຯລຯ ເຫຼົ່າ ເທບຊັ້ນພົມປາຣິສັດຊາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໑ ໃນ ໓ ຂອງກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນ ພົມບູ ໂຣທິຕາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດເຄິ່ງກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນມະຫາພົມມາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ ຕະຫຼອດ ໑ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນປະຣິດຕາພາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໒ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າ ເທບຊັ້ນອັບປະມານາພາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໔ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນອາພັດສະຣາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໘ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນປະຣິດຕະສຸພາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໑໖ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນອັບປະມານະສຸພາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໓໒ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບ ຊັ້ນສຸພະກິນຫາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໖໔ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນເວທັບຜະລາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ ໄດ້ຕະຫຼອດ ໕໐໐ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນອະວິຫາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໑,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນອະຕັບປາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໒,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນສຸທັດສາ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໔,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນສຸທັດສີ ຯລຯ ຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໘,໐໐໐ ກັບ ຯລຯ ເຫຼົ່າເທບຊັ້ນອະກະນິດຖາມີປະມານອາຍຸ ໑໖,໐໐໐ ກັບ ກໍມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໑໖,໐໐໐ ກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ມີຈິດເກີດດັບເປັນໄລຍະ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ຈຸຕິປະຕິສົນທິເປັນໄລຍະ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ມີຈິດດວງດຽວຕັ້ງຢູ່ໄດ້ຈົນ ຕະຫຼອດອາຍຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າເທບຜູ້ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ປະຕິສົນທິດ້ວຍຈິດດວງໃດ ຍ່ອມຈຸຕິດ້ວຍຈິດດວງນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຈິດຕັດຖິຕິກະຖາ ຈົບ

໘. ກຸກກຸນະກະຖາ (໑ກ)

ວ່າດ້ວຍຂອງຮ້ອນ

[໓໓໘] ສກ. ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ

ສກ. ສຸກຂະເວທະນາ ສຸກທາງກາຍ ສຸກທາງໃຈ ທິບພະສຸກ ສຸກຂອງມະນຸດ ສຸກໃນ ລາບ ສຸກໃນສັກກາຣະ ສຸກໃນການໄປ ສຸກໃນການນອນ ສຸກໃນຄວາມມີອຳນາດ ສຸກໃນຄວາມ ເປັນໃຫຍ່ ສຸກຂອງຄະລິຫັດ ສຸກຂອງສະມະນະ ສຸກມີອາສະວະ ສຸກບໍ່ມີອາສະວະ ສຸກມີອຸປະທິ ສຸກບໍ່ມີອຸປະທິ ສຸກເຈືອອາມິດ ສຸກບໍ່ເຈືອອາມິດ ສຸກມີປິຕິ ສຸກບໍ່ມີປິຕິ ສຸກໃນຊານ ສຸກອັນເກີດ ຈາກວິມຸດຕິ ສຸກໃນກາມ ສຸກໃນເນກຂຳມະ ສຸກອັນເກີດຈາກວິເວກ ສຸກອັນເກີດຈາກຄວາມສະ ງົບ ສຸກອັນເກີດ ຈາກຄວາມຕັດສະຮູ້ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ສຸກອັນເກີດຈາກຄວາມຕັດສະຮູ້ມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ ຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ສກ. ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານທັງປວງເປັນທຸກຂະເວທະນາ ທຸກທາງກາຍ ທຸກທາງໃຈ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກ ໂທມະນັດ ແລະອຸປາຍາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທັງປວງເປັນຂອງຮ້ອນ ກໍອັນໃດນໍ? ຊື່ວ່າສິ່ງທັງປວງເປັນຂອງຮ້ອນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຂຸເປັນຂອງຮ້ອນ ຮູບເປັນຂອງຮ້ອນ ຈັກຂຸວິນຍານເປັນຂອງຮ້ອນ ຈັກຂຸສຳຜັດເປັນຂອງຮ້ອນ ແມ່ນຄວາມສະເໝີຍອາລົມທີ່ເປັນສຸກຫຼືທຸກ ຫຼືບໍ່ແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນທຸກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະຈັກຂຸສຳຜັດເປັນປັດໄຈກໍເປັນຂອງຮ້ອນ ຮ້ອນເພາະອັນໃດ? ເຮົາກ່າວວ່າຮ້ອນຍ້ອນໄຟຄືຣາຄະ ຍ້ອນໄຟຄືໂທສະ ຍ້ອນໄຟຄືໂມຫະ ຮ້ອນຍ້ອນຊາດ ຍ້ອນຊະຣາ ຍ້ອນມໍຣະນະ ຍ້ອນໂສກະ ຍ້ອນປະຣິເທວະ ຍ້ອນທຸກ ຍ້ອນໂທມະນັດ ຍ້ອນອຸປາຍາດ

ໂສຕະ (ຫູ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ສຽງເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ ຄານະ (ດັງ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ກິ່ນເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ ຊິວຫາ (ລິ້ນ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ຣົດເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ ກາຍເປັນຂອງຮ້ອນ ໂຜດຖັບພະເປັນຂອງຮ້ອນ ຯລຯ ມະໂນ (ໃຈ) ເປັນຂອງຮ້ອນ ທຳມາຣົມເປັນຂອງຮ້ອນ ມະໂນວິນຍານເປັນຂອງຮ້ອນ ມະໂນສຳຜັດເປັນຂອງຮ້ອນ ແມ່ນຄວາມສະເໝີຍອາລົມທີ່ເປັນສຸກຫຼືທຸກ ຫຼືບໍ່ແມ່ນສຸກບໍ່ແມ່ນທຸກ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນມະໂນສຳຜັດເປັນປັດໄຈ ກໍເປັນຂອງຮ້ອນ ຮ້ອນຍ້ອນອັນໃດ? ເຮົາກ່າວວ່າຮ້ອນຍ້ອນໄຟຄືຣາຄະ ຍ້ອນໄຟຄືໂທສະ ຍ້ອນໄຟຄືໂມຫະ ຮ້ອນຍ້ອນຊາດ ຍ້ອນຊະຣາ ຍ້ອນມໍຣະນະ ຍ້ອນໂສກະ ຍ້ອນປະຣິເທວະ ຍ້ອນທຸກ ຍ້ອນໂທມະນັດ ຍ້ອນອຸປາຍາດ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ສກ. ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນມີ ໕ ປະການນີ້ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜັດ (໒) ສຽງທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຫູ ຯລຯ (໓) ກິ່ນທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງດັງ ຯລຯ (໔) ຣົດທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງລິ້ນ ຯລຯ (໕)

ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນມີ ໕ ປະການນີ້” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນລາບຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ດີແລ້ວທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ໂອກາດເພື່ອປະພຶດພົມມະຈັນ ເຮົາເຫັນນະຣົກຊື່ວ່າຜັດສາຍະຕະນິກະ ໖ ຊຸມແລ້ວ ໃນນະຣົກ ໖ ຊຸມນັ້ນ ສັດຍ່ອມເຫັນຮູບແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງຕາໄດ້ ແຕ່ເຫັນໄດ້ສະເພາະຮູບທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ເຫັນໄດ້ສະເພາະຮູບທີ່ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ໜ້າຕ້ອງການ ເຫັນໄດ້ສະເພາະຮູບທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ໜ້າພໍໃຈ ຟັງສຽງແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງຫູໄດ້ ຯລຯ ດົມກິນແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງດັງໄດ້ ຯລຯ ຊົມຣົດແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງລື່ນໄດ້ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງກາຍໄດ້ ຯລຯ ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງໃຈໄດ້ ແຕ່ຮູ້ແຈ້ງໄດ້ສະເພາະທຳມາຣົມທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ຮູ້ແຈ້ງໄດ້ສະເພາະທຳມາຣົມທີ່ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທີ່ໜ້າຕ້ອງ ການຮູ້ແຈ້ງໄດ້ສະເພາະທຳມາຣົມທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທີ່ໜ້າພໍໃຈ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ສກ. ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເປັນລາບຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ດີແລ້ວທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ໂອກາດເພື່ອປະພຶດພົມມະຈັນ ເຮົາໄດ້ເຫັນສະຫວັນ ຊື່ວ່າຜັດສາຍະຕະນິກະ ໖ ຊັ້ນແລ້ວ ໃນສະຫວັນ ໖ ຊັ້ນນັ້ນ ບຸກຄົນຍ່ອມເຫັນຮູບແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງຕາໄດ້ ແຕ່ເຫັນໄດ້ສະເພາະຮູບທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ເຫັນໄດ້ສະເພາະຮູບທີ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ເຫັນໄດ້ສະເພາະຮູບທີ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ເຫັນຮູບທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ

ຟັງສຽງແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງຫູໄດ້ ຯລຯ

ດົມກິນແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງດັງໄດ້ ຯລຯ

ຊົມຣົດແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງລື້ນໄດ້ ຯລຯ

ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງກາຍໄດ້ ຯລຯ

ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມແນວໃດແນວໜຶ່ງທາງໃຈໄດ້ ແຕ່ຮູ້ແຈ້ງໄດ້ສະເພາະທຳມາຣົມທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ຮູ້ແຈ້ງໄດ້ສະເພາະທຳມາຣົມທີ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທີ່ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ຮູ້ແຈ້ງໄດ້ສະເພາະທຳມາຣົມທີ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ຮູ້ແຈ້ງທຳມາຣົມທີ່ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ” ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຸກ ສັງຂານທັງປວງບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຸກ ສັງຂານທັງປວງບໍ່ທ່ຽງ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ສກ. ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທານມີຜົນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ເປັນທີ່ເພິ່ງພໍໃຈ ມີຜົນຮ້ອນຮົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິນ ຯລຯ ອຸໂປສົດ ຯລຯ ພາວະນາ ຯລຯ ພົມມະຈັນ ມີຜົນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ເປັນທີ່ເພິ່ງພໍໃຈ ມີຜົນຮ້ອນຮົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທານມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຢືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກທານມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຢືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ສກ. ສິນ ຯລຯ ອຸໂປສິດ ຯລຯ ພາວະນາ ຯລຯ ພິມມະຈັນ ມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພິມມະຈັນມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນ ຂອງຮ້ອນ ໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ສກ. ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ວິເວກເປັນຄວາມສຸກຂອງຜູ້ສັນໂດດ

ຜູ້ມີທຳຜາກົດແລ້ວ ຜູ້ເຫັນຢູ່

ຄວາມບໍ່ບຽດບຽນຄືຄວາມສັງລວມໃນສັດທັງຫຼາຍເປັນສຸກໃນໂລກ

ຄວາມເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ

ຄືຄວາມລ່ວງການທັງຫຼາຍໄດ້ ເປັນສຸກໃນໂລກ

ຄວາມກຳຈັດອັດສະມິມານະໄດ້ ເປັນສຸກຢ່າງຍິ່ງ

ສຸກຍິ່ງກວ່າສຸກນັ້ນເຮົາໄດ້ເຖິງແລ້ວ ນັ້ນເປັນສຸກຢ່າງຍິ່ງ

ວິດຊາ ໓ ເຮົາໄດ້ບັນລຸໂດຍລຳດັບແລ້ວ

ນັ້ນແລເປັນສຸກຢ່າງຍິ່ງ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງຂານທັງປວງເປັນເໝືອນຂອງຮ້ອນໂດຍບໍ່ຈຳກັດ”

ກຸກກຸນະກະຖາ ຈົບ

໖. ອະນຸປຸບພາພິສະມະຍະກະຖາ (໑໘)

ວ່າດ້ວຍການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ

[໓໓໖] ສກ. ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນໂສດາປັດຕິມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນໂສດາປັດຕິມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນສະກະທາຄາມິມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນສະກະທາຄາມິມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນອະນາຄາມິມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນອະນາຄາມິມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນອະຣະຫັດຕະມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນອະຣະຫັດຕະມັກໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໔໐] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການ

ເຫັນທຸກ

ປຣ. ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດ
ດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໓ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ
໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດ
ໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍກາຍ ຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່
ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດ
ຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ໂກລັງໂກລະ ເອກະພິຊີ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນ
ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຯລຯ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນພຣະສົງ ຯລຯ ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະ
ພໍໃຈ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນສະ
ມຸໂຫ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນນິໂຣດ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດ
ດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໓ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ
໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດ
ໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່
ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດ
ຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ໂກລັງໂກລະ ເອກະພິຊີ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນ
ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຯລຯ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນພຣະສົງ ຯລຯ ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະ
ພໍໃຈ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພໍໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໔໑] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍ
ການເຫັນທຸກ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບ
ກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑
ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້
ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດສະກະທາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ
໔ ສ່ວນ ບໍ່ສຳຜັດສະກະທາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນນິໂຣດ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງ ດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດສະກະທາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ສຳຜັດສະກະທາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໔໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນທຸກ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງ ດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະອະນາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະນາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ສຳຜັດອະນາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະອະນາຄາມິ ຜູ້ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມິຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນນິໂຣດ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງ ດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໒ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະອະນາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມິ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະນາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ສຳຜັດອະນາຄາມິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະອະນາຄາມິຜູ້ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ

ຯລຯ ຜູ້ສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໔໓] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນທຸກ

ປຣ. ລະຮູບປະຣາຄະ ອະຮູບປະຣາຄະ ມານະ ອຸດທັດຈະ ອະວິດຊາ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໔ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະຣະຫັດຕະຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ສຳຜັດອະຣະຫັດຕະຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາລະແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນແລ້ວ ໝົດສິ້ນກິເລດເປັນເຄື່ອງຜູກສັດໄວ້ໃນພົບແລ້ວ ລຸດພົ້ນຍ້ອນຮູ້ຊອບ ຖອດຫຼີ້ມສະລັກ ຖົມຄູ ຖອນເສົາຣະນຽດໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີບານປະຕູ ເປັນພຣະອະຣິຍະ ປົດທຸງ ຄືມານະວາງພາລະຄືຂັນ ໝົດເຄື່ອງຜູກພັນ ຊະນະຢ່າງວິເສດແລ້ວ ທ່ານກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໂທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກແລ້ວ ຮູ້ຢ່າງທຳທີ່ຄວນຮູ້ຢ່າງ ກຳນົດຮູ້ທຳທີ່ຄວນກຳນົດຮູ້ ລະທຳທີ່ຄວນລະ ຈະເລີນທຳທີ່ຄວນຈະເລີນ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນລະສິ່ງໃດໄດ້ດ້ວຍການເຫັນສະມຸໂທ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນນິໂຣດ ຯລຯ ດ້ວຍການເຫັນມັກ

ປຣ. ລະຮູບປະຣາຄະ ອະຮູບປະຣາຄະ ມານະ ອຸດທັດຈະ ອະວິດຊາ ແລະກິເລດທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດດວງດຽວກັນກັບກິເລດທັງ ໔ ນັ້ນໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ

ສກ. ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ທ່ານເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະຣະຫັດຕະຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່ສຳຜັດອະຣະຫັດຕະຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດສຳເລັດແລ້ວ ປົງພາລະແລ້ວ ບັນລຸປະໂຫຍດຕົນແລ້ວ ໝົດສິ້ນກິເລດເຄື່ອງຜູກສັດໄວ້ໃນພົບແລ້ວ ລຸດພົ້ນຍ້ອນຮູ້ຊອບ ຖອດຫຼີ້ມສະລັກ ຖົມຄູ ຖອນເສົາຣະນຽດໄດ້ແລ້ວ ບໍ່ມີບານປະຕູ ເປັນພຣະອະຣິຍະ ປົດທຸງຄືມານະ ວາງພາລະຄືຂັນ ໝົດເຄື່ອງຜູກພັນ ຊະນະຢ່າງວິເສດແລ້ວ ທ່ານກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໂທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ

ຈະເລີនມັກແລ້ວ ຮູ້ຢ່າງທຳທີ່ຄວນຮູ້ຢ່າງ ກຳນົດຮູ້ທຳທີ່ຄວນກຳນົດຮູ້ ລະທຳທີ່ຄວນລະ ຈະເລີນທຳ
ທີ່ຄວນຈະເລີນ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເມື່ອລະກິເລດໄດ້ ໑ ໃນ ໔ ສ່ວນ ບໍ່
ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໔໔] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ເມື່ອເຫັນທຸກ ທ່ານຈຶ່ງ
ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເຫັນທຸກແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ເມື່ອເຫັນນິໂຣດ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ”
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເຫັນນິໂຣດແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ເມື່ອເຫັນມັກ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບ
ວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນມັກແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ”
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເຫັນທຸກ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນທຸກແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງ
ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນມັກ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນມັກແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງ
ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ເມື່ອເຫັນນິໂຣດ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ”
ເມື່ອເຫັນນິໂຣດແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ເມື່ອເຫັນທຸກ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບ
ວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນທຸກແລ້ວ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຜູ້ຕັ້ງ
ຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເຫັນມັກ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນມັກແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ເມື່ອເຫັນນິໂຣດ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນນິໂຣດທະສັດແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເຫັນມັກ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນມັກແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ເມື່ອເຫັນທຸກ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນທຸກແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຫັນທຸກ ບໍ່ມີປະໂຫຍດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນສະມຸໄທ ຯລຯ ເມື່ອເຫັນນິໂຣດ ທ່ານຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ປະຕິບັດ” ເມື່ອເຫັນນິໂຣດແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຫັນນິໂຣດ ບໍ່ມີປະໂຫຍດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໔໕] ປຣ. ເມື່ອເຫັນທຸກແລ້ວກໍເປັນອັນເຫັນສັດຈະ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທຸກຂະສັດເປັນສັດຈະ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນຮູບຂັນໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແລ້ວ ກໍເປັນອັນເຫັນຂັນ ໔ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບຂັນເປັນຂັນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນຈັກຂາຍະຕະນະໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແລ້ວ ກໍເປັນອັນເຫັນອາຍະຕະນະ ໑໒ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນອາຍະຕະນະ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນຈັກຊຸທາດໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແລ້ວ ກໍເປັນອັນເຫັນທາດ ໑໘ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸທາດເປັນທາດ ໑໘ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເຫັນຈັກຊຸນຊີໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແລ້ວ ກໍເປັນອັນເຫັນອິນຊີ ໒໒ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທ່ຽງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸນຊີເປັນອິນຊີ ໒໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍຍານ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນມີ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍຍານ ໘ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນມີ ໘ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍຍານ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍຍານ ໔໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນມີ ໔໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍຍານ ກາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນມີ ກາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໔໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທຳວິໄນມີການສຶກສາໄປໂດຍລຳດັບ ມີການພ່ຳເພັງໄປໂດຍລຳດັບ ມີການປະຕິບັດໄປໂດຍລຳດັບ ບໍ່ແມ່ນມີການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນໂດຍທັນທີ ເໝືອນມະຫາສະມຸດຕຳລົງໄປໂດຍລຳດັບ ລາດລົງໄປໂດຍລຳດັບ ລຶກລົງໄປໂດຍລຳດັບ ບໍ່ລຶກຊັນດັ່ງໄປທັນທີ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ

ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຜູ້ມີປັນຍາເພິ່ງກຳຈັດມົນທົນຂອງຕົນເທື່ອລະໜ້ອຍ
ທຸກຂະນະ ໂດຍລຳດັບ ເໝືອນຊ່າງຄຳກຳຈັດຂີ້ມັງງຄຳ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ

ສກ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ທ່ານພຣະຄະວຳປະຕິເຖຣະກ່າວກັບພິກຂຸທັງຫຼາຍດັ່ງນີ້ວ່າ “ຜູ້ມີອາຍຸທັງຫຼາຍ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະດັບຮັບມາສະເພາະພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດເຫັນທຸກ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນທຸກຂະສະມຸໂທແດ່ ເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະແດ່ ເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາແດ່ ຜູ້ໃດເຫັນທຸກຂະສະມຸໂທ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນທຸກແດ່ ເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະແດ່ ເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາແດ່ ຜູ້ໃດເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນທຸກແດ່ ເຫັນທຸກຂະສະມຸໂທແດ່ ເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາແດ່ ຜູ້ໃດເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນທຸກແດ່ ເຫັນທຸກຂະສະມຸໂທແດ່ ເຫັນທຸກຂະນິໂຣທະ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນທຸກແດ່” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ”

ສກ. ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພ້ອມກັບການໄດ້ບັນລຸໂສດາປັດຕິມັກ ຯລຯ ແລະເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນເພື່ອເຮັດອະພິຖານ ໖” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ”

ສກ. ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ໃນສະໄໝທີ່ທຳມະ ຈັກຊຸທີ່ປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົນທົນ ເກີດຂຶ້ນແກ່ອະນິຍະສາວົກວ່າ “ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີ ຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທຳມະດາ ສິ່ງນັ້ນທັງໝົດມີຄວາມດັບເປັນທຳມະດາ” ພ້ອມກັບການເກີດຂຶ້ນ ແຫ່ງໂສດາປັດຕິມັກ ອະນິຍະສາວົກຍ່ອມລະສັງໂຍດໄດ້ ໓ ປະການ ຄື ສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ແລະສີລັບພະຕະປະຣາມາດ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ມີການບັນລຸທຳໂດຍລຳດັບ”

ອະນຸປຸບພາພິສະມະຍະກະຖາ ຈົບ

໑໐. ໂວຫາຣະກະຖາ (໑໙)

ວ່າດ້ວຍພຣະໂວຫານ

[໓໔໗] ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ເປັນໂລກຸດຕະຣະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ກະທົບໂສຕະທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະ ບໍ່ກະທົບໂສຕະທີ່ເປັນໂລກິຍະ ຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍວິນຍານທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະ ຮັບຮູ້ບໍ່ໄດ້ດ້ວຍວິນ ຍານທີ່ເປັນໂລກິຍະ ພຣະອະນິຍະສາວົກຮັບຮູ້ໄດ້ ແຕ່ປຸຖຸຊົນຮັບຮູ້ບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ກະທົບໂສຕະທີ່ເປັນໂລກິຍະບໍ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ກະທົບໂສຕະທີ່ເປັນໂລກິຍະທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍໂລກິຍະວິນຍານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍໂລກິຍະວິນຍານທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ປຸຖຸຊົນກໍຮັບຮູ້ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ປຸຖຸຊົນກໍຮັບຮູ້ໄດ້ ທ່ານກໍ ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

[໓໔໘] ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນມັກ ຜົນ ນິບພານ ໂສດາປັດຕິມັກ ໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິມັກ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິມັກ ອະນາຄາມິຜົນ ອະຣະຫັດຕະມັກ ອະຣະຫັດຕະຜົນ ສະຕິປັດຖານ ສຳມັບປະທານ ອິດທິບາດ ອິນຊີ ພະລະ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄົນບາງພວກທີ່ຈະຟັງພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍໂສຕະ ກະທົບທີ່ໂສຕະ ມາສູ່ຄອງແຫ່ງໂສຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳຮັບຮູ້ບໍ່ໄດ້ດ້ວຍໂສຕະ ບໍ່ກະທົບທີ່ໂສຕະ ບໍ່ມາສູ່ຄອງແຫ່ງໂສຕະ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂລກຸດຕະຣະທຳຮູ້ບໍ່ໄດ້ດ້ວຍໂສຕະ ບໍ່ກະທົບທີ່ໂສຕະ ບໍ່ມາສູ່ຄອງແຫ່ງໂສຕະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

[໓໔໙] ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄົນບາງພວກທີ່ຈະເພິ່ງຍິນດີໃນພຣະໂວຫານ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຍິນດີ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເມົາ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຜູກມັດ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມລຸ້ມຫຼົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຍິນດີ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເມົາ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຜູກມັດ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມລຸ້ມຫຼົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂລກຸດຕະຣະທຳບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຍິນດີ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເມົາ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຜູກມັດ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມລຸ້ມຫຼົງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄົນບາງພວກທີ່ຈະເພິ່ງຂັດເຄືອງໃນພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຂັດເຄືອງ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບກະເທືອນໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຂັດເຄືອງ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບກະເທືອນໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂລກຸດຕະຣະທຳບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມຂັດເຄືອງ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບກະເທືອນໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄົນບາງພວກທີ່ຈະເພິ່ງຫຼົງໃນພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳທີ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງຂອງໂມຫະ ເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຈັກຊຸ ເປັນທີ່ບິດກັນແຫ່ງປັນຍາ ເປັນຝ່າຍແຫ່ງຄວາມຄັບແຄ້ນ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອນິບພານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະທຳບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ບໍ່ເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຈັກຊຸ ເປັນບ່ອນຈະເລີນແຫ່ງປັນຍາ ບໍ່ເປັນຝ່າຍແຫ່ງຄວາມຄັບແຄ້ນ ເປັນໄປເພື່ອນິບພານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂລກຸດຕະຣະທຳບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ບໍ່ເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຈັກຊຸ ເປັນບ່ອນຈະເລີນແຫ່ງປັນຍາ ບໍ່ເປັນຝ່າຍແຫ່ງຄວາມຄັບແຄ້ນ ເປັນໄປເພື່ອນິບພານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ“ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

[໓໕໐] ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າເປັນໂລກຸດຕະຣະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊົນເຫຼົ່າໃດເຫຼົ່າໜຶ່ງຟັງພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຢູ່ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊົນເຫຼົ່າໃດເຫຼົ່າໜຶ່ງຟັງພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຢູ່ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພານປຸຖຸຊົນຟັງພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຢູ່ ຊື່ວ່າຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ຂ້າມານດາ ຯລຯ ຂ້າບິດາ ຯລຯ ຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນເຖິງພຣະໂລຫິດທໍ້ ຯລຯ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຟັງພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຢູ່ຊື່ວ່າຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໕໑] ປຣ. ກອງເຂົ້າເປືອກກໍດີ ກອງຄຳກໍດີ ໃຊ້ໄມ້ການເທົ່າຄຳຊັບອກໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ແນວນັ້ນຄືກັນ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນໂລກິຍະກຳດີ ທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະກຳດີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດດ້ວຍພຣະໂວຫານທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະ

ສກ. ກອງເຂົ້າເປືອກກຳດີ ກອງຄຳກຳດີ ໃຊ້ໄມ້ການເທົ້າຕົ້ນທຸ່ງສາຊີບອກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແນວນັ້ນຄືກັນ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນໂລກິຍະກຳດີ ທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະກຳດີ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດດ້ວຍພຣະໂວຫານທີ່ເປັນໂລກິຍະ

[໓໕໒] ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ເມື່ອຕັດໂລກິຍະທຳກໍເປັນໂລກິຍະ ເມື່ອຕັດໂລກຸດຕະຣະທຳກໍເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຕັດໂລກິຍະທຳ ພຣະໂວຫານນັ້ນກະທົບໂສຕະທີ່ເປັນໂລກິຍະ ເມື່ອຕັດໂລກຸດຕະຣະທຳ ກະທົບໂສຕະທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະ ເມື່ອຕັດໂລກິຍະທຳ ຂົນທັງຫຼາຍຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍວິນຍານທີ່ເປັນໂລກິຍະ ເມື່ອຕັດໂລກຸດຕະຣະທຳ ຮັບຮູ້ໄດ້ດ້ວຍວິນຍານທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະ ເມື່ອຕັດໂລກິຍະທຳ ປຸຖຸຂົນຮັບຮູ້ໄດ້ ເມື່ອຕັດໂລກຸດຕະຣະທຳ ພຣະສາວົກຮັບຮູ້ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ເມື່ອຕັດໂລກິຍະທຳກໍເປັນໂລກິຍະ ເມື່ອຕັດໂລກຸດຕະຣະທຳກໍເປັນໂລກຸດຕະຣະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດທັງໂລກິຍະທຳ ແລະໂລກຸດຕະຣະທຳບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດທັງໂລກິຍະທຳແລະໂລກຸດຕະຣະທຳ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ເມື່ອຕັດໂລກິຍະທຳກໍເປັນໂລກິຍະ ເມື່ອຕັດໂລກຸດຕະຣະທຳກໍເປັນໂລກຸດຕະຣະ”

ສກ. ພຣະໂວຫານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ເມື່ອຕັດໂລກິຍະທຳກໍເປັນໂລກິຍະ ເມື່ອຕັດໂລກຸດຕະຣະທຳກໍເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຕັດມັກກໍເປັນມັກ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນມັກກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນມັກ ເມື່ອຕັດຜົນກໍເປັນຜົນ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນຜົນກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນຜົນ ເມື່ອຕັດນິບພານກໍເປັນນິບພານ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນນິບພານ ເມື່ອຕັດສັງຂະຕະທຳກໍເປັນສັງຂະຕະທຳ ເມື່ອຕັດອະສັງຂະຕະທຳ ກໍເປັນອະສັງຂະຕະທຳ ເມື່ອຕັດຮູບກໍເປັນຮູບ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນຮູບກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່

ແມ່ນຮູບ ເມື່ອຕັດເວທະນາກໍເປັນເວທະນາ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນເວທະນາກໍເປັນ ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນເວທະນາ ເມື່ອຕັດສັນຍາກໍເປັນສັນຍາ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນສັນຍາກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນສັນຍາ ເມື່ອຕັດສັງຂານກໍເປັນສັງຂານ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນສັງຂານ ກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນສັງຂານ ເມື່ອຕັດວິນຍານກໍເປັນວິນຍານ ເມື່ອຕັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນວິນຍານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ໂວຫາຣະກະຖາ ຈົບ

໑໑. ນິໂຣທະກະຖາ (໒໐)

ວ່າດ້ວຍນິໂຣດ

[໓໕໖] ສກ. ນິໂຣດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຂະນິໂຣທະມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຂະນິໂຣທະມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິໂຣທະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣທະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຂະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣທະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມຸທະຍະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣທະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກຄະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນີໂຣທະສັດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ບ່ອນສອກຫຼີກມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ບ່ອນຣະລຶກມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈຸດມຸ້ງໝາຍມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ບ່ອນໝັ້ນມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ອຳມະຕະມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທັງ ໒ ຢ່າງ ຍັງມີຄວາມສູງຕ່ຳ ຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມປະນີດ ຄວາມຍິ່ງ ແລະຢ່ອນ ເຂດແດນ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຮ່ອງຮອຍ ຊ່ອງວ່າງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນີໂຣດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນນຳສັງຂານທີ່ດັບໂດຍບໍ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ ມາພິຈາລະນາໃຫ້ດັບໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນນຳສັງຂານທີ່ດັບໂດຍບໍ່ຕ້ອງພິຈາລະນາມາພິຈາລະນາ ໃຫ້ດັບໄດ້ທ່ານ ກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນີໂຣດມີ ໒ ຢ່າງ”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນີໂຣດມີ ໒ ຢ່າງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສັງຂານທີ່ດັບໂດຍບໍ່ຕ້ອງພິຈາລະນາກໍດີ ທີ່ດັບໂດຍພິຈາລະນາກໍດີ ຕ່າງກັບສະນິດແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສັງຂານທີ່ດັບໂດຍບໍ່ຕ້ອງພິຈາລະນາກໍດີ ທີ່ດັບໂດຍພິຈາລະນາກໍດີ ຕ່າງກັບສະນິດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນີໂຣດມີ ໒ ຢ່າງ”

ສກ. ນີໂຣດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານແມ່ນທີ່ດັບໂດຍພິຈາລະນາ ຊື່ວ່າດັບ ຍ້ອນອາໄສອະຣິຍະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານທີ່ດັບໂດຍບໍ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ ຊື່ວ່າດັບ ຍ້ອນອາໄສອະຣິຍະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣດມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານທີ່ດັບໂດຍພິຈາລະນາ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານທີ່ດັບໂດຍບໍ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ ກໍບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນິໂຣດມີ ໒ ຢ່າງ”

ນິໂຣທະກະຖາ ຈົບ

ທຸຕິຍະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຣູປະທາຣະກະຖາ

໒. ອັນຍານະກະຖາ

໓. ກັງຂາກະຖາ

໔. ປະຣະວິຕາຣະນະກະຖາ

໕. ວະຈິເພທະກະຖາ

໖. ທຸກຂາທາຣະກະຖາ

໗. ຈິດຕັດຖິຕິກະຖາ

໘. ກຸກກຸນະກະຖາ

໙. ອະນຸປຸບພາພິສະມະຍະກະຖາ

໑໐. ໂວທາຣະກະຖາ

໑໑. ນິໂຣທະກະຖາ

໓. ຕະຕິຍະວັກ

໑. ພະລະກະຖາ (໒໑)

ວ່າດ້ວຍກຳລັງ

[໓໕໔] ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າກໍຄືກຳລັງຂອງພຣະສາວົກ ກຳລັງຂອງພຣະສາວົກ ກໍຄືກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າກັບກຳລັງຂອງພຣະສາວົກເປັນອັນດຽວກັນ ກຳລັງຂອງພຣະສາວົກກັບກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າກໍເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະສາວົກກໍເຊັ່ນດຽວກັບກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າກໍເຊັ່ນດຽວກັບກຳລັງຂອງພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸຣະພະປະໂຍຄະ ບຸຣະພະຈະຣິຍາ ການກ່າວທຳ ການສະແດງທຳຂອງພຣະສາວົກ ກໍເຊັ່ນດຽວກັບບຸຣະພະປະໂຍຄະ ບຸຣະພະຈະຣິຍາ ການກ່າວທຳ ການສະແດງທຳຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຊົນນະເຈົ້າ ເປັນພຣະສາດສະດາ ເປັນພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າເປັນພຣະສັບພັນຍູ ເປັນພຣະສັບພະທັດສາວິ ເປັນພຣະທຳມັດສາມີ ເປັນພຣະທຳມະປະຕິສະຣະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາວົກກໍເປັນພຣະຊົນນະເຈົ້າ ເປັນພຣະສາດສະດາ ເປັນພຣະສຳມາສຳ ພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະສັບພັນຍູ ເປັນພຣະສັບພະທັດສາວີ ເປັນພຣະທຳມັດສາມີ ເປັນພຣະທຳມະປະຕິສະຣະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າເປັນຜູ້ຢັ້ງມັກທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ມັກທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜໃຫ້ກຳເນີດ ເປັນຜູ້ບອກມັກທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜບອກ ເປັນຜູ້ຮູ້ມັກ ເປັນຜູ້ເຂົ້າໃຈມັກ ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາວົກກໍເປັນຜູ້ຢັ້ງມັກທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ມັກທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜໃຫ້ກຳເນີດ ເປັນຜູ້ບອກມັກທີ່ຍັງບໍ່ມີໃຜບອກ ເປັນຜູ້ຮູ້ມັກ ເປັນຜູ້ເຂົ້າໃຈມັກ ເປັນຜູ້ສະຫຼາດໃນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຊິ່ງຄວາມຍິ່ງແລະຍ່ອນແຫ່ງອິນຊີຂອງສັດ (ອິນທະວິຍະປະໂຣປະວິຍັດຕະຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາວົກເປັນຜູ້ຮູ້ທຳທັງປວງ ເປັນຜູ້ເຫັນທຳທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໕໕] ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ຖານະແລະອະຖານະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ຖານະແລະອະຖານະໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຖານະ ແລະອະຖານະ (ຖານາຖານະຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ວິບາກແຫ່ງກຳສະມາທານທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ ໂດຍຖານະ ໂດຍເຫດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ວິບາກແຫ່ງກຳສະມາທານທັງທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນໂດຍຖານະ ໂດຍເຫດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດ

ເຈົ້າ ຄືປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງວິບາກແຫ່ງກຳສະມາທານ (ກຳວິປາກະຍານ) ທັງທີ່ເປັນ ອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນໂດຍຖານະ ໂດຍເຫດ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ປະຕິປະທາທີ່ຈະໃຫ້ສັດເຖິງຄະຕິ ແລະບໍ່ແມ່ນຄະຕິທັງປວງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ປະຕິປະທາທີ່ຈະໃຫ້ສັດເຖິງຄະຕິ ແລະບໍ່ແມ່ນຄະຕິທັງປວງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນ ຈິງເຖິງປະຕິປະທາທີ່ຈະໃຫ້ສັດເຖິງຄະຕິ ແລະບໍ່ແມ່ນຄະຕິທັງປວງ (ສັບພັດຖະຄາມິນີປະຕິປະ ທາຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປ ແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ໂລກເຊິ່ງມີທາດຫຼາຍຢ່າງຕ່າງ ໆ ກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ໂລກເຊິ່ງມີທາດຫຼາຍຢ່າງຕ່າງ ໆ ກັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນ ຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ເຊິ່ງມີທາດຫຼາຍ ຢ່າງຕ່າງ ໆ ກັນ (ນານາທາຕຸຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ວ່າ “ສັດທັງຫຼາຍມີອັດທະຍາໄສຕ່າງ ໆ ກັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ວ່າ “ສັດທັງຫຼາຍມີອັດທະຍາໄສຕ່າງ ໆ ກັນໄດ້” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ ຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຄວາມທີ່ ສັດທັງຫຼາຍມີອັດທະຍາໄສຕ່າງ ໆ ກັນ (ນານາທິມຸດຕິກະຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ຄວາມເສົ້າໝອງ ຄວາມຜ່ອງແຜ້ວ ການອອກຈາກຊານ ວິໂມກ ສະມາທິ ແລະສະມາປັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ຄວາມເສົ້າໝອງ ຄວາມຜ່ອງແຜ້ວ ການອອກຈາກຊານ ວິໂມກ ສະມາທິ ແລະສະມາປັດໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຄວາມເສົ້າໝອງ ຄວາມຜ່ອງແຜ້ວ ການອອກຈາກຊານ ວິໂມກ ສະມາທິ ແລະສະມາປັດ (ຊານາທິສັງກິເລສາທິຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ການຣະລິກເຖິງຂັນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊາດກ່ອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ການຣະລິກເຖິງຂັນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊາດກ່ອນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງ ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງການຣະລິກ ເຖິງຂັນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊາດກ່ອນ (ປຸບເພນິວາສານຸດສະຕິຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ພຣະສາວົກຮູ້ຈຸຕິ ແລະປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສາວົກຮູ້ຈິງ ແລະປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຈຸຕິແລະປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ (ຈຸຕູປະປາຕະຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

ປຣ. ອາສະວະຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າສິ້ນໄປແລ້ວ ແລະຂອງພຣະສາວົກກໍສິ້ນໄປແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເຫດອັນໃດ? ໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນລະຫວ່າງຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ກັບຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງພຣະສາວົກ ຫຼື ລະຫວ່າງຄວາມລຸດພົ້ນຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ກັບຄວາມລຸດພົ້ນຂອງພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ມີ

ປຣ. ຫາກບໍ່ມີເຫດອັນໃດ ໆ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນລະຫວ່າງຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າກັບຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະຂອງພຣະສາວົກ ຫຼື ລະຫວ່າງຄວາມລຸດພົ້ນຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າກັບຄວາມລຸດພົ້ນຂອງພຣະສາວົກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະ (ອາສະວັກຂະຍະຍານ) ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກ”

[໓໔໖] ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະຖານະມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິ ແລະປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະຖານະມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະ ມີໄດ້ບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິແລະປະຕິ ສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ ມີໄດ້ບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະ ມີໄດ້ບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຄວາມຍິ່ງແລະ ຢ່ອນແຫ່ງອິນຊີ ມີໄດ້ບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະ ຖານະມີໄດ້ບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຄວາມຍິ່ງແລະ ຢ່ອນແຫ່ງອິນຊີ ມີໄດ້ບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງ ໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະ ມີໄດ້ບໍ່ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະ ຖານະມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຄວາມຍິ່ງແລະ ຢ່ອນແຫ່ງອິນຊີ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງເຖິງຄວາມຍິ່ງແລະ ຢ່ອນແຫ່ງອິນຊີ ມີໄດ້ທົ່ວໄປແກ່ພຣະສາວົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ພະລະກະຖາ ຈົບ

໒. ອະຣິຍັນຕິກະຖາ (໒໒)

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນອະຣິຍະ

[໓໕] ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະຖານະເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ເປັນມັກ ຜົນ ນິບພານ ໂສດາປັດຕິມັກ ໂສດາປັດ ຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິມັກ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິມັກ ອະນາຄາມິຜົນ ອະຣະຫັດຕະມັກ ອະຣະຫັດຕະຜົນ ສະຕິປັດຖານ ສຳມັບປະທານ ອິດທິບາດ ອິນຊີ ພະລະ ໂພດຊົງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະ ຖານະ ເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີສູນຍະຕະ ເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດຊົງໃຝ່ພຣະຫະໂທເຖິງຖານະ ອະຖານະ ແລະສູນຍະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດຊົງໃຝ່ພຣະຫະໂທເຖິງຖານະ ອະຖານະ ແລະສູນຍະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຄືປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະຖາ ນະເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດຊົງໃຝ່ພຣະຫະໄທເຖິງຖານະ ອະຖານະ ແລະອັບປະນິທິຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງໃຝ່ພຣະຫະໄທເຖິງຖານະ ອະຖານະ ແລະອັບປະນິທິຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໕] ສກ. ສະຕິປັດຖານເປັນອະຣິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະຖານະ ເປັນອະຣິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະຕິປັດຖານເປັນອະຣິຍະ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະຖານະເປັນອະຣິຍະ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມັບປະທານ ອິດທິບາດ ອິນຊີ ພະລະ ໂພດຊົງ ເປັນອະຣິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະຖານະ ເປັນອະຣິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂພດຊົງເປັນອະຣິຍະ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະຖານະ ເປັນອະຣິຍະ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໕໙] ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະຖານະເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະຕິປັດຖານເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະຖານະເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະຕິປັດຖານເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະຖານະເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມັບປະທານ ໂພດຊົງເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໖໐] ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິແລະປະຕິສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າເປັນມັກ ຜົນ ນິບພານ ໂສດາປັດຕິມັກ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິ ແລະປະຕິສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດຊົງໃຝ່ພຣະທະໂທເຖິງຈຸຕິ ປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ ແລະສູນຍະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດຊົງໃຝ່ພຣະທະໂທເຖິງຈຸຕິ ປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ ແລະສູນຍະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິ ແລະປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງໃຝ່ພຣະທະໂທເຖິງຈຸຕິ ປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ ແລະອັບປະນິທິຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຊົງໃຝ່ພຣະທະໂທເຖິງຈຸຕິ ປະຕິສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ ແລະອັບປະນິທິຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໖໑] ສກ. ສະຕິປັດຖານເປັນອະຣິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິ ແລະປະຕິສິນທິຂອງ ສັດທັງຫຼາຍເປັນອະຣິຍະ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ໂພດຊົງເປັນອະຣິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິ ແລະປະຕິສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະຣິຍະ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິ ແລະປະຕິສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະຕິປັດຖານເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໖໒] ສກ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິ ແລະປະຕິສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ໂພດຊົງເປັນອະຣິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະຖານະ ເປັນອະຣິຍະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະເປັນອະນິຍະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິແລະປະຕິ ສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະນິຍະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະແລະອະ ຖານະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນອະນິຍະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນອະນິຍະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິແລະປະຕິ ສິນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນອະນິຍະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນອະນິຍະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະເປັນອະນິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະ ຖານະ ເປັນອະນິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ ແຫ່ງອາສະວະເປັນອະນິຍະ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະ ຖານະ ເປັນອະນິຍະ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ່ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ

ແຫ່ງອາສະວະເປັນອະນິຍະ ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີ
ອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິແລະປະຕິ
ສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະນິຍະ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະ
ຖານະ ເປັນອະນິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ
ແຫ່ງອາສະວະເປັນອະນິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຖານະ ແລະອະ
ຖານະ ເປັນອະນິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອະນິມິດຕະເປັນອາລົມ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນ
ອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ
ແຫ່ງອາສະວະເປັນອະນິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຈຸຕິແລະປະຕິ
ສົນທິຂອງສັດທັງຫຼາຍເປັນອະນິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສູນຍະຕະເປັນອາລົມ ມີອະນິມິດ
ຕະເປັນອາລົມ ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳລັງຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າ ຄື ປີຊາຢັ້ງຮູ້ຕາມຄວາມເປັນຈິງໃນຄວາມສິ້ນໄປ
ແຫ່ງອາສະວະເປັນອະນິຍະ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີອັບປະນິທິຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະນິຍັນຕິກະຖາ ຈົບ

໓. ວິມຸດຕິກະຖາ (໒໓)

ວ່າດ້ວຍຄວາມລຸດພົ້ນ

[໓໖໓] ສກ. ຈິດມີຣາຄະລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍຣາຄະ ເກີດພ້ອມກັບຣາຄະ ປະປົນດ້ວຍຣາຄະ ສຳປະຍຸດ ດ້ວຍຣາຄະ ມີພ້ອມກັບຣາຄະ ເປັນໄປຕາມຣາຄະ ເປັນອະກຸສິນ ເປັນໂລກິຍະ ເປັນອາລົມຂອງ ອາສະວະ ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ເປັນອາລົມຂອງໂອຄະ ເປັນອາລົມ ຂອງໂຍຄະ ເປັນອາລົມຂອງນິວອນ ເປັນອາລົມຂອງປະຣາມາດ ເປັນອາລົມຂອງອຸປາທານ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດ ລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຜັດສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຜັດສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີຣາຄະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຣາຄະ ແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີເວທະນາ ຯລຯ ມີສັນຍາ ຯລຯ ມີເຈຕະນາ ຯລຯ ມີປັນຍາລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງ ປັນຍາແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີຣາຄະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຣາຄະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຜັດສະ ມີຣາຄະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຜັດສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທັງຣາຄະ ແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີເວທະນາ ມີຣາຄະ ຯລຯ ມີສັນຍາ ມີຣາຄະ ຯລຯ ມີເຈຕະນາ ມີຣາຄະ ຯລຯ ມີປັນຍາ ມີຣາຄະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງປັນຍາ ແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທັງຣາຄະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໖໔] ສກ. ຈິດມີໂທສະລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍໂທສະ ເກີດພ້ອມກັບໂທສະ ຜະສົມດ້ວຍໂທສະ ສຳປະຍຸດ ດ້ວຍ ໂທສະ ມີພ້ອມກັບໂທສະ ເປັນໄປຕາມໂທສະ ເປັນອະກຸສິນ ເປັນໂລກິຍະ ເປັນອາລົມ ຂອງອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຜັດສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຜັດສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີໂທສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງໂທສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີເວທະນາ ຯລຯ ມີສັນຍາ ຯລຯ ມີເຈຕະນາ ຯລຯ ມີປັນຍາລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງ ປັນຍາແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີໂທສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງໂທສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຜັດສະ ມີໂທສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຜັດສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີໂທສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງໂທສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີເວທະນາ ມີໂທສະ ຯລຯ ມີສັນຍາ ມີໂທສະ ຯລຯ ມີເຈຕະນາ ມີໂທສະ ຯລຯ ມີປັນຍາ ມີໂທສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງປັນຍາແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທັງໂທສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໖໔] ສກ. ຈິດມີໂມຫະລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍໂມຫະ ເກີດພ້ອມກັບໂມຫະ ຜະສົມດ້ວຍໂມຫະ ສຳປະຍຸດ ດ້ວຍໂມຫະ ມີພ້ອມກັບໂມຫະ ເປັນໄປຕາມໂມຫະ ເປັນອະກຸສິນ ເປັນໂລກິຍະ ເປັນອາລົມ ຂອງອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຜັດສະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຜັດສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີໂມຫະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງໂມຫະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີເວທະນາ ຯລຯ ມີສັນຍາ ຯລຯ ມີເຈຕະນາ ຯລຯ ມີປັນຍາລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງປັນຍາແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີໂມຫະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງໂມຫະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຜັດສະ ມີໂມຫະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງຜັດສະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທັງໂມຫະແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີເວທະນາ ມີໂມຫະ ຯລຯ ມີສັນຍາ ມີໂມຫະ ຯລຯ ມີເຈຕະນາ ມີໂມຫະ ຯລຯ ມີປັນຍາ ມີໂມຫະລຸດພົ້ນໄດ້ ທັງປັນຍາແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທັງໂມຫະ ແລະຈິດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຣາຄະ ມີໂທສະ ມີໂມຫະລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດທີ່ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ໝົດກິເລດລຸດພົ້ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດມີຣາຄະ ມີໂທສະ ມີໂມຫະລຸດພົ້ນໄດ້”

ວິມຸດຕິກະຖາ ຈົບ

໔. ວິມຸດຈະມານະກະຖາ (໒໔)

ວ່າດ້ວຍຈິດກຳລັງລຸດພົ້ນ

[໓໖໖] ສກ. ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວ ຊື່ວ່າກຳລັງລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນພຣະໂສດາບັນສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເປັນຜູ້ເຖິງໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດຕູກຳລັງໂກລະ ເອກະພິຊີ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫຼືອມໃສທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຯລຯ ໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນພຣະສົງ ຯລຯ ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພິຈາ ສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ປະກອບດ້ວຍສິນທີ່ພຣະອະຣິຍະພິຈາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈົດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນພຣະສະກະທາຄາມີສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະສະກະທາຄາມີ ເປັນຜູ້ເຖິງໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດສະກະທາຄາມີຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈົດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນພຣະອະນາຄາມີສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີ ເປັນ

ຜູ້ເຖິງໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະນາຄາມີຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ຯລຯ ຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະນາຄາມີຜູ້ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈົດລຸດພົ້ນແລ້ວສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງຍັງບໍ່ລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເປັນພຣະອະຣະຫັນສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເປັນພຣະອະຣະຫັນ ເປັນຜູ້ເຖິງໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່ ສຳຜັດອະຣະຫັນຕະຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ສຳຜັດດ້ວຍກາຍຢູ່ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ຯລຯ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສ່ວນໜຶ່ງ ອີກສ່ວນໜຶ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວ ຊື່ວ່າກຳລັງລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດລຸດພົ້ນແລ້ວໃນຂະນະເກີດ ຊື່ວ່າກຳລັງລຸດພົ້ນໃນຂະນະດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໖໗] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວ ຊື່ວ່າກຳລັງລຸດພົ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ເມື່ອບຸກຄົນນັ້ນຮູ້ເຫັນຢູ່ແນວນີ້ ຈິດຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກກາມາສະວະແດ່ ຈາກພະວາສະວະແດ່ ຈາກອະວິດຊາສະວະແດ່” ໑ ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວຈຶ່ງຊື່ວ່າກຳລັງລຸດພົ້ນ

ສກ. ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວ ຊື່ວ່າກຳລັງລຸດພົ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນນັ້ນ ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິ ບໍລິສຸດຜຸດຜ່ອງ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າໝອງ ອ່ອນ ເໝາະແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ ຍ່ອມນ້ອມຈິດໄປເພື່ອຍານເປັນເຄື່ອງສິ້ນອາສະວະ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ລຸດພົ້ນແລ້ວ ຊື່ວ່າກຳລັງລຸດພົ້ນ”

ສກ. ຈິດທີ່ກຳລັງລຸດພົ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດທີ່ກຳລັງກຳໜົດ ຂັດເຄື່ອງ ຫຼົງ ເສົ້າໝອງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດທີ່ກຳໜົດແລະບໍ່ກຳໜົດ ຂັດເຄື່ອງ ແລະບໍ່ຂັດເຄື່ອງ ຫຼົງແລະບໍ່ຫຼົງ ຂາດແລະບໍ່ຂາດ ແຕກດັບແລະບໍ່ແຕກດັບ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແລະບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈິດທີ່ກຳໜົດແລະບໍ່ກຳໜົດ ຂັດເຄື່ອງແລະບໍ່ຂັດເຄື່ອງ ຫຼົງແລະບໍ່ຫຼົງ ຂາດແລະບໍ່ຂາດ ແຕກດັບແລະບໍ່ແຕກດັບ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແລະບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ກຳລັງລຸດພົ້ນມີຢູ່”

ວິມຸດຈະມານະກະຖາ ຈົບ

໕. ອັດຖະມະກະກະຖາ (໒໕)

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນທີ ໘

[໓໖໘] ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖິປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເປັນຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ເຂົ້າເຖິງຢູ່
ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ເປັນພຣະໂສດາບັນ ເປັນຜູ້ເຖິງ ຯລຯ ສຳຜັດໂສດາປັດຕິຜົນດ້ວຍ
ກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖິປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖານຸໄສໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖິປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສານຸໄສ ຯລຯ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສານຸໄສໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖານຸໄສ ຯລຯ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະທິດຖານຸໄສບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະທົດຖືປະນີຍຸດຖານບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະທົດຖານຸໄສບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະວິຈິກິດສາປະນີຍຸດຖານບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະວິຈິກິດສານຸໄສ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະທົດຖືປະນີຍຸດຖານບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະສິລັບພະຕະປະຣາມາດບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຍັງລະວິຈິກິດສາປະນີຍຸດຖານບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໖໙] ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທົດຖືປະນີຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຈະເລີນມັກເພື່ອລະທົດຖືປະນີຍຸດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທົດຖືປະນີຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ໂພດຊົງ ເພື່ອ
ລະທົດຖືປະນີຍຸດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະນີຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະວິຈິກິດສາປະນີຍຸດຖານ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ຈະເລີນມັກເພື່ອລະທົດຖືປະນີຍຸດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖືປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນມັກ ເປັນໂລກິຍະ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ບໍ່ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະທິດຖືປະຣິຍຸດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖືປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນມັກ ເປັນໂລກິຍະ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ຈະເລີນມັກ ຯລຯ ບໍ່ຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ບໍ່ຈະເລີນໂພດຊົງ ເພື່ອລະວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນມັກ ເປັນໂລກິຍະ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໗໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖືປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທິດຖືປະຣິຍຸດຖານຈັກເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນ

ປຣ. ຫາກຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖືປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານຈັກເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນ

ປຣ. ຫາກຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ”

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ທິດຖືປະຣິຍຸດຖານຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖືປະຣິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ທິດຖານຸໄສຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖານຸໄສໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ທິດຖິປະນິຍຸດຖານຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖິປະນິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ວິຈິກິດສານຸໄສ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສານຸໄສ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ວິຈິກິດສາປະນິຍຸດຖານຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະນິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສານຸໄສ ຯລຯ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ທິດຖິປະນິຍຸດຖານຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະທິດຖິປະນິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ທິດຖິປະນິຍຸດຖານຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນລະທິດຖິປະນິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ວິຈິກິດສາປະນິຍຸດຖານຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນທີ ໘” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ລະວິຈິກິດສາປະນິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ວິຈິກິດສາປະນິຍຸດຖານຈັກບໍ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນລະວິຈິກິດສາປະນິຍຸດຖານໄດ້ແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອັດຖະມະກະກະຖາ ຈົບ

໖. ອັດຖະມະກັດສະອິນທະຣິຍະກະຖາ (໒໖)

ວ່າດ້ວຍອິນຊີຂອງບຸກຄົນທີ ໘

[໙໗໑] ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີສັດທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີວິຣິຍິນຊີ ຯລຯ ບໍ່ມີສະຕິນຊີ ຯລຯ ບໍ່ມີສະມາທິນຊີ ຯລຯ ບໍ່ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີປັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີວິຣິຍະ ຯລຯ ມີສະຕິ ຯລຯ ມີສະມາທິ ຯລຯ ມີປັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີມະໂນ ມີມະນິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີມະໂນ ມີມະນິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີປັນຍາ ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີໂສມະນັດ ມີໂສມະນັດສິນຊີ ຯລຯ ມີຊີວິດ ມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີຊີວິດ ມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີວິຣິຍະ ຯລຯ ມີປັນຍາ ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີມະໂນ ແຕ່ບໍ່ມີມະນິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີໂສມະນັດ ແຕ່ບໍ່ມີໂສມະນັດສິນຊີ ຯລຯ ມີຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ມີຊີວິຕິນຊີ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີປັນຍາ ແຕ່ບໍ່ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີມະໂນ ແຕ່ບໍ່ມີມະນິນຊີ ຯລຯ ມີໂສມະນັດ ແຕ່ບໍ່ມີໂສມະນັດສິນຊີ
ຯລຯ ມີຊີວິດ ແຕ່ບໍ່ມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີສັດທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີວິຣິຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ເປັນຜູ້ຂີ້ຄ້ານ ມີຄວາມພຽນຫຍໍ້ອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີສະຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ເປັນຜູ້ຫຼົງລົມສະຕິ ບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີສະມາທິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ເປັນຜູ້ບໍ່ມີສະມາທິ ມີຈິດຫວັ່ນໄຫວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີປັນຍິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ເປັນຜູ້ດ້ອຍປັນຍາ ເປັນຜູ້ໜວກກຶກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ແລະສັດທານັ້ນເປັນເຫດນຳອອກຈາກທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ແລະສັດທານັ້ນເປັນເຫດນຳອອກຈາກທຸກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີສັດທິນຊື່”

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີຄວາມພຽນ ແລະຄວາມພຽນນັ້ນເປັນເຫດນຳອອກຈາກທຸກ ຯລຯ ມີສະຕິ ແລະສະຕິນັ້ນເປັນເຫດນຳອອກຈາກທຸກ ຯລຯ ມີສະມາທິ ແລະສະມາທິນັ້ນເປັນເຫດນຳອອກຈາກທຸກ ຯລຯ ມີປັນຍາ ແລະປັນຍານັ້ນເປັນເຫດນຳອອກຈາກທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນທີ ໘ ມີປັນຍາ ແລະປັນຍານັ້ນເປັນເຫດນຳອອກຈາກທຸກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີປັນຍິນຊື່”

[໙໗໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜິນ ມີສັດທາ ມີສັດທິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ມີສັດທິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜິນ ມີປັນຍາ ມີປັນຍິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີປັນຍາ ມີປັນຍິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜິນ ຯລຯ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜິນ ມີສັດທາ ມີສັດທິນຊື່ ຯລຯ ມີປັນຍາ ມີປັນຍິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີປັນຍາ ມີປັນຍິນຊື່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສັດທິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສັດທິນຊີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີປັນຍາ ແຕ່ບໍ່ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ມີປັນຍາ ແຕ່ບໍ່ມີປັນຍິນຊີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ມີສັດທາ ແຕ່ບໍ່ມີສັດທິນຊີ ຯລຯ ມີປັນຍາ ແຕ່ບໍ່ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະຜົນ ມີ ປັນຍາ ແຕ່ບໍ່ມີປັນຍິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ບໍ່ມີອິນຊີ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອິນຊີ ໕ ປະການນີ້ ໕ ປະການອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ສັດທິນຊີ (໒) ວິຣິຍິນຊີ (໓) ສະຕິນຊີ (໔) ສະມາທິນຊີ (໕) ປັນຍິນຊີ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອິນຊີ ໕ ປະການນີ້ແລ ບຸກຄົນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຍ້ອນມີອິນຊີ ໕ ປະການ ນີ້ຄົບຖ້ວນບໍລິບູນ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນມີອິນຊີອ່ອນກວ່າພຣະ ອະຣະຫັນນັ້ນ ເປັນພຣະອະນາຄາມິ ຍ້ອນມີອິນຊີອ່ອນກວ່າຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະ ຫັດຕະຜົນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຍ້ອນມີອິນຊີອ່ອນກວ່າພຣະ ອະນາຄາມິນັ້ນ ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ ຍ້ອນມີອິນຊີອ່ອນກວ່າຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະ ນາຄາມິຜົນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຍ້ອນມີອິນຊີອ່ອນກວ່າພຣະ ສະກະທາຄາມິນັ້ນ ເປັນພຣະໂສດາບັນ ຍ້ອນມີອິນຊີອ່ອນກວ່າຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະ ກະທາຄາມິຜົນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຍ້ອນມີອິນຊີອ່ອນກວ່າພຣະ ໂສດາບັນນັ້ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຜູ້ໃດບໍ່ມີອິນຊີ ໕ ປະການນີ້ ໂດຍປະການທັງປວງ ຜູ້ນັ້ນເຮົາຮຽກ ວ່າ ເປັນຄົນພາຍນອກ ຕັ້ງຢູ່ໃນຝ່າຍບຸຣຸຊິນ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນທີ ໘ ເປັນຄົນພາຍນອກ ຕັ້ງຢູ່ໃນຝ່າຍປຸກຊົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນທີ ໘ ຈຶ່ງມີອິນຊີ ໕

ອັດຖະມະກັດສະອິນທະຣິຍະກະຖາ ຈົບ

ກ. ທິບພະຈັກຊຸກະຖາ (໒໗)

ວ່າດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸ

[໓໗໓] ສກ. ມັງສະຈັກຊຸ (ຕາເນື້ອ) ທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸ (ຕາທິບ) ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸຄືທິບພະຈັກຊຸ ທິບພະຈັກຊຸກໍຄືມັງສະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸມີສະພາບແນວໃດ ທິບພະຈັກຊຸກໍມີສະພາບແນວນັ້ນ ທິບພະຈັກຊຸມີສະພາບແນວໃດ ມັງສະຈັກຊຸກໍມີສະພາບແນວນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸກັບທິບພະຈັກຊຸເປັນອັນດຽວກັນ ທິບພະຈັກຊຸກັບມັງສະຈັກຊຸກໍເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຂອບເຂດ ອານຸພາບ ໂຄຈອນຂອງມັງສະຈັກຊຸມີສະພາບແນວໃດ ຂອບເຂດ ອານຸພາບ ໂຄຈອນ ຂອງທິບພະຈັກຊຸກໍມີສະພາບແນວນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕົ້ນຫາທິດຖິບຢຶດຖິແລ້ວເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕົ້ນຫາທິດຖິບໍ່ຢຶດຖິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕົ້ນຫາທິດຖິບຢຶດຖິແລ້ວເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕົ້ນຫາທິດຖິບໍ່ຢຶດຖິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸເປັນກາມາວະຈອນແລ້ວເປັນຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸເປັນກາມາວະຈອນແລ້ວເປັນຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸເປັນຮູບປາວະຈອນແລ້ວເປັນອະຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸເປັນຮູບປາວະຈອນແລ້ວເປັນອະຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸເປັນສະພາວະທຳທີ່ນັບເນື່ອງໃນວັດຕະທຸກແລ້ວເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ນັບເນື່ອງໃນວັດຕະທຸກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ໝາຍ] ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸບປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິບພະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸບປະຖຳແລ້ວເປັນມັງສະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸບປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິບພະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸບປະຖຳແລ້ວເປັນປັນຍາຈັກຊຸ (ຕາປັນຍາ) ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸບປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິບພະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸບປະຖຳແລ້ວເປັນປັນຍາຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະຈັກຊຸທີ່ທຳອຸບປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸມີ ໒ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸມີ ໒ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ມີ ໓ ຢ່າງ ຄື ມັງສະຈັກຊຸ ທິບພະຈັກຊຸ ແລະປັນຍາຈັກຊຸ” ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈັກຊຸ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ມີ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ມັງສະຈັກຊຸ (໒) ທິບພະຈັກຊຸ (໓) ປັນຍາຈັກຊຸ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈັກຊຸມີ ໒ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນ”

ສກ. ຈັກຊຸມີ ໒ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸນີ້ມີ ໓ ຢ່າງ ໓ ຢ່າງອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ມັງສະຈັກຊຸ (໒) ທິບພະຈັກຊຸ (໓) ປັນຍາຈັກຊຸ ຈັກຊຸມີ ໓ ແນວນີ້ແລ

ພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າ ຜູ້ອຸດົມບູຣຸດ

ໄດ້ຕັດຈັກຊຸ ໓ ຢ່າງ ຄື ມັງສະຈັກຊຸ ທິບພະຈັກຊຸ

ແລະປັນຍາຈັກຊຸອັນປະເສີດ

ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງມັງສະຈັກຊຸເປັນທາງແຫ່ງທິບພະຈັກຊຸ

ເມື່ອໃດ ຍານຄືປັນຍາຈັກຊຸອັນປະເສີດເກີດຂຶ້ນ

ເມື່ອນັ້ນ ຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກທຸກທັງປວງໄດ້

ຍ້ອນໄດ້ປັນຍາຈັກຊຸ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈັກຊຸມີ ໒ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນ”

ທິບພະຈັກຊຸກະຖາ ຈົບ

໘. ທິບພະໂສຕະກະຖາ (໒໘)

ວ່າດ້ວຍທິບພະໂສຕະ

[໓໗໔] ສກ. ມັງສະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະໂສຕະຄືທິບພະໂສຕະ ທິບພະໂສຕະກໍຄືມັງສະໂສຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະໂສຕະມີສະພາບແນວໃດ ທິບພະໂສຕະກໍມີສະພາບແນວນັ້ນ ທິບພະໂສຕະມີສະພາບແນວໃດ ມັງສະໂສຕະກໍມີສະພາບແນວນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະໂສຕະກັບທິບພະໂສຕະເປັນອັນດຽວກັນ ທິບພະໂສຕະກັບມັງສະໂສຕະກໍເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຂອບເຂດ ອານຸພາບ ໂຄຈອນຂອງມັງສະໂສຕະມີສະພາບແນວໃດ ຂອບເຂດ ອານຸພາບ ໂຄຈອນຂອງທິບພະໂສຕະກໍມີສະພາບແນວນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະໂສຕະເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕັນຫາທິດຖືຢຶດຖືແລ້ວເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕັນຫາທິດຖືບໍ່ຢຶດຖືໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕັນຫາທິດຖືຢຶດຖືແລ້ວເປັນສະພາວະທຳທີ່ກຳອັນປະກອບດ້ວຍຕັນຫາທິດຖືບໍ່ຢຶດຖືໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະໂສຕະເປັນກາມາວະຈອນແລ້ວເປັນຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະເປັນກາມາວະຈອນແລ້ວເປັນຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະໂສຕະເປັນຮູບປາວະຈອນແລ້ວເປັນອະຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະເປັນຮູບປາວະຈອນແລ້ວເປັນອະຮູບປາວະຈອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັງສະໂສຕະເປັນສະພາວະທຳທີ່ນັບເນື່ອງໃນວັດຕະທຸກແລ້ວເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ນັບເນື່ອງໃນວັດຕະທຸກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໗໖] ສກ. ມັງສະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິບພະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນມັງສະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັງສະໂສຕະທີ່ທຳອຸປະຖຳແລ້ວເປັນທິບພະໂສຕະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕະມີຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະມີຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ມີ ໒ ຢ່າງຄື ມັງສະໂສຕະແລະທິບພະໂສຕະ” ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂສຕະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ມັງສະໂສຕະແລະທິບພະໂສຕະ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂສຕະມີຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ”

ທິບພະໂສຕະກະຖາ ຈົບ

໙. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານະກະຖາ (໒໙)

ວ່າດ້ວຍຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານ

[໙໗໗] ສກ. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານ ເປັນທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສິການເຖິງສັດທີ່ເປັນໄປຕາມກຳ ແລະເຫັນຮູບໄດ້ດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສິການເຖິງສັດທີ່ເປັນໄປຕາມກຳ ແລະເຫັນຮູບໄດ້ດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານເປັນທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສິການວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ສັດເຫຼົ່ານີ້ ມະນະສິການວ່າ “ປະກອບກາຍທຸດຈະຣິດ” ມະນະສິການວ່າ “ປະກອບວະຈິທຸດຈະຣິດ” ມະນະສິການວ່າ “ປະກອບ ມະໂນທຸດຈະຣິດ” ມະນະສິການວ່າ “ເປັນຜູ້ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ” ມະນະສິການວ່າ “ມີຄວາມເຫັນຜິດ” ມະນະສິການວ່າ “ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດກຳຕາມຄວາມເຫັນຜິດ” ແລະມະນະສິການວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ສັດເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄປບັງເກີດໃນອະບາຍ ທຸກຄະຕິ ວິນິບາດ ນະຣົກ”

ບຸກຄົນມະນະສິການວ່າ “ທ່ານຜູ້ຈະເລີນທັງຫຼາຍ ສັດເຫຼົ່ານີ້ ມະນະສິການວ່າ “ປະກອບກາຍສຸດຈະຣິດ” ມະນະສິການວ່າ “ປະກອບວະຈິສຸດຈະຣິດ” ມະນະສິການວ່າ “ປະກອບມະໂນສຸດຈະຣິດ” ມະນະສິການວ່າ “ບໍ່ກ່າວຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ” ມະນະສິການວ່າ “ມີຄວາມເຫັນຖືກ” ມະນະສິການວ່າ “ຊັກຊວນຜູ້ອື່ນໃຫ້ເຮັດກຳຕາມຄວາມເຫັນຖືກ” ແລະມະນະສິການວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ສັດເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄປເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ” ເຫັນຮູບດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສິການວ່າ “ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວສັດເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄປບັງເກີດໃນສຸກຄະຕິໂລກສະຫວັນ” ເຫັນຮູບໄດ້ດ້ວຍທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ໝູ່] ສກ. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານເປັນທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບາງຄົນບໍ່ມີທິບພະຈັກຊຸ ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ບັນລຸ ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທິບພະຈັກຊຸ ແຕ່ຮູ້ວ່າ “ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບາງຄົນບໍ່ມີທິບພະຈັກຊຸ ບໍ່ໄດ້ ບໍ່ບັນລຸ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທິບພະຈັກຊຸ ແຕ່ຮູ້ວ່າ “ສັດຜູ້ເປັນໄປຕາມກຳມີຢູ່” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານເປັນທິບພະຈັກຊຸ”

ສກ. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານເປັນທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮູ້ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮູ້ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານເປັນທິບພະຈັກຊຸ”

ສກ. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານເປັນທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານພຣະສາຣີບຸດຮູ້ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານພຣະສາຣີບຸດມີທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານພຣະສາຣີບຸດມີທິບພະຈັກຊຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ

ເຮົາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຄວາມປາຖະໜາໄວ້ເພື່ອປຸບເພນິວາສະຍານ
ທິບພະຈັກຊຸຍານ ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ ອິດທິວິທະຍານ
ທິບພະໂສຕະຍານ ແລະຈຸຕູປະປາຕະຍານ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານເປັນທິບພະຈັກຊຸ”

ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານະກະຖາ ຈົບ

໑໐. ສັງວະຣະກະຖາ (໓໐)

ວ່າດ້ວຍຄວາມສັງລວມ

[໓໗໙] ສກ. ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມເປັນສິນ ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ
ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມໃດເປັນສິນ ຄວາມບໍ່ສັງລວມນັ້ນມີຢູ່ໃນໝູ່
ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ສກ. ທ່ານຈົ່ງຮັບນິກາຍະທະ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຫາກຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມເປັນສິນ ແລະຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະ
ດາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມໃດເປັນສິນ ຄວາມ
ບໍ່ສັງລວມນັ້ນມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າຍອມ
ຮັບວ່າ ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມເປັນສິນ ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ ແຕ່ບໍ່
ຍອມຮັບວ່າ ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມໃດເປັນສິນ ຄວາມບໍ່ສັງລວມນັ້ນມີຢູ່ໃນໝູ່
ເທວະດາ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຈົ່ງຜິດ

ອັນໜຶ່ງ ຫາກທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມໃດເປັນສິນ
ຄວາມບໍ່ສັງລວມນັ້ນມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່
ສັງລວມເປັນສິນ ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ” ທ່ານກ່າວຄຳຂັດແຍ່ງໃດໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນວ່າ
“ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມເປັນສິນ ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່
ເທວະດາ ແຕ່ບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ຄວາມສັງລວມຈາກຄວາມບໍ່ສັງລວມໃດເປັນສິນ ຄວາມບໍ່ສັງລວມ
ນັ້ນມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ” ຄຳນັ້ນຂອງທ່ານຈົ່ງຜິດ

ສກ. ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ຄວາມບໍ່ສັງລວມກໍມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ ຄວາມບໍ່ສັງລວມກໍມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ ແຕ່ຄວາມບໍ່ສັງລວມບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ແຕ່ຄວາມບໍ່ສັງລວມບໍ່ມີໃນໝູ່ມະນຸດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໘໐] ສກ. ການງົດເວັນຈາກການຂ້າສັດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຂ້າສັດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການງົດເວັນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາ ແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການຂ້າສັດບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການງົດເວັນຈາກການຂ້າສັດບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການງົດເວັນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການງົດເວັນຈາກການຂ້າສັດມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ການຂ້າສັດກໍມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການງົດເວັນຈາກການຂ້າສັດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ ການຂ້າສັດກໍມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການງົດເວັນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ (ແລະ) ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຣອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດກໍມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການງົດເວັ້ນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ (ແລະ) ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດກໍມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການງົດເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ ແຕ່ການຂ້າສັດບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການງົດເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ແຕ່ການຂ້າສັດບໍ່ມີໃນໝູ່ມະນຸດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການງົດເວັ້ນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ (ແຕ່) ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການງົດເວັ້ນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ (ແຕ່) ການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດບໍ່ມີໃນໝູ່ມະນຸດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຄວາມສັງລວມບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເທວະດາທັງປວງເປັນຜູ້ຂ້າສັດ ຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ປະພຶດຜິດໃນກາມເວົ້າຕົວະ ເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມສັງລວມຈຶ່ງມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາ

ສັງວະຣະກະຖາ ຈົບ

໑໑. ອະສັນຍະກະຖາ (໓໑)

ວ່າດ້ວຍອະສັນຍະສັດ

[໓໑໑] ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ ເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາສະ ທີ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີສັນຍາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ ເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ ເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ ອະສັນຍະສັດ”

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານ ຯລຯ ເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານ ຯລຯ ເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໑໒ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານ ຯລຯ ເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ”

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະສັນຍະສັດເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍສັນຍາໄດ້ດ້ວຍສັນຍານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໘໒] ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ແລະໂລກຂອງມະນຸດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ແລະໂລກຂອງມະນຸດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານ ຯລຯ ເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບ ທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີ ຂັ້ນ ໕ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານ ຯລຯ ເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນການ ໄດ້ ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ມະນຸດເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍສັນຍາໄດ້ ດ້ວຍສັນຍານັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ອະສັນຍະສັດເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍສັນຍາໄດ້ ດ້ວຍສັນຍານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີ ສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນ ກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ແລະໂລກຂອງມະນຸດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານ ຯລຯ ເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ແລະໂລກຂອງມະນຸດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ຯລຯ ເປັນ ການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ແຕ່ອະສັນຍະສັດບໍ່ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍສັນຍາໄດ້ ດ້ວຍສັນຍານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ມະນຸດ ແຕ່ມະນຸດບໍ່ເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍສັນຍາໄດ້ ດ້ວຍສັນຍານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໘໓] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມີເທບຊື່ອະສັນຍະສັດ ຈຸຕິ (ເຄື່ອນ) ຈາກຊັ້ນນັ້ນ ຍ້ອນເກີດສັນຍາຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສັນຍາຈຶ່ງມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ

ສກ. ສັນຍາມີຢູ່ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບາງເວລາມີ ບາງເວລາບໍ່ມີ

ສກ. ອະສັນຍະສັດບາງເວລາເປັນສັນຍະສັດ ບາງເວລາເປັນອະສັນຍະສັດ ພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດບາງເວລາເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ບາງເວລາເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ບາງເວລາເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ບາງເວລາເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບາງເວລາສັນຍາມີໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ບາງເວລາບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວລາໃດມີ ເວລາໃດບໍ່ມີ?

ປຣ. ໃນຈຸຕິການ ໃນປະຕິສົນທິການມີ ແຕ່ໃນຖິຕິການ (ປະວັດຕິການ) ບໍ່ມີ

ສກ. ອະສັນຍະສັດ ໃນຈຸຕິການ ໃນປະຕິສົນທິການ ເປັນສັນຍະສັດ ໃນຖິຕິການເປັນອະສັນຍະສັດ ໃນຈຸຕິການ ໃນປະຕິສົນທິການ ເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ໃນຖິຕິການ ເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ໃນຈຸຕິການ ໃນປະຕິສົນທິການ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ໃນຖິຕິການ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະສັນຍະກະຖາ ຈົບ

໑໒. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະກະຖາ (໓໒)

ວ່າດ້ວຍເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະ

[໓໓໔] ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ມີສັນຍາ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີສັນຍາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່”

ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພົບນັ້ນເປັນພົບ ຯລຯ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເປັນພົບ ຯລຯ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ສັນຍາມີຢູ່”

[໓໓໕] ສກ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນ ເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີສັນຍາ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບກໍເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານ ຯລຯ ເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໑ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ມີສັນຍາ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນກໍເປັນພົບທີ່ມີສັນຍາ ເປັນຄະຕິທີ່ມີສັນຍາ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີສັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບນັ້ນກໍເປັນພົບ ຯລຯ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນໝູ່ອະສັນຍະສັດ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແລະພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນກໍເປັນພົບ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມ

ຮັບວ່າ “ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າສັນຍາມີຢູ່”

[໓໘໖] ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ສັນຍາມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໃນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ສັນຍາມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ສັນຍາມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະພົບ ຯລຯ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະພົບ ເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະພົບສັນຍາມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະພົບ ຯລຯ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສັນຍາກໍແມ່ນ ບໍ່ມີສັນຍາກໍແມ່ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າມີສັນຍາກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ມີສັນຍາກໍບໍ່ແມ່ນ”

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໃນເນ

ວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ສັນຍາມີແລະບໍ່ມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບ ຯລຯ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະພົບ ຯລຯ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໃນອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະພົບ ມີສັນຍາກໍແມ່ນ ບໍ່ມີສັນຍາກໍແມ່ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະພົບ ຯລຯ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ໃນພົບນັ້ນສັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສັນຍາກໍແມ່ນ ບໍ່ມີສັນຍາກໍແມ່ນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ມີສັນຍາກໍແມ່ນ ບໍ່ມີສັນຍາ ກໍແມ່ນ”

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະພົບມີຢູ່” ຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີສັນຍາກໍແມ່ນ ບໍ່ມີສັນຍາກໍແມ່ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາມີຢູ່” ຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ມີເວທະນາກໍແມ່ນ ບໍ່ມີເວທະນາກໍແມ່ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະກະຖາ ຈົບ

ຕະຕິຍະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ພະລະກະຖາ	໒. ອະຣິຍັດຕິກະຖາ
໓. ວິມຸດຕິກະຖາ	໔. ວິມຸດຈະມານະກະຖາ
໕. ອັດຖະມະກະຖາ	໖. ອັດຖະມະກັດສະອິນທະອິຍະກະຖາ
໗. ທິບພະຈັກຊຸກະຖາ	໘. ທິບພະໂສຕະກະຖາ
໙. ຍະຖາກຳມູປະຄະຕະຍານະກະຖາ	໑໐. ສັງວະຣະກະຖາ
໑໑. ອະສັນຍະກະຖາ	
໑໒. ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະກະຖາ	

໔. ຈະຕູດຖະວັກ

໑. ຄືທິດສະອະຣະທາຕິກະຖາ (໓໓)

ວ່າດ້ວຍຄະລິທັດເປັນພຣະອະຣະທັນ

[໓໓໗] ສກ. ຄະລິທັດເປັນພຣະອະຣະທັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄືທິສັງໂຍດ ຂອງພຣະອະຣະທັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄືທິສັງໂຍດຂອງພຣະອະຣະທັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄືທິສັງໂຍດຂອງພຣະອະຣະທັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະລິທັດເປັນພຣະອະຣະທັນໄດ້”

ສກ. ຄະລິທັດເປັນພຣະອະຣະທັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄືທິສັງໂຍດ ພຣະອະຣະທັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານ ທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄືທິສັງໂຍດ ພຣະອະຣະທັນລະໄດ້ແລ້ວ ຕັດຮາກກິນເຫງົ້າ ເໝືອນຕົ້ນຕານ ທີ່ຖືກຕັດຮາກກິນເຫງົ້າໄປແລ້ວ ເຫຼືອແຕ່ພື້ນທີ່ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະລິທັດເປັນພຣະອະຣະທັນໄດ້”

ສກ. ຄະລິຫັດເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄະລິຫັດບາງຄົນລະຄືຫິສັງໂຍດຍັງບໍ່ໄດ້ ແຕ່ເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ໃນປັດຈຸບັນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ຫາກຄະລິຫັດບາງຄົນລະຄືຫິສັງໂຍດຍັງບໍ່ໄດ້ ແຕ່ເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ໃນ ປັດຈຸບັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະລິຫັດເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້”

ສກ. ຄະລິຫັດເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ວັດສະໂຄດປະຣິພາຊິກໄດ້ທູນຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ “ຂ້າ ແຕ່ທ່ານພຣະໂຄດົມ ຄະລິຫັດບາງຄົນຜູ້ຍັງລະຄືຫິສັງໂຍດບໍ່ໄດ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ເຮັດບ່ອນສຸດ ແຫ່ງທຸກໄດ້ ມີຢູ່ບໍ່?” ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ “ວັດສະຄະລິຫັດຜູ້ຍັງລະຄືຫິສັງໂຍດ ຍັງບໍ່ໄດ້ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຍ່ອມເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກໄດ້ບໍ່ມີເລີຍ” ໑ ມີຢູ່ຈິງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະລິຫັດເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້”

ສກ. ຄະລິຫັດເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເພິ່ງເສບເມຖຸນທຳ ເພິ່ງໃຫ້ເມຖຸນທຳເກີດຂຶ້ນ ເພິ່ງຢູ່ຄອບຄອງບ່ອນ ນອນເຊິ່ງຍັດຢຽດດ້ວຍບຸດ ເພິ່ງໃຊ້ຜ້າກາສິກະພັດແລະຂອງຫອມ ເພິ່ງທັດຊົງດອກໄມ້ ຂອງ ຫອມແລະເຄື່ອງລູບທາ ເພິ່ງຍິນດີຄຳແລະເງິນ ເພິ່ງຮັບແບ້ ແກະ ໄກ່ ໝູ ຊ້າງ ງົວ ມ້າ ລາ ນົກກະທາ ນົກຄຸ່ມ ຫາງນົກຍູງ ເພິ່ງຊົງເຄື່ອງປະດັບມວຍຜົມທີ່ຮັດຫົວສີເຫຼືອງ ຊົງຜ້າຂາວມີ ຊາຍຍາວ ເປັນຜູ້ຄອງເຮືອນຈົນຕະຫຼອດຊີວິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄະລິຫັດເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຍະສະກຸນລະບຸດ ອຸດຕິຍະຄະຫະບໍດີ ເສຕຸມານິບ ບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນຂະນະມີ ເພດເປັນຄະລິຫັດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຍະສະກຸນລະບຸດ ອຸດຕິຍະຄະຫະບໍດີ ເສຕຸມານິບ ບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນ ຂະນະມີເພດຄະລິຫັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະລິຫັດເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້”

ຄືທິດສະອະຣະຫາຕິກະຖາ ຈົບ

໒. ອຸປະປັດຕິກະຖາ (໓໔)

ວ່າດ້ວຍການປະຕິສົນທິ

[໓໔໖] ສກ. ບຸກຄົນເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນພຣະໂສດາບັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນພຣະສະກະທາຄາມີພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນພຣະອະນາຄາມີພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນພຣະໂສດາບັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເປັນພຣະໂສດາບັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້”

ສກ. ເປັນພຣະສະກະທາຄາມີພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເປັນພຣະສະກະທາຄາມີພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້”

ສກ. ເປັນພຣະອະນາຄາມີພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເປັນພຣະອະນາຄາມີພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້”

[໓໔໗] ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາຣີບຸດເຖຣະເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດສະປະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດຈາຍະນະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາໂກດຖິກະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາປັນຖະກະເຖຣະ ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສາຣີບຸດເຖຣະບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສາຣີບຸດເຖຣະບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້”

ສກ. ພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດສະປະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາກັດຈາຍະນະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາໂກດຖິກະເຖຣະ ຯລຯ ພຣະມະຫາປັນຖະກະເຖຣະ ບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະມະຫາປັນຖະກະເຖຣະບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້”

[໓໙໐] ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ດ້ວຍປະຕິສົນທິຈິດທີ່ເປັນໂລກິຍະ ຍັງມີອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິສົນທິຈິດເປັນເຫດນຳອອກຈາກວັດຕະທຸກ ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກິເລດ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິສົນທິຈິດບໍ່ເປັນເຫດນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກິເລດ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກປະຕິສົນທິຈິດບໍ່ເປັນເຫດນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນກິເລດ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ບໍ່ໃຫ້ເຖິງນິບພານ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງ ສັງກິເລດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້”

ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນລະຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ອະໂນດຕັບປະໄດ້ດ້ວຍປະຕິສົນທິຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິສົນທິຈິດເປັນມັກ ຯລຯ ເປັນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ເປັນສຳມັບປະທານ ຯລຯ ເປັນອິດທິບາດ ຯລຯ ເປັນອິນຊີ ຯລຯ ເປັນພະລະ ຯລຯ ເປັນໂພດຊົງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກດ້ວຍປະຕິສົນທິ ຈິດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນພຣະອະຣະຫັນພ້ອມກັບການປະຕິສົນທິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈຸຕິຈິດເປັນມັກຄະຈິດ ປະຕິສົນທິຈິດເປັນຜົນລະຈິດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອຸປະປັດຕິກະຖາ ຈົບ

໓. ອະນາສະວະກະຖາ (໓໕)

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ

[໓໖໑] ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງຂອງພຣະອະຣະຫັນ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງຂອງພຣະອະຣະຫັນເປັນມັກ ຯລຯ ຜົນ ຯລຯ ນິບພານ ຯລຯ ໂສດາປັດຕິມັກ ຯລຯ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ສະກະທາຄາມິ

ຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະມັກ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະ
ຜົນ ຯລຯ ສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ
ຯລຯ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸຂອງພຣະອະຣະຫັນເປັນມັກ ຯລຯ ຜົນ ຯລຯ ນິບພານ ຯລຯ ໂສດາປັດຕິ
ມັກ ຯລຯ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະ ຯລຯ ຄານະ ຯລຯ ຊິວຫາ ຯລຯ ກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມ
ຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນເປັນມັກ ຯລຯ ຜົນ ຯລຯ ນິບພານ ຯລຯ ໂສດາປັດຕິ
ມັກ ຯລຯ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນຍັງຖືກ ຍ້ອງຍໍແລະຖືກຂົ່ມ ຖືກຕັດແລະທຳລາຍ ເປັນ
ຂອງທົ່ວໄປແກ່ຜູ້ກາ ແຮ້ງ ແລະແຫຼວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະຍັງຖືກຍ້ອງຍໍແລະຖືກຂົ່ມ ຍັງຖືກຕັດ
ແລະທຳລາຍ ເປັນຂອງທົ່ວໄປແກ່ຜູ້ກາ ແຮ້ງ ແລະແຫຼວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຢາພົດ ອາວຸດ ໄຟ ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນຍັງຖືກຈອງຈຳດ້ວຍເຄື່ອງຈອງຈຳຄືຂີ້ຄາ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືເຊືອກ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືໂສ້ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືເຮືອນ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືນິຄົມ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືນະຄອນ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືຊົນນະບົດ ດ້ວຍການຈອງຈຳມີການຜູກຢູ່ຄໍເປັນທີ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຍັງຖືກຈອງຈຳດ້ວຍເຄື່ອງຈອງຈຳຄື ຂີ້ຄາ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືເຊືອກ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືໂສ້ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືເຮືອນ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືນິຄົມ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືນະຄອນ ເຄື່ອງຈອງຈຳຄືຊົນນະບົດ ດ້ວຍການຈອງຈຳມີການຜູກຢູ່ຄໍເປັນທີ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໐໔] ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນໃຫ້ຈິວອນແກ່ບຸຣຸຊິນ ຈິວອນນັ້ນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິວອນນັ້ນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິວອນທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິວອນທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົນ ຯລຯ ສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ ຯລຯ ໂພດຊົງ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ແຕ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນໃຫ້ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄືລານະປັດໄຈ ເພສັດບໍຣິຂານແກ່ປຸຖຸຊົນ ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານນັ້ນ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານນັ້ນ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົນ ຯລຯ ສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ ຯລຯ ໂພດຊົງ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຫາກປຸຖຸຊົນຖວາຍຈິວອນແກ່ພຣະອະຣະຫັນ ຈິວອນນັ້ນເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິວອນນັ້ນເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິ່ງທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວບໍ່
ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຫາກປຸຖຸຊົນຖວາຍບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍ່
ຮຶຂານແກ່ພຣະອະຣະຫັນ ຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍ່ຮຶຂານນັ້ນ ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວບໍ່
ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍ່ຮຶຂານນັ້ນເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວບໍ່ເປັນອາລົມຂອງ
ອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນ
ດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິ່ງທີ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະກັບຈິວອນທີ່ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະເປັນອັນ
ດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແລ້ວບໍ່ເປັນ
ອາລົມຂອງອາສະວະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທັງປວງຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງ
ອາສະວະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ບໍ່ມີອາສະວະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນເປັນຜູ້ບໍ່ມີອາສະວະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະ
ພາວະທຳທັງປວງຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ”

ອະນາສະວະກະຖາ ຈົບ

໔. ສະມັນນາກະຕະກະຖາ (໓໖)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍລິບູນ

[໓໙໖] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໔ ຯລຯ ເວທະນາ ໔ ຯລຯ ສັນຍາ ໔ ຯລຯ ເຈຕະນາ ໔ ຯລຯ ຈິດ ໔ ຯລຯ ສັດທາ ໔ ຯລຯ ວິຣິຍະ ໔ ຯລຯ ສະຕິ ໔ ຯລຯ ສະມາທິ ໔ ຯລຯ ປັນຍາ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໓ ຯລຯ ປັນຍາ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໒ ຯລຯ ປັນຍາ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ໂກລັງໂກລະ ເອກະພິຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນພຣະສະກະທາຄາມິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເປັນພຣະອະນາຄາມິຜູ້ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະ ໂກລັງໂກລະເອກະພິຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີເປັນພຣະສະກະທາຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະ ໂກລັງໂກລະເອກະພິຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໙໔] ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະໂສດາບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນກັບພຣະໂສດາບັນເປັນອົງດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມີຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະສະກະທາຄາມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນກັບພຣະສະກະທາຄາມີເປັນອົງດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມີຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະນາຄາມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນກັບພຣະອະນາຄາມິເປັນອົງດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະໂສດາບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິກັບພຣະໂສດາບັນເປັນອົງດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມິກັບພຣະສະກະທາຄາມິເປັນອົງດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະໂສດາບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມິກັບພຣະໂສດາບັນເປັນອົງດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໐໙] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ຊື່ວ່າ ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍສັກກາຍະທິດຖິວິຈິກິດສາ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍສະພາວະທຳມິສັກກາຍະທິດຖິເປັນຕົ້ນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນ ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ”

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລ່ວງເລີຍໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍສະພາວະທຳມິສັກກາຍະທິດຖິເປັນຕົ້ນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ”

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສະກະທາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສະກະທາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ”

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລ່ວງເລີຍໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍສະພາວະທຳມິສັກກາຍະທິດຖິເປັນຕົ້ນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໙໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໔” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ຜົນ ໔ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໔ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນໄດ້ຜົນ ໔ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໔ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໔”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໓” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະນາຄາມີໄດ້ຜົນ ໓ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໓ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະນາຄາມີໄດ້ຜົນ ໓ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໓ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະນາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໓”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສະກະທາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສະກະທາຄາມີໄດ້ຜົນ ໒ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໒ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະສະກະທາຄາມີໄດ້ຜົນ ໒ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໒ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສະກະທາຄາມີບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ຜົນ ໔ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໔ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນໄດ້ມັກ ໔ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກມັກ ໔ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າບໍລິບູນດ້ວຍມັກ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີໄດ້ຜົນ ໓ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໓ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າ
ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະນາຄາມີໄດ້ມັກ ໓ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກມັກ ໓ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າ
ບໍລິບູນດ້ວຍມັກ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີໄດ້ຜົນ ໒ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໒ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າ
ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີໄດ້ມັກ ໒ ແລ້ວຍັງບໍ່ເສື່ອມຈາກມັກ ໒ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າ
ບໍລິບູນດ້ວຍມັກ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສະມັນນາກະຕະກະຖາ ຈົບ

໕. ອຸເປກຂາສະມັນນາກະຕະກະຖາ (໓໗)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອຸເປກຂາ

[໓໙໗] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອຸເປກຂາ ໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໖ ຯລຯ ເວທະນາ ໖ ຯລຯ ສັນຍາ ໖
ປັນຍາ ໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອຸເປກຂາ ໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເຫັນຮູບທາງຕາ ຟັງສຽງທາງຫູ ດົມກິນທາງດັງ ຊົມຣົດທາງລິ້ນ
ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍ ຮູ້ທຳມາຣົມທາງໃຈ ຯລຯ ເມື່ອຮູ້ທຳມາຣົມທາງໃຈ ຈຶ່ງເຫັນຮູບທາງ
ຕາ ຟັງສຽງທາງຫູ ດົມກິນທາງດັງ ຊົມຣົດທາງລິ້ນ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະ ທາງກາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອຸເປກຂາ ໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນ ໝັ້ນຄົງດ້ວຍອຸເປກຂາ ຜ ເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ປະ
ບິນກັນ ອຸເປກຂາ ຜ ຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍລິບູນດ້ວຍອຸເປກຂາ ຜ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນມີອຸເປກຂາ ຜ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນມີອຸເປກຂາ ຜ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະ
ຫັນ ບໍລິບູນດ້ວຍອຸເປກຂາ ຜ”

ອຸເປກຂາສະມັນນາກະຕະກະຖາ ຈົບ

໖. ໂພທິຍາພຸດໂທຕິກະຖາ (໓໘)

ວ່າດ້ວຍຊື່ວ່າພຸດທະຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້

[໓໙] ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ດັບໄປ ຫາຍໄປ ລະງັບໄປແລ້ວ ບໍ່ຈັດວ່າເປັນພຸດ
ທະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ທີ່ເປັນອະດີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ໄດ້ດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງ
ຕັດສະຮູ້ທີ່ເປັນອະດີດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເຮັດກິດທີ່ຄວນເຮັດດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ໄດ້ດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງ
ຕັດສະຮູ້ທີ່ເປັນອະດີດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ແຕ່ບໍ່ກຳນົດຮູ້ທຸກ ຯລຯ ຈະເລີນມັກດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໓໙໙] ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ທີ່ເປັນອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະ ປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ ມ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ ມ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະພຸດທະ ບໍລິບູນ ໝັ້ນຄົງ ດ້ວຍປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ ມ ຢ່າງເນື່ອງ ໆ ສະໝໍ່າສະເໝີ ບໍ່ປະປົນກັນ ປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ ມ ຢ່າງຜາກົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນໄດ້ປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນໄດ້ປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມ ຮັບວ່າ “ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້”

ສກ. ຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນໄດ້ປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າພຸດທະ ຍ້ອນປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊື່ວ່າໂພທິ ຍ້ອນໄດ້ປັນຍາເປັນເຄື່ອງຕັດສະຮູ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ໂພທິຍາພຸດໂທຕິກະຖາ ຈິບ

໗. ລັກຂະນະກະຖາ (໓໙)

ວ່າດ້ວຍລັກສະນະ

[໔໐໐] ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະເປັນພຣະໂພທິສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະບາງສ່ວນ ເປັນພຣະໂພທິສັດບາງສ່ວນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະເປັນພຣະໂພທິສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະ ໓ ສ່ວນ ເປັນພຣະໂພທິສັດ ໓ ສ່ວນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະເປັນພຣະໂພທິສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະເຄິ່ງໜຶ່ງ ເປັນພຣະໂພທິສັດເຄິ່ງໜຶ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະເປັນພຣະໂພທິສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະ ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດກໍເປັນພຣະໂພທິສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະ ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດກໍເປັນພຣະໂພທິສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸຣະພະປະໂຍຄະ ບຸຣະພະຈະຣິຍາ ການບອກກ່າວທຳ ການສະແດງທຳຂອງພຣະໂພທິສັດເປັນແນວໃດ ບຸຣະພະປະໂຍຄະ ບຸຣະພະຈະຣິຍາ ການບອກກ່າວທຳ ການສະແດງທຳ ຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໐໑] ສກ. ເມື່ອພຣະໂພທິສັດປະສູດ ໝູ່ເທວະດາຮັບກ່ອນ ໝູ່ມະນຸດຮັບພາຍຫຼັງ ສັນໃດ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດປະສູດ ໝູ່ເທວະດາຮັບກ່ອນ ໝູ່ມະນຸດຮັບພາຍຫຼັງ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອພຣະໂພທິສັດປະສູດ ເທບພະບຸດ ໔ ອົງ ຮັບພຣະໂພທິສັດນັ້ນແລ້ວວາງ ໄວ້ກົງພຣະພັກຂອງພຣະມານດາ ແລ້ວທູນວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະເທວີ ຂໍພະອົງຈົ່ງພໍພຣະຫະໂທເທີນ ພຣະໂອຣົດຜູ້ມີສັກໃຫຍ່ຂອງພະອົງປະສູດແລ້ວ” ສັນໃດ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ ປະສູດເທບພະບຸດ ໔ ອົງ ຮັບພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດນັ້ນແລ້ວວາງໄວ້ກົງພຣະພັກຂອງພຣະມານດາ ແລ້ວທູນວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະເທວີ ຂໍພະອົງຈົ່ງພໍພຣະຫະໂທເທີນ ພຣະໂອຣົດຜູ້ມີສັກໃຫຍ່ຂອງພະອົງປະສູດແລ້ວ” ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອພຣະໂພທິສັດປະສູດ ທານນ້ຳທັງ ໒ ຄື ທານນ້ຳເຢັນແລະທານນ້ຳຮ້ອນ ໄຫຼລົງຈາກອາກາດ ຊົນທັງຫຼາຍອາບພຣະໂພທິສັດແລະພຣະມານດາ ສັນໃດ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດປະສູດ ທານນ້ຳທັງ ໒ ຄື ທານນ້ຳເຢັນແລະທານນ້ຳຮ້ອນໄຫຼລົງຈາກອາກາດ ຊົນທັງຫຼາຍອາບພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດ ແລະພຣະມານດາ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດພໍປະສູດແລ້ວດຸ່ງວນັ້ນ ປະທັບຢືນດ້ວຍພຣະບາດທັງສອງ ອັນຮາບພຽງ ຫັນພຣະພັກສູ່ທິດເໜືອ ດຳເນີນໄປໄດ້ ໗ ກ້າວ ມີສະເຫວດຕະສັດຂາວກັ້ງຕາມໄປ ຊົງແລເບິ່ງທິດທັງປວງ ແລະເປ່ງອາສະພົວຈາວ່າ “ເຮົາເປັນຜູ້ເລີດໃນໂລກ ເຮົາເປັນໃຫຍ່ໃນໂລກ ເຮົາເປັນຜູ້ປະເສີດໃນໂລກ ນີ້ເປັນຊາດສຸດທ້າຍ ບັດນີ້ ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ” ສັນໃດ ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດພໍປະສູດແລ້ວດຸ່ງວນັ້ນ ປະທັບຢືນດ້ວຍພຣະບາດທັງສອງອັນຮາບພຽງ ຫັນພຣະພັກສູ່ທິດເໜືອ ດຳເນີນໄປໄດ້ ໗ ກ້າວ ມີສະເຫວດຕະສັດຂາວກັນຕາມໄປ ຊົງແລເບິ່ງທິດທັງປວງ ແລະເປ່ງອາສະພົວຈາວ່າ “ເຮົາເປັນຜູ້ເລີດໃນໂລກ ເຮົາເປັນໃຫຍ່ໃນໂລກ ເຮົາເປັນຜູ້ປະເສີດໃນໂລກ ນີ້ເປັນຊາດສຸດທ້າຍ ບັດນີ້ພົບໃໝ່ບໍ່ມີອີກ” ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອພຣະໂພທິສັດປະສູດຍ່ອມຜາກົດແສງສະຫວ່າງຮັດສະໝີອັນເຈີດຈ້າ ແຜ່ນດິນໄຫວ ຢ່າງສະທ້ານສະເທີອນ ສັນໃດ ເມື່ອພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດປະສູດກໍຍ່ອມຜາກົດແສງສະຫວ່າງ ຮັດສະໝີອັນເຈີດຈ້າ ແຜ່ນດິນໄຫວຢ່າງສະທ້ານສະເທີອນ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະກາຍຕາມປົກກະຕິຂອງພຣະໂພທິສັດ ສາຍພຣະຮັດສະໝີອອກໄປວາໜຶ່ງ ໂດຍຮ້ອບ ສັນໃດ ພຣະກາຍຕາມປົກກະຕິຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດກໍສາຍພຣະຮັດສະໝີອອກໄປວາໜຶ່ງໂດຍຮ້ອບ ສັນນັ້ນຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຊົງມະຫາສຸບິນ ສັນໃດ ພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດກໍຊົງມະຫາສຸບິນ ສັນນັ້ນ ຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໐໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະເປັນພຣະໂພທິສັດ”ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມະຫາບຸຣຸດສົມບູນ ດ້ວຍລັກສະນະ ໓໒ ປະການ ມີຄະຕິພຽງ ໒ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ເປັນຢ່າງອື່ນ ຄື

໑. ຖ້າຢູ່ຄອງເຮືອນຈະໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຈັກພັດຜູ້ຊົງທຳ ຄອງຣາດໂດຍທຳ ຊົງເປັນ ໃຫຍ່ໃນແຜ່ນດິນມີມະຫາສະມຸດທັງ ໔ ເປັນຂອບເຂດ ຊົງໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ມີ ພຣະຣາດຊະອານາຈັກ ໝັ້ນຄົງ ສົມບູນດ້ວຍແກ້ວ ໗ ປະການ ຄື (໑) ຈັກ ກະແກ້ວ (໒) ຊ້າງແກ້ວ (໓) ມ້າແກ້ວ (໔) ມະນີແກ້ວ (໕) ນາງແກ້ວ (໖) ຄະ ຫະບໍດີແກ້ວ (໗) ປະຣິນາຍົກແກ້ວ ມີພຣະຣາດຊະໂອຣົດຫຼາຍກວ່າ ໑,໐໐໐ ອົງ ເຊິ່ງລ້ວນແຕ່ກ້າຫານ ມີຮູບຊົງສົມເປັນວິຣະກະສັດ ສາມາດບົບຄັ້ນຣາດຊະສັດຕູ ໄດ້ ພຣະອົງຊົງຊະນະໂດຍທຳ ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາດຍາ ບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ອາວຸດ ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນນີ້ມີສາຄອນເປັນຂອບເຂດ
໒. ຖ້າອອກຈາກເຮືອນບວດເປັນບັນພະຊິດຈະໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕະສຳມາສຳ ພຸດທະເຈົ້າ ຜູ້ບໍ່ມີກິເລດໃນໂລກ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍພຣະລັກສະນະຈຶ່ງເປັນພຣະໂພທິສັດໄດ້

ລັກຂະນະກະຖາ ຈົບ

໘. ນິຍາໂມກກັນຕິກະຖາ (໔໐)

ວ່າດ້ວຍການຢັ້ງລົງສູ່ນິຍາມ

[໔໐໓] ສກ. ພຣະໂພທິສັດຢັ້ງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນ ແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນສາວົກແລ້ວຈຶ່ງເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນສາວົກແລ້ວຈຶ່ງເປັນພຣະພຸດທະເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍການຮັບຟັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍການຮັບຟັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນພຣະສະຍໍາພູບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນພຣະສະຍໍາພູ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍການຮັບຟັງ”

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຢັ່ງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສະຮູ້ສາມັນຍະຜົນພຽງ ໓ ເທົ່ານັ້ນ ຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໂພແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສະຮູ້ສາມັນຍະຜົນ ໔ ຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໂພແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດສະຮູ້ສາມັນຍະຜົນ ໔ ຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໂພ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຢັ່ງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ”

[໔໐໔] ສກ. ພຣະໂພທິສັດຢັ່ງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດໄດ້ເຮັດທຸກກະຣະກິຣິຍາ (ການເຮັດຄວາມພຽນທີ່ຄົນທົ່ວໄປເຮັດໄດ້ຍາກ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທັດສະນະ(ໂສດາປັດຕິມັກ) ຈຶ່ງເຮັດທຸກກະຣະກິຣິຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດໄດ້ພໍ່າເພິ່ງຕະບະຢ່າງອື່ນແລະນັບຖືສາດສະດາອື່ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທັດສະນະຈະເພິ່ງນັບຖືສາດສະດາອື່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານພຣະອານົນຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ (ດັ່ງນັ້ນ) ທ່ານພຣະອານົນ ຈຶ່ງເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າ ກັດສະປະ (ດັ່ງນັ້ນ) ພຣະໂພທິສັດຈຶ່ງເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານຈິດຕະຄະຫະບໍ່ດີ ທ່ານຫັດຖະກະຊາວເມືອງອາລະວີ ຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ (ດັ່ງນັ້ນ) ຈິດຕະຄະຫະບໍ່ດີ ທ່ານຫັດຖະກະຊາວເມືອງອາລະວີ ຈຶ່ງເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ (ດັ່ງນັ້ນ) ພຣະໂພທິສັດຈຶ່ງເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າ ກັດສະປະ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານພຣະອານົນຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າ ກັດສະປະ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ່ານຈິດຕະຄະຫະບໍ່ດີ ທ່ານຫັດຖະກະຊາວເມືອງອາລະວີ ຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເປັນສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນສາວົກລ່ວງໄປຊາດໜຶ່ງແລ້ວກັບບໍ່ເປັນສາວົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໐໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອານົນ ເຮົາໄດ້ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ ເພື່ອຄວາມຕັດສະຮູ້ໃນອະນາຄົດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ”

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “(ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ)

ເຮົາເປັນຜູ້ຄອບງຳທຳທັງປວງ ຮູ້ທຳທັງປວງ
ບໍ່ໄດ້ເປີເປື້ອນໃນທຳທັງປວງ ລະທຳທັງປວງໄດ້ໝົດສິ້ນ
ລຸດພົ້ນຍ້ອນສິ້ນຕັນຫາ ຕັດສະຮູ້ຍິ່ງເອງ
ແລ້ວຈະເພິ່ງອ້າງໃຜນຸ້

ເຮົາບໍ່ມີອາຈານ ເຮົາບໍ່ມີຜູ້ສະເໝີເໝືອນ
ເຮົາບໍ່ມີຜູ້ຫັດທຽມໃນໂລກກັບທັງເທວະໂລກ

ຍ້ອນເຮົາເປັນອະຣະຫັນ ເປັນສາດສະດາຜູ້ປະເສີດ
ເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ຊອບເອງພຽງຜູ້ດຽວ ເປັນຜູ້ເຍືອກເຢັນ

ດັບກິເລດໄດ້ແລ້ວໃນໂລກ
ເຮົາຈະໄປເມືອງຫລວງແຫ່ງຊາວກາສີ ປະກາດທຳມະຈັກ
ຕົກອງອະມະຕະທຳໃຫ້ດັງຂຶ້ນໃນໂລກອັນມືດມົນ

ອຸປະກາຊີວິກຂາບທູນວ່າ “ອາວຸໂສ ທ່ານສົມຄວນເປັນພຣະອະນັນຕະຊິນະຕາມທີ່ທ່ານ
ປະກາດ
ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ

ຊົນເຫຼົ່າໃດໄດ້ເຖິງຄວາມສິ້ນອາສະວະແລ້ວ
ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຍ່ອມເປັນພຣະຊິນະເຊັ່ນດຽວກັບເຮົາ
ອຸປະກະ ເຮົາຊະນະຄວາມຊົ່ວໄດ້ແລ້ວ
ຍ້ອນແນວນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງຊື່ວ່າພຣະຊິນະ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຢັ່ງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດ
ພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ”

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຢັ່ງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ຍານເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິດຊາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳ
ທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ນີ້ທຸກຂະອະຣິຍະສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ທຸກຂະອະຣິຍະສັດນີ້ ຄວນກຳນົດຮູ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນ
ແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ທຸກຂະ
ອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາໄດ້ກຳນົດຮູ້ແລ້ວ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ນີ້ທຸກຂະສະມຸທະຍະອະຣິຍະສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ທຸກຂະສະມຸທະຍະອະຣິຍະສັດນີ້ ຄວນລະ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ທຸກຂະສະມຸທະຍະອະຣິຍະສັດ ເຮົາລະໄດ້ແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດນີ້ ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ “ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດນີ້ ຄວນໃຫ້ຈະເລີນ”

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຍານເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິດຊາເກີດ
ຂຶ້ນແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະນິໂຣ
ທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈະເລີນແລ້ວ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຢັ່ງລົງສູ່ນິຍາມ ປະພຶດ
ພົມມະຈັນແລ້ວໃນສາດສະໜາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະນາມວ່າກັດສະປະ”

ນິຍາໂມກັນຕິກະຖາ ຈົບ

໙. ອຸປະຣາປິສະມັນນາກະຕະກະຖາ (໔໑)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍລິບູນອີກເລື່ອງໜຶ່ງ

[໔໐໖] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ
໓ ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໔
ຯລຯ ເວທະນາ ໔ ຯລຯ ສັນຍາ ໔ ຯລຯ ເຈຕະນາ ໔ ຯລຯ ຈິດ ໔ ຯລຯ ສັດທາ ໔ ຯລຯ
ວິຣິຍະ ໔ ຯລຯ ສະຕິ ໔ ຯລຯ ສະມາທິ ໔ ຯລຯ ປັນຍາ ໔ ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໓ ຯລຯ ເວທະນາ ໓ ຯລຯ ປັນຍາ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໒ ຯລຯ ເວທະນາ ໒ ຯລຯ ປັນຍາ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ເປັນພຣະໂສດາບັນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ໂກລັງໂກລະ ເອກະພິຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ເປັນພຣະສະກະທາຄາມິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ເປັນພຣະອະນາຄາມິຜູ້ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີ ອຸປະທັດຈະປະຣິນິບພາຍີ ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍີ ອຸດທັງໂສໂຕອະກະນິດຖະຄາມິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະທັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາ
ຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ກັບພຣະສະກະທາຄາມີເປັນຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມີຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະອະນາຄາມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມີຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ກັບພຣະອະນາຄາມີເປັນຄົນຄົນດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະໂສດາບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນກັບພຣະໂສດາບັນເປັນຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມີຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະສະກະທາຄາມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມີຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ ກັບພຣະສະກະທາຄາມີເປັນຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນພຣະໂສດາບັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ກັບພຣະໂສດາບັນເປັນຄົນຄົນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໐໘] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວຍັງເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສິລັບພະຕະປະຣາມາດ ຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະພາວະທຳມິສັກກາຍະທິດຖິເປັນຕົ້ນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ລ່ວງເລີຍອະນາຄາມິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໐໙] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນ ໄປແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລ່ວງເລີຍໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະພາວະທຳມິສັກກາຍະທິດຖິເປັນຕົ້ນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິຜົນໄປແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍສະກະທາຄາມິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໑໐] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິຜົນໄປແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ລ່ວງເລີຍໂສດາປັດຕິມັກໄປແລ້ວ ລ່ວງເລີຍສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ລ່ວງເລີຍໂມຫະທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສັດໄປສູ່ອະບາຍໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສະພາວະທຳມິສັກກາຍະທິດຖິເປັນຕົ້ນນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໑໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໓” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ຜົນ ໓ ແລ້ວ ບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໓ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ຜົນ ໓ ແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໓ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໓”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນໄດ້ຜົນ ໒ ແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໒ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນໄດ້ຜົນ ໒ ແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໒ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນໄດ້ໂສດາປັດຕິຜົນແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນໄດ້ໂສດາປັດຕິຜົນແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ”

[໔໑໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ຜົນ ໓ ແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໓ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ມັກ ໔ ແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກ ມັກ ໔ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍມັກ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນໄດ້ຜົນ ໒ ແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກຜົນ ໒ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜົນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນໄດ້ມັກ ໓ ແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມຈາກມັກ ໓ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍມັກ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນໄດ້ໂສດາປັດຕິຜົນແລ້ວ ແລະບໍ່ເສື່ອມ ຈາກໂສດາປັດຕິຜົນນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນໄດ້ມັກ ໒ ແລ້ວ ແລະບໍ່
ເສື່ອມຈາກມັກ ໒ ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຈຶ່ງເປັນຜູ້
ບໍລິບູນດ້ວຍມັກ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອຸປະຣາປິສະມັນນາກະຕະກະຖາ ຈິບ

໑໐. ສັບພະສັນໂຍຊະນັບປະທານະກະຖາ (໔໒)

ວ່າດ້ວຍການລະສັງໂຍດທັງປວງ

[໔໑໓] ສກ. ການລະສັງໂຍດທັງປວງ ເປັນອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການລະສັງໂຍດ ໓ ຢ່າງໄດ້ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນໂສດາປັດຕິຜົນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການລະສັງໂຍດ ໓ ຢ່າງໄດ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນໂສດາປັດ
ຕິຜົນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ”

[໔໑໔] ສກ. ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໑໕] ສກ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເປົາບາງແຫ່ງກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນສະກະທາຄາມິຜິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມເປົາບາງແຫ່ງກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນສະກະທາຄາມິຜິນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ”

ສກ. ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໑໖] ສກ. ລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອຽດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອຽດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການລະກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດໄດ້ເດັດຂາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນອະນາຄາມິຜິນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການລະກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດໄດ້ເດັດຂາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນອະນາຄາມິຜິນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ”

ສກ. ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການລະຮູບປະຣາຄະ ອະຮູບປະຣາຄະ ມານະ ອຸດທັດຈະ ແລະອະວິດຊາໄດ້ເດັດຂາດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນອະຣະຫັດຕະຜິນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການລະຮູບປະຣາຄະ ອະຮູບປະຣາຄະ ມານະ ອຸດທັດຈະ ແລະອະວິດຊາໄດ້ເດັດຂາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນອະຣະຫັດຕະຜິນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ລະສັງໂຍດທັງປວງໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ”

[໔໑໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ ການລະສັງໂຍດທັງປວງ ເປັນອະຣະຫັດຕະຜົນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສັງໂຍດທັງປວງ ພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສັງໂຍດທັງປວງພຣະອະຣະຫັນລະໄດ້ແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການລະສັງໂຍດທັງປວງ ເປັນອະຣະຫັດຕະຜົນ”

ສັບພະສັນໂຍຊະນັບປະທານະກະຖາ ຈົບ

ຈະຕຸດຖະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ຄືທິດສະອະຣະຫາຕິກະຖາ	໒. ອຸປະປັດຕິກະຖາ
໓. ອະນາສະວະກະຖາ	໔. ສະມັນນາກະຕະກະຖາ
໕. ອຸປະກຂາສະມັນນາກະຕະກະຖາ	໖. ໂພທິຍາພຸດໂທຕິກະຖາ
໗. ລັກຂະນະກະຖາ	໘. ນິຍາໂມກກັນຕິກະຖາ
໙. ອຸປະຣາປິສະມັນນາກະຕະກະຖາ	
໑໐. ສັບພະສັນໂຍຊະນັບປະທານະກະຖາ	

໕. ປັນຈະມະວັກ

໑. ວິມຸດຕິຍານ (໔໓)

ວ່າດ້ວຍຄວາມລຸດພົ້ນ

[໔໑໘] ສກ. ວິມຸດຕິຍານ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານທັງໝົດນັ້ນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັດຈະເວກຂະນະຍານ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານຂອງພຣະໂສດາບັນ ເປັນຍານຂອງຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານຂອງພຣະສະກະທາຄາມິ ເປັນຍານຂອງຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານຂອງພຣະອະນາຄາມີ ເປັນຍານຂອງຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານຂອງພຣະອະຣະຫັນ ເປັນຍານຂອງຜູ້ເຖິງ ໄດ້ ບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໑໙] ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍສະກະທາຄາມີຜົນຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມີຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍອະນາຄາມີຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມີຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍອະຣະຫັດຕະຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໒໐] ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍໂສດາປັດຕິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວ ແລະວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນ ແລ້ວ ແລະວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍສະກະທາຄາມິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວ ແລະວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນ ແລ້ວ ແລະວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍອະນາຄາມິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວ ແລະ ວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະນາຄາມິຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນ ແລ້ວ ແລະວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍອະຣະຫັດຕະຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນແລ້ວ ແລະ ວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມຸດຕິຍານຂອງບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ຊື່ວ່າລຸດພົ້ນ ແລ້ວ ແລະວິມຸດຕິຍານນັ້ນເປັນຍານຂອງຜູ້ໄດ້ບັນລຸຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ວິມຸດຕິກະຖາ ຈົບ

໒. ອະເສກຂະຍານະກະຖາ (໔໔)

ວ່າດ້ວຍຍານຂອງພຣະອະເສຂະ

[໔໒໑] ສກ. ພຣະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະເສຂະຍ່ອມຮູ້ເຫັນທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ເຂົ້າເຖິງທຳຂອງພຣະອະເສຂະທີ່ຕົນເຫັນ ຮູ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຖືກຕ້ອງດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະເສຂະບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ບໍ່ເຂົ້າເຖິງທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ທີ່ຕົນບໍ່ເຫັນ ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ບໍ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍກາຍຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະເສຂະບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ບໍ່ເຂົ້າເຖິງທຳຂອງພຣະອະເສຂະທີ່ຕົນບໍ່ເຫັນ ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ບໍ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍກາຍຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະໄດ້”

ສກ. ພຣະອະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະໄດ້ ພຣະອະເສຂະຍ່ອມຮູ້ ຍ່ອມເຫັນທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງທຳຂອງພຣະອະເສຂະທີ່ຕົນເຫັນ ຮູ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ຖືກຕ້ອງດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະໄດ້ ພຣະເສຂະຍ່ອມຮູ້ ຍ່ອມເຫັນທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງທຳຂອງພຣະອະເສຂະທີ່ຕົນເຫັນ ຮູ້ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ ຖືກຕ້ອງດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໔] ສກ. ພຣະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະ ພຣະເສຂະບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ບໍ່ເຂົ້າເຖິງທຳຂອງພຣະອະເສຂະທີ່ຕົນບໍ່ເຫັນ ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ ບໍ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະ ພຣະອະເສຂະບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຫັນທຳຂອງພຣະອະເສຂະ ບໍ່ເຂົ້າເຖິງທຳຂອງພຣະອະເສຂະທີ່ຕົນບໍ່ເຫັນ ບໍ່ຮູ້ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວບໍ່ຖືກຕ້ອງດ້ວຍກາຍຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນມີຍານໃນໂສດາປັດຕິມັກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ມີຍານໃນໂສດາປັດຕິຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ
ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນ ມີຍານໃນອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໒໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະເສຂະມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານພຣະອານິນຍັງເປັນພຣະເສຂະຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງມີພຣະຄຸນອັນ
ຍິ່ງ ພຣະສາຣີບຸດເຖຣະ ພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະເຖຣະ ຕ່າງກໍມີຄຸນອັນຍິ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທາກທ່ານພຣະອານິນຍັງເປັນພຣະເສຂະຮູ້ວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງມີພຣະຄຸນ
ອັນຍິ່ງ ພຣະສາຣີບຸດເຖຣະ ພຣະມະຫາໂມກຄັນລານະເຖຣະ ຕ່າງກໍມີຄຸນອັນຍິ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ
ຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະເສຂະກໍມີຍານຂອງພຣະອະເສຂະໄດ້”

ອະເສກຂະຍານະກະຖາ ຈົບ

໓. ວິປະຣິຕະກະຖາ (໔໕)

ວ່າດ້ວຍຍານວິປະຣິດ

[໔໒໘] ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວິປະລາດໃນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ທຸ່ງວ່າທຸ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວິປະລາດໃນສະພາວະທຳທີ່ເປັນທຸກວ່າເປັນສຸກ ຯລຯ ທີ່ເປັນອະນັດຕາ ວ່າ
ເປັນອັດຕາ ຯລຯ ທີ່ບໍ່ງາມວ່າງາມໄດ້ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນກຸສົນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຍານເປັນກຸສົນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້”

ສກ. ຄວາມວິປະລາດໃນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ທ່ຽງວ່າທ່ຽງ ແລະຄວາມວິປະລາດນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ ແລະຍານນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວິປະລາດໃນສະພາວະທຳທີ່ເປັນທຸກວ່າເປັນສຸກ ຯລຯ ທີ່ເປັນອະນັດຕາວ່າເປັນອັດຕາ ຯລຯ ທີ່ບໍ່ງາມວ່າງາມ ແລະຄວາມວິປະລາດນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ ແລະຍານນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔] ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ ແລະຍານນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວິປະລາດໃນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ທ່ຽງວ່າທ່ຽງ ແລະຄວາມວິປະລາດນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ ແລະຍານນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວິປະລາດໃນສະພາວະທຳທີ່ເປັນທຸກວ່າເປັນສຸກ ຯລຯ ທີ່ເປັນອະນັດຕາວ່າເປັນອັດຕາ ຯລຯ ທີ່ບໍ່ງາມວ່າງາມ ແລະຄວາມວິປະລາດນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕] ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້”

ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້ ພຣະອະຣະຫັນເພິ່ງເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວິປະລາດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວິປະລາດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັນຍາວິປະລາດ ຈິດຕະວິປະລາດ ທິດຖິວິປະລາດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັນຍາວິປະລາດ ຈິດຕະວິປະລາດ ທິດຖິວິປະລາດຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສັນຍາວິປະລາດ ຈິດຕະວິປະລາດ ທິດຖິວິປະລາດຂອງພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມວິປະລາດຂອງພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່”

[໔໒໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປະຖະວິກະສິນຍ່ອມຜາກົດແກ່ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ເປັນດິນລ້ວນ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມຈຶ່ງວິປະຣິດ

ສກ. ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດິນມີຢູ່ ແລະບາງຄົນທີ່ເຂົ້າປະຖະວິກະສິນຈາກດິນກໍມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກດິນມີຢູ່ ແລະບາງຄົນທີ່ເຂົ້າປະຖະວິກະສິນຈາກດິນກໍມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້”

ສກ. ດິນມີຢູ່ ແລະຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າປະຖະວິກະສິນຈາກດິນ ວິປະຣິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານມີຢູ່ ແຕ່ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີນິບພານເປັນອາລົມຈາກນິບພານ ກໍ
ວິປະຣິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນ
ເປັນອາລົມ ວິປະຣິດໄດ້”

ວິປະຣິຕະກະຖາ ຈົບ

໔. ນິຍາມກະຖາ (໔໖)

ວ່າດ້ວຍນິຍາມ

[໔໒໘] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນ ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນ ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ອະນິຍາມ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນບໍ່ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ອະນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນບໍ່ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ອະນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ອະນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໒໙] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີນິຍາມເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ມີສຳມັບປະທານ ຯລຯ ມີອິດທິບາດ ຯລຯ ມີອິນຊີ ຯລຯ ມີພະລະ ຯລຯ ມີໂພດຊົງ ເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີນິຍາມເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີນິຍາມເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ບໍ່ມີໂພດຊົງ ເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີໂພດຊົງເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້”

[໔໓໐] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນມີຍານໃນໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິປັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນມີຍານໃນໂສດາປັດຕິຜົນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິປັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະຜົນ ມີຍານໃນອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໓໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ໄດ້ວ່າ “ບຸກຄົນນີ້ຈັກກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມ ຄວນເພື່ອບັນລຸທຳໄດ້” ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງຮູ້ໄດ້ວ່າ “ບຸກຄົນນີ້ຈັກກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມ ຄວນເພື່ອບັນລຸທຳໄດ້” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນມີຍານເພື່ອໄປສູ່ນິຍາມໄດ້”

ນິຍາມະກະຖາ ຈົບ

໕. ປະຕິສຳພິທາກະຖາ (໔໗)

ວ່າດ້ວຍປະຕິສຳພິທາ

[໔໓໒] ສກ. ຍານທັງປວງເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສົມມຸດຕິຍານເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສົມມຸດຕິຍານເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊົນເຫຼົ່າໃດຮູ້ສົມມຸດ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດເປັນຜູ້ເຖິງປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທັງປວງເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ (ຍານທີ່ກຳນົດຮູ້ໃຈຜູ້ອື່ນ) ເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຈໂຕປະຣິຍະຍານເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊົນເຫຼົ່າໃດຮູ້ຈິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນທັງໝົດເປັນຜູ້ເຖິງປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານທັງປວງເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບັນຍາທັງປວງເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັນຍາທັງປວງເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມມີປັນຍາ ປັນຍານັ້ນເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີອາໂປກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີເຕໂຊກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີວາໂຍກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີນິລະກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີປິຕະກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີໂລຫິຕະກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີໂອທາຕະກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອາກາສານັນຈາຍະຕະນະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີວິນຍານັນຈາຍະຕະນະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະເປັນອາລົມ ຯລຯ ຖວາຍທານ ຯລຯ ຈິວອນ ຯລຯ ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຖວາຍຄິລານະປັດໄຈເພສັດ ບໍຣິຂານ ມີປັນຍາ ປັນຍານັ້ນເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໓໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍານທັງປວງເປັນປະຕິສຳພິທາ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໂລກຸດຕະຣະປັນຍາມີຢູ່ ໂລກຸດຕະຣະປັນຍານັ້ນບໍ່ເປັນປະຕິສຳພິທາແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຍານທັງປວງຈຶ່ງເປັນປະຕິສຳພິທາ

ປະຕິສຳພິທາກະຖາ ຈົບ

໖. ສົມມຸດຕິຍານະກາຖາ (໔໗)

ວ່າດ້ວຍສົມມຸດຕິຍານ

[໔໓໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສົມມຸດຕິຍານມີສັດຈະເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມມີຍານຢູ່ ແລະປະຖະວິກະສິນເປັນສົມມຸດສັດຈະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີປະຖະວິກະສິນເປັນອາລົມມີຍານຢູ່ ແລະປະຖະວິກະສິນເປັນສົມມຸດສັດຈະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສົມມຸດຕິຍານມີສັດຈະເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສົມມຸດຕິຍານມີສັດຈະເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດທີ່ມີອາໂປກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີເຕໂຊກະສິນເປັນອາລົມ ຯລຯ ຜູ້ຖວາຍຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານມີຍານຢູ່ ແລະຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານເປັນສົມມຸດສັດຈະ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຜູ້ຖວາຍຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານມີຍານຢູ່ ແລະຄຶລານະປັດຈະຍະເພສັດບໍຣິຂານເປັນສົມມຸດສັດຈະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສົມມຸດຕິຍານມີສັດຈະເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ”

[໔໖໕] ສກ. ສົມມຸດຕິຍານມີສັດຈະເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນກຳນົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກໄດ້ດ້ວຍຍານນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສົມມຸດຕິຍານະກາຖາ ຈົບ

ກ. ຈິດຕາຣຳມະນະກະຖາ (໔໖)

ວ່າດ້ວຍຍານມີຈິດເປັນອາລົມ

[໔໖໖] ສກ. ເຈໂຕປະຣິຍະຍານມີຈິດເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບາງຄົນຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດທີ່ມີຣາຄະວ່າ ຈິດມີຣາຄະ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບາງຄົນຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດທີ່ມີຣາຄະວ່າ ຈິດມີຣາຄະມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານມີຈິດເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ”

ສກ. ບາງຄົນຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດທີ່ປາສະຈາກຣາຄະວ່າ ຈິດປາສະຈາກຣາຄະ ຯລຯ ຈິດມີໂທສະ ຯລຯ ຈິດປາສະຈາກໂທສະ ຯລຯ ຈິດມີໂມຫະ ຯລຯ ຈິດປາສະຈາກໂມຫະ ຯລຯ ຈິດຫົດຫູ່ ຯລຯ ຈິດຟຸ້ງຊ່ານ ຯລຯ ຈິດເປັນມະຫັກຄະຕະ ຯລຯ ຈິດບໍ່ເປັນມະຫັກຄະຕະ ຯລຯ ຈິດມີຈິດອື່ນຢຶ່ງກວ່າ ຯລຯ ຈິດບໍ່ມີຈິດອື່ນຢຶ່ງກວ່າ ຯລຯ ຈິດເປັນສະມາທິ ຯລຯ ຈິດບໍ່ເປັນສະມາທິ ຯລຯ ຈິດລຸດພົ້ນ ຯລຯ ຈິດບໍ່ລຸດພົ້ນວ່າ “ຈິດບໍ່ລຸດພົ້ນ” ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບາງຄົນຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດທີ່ບໍ່ລຸດພົ້ນວ່າ “ຈິດບໍ່ລຸດພົ້ນ” ມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານມີຈິດເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອື່ນເປັນອາລົມ”

[ແລກ] ສກ. ຍານທີ່ມີຜັດສະເປັນອາລົມ ຄວນຮຽກວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຍານທີ່ມີຜັດສະເປັນອາລົມ ຄວນຮຽກວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານມີຈິດເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອື່ນເປັນອາລົມ”

ສກ. ຍານທີ່ມີເວທະນາເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີສັນຍາເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີເຈຕະນາເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີຈິດເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີສັດທາເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີວິຣິຍະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີສະຕິເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີສະມາທິເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີປັນຍາເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີຣາຄະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີໂທສະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີໂມຫະເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະໂນດຕັບປະເປັນອາລົມ ຄວນຮຽກວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຍານມີອະໂນດຕັບປະເປັນອາລົມ ຄວນຮຽກວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານມີຈິດເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອື່ນເປັນອາລົມ”

ສກ. ຍານທີ່ມີຜັດສະເປັນອາລົມ ບໍ່ຄວນຮຽກວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານນັ້ນເປັນຜັດສະປະຣິຍະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານມີເວທະນາເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີສັນຍາເປັນອາລົມ ຯລຯ ມີອະໂນດຕັບປະເປັນອາລົມ ບໍ່ຄວນຮຽກວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານນັ້ນເປັນອະໂນດຕັບປະຣິຍະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໖໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານມີຈິດເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເປັນເຈໂຕປະຣິຍະຍານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກເປັນເຈໂຕປະຣິຍະຍານ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈໂຕປະຣິຍະຍານມີຈິດເທົ່ານັ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ມີທຳອິນເປັນອາລົມ”

ຈິດຕາຣຳມະນະກະຖາ ຈົບ

໘. ອະນາຄະຕະຍານະກະຖາ (໕໐)

ວ່າດ້ວຍອະນາຄະຕະຍານ

[໔໖໙] ສກ. ອະນາຄະຕະຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄະຕະຍານນັ້ນຮູ້ອະນາຄົດໄດ້ໂດຍມູນ ໂດຍເຫດ ໂດຍແຫຼ່ງກຳເນີດ ໂດຍຕົ້ນກຳເນີດ ໂດຍບໍ່ເກີດ ໂດຍສະມຸດຖານ ໂດຍເຫດເຄື່ອງຫຼໍ່ລ້ຽງ ໂດຍອາລົມ ໂດຍປັດໄຈ ໂດຍສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະນາຄະຕະຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄະຕະຍານນັ້ນຮູ້ຄວາມເປັນເຫດປັດໄຈ ຄວາມເປັນອາຣຳມະນະປັດໄຈ ຄວາມເປັນອະທິປະຕິປັດໄຈ ຄວາມເປັນອະນັນຕະຣະປັດໄຈ ຄວາມເປັນສະມະນັນຕະຣະປັດໄຈ ທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະນາຄະຕະຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂຄຕະຣະພູບຸກຄົນມີຍານໃນໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິປັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂສດາປັດຕິຜົນ ມີຍານໃນໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະຜົນ ມີຍານໃນອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະນາຄະຕະຍານມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອານົນ ອັນຕະລາຍ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ອັນຕະລາຍຈາກໄຟ (໒) ອັນຕະລາຍຈາກນໍ້າ (໓) ອັນຕະລາຍຈາກການແຕກຄວາມສາມັກຄີ ຈັກມີແກ່ນະຄອນປາຕະລີບຸດ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະນາຄະຕະຍານຈຶ່ງມີຢູ່

໗. ປັດຈຸບັນນະຍານະກະຖາ (໕໑)

ວ່າດ້ວຍປັດຈຸບັນນະຍານ

[໔໔໑] ສກ. ປັດຈຸບັນນະຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຮູ້ຍານນັ້ນໄດ້ດ້ວຍປັດຈຸບັນນະຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຮູ້ຍານນັ້ນໄດ້ດ້ວຍປັດຈຸບັນນະຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຮູ້ຍານນັ້ນວ່າເປັນຍານ ໄດ້ດ້ວຍປັດຈຸບັນນະຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູ້ຍານນັ້ນວ່າເປັນຍານ ໄດ້ດ້ວຍປັດຈຸບັນນະຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານນັ້ນເປັນອາລົມຂອງປັດຈຸບັນນະຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານນັ້ນເປັນອາລົມຂອງປັດຈຸບັນນະຍານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຖືກຕ້ອງຜິດສະນັ້ນດ້ວຍຜິດສະນັ້ນ ສະເຫວີຍເວທະນານັ້ນດ້ວຍເວທະນານັ້ນ ຈຳສັນຍານັ້ນດ້ວຍສັນຍານັ້ນ ຈົງໃຈເຈຕະນານັ້ນດ້ວຍເຈຕະນານັ້ນ ຄິດຈິດນັ້ນດ້ວຍຈິດນັ້ນ ນຶກ

ວິຕົກນັ້ນດ້ວຍວິຕົກນັ້ນ ຕອງວິຈານນັ້ນດ້ວຍວິຈານນັ້ນ ເອີບອິມປິຕິນັ້ນດ້ວຍປິຕິນັ້ນ ຣະລິກສະຕິນັ້ນດ້ວຍສະຕິນັ້ນ ຮູ້ຊັດແຈ້ງປັນຍານັ້ນດ້ວຍປັນຍານັ້ນ ຕັດດາບນັ້ນດ້ວຍດາບນັ້ນ ຖາກຂວານນັ້ນດ້ວຍຂວານນັ້ນ ຖາກຜິງນັ້ນດ້ວຍຜິງນັ້ນ ຖາກມິດນັ້ນດ້ວຍມິດນັ້ນ ຫຍິບເຂັມນັ້ນດ້ວຍເຂັມນັ້ນ ລູບຄຳປາຍນີ້ວມີນັ້ນດ້ວຍປາຍນີ້ວມີນັ້ນ ລູບຄຳປາຍດັງນັ້ນດ້ວຍປາຍດັງນັ້ນ ລູບຄຳກະໝ່ອມນັ້ນດ້ວຍກະໝ່ອມນັ້ນ ລ້າງຄູດນັ້ນດ້ວຍຄູດນັ້ນ ລ້າງມູນນັ້ນດ້ວຍມູນນັ້ນ ລ້າງນ້ຳລາຍນັ້ນດ້ວຍນ້ຳລາຍນັ້ນ ລ້າງນ້ຳໜອງນັ້ນດ້ວຍນ້ຳໜອງນັ້ນ ລ້າງເລືອດນັ້ນດ້ວຍເລືອດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ປັດຈຸບັນນະຍານມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເມື່ອພຣະໂຍຄາວະຈອນເຫັນສັງຂານທັງປວງໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທຸ່ງແລ້ວ ກໍເປັນອັນເຫັນຍານນັ້ນ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທຸ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກເມື່ອພຣະໂຍຄາວະຈອນເຫັນສັງຂານທັງປວງໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທຸ່ງແລ້ວ ກໍເປັນອັນເຫັນຍານນັ້ນໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະບໍ່ທຸ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ປັດຈຸບັນນະຍານມີຢູ່”

ປັດຈຸບັນນະຍານະກະຖາ ຈົບ

໑໐. ຜະລະຍານະກະຖາ (໕໒)

ວ່າດ້ວຍຜະລະຍານ

[໔໔໓] ສກ. ພຣະສາວົກມີຜະລະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໒ ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາວົກກຳນົດຜົນອັນເປັນຄຸນສົມບັດຂອງຕົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສາວົກມີຜະລະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການຮູ້ຄວາມຍິ່ງແລະຢ່ອນແຫ່ງຜົນ ການຮູ້ຄວາມຍິ່ງແລະຢ່ອນແຫ່ງອິນຊີ ການຮູ້ຄວາມຍິ່ງແລະຢ່ອນແຫ່ງບຸກຄົນ ຂອງພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສາວົກມີຜະລະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການປັນຍັດ ຂັ້ນ ອາຍະຕະນະ ທາດ ສັດຈະ ອິນຊີ ບຸກຄົນ ຂອງພຣະສາວົກ ມີ ຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສາວົກມີຜະລະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາວົກເປັນພຣະຊົນນະເຈົ້າ ເປັນພຣະສາດສະດາ ເປັນພຣະສຳມາສຳພຸດທະ ເຈົ້າ ເປັນພຣະສັບພັນຍູ ເປັນພຣະສັບພະທັດສາວົ ເປັນພຣະທຳມັດສາມີ ເປັນພຣະທຳມະປະຕິ ສະຣະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສາວົກມີຜະລະຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາວົກເປັນຜູ້ຢັ້ງມັກທີ່ຍັງບໍ່ເກີດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ມັກທີ່ຍັງບໍ່ມີຜູ້ໃຫ້ ກຳເນີດ ເປັນຜູ້ບອກມັກທີ່ຍັງບໍ່ມີຜູ້ບອກ ເປັນຜູ້ຮູ້ມັກ ເຂົ້າໃຈມັກ ສະຫຼາດໃນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສາວົກມີຜະລະຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສາວົກເປັນຜູ້ບໍ່ມີຍານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະສາວົກຈຶ່ງມີຜະລະຍານ ຯລຯ

ຜະລະຍານະກະຖາ ຈົບ

ປັນຈະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ວິມຸດຕິກະຖາ

໓. ວິປະຣິຕະກະຖາ

໕. ປະຕິສຳພິທາກະຖາ

໗. ຈິດຕາຣຳມະນະກະຖາ

໙. ປັດຈຸບປັນນະຍານະກະຖາ

໒. ອະເສກຂະຍານະກະຖາ

໔. ນິຍາມະກະຖາ

໖. ສົມມຸດຕິຍານະກະຖາ

໘. ອະນາຄະຕະຍານະກະຖາ

໑໐. ຜະລະຍານະກະຖາ

ມະຫາປັນນາດ ຈົບ

ລວມວັກທີ່ມີໃນມະຫາປັນນາດນີ້ ຄື

- ວັກທີ ໑ ເລີ່ມດ້ວຍປຸກຄະລະກະຖາ
- ວັກທີ ໒ ເລີ່ມດ້ວຍປະຣູປະທາຣະກະຖາ
- ວັກທີ ໓ ເລີ່ມດ້ວຍພະລະກະຖາ
- ວັກທີ ໔ ເລີ່ມດ້ວຍຄືທິດສະອະຣະທາຕິກະຖາ
- ວັກທີ ໕ ເລີ່ມດ້ວຍວິມຸດຕິກະຖາ

ຜ. ສັດຖະວັກ

໑. ນິຍາມກະຖາ (໕໓)

ວ່າດ້ວຍນິຍາມ

- [໔໔] ສກ. ນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ແມ່ນ
- ສກ. ນິຍາມເປັນນິບພານ ເປັນບ່ອນຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນເຊື່ອງ ເປັນບ່ອນເພີ່ງ ເປັນ
ບ່ອນໝາຍ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ
- ສກ. ນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກ
ປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ແມ່ນ
- ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ
- ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ແມ່ນ
- ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນເຊື່ອງມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນເພີ່ງມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນໝາຍ
ມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນໝັ້ນມີ ໒ ຢ່າງ ອຳມະຕະມີ ໒ ຢ່າງ ນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ
- ສກ. ນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?
ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທັງ ໒ ຢ່າງ ຍັງມີຄວາມສູງຕ່ຳ ຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມປະມົດ ຄວາມຍິ່ງ ແລະຢ່ອນ ເຂດແດນ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຮ່ອງຮອຍ ຊ່ອງວ່າງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີບຸກຄົນບາງພວກກ້າວລົງສູ່ນິຍາມ ໄດ້ນິຍາມ ໃຫ້ນິຍາມອຸບັດຂຶ້ນ ໃຫ້ອຸບັດຂຶ້ນ ດ້ວຍດີ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍດີ ໃຫ້ບັງເກີດ ໃຫ້ບັງເກີດໂດຍຍິ່ງ ໃຫ້ເກີດ ໃຫ້ເກີດດ້ວຍດີ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກກ້າວລົງສູ່ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ໄດ້ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງອຸບັດຂຶ້ນ ໃຫ້ອຸບັດຂຶ້ນດ້ວຍດີ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍດີ ໃຫ້ບັງເກີດ ໃຫ້ບັງເກີດໂດຍຍິ່ງໃຫ້ເກີດ ໃຫ້ເກີດດ້ວຍດີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໖] ສກ. ນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະກະທາຄາມິນິຍາມ ຯລຯ ອະນາຄາມິນິຍາມ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໕ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໕ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໕ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໕ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມິດສັດຕະນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມິດສັດຕະນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມັດຕະນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນິຍາມເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເມື່ອນິຍາມເກີດຂຶ້ນແລ້ວດັບໄປ ບຸກຄົນກໍຍັງເປັນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ນິຍາມຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

ປຣ. ເມື່ອມິດສັດຕະນິຍາມເກີດຂຶ້ນແລ້ວດັບໄປ ບຸກຄົນກໍຍັງເປັນຜູ້ບໍ່ແນ່ນອນຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ມີດສັດຕະນິຍາມຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

ນິຍາມກະຖາ ຈົບ

໒. ປະຕິດຈະສະມຸປະປາທະກະຖາ (໕໔)

ວ່າດ້ວຍປະຕິດຈະສະມຸບບາດ

[໔໔] ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນບ່ອນດັບ ເປັນບ່ອນຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນເຊື່ອງ ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ເປັນບ່ອນໝາຍ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນເຊື່ອງມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນເພິ່ງມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນໝາຍມີ ໒ ຢ່າງ ບ່ອນໝັ້ນມີ ໒ ຢ່າງ ອຳມະຕະມີ ໒ ຢ່າງ ນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທັງ ໒ ຢ່າງ ຍັງມີຄວາມສູງຕ່ຳ ຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມປະມົດ ຄວາມຍິ່ງແລະຢ່ອນ ເຂດແດນ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຮ່ອງຮອຍ ຊ່ອງວ່າງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔] ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊາເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານທີ່ເກີດຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານທີ່ເກີດຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເກີດຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານທີ່ເກີດຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນາມຮູບທີ່ເກີດຍ້ອນວິນຍານເປັນປັດໄຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນາມຮູບທີ່ເກີດຍ້ອນວິນຍານເປັນປັດໄຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະທີ່ເກີດຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງ ແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະທີ່ເກີດຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ປະຕິດຈະສະມຸບບາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈ ປຸງແຕ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “(ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ) ພິກຂຸ ທັງຫຼາຍ ຊະຣາມໍຣະນະທີ່ເກີດຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ ພຣະຕະຖາຄົດທັງຫຼາຍຈະອຸປັດຫຼືບໍ່ອຸປັດກໍ ຕາມ ທາດນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຢູ່ແລ້ວໂດຍແທ້ ເປັນເຫດຄວາມດຳລົງຢູ່ແຫ່ງທຳ ເປັນເຫດກຳນົດຄວາມ ແນ່ນອນແຫ່ງທຳ ຄືຄວາມທີ່ທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ພຣະຕະຖາຄົດຕັດສະຮູ້ຢູ່ ໄດ້ບັນລຸທາດນັ້ນ ເມື່ອຕັດສະຮູ້ແລ້ວ ຈຶ່ງຕັດບອກ ຊົງສະແດງ ບັນຍັດ ກໍ່ຕັ້ງ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ເຮັດໃຫ້ງ່າຍ ຂຶ້ນ” ຕັດວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງເບິ່ງ ຊະຣາມໍຣະນະທີ່ເກີດຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ ຊາດທີ່ເກີດຍ້ອນ ພົບເປັນປັດໄຈ ຯລຯ ສັງຂານທີ່ເກີດຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ພຣະຕະຖາຄົດທັງຫຼາຍຈະ ອຸປັດຫຼືບໍ່ອຸປັດກໍຕາມ ທາດນັ້ນໄດ້ຕັ້ງຢູ່ແລ້ວໂດຍແທ້ ຯລຯ” ແລະຕັດວ່າ “ທ່ານທັງຫຼາຍຈຶ່ງເບິ່ງ ສັງຂານທີ່ເກີດຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈດັ່ງນີ້ແລ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຄວາມຈິງແທ້ ຄວາມບໍ່ຜິດ ຄວາມບໍ່ເປັນແນວອື່ນ ຄືຄວາມທີ່ທຳນີ້ເປັນປັດໄຈ ມີຢູ່ໃນສະພາວະທຳນັ້ນ ດ້ວຍປະການແນວນີ້ ອັນນີ້ເຮົາຮຽກວ່າ ປະຕິດຈະສະມຸປະບາດ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ປະຕິດຈະສະມຸບບາດຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

[໔໕໑] ສກ. ຄວາມດຳລົງຢູ່ແຫ່ງທຳ ຄວາມກຳນົດຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງທຳ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດຂໍ້ວ່າ “ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ສັງຂານຈິ່ງມີ” ນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມດຳລົງຢູ່ແຫ່ງທຳ ຄວາມກຳນົດຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງທຳ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດຂໍ້ວ່າ “ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ສັງຂານຈິ່ງມີ” ນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຄວາມດຳລົງຢູ່ແຫ່ງທຳ ຄວາມກຳນົດຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງທຳ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດຂໍ້ວ່າ “ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ ວິນຍານຈິ່ງມີ” ນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໓ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໓ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໓ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໓ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມດຳລົງຢູ່ແຫ່ງທຳ ຄວາມກຳນົດຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງທຳ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດຂໍ້ວ່າ “ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ສັງຂານຈິ່ງມີ” ນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຄວາມດຳລົງຢູ່ແຫ່ງທຳ ຄວາມກຳນົດຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງທຳ ໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດຂໍ້ວ່າ “ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ ວິນຍານຈິ່ງມີ” ນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ຄວາມດຳລົງຢູ່ແຫ່ງທຳ ຄວາມກຳນົດຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງທຳໃນປະຕິດຈະສະມຸບບາດຂໍ້ວ່າ “ຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ ຊະຣາມໍຣະນະຈິ່ງມີ” ນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໑໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໑໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໑໒ ຢ່າງ ບ່ອນເຊື່ອງມີ ໑໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໑໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປະຕິດຈະສະມຸປະປາທະກະຖາ ຈົບ

໓. ສັດຈະກະຖາ (໕໕)

ວ່າດ້ວຍສັດຈະ

[໔໕໒] ສກ. ສັດຈະ ໔ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໔ ຢ່າງ ບ່ອນເຊື່ອງມີ ໔ ຢ່າງ ບ່ອນເພິ່ງມີ ໔ ຢ່າງ ບ່ອນໝາຍມີ ໔ ຢ່າງ ບ່ອນໝັ້ນມີ ໔ ຢ່າງ ອຳມະຕະມີ ໔ ຢ່າງ ນິບພານມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທັງ ໔ ຢ່າງ ຍັງມີຄວາມສູງຕ່ຳ ຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມປະນີດ ຄວາມຍິ່ງແລະຢ່ອນ ເຂດແດນ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຮ່ອງຮອຍ ຊ່ອງວ່າງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຂະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຂະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກທາງກາຍ ທຸກທາງໃຈ ຄວາມໂສກ ຄວາມຄຳຄວນຮ້ອງໄຫ້ ຄວາມລຳບາກກາຍ ຄວາມລຳບາກໃຈ ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມຸທະຍະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມຸໄທເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມຸທະຍະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຕັນຫາ ພະວະຕັນຫາ ວິພະວະຕັນຫາເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັກຄະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັກຄະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຂະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກທາງກາຍ ທຸກທາງໃຈ ຄວາມໂສກ ຄວາມຄຳຄວນຮ້ອງໄຫ້ ຄວາມລຳບາກ
ກາຍ ຄວາມລຳບາກໃຈ ຄວາມຄັບແຄ້ນໃຈເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຂະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມຸໄທເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມຸທະຍະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຕັນຫາ ພະວະຕັນຫາ ວິພະວະຕັນຫາເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມຸທະຍະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກຄະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກຄະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕໓] ສກ. ນິໂຣທະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິໂຣດກຳເປັນສະພາວະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຂະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ທຸກກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣທະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິໂຣດກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມຸທະຍະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ສະມຸໄທກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣທະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິໂຣດກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກຄະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ມັກກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຂະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແຕ່ທຸກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິໂຣທະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແຕ່ນິໂຣດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມຸທະຍະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແຕ່ສະມຸໄທເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິໂຣທະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແຕ່ນິໂຣດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັກຄະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແຕ່ມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິໂຣທະສັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແຕ່ນິໂຣດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັດຈະ ໔ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດຈະ ໔ ແນວນີ້ ເປັນຂອງແທ້ ບໍ່ຜິດ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ ສັດຈະ ໔ ຢ່າງອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ຄຳວ່າ ນີ້ທຸກ ເປັນຂອງແທ້ ບໍ່ຜິດ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ (໒) ຄຳວ່າ ນີ້ສະມຸໄທ ຯລຯ (໓) ຄຳວ່າ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ ຯລຯ (໔) ຄຳວ່າ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ເປັນຂອງແທ້ ບໍ່ຜິດ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັດຈະ ໔ ຢ່າງນີ້ ເປັນຂອງແທ້ ບໍ່ຜິດ ບໍ່ເປັນແນວອື່ນ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສັດຈະ ໔ ຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

ສັດຈະກະຖາ ຈົບ

໔. ອາຣຸບປະກະຖາ (໕໖)

ວ່າດ້ວຍອະຣຸບຊານ

[໔໕໕] ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ
(ເປັນອະສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ເປັນນິບພານ ເປັນບ່ອນຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນ
ເຊື່ອງ ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ເປັນບ່ອນໝາຍ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງນິບພານກໍ
ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ
ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານະຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນ
ສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານະຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ເປັນເຫດເຂົ້າເຖິງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ເປັນເຫດເຂົ້າເຖິງສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອາກາສານັ້ນຈາຍະຕະນະຊານ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອາກາສານັ້ນຈາຍະຕະນະຊານ ມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາສານັ້ນຈາຍະຕະນະຊານເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະຣູບຊານ ໔ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະຣູບຊານ ໔ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຳບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກອະຣູບຊານ ໔ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຳບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະຣູບຊານ ໔ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ”

ອາຣຸປປະກະຖາ ຈົບ

໕. ນິໂຣທະສະມາປັດຕິກະຖາ (໕ກ)

ວ່າດ້ວຍນິໂຣທະສະມາປັດ

[໔໕໗] ສກ. ນິໂຣທະສະມາປັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະ ຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິໂຣທະສະມາບັດເປັນນິບພານ ເປັນບ່ອນຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນເຊື່ອງ ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ເປັນບ່ອນໝາຍ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣທະສະມາບັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິໂຣທະສະມາບັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກເຂົານິໂຣທະສະມາບັດ ໄດ້ນິໂຣທະສະມາບັດ ໃຫ້ນິໂຣທະສະມາບັດອຸບັດຂຶ້ນ ໃຫ້ອຸບັດຂຶ້ນດ້ວຍດີ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍດີ ໃຫ້ບັງເກີດ ໃຫ້ບັງເກີດໂດຍຍິ່ງ ໃຫ້ເກີດ ໃຫ້ເກີດດ້ວຍດີ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກເຂົາສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ໄດ້ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງອຸບັດຂຶ້ນ ໃຫ້ອຸບັດຂຶ້ນດ້ວຍດີ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນ ໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍດີ ໃຫ້ບັງເກີດ ໃຫ້ບັງເກີດໂດຍຍິ່ງ ໃຫ້ເກີດ ໃຫ້ເກີດດ້ວຍດີ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕] ສກ. ຄວາມຜ່ອງແຜ້ວ ຄວາມອອກຈາກນິໂຣທະສະມາບັດ ຜາກົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມຜ່ອງແຜ້ວ ຄວາມອອກຈາກສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຜາກົດ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວະຈິສັງຂານຂອງຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດຢູ່ດັບໄປກ່ອນ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ກາຍສັງຂານຈິງດັບ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຈິດສັງຂານຈິງດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວະຈີສັງຂານຂອງຜູ້ເຂົ້າສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງຢູ່ດັບໄປກ່ອນ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ກາຍສັງຂານຈຶ່ງດັບ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຈິດຕະສັງຂານຈຶ່ງດັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດຕະສັງຂານຂອງຜູ້ອອກຈາກນິໂຣທະສະມາບັດເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ກາຍສັງຂານຈຶ່ງເກີດ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ວະຈີສັງຂານຈຶ່ງເກີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດຕະສັງຂານຂອງຜູ້ອອກຈາກສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ກາຍສັງຂານຈຶ່ງເກີດ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ວະຈີສັງຂານຈຶ່ງເກີດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜັດສະທັງ ໓ ຄື (໑) ສູນຍະຕະຜັດສະ (໒) ອະນິມິດຕະຜັດສະ (໓) ອັບປະນິທິຕະຜັດສະ ຍ່ອມຖືກຕ້ອງຜູ້ອອກຈາກນິໂຣດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະທັງ ໓ ຄື (໑) ສູນຍະຕະຜັດສະ (໒) ອະນິມິດຕະຜັດສະ (໓) ອັບປະນິທິຕະຜັດສະ ຍ່ອມຖືກຕ້ອງຜູ້ອອກຈາກສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດຂອງຜູ້ອອກຈາກນິໂຣທະສະມາບັດແລ້ວ ຍ່ອມນ້ອມໄປສູ່ວິເວກ ອຸງໄປສູ່ວິເວກ ໂອນໄປສູ່ວິເວກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດຂອງຜູ້ອອກຈາກສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ແລ້ວຍ່ອມນ້ອມໄປສູ່ວິເວກ ອຸງໄປສູ່ວິເວກ ໂອນໄປສູ່ວິເວກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕໙] ປຣ. ທ່ານຍ່ອມຮັບວ່າ “ນິໂຣທະສະມາບັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ນິໂຣທະສະມາບັດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ນິໂຣທະສະມາບັດຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

ນິໂຣທະສະມາບັດຕິກະຖາ ຈົບ

໖. ອາກາສະກະຖາ (໕໘)

ວ່າດ້ວຍອາກາດ

[໔໖໐] ສກ. ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະຕະ)ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາກາດເປັນນິບພານ ເປັນບ່ອນຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນເຊື່ອງ ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ເປັນບ່ອນໝາຍ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີບຸກຄົນບາງພວກເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນອາກາດໃຫ້ເປັນອາກາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີບຸກຄົນບາງພວກເຮັດສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງໃຫ້ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີບຸກຄົນບາງພວກເຮັດອາກາດບໍ່ໃຫ້ເປັນອາກາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີບຸກຄົນບາງພວກເຮັດສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງໃຫ້ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອາກາດນົກທັງຫຼາຍບິນໄປໄດ້ ດວງຈັນແລະດວງອາທິດໂຄຈອນໄປໄດ້ ດວງດາວທັງຫຼາຍໂຄຈອນໄປໄດ້ ຜູ້ມີລິດທັງຫຼາຍສະແດງລິດໄດ້ ຊົນທັງຫຼາຍແກວ່ງແຂນໄດ້ ໂບກມີ

ໄດ້ ດຶກກ້ອນດິນໄປໄດ້ ດຶກລູກຊຸບໄປໄດ້ ແຜງລິດໄດ້ ແຜງສອນໄປໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນົກທັງຫຼາຍບິນໄປໄດ້ ດວງຈັນ ແລະດວງອາທິດໂຄຈອນໄປໄດ້ ດວງດາວທັງຫຼາຍໂຄຈອນໄປໄດ້ ຜູ້ມີລິດທັງຫຼາຍສະແດງລິດໄດ້ ຊົນທັງຫຼາຍແກວ່ງແຂນໄດ້ ໂບກມືໄດ້ ດຶກກ້ອນດິນໄປໄດ້ ດຶກລູກຊຸບໄປໄດ້ ແຜງລິດໄດ້ ແຜງສອນໄປໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໖໑] ສກ. ຊົນທັງຫຼາຍລ້ອມອາກາດເຮັດໃຫ້ເປັນເຮືອນ ເຮັດໃຫ້ເປັນສາງໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊົນທັງຫຼາຍລ້ອມສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ເຮັດໃຫ້ເປັນເຮືອນ ເຮັດໃຫ້ເປັນສາງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຊຸດນ້ຳສ້າງ ບ່ອນທີ່ບໍ່ແມ່ນອາກາດກຳກາຍເປັນອາກາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ກຳກາຍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຖົມບໍ່ນ້ຳປ່າວ ບັນຈຸສາງປ່າວ ໝໍ້ປ່າວໃຫ້ເຕັມຢູ່ ອາກາດຫາຍໄປໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງຫາຍໄປໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໖໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອາກາດຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

ອາກາສະກະຖາ ຈົບ

໗. ອາກາໂສສະນິທັດສະໂນຕິກະຖາ (໕໙)

ວ່າດ້ວຍອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້

[໔໖໓] ສກ. ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາກາດເປັນຮູບ ເປັນຮູປາຍະຕະນະ ເປັນຮູບທາດ ເປັນສີຂຽວ ສີເຫຼືອງ ສີແດງ ສີຂາວ ເປັນຂອບເຂດແຫ່ງຈັກຊຸວິນຍານ ກະທົບທີ່ຈັກຊຸ ມາສູ່ຄອງຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະອາກາດ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະອາກາດ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະອາກາດຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະອາກາດ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ”

[໔໖໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານເຫັນຊ່ອງຂອງຕົ້ນໄມ້ ໒ ຕົ້ນ ຊ່ອງເສົາ ໒ ຕົ້ນ ຊ່ອງລູກດານ ຊ່ອງໜ້າຕ່າງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານເຫັນຊ່ອງຂອງຕົ້ນໄມ້ ໒ ຕົ້ນ ຊ່ອງເສົາ ໒ ຕົ້ນ ຊ່ອງລູກດານ ຊ່ອງໜ້າຕ່າງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອາກາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້”

ໂອກາໂສສະນິທັດສະໂນຕິກະຖາ ຈົບ

໘. ປະຖະວິທາດຖະສະນິທັດສະນາຕິອາທິກະຖາ (໖໐)

ວ່າດ້ວຍປະຖະວິທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ ເປັນຕົ້ນ

[໔໖໔] ສກ. ປະຖະວິທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຖະວິທາດເປັນຮູບ ເປັນຮູປາຍະຕະນະ ເປັນຮູບທາດ ເປັນສີຂຽວ ສີເຫຼືອງ ສີແດງ ສີຂາວ ເປັນຂອບເຂດແຫ່ງຈັກຊວິນຍານ ກະທົບຈັກຊຸ ມາສູ່ຄອງຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຖະວິທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະປະຖະວິທາດ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະປະຖະວິທາດ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະປະຖະວິທາດ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະປະຖະວິທາດ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊວິນຍານ”

[໔໖໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ປະຖະວິທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານເຫັນແຜ່ນດິນ ແຜ່ນຫີນ ພູເຂົາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານເຫັນແຜ່ນດິນ ແຜ່ນຫີນ ພູເຂົາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ປະຖະວິທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອາໄປທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານເຫັນນ້ຳບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານເຫັນນ້ຳໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອາໂຍທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເຕໂຊທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານເຫັນໄຟທີ່ລຸກຮຸ່ງຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານເຫັນໄຟທີ່ລຸກຮຸ່ງຢູ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ ເຕໂຊທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້”

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວາໂຍທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກລົມພັດໃຫ້ໂຍກເຍກຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກລົມພັດໃຫ້ໂຍກເຍກຢູ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວາໂຍທາດເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້”

ປະຖະວິທາດສະນິທັດສະນາຕິອາທິກະຖາ ຈົບ

໙. ຈັກຊຸນທະຣິຍັງສະນິທັດສະນັນຕິອາທິກະຖາ (໖໑)

ວ່າດ້ວຍຈັກຊຸນຊີເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ ເປັນຕົ້ນ

[໔໙໗] ສກ. ຈັກຊຸນຊີເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸນຊີເປັນຮູບ ເປັນຮູປາຍະຕະນະ ເປັນຮູບທາດ ຯລຯ ມາສູ່ຄອງຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸນຊີເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຈັກຊຸນຊີ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຈັກຊຸນຊີ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຈັກຊຸນຊີ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຈັກຊຸນຊີ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ”

[໔໖໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອິນຊີ ໕ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານເຫັນຈັກຊຸ ໂສຕະ ຄານະ ຊິວຫາ ກາຍບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານເຫັນຈັກຊຸ ໂສຕະ ຄານະ ຊິວຫາ ກາຍ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອິນຊີ ໕ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້”

ຈັກຊຸນທະຣິຍັງສະນິທັດສະນັນຕິອາທິກະຖາ ຈົບ

໑໐. ກາຍຍະກຳມັງສະນິທັດສະນັນຕິກະຖາ (໖໒)

ວ່າດ້ວຍກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້

[໔໖໙] ສກ. ກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍຍະກຳ ເປັນຮູບ ເປັນຮູປາຍະຕະນະ ເປັນຮູບທາດ ເປັນສີຊຽວ ສີເຫຼືອງ ສີແດງ ສີຂາວ ເປັນຂອບເຂດແຫ່ງຈັກຊຸວິນຍານ ກະທົບທີ່ຈັກຊຸ ມາສູ່ຄອງຈັກຊຸໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະກາຍຍະກຳ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະກາຍຍະກຳ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະກາຍຍະກຳ ຈຶ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບຈິ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈິ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ” ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະກາຍຍະກຳ ຈິ່ງເກີດຈັກຊຸວິນຍານ”

[໔໗໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານເຫັນຜູ້ກ້າວໄປ ຖອຍກັບ ແລເບິ່ງ ແນ່ມເບິ່ງ ຄູ່ເຂົ້າ ຢຽດອອກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານເຫັນຜູ້ກ້າວໄປ ຖອຍກັບ ແລເບິ່ງ ແນ່ມເບິ່ງ ຄູ່ເຂົ້າ ຢຽດອອກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ເຫັນໄດ້”

ກາຍະກຳມັງສະນິທັດສະນັນຕິກະຖາ ຈົບ

ເລື່ອງສຸດທ້າຍເພິ່ງຮູ້ວ່າ ເລີ່ມຕົ້ນແຕ່ປະຖະວິສະນິທັດສະນະຈົນເຖິງກາຍະກຳມະສະນິ

ທັດສະນະສັດຖະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ນິຍາມກະຖາ
໒. ປະຕິດຈະສະມຸບປາທະກະຖາ
໓. ສັດຈະກະຖາ
໔. ອາຣຸບປະກະຖາ
໕. ນິໂຣທະສະມາປັດຕິກະຖາ
໖. ອາກາສະກະຖາ
໗. ອາກາໂສສະນິທັດສະໂນຕິກະຖາ
໘. ປະຖະວິທາດສະນິທັດສະນາຕິອາທິກະຖາ
໙. ຈັກຊຸນທະວິຍັງສະນິທັດສະນັນຕິອາທິກະຖາ
໑໐. ກາຍະກຳມັງສະນິທັດສະນັນຕິກະຖາ

໗. ສັດຕະມະວັກ

໑. ສັງຄະທິຕະກະຖາ (ຜູ້)

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້

[໔໗໑] ສກ. ສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ ຈັດເຂົ້າຫົວຂໍ້ໄດ້ ນັບເນື່ອງກັບສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ ຈັດເຂົ້າຫົວຂໍ້ໄດ້ ນັບເນື່ອງກັບສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີ”

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນຮູບຂັ້ນ

ສກ. ຫາກຈັກຂາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າໃນຮູບຂັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈັກຂາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບຮູບຂັ້ນ”

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄານາຍະຕະນະ ຯລຯ ຊິວຫາຍະຕະນະ ຯລຯ ກາຍາຍະຕະນະ ສົງເຄາະເຂົ້າໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນຮູບຂັ້ນ

ສກ. ຫາກກາຍາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າໃນຮູບຂັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າກັບຮູບຂັ້ນ”

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະ ຯລຯ ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນຮູບຂັ້ນ

ສກ. ຫາກໂຜດຖັບພາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າໃນຮູບຂັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບຮູບຂັ້ນ”

ສກ. ສຸກຂະເວທະນາສົງເຄາະເຂົ້າໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນເວທະນາຂັ້ນ

ສກ. ຫາກສຸກຂະເວທະນາສົງເຄາະເຂົ້າໃນເວທະນາຂັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສຸກຂະເວທະນາສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບເວທະນາຂັ້ນ”

ສກ. ທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາສົງເຄາະເຂົ້າໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນເວທະນາຂັນ

ສກ. ຫາກອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາສົງເຄາະເຂົ້າໃນເວທະນາຂັນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງ
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບເວທະນາຂັນ”

ສກ. ສັນຍາທີ່ເກີດຈາກຈັກຊຸສຳຜັດ ສົງເຄາະເຂົ້າໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນສັນຍາຂັນ

ສກ. ຫາກສັນຍາທີ່ເກີດຈາກຈັກຊຸສຳຜັດສົງເຄາະເຂົ້າໃນສັນຍາຂັນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງ
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາທີ່ເກີດຈາກຈັກຊຸສຳຜັດສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບສັນຍາຂັນ”

ສກ. ສັນຍາທີ່ເກີດຈາກໂສຕະສຳຜັດ ຯລຯ ສັນຍາທີ່ເກີດຈາກມະໂນສຳຜັດສົງເຄາະ
ເຂົ້າໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນສັນຍາຂັນ

ສກ. ຫາກສັນຍາທີ່ເກີດຈາກມະໂນສຳຜັດສົງເຄາະເຂົ້າໃນສັນຍາຂັນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງ
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາທີ່ເກີດຈາກມະໂນສຳຜັດສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບສັນຍາຂັນ”

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເກີດຈາກຈັກຊຸສຳຜັດ ຯລຯ ເຈຕະນາທີ່ເກີດຈາກມະໂນສຳຜັດສົງເຄາະ
ເຂົ້າໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນສັງຂານຂັນ

ສກ. ຫາກເຈຕະນາທີ່ເກີດຈາກມະໂນສຳຜັດສົງເຄາະເຂົ້າໃນສັງຂານຂັນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງ
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈຕະນາທີ່ເກີດຈາກມະໂນສຳຜັດສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບສັງຂານຂັນ”

ສກ. ຈັກຊຸວິນຍານ ຯລຯ ມະໂນວິນຍານ ສົງເຄາະເຂົ້າໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ສົງເຄາະເຂົ້າໃນວິນຍານຂັນ

ສກ. ຫາກມະໂນວິນຍານສົງເຄາະເຂົ້າໃນວິນຍານຂັນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນ ຍອມຮັບ
ວ່າ “ມະໂນວິນຍານສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບວິນຍານຂັນ”

[໔໗໒] ປຣ. ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນເໝືອນຢ່າງຄູ່
ງົວພະລິພັດເຂົ້າຮ້ອຍໄວ້ດ້ວຍສາຍທາມຫຼືເຊືອກ ເໝືອນບິນທະບາດເຂົ້າແຂວນໄວ້ດ້ວຍສາແຫຼກ
ຫຼືເໝືອນໝາເຂົ້າຜູກໄວ້ດ້ວຍເຊືອກຜູກໝາ

ສກ. ຫາກຄູ່ງົວພະລິພັດເຂົ້າຮ້ອຍໄວ້ດ້ວຍສາຍທາມຫຼືເຊືອກ ບິນທະບາດແຂວນໄວ້ດ້ວຍ
ສາແຫຼກ ຫຼືໝາເຂົ້າຜູກໄວ້ດ້ວຍເຊືອກຜູກໝາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳ
ບາງເຫຼົ່າສົງເຄາະເຂົ້າໄດ້ກັບສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າມີຢູ່”

ສັງຄະທິຕະກະຖາ ຈົບ

໒. ສຳປະຍຸດຕະກະຖາ (໖໔)

ວ່າດ້ວຍສຳປະຍຸດຕະທຳ

[໔໗໓] ສກ. ສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີ ວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າບໍ່ມີ”

ສກ. ເວທະນາຂັນເກີດຮ່ວມກັບສັນຍາຂັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເວທະນາຂັນເກີດຮ່ວມກັບສັນຍາຂັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເວທະນາຂັນສຳປະຍຸດດ້ວຍສັນຍາຂັນ”

ສກ. ເວທະນາຂັນເກີດຮ່ວມກັບສັງຂານຂັນ (ແລະ) ວິນຍານຂັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເວທະນາຂັນເກີດຮ່ວມກັບວິນຍານຂັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເວທະນາຂັນສຳປະຍຸດດ້ວຍວິນຍານຂັນ”

ສກ. ສັນຍາຂັນ ຯລຯ ສັງຂານຂັນ ຯລຯ ວິນຍານຂັນ ເກີດຮ່ວມກັບເວທະນາຂັນ ຯລຯ ສັນຍາຂັນ ຯລຯ ສັງຂານຂັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານຂັນເກີດຮ່ວມກັບສັງຂານຂັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານຂັນສຳປະຍຸດດ້ວຍສັງຂານຂັນ”

[໔໗໔] ປຣ. ສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນແຊກຊຶມຢູ່ກັບສະພາວະທຳເຫຼົ່ານັ້ນ ເໝືອນນ້ຳມັນຊຶມ ຊັບຢູ່ໃນເມັດງາ ນ້ຳອ້ອຍຊຶມຊັບຢູ່ໃນຕົ້ນອ້ອຍແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສຳປະຍຸດຕະກະຖາ ຈົບ

໓. ເຈຕະສິກກະຖາ (໖໕)

ວ່າດ້ວຍເຈຕະສິກ

[໔໗໕] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳບາງເຫຼົ່າທີ່ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກບໍ່ມີ”

ສກ. ຜັດສະເກີດຮ່ວມກັບຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຜັດສະເກີດຮ່ວມກັບຈິດດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຜັດສະເປັນເຈຕະສິກ”

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດ ຕັບປະເກີດຮ່ວມກັບຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະໂນດຕັບປະເກີດຮ່ວມກັບຈິດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະໂນດຕັບປະເປັນເຈຕະສິກ”

[໔໗໖] ປຣ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳເກີດຮ່ວມກັບຈິດ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເປັນເຈຕະສິກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳເກີດຮ່ວມກັບຜັດສະ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າສະພາວະທຳເປັນຜັດສິກະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳເກີດຮ່ວມກັບຈິດ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າສະພາວະທຳເປັນເຈຕະສິກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ສະພາວະທຳເກີດຮ່ວມກັບເວທະນາ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບສັນຍາ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບເຈຕະນາ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບສັດທາ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບວິຣິຍະ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບສະຕິ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບສະມາທິ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບປັນຍາ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບຣາຄະ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບໂທສະ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບໂມຫະ ຯລຯ ເກີດຮ່ວມກັບອະໂນດຕັບປະ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳເປັນອະໂນດຕັບປາສິກະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

[ເຖກ] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຈິດນີ້ແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກ

ຍ່ອມຜາກົດແກ່ຜູ້ຮູ້ຊັດແຈ້ງແລ້ວໂດຍຄວາມເປັນອະນັດຕາ

ເມື່ອຮູ້ຊັດແຈ້ງສະພາວະທຳທັງ ໒ ນັ້ນ ທັງທີ່ຫຍາບແລະປະນີດ

ຈຶ່ງເປັນຜູ້ມີຄວາມເຫັນໂດຍຊອບ ຮູ້ຊັດແຈ້ງວ່າມີຄວາມແຕກດັບເປັນທຳມະດາ”

ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກຈຶ່ງມີຢູ່

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ເກວັດຕະ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ຍ່ອມທາຍຈິດ ທາຍເຈຕະສິກ ທາຍວິຕົກວິຈານ ຂອງສັດອື່ນ ໆ ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ໆ ວ່າ ໃຈຂອງທ່ານເປັນແນວນີ້ ໃຈຂອງທ່ານເປັນໄປໂດຍອາການແນວນີ້ ຄວາມຄິດຂອງທ່ານເປັນດັ່ງນີ້” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກຈຶ່ງມີຢູ່

ເຈຕະສິກກະຖາ ຈົບ

໔. ທານະກະຖາ (ຜູ້)

ວ່າດ້ວຍທານ

[໔໗໘] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກເປັນທານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈະໃຫ້ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກແກ່ຄົນອື່ນ ໆ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈະໃຫ້ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກແກ່ຄົນອື່ນ ໆ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈະໃຫ້ຜັດສະແກ່ຄົນອື່ນ ໆ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈະໃຫ້ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ແກ່ຄົນອື່ນ ໆ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໗໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກເປັນທານໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທານມີຜົນບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນຮ້ອນຮົນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທານມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຢືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທາກທານມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຢືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກເປັນທານໄດ້”

ສກ. ທານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ຈົວອນເປັນທານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈົວອນມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຢືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານເປັນທານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນ ເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໘໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກເປັນທານໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ທຳເຫຼົ່ານີ້ ຄື ສັດທາ ທິຣິ

ແລະທານທີ່ເປັນກຸສົນ ອັນສັດຕະບຸຣຸດດຳເນີນຕາມແລ້ວ

ສັດຕະບຸຣຸດທັງຫຼາຍກ່າວວ່າທຳ ໓ ປະການນີ້

ເປັນທາງໄປສູ່ເທວະໂລກ

ຍ້ອນທຳ ໓ ປະການນີ້ແລ ບຸກຄົນຈຶ່ງໄປສູ່ເທວະໂລກໄດ້”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກຈຶ່ງເປັນທານໄດ້

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກເປັນທານໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານ ໕ ປະການນີ້ ເປັນມະຫາທານທີ່ຮູ້ກັນວ່າລ້ຳເລີດ ຮູ້ກັນມາດົນນານ ຮູ້ກັນວ່າເປັນອະຣິຍະວົງ ເປັນຂອງເກົ່າ ໃນອະດີດບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ໃນປັດຈຸບັນບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ ທານ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ອະຣິຍະສາວົກໃນທຳວິໄນນີ້ ເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດ ອະຣິຍະສາວົກ ຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການຂ້າສັດແລ້ວ ຊື່ວ່າໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີໄພ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີເວນ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ບຸງດບູນສັດທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີປະມານ ຍ່ອມເປັນຜູ້ມີສ່ວນແຫ່ງຄວາມບໍ່ມີໄພ ຄວາມບໍ່ມີເວນ ຄວາມບໍ່ບຸງດບູນອັນບໍ່ມີປະມານ ນີ້ເປັນທານປະການທີ ໑ ເປັນມະຫາທານ ທີ່

ຮູ້ກັນວ່າລ້ຳເລີດ ຮູ້ກັນມາດົນນານ ຮູ້ກັນວ່າເປັນອະນິຍະວົງ ເປັນຂອງເກົ່າໃນອະດີດ ບໍ່ຖືກລືບລ້າງບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ໃນປັດຈຸບັນບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ແລະໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ

໒. ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການລັກຊັບ ຯລຯ

໓. ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມ ຯລຯ

໔. ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການເວົ້າຕົວະ ຯລຯ

໕. ອະນິຍະສາວົກເປັນຜູ້ລະເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາ ແລະເມໂຣ ອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ເວັ້ນຂາດຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໂຣ ອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດ ຊື່ວ່າໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີໄພ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ມີເວນ ໃຫ້ຄວາມບໍ່ບຽດບຽນສັດທັງຫຼາຍບໍ່ມີປະມານ ນີ້ເປັນທານ ປະການທີ ໔ ເປັນມະຫາທານທີ່ຮູ້ກັນວ່າລ້ຳເລີດ ຮູ້ກັນມາດົນນານ ຮູ້ກັນວ່າ ເປັນອະນິຍະວົງ ເປັນຂອງເກົ່າ ໃນອະດີດບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ໃນປັດຈຸບັນບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ທານ ໔ ປະການນີ້ ຈັດເປັນມະຫາທານ ທີ່ຮູ້ກັນວ່າລ້ຳເລີດ ຮູ້ກັນມາດົນນານ ຮູ້ກັນວ່າເປັນອະນິຍະວົງ ເປັນຂອງເກົ່າ ໃນອະດີດບໍ່ຖືກລືບລ້າງແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍຖືກລືບລ້າງ ໃນປັດຈຸບັນບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ໃນອະນາຄົດກໍຈັກບໍ່ຖືກລືບລ້າງ ບໍ່ຖືກສະມະນະພາມຜູ້ຮູ້ຄັດຄ້ານ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຈຕະສິກາຈຶ່ງເປັນທານ

[໔໘໑] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໄທຍະທຳເປັນທານໄດ້” ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມໃຫ້ເຂົ້າ ນ້ຳ ຜ້າ ຍານ ດອກໄມ້ ຂອງຫອມ ເຄື່ອງລູບທາ ບ່ອນນອນ ບ່ອນພັກ ເຄື່ອງປະທັບ” ມີຢູ່ຈິງ ບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ໄທຍະທຳຈຶ່ງເປັນທານໄດ້

[໔໘໒] ປຣ. ໄທຍະທຳເປັນທານໄດ້ແມ່ນບໍ?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໄທຍະທຳມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຢືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ຈົ່ງອນເປັນທານ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຈົ່ງອນມີຜົນທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍລິຂານເປັນທານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍລິຂານມີຜົນໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ມີຜົນເຍືອກເຢັນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂທຍະທຳເປັນທານໄດ້”

ທານະກະຖາ ຈົບ

໕. ປະຣິໂພຄະມະຍະບຸນຍະກະຖາ (ຜາ)

ວ່າດ້ວຍບຸນສຳເລັດດ້ວຍການບໍລິໂພກ

[໔໘໓] ສກ. ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍລິໂພກ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດ ສັດທາ ວິຣິຍະ ສະຕິ ສະມາທິ ປັນຍາ ທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍລິໂພກ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍລິໂພກ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈະເລີນໄດ້ເໝືອນເຄືອເຂົ້າ ເໝືອນເຄືອຢ່ານຊາຍ ເໝືອນຕົ້ນໄມ້ ເໝືອນຫຍ້າ ເໝືອນກອງຫຍ້າປ້ອງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໘໔] ສກ. ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍລິໂພກ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາຍິກຖວາຍທານແລ້ວບໍ່ໃຝ່ໃຈ ທານນັ້ນເປັນບຸນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທານຂອງຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງ ຜູ້ບໍ່ຂວນຂວາຍ ຜູ້ບໍ່ສົນໃຈ ຜູ້ບໍ່ໃຝ່ໃຈ ຜູ້ບໍ່ຈົງໃຈ ຜູ້ບໍ່ຕ້ອງການ ຜູ້ບໍ່ປາຖະໜາ ເປັນບຸນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທານຂອງຜູ້ນຶກເຖິງ ຜູ້ຂວນຂວາຍ ຜູ້ສົນໃຈ ຜູ້ໃຝ່ໃຈ ຜູ້ຈົງໃຈ ຜູ້ຕ້ອງການ ຜູ້ປາຖະໜາ ເປັນບຸນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກທານຂອງຜູ້ນຶກເຖິງ ຜູ້ຂວນຂວາຍ ຜູ້ສົນໃຈ ຜູ້ໃຝ່ໃຈ ຜູ້ຈົງໃຈ ຜູ້ຕ້ອງການ ຜູ້ປາຖະໜາ ເປັນບຸນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸນທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກຈະເລີນໄດ້”

[໔໘໕] ສກ. ບຸນທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາຍິກຖວາຍທານແລ້ວ ນຶກເຖິງກາມວິຕົກ ພະຍາບາດວິຕົກ ວິຫິງສາວິຕົກທານ ນັ້ນເປັນບຸນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທໍາທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດໍາ ເປັນຝ່າຍຂາວແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທໍາທັງທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດໍາ ເປັນຝ່າຍຂາວແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍຢ່າງທີ ໑

໒. ຝັ່ງນີ້ກັບຝັ່ງນັ້ນຂອງທະເລ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍຢ່າງທີ ໒

໓. ຈຸດທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນກັບຈຸດທີ່ດວງອາທິດຕົກ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍ
ຢ່າງທີ ໓

໔. ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດ (ຄົນດີ) ກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ (ຄົນຊົ່ວ) ນີ້ເປັນ
ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍຢ່າງທີ ໔

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ໔ ຢ່າງນີ້ແລ
ນັກປາດທັງຫຼາຍກ່າວວ່າ

ພ້າກັບດິນຢູ່ໄກກັນ

ຝັງ (ທັງ ໒) ຂອງທະເລຢູ່ໄກກັນ

ຈຸດທີ່ດວງອາທິດຂຶ້ນແລະຕົກກຳຢູ່ໄກກັນ

ບັດດິດກ່າວວ່າ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດ

ກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດຢູ່ໄກກັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນ

ສະມາຄົມຂອງສັດຕະບຸຣຸດຍິ່ງຍືນດົນນານ

ດຳລົງຢູ່ຕາບນານເທົ່ານານ

ສ່ວນສະມາຄົມຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດຍ່ອມຈິດຈາງໄວ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດ

ຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນທີ່ມີ
ໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ
ມາປະຊຸມກັນໄດ້”

[໔໘໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍຣິໄພກຈະເລີນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຊົນເຫຼົ່າໃດປູກສວນອັນຣິນຣົມ ປູກປ່າ ສ້າງຂົວ

ຊຸດສະນ້ຳ ນ້ຳສ້າງ ແລະໃຫ້ບ່ອນພັກອາໄສ

ບຸນຍ່ອມຈະເລີນແກ່ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ

ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ

ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນດຳລົງຢູ່ໃນທຳ

ສົມບູນດ້ວຍສິນແລ້ວຍ່ອມເປັນຜູ້ໄປສູ່ສະຫວັນ

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກຈິ່ງຈະເລີນໄດ້

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກ ຈະເລີນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫ້ວງບຸນກຸສົນ ໔ ປະການນີ້ ນຳສຸກມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຫ້ວງບຸນກຸສົນ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ພິກຂຸໃຊ້ສອຍຈິວອນຂອງທາຍົກໃດ ບັນລຸເຈໂຕສະມາທິທີ່ປະມານບໍ່ໄດ້ຢູ່ ຫ້ວງບຸນກຸສົນຂອງທາຍົກນັ້ນປະມານບໍ່ໄດ້ ນຳສຸກມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

໒. ພິກຂຸສັນບິນທະບາດຂອງທາຍົກໃດ ຯລຯ

໓. ພິກຂຸໃຊ້ສອຍເສນາສະນະຂອງທາຍົກໃດ ຯລຯ

໔. ພິກຂຸບໍຣິໂພກຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານຂອງທາຍົກໃດ ບັນລຸເຈໂຕສະມາທິ ທີ່ປະມານບໍ່ໄດ້ຢູ່ ຫ້ວງບຸນກຸສົນຂອງທາຍົກນັ້ນຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ນຳສຸກມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຫ້ວງບຸນກຸສົນ ໔ ປະການນີ້ແລ ນຳສຸກມາໃຫ້ ເປັນໄປເພື່ອໃຫ້ໄດ້ອາລົມດີ ມີສຸກເປັນຜົນ ໃຫ້ເກີດໃນສະຫວັນ ເປັນໄປເພື່ອເກື້ອກູນ ເພື່ອສຸກທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກ ຈິ່ງຈະເລີນໄດ້

[໔໘໗] ສກ. ບຸນທີ່ສຳເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາຍົກຖວາຍທານ ປະຕິຄາຫິກຮັບທານແລ້ວບໍ່ບໍຣິໂພກ ຖິ້ມສາ ສະລະສາ

ທານນັ້ນເປັນບຸນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກທາຍົກຖວາຍທານ ປະຕິຄາທິກຮັບທານແລ້ວບໍ່ບໍຣິໂພກ ຖິ້ມສາ ສະລະສາ ທານນັ້ນເປັນບຸນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸນທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກ ຈະເລີນໄດ້”

ສກ. ບຸນທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາຍົກຖວາຍທານ ເມື່ອປະຕິຄາທິກຮັບທານແລ້ວ ພຣະຣາຊາຊົງຢຶດໄປສາ ໂຈນລັກໄປ ໄຟໄໝ້ ນໍ້າພັດໄປ ຫຼື ທາຍາດຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກກັນນໍາໄປສາ ທານນັ້ນເປັນບຸນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກທາຍົກຖວາຍທານ ເມື່ອປະຕິຄາທິກຮັບທານແລ້ວ ພຣະຣາຊາຊົງຢຶດໄປສາ ໂຈນລັກໄປ ໄຟໄໝ້ ນໍ້າພັດໄປ ຫຼື ທາຍາດຜູ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮັກກັນນໍາໄປສາ ທານນັ້ນເປັນບຸນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸນທີ່ສໍາເລັດດ້ວຍການບໍຣິໂພກຈະເລີນໄດ້”

ປະຣິໂພຄະມະຍະບຸນຍະກະຖາ ຈົບ

໖. ອິໂຕທິນນະກະຖາ (໖໘)

ວ່າດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້

[໔໘໘] ສກ. ເຜດທັງຫຼາຍດໍາລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ເຜດທັງຫຼາຍໃຊ້ສອຍຈົວອນທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ເຜດທັງຫຼາຍບໍຣິໂພກບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະປັດໄຈ ເພສັດບໍຣິຂານ ຂອງຂົບຫຍ້າ ຂອງກິນ ຂອງດື່ມ ທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຜດທັງຫຼາຍດໍາລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໜຶ່ງກະທໍາໃຫ້ອີກບຸກຄົນໜຶ່ງ ສຸກແລະທຸກມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການ ບຸກຄົນໜຶ່ງກະທໍາ ອີກບຸກຄົນໜຶ່ງສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໘໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເຜດທັງຫຼາຍດຳລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເຜດທັງຫຼາຍອະນຸໂມທະນາທານທີ່ເຂົາອຸທິດໃຫ້ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ເຮັດຈິດໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ໃຫ້ເກີດປິຕິ ໄດ້ໂສມະນັດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທາກເຜດທັງຫຼາຍອະນຸໂມທະນາທານທີ່ເຂົາອຸທິດໃຫ້ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຕົນ ເຮັດຈິດ ໃຫ້ເຫຼື້ອມໃສ ໃຫ້ເກີດປິຕິ ໄດ້ໂສມະນັດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຜດທັງຫຼາຍດຳລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້”

[໔໙໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເຜດທັງຫຼາຍດຳລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນດ້ວຍທານ ທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຝົນທີ່ຕົກລົງເທິງບ່ອນໂນນ ຍ່ອມໄຫຼໄປສູ່ບ່ອນລຸ່ມ ສັນໃດ
ທານທີ່ທາຍົກອຸທິດໃຫ້ຈາກມະນຸດໂລກນີ້
ຍ່ອມສຳເລັດຜົນແນ່ນອນແກ່ພວກເຜດ ສັນນັ້ນຄືກັນ
ຫ້ວງນ້ຳທີ່ເຕັມຍ່ອມຍັງສະມຸດສາຄອນໃຫ້ເຕັມປຸ່ງມ ສັນໃດ
ທານທີ່ທາຍົກອຸທິດໃຫ້ຈາກມະນຸດໂລກນີ້
ຍ່ອມສຳເລັດຜົນແນ່ນອນແກ່ພວກເຜດ ສັນນັ້ນຄືກັນ
ໃນເຜດພູມນັ້ນ ບໍ່ມີກະສິກຳ ໂຄຣຣັກຂະກຳ
ພານິດກຳເຊັ່ນນັ້ນ (ແລະ) ການແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍດ້ວຍເງິນ
ຜູ້ທີ່ຕາຍໄປເກີດເປັນເຜດໃນເຜດພູມນັ້ນ
ດຳລົງຊີບດ້ວຍຜົນທານທີ່ພວກຍາດພີ່ນ້ອງອຸທິດໃຫ້ຈາກມະນຸດໂລກນີ້
ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ເຜດທັງຫຼາຍຈຶ່ງດຳລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້

[໔໙໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເຜດທັງຫຼາຍດຳລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມານດາບິດາເມື່ອເຫັນ
ຖານະ ໕ ປະການນີ້ ຈຶ່ງປາຖະໜາບຸດຜູ້ເກີດໃນຕະກູນ
ຖານະ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບຸດທີ່ເຮົາລ້ຽງມາແລ້ວຈັກລ້ຽງເຮົາ
໒. ບຸດຈັກຊ່ອຍເຮັດກິດຂອງເຮົາ
໓. ວົງຕະກູນຈັກດຳລົງຢູ່ໄດ້ດົນນານ
໔. ບຸດຈັກປະຕິບັດຕົນໃຫ້ສົມຄວນຮັບຊັບມໍລະດົກໄວ້
໕. ເມື່ອເຮົາທັງສອງຕາຍໄປ ບຸດຈັກທຳບຸນອຸທິດໃຫ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມານດາບິດາເມື່ອເຫັນຖານະ ໕ ປະການນີ້ແລ ຈຶ່ງປາຖະໜາບຸດຜູ້ເກີດ
ໃນຕະກູນ

ມານດາບິດາຜູ້ສະຫຼາດ

ເມື່ອເຫັນຖານະ ໕ ປະການຈຶ່ງປາຖະໜາບຸດ
ດ້ວຍຫວັງວ່າ ບຸດທີ່ເຮົາລ້ຽງແລ້ວຈັກລ້ຽງເຮົາ
ຈັກຊ່ອຍເຮັດກິດຂອງເຮົາ
ວົງຕະກູນຈັກດຳລົງຢູ່ໄດ້ດົນນານ
ຈັກປະຕິບັດຕົນໃຫ້ສົມຄວນແກ່ການຮັບຊັບມໍລະດົກ
ແລະເມື່ອເຮົາທັງສອງຕາຍແລ້ວຈັກທຳບຸນອຸທິດໃຫ້
ມານດາບິດາຜູ້ສະຫຼາດ
ເມື່ອເຫັນຖານະເຫຼົ່ານີ້ ຈຶ່ງປາຖະໜາບຸດ
ຍ້ອນແນວນັ້ນ ບຸດຜູ້ເປັນສັດຕະບຸຣຸດ ຜູ້ສະງົບ
ເປັນກະຕັນຍູກະຕະເວທີບຸກຄົນ
ເມື່ອຣະລຶກເຖິງຄຸນທ່ານທີ່ເຮັດໄວ້ຕໍ່ເຮົາກ່ອນ
ຈຶ່ງລ້ຽງມານດາບິດາ ຊ່ອຍເຮັດກິດຂອງທ່ານ
ເຊື່ອຟັງໂອວາດ ຕອບແທນພຣະຄຸນທ່ານ
ດຳລົງວົງຕະກູນສົມກັບທີ່ທ່ານເປັນບຸບພະກາຣີ
ບຸດຜູ້ມີສັດທາ ສົມບູນດ້ວຍສິນ
ຍ່ອມເປັນທີ່ສັນເສີນ”

ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ເຜດທັງຫຼາຍຊື່ວ່າຍ່ອມດຳລົງຊີບໃນເປຕະໂລກນັ້ນ ດ້ວຍທານທີ່ບຸກຄົນ ອຸທິດໃຫ້ຈາກໂລກນີ້ໄດ້

ອິໂຕທິນນະກະຖາ ຈົບ

ກ. ປະຖະວິກຳມະວິປາໂກຕິກະຖາ (໖໙)

ວ່າດ້ວຍແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກ

[໔໙໒] ສກ. ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແຜ່ນດິນມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ມີອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຜັດສະ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສັນຍາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເຈຕະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຮັບຮູ້ ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ມີຄວາມສົນໃຈ ມີຄວາມຝຸ່ນໃຈ ມີຄວາມຈົງໃຈ ມີຄວາມປາຖະໜາ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ແຜ່ນດິນບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ

ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍຜັດສະ ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍເວທະນາ ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍສັນຍາ ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍເຈຕະນາ ບໍ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈ ບໍ່ມີຄວາມຝຸ່ນໃຈ ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກແຜ່ນດິນບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກ”

ສກ. ຜັດສະເປັນກຳວິບາກ ຜັດສະມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ມີອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຜັດສະ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສັນຍາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເຈຕະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກ ແຜ່ນດິນມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ມີອະທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຜັດສະ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສັນຍາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເຈຕະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ມີຄວາມສົນໃຈ ມີຄວາມໃຝ່ໃຈ ມີຄວາມຈົງໃຈ ມີຄວາມປາຖະໜາ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກ (ແມ່ນວ່າ) ແຜ່ນດິນບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະເປັນກຳວິບາກ (ແມ່ນວ່າ) ຜັດສະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ແຜ່ນດິນ ເປັນກຳວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແຜ່ນດິນ ເຂົ້າເຖິງການຍ້ອງຍໍແລະການລົງໂທດ ເຂົ້າເຖິງການຕັດແລະການທຳລາຍ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳວິບາກ ເຂົ້າເຖິງການຍ້ອງຍໍແລະການລົງໂທດ ເຂົ້າເຖິງການຕັດແລະການທຳລາຍ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ແຜ່ນດິນບຸກຄົນຈະຊື້ຈະຂາຍ ຈະຈຳນອງ ຈະລວບລວມ ຈະສັ່ງສົມໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳວິບາກບຸກຄົນຈະຊື້ຈະຂາຍ ຈະຈຳນອງ ຈະລວບລວມ ຈະສັ່ງສົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙໓] ສກ. ແຜ່ນດິນເປັນສົມບັດທົ່ວໄປແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳວິບາກ ເປັນສົມບັດທົ່ວໄປແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳວິບາກ ເປັນສົມບັດທົ່ວໄປແກ່ຄົນເຫຼົ່າອື່ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຊຸມຊັບຄືບຸນບໍ່ເປັນຂອງທົ່ວໄປແກ່ຄົນອື່ນ ໂຈນລັກໄປບໍ່ໄດ້
ສັດຜູ້ຈະຕ້ອງຕາຍເປັນທຳມະດາເພິ່ງທຳບຸນ
ຜູ້ນັ້ນແລເພິ່ງປະພຶດສຸດຈະຮິດ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳວິບາກເປັນສົມບັດທົ່ວໄປແກ່ຄົນອື່ນ”

ສກ. ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແຜ່ນດິນເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ສັດທັງຫຼາຍຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິບາກເກີດຂຶ້ນກ່ອນ ສັດທັງຫຼາຍຈຶ່ງເຮັດກຳເພື່ອວິບາກໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກຂອງສັບພະສັດແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັບພະສັດອາໄສແຜ່ນດິນແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັບພະສັດອາໄສແຜ່ນດິນແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດບາງພວກອາໄສແຜ່ນດິນແລ້ວປະຣິນິບພານມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດບາງພວກໃຊ້ກຳວິບາກຍັງບໍ່ໝົດສິ້ນແລ້ວປະຣິນິບພານມີຢູ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດເຫຼົ່າອື່ນກໍອາໄສແຜ່ນດິນແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດເຫຼົ່າອື່ນອາໄສກຳວິບາກຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດແມ່ນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດເຫຼົ່າອື່ນອາໄສກຳວິບາກຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດເຫຼົ່າອື່ນອາໄສຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດ ສັດທາ ວິຣິຍະ

ສະຕິ ສະມາທິ ປັນຍາ ຂອງພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີອຳນາດ ກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນໃຫຍ່ໃນ
ແຜ່ນດິນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີອຳນາດ ກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນໃຫຍ່ມີ
ຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ແຜ່ນດິນເປັນກຳວິບາກ”

ປະຖະວິກາມະວິປາໂກຕິກະຖາ ຈົບ

໘. ຊະຣາມະຣະນັງວິປາໂກຕິກະຖາ (໗໐)

ວ່າດ້ວຍຊະຣາມໍຣະນະເປັນວິບາກ

[໔໙໕] ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ມີອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ
ສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸ
ຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຜັດສະ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສັນຍາ ສຳປະຍຸດ
ດ້ວຍເຈຕະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຮັບຮູ້ ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ມີຄວາມ
ສົນໃຈ ມີຄວາມໃຝ່ໃຈ ມີຄວາມຈົງໃຈ ມີຄວາມປາຖະໜາ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້
ບໍ່ມີ ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຊະຣາມໍຣະນະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່
ໄດ້ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຊະຣາມໍຣະນະເປັນ
ວິບາກ”

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ຜັດສະມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະເປັນວິບາກ ຊະຣາມໍຣະນະມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະເປັນວິບາກ ຊະຣາມໍຣະນະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ຜັດສະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙໖] ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນ ກໍເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ກໍເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນມີຢູ່ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນມີຢູ່ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນມີຢູ່ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນມີຢູ່ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນມີຢູ່ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນມີຢູ່ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ ເປັນວິບາກແຫ່ງສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຊະຣາມໍຣະນະເປັນວິບາກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີຜົນພັນໝົນໝອງ ກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີອາຍຸສັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີຜົນພັນໝົນໝອງ ກຳທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີອາຍຸສັ້ນມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຊະຣາມໍຣະນະເປັນວິບາກ”

ຊະຣາມະຣະນັງວິປາໂກຕິກະຖາ ຈົບ

໙. ອະນິຍະທຳມະວິບາກະກະຖາ (໗໑)

ວ່າດ້ວຍວິບາກແຫ່ງອະນິຍະທຳ

[໔໙໘] ສກ. ວິບາກແຫ່ງອະນິຍະທຳບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເປັນສະມະນະມີຜົນຫຼາຍ ຄວາມເປັນພາມມີຜົນຫຼາຍ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມເປັນສະມະນະມີຜົນຫຼາຍ ຄວາມເປັນພາມມີຜົນຫຼາຍ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິບາກແຫ່ງອະນິຍະທຳບໍ່ມີ”

ສກ. ວິບາກແຫ່ງອະນິຍະທຳບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂສດາປັດຕິຜົນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິບາກແຫ່ງອະນິຍະທຳບໍ່ມີ”

ສກ. ສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະຜົນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະຣະຫັດຕະຜົນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິບາກແຫ່ງອະນິຍະທຳບໍ່ມີ”

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜົນແຫ່ງທານບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜົນແຫ່ງສິນ ຯລຯ ຜົນແຫ່ງພາວະນາ ບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະຜົນບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜົນແຫ່ງທານບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະຜົນບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜົນແຫ່ງສິນ ຯລຯ ຜົນແຫ່ງພາວະນາ ບໍ່ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົນແຫ່ງທານເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົນແຫ່ງທານເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະທັດຕະຜົນເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົນແຫ່ງສິນ ຯລຯ ຜົນແຫ່ງພາວະນາ ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົນແຫ່ງພາວະນາເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະທັດຕະຜົນເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙] ສກ. ກາມາວະຈອນກຸສົນມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ຯລຯ ອະຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມາວະຈອນກຸສົນບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ຯລຯ ອະຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໐໐] ປຣ. ກາມາວະຈອນກຸສົນມີວິບາກ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງຈຸຕິແລະປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນມີວິບາກ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງຈຸຕິ ແລະປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ຯລຯ ອະຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ມີວິບາກ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງຈຸຕິແລະປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນມີວິບາກ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງຈຸຕິແລະປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນມີວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງນິບພານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກາມາວະຈອນກຸສົນມີວິບາກ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງນິບພານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໂລກຸດຕະຣະກຸສົນມີວິບາກ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງນິບພານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ຯລຯ ອະຮູບປາວະຈອນກຸສົນ ມີວິບາກ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຖິງນິບພານ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຣິຍະທຳມະວິປາກະກະຖາ ຈົບ

໑໐. ວິປາໂກວິປາກະທຳມະທຳໂມຕິກະຖາ (໗໒)

ວ່າດ້ວຍວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກ

[໕໐໑] ສກ. ວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິບາກແຫ່ງວິບາກນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິບາກແຫ່ງວິບາກນັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດຈາກວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ວິບາກແຫ່ງວິບາກທີ່ເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກທັງ ໒ ຊັ້ນ ດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບັນຍັດວ່າວິບາກກັບສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກ ຫຼື ບັນຍັດວ່າສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກກັບວິບາກນີ້ນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍແນວດຽວກັນ ສະເໝີກັນມີສ່ວນເທົ່າກັນ ມີສະພາບຄືກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິບາກແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງວິບາກ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດແຫ່ງວິບາກ ແລະວິບາກປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະກຸສິນກັບວິບາກແຫ່ງອະກຸສິນເປັນອັນດຽວກັນ ກຸສິນກັບວິບາກແຫ່ງກຸສິນເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຖືກໄໝ້ຢູ່ໃນນະຣົກດ້ວຍຈິດດວງທີ່ເປັນເຫດຂ້າສັດເທົ່ານັ້ນ ບັນເທີງຢູ່ໃນສະຫວັນກໍດ້ວຍຈິດດວງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ທານເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໐໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິບາກຄືອະຮູບປະຊັນ ໔ ເປັນອັນຍະມັນຍະປັດໄຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກວິບາກ ຄື ອະຮູບປະຊັນ ໔ ເປັນອັນຍະມັນຍະປັດໄຈ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິບາກເປັນສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດວິບາກ”

ວິປາໂກວິປາກະທຳມະທຳໂມຕິກະຖາ ຈົບ

ສັດຕະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສັງຄະທິຕະກະຖາ	໒. ສຳປະຍຸດຕະກະຖາ
໓. ເຈຕະສິກກະຖາ	໔. ທານະກະຖາ
໕. ປະຣິໂພຄະມະຍະປຸນຍະກະຖາ	໖. ອິໂຕທິນນະກະຖາ
໗. ປະຖະວິກຳມະວິປາໂກຕິກະຖາ	໘. ຊະຣາມະຣະນັງວິປາໂກຕິກະຖາ
໙. ອະຣິຍະທຳມະວິປາກະກະຖາ	
໑໐. ວິປາໂກວິປາກະທຳມະທຳໂມຕິກະຖາ	

໘. ອັດຖະມະວັກ

໑. ສະກະຕິກະຖາ (ກຸ)

ວ່າດ້ວຍຄະຕິ ຜ

[໕໐໓] ສກ. ຄະຕິມີ ຜ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄະຕິ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໕ ຢ່າງ ຄື ນະຣົກ ກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ພູມແຫ່ງເຜດ ມະນຸດ ເທວະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄະຕິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໕ ຢ່າງ ຄື ນະຣົກ ກຳເນີດເດຍຣັດສານ ພູມແຫ່ງເຜດ ມະນຸດ ເທວະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະຕິມີ ຜ”

ສກ. ຄະຕິມີ ຜ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະສູນຈຳພວກກາລະກັນຊິກາ ມີຮູບຮ່າງຄືກັນ ມີການເສບກາມຄືກັນ ມີອາຫານຄືກັນ ມີອາຍຸຄືກັນກັບເຜດທັງຫຼາຍ ແລະແຕ່ງງານກັບເຜດທັງຫຼາຍ ໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະສູນຈຳພວກກາລະກັນຊິກາ ມີຮູບຮ່າງຄືກັນ ມີການເສບກາມຄືກັນ ມີອາຫານຄືກັນ ມີອາຍຸຄືກັນກັບເຜດທັງຫຼາຍ ແລະແຕ່ງງານກັບເຜດທັງຫຼາຍໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະຕິມີ ຜ”

ສກ. ຄະຕິມີ ຜ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພວກອະສູນທີ່ເປັນບໍລິວານຂອງທ້າວເວປະຈິດຕິ ມີຮູບຮ່າງຄືກັນ ມີການເສບກາມຄືກັນ ມີອາຫານຄືກັນ ມີອາຍຸຄືກັນກັບເທວະດາທັງຫຼາຍ ແລະແຕ່ງງານກັບເທວະດາທັງຫຼາຍໄດ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພວກອະສູນທີ່ເປັນບໍລິວານທ້າວເວປະຈິດຕິ ມີຮູບຮ່າງຄືກັນ ມີການເສບກາມຄືກັນ ມີອາຫານຄືກັນ ມີອາຍຸຄືກັນກັບເທວະດາທັງຫຼາຍ ແລະແຕ່ງງານກັບເທວະດາທັງຫຼາຍໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະຕິມີ ຜ”

ສກ. ຄະຕິມີ ຜ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພວກອະສູນທີ່ເປັນບໍລິວານຂອງທ້າວເວປະຈິດຕິເປັນເທວະດາມາກ່ອນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພວກອະສູນທີ່ເປັນບໍລິວານຂອງທ້າວເວປະຈິດຕິເປັນເທວະດາມາກ່ອນ ທ່ານ
ກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະຕິມີ ຜ”

[໕໐໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄະຕິມີ ຜ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະສຸຣະກາຍມີບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກອະສຸຣະກາຍມີ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄະຕິມີ ຜ”

ສະກະຕິກະຖາ ຈົບ

໒. ອັນຕະຣາພະວະກະຖາ (໗໔)

ວ່າດ້ວຍອັນຕະຣະພົບ

[໕໐໕] ສກ. ອັນຕະຣະພົບ (ພົບທີ່ຢູ່ໃນລະຫວ່າງຕາຍກັບເກີດ) ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນກາມະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນອະຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງກາມະພົບກັບຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງຮູບພົບກັບອະຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງກາມະພົບກັບຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອັນຕະຣະພົບບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງກາມະພົບກັບຮູບພົບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່”

ສກ. ອັນຕະຣະພົບບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງຮູບພົບກັບອະຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອັນຕະຣະພົບບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງຮູບພົບກັບອະຮູບພົບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່”

[໕໐໖] ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບນັ້ນຈັດເປັນກຳເນີດທີ ໕ ເປັນຄະຕິທີ ໖ ເປັນວິນຍານຖິຕິທີ ໘ ເປັນສັດຕາວາດທີ ໑໐ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບຈັດເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໐໗] ສກ. ກາມະພົບມີຢູ່ ກາມະພົບເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ ອັນຕະຣະພົບເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກາມະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງກາມະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມະພົບ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມະພົບ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບພົບມີຢູ່ ຮູບພົບເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ ອັນຕະຣະພົບເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຮູບພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງຮູບພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບພົບ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບພົບ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນອັນຕະຣະພົບ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບພົບມີຢູ່ ອະຮູບພົບເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ ອັນຕະຣະພົບເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງອະຮູບພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະຣູບພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອະຣູບພົບ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນອັນຕະຣະພົບ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອະຣູບພົບ ມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນອັນຕະຣະພົບ ມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣູບພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຕະຣະພົບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໐໗] ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທັງປວງນັ້ນເອງມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທັງປວງນັ້ນເອງບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສັດທັງປວງນັ້ນເອງບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບ ມີຢູ່”

ສກ. ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ຯລຯ ຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະສັນຍະສັດ ຯລຯ ຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະຣູບ ພົບ ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະຣູບພົບບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະຣູບພົບບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ເຂົ້າເຖິງອະຣູບພົບມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະຣູບພົບມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະຣູບພົບບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ເຂົ້າເຖິງອະຣູບພົບບໍ່ມີອັນຕະຣະພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໐໙] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີບຸກຄົນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍີບຸກຄົນມີຢູ່ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່”

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍິບຸກຄົນມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ອຸປະຫັດຈະປະຣິນິບພາຍິບຸກຄົນມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ອຸປະຫັດຈະພົບມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ອັນຕະຣາປະຣິນິບພາຍິບຸກຄົນມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ອັນຕະຣະພົບມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ອະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍິບຸກຄົນມີຢູ່ ຯລຯ ສະສັງຂາຣະປະຣິນິບພາຍິບຸກຄົນມີຢູ່” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ສະສັງຂາຣະພົບມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອັນຕະຣາພະວະກະຖາ ຈົບ

໓. ກາມະຄຸນະກະຖາ (໗໕)

ວ່າດ້ວຍກາມະຄຸນ

[໕໑໐] ສກ. ກາມະຄຸນ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມພໍໃຈທີ່ກ່ຽວກັບກາມະຄຸນ ໕ ນັ້ນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມພໍໃຈທີ່ກ່ຽວກັບກາມະຄຸນ ໕ ນັ້ນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາມະຄຸນ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມທາດ”

ສກ. ຄວາມກຳໜົດ ຄວາມພໍໃຈ ຄວາມພໍໃຈ ແລະຄວາມກຳໜົດທີ່ກ່ຽວກັບກາມະຄຸນ ໕ ນັ້ນ ຯລຯ ຄວາມດຳຣິ ຄວາມກຳໜົດ ຄວາມດຳຣິແລະຄວາມກຳໜົດທີ່ກ່ຽວກັບ ກາມະຄຸນ ໕ ນັ້ນ ຯລຯ ປິຕິ ໂສມະນັດ ປິຕິແລະໂສມະນັດ ທີ່ກ່ຽວກັບກາມະຄຸນ ໕ ນັ້ນມີຢູ່ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກປິຕິ ແລະໂສມະນັດທີ່ກ່ຽວກັບກາມະຄຸນ ໕ ນັ້ນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາມະຄຸນ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມທາດ”

ສກ. ກາມະຄຸນ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸຂອງມະນຸດບໍ່ເປັນກາມທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະ ຯລຯ ຄານະ ຯລຯ ຊົວຫາ ຯລຯ ກາຍ ຯລຯ ມະໂນຂອງມະນຸດບໍ່ເປັນ
ກາມທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນຂອງມະນຸດບໍ່ເປັນກາມທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ກາມມະຄຸນ ໕ ອັນມີໃຈເປັນທີ ໖ ເຊິ່ງມີຢູ່ໃນໂລກ

ເຮົາປະກາດໄວ້ຊັດເຈນແລ້ວ

ສັດໂລກຄາຍຄວາມພໍໃຈໃນກາມມະຄຸນ ໕ ນີ້ໄດ້

ຍ່ອມພື້ນຈາກທຸກໄດ້ ດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວນີ້”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ມະໂນຂອງມະນຸດບໍ່ເປັນກາມທາດ”

[໕໑໑] ສກ. ກາມມະຄຸນ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມມະຄຸນເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ
ເປັນວິນຍານຖິຖິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກາມມະຄຸນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງກາມມະຄຸນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມມະຄຸນ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມມະຄຸນ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມມະຄຸນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມມະຄຸນ ມີພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກອຸບັດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມທາດເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມມະຄຸນເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກາມທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກາມມະຄຸນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງກາມທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງກາມມະຄຸນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມທາດ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນກາມມະຄຸນ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມທາດ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນກາມມະຄຸນ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມທາດເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມມະຄຸນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນກາມທາດ ມີພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກອຸບັດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນກາມມະຄຸນ ມີພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ພຣະປັດເຈກພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍ ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກອຸບັດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໑໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ກາມມະຄຸນ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ (໒) ສຽງທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຫູ ຯລຯ (໓) ກິ່ນທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງດັງ ຯລຯ (໔) ຣົດທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງລິ້ນ ຯລຯ (໕) ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ທີ່ໜ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜົດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ກາມມະຄຸນ ໕ ເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງເປັນກາມທາດ

ກາມມະຄຸນະກະຖາ ຈົບ

໔. ກາມມະກະຖາ (ກຸຜ)

ວ່າດ້ວຍກາມ

[໔໑໓] ສກ. ອາຍະຕະນະ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມພໍໃຈທີ່ກຽວກັບອາຍະຕະນະ ໕ ນັ້ນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມພໍໃຈກຽວກັບອາຍະຕະນະ ໕ ນັ້ນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອາຍະຕະນະ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມ”

ສກ. ຄວາມກຳໜົດ ຄວາມພໍໃຈ ຄວາມກຳໜົດແລະຄວາມພໍໃຈທີ່ກຽວກັບອາຍະຕະນະ ໕ ນັ້ນ ຯລຯ ຄວາມດຳຣິ ຄວາມກຳໜົດ ຄວາມດຳຣິ ແລະຄວາມກຳໜົດທີ່ກຽວກັບອາຍະຕະນະ ໕ ນັ້ນ ຯລຯ ປິຕິ ໂສມະນັດ ປິຕິແລະໂສມະນັດທີ່ກຽວກັບອາຍະຕະນະ ໕ ນັ້ນ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກປີຕີ ແລະໂສມະນັດທີ່ກ່ຽວກັບອາຍະຕະນະ ໕ ນັ້ນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອາຍະຕະນະ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມ”

[໕໑໔] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ອາຍະຕະນະ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ ໕ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ຯລຯ (໔) ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ທີ່ທ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອາຍະຕະນະ ໕ ເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງເປັນກາມ

ສກ. ອາຍະຕະນະ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການອັນໃດແດ່ ຄື (໑) ຮູບທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງຕາ ຯລຯ (໔) ໂຜດຖັບພະທີ່ເພິ່ງຮູ້ແຈ້ງທາງກາຍ ທີ່ທ້າປາຖະໜາ ໜ້າຕ້ອງການ ໜ້າພໍໃຈ ຊວນໃຫ້ຮັກ ດຶງໃຫ້ຕ້ອງການ ພາໃຈໃຫ້ກຳໜັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາມມະຄຸນ ໕ ປະການນີ້ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ແຕ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຮຽກວ່າກາມ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຮຽກວ່າກາມມະຄຸນໃນອະຣິຍະວິໄນ

(ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຜູ້ສຸຄົດສາດສະດາ ໄດ້ຕັດໄວຍາກອນພາສີດນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກວ່າ)

ສັງກັບປະຣາຄະຂອງບຸຣຸດ ຊື່ວ່າກາມ

ອາລົມທີ່ວິຈິດທັງຫຼາຍໃນໂລກບໍ່ຊື່ວ່າກາມ

ສັງກັບປະຣາຄະຂອງບຸຣຸດ ຊື່ວ່າກາມ

ອາລົມທີ່ວິຈິດທັງຫຼາຍໃນໂລກ

ຕັ້ງຢູ່ຕາມສະພາບຂອງຕົນຢູ່ຢ່າງນັ້ນເອງ

ທີ່ຣະຊົນທັງຫຼາຍ ເພິ່ງກຳຈັດແຕ່ຄວາມພໍໃຈ

ໃນອາລົມທີ່ວິຈິດເຫຼົ່ານັ້ນ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອາຍະຕະນະ ໕ ເທົ່ານັ້ນເປັນກາມ”

ກາມະກະຖາ ຈົບ

໕. ຮູປະທາຕຸກະຖາ (ກາ)

ວ່າດ້ວຍຮູປະທາດ

[໕໑໔] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນຮູປະທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປະທາດເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຮູປະທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງຮູປະທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູປະທາດ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູປະທາດ ມີຮູປະທາດ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປະທາດທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປະທາດເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປະທາດເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຮູປະທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຮູປະທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງຮູປະທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງຮູປະທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູປະທາດ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສົນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທາດເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໑໖] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນຮູບ ເປັນຮູບທາດ ໃນກາມທາດ ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມທາດກັບຮູບທາດເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມທາດກັບຮູບທາດເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບດ້ວຍກາມະພົບ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍພົບ ໒ ຄືກາມະພົບ ແລະຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຮູປະທາຕຸກະຖາ ຈົບ

໖. ອະຮູປະທາຕຸກະຖາ (ກຸຜ)

ວ່າດ້ວຍອະຮູບທາດ

[໕໑໗] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນຮູບເປັນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ເປັນສັດຕາວາດ ເປັນສົງສານ ເປັນກຳເນີດ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງເວທະນາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງເວທະນາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເວທະນາ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນເວທະນາ ມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບທາດເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາເປັນພົບ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງອະຮູບທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງເວທະນາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະຮູບທາດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ເຂົ້າເຖິງເວທະນາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອະຮູບທາດ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນເວທະນາ ມີສັດເກີດ ແກ່ ຕາຍ ຈຸຕິ ປະຕິສິນທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອະຮູບທາດ ມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນເວທະນາ ມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບທາດເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໑໘] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນຮູບເປັນອະຮູບທາດ ໃນກາມທາດມີເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມທາດກັບອະຮູບທາດເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມທາດກັບອະຮູບທາດເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບດ້ວຍກາມະພົບ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍພົບ ໒ ຄື ກາມະພົບ ແລະອະຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນຮູບເປັນຮູບທາດ ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ເປັນຮູບເປັນອະຮູບທາດ ໃນ ກາມທາດ ມີຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມທາດ ຮູບທາດ ແລະອະຮູບທາດເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມທາດ ຮູບທາດ ແລະອະຮູບທາດເປັນອັນດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ປະກອບດ້ວຍກາມະພົບ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍພົບ ໓ ຄື ກາມະພົບ ຮູບພົບ ແລະອະຮູບພົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຮູບທາດກະຖາ ຈົບ

ກ. ຮູປະທາຕຸຍາອາຍະຕະນະກະຖາ (ກຸ)

ວ່າດ້ວຍອາຍະຕະນະໃນຮູບທາດ

[໕໑໙] ສກ. ອັດຕະພາບປະກອບດ້ວຍອາຍະຕະນະ ໖ ມີຢູ່ໃນຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄັນທາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຊົວທາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຣະສາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີກາຍາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີໂຜດຖັບພາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ບໍ່ມີຄັນທາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ບໍ່ມີຄານາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ບໍ່ມີຣະສາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ບໍ່ມີຊົວທາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ບໍ່ມີໂຜດຖັບພາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ບໍ່ມີກາຍາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໒໐] ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຈັກຂາຍະຕະນະ ແລະຮູປາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານາຍະຕະນະແລະຄັນທາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຈັກຂາຍະຕະນະແລະຮູປາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີໂສຕາຍະຕະນະ ແຕ່ບໍ່ມີສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີມະນາຍະຕະນະ ແຕ່ບໍ່ມີທຳມາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໒໑] ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຈັກຂາຍະຕະນະ ແລະຮູປາຍະຕະນະ ບຸກຄົນເຫັນຮູບນັ້ນທາງຕາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານາຍະຕະນະ ແລະຄັນທາຍະຕະນະ ບຸກຄົນດົມກິນນັ້ນທາງດັງນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຈັກຂາຍະຕະນະ ແລະຮູປາຍະຕະນະ ບຸກຄົນເຫັນຮູບນັ້ນທາງຕາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຊິວທາຍະຕະນະ ແລະຣະສາຍະຕະນະ ບຸກຄົນຊົມຣົດນັ້ນທາງລື້ນ ຯລຯ ມີກາຍາຍະຕະນະ ແລະໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະນັ້ນທາງກາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີໂສຕາຍະຕະນະ ແລະສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີມະນາຍະຕະນະ ແລະທຳມາຍະຕະນະ ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນທາງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານາຍະຕະນະ ແລະຄັນທາຍະຕະນະ ບຸກຄົນດົມກິນນັ້ນທາງດັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີມະນາຍະຕະນະ ແລະທຳມາຍະຕະນະ ບຸກຄົນຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນທາງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຊິວທາຍະຕະນະ ແລະຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີກາຍາຍະຕະນະ ແລະໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະນັ້ນທາງກາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານາຍະຕະນະ ແລະຄັນທາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ດົມກິນນັ້ນທາງດັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຈັກຂາຍະຕະນະ ແລະຮູປາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຫັນຮູບນັ້ນທາງຕາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານາຍະຕະນະ ແລະຄັນທາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ໄດ້ດົມກິ່ນ ນັ້ນທາງດັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີໂສຕາຍະຕະນະ ແລະສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີມະນາຍະຕະນະ ແລະທຳມາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນທາງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຊິວທາຍະຕະນະ ແລະຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີກາຍາຍະຕະນະ ແລະໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະນັ້ນທາງກາຍ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຈັກຂາຍະຕະນະ ແລະຣູປາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ເຫັນຮູບນັ້ນ ທາງຕາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີກາຍາຍະຕະນະ ແລະໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະນັ້ນທາງກາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີໂສຕາຍະຕະນະແລະສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ມີມະນາຍະຕະນະ ແລະທຳມາຍະຕະນະ ແຕ່ບຸກຄົນບໍ່ຮູ້ທຳມາຣົມນັ້ນທາງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໒໒] ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານາຍະຕະນະ ແລະຄັນທາຍະຕະນະ ບຸກຄົນດົມກິ່ນ ນັ້ນທາງດັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີກິ່ນທີ່ເກີດຈາກຮາກ ເກີດຈາກແກ່ນ ເກີດຈາກເປືອກ ເກີດຈາກ ໃບ ເກີດຈາກດອກ ເກີດຈາກຜົນ ມີກິ່ນຄາວ ກິ່ນຂົວ ກິ່ນຫອມ ກິ່ນເໝັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຊິວທາຍະຕະນະ ແລະຣະສາຍະຕະນະ ບຸກຄົນຊົມຣົດນັ້ນທາງ ລິ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຣົດທີ່ເກີດຈາກຮາກ ເກີດຈາກລຳຕົ້ນ ເກີດຈາກເປືອກ ເກີດຈາກ ໃບ ເກີດຈາກດອກ ເກີດຈາກຜົນ ມີຣົດສົ້ມ ຫວານ ຂົມ ຣົດເຜັດ ຣົດເຄັມ ຣົດຊ່າ ຫວານອົມ ສົ້ມ ຣົດຝາດ ຣົດກົມກ່ອມ ຣົດບໍ່ກົມກ່ອມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີກາຍາຍະຕະນະ ແລະ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງ ໂຜດຖັບພະ ນັ້ນໄດ້ດ້ວຍກາຍນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີສຳຜັດທີ່ແຂງ ອ່ອນ ລະອຽດ ຫຍາບ ສະບາຍ ບໍ່ສະບາຍ ຫັກ ເປົາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໒໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອັດຕະພາບທີ່ປະກອບດ້ວຍອາຍະຕະນະ ໖ ມີຢູ່ໃນ ຮູບທາດນັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານະນິມິດ ຊິວຫານິມິດ ແລະກາຍນິມິດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກໃນຮູບທາດນັ້ນ ມີຄານະນິມິດ ຊິວຫານິມິດ ແລະກາຍນິມິດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ ຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັດຕະພາບທີ່ປະກອບດ້ວຍອາຍະຕະນະ ໖ ມີຢູ່ໃນຮູບທາດ”

ຮູປະທາຕຸຍາອາຍະຕະນະກະຖາ ຈົບ

໕. ອະຣູປະຮູປະກະຖາ (໕໐)

ວ່າດ້ວຍຮູບໃນອະຣູປ

[໕໒໗] ສກ. ໃນອະຣູປພົບ ຮູບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣູປະພົບນັ້ນເປັນຮູບພົບທີ່ມີຮູບ ເປັນຄະຕິທີ່ມີຮູບ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ມີຮູບ ເປັນ ສົງສານທີ່ມີຮູບ ເປັນກຳເນີດທີ່ມີຮູບ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣູປະພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນ ສົງສານທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີຮູບບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະຣູປະພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີຮູບ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີຮູບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນອະຣູປພົບຮູບມີຢູ່”

ສກ. ໃນອະຣູປພົບ ຮູບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຮູບພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນສັດຕາວາດ ຯລຯ ເປັນສົງສານເປັນກຳເນີດ ຯລຯ ເປັນວິນຍານຖິຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະຮູບພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນອະຮູບພົບ ຮູບມີຢູ່”

[໔໒໕] ສກ. ໃນຮູບທາດ ຮູບມີຢູ່ ແລະຮູບທາດນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຮູບ ເປັນຄະຕິທີ່ມີຮູບ ເປັນສັດຕາວາດທີ່ມີຮູບ ເປັນສົງສານທີ່ມີຮູບ ເປັນກຳເນີດທີ່ມີຮູບ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບ ທີ່ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນອະຮູບພົບ ຮູບມີຢູ່ ແລະອະຮູບພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຮູບ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຮູບທາດ ຮູບມີຢູ່ ແລະຮູບທາດນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນອະຮູບພົບຮູບມີຢູ່ ແລະອະຮູບພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອະຮູບພົບ ຮູບມີຢູ່ ແລະພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີອະຮູບ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນສັດຕະວາດທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນສົງສານທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນກຳເນີດທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນອະຮູບທາດ ຮູບມີຢູ່ ແລະອະຮູບທາດນັ້ນເປັນພົບທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນຄະຕິທີ່ບໍ່ມີຮູບ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ບໍ່ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນອະຮູບພົບ ຮູບມີຢູ່ ແລະອະຮູບພົບນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນອະຮູບທາດ ຮູບມີຢູ່ ແລະອະຮູບທາດນັ້ນເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ເປັນຄະຕິ ຯລຯ ເປັນການໄດ້ອັດຕະພາບທີ່ມີຂັ້ນ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໖] ສກ. ໃນອະຮູບພົບ ຮູບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການສະລັດອອກຈາກຮູບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນອະຮູບບໍ່ແມ່ນບໍ່?”

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການສະລັດອອກຈາກຮູບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນອະຮູບ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໃນອະຮູບພົບ ຮູບຍັງມີຢູ່”

ສກ. ການສະລັດອອກຈາກຮູບ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນອະຮູບ” ໂດຍມີພຣະປະສົງວ່າ “ໃນອະຮູບພົບ ຮູບຍັງມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການສະລັດອອກຈາກກາມ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນເນກຂໍ້ມະ” ໂດຍມີພຣະປະສົງວ່າ “ກາມຍັງມີຢູ່ໃນເນກຂໍ້ມະ ອາສະວະຍັງມີຢູ່ໃນອະນາສາວະ ໂລກິຍະທຳ ຍັງມີຢູ່ໃນໂລກຸດຕະຣະທຳ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຣູເປຣູປະກະຖາ ຈົບ

໙. ຮູປັງກຳມັນຕິກະຖາ (໘໑)

ວ່າດ້ວຍກາກກໄຍຮູບເປັນກຳ

[໔໔໗] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ມີຄວາມສົນໃຈ ມີຄວາມຝຸ່ນໃຈ ມີຄວາມຈົງໃຈ ມີຄວາມປາຖະໜາ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈ ບໍ່ມີຄວາມຝຸ່ນໃຈ ບໍ່ມີຄວາມຈົງໃຈ ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ”

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີ ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີ ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກ ເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໕] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນທັງໝົດນັ້ນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່
ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່
ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໔໖] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນ
ກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນກຸສົນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນກຸ
ສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່
ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະ
ຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະ
ຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່
ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະ
ຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໖໐] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນທີ່ວິບປະ
ຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກ
ຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່
ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິບປະຍຸດ ຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິບ ປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະຯລຯ ໂຜດຖັບ ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່ ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິບ ປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໓໑] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນ ກຸສົນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນກຸສົນທີ່ວິບ ປະຍຸດ ຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ເປັນກຸສົນ ທີ່ ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະຯລຯ ໂຜດຖັບ ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່ ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນກຸສົນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະ ຕະ ທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະ ຍາກະຕະທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ທີ່
ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະ
ຍາກະຕະ ທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໓໒] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີ
ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່
ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ
ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນ
ກຸສົນ ເປັນກຸສົນ”

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ
ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້
ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ
ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້
ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກ ເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ທັງໝົດນັ້ນເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ເພິ່ງອະທິບາຍຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳໃຫ້ພົດສະດານເໝືອນຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳ

[໕໙໓] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸ ສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມ ຜູກໃຈ ມີຄວາມສົນໃຈ ມີຄວາມໃຝ່ໃຈ ມີຄວາມຈົງໃຈ ມີຄວາມປາຖະໜາ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີ ຄວາມຜູກໃຈ ບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈ ບໍ່ມີຄວາມໃຝ່ໃຈ ບໍ່ມີຄວາມຈົງໃຈ ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ມີ ຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ບໍ່ມີຄວາມສົນໃຈ ບໍ່ມີຄວາມໃຝ່ໃຈ ບໍ່ມີຄວາມຈົງໃຈ ບໍ່ມີຄວາມປາຖະໜາ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ”

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ທິດຖິ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ຖິນະ ຯລຯ ອຸດທັດຈະ ຯລຯ ອະທິຣິກະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ທິດຖິ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ຖິນະ ຯລຯ ອຸດທັດຈະ ຯລຯ ອະທິຣິກະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນກາຍຍະກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ທັງໝົດນັ້ນເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໓໔] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນ”

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ທິດຖິ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ຖິນະ ຯລຯ ອຸດທັດຈະ ຯລຯ ອະທິຣິກະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ທິດຖິ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ຖິນະ ຯລຯ ອຸດທັດຈະ ຯລຯ ອະທິຣິກະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ທັງໝົດນັ້ນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໓໕] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບ ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫືອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ
ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫື່ອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນ
ອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໓໖] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນ
ອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອະກຸ
ສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອະກຸ
ສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ
ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫື່ອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້
ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາ
ກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ເປັນອັບພະ
ຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະຯລຯ ໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ

ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫຼືອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ເປັນອັບພະ ຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໓໗] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນທີ່ວິບ ປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກ ຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອະກຸສິນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກ ຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບ ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫຼືອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນ ອະກຸສິນທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິບ ປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະ ຍາກະຕະທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບ ພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫຼືອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອະກຸສິນທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອະກຸສິນທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອະກຸສິນທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫື່ອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອະກຸສິນທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປາຍະຕະນະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫື່ອ ທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບທີ່ເປັນວະຈິກຳທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ເປັນອັບພະຍາກະຕະທີ່ວິປະຍຸດຈາກຜັດສະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໖໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຸສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ເປັນກຸສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ເປັນກຸສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງ
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຸສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້”

ສກ. ຮູບເປັນກຸສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນກຸສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນກຸສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄານາຍະຕະນະ ຯລຯ ຊິວຫາຍະຕະນະ ຯລຯ ກາຍາ
ຍະຕະນະ ຯລຯ ຣູປາຍະຕະນະ ຯລຯ ສັດທາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄັນທາຍະຕະນະ ຯລຯ
ຣະສາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ຯລຯ ປະຖະວິທາດ ຯລຯ ອາໂປທາດ ຯລຯ
ເຕໂຊທາດ ຯລຯ ວາໂຍທາດ ຯລຯ ອະສຸຈິ ຯລຯ ນ້ຳຕາ ຯລຯ ເລືອດ ຯລຯ ເຫືອ ເປັນກຸ
ສົນກໍໄດ້ ເປັນອະກຸສົນກໍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍເປັນຮູບ ກາຍຍະກຳເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະໂນເປັນຮູບ ມະໂນກຳເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນເປັນນາມ ມະໂນກຳເປັນນາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍເປັນນາມ ກາຍຍະກຳເປັນນາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍເປັນຮູບ ແຕ່ກາຍຍະກຳເປັນນາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະໂນເປັນຮູບ ແຕ່ມະໂນກຳເປັນນາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນເປັນນາມ ມະໂນກຳເປັນນາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍເປັນນາມ ກາຍຍະກຳກໍເປັນນາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ກາຍຍະກຳຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ກາຍຍະກຳຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ໂສຕະວິນຍານຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ກາຍຍະກຳຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄານາຍະຕະນະເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຄານະວິນຍານຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ກາຍຍະກຳຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊິວຫາຍະຕະນະເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຊິວຫາວິນຍານຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ກາຍຍະກຳຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍາຍະຕະນະເປັນຮູບ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ກາຍວິນຍານຈຶ່ງເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໓໙] ສກ. ຮູບເປັນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາກ່າວເຈຕະນາວ່າ ເປັນຕົວກຳ ບຸກຄົນຄິດແລ້ວຈຶ່ງກະທຳກຳ ດ້ວຍກາຍ ວາຈາ ໃຈ” ມີຢູ່ຈຶ່ງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຳ”

ສກ. ຮູບເປັນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອານົນ ເມື່ອກາຍມີຢູ່ ສຸກແລະທຸກ ອັນເປັນພາຍໃນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນກາຍະສັນເຈຕະນາ (ຄວາມຈິງໃຈທາງກາຍ) ເປັນເຫດ ຫຼືວ່າ ເມື່ອວາຈາມີຢູ່ ສຸກແລະທຸກອັນເປັນພາຍໃນຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນວະຈິສັນເຈຕະນາ (ຄວາມຈິງໃຈ ທາງວາຈາ) ເປັນເຫດ ຫຼື ວ່າ ເມື່ອໃຈມີຢູ່ ສຸກແລະທຸກອັນເປັນພາຍໃນ ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຍ້ອນມະ ໂນສັນເຈຕະນາ (ຄວາມຈິງໃຈທາງໃຈ) ເປັນເຫດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຳ”

ສກ. ຮູບເປັນກຳແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາຍສັນເຈຕະນາ ໓ ຢ່າງ ເປັນກາຍະກຳຝ່າຍອະກຸສິນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກ ວະຈິສັນເຈຕະນາ ໔ ຢ່າງ ເປັນວະຈິກຳຝ່າຍອະກຸສິນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກ ມະໂນສັນເຈຕະນາ ໓ ຢ່າງ ເປັນມະໂນກຳຝ່າຍອະກຸສິນ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນວິບາກ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາຍສັນເຈຕະນາ ໓ ຢ່າງ ເປັນກາຍະກຳຝ່າຍກຸສິນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກ ວະຈິສັນເຈຕະນາ ໔ ຢ່າງ ເປັນວະຈິກຳຝ່າຍກຸສິນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກ ມະໂນສັນເຈຕະນາ ໓ ຢ່າງ ເປັນມະ ໂນກຳຝ່າຍກຸສິນ ມີສຸກເປັນກຳໄລ ມີສຸກເປັນວິບາກ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຳ”

ສກ. ຮູບເປັນກຳແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອານົນ ຖ້າໂມຄະບຸຣຸດນາມວ່າສະມິດ ທີ່ນີ້ ຖືກປາຕະລິບຸດປະຣິພາຊິກຖາມແນວນີ້ ຈະເພິ່ງຕອບແນວນີ້ວ່າ ທ່ານປາຕະລິບຸດ ບຸກຄົນ ເຮັດກຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈທາງກາຍ ທາງວາຈາ ແລະທາງໃຈ ອັນໃຫ້ຜົນເປັນສຸກ ຍ່ອມສະເຫວີຍສຸກ ບຸກຄົນເຮັດກຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈທາງກາຍ ທາງວາຈາແລະທາງ ໃຈ ອັນໃຫ້ຜົນເປັນທຸກ ຍ່ອມສະເຫວີຍທຸກ ບຸກຄົນເຮັດກຳທີ່ປະກອບດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈທາງກາຍ ທາງວາຈາ ແລະທາງໃຈ ອັນໃຫ້ຜົນເປັນອະທຸກຂະມະສຸຂະ ຍ່ອມສະເຫວີຍຜົນເປັນອະທຸກຂະ ມະສຸຂະ ອານົນ ໂມຄະບຸຣຸດນາມວ່າ ສະມິດທີ່ເມື່ອຕອບແນວນີ້ ຊື່ວ່າຕອບໂດຍຊອບແກ່ປາຕະ ລິບຸດປະຣິພາຊິກ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຳ”

ຮູບປັງກຳມັນຕິກະຖາ ຈົບ

໑໐. ຊີວິຕິນທະນິຍະກະຖາ (໘໒)

ວ່າດ້ວຍຊີວິຕິນຊີ

[໔໔໐] ສກ. ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸ ຄວາມດຳລົງຢູ່ ຄວາມເປັນໄປ ກິຣິຍາທີ່ເປັນໄປ ອາການທີ່ສືບຕໍ່ ຄວາມເປັນຢູ່ ຄວາມຫຼໍ່ລ້ຽງ ບໍ່ມີແກ່ສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍຸ ຄວາມດຳລົງຢູ່ ຄວາມເປັນໄປ ກິຣິຍາທີ່ເປັນໄປ ອາການທີ່ສືບຕໍ່ ຄວາມເປັນຢູ່ ຄວາມຫຼໍ່ລ້ຽງ ມີຢູ່ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອາຍຸ ຄວາມດຳລົງຢູ່ ຄວາມເປັນໄປ ກິຣິຍາທີ່ເປັນໄປ ອາການທີ່ສືບຕໍ່ ຄວາມເປັນຢູ່ ຄວາມຫຼໍ່ລ້ຽງ ມີຢູ່ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບບໍ່ມີ”

ສກ. ອາຍຸ ຄວາມດຳລົງຢູ່ ຄວາມເປັນໄປ ກິຣິຍາທີ່ເປັນໄປ ອາການທີ່ສືບຕໍ່ ຄວາມເປັນຢູ່ ຄວາມຫຼໍ່ລ້ຽງ ມີຢູ່ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸ ຄວາມດຳລົງຢູ່ ຄວາມເປັນໄປ ກິຣິຍາທີ່ເປັນໄປ ອາການທີ່ສືບຕໍ່ ຄວາມເປັນຢູ່ ຄວາມຫຼໍ່ລ້ຽງມີຢູ່ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບຈຶ່ງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍຸ ຄວາມດຳລົງຢູ່ ຄວາມເປັນໄປ ກິຣິຍາທີ່ເປັນໄປ ອາການທີ່ສືບຕໍ່ ຄວາມເປັນຢູ່ ຄວາມຫຼໍ່ລ້ຽງມີຢູ່ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ແຕ່ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸ ຄວາມດຳລົງຢູ່ ຄວາມເປັນໄປ ກິຣິຍາທີ່ເປັນໄປ ອາການທີ່ສືບຕໍ່ ຄວາມເປັນຢູ່ ຄວາມຫຼໍ່ລ້ຽງ ມີຢູ່ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ແຕ່ຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ມີຮູບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໔໑] ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ມີຮູບ ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ມີຮູບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທີ່ມີຮູບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທັງທີ່ມີຮູບ ແລະບໍ່ມີຮູບ ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທັງທີ່ເປັນຮູບ ແລະບໍ່ເປັນຮູບ ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທັງທີ່ເປັນຮູບ ແລະບໍ່ເປັນຮູບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸຂອງສະພາວະທຳທັງທີ່ເປັນຮູບ ແລະບໍ່ເປັນຮູບ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຊີວິຕິນຊີທີ່ບໍ່ເປັນຮູບ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໔໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີຊີວິຕິນຊີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບບໍ່ມີ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວິຕິນຊີນັ້ນນັບເນື່ອງໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີເວທະນາຂັ້ນ ຯລຯ ສັນຍາຂັ້ນ ຯລຯ ວິນຍານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີເວທະນາຂັ້ນ ຯລຯ ສັນຍາຂັ້ນ ຯລຯ ວິນຍານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ເຂົ້ານິໂຣທະສະມາບັດມີເວທະນາຂັ້ນ ຯລຯ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໒] ສກ. ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະສັນຍະສັດບໍ່ມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະສັນຍະສັດມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະສັນຍະສັດມີຊີວິຕິນຊີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຊີວິຕິນຊີທີ່ເປັນຮູບບໍ່ມີ”

ສກ. ອະສັນຍະສັດມີຊີວິຕິນຊີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວິຕິນຊີນັບເນື່ອງໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ

ສກ. ອະສັນຍະສັດມີສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະສັນຍະສັດມີສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະສັນຍະສັດມີເວທະນາຂັ້ນ ຯລຯ ສັນຍາຂັ້ນ ຯລຯ ວິນຍານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະສັນຍະສັດມີເວທະນາຂັ້ນ ຯລຯ ສັນຍາຂັ້ນ ຯລຯ ວິນຍານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດເປັນພົບທີ່ມີຂັ້ນ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໔] ສກ. ເມື່ອປະຕິສົນທິຈິດດັບໄປ ຊີວິຕິນຊີທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍປະຕິສົນທິຈິດ ຍ່ອມແຕກດັບໄປສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອປະຕິສົນທິຈິດດັບ ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍປະຕິສົນທິຈິດ ຍ່ອມແຕກດັບໄປສ່ວນໜຶ່ງໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອປະຕິສົນທິຈິດດັບໄປ ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍປະຕິສົນທິຈິດຍ່ອມແຕກດັບໄປທັງໝົດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອປະຕິສົນທິຈິດດັບໄປ ຊີວິຕິນຊີທີ່ເກີດດ້ວຍປະຕິສົນທິຈິດ ຍ່ອມແຕກດັບໄປທັງໝົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໕] ປຣ. ຊີວິຕິນຊີມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍຊີວິຕິນຊີ ໒ ຢ່າງ ຕາຍດ້ວຍຄວາມຕາຍ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຊີວິຕິນທະນິຍະກະຖາ ຈົບ

໑໑. ກຳມະເຫຕຸກະຖາ (໘໓)

ວ່າດ້ວຍເຫດແຫ່ງກຳ

[໔໔໖] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີ ຯລຯ ພຣະອະນາຄາມີ ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂສດາບັນເສື່ອມຈາກໂສດາປັດຕິຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສະກະທາຄາມີ ຯລຯ ພຣະອະນາຄາມີ ບໍ່ເສື່ອມຈາກອະນາຄາມີຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການຂ້າສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການລັກຊັບ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການປະພຶດຜິດໃນກາມ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການເວົ້າຕົວະ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການເວົ້າສັບສົ່ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການເວົ້າຄຳຫຍາບ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການເວົ້າໂລເລ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການຂ້າ ມານດາ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການຂ້າບິດາ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນພຣະໂລຫິດທໍ້ ຯລຯ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳອັນໃດ?

ປຣ. ຍ້ອນການກ່າວຜູ້ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນເສື່ອມຈາກອະຣະຫັດຕະຜົນ ຍ້ອນເຫດແຫ່ງກຳຄືການກ່າວຜູ້ ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄົນທຸກຄົນທີ່ກ່າວຜູ້ພຣະອະຣະຫັນທັງຫຼາຍເຮັດໃຫ້ແຈ້ງອະຣະຫັດຕະຜົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ກຳມະເຫຕຸກະຖາ ຈົບ

ອັດຖະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສະກະຕິກະຖາ	໒. ອັນຕະຣາພະວະກະຖາ
໓. ກຳມະຄຸນະກະຖາ	໔. ກຳມະກະຖາ
໕. ຮູປະທາຕຸກະຖາ	໖. ອະຣູປະທາຕຸກະຖາ
໗. ຮູປະທາຕຸຍາອາຍະຕະນະກະຖາ	໘. ອະຣູປະຮູປະກະຖາ
໙. ຮູປັງກຳມັນຕິກະຖາ	໑໐. ຊີວິຕິນທະວິຍະກະຖາ
໑໑. ກຳມະເຫຕຸກະຖາ	

໙. ນະວະມະວັກ

໑. ອານິສັງສະຫັດສາວິກະຖາ (໘໔)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ເຫັນອານິສົງ (ໃນນິບພານ)

[໕໔໗] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຫັນອານິສົງ (ໃນນິບພານ) ລະສັງໂຍດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ລະສັງໂຍດໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ລະສັງໂຍດໄດ້
ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຫັນອານິສົງ (ໃນນິບພານ) ລະສັງໂຍດໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນທຸກ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນໂຣກ
ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຝີ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງສຽບແທງ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງລຳ
ເຄັ້ນ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນອາພາດ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນດັ່ງສິ່ງອື່ນ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນ
ຂອງເສື່ອມ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນສະໝຽດ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນເຄື່ອງບຽດບຽນ ຯລຯ ໂດຍ
ຄວາມເປັນໄພ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນອຸປະສັກ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງຫວັ່ນໄຫວ ຯລຯ
ໂດຍຄວາມເປັນຂອງເປ່ເພ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງບໍ່ຍັງຍືນ ຯລຯ ໂດຍຄວາມບໍ່ເປັນບ່ອນ
ຕ້ານທານ ຯລຯ ໂດຍຄວາມບໍ່ເປັນບ່ອນເຊື່ອງ ຯລຯ ໂດຍຄວາມບໍ່ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ຯລຯ ໂດຍ
ຄວາມບໍ່ເປັນບ່ອນອາໄສ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງວ່າງ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງເປົ່າ
ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງສູນ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນອະນັດຕາ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນໂທດ
ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ

ລະສັງໂຍດໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະມີຄວາມແປຜັນໄປ
ເປັນທຳມະດາ ລະສັງໂຍດໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ເຫັນອານິສົງ (ໃນນິບພານ) ລະ
ສັງໂຍດໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສິການສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ແລະເຫັນອານິສົງໃນນິບ
ພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສິການສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ແລະເຫັນອານິສົງໃນນິບ
ພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສຶກສາສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນທຸກ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນໂຮກ ຯລຯ ໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແລະເຫັນອານິສົງໃນນິບພານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນມະນະສຶກສາສັງຂານໂດຍຄວາມເປັນສະພາວະມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແລະເຫັນອານິສົງໃນນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ເຫັນອານິສົງ (ໃນນິບພານ) ລະສັງໂຍດໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ພິຈາລະນາເຫັນວ່າເປັນສຸກ ໝາຍຮູ້ວ່າເປັນສຸກ ຮູ້ສຶກວ່າເປັນສຸກ ມີໃຈນັ່ນໄປເນືອງ ໆ ສະໝໍ່າ ສະເໝີ ບໍ່ຂາດໄລຍະ ມີປັນຍາຢັ້ງຮູ້ໃນນິບພານຢູ່” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຫັນອານິສົງ (ໃນນິບພານ) ຈຶ່ງລະສັງໂຍດໄດ້

ອານິສັງສະທັດສາວິກະຖາ ຈົບ

໒. ອະມະຕາຣຳມະນະກະຖາ (໘໔)

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳມິອຳມະຕະ (ນິບພານ) ເປັນອາລົມ

[໔໔໙] ສກ. ສັງໂຍດມີອະມະຕະເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອຳມະຕະເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ເປັນອາລົມຂອງໂອຄະ ເປັນອາລົມຂອງໂຍຄະ ເປັນອາລົມຂອງນິວອນ ເປັນອາລົມຂອງປະຣາມາດ ເປັນອາລົມຂອງອຸປາທານ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອຳມະຕະບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະມະຕະບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັງໂຍດມີອະມະຕະເປັນອາລົມ”

ສກ. ຣາຄະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອຳມະຕະເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມກຳໜົດ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມມົວເມົາ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜູກພັນ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຫຼົງໃຫຼແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອຳມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມກຳໜົດ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມມົວເມົາ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜູກພັນ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຫຼົງໃຫຼບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມກຳໜົດ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມມົວເມົາ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜູກພັນ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຫຼົງໃຫຼ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຣາຄະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ”

ສກ. ໂທສະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອຳມະຕະເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມໂກດ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອຳມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມໂກດ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມໂກດ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂທສະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ”

ສກ. ໂມຫະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອຳມະຕະເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ເຮັດຄວາມບໍ່ເຫັນ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມດັບສະນິດແຫ່ງປັນຍາ ເປັນໄປໃນຝ່າຍທຳລາຍປັນຍາ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອຳມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ບໍ່ແມ່ນເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ບໍ່ແມ່ນເຮັດຄວາມບໍ່ເຫັນ ເກື້ອກູນແກ່ຄວາມຈະເລີນແຫ່ງປັນຍາ ບໍ່ເປັນໄປໃນຝ່າຍທຳລາຍປັນຍາ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກິເລດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ບໍ່ແມ່ນທຳຄວາມບໍ່ຮູ້ ຯລຯ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກິເລດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂມຫະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ”

[໕໕໐] ສກ. ສັງໂຍດຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງໂຍດຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມກຳໜົດ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມມົວເມົາ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜູກພັນ ເປັນເຫດ ແຫ່ງຄວາມຫຼົງໃຫຼແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ຯລຯ ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຫຼົງໃຫຼແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມໂກດ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມໂກດ ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂມຫະຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ຯລຯ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂມຫະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ຯລຯ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງໂຍດຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂອຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂຍຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງນິວອນ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງປະຣາມາດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອຸປາທານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງໂຍດຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມກຳໜົດ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຕ້ອງການ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມມົວເມົາ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜູກພັນ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຫຼົງໃຫຼແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄະຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຣາຄະ ຯລຯ ບໍ່ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຫຼົງໃຫຼແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂທສະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມໂກດ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂທສະ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມໂກດ ບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງຄວາມກະທົບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂມຫະຜາຣົບອຳມະຕະເກີດຂຶ້ນ ອຳມະຕະບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ບໍ່ແມ່ນເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ຯລຯ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂມຫະຜາຣົບຮູບເກີດຂຶ້ນ ຮູບບໍ່ເປັນບ່ອນຕັ້ງແຫ່ງໂມຫະ ບໍ່ແມ່ນເຮັດຄວາມບໍ່ຮູ້ ຯລຯ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມດັບກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໔໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັງໂຍດມີອຳມະຕະເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ປຸຖຸຊົນໝາຍຮູ້ນິບພານໂດຍຄວາມເປັນນິບພານ ເມື່ອໝາຍຮູ້ນິບພານໂດຍຄວາມເປັນນິບພານແລ້ວ ຈຶ່ງກຳນົດໝາຍນິບພານກຳນົດໝາຍໃນນິບພານ ກຳນົດໝາຍໂດຍຄວາມເປັນນິບພານ ກຳນົດໝາຍນິບພານວ່າເປັນຂອງເຮົາຍິນດີນິບພານ” ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສັງໂຍດຈຶ່ງມີອຳມະຕະເປັນອາລົມໄດ້

ອະມະຕາຣຳມະນະກະຖາ ຈົບ

໓. ຮູປັງສາຣຳມະນັນຕິກະຖາ (໘໙)

ວ່າດ້ວຍຮູບທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້

[໕໕໒] ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບນັ້ນມີຄວາມນຶກເຖິງ ຄວາມຜູກໃຈ ຄວາມສົນໃຈ ຄວາມໃຝ່ໃຈ ຄວາມຈົງໃຈ ຄວາມປາຖະໜາ ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບນັ້ນບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບນັ້ນບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້”

ສກ. ຜັດສະເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຈິດ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ທິດຖິ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ຖິນະ ຯລຯ ອຸດທັດຈະ ຯລຯ ອະທິຣິກະ ຯລຯ

ອະໂນດຕັບປະ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໖] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບມີປັດໄຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຮູບມີປັດໄຈ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້”

ຮູບປັງສາຣຳມະນັນຕິກະຖາ ຈົບ

໔. ອະນຸສະຍາສະນາຣຳມະນະກະຖາ (ຝາກ)

ວ່າດ້ວຍອະນຸໄສຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້

[໔໔໗] ສກ. ອະນຸໄສເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນຸໄສເປັນຮູບ ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະ
ຕະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ
ກາມສັນທະນິວອນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ
ກາມສັນທະນິວອນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນັບເນື່ອງໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັ້ນ ສັນຍາຂັ້ນ ວິນຍານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ແຕ່
ກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານຂັນສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະ
ພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັນສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະ
ພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັນ ສັນຍາຂັນ ວິນຍານຂັນ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້
ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕໔] ສກ. ປະຕິຄານຸໄສ ມານານຸໄສ ທິດຖານຸໄສ ວິຈິກິດສານຸໄສ ພະວະຣາຄານຸໄສ
ອະວິດຊານຸໄສ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານຸໄສ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດ
ຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ຯລຯ ອະວິດຊານິວອນ ເປັນສະພາວະ
ທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນັບເນື່ອງໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ

ສກ. ສັງຂານຂັນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັນ ສັນຍາຂັນ ວິນຍານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານຸໂສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໂສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານຸໂສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ແຕ່
ອະວິດຊານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານຂັນສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະ
ພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັນສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະ
ພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັນ ສັນຍາຂັນ ວິນຍານຂັນ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້
ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໔໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະນຸໂສເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະກຳລັງເປັນໄປຢູ່ ທ່ານ
ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ມີອະນຸໂສ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນຸໂສເຫຼົ່ານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະນຸໂສຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະກຳລັງເປັນໄປຢູ່ ທ່ານ ຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ມີຣາຄະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຣາຄະນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຣາຄະຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້

ອະນຸສະຍາສະນາຣຳມະນະກະຖາ ຈົບ

໕. ຍານັງອະນາຣຳມະນັນຕິກະຖາ (໘໘)

ວ່າດ້ວຍຍານທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້

[໔໕໗] ສກ. ຍານເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານເປັນຮູບ ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໄຜດຖັບພາຍະຕະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັນຍາ ປັນຍິນຊີ ປັນຍາພະລະ ສຳມາທິດຖິ ທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັນຍາ ປັນຍິນຊີ ປັນຍາພະລະ ສຳມາທິດຖິ ທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນັບເນື່ອງໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັ້ນ ສັນຍາຂັ້ນ ວິນຍານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັນຍານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັນຍານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ແຕ່ປັນຍານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັ້ນ ສັນຍາຂັ້ນ ວິນຍານຂັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ອີກສ່ວນໜຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໕໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍານເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ພົບພ້ອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ມີຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຍານນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຍານຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ເປັນຜູ້ມີປັນຍາ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັນຍານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ປັນຍາຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້

ຍານັງອະນາຣຳມະນັນຕິກະຖາ ຈົບ

໖. (ກ) ອະຕິຕາຣຳມະນະກະຖາ (ຕູລ)

ວ່າດ້ວຍຈິດມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ

[໔໕໙] ສກ. ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີອະດີດທຳເປັນອາລົມບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈິດມີອະດີດທຳເປັນອາລົມໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ຄຳຂອງທ່ານທີ່ວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ຈຶ່ງຜິດກໍກຼີ້ວ່າຫາກ ຈິດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ” ຄຳຂອງທ່ານທີ່ວ່າ “ຈິດທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ແຕ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ” ຈຶ່ງຜິດ

ສກ. ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບອະດີດ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບອະດີດມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້”

ອະຕິຕາຣຳມະນະກະຖາ ຈົບ

ຝ. (ຂ) ອະນາຄະຕາຣຳມະນະກະຖາ

ວ່າດ້ວຍຈິດມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ

[໔໖໐] ສກ. ຈິດທີ່ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມໄດ້ບໍ່ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈິດມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ຄຳຂອງທ່ານທີ່ວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ຈິ່ງຜິດ

ກໍຫຼືວ່າຫາກຈິດເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ” ຄຳຂອງທ່ານທີ່ວ່າ “ຈິດທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ” ຈິ່ງຜິດ

ສກ. ຈິດທີ່ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈຜາຣົບອະນາຄົດມີຢູ່ບໍ່ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບອະນາຄົດມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້”

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີປັດຈຸບັນທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບອະດີດມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີປັດຈຸບັນທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບອະນາຄົດມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບອະດີດມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີປັດຈຸບັນທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບອະນາຄົດມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ຜາຣົບປັດຈຸບັນມີຢູ່ ຈິດທີ່ມີປັດຈຸບັນທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແນ່ນອນ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໖໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳ ແລະອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອາລົມທີ່ເປັນອະດີດ ແລະອະນາຄົດບໍ່ມີບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກອາລົມທີ່ເປັນອະດີດທຳແລະອະນາຄົດທຳບໍ່ມີ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທີ່ມີອະດີດທຳແລະອະນາຄົດທຳເປັນອາລົມ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້” ຯລຯ

ອະນາຄະຕາຣຳມະນະກະຖາ ຈົບ

ກ. ວິຕັກການປະຕິຕະກະຖາ (໙໐)

ວ່າດ້ວຍຈິດເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກ

[໕໖໒] ສກ. ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຈານ ເນື່ອງດ້ວຍປິຕິ ເນື່ອງດ້ວຍສຸກ ເນື່ອງດ້ວຍທຸກ ເນື່ອງດ້ວຍໂສມະນັດ ເນື່ອງດ້ວຍໂທມະນັດ ເນື່ອງດ້ວຍອຸເປກຂາ ເນື່ອງດ້ວຍສັດທາ ເນື່ອງດ້ວຍວິຣິຍະ ເນື່ອງດ້ວຍສະຕິ ເນື່ອງດ້ວຍສະມາທິ ເນື່ອງດ້ວຍປັນຍາ ເນື່ອງດ້ວຍຣາຄະ ເນື່ອງດ້ວຍໂທສະ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍອະໂນດຕັບປະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກ”

ສກ. ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກ ບໍ່ມີວິຈານມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກ”

ສກ. ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ສະມາທິທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານ (໒) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ (໓) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ສະມາທິທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານ (໒) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ (໓) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດທຸກດວງເນື່ອງດ້ວຍວິຕົກ”

ວິຕັກການປະຕິຕະກະຖາ ຈົບ

໘. ວິຕັກກະວິບຜາຣະສັດທະກະຖາ (໙໑)

ວ່າດ້ວຍຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງວິຕົກເປັນສູງ

[໕໖໓] ສກ. ທຸກຄັ້ງເມື່ອນຶກຢູ່ ຕອງຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງວິຕົກເປັນສູງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຄັ້ງເມື່ອຖືກຕ້ອງຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງຜັດສະເປັນສູງ ຯລຯ ທຸກຄັ້ງເມື່ອສະເຫວີຍອາລົມ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງເວທະນາເປັນສູງ ຯລຯ ທຸກຄັ້ງເມື່ອຈຳໄດ້ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງສັນຍາເປັນສູງ ຯລຯ ທຸກຄັ້ງເມື່ອຈົງໃຈຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງເຈຕະນາເປັນສູງ ຯລຯ

ທຸກຄັ້ງເມື່ອຄິດຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງຈິດເປັນສູງ ຯລຯ ທຸກຄັ້ງເມື່ອອະລິກຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງ
ສະຕິເປັນສູງ ຯລຯ ທຸກຄັ້ງເມື່ອຮູ້ຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງປັນຍາເປັນສູງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຄັ້ງ ເມື່ອນຶກຢູ່ ຕອງຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງວິຕົກເປັນສູງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງວິຕົກ ເປັນສູງທີ່ເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍໂສຕະວິນຍານ ກະທົບທີ່ໂສຕະ
ມາສູ່ຄອງແຫ່ງໂສຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງວິຕົກບໍ່ເປັນສູງທີ່ເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍໂສຕະວິນຍານ ບໍ່ກະທົບທີ່ໂສຕະ
ບໍ່ມາສູ່ຄອງແຫ່ງໂສຕະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມແຜ່ໄປແຫ່ງວິຕົກບໍ່ເປັນສູງທີ່ເພິ່ງຮູ້ດ້ວຍໂສຕະວິນຍານ ບໍ່ກະທົບທີ່ໂສ
ຕະ ບໍ່ມາສູ່ຄອງແຫ່ງໂສຕະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຸກຄັ້ງເມື່ອນຶກຢູ່ ຕອງຢູ່ ຄວາມແຜ່ໄປ
ແຫ່ງວິຕົກເປັນສູງ”

ວິຕົກກະວົບຜາຣະສັດທະກະຖາ ຈົບ

໙. ນະຍະຖາຈິດຕັດສະວາຈາຕິກະຖາ (໙໒)

ວ່າດ້ວຍວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ

[໕໖໔] ສກ. ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວາຈາມີໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີຜັດສະ ບໍ່ມີເວທະນາ ບໍ່ມີສັນຍາ ບໍ່ມີເຈຕະນາ ບໍ່ມີຈິດ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວາຈາມີໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະ ມີເວທະນາ ມີສັນຍາ ມີເຈຕະນາ ມີຈິດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວາຈາມີໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະ ຯລຯ ມີຈິດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ
“ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ສກ. ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວາຈາມີໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຜູກໃຈຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວາຈາມີໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຜູກໃຈຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວາຈາມີໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຜູກໃຈຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ສກ. ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວາຈາມີຈິດເປັນສະມຸດຖານ ເກີດຮ່ວມກັບຈິດ ເກີດຂະນະດຽວກັບຈິດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວາຈາມີຈິດເປັນສະມຸດຖານ ເກີດຮ່ວມກັບຈິດ ເກີດຂະນະດຽວກັບຈິດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ສກ. ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ປະສົງຈະກ່າວກ່າວໄດ້ ບໍ່ປະສົງຈະວ່າກ່າວໄດ້ ບໍ່ປະສົງ ຈະຮ້ອງຮຽກກໍຮ້ອງຮຽກໄດ້ ບໍ່ປະສົງຈະເວົ້າກໍເວົ້າໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະສົງຈະກ່າວຈຶ່ງກ່າວໄດ້ ປະສົງຈະວ່າຈຶ່ງວ່າໄດ້ ປະສົງຈະຮ້ອງຈຶ່ງຮ້ອງໄດ້ ປະສົງຈະເວົ້າຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນປະສົງຈະກ່າວຈຶ່ງກ່າວໄດ້ ປະສົງຈະວ່າຈຶ່ງວ່າໄດ້ ປະສົງຈະຮ້ອງຮຽກຈຶ່ງຮ້ອງຮຽກໄດ້ ປະສົງຈະເວົ້າຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

[໔໖໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບາງຄົນຄິດວ່າ “ຈະກ່າວແນວໜຶ່ງ” ແຕ່ກ່າວໄປອີກແນວໜຶ່ງ ຄິດວ່າ “ຈະວ່າແນວໜຶ່ງ” ແຕ່ວ່າໄປອີກແນວໜຶ່ງ ຄິດວ່າ “ຈະຮ້ອງຮຽກແນວໜຶ່ງ” ແຕ່ຮ້ອງຮຽກໄປອີກແນວໜຶ່ງ ຄິດວ່າ “ຈະເວົ້າແນວໜຶ່ງ” ແຕ່ເວົ້າໄປອີກແນວໜຶ່ງ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບາງຄົນຄິດວ່າ “ຈະກ່າວແນວໜຶ່ງ” ແຕ່ກ່າວໄປອີກແນວໜຶ່ງ ຯລຯ ຄິດວ່າ “ຈະເວົ້າແນວໜຶ່ງ” ແຕ່ເວົ້າໄປອີກແນວໜຶ່ງມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ນະຍະຖາຈິດຕັດສະວາຈາຕິກະຖາ ຈົບ

໑໐. ນະຍະຖາຈິດຕັດສະກາຍະກຳມັນຕິກະຖາ (໙໓)

ວ່າດ້ວຍກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ

[໔໖໖] ສກ. ກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີຜັດສະ ຯລຯ ບໍ່ມີຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະ ຯລຯ ມີຈິດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກາຍຍະກຳມັນໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະ ຯລຯ ມີຈິດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກາຍຍະກຳມັນໄດ້ແກ່ບຸກຄົນຜູ້ມີກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນຈິດເປັນສະມຸດຖານ ເກີດຮ່ວມກັບຈິດ ເກີດຂະນະດຽວກັບຈິດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກາຍຍະກຳມັນຈິດເປັນສະມຸດຖານ ເກີດຮ່ວມກັບຈິດ ເກີດຂະນະດຽວກັບຈິດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ສກ. ກາຍຍະກຳມັນເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ປະສົງຈະກ້າວໄປກໍກ້າວໄປໄດ້ ບໍ່ປະສົງຈະຖອຍກັບກໍຖອຍກັບໄດ້ ບໍ່ປະສົງຈະແລເບິ່ງກໍແລເບິ່ງໄດ້ ບໍ່ປະສົງຈະຫຼົງເບິ່ງກໍຫຼົງເບິ່ງໄດ້ ບໍ່ປະສົງຈະຄູ່ເຂົ້າກໍຄູ່ເຂົ້າໄດ້ ບໍ່ປະສົງຈະຢຽດອອກກໍຢຽດອອກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະສົງຈະກ້າວໄປຈຶ່ງກ້າວໄປໄດ້ ປະສົງຈະຖອຍກັບຈຶ່ງຖອຍກັບໄດ້ ປະສົງຈະແລເບິ່ງຈຶ່ງແລເບິ່ງໄດ້ ປະສົງຈະຫຼົງເບິ່ງຈຶ່ງຫຼົງເບິ່ງໄດ້ ປະສົງຈະຄູ່ເຂົ້າຈຶ່ງຄູ່ເຂົ້າໄດ້ ປະສົງຈະຢຽດອອກຈຶ່ງຢຽດອອກໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນປະສົງຈະກ້າວໄປຈຶ່ງກ້າວໄປໄດ້ ຯລຯ ປະສົງຈະຢຽດອອກ ຈຶ່ງຢຽດອອກໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

[ເຜີ້ກ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ” ແມ່ນບໍ?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບາງຄົນຄິດວ່າ “ຈະໄປໃນທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ” ແຕ່ໄປໃນທີ່ອີກແຫ່ງໜຶ່ງ ຯລຯ ຄິດວ່າ “ຈະຢຽດແຂນຂ້າງໜຶ່ງ” ແຕ່ຢຽດແຂນອີກຂ້າງໜຶ່ງ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບາງຄົນຄິດວ່າ “ຈະໄປໃນທີ່ແຫ່ງໜຶ່ງ” ແຕ່ໄປໃນທີ່ອີກແຫ່ງໜຶ່ງ ຯລຯ ຄິດວ່າ “ຈະຢຽດແຂນຂ້າງໜຶ່ງ” ແຕ່ຢຽດແຂນອີກຂ້າງໜຶ່ງມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍຍະກຳບໍ່ເປັນໄປຕາມທີ່ຄິດ”

ນະຍະຖາຈິດຕັດສະກາຍະກຳມັນຕິກະຖາ ຈົບ

໑໑. ອະຕິຕານາກະຕະປັດຈຸບັນນະກະຖາ (໙໔)

ວ່າດ້ວຍອະດີດ ອະນາຄົດ ແລະປັດຈຸບັນ

[ເຜີ້ກ] ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອະດີດແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະດີດດັບໄປແລ້ວ ຫາຍໄປແລ້ວ ແປຜັນໄປແລ້ວ ສູນໄປແລ້ວ ດັບສູນໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອະດີດ”

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອະນາຄົດແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ຍັງບໍ່ມີ ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມ ຍັງບໍ່ບັງເກີດ ຍັງບໍ່ບັງເກີດຂຶ້ນ ຍັງບໍ່ຜາກົດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອະນາຄົດ”

[໔໖໙] ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຮູບຂັ້ນທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຮູບຂັ້ນ ໙ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຂັ້ນ ໔ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຂັ້ນ ໑໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຈັກຂາຍະຕະນະທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຈັກຂາຍະຕະນະ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອາຍະຕະນະ ໑໒ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອາຍະຕະນະ ໓໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຈັກຊຸທາດທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຈັກຊຸທາດ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທາດ ໑໘ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍທາດ ໔໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຈັກຊຸນຊີທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍຈັກຊຸນຊີ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອິນຊີ ໒໒ ທີ່ເປັນອະດີດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອິນຊີ ໖໖ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໗໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອະດີດ ແລະອະນາຄົດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເພ່ງວິໂມກ ໘ ໄດ້ຊານ ໔ ຕາມປາຖະໜາ ໄດ້ອະນຸບຸບພະວິທາຣະສະມາ
ບັດ ໙ ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເພ່ງວິໂມກ ໘ ໄດ້ຊານ ໔ ຕາມປາຖະໜາ ໄດ້ອະນຸບຸບພະວິທາຣະ
ສະມາບັດ ໙ ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນປະກອບດ້ວຍອະດີດ ແລະ
ອະນາຄົດ”

ອະຕິຕານາກະຕະປັດຈຸບັນນະກະຖາ ຈົບ

ນະວະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ອານິສັງສະທັດສາວິກະຖາ
໒. ອະມະຕາຣຳມະນະກະຖາ
໓. ຮູປັງສາຣຳມະນັນຕິກະຖາ
໔. ອະນຸສະຍາສະນາຣຳມະນະກະຖາ
໕. ຍານັງອະນາຣຳມະນັນຕິກະຖາ
໖. (ກ) ອະຕິຕາຣຳມະນະກະຖາ
໖. (ຂ) ອະນາຄະຕາຣຳມະນະກະຖາ
໗. ວິຕັກການຸປະຕິຕະກະຖາ
໘. ວິຕັກກະວິບຜາຣະສັດທະກະຖາ
໙. ນະຍະຖາຈິດຕັດສະວາຈາຕິກະຖາ
໑໐. ນະຍະຖາຈິດຕັດສະກາຍະກຳມັນຕິກະຖາ
໑໑. ອະຕິຕານາກະຕະປັດຈຸບັນນະກະຖາ

໑໐. ທະສະມະວັກ

໑. ນິໂຣທະກະຖາ (໙໕)

ວ່າດ້ວຍນິໂຣດ

[໕໗໑] ສກ. ເມື່ອຂັນ ໕ ທີ່ສະແຫວງຫາປະຕິສົນທິຍັງບໍ່ດັບ ຂັນ ໕ ທີ່ເປັນກິຣິຍາ ກໍອຸປັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຂັນ ໑໐ ຂັນ ໑໐ ມາລວມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຂັນ ໑໐ ຂັນ ໑໐ ມາລວມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຂັນ ໕ ທີ່ສະແຫວງຫາປະຕິສົນທິຍັງບໍ່ດັບ ຂັນ ໕ ທີ່ເປັນກິຣິຍາກໍອຸປັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຂັນ ໙ ຂັນ ໙ ມາລວມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຂັນ ໙ ຂັນ ໙ ມາລວມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອຂັນ ໕ ທີ່ສະແຫວງຫາປະຕິສົນທິຍັງບໍ່ດັບ ຍານທີ່ເປັນກິຣິຍາກໍອຸປັດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຂັນ ໖ ຂັນ ໖ ມາລວມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຂັນ ໖ ຂັນ ໖ ມາລວມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໗໒] ປຣ. ເມື່ອຂັນ ໕ ທີ່ສະແຫວງຫາປະຕິສົນທິດັບ ມັກກໍອຸປັດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຕາຍແລ້ວ ຈະເລີນມັກໄດ້ ບຸກຄົນທຳກາລະແລ້ວຈະເລີນມັກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ນິໄສທະກະຖາ ຈົບ

໒. ຮູປັງມັກໂຄຕິກະຖາ (໙໖)

ວ່າດ້ວຍຮູບເປັນມັກ

[໕໗໓] ສກ. ຮູບຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມພຽບພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຄວາມຜູກໃຈ ຄວາມສົນໃຈ ຄວາມໃຝ່ໃຈ ຄວາມຈົງໃຈ ຄວາມປາຖະໜາ ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມພຽບພ້ອມດ້ວຍມັກເປັນມັກ”

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສຳມາວາຈາເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສຳມາວາຈາເປັນມັກ”

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາອາຊີວະເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມ
ຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສໍາມາອາຊີວະເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

២៨. ឆ្នេរ

ສກ. ຫາກສຳມາອາຊີວະເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ
ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສຳມາອາຊີວະເປັນມັກ”

[ຜູ້ຖືກສອນ] ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນມັກ ແລະສຳມາທິດຖືນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້
ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນ?

២៨. ដេញ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນມັກ ແລະສຳມາວາຈານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີ
ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນມັກ ແລະສຳມາທິດຖືນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະເປັນມັກ ແລະສຳມາອາຊີວະນັ້ນເປັນສະ
ພາວະທຳທີ່ຮັບຮ້ອນລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ເປັນມັກ ແລະສຳມາສະມາທິນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນ?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນມັກ ແລະສຳມາວາຈານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີ
ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາສະມາທິເປັນມັກ ແລະສຳມາສະມາທິນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້
ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະເປັນມັກ ແລະສຳມາອາຊີວະນັ້ນເປັນ

ສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນມັກ ແລະສຳມາວາຈານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນມັກ ແລະສຳມາທິດຖືນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນມັກ ແລະສຳມາວາຈານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ເປັນມັກ ແລະສຳມາສະມາທິນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະເປັນມັກ ແລະສຳມາອາຊີວະນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖື ຯລຯ ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິເປັນມັກ ແລະສຳມາສະມາທິນັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໗໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມພຽບພ້ອມດ້ວຍມັກເປັນມັກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສຳມາວາຈາ ສຳມາກຳມັນຕະ ສຳມາອາຊີວະ ເປັນມັກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສຳມາວາຈາ ສຳມາກຳມັນຕະ ສຳມາອາຊີວະເປັນມັກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບຂອງບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມພຽບພ້ອມດ້ວຍມັກເປັນມັກ”

ຮູບປັ້ງມັກໂຕຕິກະຖາ ຈົບ

໓. ປັນຈະວິນຍານະສະມັງຄິດສະມັກຄະພາວະນາກະຖາ (໙໗)

ວ່າດ້ວຍການຈະເລີນມັກຂອງຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍວິນຍານ ໕

[໕໗໖] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍວິນຍານ ໕ ມີການຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານ ໕ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນອາລົມ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານ ໕ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນອາລົມ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍວິນຍານ ໕ ມີການຈະເລີນມັກໄດ້”

ສກ. ວິນຍານ ໕ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເປັນອາລົມ ມີທຳພາຍໃນຕົນເປັນວັດຖຸ ມີທຳພາຍນອກຕົນເປັນອາລົມ ມີທຳບໍ່ແຕກດັບເປັນວັດຖຸ ມີທຳບໍ່ແຕກດັບເປັນອາລົມ ມີວັດຖຸຕ່າງກັນ ມີອາລົມຕ່າງກັນ ບໍ່ສະເໜີຍອາລົມຂອງກັນແລະກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນບໍ່ໃສ່ໃຈ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນບໍ່ມະນະສິການ ເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ສັບລຳດັບກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບຂອງກັນແລະກັນ ວິນຍານ ໕ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານ ໕ ບໍ່ມີຄວາມຜູກໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍວິນຍານ ໕ ມີການຈະເລີນມັກໄດ້”

[໕໗໗] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານມີການຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸວິນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊຸວິນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊຸວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊຸວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊຸວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ”

[໔໗໘] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານ ມີການຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບອະດີດແລະອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານມີການຈະເລີນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບເວທະນາ ຯລຯ ຜາຣົບສັນຍາ ຯລຯ ຜາຣົບເຈຕະນາ ຯລຯ ຜາຣົບຈິດ ຯລຯ ຜາຣົບຈັກຊຸ ຯລຯ ຜາຣົບກາຍ ຯລຯ ຜາຣົບສູງ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ມີການຈະເລີນມັກ ມະໂນວິນຍານ ຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານ ມີການຈະເລີນມັກ ຈັກຊວິນຍານ ຜາຣົບ ຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ມີການຈະເລີນມັກ ມະໂນວິນຍານ ຜາຣົບ ອະດີດ ແລະອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານມີການຈະເລີນມັກ ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບ ອະດີດແລະອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານມີການຈະເລີນມັກ ມະໂນວິນຍານ ຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບເວທະນາ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍ້ອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານມີການຈະເລີນມັກ ຈັກຊວິນຍານ ຜາຣົບ ຜັດສະ ຜາຣົບເວທະນາ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໗໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍອົມດ້ວຍວິນຍານ ໔ ມີການຈະເລີນມັກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຫັນຮູບທາງຕາແລ້ວເປັນຜູ້ບໍ່ລວມຖື ບໍ່ແຍກຖື ຯລຯ ຟັງສຽງທາງຫູແລ້ວ ຯລຯ ດົມກິ່ນທາງດັງ ຯລຯ ຊົມວິດທາງລື່ນ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍແລ້ວເປັນຜູ້ບໍ່ລວມຖື ບໍ່ແຍກຖື” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍອົມດ້ວຍວິນຍານ ໔ ຈຶ່ງມີການຈະເລີນມັກໄດ້

ປັນຈະວິນຍານະສະມັງຄິດສະມັກຄະພາວະນາກະຖາ ຈົບ

໔. ປັນຈະວິນຍານາກຸສະລາປິອະກຸສະລາປິຕິກະຖາ (໙໘)

ວ່າດ້ວຍວິນຍານ ໔ ເປັນກຸສົນກຳມີ ເປັນອະກຸສົນກຳມີ

[໔໘໐] ສກ. ວິນຍານ ໔ ເປັນກຸສົນກຳມີ ເປັນອະກຸສົນກຳມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານ ໔ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນອາລົມ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານ ໔ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນອາລົມ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໔ ເປັນກຸສົນກຳມີ ເປັນອະກຸສົນກຳມີ”

ສກ. ວິນຍານ ໔ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເປັນອາລົມມີທຳພາຍໃນຕົນເປັນວັດຖຸ ມີທຳພາຍນອກຕົນເປັນອາລົມ ມີທຳບໍ່ແຕກດັບເປັນວັດຖຸ ມີທຳບໍ່ແຕກດັບເປັນອາລົມ ມີວັດຖຸຕ່າງກັນ ມີອາລົມຕ່າງກັນ ບໍ່ສະເຫວີຍອາລົມຂອງກັນແລະກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນບໍ່ໃສ່ໃຈ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນບໍ່ມະນະສິການ ເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ສັບລຳດັບກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບຂອງກັນແລະກັນ ວິນຍານ ໔ ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ກາໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານ ໔ ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ກາໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໔ ເປັນກຸສົນກຳມີ ເປັນອະກຸສົນກຳມີ”

[໕໘໑] ສກ. ຈັກຊວີນຍານເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈົງ
ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ”

[໕໘໒] ສກ. ຈັກຊວີນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານຜາຣົບອະດີດ ແລະອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບຈິດ ຯລຯ ຜາຣົບຈັກຊຸ ຯລຯ ຜາຣົບ
ກາຍ ຯລຯ ຜາຣົບສູງ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນວິນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ ມະໂນວິນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງ
ເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ ຈັກຊວີນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດ
ຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນວິນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ ມະໂນວິນຍານຜາຣົບອະດີດແລະ ອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸວິນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ ຈັກຊຸວິນຍານຜາຣົບອະດີດແລະ ອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນວິນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ ມະໂນວິນຍານຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບຈິດ ຯລຯ ຜາຣົບຈັກຊຸ ຯລຯ ຜາຣົບກາຍ ຯລຯ ຜາຣົບສຽງ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະ ເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊຸວິນຍານເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ ຈັກຊຸວິນຍານຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໘໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໔ ເປັນກຸສົນກໍມີເປັນອະກຸສົນກໍມີ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຫັນຮູບທາງຕາແລ້ວເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ບໍ່ເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ຟັງສຽງທາງຫູ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງ ໂຜດຖັບພະທາງກາຍແລ້ວເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ບໍ່ເປັນຜູ້ລວມຖື” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ວິນຍານ ໔ ຈຶ່ງເປັນກຸສົນກໍມີ ເປັນອະກຸສົນກໍມີ

ປັນຈະວິນຍານາກຸສະລາປີອະກຸສະລາປີຕິກະຖາ ຈົບ

໕. ສາໂພຄາຕິກະຖາ (໙໙)

ວ່າດ້ວຍວິນຍານ ໔ ມີຄວາມຜູກໃຈ

[໕໘໗] ສກ. ວິນຍານ ໔ ມີຄວາມຜູກໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍານ ໔ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນອາລົມບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານ ໔ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນອາລົມ ທ່ານກໍບໍ່ ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໔ ມີຄວາມຜູກໃຈ”

ສກ. ວິນຍານ ໕ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເປັນວັດຖຸ ມີທຳທີ່ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເປັນອາລົມ ມີທຳພາຍໃນຕົນເປັນວັດຖຸ ມີທຳພາຍນອກຕົນເປັນອາລົມ ມີທຳບໍ່ແຕກດັບເປັນວັດຖຸ ມີທຳບໍ່ແຕກດັບເປັນອາລົມ ມີວັດຖຸຕ່າງກັນ ມີອາລົມຕ່າງກັນ ບໍ່ສະເໜີຍອາລົມຂອງກັນແລະກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນບໍ່ໃສ່ໃຈ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນບໍ່ມະນະສິການ ເກີດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ສັບລຳດັບກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມກັນ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບຂອງກັນແລະກັນ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິນຍານ ໕ ບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບຂອງກັນແລະກັນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໕ ມີຄວາມຜູກໃຈ”

[໔໘໔] ສກ. ຈັກຊວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ ຯລຯ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈົງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈົງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຄວາມວ່າງ ຈັກຊວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ”

ສກ. ຈັກຊວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບອະຕິດແລະອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈ ມະໂນວິນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈ ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບຄວາມວ່າງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈ ມະໂນວິນຍານຜາຣົບອະດີດ ແລະອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈ ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບອະດີດ ແລະອະນາຄົດເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະໂນວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈ ມະໂນວິນຍານຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວິນຍານມີຄວາມຜູກໃຈ ຈັກຊວິນຍານຜາຣົບຜັດສະ ຯລຯ ຜາຣົບໂຜດຖັບພະເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໘໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໔ ມີຄວາມຜູກໃຈ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຫັນຮູບທາງຕາແລ້ວເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ບໍ່ເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍ ແລ້ວເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ບໍ່ເປັນຜູ້ລວມຖື” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ວິນຍານ ໔ ຈຶ່ງມີຄວາມຜູກໃຈ ຯລຯ

ສາໂພຄາຕິກະຖາ ຈົບ

໖. ທະວີທີສີເລທິກະຖາ (໑໐໐)

ວ່າດ້ວຍສິນ ໒ ຢ່າງ

[໕໘໗] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສິນ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະ ໒ ເວທະນາ ໒ ສັນຍາ ໒ ເຈຕະນາ ໒ ຈິດ ໒ ສັດທາ ໒ ສະຕິ ໒ ສະມາທິ ໒ ປັນຍາ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍໂລກິຍະສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະທີ່ເປັນໂລກິຍະ ເວທະນາທີ່ເປັນໂລກິຍະ ສັນຍາທີ່ເປັນໂລກິຍະ ເຈຕະນາທີ່ເປັນໂລກິຍະ ຈິດທີ່ເປັນໂລກິຍະ ສັດທາທີ່ເປັນໂລກິຍະ ວິຣິຍະທີ່ເປັນໂລກິຍະ ສະຕິທີ່ເປັນໂລກິຍະ ສະມາທິທີ່ເປັນໂລກິຍະ ປັນຍາທີ່ເປັນໂລກິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສິນທີ່ເປັນໂລກິຍະ ແລະໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍຜັດສະທີ່ເປັນໂລກິຍະ ແລະໂລກຸດຕະຣະ ຯລຯ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍປັນຍາທີ່ເປັນໂລກິຍະ ແລະໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສິນທີ່ເປັນໂລກິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນປຸຖຸຊົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໘໘] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສຳມາວາຈາທີ່ເປັນໂລກິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສຳມາທິດຖິທີ່ເປັນໂລກິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສຳມາອາຊີວະທີ່ເປັນໂລກິຍະ ແລະ ໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສຳມາສັງກັບປະທີ່ເປັນໂລກິຍະ ແລະ ໂລກຸດຕະຣະ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິທີ່ເປັນໂລກິຍະແລະໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໘໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກ ເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສິນ ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເມື່ອໂລກິຍະສິນດັບໄປແລ້ວ ມັກຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ທຸສິນ ມີສິນຂາດ ມີສິນທະລຸ ຈະເລີນມັກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມັກຈຶ່ງເປັນຜູ້ບໍລິບູນດ້ວຍສິນ ຕ

ທະວີທິສີເລທິກະຖາ ຈົບ

໗. ສິລັງອະເຈຕະສິກັນຕິກະຖາ (໑໐໑)

ວ່າດ້ວຍສິນບໍ່ເປັນເຈຕະສິກ

[໔໘໐] ສກ. ສິນບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິນເປັນຮູບ ຯລຯ ເປັນນິບພານ ຯລຯ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນກາຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນຮູປາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິນບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິນບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

សក. វេហនា ។ល។ សីលា ។ល។ ទេពនា ។ល។ សីលា ។ល។ វិទិយ ។ល។
សក. ។ល។ សមាហិ ។ល។ បីលាប្រើលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. បំណងរាល់ឈ្មោះ ។ល។

សក. ធីតាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. ឈ្មោះ

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. បំណងរាល់ឈ្មោះ ។ល។

សក. វេហនា ។ល។ សីលា ។ល។ ទេពនា ។ល។ សីលា ។ល។ វិទិយ ។ល។
សក. ។ល។ សមាហិ ។ល។ បីលាប្រើលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. ឈ្មោះ

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. បំណងរាល់ឈ្មោះ ។ល។

[៤៧១] សក. សីលាប្រើលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. ឈ្មោះ

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. បំណងរាល់ឈ្មោះ ។ល។

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. ឈ្មោះ

សក. ហាសីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ ហាសីលាបំណងរាល់ឈ្មោះ “សីលាប្រើលេខសិក្សា”

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. ឈ្មោះ

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. បំណងរាល់ឈ្មោះ ។ល។

សក. វិទិយ ។ល។ សក. ។ល។ សមាហិ ។ល។ បីលាប្រើលេខសិក្សាឈ្មោះ បីលា
ប្រើលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. ឈ្មោះ

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. បំណងរាល់ឈ្មោះ ។ល។

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ សីលាប្រើលេខសិក្សាឈ្មោះ?

ប. ឈ្មោះ

សក. សីលាស្រីលេខសិក្សាឈ្មោះ សីលាប្រើលេខសិក្សាឈ្មោះ?

[໔໙໖] ສກ. ສຳມາວາຈາບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖືບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາວາຈາບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ
ບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະ ບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖືບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາອາຊີວະບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ
ບໍ່ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ
ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາສະມາທິເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະ ເປັນເຈຕະສິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສິນບໍ່ເປັນເຈຕະສິກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເມື່ອສິນເກີດຂຶ້ນແລ້ວດັບໄປ ບຸກຄົນຜູ້ມີສິນດັບໄປແລ້ວນັ້ນເປັນຜູ້ທຸສິນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສິນຈຶ່ງບໍ່ເປັນເຈຕະສິກ

ສິລັງອະເຈຕະສິກັນຕິກະຖາ ຈົບ

໘. ສິລັງນະຈິດຕານຸປະຣິວັດຕິຕິກະຖາ (໑໐໒)

ວ່າດ້ວຍສິນບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດ

[໔໙໕] ສກ. ສິນບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິນເປັນຮູບ ຯລຯ ເປັນນິບພານ ຯລຯ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບ
ພາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິນບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິນບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ
ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜັດສະເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິນເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິນເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໙໖] ສກ. ສຳມາວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖືບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາວາຈາບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະ ບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖືບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາອາຊີວະບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ
ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາສະມາທິເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະ ເປັນໄປຕາມຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໕໙໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສິນບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເມື່ອສິນເກີດຂຶ້ນແລ້ວດັບໄປ ບຸກຄົນຜູ້ມີສິນດັບໄປແລ້ວນັ້ນເປັນຜູ້ທຸສິນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສິນຈຶ່ງບໍ່ເປັນໄປຕາມຈິດ

ສິລັງນະຈິດຕານຸປະຣິວັດຕິຕິກະຖາ ຈົບ

໙. ສະມາທານະເຫຼກະຖາ (໑໐໓)

ວ່າດ້ວຍສິນມີການສະມາທານເປັນເຫດ

[໕໙໘] ສກ. ສິນທີ່ມີການສະມາທານເປັນເຫດ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດ ສັດທາ ວິຣິຍະ ສະຕິ ສະມາທິ ປັນຍາ
ທີ່ມີການສະມາທານເປັນເຫດ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິນທີ່ມີການສະມາທານເປັນເຫດ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິນຈະເລີນໄດ້ເໝືອນເຄືອເຂົາ ເໝືອນເຄືອຢ່ານຊາຍ ເໝືອນຕົ້ນໄມ້ ເໝືອນຕົ້ນ
ຫຍ້າ ເໝືອນຫຍ້າປ້ອງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໙໙] ສກ. ສິນທີ່ມີການສະມາທານເປັນເຫດ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອບຸກຄົນສະມາທານະສິນແລ້ວ ນຶກເຖິງກາມວິຕົກ ນຶກເຖິງພະຍາບາດວິຕົກ ນຶກເຖິງວິຫິງສາວິຕົກຢູ່ ສິນຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້

ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ຢ່າງທີ ໑

ຯລຯ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້”

[໔໙໐] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ສິນທີ່ມີການສະມາທານເປັນເຫດ ຈະເລີນໄດ້”ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ຊົນເຫຼົ່າໃດບຸກສວນອັນໜ້າຮືນຮົມ ບຸກປ່າ ຯລຯ ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນດຳລົງຢູ່ໃນທຳ ສົມບູນດ້ວຍສິນແລ້ວຍ່ອມໄປສູ່ສະຫວັນ” ມີຢູ່ຈິງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສິນທີ່ມີການສະມາທານເປັນເຫດ ຈຶ່ງຈະເລີນໄດ້

ສະມາທານະເຫຕຸກະຖາ ຈົບ

໑໐. ວິນຍັດຕິສິລັນຕິກະຖາ (໑໐໔)

ວ່າດ້ວຍວິນຍັດຕິເປັນສິນ

[໖໐໑] ສກ. ວິນຍັດຕິເປັນສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິນຍັດຕິເປັນເຈຕະນາເຄື່ອງເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍັດຕິເປັນເຈຕະນາເຄື່ອງເວັ້ນຈາກການລັກຊັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍັດຕິເປັນເຈຕະນາເຄື່ອງເວັ້ນຈາກການປະພຶດຜິດໃນກາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍັດຕິເປັນເຈຕະນາເຄື່ອງເວັ້ນຈາກການເວົ້າຕົວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍັດຕິເປັນເຈຕະນາເຄື່ອງເວັ້ນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາ ຄື ສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການຂາບໄຫວ້ເປັນສິນ ການລຸກຮັບເປັນສິນ ການເຮັດອັນຊະລິເປັນສິນ ການເຮັດສາມິຈິກຳເປັນສິນ ການຈັດອາສະນະໃຫ້ເປັນສິນ ການຈັດບ່ອນນອນໃຫ້ເປັນສິນ ການຈັດນ້ຳລ້າງຕີນໃຫ້ເປັນສິນ ການຈັດເກີບໃຫ້ເປັນສິນ ການນວດຫຼັງໃນເວລາອາບນ້ຳເປັນສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິນເປັນເຈຕະນາເຄື່ອງເວັ້ນຈາກການຂ້າສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍັດຕິເປັນເຈຕະນາເຄື່ອງເວັ້ນຈາກການເສບຂອງມືນເມົາຄືສຸຣາແລະເມໄຮອັນເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມຜະໝາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໐໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍັດຕິເປັນສິນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ວິນຍັດຕິເປັນຄວາມທຸສິນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ວິນຍັດຈຶ່ງເປັນສິນ

໑໑. ອະວິນຍັດຕິທຸດສີລະຍັນຕິກະຖາ (໑໐໕)

ວ່າດ້ວຍອະວິນຍັດຕິເປັນຄວາມທຸສິນ

[໖໐໖] ສກ. ອະວິນຍັດຕິເປັນຄວາມທຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິນຍັດຕິເປັນປານາຕິບາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິນຍັດຕິເປັນອະທິນນາທານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິນຍັດຕິເປັນກາເມສຸມິດສາຈານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິນຍັດຕິເປັນມຸສາວາທະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິນຍັດຕິເປັນສຸຣາເມຣະຍະມັດຊະປະມາທັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອບຸກຄົນຍຶດຖືບາບກຳ (ຕັ້ງໃຈເຮັດກຳຊົ່ວ) ແລ້ວໃຫ້ທານຢູ່ ບຸນແລະບາບ ທັງ

໒ ຢ່າງ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸນແລະບາບທັງ ໒ ຢ່າງຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້

ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ຢ່າງທີ ໑

ຯລຯ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້”

ສກ. ເມື່ອບຸກຄົນຢຶດຖືບາບກຳແລ້ວຖວາຍຈິວອນ ບິນທະບາດ ເສນາສະນະ ຄິລານະ ປັດໄຈເພສັດບໍຣິຊານ ຂາບໄຫວ້ຜູ້ຄວນຂາບໄຫວ້ ຕ້ອນຮັບຜູ້ຄວນຕ້ອນຮັບ ເຮັດອັນຊະລິແກ່ຜູ້ຄວນເຮັດອັນຊະລິ ເຮັດສາມິຈິກຳແກ່ຜູ້ຄວນເຮັດສາມິຈິກຳ ໃຫ້ອາສະນະແກ່ຜູ້ຄວນໃຫ້ອາສະນະ ໃຫ້ທາງແກ່ຜູ້ຄວນໃຫ້ທາງ ບຸນແລະບາບທັງ ໒ ຢ່າງຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸນແລະບາບທັງ ໒ ຢ່າງ ຈະເລີນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ຢ່າງທີ ໑

໑໒໑

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ”
ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນ ປຸງ ມາປະຊຸມກັນໄດ້”

[໖໐໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະວິນຍັດຕິເປັນຄວາມທຸສິນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນເປັນຜູ້ຍຶດຖືບາບກຳບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນເປັນຜູ້ຍຶດຖືບາບກຳ (ຕັ້ງໃຈເຮັດກຳຊົ່ວ) ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະວິນຍັດຕິເປັນຄວາມທຸສິນ”

ອະວິນຍັດຕິທຸດສິລະຍັນຕິກະຖາ ຈົບ

ທະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ນິໂຣທະກະຖາ	໒. ຮູປັງມັກໂຄຕິກະຖາ
໓. ປັນຈະວິນຍານະສະມັງຄິດສະມັກຄະພາວະນາກະຖາ	
໔. ປັນຈະວິນຍານາກຸສະລາປິອະກຸສະລາປິຕິກະຖາ	
໕. ສາໂພຄາຕິກະຖາ	໖. ທະວິທີສິເລທິກະຖາ
໗. ສິລັງອະເຈຕະສິກັນຕິກະຖາ	໘. ສິລັງນະຈິດຕານຸປະຣິວັດຕິຕິກະຖາ
໙. ສະມາທານະເທຕຸກະຖາ	໑໐. ວິນຍັດຕິສິລັນຕິກະຖາ
໑໑. ອະວິນຍັດຕິທຸດສິລະຍັນຕິກະຖາ	

ທຸຕິຍະປັນນາດ ຈົບ

ລວມວັກທີມີໃນທຸຕິຍະປັນນາດນີ້ ຄື

ວັກທີ	ຜ	ເລີ່ມດ້ວຍນິຍາມະກະຖາ
ວັກທີ	ກ	ເລີ່ມດ້ວຍສັງຄະທິຕະກະຖາ
ວັກທີ	ຕູ	ເລີ່ມດ້ວຍສະກະຕິກະຖາ
ວັກທີ	ລ	ເລີ່ມດ້ວຍອານິສັງສະທັດສາວິກະຖາ
ວັກທີ	໑໐	ເລີ່ມດ້ວຍນິໂຣທະກະຖາ

໑໑. ເອກາທະສະມະວັກ

໑-໓. ຕິດໂສປີອະນຸສະຍະກະຖາ (໑໐໖-໑໐໘)

ວ່າດ້ວຍອະນຸໂສ ໓ ເລື້ອງ

[໖໐໕] ສກ. ອະນຸໂສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນຸໂສເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກ ອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາ ເປັນຮູບ ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໂສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ຯລຯ ກາມສັນທະນິວອນ ເປັນອະກຸສິນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໂສເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິຄານຸໂສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິຄະ ປະຕິຄະປະຣິຍຸດຖານ ປະຕິຄະສັງໂຍດ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິຄະ ປະຕິຄະປະຣິຍຸດຖານ ປະຕິຄະສັງໂຍດ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິຄານຸໄສເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມານານຸໄສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມານະ ມານະປະຣິຍຸດຖານ ມານະສັງໂຍດ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມານະ ມານະປະຣິຍຸດຖານ ມານະສັງໂຍດ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມານານຸໄສເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖານຸໄສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖິ ທິດໂຖຄະ ທິດຖິໂຍຄະ ທິດຖິປະຣິຍຸດຖານ ທິດຖິສັງໂຍດ ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖິ ທິດໂຖຄະ ທິດຖິໂຍຄະ ທິດຖິປະຣິຍຸດຖານ ທິດຖິສັງໂຍດ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖານຸໄສເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສານຸໄສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາ ວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານ ວິຈິກິດສາສັງໂຍດ ວິຈິກິດສານິວອນ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຈິກິດສານຸໄສເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພະວະຣາຄານຸໄສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພາວະຣາຄະ ພະວະຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ພະວະຣາຄະສັງໂຍດ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພະວະຣາຄະ ພະວະຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ພະວະຣາຄະສັງໂຍດ ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພະວະຣາຄານຸໄສເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນ ເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໐໖] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ອະນຸໄສເປັນອັບພະຍາກະຕະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີອະນຸໄສ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະນຸໄສຈຶ່ງເປັນອັບພະຍາກະຕະ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຣາຄະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຣາຄະຈຶ່ງເປັນອັບພະຍາກະຕະ

[ຜ່ອງ] ສກ. ອະນຸໄສເປັນອະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນຸໄສເປັນຮູບ ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສເປັນອະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາມສັນທະນິວອນ ເປັນອະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ຯລຯ ກາມສັນທະນິວອນ ເປັນສະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສເປັນສະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິຄານຸໄສ ຯລຯ ມານານຸໄສ ທິດຖານຸໄສ ວິຈິກິດສານຸໄສ ພະວະຣາຄານຸໄສ ຯລຯ ອະວິດຊານຸໄສ ເປັນອະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານ ອະວິດຊາສັງໂຍດ ອະວິດຊານິວອນ ເປັນອະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ຯລຯ ອະວິດຊານິວອນ ເປັນສະເຫຕຸກະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສເປັນສະເຫຕຸກະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໐໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະນຸໄສເປັນອະເຫຕຸກະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີອະນຸໄສ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນຸໄສເປັນສະເຫຕຸກະໂດຍເຫດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະນຸໄສຈຶ່ງເປັນອະເຫຕຸກະ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຣາຄະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຣາຄະເປັນສະເຫຕຸກະໂດຍເຫດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຣາຄະຈຶ່ງເປັນອະເຫຕຸກະ

[໖໐໙] ສກ. ອະນຸໄສ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນຸໄສເປັນຮູບ ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ກາມຣາຄະສັງໂຍດ ກາໂມຄະ ກາມໂຍຄະ ກາມສັນທະນິວອນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄະ ກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານ ຯລຯ ກາມສັນທະນິວອນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໑໐] ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສນັບເນື່ອງໃນຂັ້ນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັ້ນ ສັນຍາຂັ້ນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ສ່ວນກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ແລະສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນສ່ວນໜຶ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນສ່ວນໜຶ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັ້ນ ສັນຍາຂັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໑໑] ສກ. ປະຕິຄານຸໄສ ມານານຸໄສ ທິດຖານຸໄສ ວິຈິກິດສານຸໄສ ພະວະຣາຄານຸໄສ ອະວິດຊານຸໄສ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານິວອນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊາ ອະວິດໂຊຄະ ອະວິດຊາໂຍຄະ ອະວິດຊານິວອນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໑໒] ສກ. ອະວິດຊານຸໄສ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສ ນັບເນື່ອງໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ

ສກ. ສັງຂານຂັນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັນ ສັນຍາຂັນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ສ່ວນອະວິດຊານັບ ເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ແລະສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານຂັນສ່ວນໜຶ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນສ່ວນໜຶ່ງສໍາປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັ້ນ ສັນຍາຂັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງສໍາປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໑໓] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະນຸໄສ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີອະນຸໄສ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນຸໄສ ສໍາປະຍຸດດ້ວຍຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະນຸໄສຈຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຣາຄະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຣາຄະ ສໍາປະຍຸດດ້ວຍຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຣາຄະຈຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ

ຕິດໂສປີອະນຸສະຍະກະຖາ ຈົບ

໔. ຍານະກະຖາ (໑໐໙)

ວ່າດ້ວຍຍານ

[໖໑໔] ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນເມື່ອຄວາມບໍ່ຮູ້ຫາຍໄປແລ້ວ ເມື່ອຈິດທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຍານເປັນໄປຢູ່ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມີຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນເມື່ອຣາຄະຫາຍໄປແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ປາສະຈາກຣາຄະ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນ ເມື່ອຄວາມບໍ່ຮູ້ຫາຍໄປແລ້ວ ເມື່ອຈິດທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຍານ ເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນ ເມື່ອໂທສະຫາຍໄປແລ້ວ ໂມຫະຫາຍໄປແລ້ວ ກິເລດຫາຍ ໄປແລ້ວ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ໝົດກິເລດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນ ເມື່ອຣາຄະຫາຍໄປແລ້ວ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ປາສະຈາກ ຣາຄະ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນເມື່ອຄວາມບໍ່ຮູ້ຫາຍໄປແລ້ວ ເມື່ອຈິດທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຍານ ເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນເມື່ອໂທສະຫາຍໄປແລ້ວ ເມື່ອໂມຫະຫາຍໄປແລ້ວ ເມື່ອກິເລດ ຫາຍໄປແລ້ວ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ໝົດກິເລດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນເມື່ອຄວາມບໍ່ຮູ້ຫາຍໄປແລ້ວ ເມື່ອຈິດທີ່ວິບປະຍຸດຈາກຍານ ເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໑໕] ປຣ. ພຣະອະຣິຍະບຸກຄົນເມື່ອຄວາມບໍ່ຮູ້ຫາຍໄປແລ້ວ ເມື່ອຈິດທີ່ວິບປະຍຸດຈາກ ຍານເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຊື່ວ່າມີຍານ ດ້ວຍຍານທີ່ເປັນອະດີດ ຊື່ວ່າມີຍານ ດ້ວຍຍານທີ່ດັບໄປແລ້ວ ຫາຍ ໄປແລ້ວ ລະງັບໄປແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຍານະກະຖາ ຈົບ

໕. ຍານັງຈິດຕະວິບປະຍຸດຕັ້ງຕົກະຖາ (໑໑໐)

ວ່າດ້ວຍຍານວິບປະຍຸດຈາກຈິດ

[໖໑໖] ສກ. ຍານ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ

ສກ. ຍານເປັນຮູບ ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັນຍາ ປັນຍິນຊີ ປັນຍາພະລະ ສຳມາທິດຖິ ທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັນຍາ ປັນຍິນຊີ ປັນຍາພະລະ ສຳມາທິດຖິ ທຳມະວິຈະຍະສຳໂພດຊົງ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານ ນັບເນື່ອງໃນຂັນໃດ?

ປຣ. ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ

ສກ. ສັງຂານຂັນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັນ ສັນຍາຂັນ ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັນຍານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັນຍານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍານນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ແຕ່ວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ປັນຍານັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ ແລະສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນສ່ວນໜຶ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນສ່ວນໜຶ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາຂັ້ນ ສັນຍາຂັ້ນ ສ່ວນໜຶ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ອີກສ່ວນໜຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໑໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍານວິບປະຍຸດຈາກຈິດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ພຽງບພັອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຍານ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຍານຈຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຜູ້ພຽງບພັອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີປັນຍາ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປັນຍາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ປັນຍາຈຶ່ງວິບປະຍຸດຈາກຈິດ

ຍານັງຈິດຕະວິບປະຍຸດຕັ້ນຕິກະຖາ ຈົບ

໖. ອີທັງທຸກຂັ້ນຕິກະຖາ (໑໑໑)

ວ່າດ້ວຍການເປ່ງວາຈາວ່ານີ້ທຸກ

[໖໑໘] ສກ. ເມື່ອເປ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກຂະສະມຸໄທ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ມັກ” ຍານວ່າ “ນີ້ມັກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ສະມຸໄທ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້ສະມຸໄທ” ບໍ່ດຳເນີນໄປ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ນິໂຣດ” ຯລຯ ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ມັກ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້
ມັກ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໑໖] ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ຮູບບໍ່ທຸ່ງ” ຍານວ່າ “ຮູບບໍ່ທຸ່ງ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ເວທະນາບໍ່ທຸ່ງ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ
ບໍ່ທຸ່ງ” ຍານວ່າ “ວິນຍານບໍ່ທຸ່ງ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ຮູບເປັນອະນັດຕາ” ຍານວ່າ “ຮູບເປັນອະນັດຕາ” ຈຶ່ງ ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ເວທະນາເປັນອະນັດຕາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານເປັນອະນັດຕາ” ຍານວ່າ “ວິນຍານເປັນອະນັດຕາ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວ່າ “ຮູບບໍ່ທ່ຽງ” ແຕ່ຍານວ່າ “ຮູບບໍ່ທ່ຽງ” ບໍ່ດຳເນີນໄປ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ເວທະນາບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ” ແຕ່ຍານວ່າ “ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ຮູບເປັນອະນັດຕາ” ແຕ່ຍານວ່າ “ຮູບເປັນອະນັດຕາ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ເວທະນາເປັນອະນັດຕາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານເປັນອະນັດຕາ” ແຕ່ຍານວ່າ “ວິນຍານເປັນອະນັດຕາ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ແຕ່ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ບໍ່ດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໒໐] ສກ. ເມື່ອເບິ່ງວາຈາວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຍານວ່າ “ນີ້ທຸກ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍານວ່າ “ອີ” ວ່າ “ທັງ” ວ່າ “ທຸ” ແລະວ່າ “ຂັງ” ຈຶ່ງດຳເນີນໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອີທັງທຸກຂັ້ນຕົກະຖາ ຈົບ

໗. ອິດທິພົນລະກະຖາ (໑໑໒)

ວ່າດ້ວຍກຳລັງລົດ

[໖໒໑] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອາຍຸນັ້ນສຳເລັດໄດ້ດ້ວຍລົດ ຄະຕິນັ້ນສຳເລັດໄດ້ດ້ວຍລົດ ການໄດ້ອັດຕະພາບນັ້ນ
ກໍສຳເລັດໄດ້ດ້ວຍລົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບທີ່ເປັນອະດີດ ຕະຫຼອດກັບທີ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດ ໒-໓-໔ ກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອຍັງມີອາຍຸ ກໍດຳລົງຢູ່ເທົ່າທີ່ອາຍຸຍັງເຫຼືອຢູ່ ຫຼື ວ່າເມື່ອໝົດອາຍຸກໍດຳລົງຢູ່ເທົ່າ
ທີ່ອາຍຸຍັງເຫຼືອຢູ່

ປຣ. ເມື່ອຍັງມີອາຍຸ ກໍດຳລົງຢູ່ເທົ່າທີ່ອາຍຸຍັງເຫຼືອຢູ່ໄດ້

ສກ. ຫາກເມື່ອຍັງມີອາຍຸ ກໍດຳລົງຢູ່ເທົ່າທີ່ອາຍຸຍັງເຫຼືອຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ
“ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ” ຯລຯ ເມື່ອຍັງມີອາຍຸ ກໍດຳລົງ
ຢູ່ເທົ່າທີ່ອາຍຸຍັງເຫຼືອຢູ່ ຫຼື ວ່າເມື່ອໝົດອາຍຸກໍດຳລົງຢູ່ເທົ່າທີ່ອາຍຸຍັງເຫຼືອຢູ່

ປຣ. ເມື່ອໝົດອາຍຸ ກໍດຳລົງຢູ່ເທົ່າທີ່ອາຍຸຍັງເຫຼືອຢູ່

ສກ. ບຸກຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ ຫຼື ວ່າບຸກຄົນທີ່ທຳກາລະແລ້ວເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໒໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໃຊ້ລົດບັງຄັບວ່າ “ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຢ່າດັບໄປເລີຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນໃຊ້ລົດບັງຄັບວ່າ “ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຢ່າດັບໄປເລີຍ ຯລຯ ສັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ເຈຕະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ຈິດທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ສັດທາທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ວິຣິຍະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ສະຕິທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ສະມາທິທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ປັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຢ່າດັບໄປເລີຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໃຊ້ລົດບັງຄັບວ່າ “ຮູບຈົ່ງເປັນຂອງທ່ຽງ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນໃຊ້ລົດບັງຄັບວ່າ “ເວທະນາຈົ່ງເປັນຂອງທ່ຽງ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ ຈົ່ງເປັນຂອງທ່ຽງ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໃຊ້ລົດບັງຄັບວ່າ “ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມເກີດເປັນທຳມະດາ ຢ່າໄດ້ເກີດເລີຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນໃຊ້ລົດບັງຄັບວ່າ “ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາ ຢ່າໄດ້ແກ່ເລີຍ ຯລຯ ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມເຈັບເປັນທຳມະດາ ຢ່າໄດ້ເຈັບເລີຍ ຯລຯ ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາ ຢ່າໄດ້ຕາຍເລີຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໒໓] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອາມິນ ອິດທິບາດ ໔ ອັນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ໄດ້ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ເປັນເໝືອນຍານ ເຮັດໃຫ້ເປັນບ່ອນຕັ້ງ ໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ ສັງສົມ

ຜາຣິບດີແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນເມື່ອມຸ້ງຫວັງ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ຕະຫຼອດ ໑ ກັບ ຫຼື ເກີນກວ່າ ໑ ກັບ” ມີຢູ່ຈິງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດຈຶ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ

[໖໒໔] ສກ. ຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີໃຜເລີຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະມະນະພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກທີ່ຈະປະກັນທຳ ໔ ປະການທຳ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ບໍ່ມີໃຜເລີຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກທີ່ຈະປະກັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາວ່າ ບໍ່ແກ່
໒. ບໍ່ມີໃຜເລີຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກທີ່ຈະປະກັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມເຈັບເປັນທຳມະດາວ່າ ບໍ່ເຈັບ
໓. ບໍ່ມີໃຜເລີຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກທີ່ຈະປະກັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາວ່າ ບໍ່ຕາຍ
໔. ບໍ່ມີໃຜເລີຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກທີ່ຈະປະກັນຜົນແຫ່ງກຳຊົ່ວທີ່ເລົ້າໝອງ ໃຫ້ເກີດໃນພົບໃໝ່ ມີທຸກເປັນກຳໄລ ມີທຸກເປັນຜົນ ມີຊາດ ຊະຣາ ແລະມໍຣະນະຕໍ່ໄປວ່າ ບໍ່ບັງເກີດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບໍ່ມີໃຜເລີຍ ບໍ່ວ່າຈະເປັນສະມະນະ ພາມ ເທວະດາ ມານ ພົມ ຫຼື ໃຜ ໆ ໃນໂລກທີ່ຈະປະກັນທຳ ໔ ປະການນີ້ແລ້ວ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍກຳລັງລົດເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ”

ອິດທິພະລະກະຖາ ຈົບ

໘. ສະມາທິກະຖາ (໑໑໓)

ວ່າດ້ວຍສະມາທິ

[໖໒໕] ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດທີ່ເປັນອະດີດເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດດັບໄປແລ້ວ ອະນາຄົດກໍຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະດີດດັບໄປແລ້ວ ອະນາຄົດກໍຍັງບໍ່ເກີດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດເປັນສະມາທິ”

[໖໒໖] ປຣ. ສະມາທິເປັນໄປຊົ່ວຂະນະຈິດດຽວແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານເປັນຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍໂສຕະວິນຍານ ຯລຯ ພຽງພ້ອມດ້ວຍຄານະວິນຍານ ຯລຯ ພຽງພ້ອມດ້ວຍຊິວຫາວິນຍານ ຯລຯ ພຽງພ້ອມດ້ວຍກາຍວິນຍານ ຯລຯ ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນ ຯລຯ ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍຣາຄະ ຯລຯ

ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍໂທສະ ຯລຯ ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍໂມຫະ ຯລຯ ພຽງພ້ອມດ້ວຍຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍອະໂນດຕັບປະ ເປັນຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດທີ່ເປັນອະກຸສິນເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດທີ່ປະກອບດ້ວຍຣາຄະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍໂທສະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍໂມຫະ ຯລຯ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອະໂນດຕັບປະ ເປັນສະມາທິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດເປັນສະມາທິ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ນິຄົນ ເຮົາບໍ່ເຄື່ອນໄຫວກາຍ ບໍ່ເວົ້າ ຯລຯ ສາມາດສະເຫວີຍສຸກໂດຍສ່ວນດຽວຕະຫຼອດ ໗ ຄົນ ໗ ວັນ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງຈິດຈຶ່ງເປັນສະມາທິ

ສະມາທິກະຖາ ຈົບ

໙. ທຳມັດຖິດຕາກະຖາ (໑໑໔)

ວ່າດ້ວຍຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສະພາວະທຳ

[໖໒໗] ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສະພາວະທຳເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສະພາວະທຳນັ້ນ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສະພາວະທຳນັ້ນ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ຄວາມຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສະພາວະທຳທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຮູບເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຮູບນັ້ນ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຮູບນັ້ນ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຮູບທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງເວທະນາ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສັນຍາ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງສັງຂານ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງວິນຍານ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງວິນຍານນັ້ນເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງວິນຍານນັ້ນເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງຄວາມຕັ້ງຢູ່ແຫ່ງວິນຍານທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ທຳມັດຖິດຕາກະຖາ ຈົບ

໑໐. ອະນິດຈະຕາກະຖາ (໑໑໕)

ວ່າດ້ວຍຄວາມບໍ່ທ່ຽງ

[໖໒໘] ສກ. ຄວາມບໍ່ທ່ຽງເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງຄວາມບໍ່ທ່ຽງນັ້ນ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງຄວາມບໍ່ທ່ຽງນັ້ນເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານກໍບໍ່ມີ ແກ່ຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງຄວາມບໍ່ທ່ຽງທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມແກ່ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມແກ່ແຫ່ງຄວາມແກ່ນັ້ນ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມແກ່ແຫ່ງຄວາມແກ່ນັ້ນ ເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ ກໍບໍ່ມີແກ່ຄວາມແກ່ແຫ່ງຄວາມແກ່ທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຕາຍເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມຕາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຕາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການເຮັດບ່ອນສຸດແຫ່ງທຸກບໍ່ມີ ການຕັດຂາດວັດຕະບໍ່ມີ ອະນຸປາທາປະຣິນິບພານ ກໍບໍ່ມີແກ່ຄວາມຕາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍທັງ ໒ ຊັ້ນດັ່ງກ່າວມາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໔໒໙] ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງຮູບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ທ່ຽງເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງຄວາມບໍ່ທ່ຽງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແກ່ແຫ່ງຮູບມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມແກ່ເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແກ່ແຫ່ງຄວາມແກ່ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແຕກສະຫຼາຍ ຄວາມສູນຫາຍໄປແຫ່ງຮູບ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມຕາຍເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແຕກສະຫຼາຍ ຄວາມສູນຫາຍໄປແຫ່ງຄວາມຕາຍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ ເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງວິນຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ທ່ຽງເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມບໍ່ທ່ຽງແຫ່ງຄວາມບໍ່ທ່ຽງມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແກ່ແຫ່ງວິນຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມແກ່ເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແກ່ແຫ່ງຄວາມແກ່ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິນຍານເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແຕກສະຫຼາຍ ຄວາມສູນຫາຍໄປແຫ່ງວິນຍານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມຕາຍເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຄວາມແຕກສະຫຼາຍ ຄວາມສູນຫາຍໄປແຫ່ງຄວາມຕາຍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະນິດຈະຕາກະຖາ ຈົບ

ເອກາທະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑-໖. ຕິດໂສປີອະນຸສະຍະກະຖາ

໔. ຍານະກະຖາ

໕. ຍານັງຈິດຕະວິບປະຍຸດຕັນຕິກະຖາ

໖. ອິທັງທຸກຂັນຕິກະຖາ

໗. ອິດທິພະລະກະຖາ

໘. ສະມາທິກະຖາ

໙. ທໍາມັດຖິດຕາກະຖາ

໑໐. ອະນິດຈະຕາກະຖາ

໑໒. ທະວາທະສະມະວັກ

໑. ສັງວະໂຣກຳມັນຕິກະຖາ (໑໑໖)

ວ່າດ້ວຍຄວາມສັງລວມເປັນກຳ

[໖໓໐] ສກ. ຄວາມສັງລວມເປັນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມຈັກຊຸນຊີເປັນຈັກຊຸກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມຄານິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມຊິວ
ທິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມກາຍິນຊີ ເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມກາຍິນຊີເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມຈັກຊຸນຊີເປັນຈັກຊຸກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມກາຍິນຊີເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມຄານິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມຊິວ
ທິນຊີ ເປັນຊິວທາກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມມະນິນຊີເປັນມະໂນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມມະນິນຊີເປັນມະໂນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມຈັກຊຸນຊີເປັນຈັກຊຸກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມສັງລວມມະນິນຊີເປັນມະໂນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມສັງລວມໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມຄານິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມຊິວ
ທິນຊີ ຯລຯ ຄວາມສັງລວມກາຍິນຊີ ເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໙໑] ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມເປັນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມຈັກຊຸນຊີເປັນຈັກຊຸກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມຄານິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມຊິວຫິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມກາຍິນຊີ ເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມກາຍິນຊີເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມຈັກຊຸນຊີເປັນຈັກຊຸກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມກາຍິນຊີເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມຄານິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມຊິວຫິນຊີ ເປັນຊິວຫາກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມມະນິນຊີເປັນມະໂນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມມະນິນຊີເປັນມະໂນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມຈັກຊຸນຊີເປັນຈັກຊຸກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມມະນິນຊີເປັນມະໂນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມບໍ່ສັງລວມໂສຕິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມຄານິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມຊິວຫິນຊີ ຯລຯ ຄວາມບໍ່ສັງລວມກາຍິນຊີ ເປັນກາຍຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໙໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມສັງລວມກໍດີ ຄວາມບໍ່ສັງລວມກໍດີ ເປັນກຳແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້

ເຫັນຮູບທາງຕາແລ້ວເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ບໍ່ເປັນຜູ້ລວມຖື ຟັງສຽງທາງຫູ ຯລຯ ຮູ້ທຳມາຣົມ
ທາງໃຈແລ້ວເປັນຜູ້ລວມຖື ຯລຯ ບໍ່ເປັນຜູ້ລວມຖື” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມສັງລວມກໍດີ ຄວາມບໍ່ສັງລວມກໍດີຈຶ່ງເປັນກຳ

ສັງຂະໂຣກຳມັນຕິກະຖາ ຈົບ

໒. ກຳມະກະຖາ (໑໑໗)

ວ່າດ້ວຍກຳ

[໖໖໖] ສກ. ກຳທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກ ທີ່ເປັນກາມາວະຈອນມີວິບາກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກທີ່ເປັນຮູບປາວະຈອນ ທີ່ເປັນອະຮູບປາ
ວະຈອນທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະມີວິບາກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາ ທີ່ເປັນກາມາວະຈອນມີວິບາກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາທີ່ເປັນຮູບປາວະຈອນ ທີ່ເປັນອະຮູບປາວະຈອນມີວິບາກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໖໔] ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກບໍ່ມີວິບາກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກ”

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາບໍ່ມີວິບາກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກ”

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກ ທີ່ເປັນກາມາວະຈອນ ທີ່ເປັນຮູບປາວະຈອນ ທີ່ເປັນອະຮູບປາວະຈອນ ທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະ ບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກ ທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະ ບໍ່ມີວິບາກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກ”

ສກ. ເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາທີ່ເປັນກາມາວະຈອນ ທີ່ເປັນຮູບປາວະຈອນ ທີ່ເປັນອະຮູບປາວະຈອນ ບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເຈຕະນາທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາ ທີ່ເປັນອະຮູບປາວະຈອນ ບໍ່ມີວິບາກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ເຈຕະນາທັງປວງມີວິບາກ”

[໖໖໕] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ກຳທັງປວງມີວິບາກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາບໍ່ກ່າວກຳທີ່ສັດມີເຈຕະນາເຮັດໄວ້ ສັງສົມໄວ້ວ່າ ສິນສຸດ ຍ້ອນຍັງບໍ່ສະເໜີຍຜົນ ກໍຜົນນັ້ນແລສັດຕ້ອງສະເໜີຍ

ໃນອັດຕະພາບນີ້ ໃນອັດຕະພາບຖັດໄປຫຼືໃນອັດຕະພາບຕໍ່ ໆ ໄປ” ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ກໍາທັງປວງຈຶ່ງມີວິບາກ

ກຳມະກະຖາ ຈົບ

໓. ສັດໂທວິປາໂກຕິກະຖາ (໑໑໘)

ວ່າດ້ວຍສຽງເປັນວິບາກ

[໖໖໖] ສກ. ສຽງເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຽງມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ມີອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຜັດສະ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສັນຍາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍເຈຕະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ມີຄວາມຜູກໃຈ ມີຄວາມສົນໃຈ ມີຄວາມໃຝ່ໃຈ ມີຄວາມຈົງໃຈ ມີຄວາມປາຖະໜາ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຽງບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສຽງບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສຽງເປັນວິບາກ”

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຽງເປັນວິບາກ ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຽງເປັນວິບາກ ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່
ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຜູ້ຟັງ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສຽງເປັນວິບາກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ຍ້ອນຕະຖາຄົດ ໄດ້ເຮັດ ສັງສົມ
ພອກພູນ ເພີ່ມພູນກໍານັ້ນ ຕະຖາຄົດນັ້ນ ຈຶ່ງມີພຣະສຸຣະສຽງເໝືອນສຽງ ພົມຕັດເໝືອນສຽງ
ຮ້ອງຂອງນົກກາຣະເວກ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສຽງຈຶ່ງເປັນວິບາກ

ສັດໂທວິປາໂກຕິກະຖາ ຈົບ

໔. ສະລາຍະຕະນະກະຖາ (໑໑໙)

ວ່າດ້ວຍອາຍະຕະນະ ຜ

[ຜູ້ຟັງ] ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີ
ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ
ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈັກຂາຍະຕະນະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກ
ເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນວິບາກ” ຯລຯ

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ
ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນວິບາກ ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກ
ເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເປັນວິບາກ ແຕ່ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ແຕ່ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຜົນໄດ້] ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄານາຍະຕະນະ ຯລຯ ຊິວຫາຍະຕະນະ ຯລຯ ກາຍາຍະຕະນະ ເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍາຍະຕະນະມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍາຍະຕະນະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກາຍາຍະຕະນະບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍາຍະຕະນະເປັນວິບາກ” ຯລຯ

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍາຍະຕະນະເປັນວິບາກ ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍາຍະຕະນະເປັນວິບາກ ແຕ່ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ແຕ່ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໔໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອາຍະຕະນະ ຜ ເປັນວິບາກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອາຍະຕະນະ ຜ ຊື່ວ່າ ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນໄດ້ມີການເຮັດກຳໄວ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກອາຍະຕະນະ ຜ ຊື່ວ່າເກີດຂຶ້ນຍ້ອນໄດ້ມີການເຮັດກຳໄວ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອາຍະຕະນະ ຜ ເປັນວິບາກ”

ສະລາຍະຕະນະກະຖາ ຈົບ

໕. ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະກະຖາ (໑໒໐)

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ

[໖໔໑] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະ ປົງຊີວິດມານດາ ປົງຊີວິດປິດາ ປົງຊີວິດພຣະອະຣະຫັນ ມີຈິດຄິດປະທຸດສະຮ້າຍທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນພຣະໂລຫິດທ້ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະນັ້ນ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນທີ່ຈະໄດ້ບັນລຸທຳໃນລະຫວ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນທີ່ຈະໄດ້ບັນລຸທຳໃນລະຫວ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາປົງຊີວິດມານດາ ປົງຊີວິດປິດາ ປົງຊີວິດພຣະອະຣະຫັນ ມີຈິດຄິດປະທຸດສະຮ້າຍທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນພຣະໂລຫິດທ້ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໔໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍມັກອັນແນ່ນອນໃດ ມັກອັນແນ່ນອນນັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ ດ້ວຍສະຕິປັດຖານ ສຳມັບປະທານ ອິດທິບາດ ອິນຊີ ພະລະ ໂພດຊົງເຫຼົ່າໃດ ສະຕິປັດຖານ ສຳມັບປະທານ ອິດທິບາດ ອິນຊີ ພະລະ ໂພດຊົງເຫຼົ່ານັ້ນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໔໓] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ ດ້ວຍມັກອັນແນ່ນອນໃດ ມັກອັນແນ່ນອນນັ້ນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ ດ້ວຍມັກອັນແນ່ນອນໃດ ມັກອັນແນ່ນອນນັ້ນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງດ້ວຍສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ໂພດຊົງເຫຼົ່າໃດ ສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ໂພດຊົງເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ ດ້ວຍໂພດຊົງເຫຼົ່າໃດ ໂພດຊົງເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ”

[໖໔໔] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກຳລັງຂັດຕູປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກໍ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດ້ວຍການກຳນົດແນ່ນອນ ຄື ສະກະທາຄາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດ້ວຍການກຳນົດແນ່ນອນ ຄື ອະນາກາມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດ້ວຍການກຳນົດແນ່ນອນ ຄື ອະຣະທັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດ້ວຍການກຳນົດແນ່ນອນອັນໃດ?

ປຣ. ດ້ວຍການກຳນົດແນ່ນອນ ຄື ໂສດາປັດຕິຜົນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດ ກ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າຊົນທີ່ກ່າວລົງສູ່ໂສດາປັດຕິນິຍາມ ທັງໝົດນັ້ນເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໔໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນນັ້ນເປັນສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນນັ້ນເປັນສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ກ ຄັ້ງເປັນຢ່າງຍິ່ງ”

ສັດຕູກັດຕຸປະຣະມະກະຖາ ຈົບ

໖. ໂກລັງໂກລະກະຖາ (໑໒໑)

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ໂກລັງໂກລະ

[໖໔໕] ປຣ.໑ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ໂກລັງໂກລະ ເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ໒-໓ ຄັ້ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຜູ້ນັ້ນເປັນໂກລັງໂກລະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຜູ້ນັ້ນເປັນໂກລັງໂກລະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ໂກລັງໂກລະເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກ ໒-໓ ຄັ້ງ”

ໂກລັງໂກລະກະຖາ ຈົບ

໗. ເອກະພິຊິກະຖາ (໑໒໒)

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ເອກະພິຊິ

[໖໔໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເອກະພິຊິ ເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກຄັ້ງດຽວ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຜູ້ນັ້ນເປັນເອກະພິຊິບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຜູ້ນັ້ນເປັນເອກະພິຊິ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເອກະພິຊິ ເປັນຜູ້ແນ່ນອນທີ່ຈະເກີດອີກຄັ້ງດຽວ”

ເອກະພິຊິກະຖາ ຈົບ

໘. ຊີວິຕາໂວໂຣປະນະກະຖາ (໑໒໓)

ວ່າດ້ວຍການປົງຊີວິດ

[໖໔໘] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດມານດາ ຯລຯ ປົງຊີວິດບິດາ ປົງຊີວິດພຣະອະຣະຫັນ ມີຈິດຄິດປະທຸດສະຮ້າຍທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນພຣະໂລຫິດຫໍ່ ຯລຯ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນພຣະສົງ ຯລຯ ໃນສິກຂາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດໄດ້” ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະທຳ ຯລຯ ໃນພຣະສົງ ຯລຯ ໃນສິກຂາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິເປັນຜູ້ມີຄວາມເຄົາລົບໃນສິກຂາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດໄດ້”

[໖໔໙] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິ ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມເຄົາລົບໃນພຣະສາດສະດາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິອາດຈະຖ່າຍອຸດຈາຣະ ຖ່າຍປັດສາວະທິດ ແລະຖິ່ນນ້ຳລາຍ ລົງໃສ່ພຣະພຸດທະສະຖູບ ເຮັດພຣະພຸດທະສະຖູບໄວ້ທາງເບື້ອງຊ້າຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສາວົກທັງຫຼາຍຂອງເຮົາຍ່ອມບໍ່ລ່ວງລະເມີດສິກຂາບົດທີ່ເຮົາບັນຍັດໄວ້ ແມ່ນຍ້ອນເຫດແຫ່ງຊີວິດ ເໝືອນນ້ຳໃນມະຫາສະມຸດມີປົກກະຕິຄົງທີ່ ບໍ່ລົ້ນຝັງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິອາດຈະຈົງໃຈປົງຊີວິດສັດໄດ້”

ຊີວິຕາໄວໂຣປະນະກະຖາ ຈົບ

໙. ທຸກຄະຕິກະຖາ (໑໔໔)

ວ່າດ້ວຍທຸກຄະຕິ

[໖໕໐] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຍັງຍິນດີໃນຮູບທີ່ມີໃນອະບາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຍັງຍິນດີໃນຮູບທີ່ມີໃນອະບາຍ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຍັງຍິນດີໃນສຽງ ຯລຯ ກິ່ນ ຯລຯ ຣົດ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະ ທີ່ມີໃນອະບາຍ ຯລຯ ຍັງເສບເມຖຸນທຳກັບຍິງອະມະນຸດ ກັບສັດເດຍຣັດສານຕົວເມຍ ກັບນາງນາກ ຍັງຮັບແບ້ແລະແກະ ຍັງຮັບໄກ່ແລະໝູ ຍັງຮັບຊ້າງ ງົວ ມ້າ ແລະລາ ຍັງຮັບນົກກະທາ ນົກຄຸ່ມ ນົກຍູງ ແລະນົກເຂົາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຍັງຮັບນົກກະທາ ນົກຄຸ່ມ ນົກຍູງ ແລະນົກເຂົາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້”

[໖໕໑] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້ ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຍັງຍິນດີໃນຮູບທີ່ມີໃນອະບາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະທຸກຄະຕິໄດ້ ແຕ່ຍັງຍິນດີໃນຮູບທີ່ມີໃນອະບາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້ ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຍັງຍິນດີໃນສຽງ ຯລຯ ກິ່ນ ຯລຯ ຣົດ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະທີ່ມີໃນອະບາຍ ຍັງຮັບນົກກະທາ ນົກຄຸ່ມ ນົກຍູງ ແລະນົກເຂົາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະທຸກຄະຕິໄດ້ ແຕ່ຍັງຮັບນົກກະທາ ນົກຄຸ່ມ ນົກຍູງ ແລະນົກເຂົາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະທຸກຄະຕິໄດ້ ແລະບໍ່ຍິນດີໃນຮູບທີ່ມີໃນອະບາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້ ແລະບໍ່ຍິນດີໃນຮູບທີ່ມີໃນອະບາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະທຸກຄະຕິໄດ້ແລະບໍ່ຍິນດີໃນສຽງ ຯລຯ ກິນ ຯລຯ ຣິດ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະທີ່ມີໃນອະບາຍ ບໍ່ເສບເມຖຸນທຳກັບຍິງອະມະນຸດ ກັບສັດເດຍຣັດສານຕົວເມຍ ກັບ ນາງນາກ ບໍ່ຮັບແບ້ແລະແກະ ບໍ່ຮັບໄກ່ແລະໝູ ບໍ່ຮັບຊ້າງ ງົວ ມ້າ ແລະລາ ຯລຯ ບໍ່ຮັບນົກກະ ທາ ນົກຄຸ່ມ ນົກຍູງ ແລະນົກເຂົາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້ ແລະບໍ່ຮັບນົກກະທາ ນົກຄຸ່ມນົກຍູງ ແລະນົກເຂົາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໕໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິລະທຸກຄະຕິໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຍັງເກີດໃນນະຣົກ ຯລຯ ໃນກຳເນີດເດຍຣັດສານ ຍັງ ເກີດໃນພູມແຫ່ງເຜດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍທິດຖິຈຶ່ງລະທຸກຄະຕິໄດ້

ທຸກຄະຕິກະຖາ ຈົບ

໑໐. ສັດຕະມະພະວິກະກະຖາ (໑໒໕)

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ມີພົບທິ ກ

[໖໕໓] ປຣ.໑ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ມີພົບທິ ກ ລະທຸກຄະຕິໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ມີພົບທິ ກ ເພິ່ງເກີດໃນນະຣົກ ໃນກຳເນີດເດຍຣັດສານ ໃນພູມແຫ່ງເຜດ ໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ມີພົບທິ ກ ຈຶ່ງລະທຸກຄະຕິໄດ້

ສັດຕະມະພະວິກະກະຖາ ຈົບ

ທະວາທະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສັງວະໂຣກຳມັນຕິກະຖາ	໒. ກຳມະກະຖາ
໓. ສັດໂທວິປາໂກຕິກະຖາ	໔. ສະລາຍະຕະນະກະຖາ
໕. ສັດຕັກຂັດຕຸປະຣະມະກະຖາ	໖. ໂກລັງໂກລະກະຖາ
໗. ເອກະພິຊິກະຖາ	໘. ຊິວິຕາໂວໂຣປະນະກະຖາ
໙. ທຸກຄະຕິກະຖາ	໑໐. ສັດຕະມະພະວິກະກະຖາ

໑໓. ເຕນະສະມະວັກ

໑. ກັບປັດຖະກະຖາ (໑໒໖)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ

[໖໕໔] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະ ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກັບດຳລົງຢູ່ແລະພຣະພຸດທະເຈົ້າກໍອຸປັດໃນໂລກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກັບດຳລົງຢູ່ແລະພຣະສົງແຕກກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກັບດຳລົງຢູ່ ແລະບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະກໍເຮັດກຳອັນເປັນເຫດໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ຕະຫຼອດກັບ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກັບດຳລົງຢູ່ແລະບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະກະທຳກາລະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໕໕] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ຕະຫຼອດກັບທີ່ເປັນອະດີດ ຕະຫຼອດກັບທີ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເພິ່ງດຳລົງຢູ່ຕະຫຼອດ ໒-໓-໔ ກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໕໖] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະ ເມື່ອກັບຖືກໄຟໄໝ້ໄປຢູ່ໃສ?

ປຣ. ໄປໂລກກະທາດອື່ນ

ສກ. ຕາຍໄປຫຼືເຫາະໄປ

ປຣ. ຕາຍໄປ

ສກ. ກຳທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ຕະຫຼອດກັບເປັນກຳໃຫ້ຜົນໃນພົບຕໍ່ ໆ ໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຫາະໄປໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເປັນຜູ້ມີລິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເປັນຜູ້ມີລິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະຈະເລີນອິດທິບາດ ຄື ສັນທະ ວິຣິຍະ ຈິດຕະ ວິມັງສາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໕໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະຍັງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຍິນດີໃນການແຕກກັນ
ຢູ່ໃນອະທຳ ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ຢູ່ໃນນະຣົກຕະຫຼອດກັບ
ພາດຈາກນິບພານອັນເປັນທຳກະເສມຈາກໂຍຄະ

ສະເໜີຍຜົນກຳຢູ່ໃນນະຣົກຕະຫຼອດກັບ
ຍ້ອນທຳລາຍສົງທີ່ສາມັກຄີກັນໃຫ້ແຕກແຍກກັນ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະຈົງດຳລົງຢູ່ໄດ້ຕະຫຼອດກັບ

ກັບປັດຖະກະຖາ ຈົບ

໒. ກຸສະລະປະຕິລາພະກະຖາ (໑໒໗)

ວ່າດ້ວຍການໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ

[໖໔໘] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະບໍ່ເພິ່ງໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງໃຫ້ທານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງໃຫ້ທານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະບໍ່ເພິ່ງໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະບໍ່ເພິ່ງໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງຖວາຍຈິວອນ ຯລຯ ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານ ຯລຯ ຂອງຂົບຫຍ້າ ຯລຯ ຂອງບໍຣິໂພກ ຯລຯ ນ້ຳດື່ມ ຯລຯ ເພິ່ງໄຫວ້ພຣະເຈດີ ຯລຯ ຍົກດອກໄມ້ ຯລຯ ຂອງຫອມ ຯລຯ ເຄື່ອງລູບທາບູຊາພຣະເຈດີ ຯລຯ ກະທຳປະທັກຂົນພຣະເຈດີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງກະທຳປະທັກຂົນພຣະເຈດີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະບໍ່ເພິ່ງໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນ ຯລຯ”

[໖໔໙] ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ກັບປັດຖະເພິ່ງໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນເປັນເຫດອອກຈາກຈິດທີ່ເປັນອະກຸສົນນັ້ນ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເພິ່ງໄດ້ຈິດທີ່ເປັນກຸສົນທີ່ເປັນຮູບປາວະຈອນ ຯລຯ ອະຮູບປາວະຈອນ ຯລຯ ໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ກຸສະລະປະຕິລາພະກະຖາ ຈົບ

໓. ອະນັນຕະຣະປະຍຸດຕະກະຖາ (໑໒໘)

ວ່າດ້ວຍບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ

[໖໖໐] ປຣ.໑ ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳເພິ່ງກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເພິ່ງກ້າວລົງສູ່ມິດສັດຕະນິຍາມ ແລະສຳມັດຕະນິຍາມທັງ ໒ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ ເພິ່ງກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກຳທີ່ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດນັ້ນກໍ່ຄວາມລຳຄານໃຈໃຫ້ ໃຫ້ເກີດຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກກຳທີ່ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດນັ້ນກໍ່ຄວາມລຳຄານໃຈໃຫ້ ໃຫ້ເກີດຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈໄດ້ ທ່ານກໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ ເພິ່ງກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມໄດ້”

[໖໖໑] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາໄດ້ປົງຊີວິດມານດາ ປົງຊີວິດປິດາ ປົງຊີວິດພຣະອະຣະຫັນ ມີຈິດຄິດປະທຸດສະຮ້າຍທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນພຣະໂລຫິດທໍ້ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ ລົ້ມເລີກກຳນັ້ນແລ້ວ ບັນເທົາຄວາມລຳຄານໃຈ ກຳຈັດຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາປົງຊີວິດມານດາ ປົງຊີວິດບິດາ ຯລຯ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳລົ້ມເລີກກຳນັ້ນແລ້ວ ບັນເທົາຄວາມລຳຄານໃຈ ກຳຈັດຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາລົ້ມເລີກກຳນັ້ນ ບັນເທົາຄວາມລຳຄານໃຈ ກຳຈັດຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເຂົາລົ້ມເລີກກຳນັ້ນແລ້ວ ບັນເທົາຄວາມລຳຄານໃຈ ກຳຈັດຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈໄດ້ແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳລົ້ມເລີກກຳນັ້ນແລ້ວ ບັນເທົາຄວາມລຳຄານໃຈ ກຳຈັດຄວາມເດືອດຮ້ອນໃຈໄດ້ແລ້ວ ເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມ”

[໖໖໒] ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ ເພິ່ງກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເຂົາເປັນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດກຳນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກເຂົາເປັນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດກຳນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ໃຊ້ໃຫ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳເພິ່ງກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມ”

ອະນັນຕະຣະປະຍຸດຕະກະຖາ ຈົບ

໔. ນິຍະຕັດສະນິຍາມະກະຖາ (໑໒໙)

ວ່າດ້ວຍນິຍາມຂອງບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນ

[໖໖໓] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນກ້າວລົງສູ່ນິຍາມ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໃນມິດສັດຕະກ້າວລົງສູ່ສຳມັດຕະນິຍາມໄດ້ ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໃນສຳມັດຕະກ້າວລົງສູ່ມິດສັດຕະນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນກ້າວລົງສູ່ນິຍາມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນຈະເລີນມັກມາກ່ອນແລ້ວ ຈຶ່ງກ້າວລົງສູ່ນິຍາມໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຈະເລີນໂສດາປັດຕິມັກມາກ່ອນແລ້ວ ຈຶ່ງກ້າວລົງສູ່ໂສດາປັດຕິນິຍາມໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນຈະເລີນສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະມັກມາກ່ອນແລ້ວ ຈຶ່ງກ້າວລົງສູ່ອະຣະຫັດຕະນິຍາມໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນຈະເລີນສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ ຯລຯ ໂພດຊົງມາກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງກ້າວລົງສູ່ນິຍາມໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໖໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນກ້າວລົງສູ່ນິຍາມໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະໂພທິສັດເປັນຜູ້ບໍ່ຄວນຈະບັນລຸທຳໃນຊາດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນຈຶ່ງກ້າວລົງສູ່ນິຍາມໄດ້

ນິຍະຕັດສະນິຍາມະກະຖາ ຈົບ

໕. ນິວຖະກະຖາ (໑໓໐)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ມີຈິດຖືກນິວອນຄອບງຳ

[໖໖໕] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ຖືກນິວອນຄອບງຳລະນິວອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກຳໜົດແລ້ວລະຣາຄະ ຜູ້ຂັດເຄື່ອງແລ້ວລະໂທສະ ຜູ້ຫຼົງແລ້ວລະໂມຫະ ຜູ້ເສົ້າໝອງແລ້ວລະກິເລດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນລະຣາຄະດ້ວຍຣາຄະ ລະໂທສະດ້ວຍໂທສະ ລະໂມຫະດ້ວຍໂມຫະ ລະກິເລດ ດ້ວຍກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ມັກກໍສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະເປັນອະກຸສົນ ແຕ່ມັກເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໖] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ຢ່າງທີ ໑

ຯລຯ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ຯລຯ ມາປະຊຸມກັນໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ຖືກນິວອນຄອບງຳລະນິວອນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນນັ້ນ ເມື່ອຈິດເປັນສະມາທິ ບໍລິສຸດ ຜູດຜ່ອງ ບໍ່ມີກິເລດພຽງດັງເນີນ ປາສະຈາກຄວາມເສົ້າໝອງ ອ່ອນ ຄວນແກ່ການໃຊ້ງານ ຕັ້ງໝັ້ນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວແນວນີ້ ຍ່ອມນ້ອມຈິດໄປເພື່ອຍານເປັນເຄື່ອງສິ້ນອາສະວະ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ຖືກນິວອນຄອບງໍາລະນິວອນໄດ້”

ຯລຯ

[ຜູ້ຟາ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ຖືກນິວອນຄອບງໍາລະນິວອນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸນັ້ນເມື່ອຮູ້ ເຫັນຢູ່ແນວນີ້ ຈິດຍ່ອມລຸດພົ້ນຈາກກາມາສະວະແດ່ ຯລຯ ຈາກອະວິດຊາສະວະແດ່” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ຖືກນິວອນຄອບງໍາຈຶ່ງລະນິວອນໄດ້

ນິວຕະກະຖາ ຈົບ

໖. ສໍາມຸຂີພຸຕະກະຖາ (໑໓໑)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ພຽງບພ້ອມດ້ວຍສັງໂຍດ

[ຜູ້ຟາ] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງບພ້ອມດ້ວຍສັງໂຍດລະສັງໂຍດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກໍາໜົດແລ້ວລະຣາຄະ ຜູ້ຂັດເຄື່ອງແລ້ວລະໂທສະ ຜູ້ຫຼົງແລ້ວລະໂມຫະ ຜູ້ເສົ້າໝອງແລ້ວລະກິເລດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນລະຣາຄະດ້ວຍຣາຄະ ລະໂທສະດ້ວຍໂທສະ ລະໂມຫະດ້ວຍໂມຫະ ລະກິເລດ ດ້ວຍກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະສໍາປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ມັກກໍສໍາປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະເປັນອະກຸສິນ ແຕ່ມັກເປັນກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທໍາທີ່ເປັນກຸສິນ ແລະອະກຸສິນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດໍາ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໖໙] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ຢ່າງທີ ໑

ຯລຯ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນ ແລະອະກຸສົນ ຯລຯ ມາປະຊຸມກັນໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍສັງໂຍດລະສັງໂຍດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນນັ້ນ ເມື່ອຈິດຕັ້ງໝັ້ນແນວນີ້ ຯລຯ ຍ່ອມນ້ອມຈິດໄປເພື່ອຍານເປັນເຄື່ອງສິ້ນອາສະວະ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍສັງໂຍດລະສັງໂຍດໄດ້”

[໖໗໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍສັງໂຍດລະສັງໂຍດໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸນັ້ນເມື່ອຮູ້ ເຫັນຢູ່ແນວນີ້ ຈິດຍ່ອມລຸດໝັ້ນຈາກກາມາສະວະແດ່ ຯລຯ ຈາກອະວິດຊາສະວະແດ່” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພ້ອມດ້ວຍສັງໂຍດຈຶ່ງລະສັງໂຍດໄດ້

ສຳມຸຂີພູຕະກະຖາ ຈົບ

ກ. ສະມາປັນໂນອັດສາເທຕິກະຖາ (໑໓໒)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດຍ່ອມຍິນດີ

[໖໗໑] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດຍ່ອມຍິນດີ ຄວາມຍິນດີໃນຊານມີຊານເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊານນັ້ນເປັນອາລົມຂອງຊານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊານນັ້ນເປັນອາລົມຂອງຊານນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງຜັດສະນັ້ນດ້ວຍຜັດສະນັ້ນ ສະເຫວີຍເວທະນານັ້ນດ້ວຍເວທະນານັ້ນ ຈຳສັນຍານັ້ນດ້ວຍສັນຍານັ້ນ ຈົງໃຈເຈຕະນານັ້ນດ້ວຍເຈຕະນານັ້ນ ຄິດຈິດນັ້ນດ້ວຍຈິດນັ້ນ ນິກວິຕິກນັ້ນດ້ວຍວິຕິກນັ້ນ ຕອງວິຈານນັ້ນດ້ວຍວິຈານນັ້ນ ເອີບອິມປິຕິນັ້ນດ້ວຍປິຕິນັ້ນ ຣະລິກສະຕິນັ້ນດ້ວຍສະຕິນັ້ນ ຮູ້ຊັດແຈ້ງປັນຍານັ້ນດ້ວຍປັນຍານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຍິນດີໃນຊານສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຊານກໍສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມຍິນດີໃນຊານເປັນອະກຸສົນ ແຕ່ຊານເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໗໒] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບ ມາປະຊຸມກັນໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້

ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ຢ່າງທີ່
 ຯລຯ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ”
 ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ
 ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນ
 ປຸງມາປະຊຸມກັນໄດ້”

[໒໗໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດຍ່ອມຍິນດີ ຄວາມຍິນດີໃນຊານມີຊານ
 ເປັນອາລົມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້
 ສະຫງັດຈາກກາມທັງຫຼາຍ ຯລຯ ບັນລຸປະຖົມຊານຢູ່ ທ່ານຍິນດີໃນປະຖົມຊານນັ້ນ ຕິດໃຈ
 ປະຖົມຊານນັ້ນ ແລະເຖິງຄວາມດີໃຈດ້ວຍຊານນັ້ນ ຍ້ອນວິຕົກແລະວິຈານສະຫງົບລະງັບໄປ
 ບັນລຸທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ບັນລຸຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ບັນລຸຈະຕຸດຖະຊານຢູ່ ທ່ານຍິນດີໃນຈະຕຸດ
 ຖະຊານນັ້ນ ຕິດໃຈຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນ ແລະເຖິງຄວາມດີໃຈດ້ວຍຈະຕຸດຖະຊານນັ້ນ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດຍ່ອມຍິນດີ ຄວາມຍິນດີໃນຊານຈຶ່ງມີຊານເປັນອາລົມ

ສະມາປັນໄນອັດສາເທຕິກະຖາ ຈົບ

໘. ອະສາຕະຣາຄະກະຖາ (໑໓໓)

ວ່າດ້ວຍຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈ

[໒໗໘] ສກ. ຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນທຸກ ບາງພວກປາຖະໜາ ຍິນດີ ສະແຫວງຫາ
 ຄົ້ນຫາ ເສາະຫາທຸກ ຍືດທຸກ ດຳລົງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນສຸກ ບາງພວກປາຖະໜາ ຍິນດີ ສະແຫວງຫາ ຄົນຫາ ເສາະຫາສຸກ ຍຶດສຸກ ດຳລົງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສັດທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ຍິນດີຢ່າງຍິ່ງໃນສຸກ ບາງພວກປາຖະໜາ ຍິນດີສະແຫວງຫາ ຄົນຫາ ເສາະຫາສຸກ ຍຶດສຸກ ດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈມີຢູ່”

ສກ. ຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຣາຄານຸໄສນອນເນື່ອງຢູ່ໃນທຸກຂະເວທະນາ ປະຕິຄານຸໄສນອນເນື່ອງຢູ່ໃນສຸກຂະເວທະນາ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄານຸໄສນອນເນື່ອງຢູ່ໃນສຸກຂະເວທະນາ ປະຕິຄານຸໄສນອນເນື່ອງຢູ່ໃນທຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຣາຄານຸໄສນອນເນື່ອງຢູ່ໃນສຸກຂະເວທະນາ ປະຕິຄານຸໄສນອນເນື່ອງຢູ່ໃນທຸກຂະເວທະນາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈມີຢູ່”

[ຜກ໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນນັ້ນສົມບູນດ້ວຍຄວາມຍິນດີຫຼື ຄວາມຍິນຮ້າຍແນວນີ້ແລ້ວ ສະເຫວີຍເວທະນາແນວໃດແນວໜຶ່ງຈະເປັນສຸກຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫຼື ອະທຸກຂະມະສຸກຂະເວທະນາກໍຕາມ ເຂົາຍ່ອມເພີດເພີນ ຈົມຮອດ ຕິດໃຈ ເວທະນານັ້ນ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ພໍໃຈຈຶ່ງມີຢູ່

ອະສາຕະຣາຄະກະຖາ ຈົບ

໖. ທຳມະຕັ້ນຫາອັບພະຍາກະຕາຕິກະຖາ (໑໓໔)

ວ່າດ້ວຍທຳມະຕັ້ນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະ

[ຜກ໕] ສກ. ທຳມະຕັ້ນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກ ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາ ເປັນຮູບເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະຕະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ຄັນທະຕັນຫາ ຯລຯ ຣະສະຕັນຫາ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະ ຕັນຫາ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບຕັນຫາເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຕັນຫາ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຜາກ] ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕັນຫາພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນອະກຸສິນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຕັນຫາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນອະກຸສິນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລພະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນອະກຸສິນ ທຳມະຕັນຫາເປັນໂລພະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂລພະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນອະກຸສິນ ທຳມະຕັນຫາເປັນໂລພະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

[ຜາຖູ] ສກ. ໂລພະ ຄື ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລພະຄືຮູບຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລພະຄືທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລພະຄືສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ໂລພະຄືໂຜດຖັບພະຕັນຫາ ເປັນອັບພະຍາກະຕະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລພະຄືຮູບຕັນຫາເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລພະຄືທຳມະຕັນຫາເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລພະຄືສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ໂລພະຄືໂຜດຖັບພະຕັນຫາ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລພະຄືທຳມະຕັນຫາເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຜາຖູ] ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ຕັນຫາອັນເຮັດໃຫ້ເກີດອີກ ປະກອບ ດ້ວຍຄວາມເພີດເພີນ ແລະຄວາມກຳໜັດ ມີປົກກະຕິໃຫ້ເພີດເພີນໃນອາລົມນັ້ນ ໆ ຄື ກາມ ຕັນຫາ ພະວະຕັນຫາ ວິພະວະຕັນຫາ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

[ຜາຖູ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາເປັນອັບພະຍາກະຕະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຕັນຫານັ້ນເປັນທຳມະຕັນຫາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຕົນຫານັ້ນເປັນທຳມະຕັນຫາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາ ເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ທຳມະຕັນຫາອັບພະຍາກະຕາຕິກະຖາ ຈົບ

໑໐. ທຳມະຕັນຫານະທຸກຂະສະມຸທະໂຍຕິກະຖາ (໑໓໕)

ວ່າດ້ວຍທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທ

[໖໘໑] ສກ. ທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ

ສກ. ຮູບຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ຄັນທະຕັນຫາ ຯລຯ ຣະສະຕັນຫາ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະ ຕັນຫາ ບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບຕັນຫາເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ຄັນທະຕັນຫາ ຯລຯ ຣະສະຕັນຫາ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະ ຕັນຫາ ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຳມະຕັນຫາເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໘໒] ສກ. ທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕັນຫາພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຸກຂະສະມຸໄທບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຕົ້ນຫາ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຸກຂະສະມູໄທ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັ້ນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມູໄທ”

ສກ. ທຳມະຕັ້ນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

២៩. ដើម្បី

ສກ. ໂລພະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຸກຂະສະມຸໄທ ທຳມະຕັນຫາເປັນໂລພະ
ບໍ່ແມ່ນບໍ?

២៩. ឆ្នេរ

ສກ. ຫາກໂລພະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນທຸກຂະສະມຸໂທ ແລະທຳມະຕັນຫາ ເປັນໂລພະ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໂທ”

[ឥឡូវ] សរ. លែងតិកាមតិកាបំប្លែងប្រភេទសង្គមប្រជាជន?

២៩. ដើម

ສກ. ໂລພະຄືຮູບຕົ້ນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລພະຄືທຳມະຕັ້ນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມູໄທແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ໂລພະຄືສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ໂລພະຄືຄັນທະຕັນຫາ ຯລຯ ໂລພະຄືຣະສະຕັນຫາ ຯລຯ ໂລພະຄືໂຜດຖັບພະຕັນຫາ ບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມູໂທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລພະ ຄື ຮູບຕົ້ນຫາເປັນທຸກຂະສະມຸໄທແມ່ນບໍ່?

២៩. ដើម

ສກ. ໂລພະຄືທຳມະຕັນຫາເປັນທຸກຂະສະມູໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລພະຄືສັດທະຕັນຫາ ຯລຯ ໂລພະຄືໄຜດຖັບພະຕັນຫາ ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທ ແມ່ນບໍ່?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ໂລພະຄືທຳມະຕັນຫາເປັນທຸກຂະສະມູໄທແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ឆ្លើយ] ស. តើអ្នកមិនចង់ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតដើម្បីទទួលបានសេវាសុខភាពទេ?

២៩. ឆ្នាំ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ຕັນຫາອັນເຮັດໃຫ້ເກີດອີກ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເພີດເພີນແລະຄວາມກຳໜັດ ມີປົກກະຕິໃຫ້ເພີດເພີນໃນອາລົມນັ້ນ ໆ ຄື ກາມຕັນຫາພະວະຕັນຫາ ວິພະວະຕັນຫາ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທ”

[໖໘໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຕັນຫານັ້ນເປັນທຳມະຕັນຫາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຕັນຫານັ້ນເປັນທຳມະຕັນຫາ ທ່ານກໍຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຳມະຕັນຫາບໍ່ເປັນທຸກຂະສະມຸໄທ”

ທຳມະຕັນຫານະທຸກຂະສະມຸທະໂຍຕິກະຖາ ຈົບ

ເຕນະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ກັບປັດຖະກະຖາ	໒. ກຸສະລະປະຕິລາພະກະຖາ
໓. ອະນັນຕະຣະປະຍຸດຕະກະຖາ	໔. ນິຍະຕັດສະນິຍາມະກະຖາ
໕. ນິວຖະກະຖາ	໖. ສຳມຸຂີພູຕະກະຖາ
໗. ສະມາປັນໂນອັດສາເທຕິກະຖາ	໘. ອະສາຕະຣາຄະກະຖາ
໙. ທຳມະຕັນຫາອັບພະຍາກະຕາຕິກະຖາ	
໑໐. ທຳມະຕັນຫານະທຸກຂະສະມຸທະໂຍຕິກະຖາ	

໑໔. ຈຸດທະສະມະວັກ

໑. ກຸສະລາກຸສະລະປະຕິສັນທະຫະນະກະຖາ (໑໓໖)

ວ່າດ້ວຍຄວາມສືບຕໍ່ແຫ່ງກຸສົນແລະອະກຸສົນ

[໖໘໖] ສກ. ກຸສົນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສົນມູນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ.໑ ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສົນນັ້ນກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຸສົນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສົນມູນໄດ້ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສົນນັ້ນ ກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຸສົນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຸສົນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກຸສົນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຸສົນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສົນມູນໄດ້”

[໖໘໗] ສກ. ກຸສົນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສົນມູນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະກຸສົນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຢູ່ໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຸສົນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຢູ່ໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຸສົນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຢູ່ໂດຍແຍບຄາຍບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກຸສົນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຢູ່ໂດຍແຍບຄາຍ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຸສົນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສົນມູນໄດ້”

ສກ. ກຸສົນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສົນມູນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເນກຂໍາມະສັນຍາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງກາມສັນຍາ ອັບພະຍາປາທະສັນຍາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງພະຍາປາທະສັນຍາ ອະວິທິງສາສັນຍາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງວິທິງສາສັນຍາ ເມດຕາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງພະຍາບາດ ກະລຸນາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງວິທິງສາ ມຸທິຕາເກີດຂຶ້ນ ໃນລຳດັບແຫ່ງອະຣະຕິ ອຸປະກຂາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງປະຕິຄະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໘໘] ສກ. ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສິນນັ້ນກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກຸສິນນັ້ນ ກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອະກຸສິນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະກຸສິນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະກຸສິນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະກຸສິນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້”

[໖໘໙] ສກ. ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຸສິນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສຶການຢູ່ໂດຍແຍບຄາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະກຸສິນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສຶການຢູ່ໂດຍແຍບຄາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະກຸສິນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສຶການຢູ່ໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະກຸສິນເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສຶການໂດຍບໍ່ແຍບຄາຍ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້”

ສກ. ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມສັນຍາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງເນກຂຳມະສັນຍາ ພະຍາປາທະສັນຍາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງອັບພະຍາປາທະສັນຍາ ວິຫິງສາສັນຍາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງອະວິຫິງສາສັນຍາ ພະຍາບາດເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງເມດຕາ ວິຫິງສາເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງກະລຸນາ ອະຣະຕິເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງມຸທິຕາ ປະຕິຄະເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງອຸເປກຂາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໙໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ກຸສິນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສິນມູນໄດ້ ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຈິດຄາຍກຳໜົດໃນວັດຖຸທີ່ຕົນກຳໜົດ ກຳໜົດໃນວັດຖຸທີ່ຕົນຄາຍກຳໜົດເທົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຈິດຄາຍກຳໜົດໃນວັດຖຸທີ່ຕົນກຳໜົດ ກຳໜົດໃນວັດຖຸທີ່ຕົນຄາຍກຳໜົດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຸສິນມູນສືບຕໍ່ອະກຸສິນມູນໄດ້ ອະກຸສິນມູນສືບຕໍ່ກຸສິນມູນໄດ້”

ກຸສະລາກຸສະລະປະຕິສັນທະທະນະກະຖາ ຈົບ

໒. ສະລາຍະຕະນຸບປັດຕິກະຖາ (໑໓໗)

ວ່າດ້ວຍຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງອາຍະຕະນະ ໖

[໖໙໑] ສກ. ອາຍະຕະນະ ໖ ເກີດໃນທ້ອງມານດາ ບໍ່ກ່ອນ ບໍ່ຫຼັງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນມີອະໄວຍະວະນ້ອຍໃຫຍ່ຄົບຖ້ວນ ມີອິນຊີບໍ່ບົກຜ່ອງ ຍັງລົງໃນທ້ອງມານດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບປະຕິສິນທິຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີ ຂາ ຫົວ ຫູ ດັງ ປາກ ແຂ້ວ ເກີດພ້ອມກັບປະຕິສິນທິຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄານາຍະຕະນະ ຯລຯ ຊິວຫາຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບ
ປະຕິສິນທິຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີ ຂາ ຫົວ ຫູ ດັງ ປາກ ແຂ້ວ ເກີດພ້ອມກັບປະຕິສິນທິຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໙໒] ປຣ. ຈັກຂາຍະຕະນະເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາໃນພາຍຫຼັງ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາເຮັດກຳເພື່ອໄດ້ຈັກຊຸ່ງໃນທ້ອງມານດາແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄານາຍະຕະນະ ຯລຯ ຊິວຫາຍະຕະນະ ເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດ
ຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາເຮັດກຳເພື່ອໄດ້ຊິວຫາຢູ່ໃນທ້ອງມານດາແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົມ ຂົນ ເລັບ ແຂ້ວ ກະດູກ ເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາໃນພາຍຫຼັງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາເຮັດກຳເພື່ອໄດ້ອັດຖືຢູ່ໃນທ້ອງມານດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຜົມ ຂົນ ເລັບ ແຂ້ວ ກະດູກ ເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານ
ດາໃນພາຍຫຼັງ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ຮູບນີ້ເປັນກະລະລະກ່ອນ

ຈາກກະລະລະເກີດເປັນອັບພຸຕະ

ຈາກອັບພຸຕະເກີດເປັນເປສີ

ຈາກເປສີເກີດເປັນຄະນະ

ຈາກຄະນະເກີດເປັນປຸ່ມ ໕ ປຸ່ມ

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຜົມ ຂົນ ເລັບຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ

ມານດາຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງນັ້ນ

ບໍ່ຮູ້ໂພກເຂົ້າ ນ້ຳ ໂພຊະນາຫານແນວໃດ

ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດານັ້ນ
ກໍຍັງອັດຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປໃນທ້ອງ
ດ້ວຍເຂົ້າ ນໍ້າ ໂພຊະນາຫານແນວນັ້ນ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຜົມ ຂົນ ເລັບ ແຂ້ວ ກະດູກ ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາໃນ
ພາຍຫຼັງ

ສະລາຍະຕະນຸບປັດຕິກະຖາ ຈົບ

໓. ອະນັນຕະຣະປັດຈະຍະກະຖາ (໑໓໘)

ວ່າດ້ວຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈ

[໖໙໓] ສກ. ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຈັກຊວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຈັກຊວິນຍານນັ້ນ ກໍ
ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງໂສຕະວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຈັກຊວິນຍານ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ
“ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຈັກຊວິນຍານນັ້ນກໍເພື່ອຄວາມເກີດ
ຂຶ້ນແຫ່ງໂສຕະວິນຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບ
ວ່າ “ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຈັກຊວິນຍານ”

[໖໙໔] ສກ. ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຈັກຊວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຮູບນິມິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຮູບນິມິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານມີຮູບເປັນອາລົມເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຢ່າງອື່ນເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສຕະວິນຍານມີຮູບເປັນອາລົມເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຢ່າງອື່ນເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ໂສຕະວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ໂສຕະວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ໂສຕະວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸກັບຮູບ ຈັກຊວີນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈິງ
ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຈັກຊຸແລະຮູບ ໂສຕະວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ”

ສກ. ໂສຕະວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຈັກຊວີນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຊວີນຍານກັບໂສຕະວິນຍານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໙໕] ສກ. ຄານະວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງໂສຕະວິນຍານ ຯລຯ ຊິວຫາວິນ
ຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຄານະວິນຍານ ຯລຯ ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຊິວຫາ
ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຊິວຫາວິນຍານນັ້ນກໍ
ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກາຍວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຊີວຫາວິນຍານ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຊີວຫາວິນຍານນັ້ນກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງກາຍວິນຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຜູ້ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຊີວຫາວິນຍານ”

[໖໙໖] ສກ. ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຊີວຫາວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊີວຫາວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຣົດນິມິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ມະນະສິການຣົດນິມິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊີວຫາວິນຍານມີຣົດເປັນອາລົມເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຢ່າງອື່ນເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍວິນຍານມີຣົດເປັນອາລົມເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີຢ່າງອື່ນເປັນອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຊີວຫາແລະຣົດ ຊີວຫາວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຊີວຫາແລະຣົດ ກາຍວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນອາໄສຊີວຫາແລະຣົດ ກາຍວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຊີວຫາແລະຣົດ ກາຍວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຊີວຫາແລະຣົດ ຊີວຫາວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຊົວຫາແລະຣົດ ຊົວຫາວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ” ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອາໄສຊົວຫາແລະຣົດ ກາຍວິນຍານຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ”

ສກ. ກາຍວິນຍານເກີດຂຶ້ນໃນລຳດັບແຫ່ງຊົວຫາວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊົວຫາວິນຍານກັບກາຍວິນຍານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຜູກ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໔ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ເນື່ອງກັນແລະກັນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບາງຄົນທີ່ຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ປະໂຄມດົນຕີ ເຫັນຮູບ ຟັງສຽງ ດົມກິ່ນ ຊົມຣົດ ແລະຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບາງຄົນທີ່ຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ປະໂຄມດົນຕີ ເຫັນຮູບ ຟັງສຽງ ດົມກິ່ນ ຊົມຣົດ ແລະຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະໄດ້ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິນຍານ ໔ ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ເນື່ອງກັນແລະກັນ”

ອະນັນຕະຣະປັດຈະຍະກະຖາ ຈົບ

໔. ອະຣິຍະຮູປະກະຖາ (໑໓໙)

ວ່າດ້ວຍອະຣິຍະຮູປ

[ຜູກ] ສກ. ອະຣິຍະຮູປອາໄສມະຫາພູຕະຮູປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະຮູປເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະຫາພູຕະຮູປເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະຫາພູຕະຮູປເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະຮູປເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣິຍະຮູປອາໄສມະຫາພູຕະຮູປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະຮູບບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງຄັນຖະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂອຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງໂຍຄະ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງນິວອນ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງປະຣາມາດ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອຸປາທານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະຫາພູຕະຮູບບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມະຫາພູຕະຮູບເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ຯລຯ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະຮູບເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ເປັນອາລົມຂອງສັງໂຍດ ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໖໙໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະຣິຍະຮູບອາໄສມະຫາພູຕະຮູບ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຮູບແນວໃດແນວໜຶ່ງ ຄື ມະຫາພູຕະຮູບ ໔ ແລະຮູບທີ່ອາໄສມະຫາພູຕະຮູບ ໔” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະຣິຍະຮູບຈຶ່ງອາໄສມະຫາພູຕະຮູບ

ອະຣິຍະຮູປະກະຖາ ຈົບ

໕. ອັນໂຍອະນຸສະໂຍຕິກະຖາ (໑໔໐)

ວ່າດ້ວຍອະນຸໄສເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ (ກັບປະຣິຍຸດຖານກິເລດ)

[໗໐໐] ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສກັບກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄະກັບກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາມຣາຄະກັບກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາມຣາຄານຸໄສກັບກາມຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິຄານຸໄສກັບປະຕິຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິຄະກັບປະຕິຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຕິຄະກັບປະຕິຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິຄານຸໄສກັບປະຕິຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມານານຸໄສກັບມານະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມານະກັບມານະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມານະກັບມານະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມານານຸໄສກັບມານະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖານຸໄສກັບທິດຖິປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖິກັບທິດຖິປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖິກັບທິດຖິປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖານຸໄສກັບທິດຖິປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສານຸໄສກັບວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຈິກິດສາກັບວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຈິກິດສາກັບວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຈິກິດສານຸໄສກັບວິຈິກິດສາປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພະວະຣາຄານຸໄສກັບພະວະຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພະວະຣາຄະກັບພະວະຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພະວະຣາຄະກັບພະວະຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພະວະຣາຄານຸໄສກັບພະວະຣາຄະປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສກັບອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາກັບອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະວິດຊາກັບອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊານຸໄສກັບອະວິດຊາປະຣິຍຸດຖານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໐໑] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ອະນຸໄສກັບປະຣິຍຸດຖານກິເລດເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີອະນຸໄສ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ຖືກປະຣິຍຸດຖານກິເລດກຸ້ມຮຸມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອະນຸໄສກັບປະຣິຍຸດຖານກິເລດຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ເມື່ອຈິດທີ່ເປັນກຸສົນແລະທີ່ເປັນອັບພະຍາກະຕະເປັນໄປຢູ່ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ມີຣາຄະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ຖືກປະຣິຍຸດຖານກິເລດກຸ້ມຮຸມ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຣາຄະກັບປະຣິຍຸດຖານກິເລດຈຶ່ງເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ

ອັນໂຍອະນຸສະໂຍຕິກະຖາ ຈົບ

ຜ. ປະຣິຍຸດຖານັງຈິດຕະວິບປະຍຸດຕັນຕິກະຖາ (໑໔໑)

ວ່າດ້ວຍປະຣິຍຸດຖານກິເລດວິບປະຍຸດຈາກຈິດ

[໗໐໒] ສກ. ປະຣິຍຸດຖານກິເລດວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຣິຍຸດຖານກິເລດເປັນຮູບ ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະຯລຯ ເປັນໂຜດ
ຖັບພາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຣິຍຸດຖານກິເລດວິບປະຍຸດຈາກຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດມີຣາຄະ ມີໂທສະ ມີໂມຫະ ຯລຯ ຈິດເປັນອະກຸສົນ ຈິດເລົ້າໝອງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດມີຣາຄະ ມີໂທສະ ມີໂມຫະ ຯລຯ ຈິດເປັນອະກຸສົນ ຈິດເລົ້າໝອງມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈິດມີຣາຄະ ມີໂທສະ ມີໂມຫະ ຯລຯ ຈິດເປັນອະກຸສົນ ຈິດເລົ້າໝອງມີຢູ່
ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ປະຣິຍຸດຖານກິເລດວິບປະຍຸດຈາກຈິດ”

ປະຣິຍຸດຖານັງຈິດຕະວິບປະຍຸດຕັນຕິກະຖາ ຈົບ

ກ. ປະຣິຍາປັນນະກະຖາ (໑໔໒)

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ນັບເນື່ອງ (ວັດຕະທຸກ)

[໗໐໓] ສກ. ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຯລຯ ມີອາລົມແນວດຽວກັນ ຯລຯ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ” ຯລຯ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນສັດທະທາດ ນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ນອນເນື່ອງຢູ່ໃນໂຜດຖັບພະທາດ ນັບເນື່ອງໃນໂຜດຖັບພະທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນສັດທະທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ນອນເນື່ອງຢູ່ໃນໂຜດຖັບພະທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນໂຜດຖັບພະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໐໔] ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຯລຯ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ຯລຯ ມີອາລົມແນວດຽວກັນ ທ່ານກໍບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອະຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດ”

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນສັດທະທາດ ນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ນອນເນື່ອງຢູ່ໃນໂຜດຖັບພະທາດ ນັບເນື່ອງໃນໂຜດຖັບພະທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນສັດທະທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຮູບທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ນອນເນື່ອງຢູ່ໃນ
ໂຜດຖັບພະທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນໂຜດຖັບພະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຣູບທາດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນ
ອະຣູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໐໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນ
ຮູບທາດ ອະຣູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຣູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນອະຣູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກາມຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນກາມທາດ ນັບເນື່ອງໃນກາມທາດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກກາມຣາຄະ ນອນເນື່ອງຢູ່ໃນກາມທາດ ນັບເນື່ອງໃນກາມທາດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ
ຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບປະຣາຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນຮູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ ອະຣູບປະຣາ
ຄະນອນເນື່ອງຢູ່ໃນອະຣູບທາດ ນັບເນື່ອງໃນອະຣູບທາດ”

ປະຣິຍາປັນນະກະຖາ ຈົບ

໘. ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ (໑໔໓)

ວ່າດ້ວຍອັບພະຍາກະຕະ

[໗໐໖] ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍວິບາກ ເປັນອັບພະຍາກະຕະຝ່າຍກິຣິຍາ ເປັນຮູບ
ເປັນນິບພານ ເປັນຈັກຂາຍະຕະນະ ຯລຯ ເປັນໂຜດຖັບພາຍະຕະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະທິສຳປະຍຸດດ້ວຍທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເວທະນາທີ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍທິດຖິ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຈິດທີ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍທິດຖິ ເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜັດສະທີ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍທິດຖິເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖິເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາທີ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍທິດຖິ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຈິດທີ່ສຳປະຍຸດດ້ວຍທິດຖິ ເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖິເປັນອະກຸສິນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸງ] ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖິບໍ່ມີຜົນບໍ່ມີວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທິດຖິມີຜົນມີວິບາກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກທິດຖິມີຜົນມີວິບາກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທດທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ມີມິດສາທິດຖິເປັນຢ່າງຍິ່ງ” ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກໂທດທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ມີມິດສາທິດຖິເປັນຢ່າງຍິ່ງ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ວັດສະມິດສາທິດຖິແລເປັນອະກຸສິນສຳມາທິດຖິເປັນກຸສິນ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ປຸນນະເຮົາກ່າວວ່າຄະຕິຂອງຄົນຜູ້ເປັນມິດສາທິດຖິມີ ໒ ຢ່າງ ຄື ນະຣົກຫຼືກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

[໗໐໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ວັດສະ ຄຳວ່າ ໂລກທຸ່ງ ນີ້ເຮົາບໍ່ພະຍາກອນ ຄຳວ່າ ໂລກບໍ່ທຸ່ງ ນີ້ເຮົາບໍ່ພະຍາກອນ ຄຳວ່າ ໂລກມີບ່ອນສຸດ ຯລຯ ຄຳວ່າ ໂລກບໍ່ມີບ່ອນສຸດ ຯລຯ ຄຳວ່າ ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນ ຯລຯ ຄຳວ່າ ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນຄົນລະແນວກັນ ຯລຯ ຄຳວ່າ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຕະຖາຄົດເກີດອີກ ຯລຯ ຄຳວ່າ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຕະຖາຄົດບໍ່ເກີດອີກ ຯລຯ ຄຳວ່າ ຫຼັງຈາກຕາຍໄປ ຕະຖາຄົດເກີດອີກແລະບໍ່ເກີດອີກ ຯລຯ ຄຳວ່າ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຕະຖາຄົດເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ນີ້ເຮົາບໍ່ພະຍາກອນ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທິດຖິຈຶ່ງເປັນອັບພະຍາກະຕະ

ສກ. ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກາຍຍະກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ວະຈິກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ ທິດຖິ ຯລຯ ມະໂນກຳທີ່ຖືປະຕິບັດໃຫ້ບໍລິບູນຕາມສົມຄວນແກ່ທິດຖິ ເຈຕະນາ ຄວາມປາຖະໜາ ຄວາມຕັ້ງໃຈແລະສັງຂານທັງຫຼາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ເປັນມິດສາທິດຖິ ທຳທັງໝົດນັ້ນຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຜົນທີ່ບໍ່ໜ້າປາຖະໜາ ບໍ່ໜ້າຕ້ອງການ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ເກື້ອກູນ ເປັນທຸກ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖິເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ ຈົບ

໙. ອະປະຣິຍາປັນນະກະຖາ (໑໔໔)

ວ່າດ້ວຍທຳທີ່ບໍ່ນັບເນື່ອງ (ໃນໂລກິຍະ)

[໗໐໙] ສກ. ທິດຖິເປັນທຳທີ່ບໍ່ນັບເນື່ອງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖິເປັນມັກ ຜົນ ນິບພານ ໂສດາປັດຕິມັກ ໂສດາປັດຕິຜົນ ສະກະທາຄາມິມັກ ສະກະທາຄາມິຜົນ ອະນາຄາມິມັກ ອະນາຄາມິຜົນ ອະຣະຫັດຕະມັກ ອະຣະຫັດຕະຜົນ ສະຕິປັດຖານ ສຳມັບປະທານ ອິດທິບາດ ອິນຊີ ພະລະ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໑໐] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖິເປັນທຳທີ່ບໍ່ນັບເນື່ອງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນ ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ປາສະຈາກຄວາມກຳໜົດໃນກາມທັງຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ປາສະຈາກທິດຖິ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທິດຖິຈຶ່ງເປັນທຳທີ່ບໍ່ນັບເນື່ອງ

ອະປະຣິຍາປັນນະກະຖາ ຈົບ

ຈຸດທະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ກຸສະລາກຸສະລະປະຕິສັນທະທະນະກະຖາ	໒. ສະລາຍະຕະນຸບປັດຕິກະຖາ
໓. ອະນັນຕະຣະປັດຈະຍະກະຖາ	໔. ອະຣິຍະຣູປະກະຖາ
໕. ອັນໂຍອະນຸສະໂຍຕິກະຖາ	
໖. ປະຣິຍຸດຖານັງຈິດຕະວິບປະຍຸດຕັນຕິກະຖາ	
໗. ປະຣິຍາປັນນະກະຖາ	໘. ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ
໙. ອະປະຣິຍາປັນນະກະຖາ	

໑໕. ປັນນະຣະສະມະວັກ

໑. ປັດຈະຍະຕາກະຖາ (໑໔໕)

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນປັດໄຈ

[໗໑໑] ສກ. ຄວາມເປັນປັດໄຈມີຈຳກັດໄວ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິມັງສາເປັນເຫດແລະເປັນອະທິບໍດີບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິມັງສາເປັນເຫດແລະເປັນອະທິບໍດີ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິມັງສາເປັນປັດໄຈໂດຍເຫດປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ”

ສກ. ສັນທາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສັນທາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນທາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍສະຫະຊາຕປັດໄຈ”

[໗໑໒] ສກ. ວິຣິຍາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິຣິຍາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິຣິຍາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍສະຫະຊາຕປັດໄຈ”

ສກ. ວິຣິຍາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອິນຊີບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິຣິຍາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອິນຊີ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິຣິຍາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອິນຊີປັດໄຈ”

ສກ. ວິຣິຍາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອົງແຫ່ງມັກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິຣິຍາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳ ແລະເປັນອົງແຫ່ງມັກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິຣິຍາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍມັກຄະປັດໄຈ”

[໗໑໓] ສກ. ຈິດຕາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈິດຕາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດຕາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍສະຫະຊາດປັດໄຈ”

ສກ. ຈິດຕາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳ ແລະເປັນອາຫານບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈິດຕາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອາຫານ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດຕາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອາຫານປັດໄຈ”

ສກ. ຈິດຕາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳ ແລະເປັນອິນຊີບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈິດຕາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອິນຊີ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດຕາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອິນຊີປັດໄຈ”

[໗໑໔] ສກ. ວິມັງສາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິມັງສາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິມັງສາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍສະຫະຊາດປັດໄຈ”

ສກ. ວິມັງສາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອິນຊີບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິມັງສາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອິນຊີ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິມັງສາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອິນຊີປັດໄຈ”

ສກ. ວິມັງສາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອົງແຫ່ງມັກບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິມັງສາທິບໍດີເປັນອະທິບໍດີແຫ່ງສະຫະຊາຕະທຳແລະເປັນອົງແຫ່ງມັກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ວິມັງສາທິບໍດີເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍມັກຄະປັດໄຈ”

[໗໑໕] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາ ເຮັດອະນິຍະທຳໃຫ້ໜັກແໜ້ນແລ້ວເກີດຂຶ້ນ ແລະເຮັດອະນິຍະທຳນັ້ນໃຫ້ເປັນອາລົມບໍ່ແມ່ນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາ ເຮັດອະນິຍະທຳໃຫ້ໜັກແໜ້ນແລ້ວເກີດຂຶ້ນ ແລະເຮັດອະນິຍະທຳນັ້ນໃຫ້ເປັນອາລົມ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນເຄື່ອງພິຈາລະນາເປັນປັດໄຈໂດຍອະທິປະຕິປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອາຣຳມະນະປັດໄຈ”

[໗໑໖] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈແກ່ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນຫຼັງ ໆ ແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນນັ້ນເປັນອາເສວະນະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈແກ່ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນຫຼັງ ໆ ແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນນັ້ນເປັນອາເສວະນະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈ ໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອາເສວະນະປັດໄຈ”

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈແກ່ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນຫຼັງ ໆ ແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນນັ້ນເປັນອາເສວະນະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈແກ່ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນຫຼັງ ໆ ແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນນັ້ນເປັນອາເສວະນະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອາເສວະນະປັດໄຈ”

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກິຣິຍາອັບພະຍາກະຕະກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈ ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກິຣິຍາອັບພະຍາກະຕະຫຼັງ ໆ ແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນກິຣິຍາອັບພະຍາກະຕະ ນັ້ນເປັນອາເສວະນະບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນກິຣິຍາອັບພະຍາກະຕະກ່ອນ ໆ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈ ແກ່ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກິຣິຍາອັບພະຍາກະຕະຫຼັງ ໆ ແລະສະພາວະທຳທີ່ເປັນກິຣິຍາອັບພະຍາກະຕະ ນັ້ນເປັນອາເສວະນະ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກິຣິຍາອັບພະຍາກະຕະ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈ ເປັນປັດໄຈໂດຍອາເສວະນະປັດໄຈ”

[໗໑໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມເປັນປັດໄຈມີຈຳກັດໄວ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເປັນປັດໄຈໂດຍເຫດປັດໄຈກໍໄດ້ ເປັນປັດໄຈໂດຍອາຣຳມະນະປັດໄຈກໍໄດ້ ເປັນປັດໄຈໂດຍອະນັນຕະຣະປັດໄຈກໍໄດ້ ເປັນປັດໄຈໂດຍສະມະນັນຕະຣະປັດໄຈກໍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມເປັນປັດໄຈມີຈຳກັດໄວ້”

ປັດຈະຍະຕາກະຖາ ຈົບ

໒. ອັນຍະມັນຍະປັດຈະຍະກະຖາ (໑໔໖)

ວ່າດ້ວຍອັນຍະມັນຍະປັດໄຈ

[໗໑໘] ສກ. ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ສັງຂານຈຶ່ງມີ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ ອະວິດຊາຈຶ່ງມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະວິດຊາເກີດພ້ອມກັບສັງຂານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະວິດຊາເກີດພ້ອມກັບສັງຂານ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ສັງຂານຈຶ່ງມີ ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ ອະວິດຊາຈຶ່ງມີ”

ສກ. ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ ອຸປາທານຈຶ່ງມີ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ ຕັນຫາຈຶ່ງມີ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕັນຫາເກີດພ້ອມກັບອຸປາທານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຕັນຫາເກີດພ້ອມກັບອຸປາທານ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ ອຸປາທານຈຶ່ງມີ ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ ຕັນຫາຈຶ່ງມີ”

[໗໑໙] ປຣ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນຊະຣາມໍຣະນະເປັນປັດໄຈ ຊາດຈຶ່ງມີ ຍ້ອນຊາດເປັນປັດໄຈ ພົບຈຶ່ງມີ” ມີຢູ່ບໍ່?

ສກ. ບໍ່ມີ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ສັງຂານຈຶ່ງມີ ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ ອະວິດຊາຈຶ່ງມີ ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ ອຸປາທານຈຶ່ງມີ ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ ຕັນຫາຈຶ່ງມີ”

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຍ້ອນວິນຍານເປັນປັດໄຈ ນາມຮູບຈຶ່ງມີ ຍ້ອນນາມຮູບເປັນປັດໄຈ ວິນຍານຈຶ່ງມີ” ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍ້ອນອະວິດຊາເປັນປັດໄຈ ສັງຂານຈຶ່ງມີ ຍ້ອນສັງຂານເປັນປັດໄຈ ອະວິດຊາຈຶ່ງມີ ຍ້ອນຕັນຫາເປັນປັດໄຈ ອຸປາທານຈຶ່ງມີ ຍ້ອນອຸປາທານເປັນປັດໄຈ ຕັນຫາຈຶ່ງມີ”

ອັນຍະມັນຍະປັດຈະຍະກະຖາ ຈົບ

໓. ອັດທາກະຖາ (໑໔໗)

ວ່າດ້ວຍການ

[໗໒໐] ສກ. ການເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການທີ່ເປັນອະດີດເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການທີ່ເປັນອະນາຄົດເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນການທີ່ເປັນອະດີດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການທີ່ເປັນອະດີດມີ ໕ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ເປັນອະນາຄົດ ເປັນການທີ່ເປັນອະນາຄົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການທີ່ເປັນອະນາຄົດມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນຍານທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ເປັນການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຂັນ ໔ ທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນການທີ່ເປັນອະດີດ ຂັນ ໔ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ເປັນການທີ່ເປັນອະນາຄົດ ຂັນ ໔ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ເປັນການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການມີ ໑໕ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອາຍະຕະນະ ໑໒ ທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນການທີ່ເປັນອະດີດ ອາຍະຕະນະ ໑໒ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ເປັນການທີ່ເປັນອະນາຄົດ ອາຍະຕະນະ ໑໒ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ເປັນການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການມີ ໓໖ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທາດ ໑໘ ທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນການທີ່ເປັນອະດີດ ທາດ ໑໘ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ເປັນການທີ່ເປັນອະນາຄົດ ທາດ ໑໘ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ເປັນການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການມີ ໔໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອິນຊີ ໒໒ ທີ່ເປັນອະດີດ ເປັນການທີ່ເປັນອະດີດ ອິນຊີ ໒໒ ທີ່ເປັນອະນາຄົດ ເປັນການທີ່ເປັນອະນາຄົດ ອິນຊີ ໒໒ ທີ່ເປັນປັດຈຸບັນ ເປັນການທີ່ເປັນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການມີ ໖໖ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໒໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກະຖາວັດຖຸ ໓ ປະການນີ້ກະຖາວັດຖຸ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວນກ່າວຄໍາເວົ້າຍ້ອນອະດີດຕະການວ່າ ອະດີດຕະການໄດ້ມີມາແລ້ວແນວນີ້

໒. ຄວນກ່າວຄໍາເວົ້າມຸ້ງເຖິງອະນາຄົດຕະການວ່າ ອະນາຄົດຕະການຈັກມີແນວນີ້

໓. ຄວນກ່າວຄໍາເວົ້າສືບເນື່ອງກັບປັດຈຸບັນການວ່າ ປັດຈຸບັນການມີຢູ່ແນວນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກະຖາວັດຖຸ ໓ ປະການນີ້”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ການເວລາຈຶ່ງເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ

ອັດທາກະຖາ ຈົບ

໔. ຂະນະລະຍະມຸຫຼຸດຕະກະຖາ (໑໔໘)

ວ່າດ້ວຍຂະນະ ໄລຍະ ແລະມຸຫຼຸດຕະ

[໗໒໒] ສກ. ຂະນະໜຶ່ງ ເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ໄລຍະໜຶ່ງເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ ມຸຫຼຸດຕະໜຶ່ງກໍເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໒໓] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ມຸຫຼຸດຕະໜຶ່ງເປັນສະພາວະສໍາເລັດແລ້ວ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກະຖາວັດຖຸ ໓ ປະການນີ້ ກະຖາວັດຖຸ ໓ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ຄວນກ່າວຄຳເວົ້າຍ້ອນອະດີດຕະການວ່າ ອະດີດຕະການໄດ້ມີມາແລ້ວແນວນີ້
໒. ຄວນກ່າວຄຳເວົ້າມຸ້ງເຖິງອະນາຄົດຕະການວ່າ ອະນາຄົດຕະການຈັກມີແນວນີ້
໓. ຄວນກ່າວຄຳເວົ້າສືບເນື່ອງກັບປັດຈຸບັນການວ່າ ປັດຈຸບັນການມີຢູ່ແນວນີ້

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ກະຖາວັດຖຸ ໓ ປະການນີ້” ໑

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຂະນະໜຶ່ງຈຶ່ງເປັນສະພາວະສຳເລັດແລ້ວ

ຂະນະລະຍະມຸຫຼຸດຕະກະຖາ ຈົບ

໕. ອາສະວະກະຖາ (໑໔໙)

ວ່າດ້ວຍອາສະວະ

[໗໔໔] ສກ. ອາສະວະ ໔ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນມັກ ຜົນ ນິບພານ ໂສດາປັດຕິມັກ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໔໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ອາສະວະ ໔ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອາສະວະເຫຼົ່ານັ້ນເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ດ້ວຍອາສະວະເຫຼົ່າໃດ ອາສະວະເຫຼົ່ານັ້ນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ອາສະວະ ໔ ຈຶ່ງບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ

ອາສະວະກະຖາ ຈົບ

໖. ຊະຣາມໍຣະນະກະຖາ (໑໕໐)

ວ່າດ້ວຍຊະຣາມໍຣະນະ

[໗໔໖] ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງໂລກຸດຕະຣະທຳເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນມັກ ຜົນ ນິບພານ ໂສດາປັດຕິມັກ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງໂສດາປັດຕິມັກເປັນໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງໂສດາປັດຕິມັກເປັນໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງໂສດາປັດຕິຜົນເປັນໂສດາປັດຕິຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງອະຣະຫັດຕະມັກເປັນອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງອະຣະຫັດຕະມັກເປັນອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງອະຣະຫັດຕະຜົນເປັນອະຣະຫັດຕະຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ ຯລຯ ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງໂພດຊົງ ເປັນໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໒໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຊະຣາມໍຣະນະແຫ່ງໂລກຸດຕະຣະທຳ ເປັນໂລກຸດຕະຣະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເປັນໂລກິຍະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຊະຣາມໍຣະນະຈຶ່ງເປັນໂລກຸດຕະຣະ

ຊະຣາມໍຣະນະກະຖາ ຈົບ

໗. ສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ (໑໕໑)

ວ່າດ້ວຍສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດ

[໗໒໘] ສກ. ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນມັກ ຜົນ ນິບພານ ໂສດາປັດຕິມັກ ໂສດາປັດຕິຜົນ ຯລຯ ໂພດຊົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໒໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດເປັນໂລກຸດຕະຣະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເປັນໂລກິຍະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດ ຈຶ່ງເປັນໂລກຸດຕະຣະ

ສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ ຈົບ

໘. ທຸຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ (໑໕໒)

ວ່າດ້ວຍສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດ ທີ ໒

[໗໓໐] ສກ. ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດເປັນໂລກິຍະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນກາມາວະຈອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນຮູບປາວະຈອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນອະຮູບປາວະຈອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໓໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາປັດເປັນໂລກິຍະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດຈຶ່ງເປັນໂລກິຍະ

ທຸຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ ຈົບ

໙. ຕະຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ (໑໕໓)

ວ່າດ້ວຍສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດທິ ໓

[໗໖໒] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດອາດຈະຕາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດຍັງມີຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດ ທີ່ເກີດໃນຂະນະໃກ້ຈະຕາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ມີຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດ ທີ່ເກີດໃນຂະນະໃກ້ຈະຕາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ມີຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດ ທີ່ເກີດໃນຂະນະໃກ້ຕາຍ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາ ເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດອາດຈະຕາຍໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດອາດຈະຕາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດມີຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ມີຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ ເຈຕະນາ ຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີຜັດສະ ບໍ່ມີເວທະນາ ຯລຯ ບໍ່ມີຈິດ ຕາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະ ຯລຯ ມີຈິດ ຕາຍໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະ ຯລຯ ມີຈິດ ຕາຍໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດອາດຈະຕາຍໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດອາດຈະຕາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດຫຍັງເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດຫຍັງເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດອາດຈະຕາຍໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດອາດຈະຕາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຣທະສະມາບັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໖໓] ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ອາດຈະຕາຍແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ອາດຈະຕາຍແນ່ນອນດ້ວຍນິຍາມໃດ ນິຍາມນັ້ນມີຢູ່ບໍ່?

ສກ. ບໍ່ມີ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດ ບໍ່ອາດຈະຕາຍແນ່ນອນດ້ວຍນິຍາມໃດ ນິຍາມນັ້ນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ອາດຈະຕາຍ”

[໗໖໔] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍຈັກຊວິນຍານບໍ່ອາດຈະຕາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍອມດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານບໍ່ອາດຈະຕາຍແນ່ນອນ ດ້ວຍນິຍາມໃດ
ນິຍາມນັ້ນ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍອມດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານບໍ່ອາດຈະຕາຍແນ່ນອນດ້ວຍນິຍາມ
ໃດນິຍາມນັ້ນບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ພຽງພໍອມດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານບໍ່ອາດຈະຕາຍ”

ຕະຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ ຈົບ

໑໐. ອະສັນຍະສັດຕູປິກາກະຖາ (໑໕໔)

ວ່າດ້ວຍສະມາບັດທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດ

[໗໓໔] ສກ. ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນ
ຍະສັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດຍັງມີກຸສົນມູນ ຄື ອະໂລພະ ອະ
ໂທສະ ອະໂມຫະ ມີສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ມີກຸສົນມູນ ຄື ອະໂລພະ ອະ
ໂທສະ ຯລຯ ບໍ່ມີປັນຍາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ມີກຸສົນມູນ ຄື ອະໂລພະ
ອະໂທສະ ອະໂມຫະ ບໍ່ມີສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ
ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງ
ອະສັນຍະສັດໄດ້”

ສກ. ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດໄດ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດຍັງມີຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ
ເຈຕະນາ ຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດບໍ່ມີຜັດສະ ເວທະນາ ສັນຍາ
ເຈຕະນາ ຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ມີຜັດສະມິການຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຜູ້ບໍ່ມີຈິດມິການຈະເລີນມັກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະມິການຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຜູ້ມີຈິດມິການຈະເລີນມັກໄດ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ມີຜັດສະມິການຈະເລີນມັກ ຯລຯ ຜູ້ມີຈິດມິການຈະເລີນມັກໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດໄດ້”

ສກ. ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບ ແຫ່ງອະສັນຍະສັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຫຼົ່າຊົນຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດທັງໝົດນັ້ນ ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸຜ໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນໃນໂລກນີ້ ກໍເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນໃນພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນໃນໂລກນີ້ ກໍເປັນຜູ້ບໍ່ມີສັນຍາແມ່ນໃນພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດເປັນເຫດໃຫ້ເຂົ້າເຖິງພົບແຫ່ງອະສັນຍະສັດໄດ້”

ອະສັນຍະສັດຕູປິກາກະຖາ ຈົບ

໑໑. ກຳມູປະຈະຍະກະຖາ (໑໕໕)

ວ່າດ້ວຍກຳທີ່ສັງສົມ

[ກຸຜ໗] ສກ. ກຳກັບກຳທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະກັບຜັດສະທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ເວທະນາກັບເວທະນາທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັນຍາກັບສັນຍາທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ເຈຕະນາກັບເຈຕະນາທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຈິດກັບຈິດທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສັດທາກັບສັດທາທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ວິຣິຍະກັບວິຣິຍະທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສະຕິກັບສະຕິທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ສະມາທິກັບສະມາທິທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ປັນຍາກັບປັນຍາທີ່ສັງສົມ ເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຣາຄະກັບຣາຄະທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະກັບອະໂນດຕັບປະທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໖໘] ສກ. ກຳກັບກຳທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມເກີດພ້ອມກັບກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມເກີດພ້ອມກັບກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບກຸສົນກຳເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບກຸສົນກຳເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບກຳເຊິ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາກຳສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບກຳເຊິ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ກຳສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໖໙] ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມເກີດພ້ອມກັບກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບອະກຸສົນກຳເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບອະກຸສົນກຳເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັ່ງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບກຳ ເຊິ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາກໍສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັ່ງສົມທີ່ເກີດພ້ອມກັບກຳເຊິ່ງສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ກໍສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໔໐] ສກ. ກຳເກີດພ້ອມກັບຈິດ ກຳຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັ່ງສົມເກີດພ້ອມກັບຈິດ ກຳທີ່ສັ່ງສົມຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັ່ງສົມເກີດພ້ອມກັບຈິດ ກຳທີ່ສັ່ງສົມຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳເກີດພ້ອມກັບຈິດ ກຳຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳເກີດພ້ອມກັບຈິດ ເມື່ອຈິດແຕກດັບ ກຳກໍແຕກສະຫຼາຍໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັ່ງສົມເກີດພ້ອມກັບຈິດ ເມື່ອຈິດແຕກດັບ ກຳທີ່ສັ່ງສົມກໍແຕກສະຫຼາຍໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັ່ງສົມເກີດພ້ອມກັບຈິດ ເມື່ອຈິດແຕກດັບ ກຳທີ່ສັ່ງສົມບໍ່ແຕກສະຫຼາຍໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳເກີດພ້ອມກັບຈິດ ເມື່ອຈິດແຕກດັບ ກຳບໍ່ແຕກສະຫຼາຍໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໔໑] ສກ. ເມື່ອກຳມີຢູ່ ກຳທີ່ສັ່ງສົມກໍມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳກັບກຳທີ່ສັ່ງສົມເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອກຳມີຢູ່ ກຳທີ່ສັ່ງສົມເປັນແດນເກີດແຫ່ງວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳກັບກຳທີ່ສັງສົມເປັນແນວດຽວກັນ ວິບາກກຳກໍເປັນແນວດຽວກັນ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອກຳມີຢູ່ ກຳທີ່ສັງສົມເປັນແດນເກີດແຫ່ງວິບາກ ວິບາກຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳທີ່ສັງສົມຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິບາກບໍ່ມີອາລົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໔໒] ສກ. ກຳກັບກຳທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸນນະ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປຸງແຕ່ງກາຍສັງຂານທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ປຸງແຕ່ງວະຈີສັງຂານ ຯລຯ ມະໂນສັງຂານ ທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ເຂົາເມື່ອປຸງແຕ່ງກາຍສັງຂານທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ປຸງແຕ່ງວະຈີສັງຂານ ຯລຯ ມະໂນສັງຂານທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ແລ້ວ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ຜັດສະທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ຍ່ອມຖືກຕ້ອງບຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າເຖິງໂລກທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ເຂົາຖືກຜັດສະທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ກະທົບເຂົ້າ ຍ່ອມສະເຫວີຍເວທະນາທີ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ບໍ່ມີຄວາມບຸດບຸນແດ່ ມີສຸກແລະທຸກຜະສົມກັນ ເໝືອນມະນຸດ ເທວະດາບາງພວກ ແລະວິນິປາຕິກະບາງພວກ ບຸນນະ ຍ້ອນກຳທີ່ມີດັ່ງນີ້ແລ ຄວາມເກີດຂຶ້ນຂອງສັດຈິ່ງມີໄດ້ ສັດຍ່ອມເກີດຂຶ້ນຍ້ອນກຳທີ່ເຮັດໄວ້ ຜັດສະຍ່ອມຖືກຕ້ອງສັດຜູ້ເກີດແລ້ວນັ້ນ ເຮົາກ່າວແນວນີ້ວ່າ ສັດທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ຮັບຜົນແຫ່ງກຳ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳກັບກຳທີ່ສັງສົມເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ”

ກຳມູປະຈະຍະກະຖາ ຈົບ

ປັນນະຣະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປັດຈະຍະຕາກະຖາ	໒. ອັນຍະມັນຍະປັດຈະຍະກະຖາ
໓. ອັດທາກະຖາ	໔. ຂະນະລະຍະມຸທຸດຕະກະຖາ
໕. ອາສະວະກະຖາ	໖. ຊະຣາມໍຣະນະກະຖາ
໗. ສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ	໘. ທຸຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ
໙. ຕະຕິຍະສັນຍາເວທະຍິຕະກະຖາ	໑໐. ອະສັນຍະສັດຕູປິກາກະຖາ
໑໑. ກຳມູປະຈະຍະກະຖາ	

ຕະຕິຍະປັນນາດ ຈົບ

ລວມວັກທີ່ມີໃນຕະຕິຍະປັນນາດນີ້ ຄື

- ວັກທີ ໑໑ ເລີ່ມດ້ວຍຕິດໂສປິອະນຸສະຍະກະຖາ
- ວັກທີ ໑໒ ເລີ່ມດ້ວຍສັງວະໂຣກຳມັນຕິກະຖາ
- ວັກທີ ໑໓ ເລີ່ມດ້ວຍກັບປັດຖະກະຖາ
- ວັກທີ ໑໔ ເລີ່ມດ້ວຍກຸສະລາກຸສະລະປະຕິສັນທະທະນະກະຖາ
- ວັກທີ ໑໕ ເລີ່ມດ້ວຍປັດຈະຍະຕາກະຖາ

໑໖. ໂສລະສະມະວັກ

໑. ນິກຄະຫະກະຖາ (໑໕໖)

ວ່າດ້ວຍການຂົ່ມຈິດ

[໗໔໖] ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນວ່າ “ຢ່າກຳໜົດ ຢ່າຂັດເຄື່ອງ ຢ່າຫຼົງ ຢ່າເສົ້າໝອງໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມໄດ້ວ່າ “ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນອື່ນຢ່າໄດ້ດັບໄປເລີຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມໄດ້ວ່າ “ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ເຈຕະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ຈິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສັດທາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ວິຣິຍະທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສະຕິທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ສະມາທິທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ປັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນອື່ນຢ່າໄດ້ດັບໄປເລີຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນລະຣາຄະ ໂທສະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຈະເລີນມັກ ສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ໂພດຊົງ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນກໍານົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໂຣດ ຈະເລີນມັກ ເພື່ອ
ປະໂຫຍດແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ສຸກທຸກມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການ ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນທັງ
ເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສຸດທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ບຸກຄົນເຮັດບາບເອງກໍເສົ້າໝອງເອງ

ບໍ່ເຮັດບາບເອງກໍບໍລິສຸດເອງ

ຄວາມບໍລິສຸດ ແລະບໍ່ບໍລິສຸດເປັນຂອງສະເພາະຕົນ

ບຸກຄົນອື່ນຈະເຮັດຄົນອື່ນໃຫ້ບໍລິສຸດບໍ່ໄດ້”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້”

[໗໔໔] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ມີກຳລັງມີຢູ່ ບຸກຄົນຜູ້ມີອຳນາດກໍມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ມີກຳລັງມີຢູ່ ບຸກຄົນຜູ້ມີອຳນາດກໍມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບ
ວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນຂົ່ມຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້”

ນິກຄະຫະກະຖາ ຈົບ

໒. ປັກຄະຫະກະຖາ (໑໕ກ)

ວ່າດ້ວຍການບັງຄັບຈິດ

[ກ໔໕] ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນວ່າ “ຢ່າກຳໜົດ ຢ່າຂັດເຄື່ອງ ຢ່າຫຼົງ ຢ່າເລົ້າໝອງ ໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນໃຫ້ກຸສົນມູນ ຄື ອະໂລພະ ອະໂຫສະ ອະໂມຫະ ສັດທາ ວິຣິຍະ ສະຕິ ສະມາທິ ປັນຍາເກີດແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບວ່າ “ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນອື່ນຢ່າໄດ້ດັບໄປເລີຍ” ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບວ່າ “ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ປັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນອື່ນ ຢ່າໄດ້ດັບໄປເລີຍ” ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນລະຣາຄະ ໂຫສະ ໂມຫະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນອື່ນ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນຈະເລີນມັກ ສະຕິປັດຖານ ຯລຯ ໂພດຊົງ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນອື່ນ ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນກຳນົດຮູ້ທຸກ ຯລຯ ຈະເລີນມັກ ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ສຸກທຸກມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການ ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນທັງ
ເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ບຸກຄົນເຮັດບາບເອງ ຯລຯ ບຸກຄົນ
ອື່ນຈະເຮັດຄົນອື່ນໃຫ້ບໍ່ລິສຸດບໍ່ໄດ້” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້”

[ກຸ໔໖] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຜູ້ມີກຳລັງມີຢູ່ ຄົນຜູ້ມີອຳນາດກໍມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກບຸກຄົນຜູ້ມີກຳລັງມີຢູ່ ບຸກຄົນຜູ້ມີອຳນາດກໍມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບ
ວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນບັງຄັບຈິດຂອງຄົນອື່ນໄດ້”

ປັກຄະຫະກະຖາ ຈົບ

໓. ສຸຂານຸບປະທານກະຖາ (໑໔໘)

ວ່າດ້ວຍການມອບສຸກ

[ກຸ໔໗] ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບທຸກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບທຸກໃຫ້ຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກໃຫ້ຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກຂອງຕົນ ສຸກຂອງຄົນເຫຼົ່າອື່ນ ສຸກຂອງຜູ້ຮັບນັ້ນໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກຂອງຕົນ ສຸກຂອງຄົນເຫຼົ່າອື່ນ ສຸກຂອງຜູ້ຮັບນັ້ນໃຫ້ຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກຂອງຕົນ ສຸກຂອງຄົນເຫຼົ່າອື່ນ ສຸກຂອງຜູ້ຮັບນັ້ນໃຫ້ຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ສຸກທຸກມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການ ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໔໘] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນອື່ນມອບສຸກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ທ່ານພຣະອຸທາຍິໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງກຳຈັດ ສະພາວະທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງທຸກເປັນຈຳນວນຫຼາຍຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ ອອກໄປໄດ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງນຳສະພາວະທຳອັນເປັນເຫດແຫ່ງສຸກເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ມາໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງກຳຈັດສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍຂອງເຮົາທັງຫຼາຍອອກໄປໄດ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງນຳສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍມາໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນອື່ນຈຶ່ງມອບສຸກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້

ສຸຂານຸບປະທານະກະຖາ ຈົບ

໔. ອະທິໄຄຫະມະນະສິກາຣະກະຖາ (໑໕໙)

ວ່າດ້ວຍມະນະສິການລວມຍອດ

[໗໔໙] ສກ. ບຸກຄົນມະນະສິການລວມຍອດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດນັ້ນດ້ວຍຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດນັ້ນດ້ວຍຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດນັ້ນດ້ວຍຈິດນັ້ນວ່າ “ເປັນຈິດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູ້ຊັດແຈ້ງຈິດນັ້ນດ້ວຍຈິດນັ້ນວ່າ “ເປັນຈິດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈິດນັ້ນເປັນອາລົມຂອງຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈິດນັ້ນເປັນອາລົມຂອງຈິດນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຖືກຕ້ອງຜັດສະນັ້ນດ້ວຍຜັດສະນັ້ນ ສະເໜີຍເວທະນານັ້ນດ້ວຍເວທະນານັ້ນ ຯລຯ ຈຳສັນຍານັ້ນດ້ວຍສັນຍານັ້ນ ຯລຯ ຈົງໃຈເຈຕະນານັ້ນດ້ວຍເຈຕະນານັ້ນ ຯລຯ ຄິດຈິດນັ້ນດ້ວຍຈິດນັ້ນ ຯລຯ ນຶກເຖິງວິຕົກນັ້ນດ້ວຍວິຕົກນັ້ນ ຯລຯ ຕອງວິຈານນັ້ນດ້ວຍວິຈານນັ້ນ ຯລຯ ເອີບອິມປິຕິນັ້ນດ້ວຍປິຕິນັ້ນ ຯລຯ ຣະລິກສະຕິນັ້ນດ້ວຍສະຕິນັ້ນ ຯລຯ ຮູ້ຊັດແຈ້ງປັນຍານັ້ນດ້ວຍປັນຍານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໕໐] ສກ. ບຸກຄົນເມື່ອມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດວ່າ “ເປັນອະດີດ” ຍ່ອມມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດວ່າ “ເປັນອະດີດ” ຍ່ອມມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນວ່າ “ເປັນປັດຈຸບັນ” ຍ່ອມມະນະສິການ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດວ່າ “ເປັນອະດີດ” ມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມື່ອມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນປັດຈຸບັນວ່າ “ເປັນປັດຈຸບັນ” ຍ່ອມມະນະສິການ ສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະດີດວ່າ “ເປັນອະດີດ” ມະນະສິການສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະນາຄົດວ່າ “ເປັນອະນາຄົດ” ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໓ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໓ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນມະນະສິການລວມຍອດ” ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ເມື່ອໃດ ອະຣິຍະສາວົກພິຈາລະນາເຫັນດ້ວຍປັນຍາວ່າ
ສັງຂານທັງຫຼາຍທັງປວງບໍ່ທຸ່ງ
ເມື່ອນັ້ນ ຍ່ອມໜ່າຍໃນທຸກ
ນັ້ນເປັນທາງແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ
ເມື່ອໃດ ອະຣິຍະສາວົກພິຈາລະນາເຫັນດ້ວຍປັນຍາວ່າ
ສັງຂານທັງຫຼາຍທັງປວງເປັນທຸກ
ເມື່ອນັ້ນ ຍ່ອມໜ່າຍໃນທຸກ
ນັ້ນເປັນທາງແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ
ເມື່ອໃດ ອະຣິຍະສາວົກພິຈາລະນາເຫັນດ້ວຍປັນຍາວ່າ
ທຳທັງຫຼາຍທັງປວງເປັນອະນັດຕາ
ເມື່ອນັ້ນ ຍ່ອມໜ່າຍໃນທຸກ
ນັ້ນເປັນທາງແຫ່ງຄວາມບໍລິສຸດ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຈຶ່ງມະນະສິການລວມຍອດໄດ້

ອະທິໂຄທະມະນະສິກາຣະກະຖາ ຈົບ

໕. ຮູປັງເຫຕູຕິກະຖາ (໑໖໐)

ວ່າດ້ວຍຮູປເປັນເຫດ

[໗໔໔] ສກ. ຮູປເປັນເຫດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂລພະເປັນເຫດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະໂທສະເປັນເຫດ ຯລຯ ອະໂມຫະ ຯລຯ ໂລພະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ເປັນເຫດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປເປັນເຫດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູປຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູປເປັນເຫດ”

[໗໔໕] ສກ. ອະໂລພະເປັນເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປເປັນເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະໂທສະເປັນເຫດ ຯລຯ ອະໂມຫະ ຯລຯ ໂລພະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ເປັນເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູປເປັນເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູປເປັນເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂລພະເປັນເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂຫສະເປັນເຫດ ຯລຯ ອະໂມຫະ ຯລຯ ໂລພະ ຯລຯ ໂຫສະ ຯລຯ ໂມຫະ ເປັນເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໕໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນເຫດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ມະຫາພູຕະຮູບເປັນເຫດ ໂດຍເປັນບ່ອນອາໄສແຫ່ງອຸປາທາຍະຮູບບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກມະຫາພູຕະຮູບເປັນເຫດໂດຍເປັນບ່ອນອາໄສແຫ່ງອຸປາທາຍະຮູບ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນເຫດ”

ຮູປັງເຫຕຸຕິກະຖາ ຈົບ

ຜ. ຮູປັງສະເຫຕຸກັນຕິກະຖາ (໑໖໑)

ວ່າດ້ວຍຮູບມີເຫດ

[໗໕໗] ສກ. ຮູບມີເຫດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບມີອະໂລພະເຫດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບມີເຫດໂດຍເຫດຄືອະໂຫສະ ຯລຯ ໂດຍເຫດຄືອະໂມຫະ ຯລຯ ໂດຍເຫດຄືໂລພະ ຯລຯ ໂດຍເຫດຄືໂຫສະ ຯລຯ ໂດຍເຫດຄືໂມຫະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບມີເຫດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບມີເຫດ”

[໗໔໘] ສກ. ອະໂລພະມີເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບມີເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະໂຫສະເປັນໄປກັບເຫດ ຯລຯ ອະໂມຫະ ສັດທາ ວິຣິຍະ ສະຕິ ສະມາທິ ປັນຍາ ໂລພະ ໂຫສະ ໂມຫະ ມານະ ທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ຖິນະ ອຸດທັດຈະ ອະທິຣິກະ ອະໂນດ ຕັບປະ ມີເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບມີເຫດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບມີເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂລພະມີເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບມີເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂຫສະມີເຫດ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະມີເຫດ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໔໙] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບມີເຫດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບມີປັດໄຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຮູບມີປັດໄຈ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບມີເຫດ”

ຮູບປັງສະເຫດຖະກັນຕິກະຖາ ຈົບ

໗. ຮູບປັງສະລາກຸສະລັນຕິກະຖາ (໑໖໒)

ວ່າດ້ວຍຮູບເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ

[໗໖໐] ສກ. ຮູບເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຸສົນ”

[໗໖໑] ສກ. ອະໂລພະເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະໂຫສະເປັນກຸສົນ ຯລຯ ອະໂມຫະ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂລພະເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂຫສະເປັນກຸສົນ ຯລຯ ປັນຍາເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກ ເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸຜ໒] ສກ. ຮູບເປັນອະກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນອະກຸສົນ ຯລຯ”

[ກຸຜ໓] ສກ. ໂລພະເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງ ໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂຫສະເປັນອະກຸສົນ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ເປັນອະ ກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂລພະເປັນອະກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂທສະເປັນອະກຸສິນ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ມານະ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະ ເປັນອະກຸສິນ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸພຸ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຸສິນກໍມີ ເປັນອະກຸສິນກໍມີ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ເປັນກຸສິນກໍມີ ເປັນອະກຸສິນກໍມີບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ເປັນກຸສິນກໍມີ ເປັນອະກຸສິນກໍມີ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນກຸສິນກໍມີ ເປັນອະກຸສິນກໍມີ”

ຮູບປັງກຸສະລາກຸສະລັນຕິກະຖາ ຈົບ

໕. ຮູບປັງວິປາໂກຕິກະຖາ (໑໖໖)

ວ່າດ້ວຍຮູບເປັນວິບາກ

[ກຸພຸ] ສກ. ຮູບເປັນວິບາກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ມີອະທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍສຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍອະທຸກຂະເວທະນາ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຜັດສະ ຯລຯ ສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນວິບາກ”

[ກຸພຸ] ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ຜັດສະມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນວິບາກ ມີສຸກຂະເວທະນາ ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບເປັນວິບາກ ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜັດສະເປັນວິບາກ ບໍ່ມີສຸກຂະເວທະນາ ບໍ່ມີທຸກຂະເວທະນາ ຯລຯ ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸພຸ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນວິບາກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳ ຄື ຈິດແລະເຈຕະສິກທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນໄດ້ມີການເຮັດກຳໄວ້ ເປັນວິບາກ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສະພາວະທຳຄືຈິດ ແລະເຈຕະສິກທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄົນໄດ້ມີການເຮັດກຳໄວ້ ຈຶ່ງເປັນວິບາກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນໄດ້ມີການເຮັດກຳໄວ້ ເປັນວິບາກ”

ຮູບປັດທະນາໂກຕິກະຖາ ຈົບ

໙. ຮູບປັດທະນາຈະຮາຮູບປັດທະນາຮັນຕິກະຖາ (໑໙໔)

ວ່າດ້ວຍຮູບເປັນຮູບປັດທະນາຈອນແລະອະຮູບປັດທະນາຈອນ

[ກຸພຸ] ສກ. ຮູບທີ່ເປັນຮູບປັດທະນາຈອນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີ

ວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ດວງທີ່ສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຯລຯ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ຯລຯ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບທີ່ເປັນຮູບປາວະຈອນມີຢູ່”

[ກຸຜ໑] ສກ. ຮູບເປັນອະຮູບປາວະຈອນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຯລຯ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ຯລຯ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ຯລຯ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ ຮູບເປັນອະຮູບປາວະຈອນມີຢູ່”

[ກຸຖ໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນຮູບປາວະຈອນກໍມີ ເປັນອະຮູບປາວະຈອນກໍມີ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບຊື່ວ່າເປັນກາມາວະຈອນ ຍ້ອນບຸກຄົນໄດ້ເຮັດກຳທີ່ເປັນກາມາວະຈອນໄວ້ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຮູບຊື່ວ່າເປັນກາມາວະຈອນ ຍ້ອນບຸກຄົນໄດ້ເຮັດກໍາທີ່ເປັນກາມາວະຈອນໄວ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບຊື່ວ່າເປັນຮູບປາວະຈອນ ຍ້ອນບຸກຄົນໄດ້ເຮັດກໍາທີ່ເປັນ ຮູບປາວະຈອນໄວ້ ຮູບຊື່ວ່າເປັນອະຮູບປາວະຈອນ ຍ້ອນບຸກຄົນໄດ້ເຮັດກໍາທີ່ເປັນອະຮູບປາວະ ຈອນໄວ້”

ຮູບປາວະຈອນຮູບປາວະຈອນຮັ້ງຕິກະຖາ ຈົບ

໑໐. ຮູບປະຣາໂຄຣຮູບທາດປະຣິຍາບັນໂນຕິອາທິກະຖາ (໑໙໕)

ວ່າດ້ວຍຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ ເປັນຕົ້ນ

[໗໗໑] ສກ. ຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບພ້ອມກັນ ມີ ວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ດວງທີ່ ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຯລຯ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງ ທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ຯລຯ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຯລຯ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງ ທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ຯລຯ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງ ໃນຮູບທາດ”

[໗໗໒] ສກ. ຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ນັບເນື່ອງໃນໂຜດ
ຖັບພະທາດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ
“ນັບເນື່ອງໃນໂຜດຖັບພະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບປະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸກຸ] ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ
ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ ດັບ
ພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະ
ມາບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸ
ບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ຯລຯ ມີວັດຖຸເປັນອັນດຽວກັນ ມີອາລົມເປັນອັນດຽວ
ກັນກັບຈິດດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ຯລຯ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະຮູບປະຣາຄະບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະມາບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາ
ອຸບັດ ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ປະກອບ ເກີດຮ່ວມ ຜະສົມ ສຳປະຍຸດ ເກີດພ້ອມກັນ
ດັບພ້ອມກັນ ມີວັດຖຸແນວດຽວກັນ ມີອາລົມແນວດຽວກັນກັບຈິດດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາສະ

ມາບັດ ດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງສະແຫວງຫາອຸບັດ ດວງທີ່ບໍ່ເປັນເຄື່ອງຢູ່ເປັນສຸກໃນປັດຈຸບັນ ທ່ານກໍບໍ່
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດ”

[໗໗໔] ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ນັບເນື່ອງໃນໂຜດ
ຖັບພະທາດ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັດທະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄັນທະຣາຄະ ຯລຯ ຣະສະຣາຄະ ຯລຯ ໂຜດຖັບພະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ
“ນັບເນື່ອງໃນໂຜດຖັບພະທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຮູບປະຣາຄະ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໗໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ ອະຮູບປະຣາຄະ
ນັບເນື່ອງ ໃນອະຮູບທາດ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນກາມທາດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກກາມຣາຄະນັບເນື່ອງໃນກາມທາດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບ
ປະຣາຄະ ນັບເນື່ອງໃນຮູບທາດ ອະຮູບປະຣາຄະນັບເນື່ອງໃນອະຮູບທາດ”

ຮູປະຣາໂຄຣູປະທາຕຸປະຣິຍາປັນໂນຕິອາທິກະຖາ ຈົບ

ໂສລະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ນິກຄະທະກະຖາ	໒. ປັກຄະທະກະຖາ
໓. ສຸຂານຸບປະທານະກະຖາ	໔. ອະທິໄຄທະມະນະສິກາຣະກະຖາ
໕. ຣູປັງເທຕູຕິກະຖາ	໖. ຣູປັງສະເທຕຸກັນຕິກະຖາ
໗. ຣູປັງກຸສະລາກຸສະລັນຕິກະຖາ	໘. ຣູປັງວິປາໂກຕິກະຖາ
໙. ຣູປັງຣູປາວະຈະຣາຣູປາວະຈະຣັນຕິກະຖາ	
໑໐. ຣູປະຣາໂຄຣູປະທາຕຸປະຣິຍາປັນໂນຕິອາທິກະຖາ	

໑໗. ສັດຕະຣະສະມະວັກ

໑. ອັດຖິອະຣະຫະໂຕປຸນຍູປັດຈະໂຍຕິກະຖາ (໑໖໖)

ວ່າດ້ວຍພຣະອະຣະຫັນມີການສັ່ງສົມບູນ

[ກາຖ໖] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນມີການສັ່ງສົມບູນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນມີການສັ່ງສົມບາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີການສັ່ງສົມບາບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີການສັ່ງສົມບູນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກາຖ໗] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນມີການສັ່ງສົມບູນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນສ້າງສົມບູນຍາພິສັງຂານ ອາເນນຊາພິສັງຂານ ເຮັດກຳທີ່ເປັນໄປ ເພື່ອຄະຕິ ເພື່ອພົບ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີອຳນາດ ເພື່ອຄວາມເປັນໃຫຍ່ (ໃນແຜ່ນດິນ) ເພື່ອມີ ສົມບັດຫຼາຍ ເພື່ອມີບໍລິວານຫຼາຍ ເພື່ອຄວາມງາມໃນໝູ່ເທບ ເພື່ອຄວາມງາມໃນມະນຸດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກາຖ໘] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນມີການສັ່ງສົມບູນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງສັງສົມຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ສັງສົມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນຍັງຢຶດໝັ້ນ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນຍັງກຳຈັດຢູ່ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນຍັງກຳຈັດຢູ່ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນຍັງທຳລາຍຢູ່ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນຍັງປັບປຸງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນສັງສົມຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ສັງສົມຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ບໍ່ສັງສົມແລ້ວດຳລົງຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນສັງສົມຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ສັງສົມຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ບໍ່ສັງສົມແລ້ວດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນມີການສັງສົມບຸນ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ຢຶດໝັ້ນຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ລະແລ້ວດຳລົງຢູ່ ຯລຯ ກຳຈັດຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ກໍຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ກຳຈັດແລ້ວດຳລົງຢູ່ ຯລຯ ທຳລາຍຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ປັບປຸງຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ທຳລາຍແລ້ວດຳລົງຢູ່ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນທຳລາຍຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ປັບປຸງຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ທຳລາຍແລ້ວດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນມີການສັງສົມບຸນ”

[ກຸຸດ] ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີການສັງສົມບຸນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງໃຫ້ທານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນຍັງໃຫ້ທານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີການສັງສົມບຸນ”

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງຖວາຍຈິວອນ ຯລຯ ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານ ຯລຯ ຂອງຫຍ້າ ຯລຯ ຂອງບໍຣິໂພກ ຯລຯ ນ້ຳດື່ມ ຯລຯ ຍັງໄຫວ້ພຣະເຈດີ ຯລຯ ຍັງຍົກດອກໄມ້ ຯລຯ ຂອງຫອມ ຯລຯ ເຄື່ອງລູບທາຂຶ້ນໄວ້ເທິງພຣະເຈດີ ຯລຯ ຍັງກະທຳປະທັກຂົນພຣະເຈດີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນ ຍັງທຳປະທັກຂົນພຣະເຈດີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີການສັ່ງສົມບູນ”

ອັດຖິອະຣະຫະໂຕປຸນຍູບັດຈະໂຍຕິກະຖາ ຈົບ

໒. ນັດຖິອະຣະຫະໂຕອະກາລະມັດຈູຕິກະຖາ (໑໖)

ວ່າດ້ວຍພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະ

[ກຸຖ໐] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ຂ້າພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ຂ້າພຣະອະຣະຫັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນປົງຊີວິດພຣະອະຣະຫັນໄດ້ເມື່ອຍັງມີອາຍຸເຫຼືອຢູ່ ຫຼື ປົງຊີວິດໄດ້ເມື່ອໝົດອາຍຸແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ປົງຊີວິດໄດ້ເມື່ອຍັງມີອາຍຸເຫຼືອຢູ່

ສກ. ຫາກບຸກຄົນປົງຊີວິດໄດ້ເມື່ອຍັງມີອາຍຸເຫຼືອຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະ”

ສກ. ບຸກຄົນປົງຊີວິດພຣະອະຣະຫັນໄດ້ເມື່ອໝົດອາຍຸ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຜູ້ຂ້າພຣະອະຣະຫັນຈຶ່ງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸຖ໑] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຢາພົດ ອາວຸດ ໄຟ ບໍ່ເພິ່ງເຮັດຫຍັງເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນໄດ້ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະ”

ສກ. ຢາພິດ ອາວຸດ ໄຟ ບໍ່ເພິ່ງແຊກຊຶມເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ຂ້າພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໘໒] ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນມີອະກາລະມໍຣະນະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຈະບໍ່ກ່າວກໍາທີ່ສັດມີເຈຕະນາເຮັດໄວ້ ສັງສົມໄວ້ວ່າ ສິນສຸດ ຍ້ອນຍັງບໍ່ສະເໜີວິຜົນ ກໍຜົນນັ້ນແລ ສັດຕ້ອງສະເໜີວິຜົນ ໃນອັດຕະພາບນີ້ ໃນອັດຕະພາບຖັດໄປ ຫຼື ໃນອັດຕະພາບຕໍ່ ໆ ໄປ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອະຣະຫັນຈຶ່ງບໍ່ມີອະກາລະມໍຣະນະ

ນັດຖິອະຣະຫະໂຕອະກາລະມັດຈູຕິກະຖາ ຈົບ

໓. ສັບພະມິທັງກຳມະໂຕຕິກະຖາ (໑໖໘)

ວ່າດ້ວຍສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນກຳ

[໗໘໓] ສກ. ສິ່ງທັງປວງ ນີ້ເປັນໄປຍ້ອນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນແຕ່ກຳເອງກໍເປັນໄປຍ້ອນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນເຫດທີ່ເຮັດໄວ້ກ່ອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນວິບາກຂອງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸຜູ້໔] ສກ. ສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນວິບາກຂອງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເພິ່ງຂ້າສັດ ຍ້ອນວິບາກຂອງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປານາຕິບາດມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳວິບາກມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳວິບາກບໍ່ມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປານາຕິບາດບໍ່ມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເພິ່ງລັກຊັບ ຯລຯ ເວົ້າຕົວະ ຯລຯ ເວົ້າສັບສົ່ ຯລຯ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ຯລຯ ເວົ້າໂລເລ ຯລຯ ຕັດປ່ອງຢ່ອງເບົາ ຯລຯ ບຸ້ນສະດົມ ຯລຯ ບຸ້ນເຮືອນຫຼັງດຽວ ຯລຯ ດັກບຸ້ນ ໃນທາງປ່ຽວ ຯລຯ ຜິດເມຍຜູ້ອື່ນ ຯລຯ ບຸ້ນຊາວບ້ານ ຯລຯ ບຸ້ນຊາວນິຄົມ ຯລຯ ເພິ່ງຖວາຍ ທານ ຯລຯ ຈິວອນ ຯລຯ ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິ ຂານ ຍ້ອນວິບາກຂອງກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄິລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກຳວິບາກມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກຳວິບາກບໍ່ມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄິລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານບໍ່ມີຜົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸຜູ້໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສິ່ງທັງປວງນີ້ເປັນໄປຍ້ອນກຳ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ສັດໂລກຍ່ອມເປັນໄປຕາມກຳ
 ໝູ່ສັດເປັນໄປຕາມກຳ
 ສັດທັງຫຼາຍມີກຳເປັນເຄື່ອງຜູກພັນ
 ປຽບເໝືອນລົດມີໝູດເປັນເຄື່ອງຕຶງໄວ້ ແລ່ນໄປຢູ່ສັນນັ້ນ
 ບຸກຄົນໄດ້ກຽດ ຄວາມສັນເສີນ
 ຄວາມເສື່ອມ ການຖືກຂ້າ ແລະການຖືກຈອງຈຳກັຍ້ອນກຳ
 ບຸກຄົນຮູ້ຊັດແຈ້ງກຳນັ້ນທີ່ເຮັດໃຫ້ຕ່າງກັນໄດ້
 ແລ້ວເປັນຫຍັງນີ້ ຈະເພິ່ງກ່າວວ່າກຳບໍ່ມີໃນໂລກ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທັງປວງນີ້ຈຶ່ງເປັນໄປຍ້ອນກຳ

ສັບພະມີທັງກຳມະໂຕຕິກະຖາ ຈົບ

໔. ອິນທະຣິຍະພັດທະກະຖາ (໑໖໙)

ວ່າດ້ວຍສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີ

[໗໘໖] ສກ. ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີເທົ່ານັ້ນເປັນທຸກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີເທົ່ານັ້ນບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີເທົ່ານັ້ນເປັນທຸກ”

ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈບຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແຕ່ສິ່ງນັ້ນບໍ່ເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈບຸງແຕ່ງ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແຕ່ສິ່ງນັ້ນບໍ່ເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈບຸງແຕ່ງ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແຕ່ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈບຸງແຕ່ງ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ແຕ່ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ກຸຸຸ] ສກ. ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີເທົ່ານັ້ນເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີກໍບໍ່ທ່ຽງ” ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກຕັດວ່າ “ສິ່ງທີ່ບໍ່ທ່ຽງເປັນທຸກ ສິ່ງທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີບໍ່ທ່ຽງ” ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີເທົ່ານັ້ນເປັນທຸກ”

[ກຸຸຸ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີເທົ່ານັ້ນເປັນທຸກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນຢູ່ປະພຶດພົມມະຈັນໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ເພື່ອກຳນົດຮູ້ທຸກທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີ ເໝືອນກຳນົດຮູ້ທຸກທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ທຸກທີ່ບໍ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີທີ່ພຣະອະນິຍະກຳນົດຮູ້ແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກ ເໝືອນທຸກທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີທີ່ພຣະອະນິຍະກຳນົດຮູ້ແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ເກີດຂຶ້ນອີກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອິນຊີເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງເປັນທຸກ

ອິນທະນິຍະພັດທະກະຖາ ຈົບ

໕. ຖະເປຕະວາອະຣິຍະມັກຄັນຕິກະຖາ (໑໗໐)

ວ່າດ້ວຍການຍົກເວັ້ນອະຣິຍະມັກ

[໗໕໙] ສກ. ຍົກເວັ້ນອະຣິຍະມັກ ສັງຂານທີ່ເຫຼືອເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ແມ່ນທຸກຂະສະມຸໄທກໍເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ແມ່ນທຸກຂະສະມຸໄທກໍເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະສັດມີພຽງ ໓ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣິຍະສັດມີພຽງ ໓ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະສັດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໄດ້ຕັດໄວ້ ໔ ຢ່າງ ຄື (໑) ທຸກ (໒) ທຸກຂະສະມຸໄທ (໓) ທຸກຂະນິໂຣທະ (໔) ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະຣິຍະສັດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກໄດ້ຕັດໄວ້ ໔ ຢ່າງ ຄື (໑) ທຸກ (໒) ທຸກຂະສະມຸໄທ (໓) ທຸກຂະນິໂຣທະ (໔) ທຸກຂະນິໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອະຣິຍະສັດມີພຽງ ໓ ຢ່າງ ເທົ່ານັ້ນ”

ສກ. ແມ່ນທຸກຂະສະມຸໄທກໍເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂດຍຄວາມໝາຍວ່າແນວໃດ?

ປຣ. ໂດຍຄວາມໝາຍວ່າບໍ່ທຸ່ງ

ສກ. ອະຣິຍະມັກບໍ່ທຸ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະມັກເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣິຍະມັກບໍ່ທຸ່ງ ແຕ່ອະຣິຍະມັກນັ້ນບໍ່ເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸກຂະສະມຸໄທບໍ່ທຸ່ງ ແຕ່ອະຣິຍະມັກນັ້ນບໍ່ເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸກຂະສະນະໄທບໍ່ທຸ່ງ ແຕ່ອະນິຍະມັກນັ້ນເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນິຍະມັກບໍ່ທຸ່ງ ແຕ່ອະນິຍະມັກນັ້ນເປັນທຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໗໙໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍົກເວັ້ນອະນິຍະມັກ ສັງຂານທີ່ເຫຼືອເປັນທຸກ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ອະນິຍະມັກເປັນທຸກຂະນະໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກອະນິຍະມັກເປັນທຸກຂະນະໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍົກເວັ້ນອະນິຍະມັກ ສັງຂານທີ່ເຫຼືອເປັນທຸກ”

ຖະເປຕະວາອະນິຍະມັກຄັນຕິກະຖາ ຈົບ

໖. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄທັກຂີນັງປະຕິຄະຄັນຫາຕິຕິກະຖາ (໑໗໑)

ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າພຣະສົງຮັບທັກຂີນາ

[໗໙໑] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສົງເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສົງເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະນິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະນິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍທານແດ່ພຣະສົງມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍທານແດ່ພຣະສົງມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍຈິວອນ ຯລຯ ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານ ຯລຯ ຂອງຫຍ້າ ຯລຯ ຂອງບໍຣິໂພກ ຯລຯ ນໍ້າດື່ມ ແດ່ພຣະສົງມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍນໍ້າດື່ມ ແດ່ພຣະສົງມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ພຣະສົງຜູ້ເຖິງພ້ອມດ້ວຍສະມາທິ ຍ່ອມຮັບທັກຂີນາໄດ້ເໝືອນໄຟຮັບການບູຊາ ເໝືອນແຜ່ນດິນຮັບນໍ້າຝົນຈາກເມກ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະສົງຈຶ່ງຮັບທັກຂີນາໄດ້

[ກຸ໑໒] ປຣ. ພຣະສົງຮັບທັກຂີນາໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ມັກຮັບໄດ້ ຜົນກໍຮັບໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄທັກຂີນັງປະຕິຄະຄັນຫາຕິຕິກະຖາ ຈົບ

ກ. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄທັກຂີນັງວິໂສເທຕິຕິກະຖາ (໑໗໒)

ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດ

[ກຸ໑໓] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສົງເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະສົງເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຯລຯ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄົນ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄົນ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍທານ ແຕ່ພຣະສົງແລ້ວໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍທານ ແຕ່ພຣະສົງແລ້ວໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍຈິວອນ ຯລຯ ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄືລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານ ຯລຯ ຂອງຫຍ້າ ຯລຯ ຂອງບໍຣິໂພກ ຯລຯ ນ້ຳດື່ມ ແຕ່ພຣະສົງແລ້ວໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນບາງພວກທີ່ຖວາຍນ້ຳດື່ມ ແຕ່ພຣະສົງແລ້ວໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້”

[ກຸຣຸ] ປຣ. ພຣະສົງເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ມັກເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້ ຜົນກໍເຮັດທັກຂີນາໃຫ້ມົດຈົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄທັກຂີນັງວິໄສເທຕິກະຖາ ຈົບ

໘. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄພຸນຊະຕິຕິກະຖາ (໑໗໓) ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າພຣະສົງສັນໄດ້

[໗໙໔] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກທີ່ເຮັດສັງຄະພັດ ອຸດເທສະພັດ ຍາຄູ ແລະນ້ຳປານະມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນບາງພວກທີ່ເຮັດສັງຄະພັດ ອຸດເທສະພັດ ຍາຄູ ແລະນ້ຳປານະມີຢູ່
ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄະນະໂພຊະນະ ປະຣຳປະຣະໂພຊະນະ ອະຕິຣິດຕະຊະນະ ອະນະຕິຣິດຕະ
ຊະນະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄະນະໂພຊະນະ ປະຣຳປະຣະໂພຊະນະ ອະຕິຣິດຕະໂພຊະນະ ອະນະຕິຣິດ
ຕະໂພຊະນະ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງສັນ
ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນ້ຳປານະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ຕູ ຢ່າງ ຄື ນ້ຳໝາກມ່ວງ ນ້ຳໝາກຫວ້າ
ນ້ຳກ້ວຍມີເມັດ ນ້ຳກ້ວຍບໍ່ມີເມັດ ນ້ຳໝາກຊາງ ນ້ຳໝາກຈັນ ນ້ຳເຫງົ້າບົວ ນ້ຳໝາກຜາງ ບໍ່
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກນ້ຳປານະພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ຕູ ຢ່າງ ຄື ນ້ຳໝາກມ່ວງ ນ້ຳໝາກ
ຫວ້າ ນ້ຳກ້ວຍມີເມັດ ນ້ຳກ້ວຍບໍ່ມີເມັດ ນ້ຳໝາກຊາງ ນ້ຳໝາກຈັນ ນ້ຳເຫງົ້າບົວ ນ້ຳໝາກຜາງ
ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະສົງສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້”

[໗໙໕] ປຣ. ພຣະສົງສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ມັກສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້ ຜົນກໍສັນ ດື່ມ ຫຍ້າ ຊົມໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄພຸນຊະຕິຕິກະຖາ ຈົບ

໙. ນະວັດຕັບພັງສັງຄັດສະທິນນັງມະທັບຜະລັນຕິກະຖາ (໑໗໔)

ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ

[ກຸ໑໗] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສົງເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກພຣະສົງເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຯລຯ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ”

[ກຸ໑໘] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ໂຄຕະມີ ພຣະນາງຈຶ່ງຖວາຍສົງເຖີດ ເມື່ອພຣະນາງຖວາຍສົງແລ້ວ ຈັກຊື່ວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ບູຊາອາຕະມາພາບແລະສົງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງຈຶ່ງມີຜົນຫຼາຍ

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທ້າວສັກກະຈອມເທບໄດ້ຂາບທູນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າດັ່ງນີ້ວ່າ

ເມື່ອມະນຸດທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນສັດ

ປາຖະໜາບຸນ ບູຊາຢູ່ ເຮັດບຸນເຊິ່ງໃຫ້ເກີດຜົນ

ທານໃຫ້ແລ້ວໃນບ່ອນໃດມີຜົນຫຼາຍ ຂ້ານ້ອຍ”

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດຕອບວ່າ

ໃນທ່ານຜູ້ປະຕິບັດດີ ໔ ຈຳພວກ
ທ່ານຜູ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຜົນ ໔ ຈຳພວກ
ນັ້ນຄືພຣະສົງ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີ
ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນສິນ ສະມາທິ ແລະປັນຍາ
ເມື່ອມະນຸດທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນສັດ
ປາຖະໜາບຸນ ບູຊາຢູ່ ເຮັດບຸນເຊິ່ງໃຫ້ເກີດຜົນ
ທານໃຫ້ແລ້ວໃນພຣະສົງມີຜົນຫຼາຍ
ດ້ວຍວ່າ ພຣະສົງນີ້ມີຄຸນຍິ່ງໃຫຍ່ ໄພບຸນ
ຫາປະມານບໍ່ໄດ້ ເໝືອນທະເລປ່ຽມດ້ວຍນ້ຳ
ພຣະອະນິຍະບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວເປັນຜູ້ປະເສີດສຸດ
ເປັນສາວົກຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມພຽນ
ເປັນຜູ້ໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຄືປັນຍາແກ່ຊາວໂລກ ຍ່ອມຍົກທຳຂຶ້ນສະແດງ
ທານທີ່ບຸກຄົນຖວາຍເຈາະຈົງສົງນັ້ນ ຊື່ວ່າເປັນທານຖວາຍດີແລ້ວ
ບູຊາສັກກາຣະຢ່າງດີແລ້ວ ທັກຂົນທີ່ຖວາຍສົງນັ້ນມີຜົນຫຼາຍ
ທັງພຣະສຳມາສຳພຸດທະເຈົ້າທັງຫຼາຍຜູ້ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກກໍຊົງສັນເສີນແລ້ວ
ເຫຼົ່າຊົນມາຫວນຣະລຶກເຖິງບຸນເຊັ່ນນີ້ໄດ້ເກີດປະໂຫຍດແລະໂສມະນັດ
ກຳຈັດມົນທົນຄືຄວາມຫວ່າງແຫນ້ນອມທັງເຫດໄດ້
ທ່ອງທ່ຽວໄປໃນໂລກ ບໍ່ຖືກບັດດິດຕິຕຽນ
ຈຶ່ງເຂົ້າເຖິງແດນສະຫວັນ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະສົງຈຶ່ງມີຜົນຫຼາຍ

ນະວັດຕັບພັງສັງຄັດສະທິນນັງມະຫັບຜະລັນຕິກະຖາ ຈົບ

໑໐. ນະວັດຕັບພັງພຸດທັດສະທິນນັງມະຫັບຜະລັນຕິກະຖາ (໑໗໕)

ວ່າດ້ວຍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າມີຜົນຫຼາຍ

[໑໗໖] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າມີຜົນຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ເລີດ ເປັນຜູ້ປະເສີດສຸດ ເປັນປະທານ ເປັນຜູ້ອຸດົມ ເປັນຜູ້ລຳເລີດກວ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ຫາຜູ້ສະເໝີບໍ່ໄດ້ ສະເໝີກັບບຸກຄົນຜູ້ຫາຜູ້ ສະເໝີບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີໃຜປຽບທຽບ ບໍ່ມີຜູ້ເຮັດກົດປຽບທຽບ ຫາບຸກຄົນປຽບທຽບບໍ່ໄດ້ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ເລີດ ເປັນຜູ້ປະເສີດສຸດ ເປັນປະທານ ເປັນຜູ້ອຸດົມ ເປັນຜູ້ລຳເລີດກວ່າເທວະດາ ແລະມະນຸດທັງຫຼາຍ ຫາຜູ້ສະເໝີບໍ່ໄດ້ ສະເໝີກັບບຸກຄົນຜູ້ ຫາຜູ້ສະເໝີບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີໃຜປຽບທຽບ ບໍ່ມີຜູ້ເຮັດກົດປຽບທຽບ ຫາບຸກຄົນປຽບທຽບບໍ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທ່ານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າມີຜົນຫຼາຍ”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທ່ານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າມີຜົນຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃຜ ໆ ທີ່ສະເໝີເໝືອນພຣະພຸດທະເຈົ້າໂດຍສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ຫາກໃຜ ໆ ຜູ້ສະເໝີເໝືອນພຣະພຸດທະເຈົ້າໂດຍສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ບໍ່ມີ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທ່ານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າມີຜົນຫຼາຍ”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທ່ານທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າມີຜົນຫຼາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ບໍ່ວ່າໃນໂລກນີ້ຫຼືໃນໂລກອື່ນກໍຕາມ

ບໍ່ມີຜູ້ທີ່ຈະປະເສີດກວ່າ

ຫຼືຈະສະເໝີພຣະພຸດທະເຈົ້າ

ຜູ້ເຖິງຄວາມເປັນຍອດແຫ່ງອາທຸໄນຍະບຸກຄົນ

ຂອງເຫຼົ່າຊົນຜູ້ມີຄວາມຕ້ອງການບຸນ ຜູ້ສະແຫວງຫາຜົນໄພບູນ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານທີ່ຖວາຍແດ່ ພຣະພຸດທະເຈົ້າຈຶ່ງມີຜົນຫຼາຍ

ນະວັດຕັບພັງພຸດທັດສະທິນນັງມະຫັບຜະລັນຕິກະຖາ ຈົບ

໑໑. ທັກຂີນາວິສຸດທິກະຖາ (໑໗໖)

ວ່າດ້ວຍທັກຂີນາບໍລິສຸດ

[໘໐໐] ສກ. ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກ (ຜູ້ໃຫ້) ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທິກ (ຜູ້ຮັບ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຕິຄາທິກບາງພວກເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍ ຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກປະຕິຄາທິກບາງພວກເປັນຜູ້ຄວນແກ່ຂອງທີ່ເຂົານຳມາຖວາຍຄວນແກ່ຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ຄວນແກ່ການກະທຳອັນຊະລີ ເປັນເນື້ອນາບຸນອັນປະເສີດຂອງໂລກມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍ ປະຕິຄາທິກ”

ສກ. ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກອະຣິຍະບຸກຄົນ ໔ ຄູ່ ຄື ໘ ບຸກຄົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນຜູ້ຄວນແກ່ທັກຂີນາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍ ປະຕິຄາທິກ”

ສກ. ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທິກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກໃຫ້ທານແກ່ພຣະໂສດາບັນແລ້ວ ໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກບຸກຄົນບາງພວກໃຫ້ທານແກ່ພຣະໂສດາບັນແລ້ວ ໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທິກ”

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກທານແດ່ພຣະສະກະທາຄາມີ ຯລຯ ພຣະອະນາຄາມີ ຯລຯ ພຣະອະຣະຫັນແລ້ວໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກບຸກຄົນບາງພວກໃຫ້ທານແດ່ ພຣະອະຣະຫັນແລ້ວໃຫ້ທັກຂີນາບໍລິບູນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກ”

[໘໐໑] ປຣ. ທານບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກເທົ່ານັ້ນ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນອື່ນເຮັດໃຫ້ແກ່ຄົນໜຶ່ງ ສຸກທຸກມີຜູ້ອື່ນເປັນຕົວການ ບຸກຄົນຄົນລະຄົນກັນ ທັງເຮັດແລະສະເຫວີຍຜົນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອານົນ ຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງທັກຂີນາ ໔ ປະການນີ້

ຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງທັກຂີນາ ໔ ປະການ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກ
໒. ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກ
໓. ທັກຂີນາທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດທັງຝ່າຍທາຍົກແລະຝ່າຍປະຕິຄາທົກ
໔. ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດທັງຝ່າຍທາຍົກ ແລະຝ່າຍປະຕິຄາທົກ

ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ທາຍົກໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ແຕ່ປະຕິຄາທົກເປັນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ເປັນແນວນີ້ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ທາຍົກໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ແຕ່ປະຕິຄາທົກເປັນຜູ້ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກ ເປັນແນວນີ້ ທັກຂີນາທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດທັງຝ່າຍທາຍົກແລະຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ທາຍົກໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ແລະປະຕິຄາທົກກໍເປັນຜູ້ທຸສິນ ມີທຳຊົ່ວຊາມ ທັກຂີນາທີ່ບໍ່ບໍລິສຸດທັງຝ່າຍທາຍົກແລະຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ເປັນແນວນີ້ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດທັງຝ່າຍທາຍົກແລະຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ເປັນແນວໃດ?

ຄື ທາຍົກໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ມີສິນ ມີກັນລະຍານະທຳ ແລະປະຕິຄາທົກກໍເປັນຜູ້ມີສິນມີກັນລະຍານະທຳ ທັກຂີນາທີ່ບໍລິສຸດທັງຝ່າຍທາຍົກແລະຝ່າຍປະຕິຄາທົກ ເປັນແນວນີ້

ອານົນ ຄວາມບໍລິສຸດແຫ່ງທັກຂີນາ ໔ ປະການນີ້”

ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທ່ານບໍລິສຸດຝ່າຍທາຍົກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍປະຕິຄາທິກ”

ທັກຂີນາວິສຸດທິກະຖາ ຈົບ

ສັດຕະຣະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ອັດຖິອະຣະຫະໂຕປຸນຍູປັດຈະໂຍຕິກະຖາ
໒. ນັດຖິອະຣະຫະໂຕອະກາລະມັດຈູຕິກະຖາ
໓. ສັບພະມິທັງກຳມະໂຕຕິກະຖາ
໔. ອິນທະຣິຍະພັດທະກະຖາ
໕. ຖະເປຕະວາອະຣິຍະມັກຄັນຕິກະຖາ
໖. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄທັກຂີນັງປະຕິກະຄັນທາຕິຕິກະຖາ
໗. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄທັກຂີນັງ
໘. ນະວັດຕັບພັງສັງໂຄພຸນຊະຕິຕິກະຖາວິໂສເທຕິຕິກະຖາ
໙. ນະວັດຕັບພັງສັງຄັດສະທິນນັງ
໑໐. ນະວັດຕັບພັງພຸດທັດສະທິນນັງມະຫັບຜະລັນຕິກະຖາຜະລັນຕິກະຖາ
໑໑. ທັກຂີນາວິສຸດທິກະຖາ

໑໘. ອັດຖາຣະສະມະວັກ

໑. ມະນຸດສະໂລກະກະຖາ (໑໗໗)

ວ່າດ້ວຍມະນຸດໂລກ

[໘໐໒] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຈດີ ອາຮາມ ວິຫານ ຄາມ ນິຄົມ ນະຄອນ ຣັດ ຊົນນະບົດທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າເຄີຍປະທັບຢູ່ມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເຈດີ ອາຮາມ ວິຫານ ຄາມ ນິຄົມ ຣັດ ຊົນນະບົດທີ່ພຣະພຸດທະເຈົ້າເຄີຍປະທັບຢູ່ມີຢູ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກ”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກປະສູດທີ່ປ່າລຸມພິນີ ຕັດສະຮູ້ຢູ່ຕົ້ນໂພ ປະກາດທຳມະຈັກທີ່ນະຄອນພາຣານະສີ ປົງອາຍຸສັງຂານທີ່ປາວາລະເຈດີ ປະຣິນິບພານທີ່ນະຄອນກຸສີນາຣາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າປະສູດທີ່ປ່າລຸມພິນີ ຯລຯ ປະຣິນິບພານທີ່ນະຄອນກຸສີນາຣາ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກ”

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໜຶ່ງ ເຮົາພັກຢູ່ຄວງໄມ້ສາລະ ໃນສຸພະຄະວັນ ເຂດນະຄອນອຸກກັດຖະ” ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໜຶ່ງ ເຮົາທຳອິດຕັດສະຮູ້ພັກຢູ່ທີ່ຕົ້ນອະຊະປາລະນິໂຄດ ເຂດອຸຣຸເວລາ” ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໜຶ່ງ ເຮົາພັກຢູ່ ໃນເວລຸວັນສະຖານທີ່ໃຫ້ເຫຍື່ອກະແຕ ເຂດນະຄອນຣາຊະຄຶ” ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໜຶ່ງ ເຮົາພັກຢູ່ ໃນເຂດະວັນອາຮາມຂອງອະນາຖະບິນທິກະເສດຖີ ເຂດນະຄອນສາວັດ

ຖື” ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສະໄໝໜຶ່ງ ເຮົາພັກຢູ່ ໃນກູຕາຄາຣະສາລາປ່າມະຫາວັນ ເຂດນະຄອນ ເວສາລີ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກ

[໘໐໖] ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງກຳເນີດໃນໂລກ ຊົງຈະເລີນໃນໂລກ ແຕ່ຊົງເປັນຜູ້ອັນ ໂລກບໍ່ເປີເປື້ອນ ຄອບງຳໂລກຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງກຳເນີດໃນໂລກ ຊົງຈະເລີນໃນໂລກ ແຕ່ຊົງເປັນຜູ້ ອັນໂລກບໍ່ເປີເປື້ອນ ຄອບງຳໂລກຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ຊົງດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດໂລກ”

ມະນຸດສະໂລກະກະຖາ ຈົບ

໒. ທຳມະເທສະນາກະຖາ (໑໗໘)

ວ່າດ້ວຍການສະແດງທຳ

[໘໐໘] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງສະແດງທຳ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃຜສະແດງ

ປຣ. ພຣະພຸດທະນິມິດ

ສກ. ພຣະພຸດທະນິມິດເປັນພຣະຊົນນະເຈົ້າ ເປັນພຣະສາດສະດາ ເປັນພຣະສຳມາສຳ ພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະສັບພັນຍູ ເປັນພຣະສັບພະທັດສາວີ ເປັນພຣະທຳມັດສາມີ ເປັນພຣະທຳ ມະປະຕິສະຣະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງສະແດງທຳ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃຜສະແດງ

ປຣ. ທ່ານພຣະອານົນ

ສກ. ທ່ານພຣະອານົນເປັນພຣະຊົນນະເຈົ້າ ເປັນພຣະສາດສະດາ ເປັນພຣະສຳມາສຳ ພຸດທະເຈົ້າ ເປັນພຣະສັບພັນຍູ ເປັນພຣະສັບພະທັດສາວີ ເປັນພຣະທຳມັດສາມີ ເປັນພຣະທຳ ມະປະຕິສະຣະນະ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໐໕] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງສະແດງທຳ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ສາຣີບຸດ ເຮົາສະແດງທຳໂດຍຫຍໍ້ກໍໄດ້ ເຮົາສະແດງທຳໂດຍພົດສະດານກໍໄດ້ ເຮົາສະແດງທຳທັງໂດຍຫຍໍ້ແລະໂດຍພົດສະດານກໍໄດ້ ແຕ່ບຸກຄົນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງຫາໄດ້ຍາກ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສະແດງທຳ

[໘໐໖] ສກ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຊົງສະແດງທຳ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາຮູ້ຢຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງສະແດງທຳ ບໍ່ຮູ້ຢຶ່ງແລ້ວບໍ່ສະແດງທຳ ເຮົາສະແດງທຳມີເຫດ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີເຫດ ເຮົາສະແດງທຳມີປາຕິທານ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີປາຕິທານ ເມື່ອເຮົານັ້ນຮູ້ຢຶ່ງແລ້ວຈຶ່ງສະແດງທຳ ບໍ່ຮູ້ຢຶ່ງແລ້ວບໍ່ສະແດງທຳ ສະແດງທຳມີເຫດ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີເຫດ ສະແດງທຳທີ່ມີປາຕິທານ ບໍ່ແມ່ນສະແດງທຳບໍ່ມີປາຕິທານ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນເຮັດຕາມຄຳສັ່ງສອນ ຄວນເຮັດຕາມຄຳພໍ່ສອນ ກໍແລ ທ່ານທັງຫຼາຍຄວນທີ່ຈະຍິນດີ ຄວນທີ່ຈະຊື່ນຊົມ ຄວນທີ່ຈະໂສມະນັດວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນຜູ້ຕັດສະຮູ້ດ້ວຍພະອົງເອງໂດຍຊອບ ພຣະທຳເປັນທຳອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ດີແລ້ວ ພຣະສົງເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ” ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າໄດ້ຕັດໄວ້ຍາກອນພາສີດນີ້ຢູ່ ໂລກກະທາດມີໝື່ນຈັກກະວານໄດ້ຫວັ່ນໄຫວສັນສະເຫຼືອນແລ້ວ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງສະແດງທຳ

ທຳມະເທສະນາກະຖາ ຈົບ

໓. ກະຣຸນາກະຖາ (໑໗໙)

ວ່າດ້ວຍກະລຸນາ

[໘໐໗] ສກ. ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມຸກິຕາ ຯລຯ ອຸເປກຂາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເມດຕາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມຸກິຕາ ຯລຯ ອຸເປກຂາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະກອບດ້ວຍກະລຸນາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງປະກອບດ້ວຍກະລຸນາ ຊົງເກື້ອກູນຊາວໂລກ ຊົງອະນຸເຄາະຊາວໂລກ ຊົງປະພຶດປະໂຫຍດແກ່ຊາວໂລກບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງປະກອບດ້ວຍກະລຸນາ ຊົງເກື້ອກູນຊາວໂລກ ຊົງອະນຸເຄາະຊາວໂລກ ຊົງປະພຶດປະໂຫຍດແກ່ຊາວໂລກ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີ” ຯລຯ

ສກ. ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຂົ້າມະຫາກະລຸນາສະມາປັດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຂົ້າມະຫາກະລຸນາສະມາປັດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າບໍ່ມີ”

[໘໐໘] ປຣ. ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຢັງຊົງມີຣາຄະແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ກະລຸນາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ມີ

ກະຣຸນາກະຖາ ຈົບ

໔. ຄັນທະຊາຕິກະຖາ (໑໘໐)

ວ່າດ້ວຍຄັນທະຊາດ

[໘໐໙] ສກ. ພຣະບັງຄົນໜັກ ພຣະບັງຄົນເບົາ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າທອມ ກວ່າຄັນທະຊາດອື່ນ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງໃຊ້ຂອງທອມແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເຫວີຍເຂົ້າສຸກແລະຂະໜົມກຸມມາດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າສະເຫວີຍເຂົ້າສຸກ ແລະຂະໜົມກຸມມາດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນ ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະບັງຄົນໜັກ ພຣະບັງຄົນເບົາ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າທອມກວ່າ ຄັນທະຊາດອື່ນ ໆ”

ສກ. ພຣະບັງຄົນໜັກ ພຣະບັງຄົນເບົາ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າທອມກວ່າ ຄັນທະຊາດອື່ນ ໆ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງພວກທີ່ອາບທາ ລູບທາພຣະບັງຄົນໜັກ ພຣະບັງຄົນເບົາ ຂອງພຣະຜູ້ ມີພຣະພາກພຸດທະເຈົ້າ ເກັບໄວ້ໃນຫີບ ບັນຈຸໄວ້ໃນຜະອົບ ແຜ່ຂາຍທີ່ຕະຫຼາດແລະໃຊ້ຂອງທອມ ນັ້ນແທນຂອງທອມມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຄັນທະຊາຕິກະຖາ ຈົບ

໕. ເອກະມັກຄະກະຖາ (໑໘໑)

ວ່າດ້ວຍທາງສາຍດຽວ

[໘໑໐] ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສາມັນຍະຜົນ ໔ ໄດ້ດ້ວຍອະຣິຍະມັກ ມັກດຽວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໔ ຯລຯ ປັນຍາ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສາມັນຍະຜົນ ໔ ໄດ້ດ້ວຍອະຣິຍະມັກ ມັກດຽວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດ້ວຍໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດ້ວຍສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດ້ວຍມັກໃດ

ປຣ. ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊົງລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການລະສັງໂຍດ ໓ ປະການໄດ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນໂສດາປັດຕິຜົນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການລະສັງໂຍດ ໓ ປະການໄດ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນໂສດາປັດຕິຜົນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າລະສັກກາຍະທິດຖິ ວິຈິກິດສາ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ”

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊົງລະກາມຣາຄະຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເປົາບາງແຫ່ງກາມຣາຄະແລະພະຍາບາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນສະກະທາຄາມິຜົນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຄວາມເປົາບາງແຫ່ງກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນສະກະທາຄາມິຜົນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງລະກາມຣາຄະ ຢ່າງຫຍາບ ພະຍາບາດຢ່າງຫຍາບໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ”

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອງດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຊົງລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອງດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການລະກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດໄດ້ເດັດຂາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ ເປັນອະນາຄາມິຜົນ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການລະກາມຣາຄະ ແລະພະຍາບາດໄດ້ເດັດຂາດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນອະນາຄາມິຜົນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງລະກາມຣາຄະຢ່າງລະອງດ ພະຍາບາດຢ່າງລະອງດໄດ້ດ້ວຍອະຣະຫັດຕະມັກ”

[໘໑໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສາມັນຍະຜົນ ໔ ໄດ້ດ້ວຍອະຣິຍະມັກມັກດຽວ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈະເລີນໂສດາປັດຕິມັກແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນພຣະໂສດາບັນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຈະເລີນສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າເປັນພຣະອະນາຄາມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໑໒] ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສາມັນຍະຜົນ ໔ ໄດ້ດ້ວຍອະນິຍະມັກ ມັກດຽວ ແຕ່ພຣະສາວົກທັງຫຼາຍເຮັດໃຫ້ແຈ້ງສາມັນຍະຜົນ ໔ ໄດ້ດ້ວຍອະນິຍະມັກ ໔ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສາວົກທັງຫຼາຍເຫັນທຳທີ່ພະອົງບໍ່ຊົງເຫັນ ບັນລຸທຳທີ່ພະອົງ ບໍ່ຊົງບັນລຸ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງທຳທີ່ພະອົງບໍ່ຊົງເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ເອກະມັກຄະກະຖາ ຈົບ

໖. ຊານະສັງກັນຕິກະຖາ (໑໘໒)

ວ່າດ້ວຍການເລື່ອນຊານ

[໘໑໓] ສກ. ໂຍຄິບຸກຄົນເລື່ອນຈາກຊານໜຶ່ງໄປສູ່ຊານໜຶ່ງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເລື່ອນຈາກປະຖົມຊານໄປສູ່ຕະຕິຍະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເລື່ອນຈາກຊານໜຶ່ງໄປສູ່ຊານໜຶ່ງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເລື່ອນຈາກທຸຕິຍະຊານໄປສູ່ຈະຕຸດຖະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເລື່ອນຈາກປະຖົມຊານໄປສູ່ທຸຕິຍະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງປະຖົມຊານກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທຸຕິຍະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂຍຄິບຸກຄົນເລື່ອນຈາກປະຖົມຊານໄປສູ່ທຸຕິຍະຊານໄດ້ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງປະຖົມຊານກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທຸຕິຍະຊານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກທຸຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຜູ້ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກປະຖົມຊານໄປສູ່ທຸຕິຍະຊານໄດ້” ຯລຯ

ສກ. ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກປະຖົມຊານໄປສູ່ທຸຕິຍະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຖົມຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການກາມທັງຫຼາຍໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິໂທດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການກາມທັງຫຼາຍໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິໂທດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະຖົມຊານມີວິຕົກ ມີວິຈານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸຕິຍະຊານມີວິຕົກ ມີວິຈານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກປະຖົມຊານໄປສູ່ທຸຕິຍະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະຖົມຊານກັບທຸຕິຍະຊານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໑໔] ສກ. ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກທຸຕິຍະຊານໄປສູ່ຕະຕິຍະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທຸຕິຍະຊານກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຕະຕິຍະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກທຸຕິຍະຊານໄປສູ່ຕະຕິຍະຊານໄດ້ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງທຸຕິຍະຊານກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຕະຕິຍະຊານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕະຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄຶບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຕະຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄຶບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຕະຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄຶບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂຍຄຶບຸກຄົນເລື້ອນຈາກທຸຕິຍະຊານໄປສູ່ຕະຕິຍະຊານໄດ້”

ສກ. ໂຍຄຶບຸກຄົນເລື້ອນຈາກທຸຕິຍະຊານໄປສູ່ຕະຕິຍະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄຶບຸກຄົນຜູ້ມະນະສຶການວິຕິກວິຈານໂດຍຄວາມເປັນຂອງມີໂທດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕະຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄຶບຸກຄົນຜູ້ມະນະສຶການວິຕິກວິຈານໂດຍຄວາມເປັນຂອງມີໂທດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ທຸຕິຍະຊານຍັງມີປິຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕະຕິຍະຊານຍັງມີປິຕິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂຍຄຶບຸກຄົນເລື້ອນຈາກທຸຕິຍະຊານໄປສູ່ຕະຕິຍະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທຸຕິຍະຊານກັບຕະຕິຍະຊານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໑໔] ສກ. ໂຍຄຶບຸກຄົນເລື້ອນຈາກຕະຕິຍະຊານໄປສູ່ຈະຕຸດຖະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຕະຕິຍະຊານກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຈະຕຸດຖະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂຍຄຶບຸກຄົນເລື້ອນຈາກຕະຕິຍະຊານໄປສູ່ຈະຕຸດຖະຊານໄດ້ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຕະຕິຍະຊານກໍເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຈະຕຸດຖະຊານ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈະຕຸດຖະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ບໍ່ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈະຕຸດຖະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຈະຕຸດຖະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ນຶກເຖິງຢູ່ ຯລຯ ຕັ້ງໃຈຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກຕະຕິຍະຊານໄປສູ່ຈະຕຸດຖະຊານໄດ້”

ສກ. ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກຕະຕິຍະຊານໄປສູ່ຈະຕຸດຖະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕະຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການປິຕິ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິໂທດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈະຕຸດຖະຊານເກີດຂຶ້ນແກ່ໂຍຄີບຸກຄົນຜູ້ມະນະສິການປິຕິ ໂດຍຄວາມເປັນຂອງມິໂທດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຕະຕິຍະຊານປະກອບດ້ວຍສຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈະຕຸດຖະຊານປະກອບດ້ວຍສຸກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກຕະຕິຍະຊານໄປສູ່ຈະຕຸດຖະຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕະຕິຍະຊານກັບຈະຕຸດຖະຊານເປັນແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໑໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ໂຍຄີບຸກຄົນເລື້ອນຈາກຊານໜຶ່ງໄປສູ່ຊານໜຶ່ງໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ສະຫງົດຈາກກາມທັງຫຼາຍ ຯລຯ ເຂົາຈະຕຸດຖະຊານຢູ່” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ໂຍຄີບຸກຄົນຈິ່ງເລື້ອນຈາກຊານໜຶ່ງໄປສູ່ຊານໜຶ່ງໄດ້

ຊານະສັງກັນຕິກະຖາ ຈົບ

໗. ຊານັນຕະຣິກກະຖາ (໑໘໓)

ວ່າດ້ວຍສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ

[໘໑໗] ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຜັດສະ ຯລຯ ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງປັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ ມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງທຸຕິຍະຊານກັບຕະຕິຍະຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງຕະຕິຍະຊານກັບຈະຕູດຖະຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງທຸຕິຍະຊານກັບຕະຕິຍະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ ບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງທຸຕິຍະຊານກັບຕະຕິຍະຊານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່”

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ ບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງຕະຕິຍະຊານກັບຈະຕູດຖະຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ ບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງຕະຕິຍະຊານກັບຈະຕູດຖະຊານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່”

[໘໑໘] ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງປະຖົມຊານກັບທຸຕິຍະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງທຸຕິຍະຊານ ກັບຕະຕິຍະຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງປະຖົມຊານ ກັບທຸຕິຍະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງຕະຕິຍະຊານ ກັບຈະຕຸດຖະຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງທຸຕິຍະຊານ ກັບຕະຕິຍະຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງປະຖົມຊານ ກັບທຸຕິຍະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງຕະຕິຍະຊານ ກັບຈະຕຸດຖະຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງປະຖົມຊານ ກັບທຸຕິຍະຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໑໙] ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີວິຈານ ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານ ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີວິຈານ ບໍ່ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ບໍ່ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານ ບໍ່ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ບໍ່ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໒໐] ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງຊານທັງ ໒ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສະເພາະໜ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເມື່ອສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານເປັນໄປຢູ່ ປະຖົມຊານດັບໄປ ທຸຕິຍະຊານເກີດຂຶ້ນສະເພາະໜ້າແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກເມື່ອສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານເປັນໄປຢູ່ ປະຖົມຊານດັບໄປ ທຸຕິຍະຊານ ເກີດຂຶ້ນສະເພາະໜ້າ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານມີຢູ່ໃນລະຫວ່າງຊານທັງ ໒ ທີ່ເກີດຂຶ້ນສະເພາະໜ້າ”

[໘໒໑] ປຣ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ບໍ່ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ເປັນປະຖົມຊານ ຯລຯ ທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕູດຖະຊານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ຈຶ່ງຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ

[໘໒໒] ສກ. ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະມາທິ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ສະມາທິທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານ (໒) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ (໓) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ສະມາທິທີ່ມີວິຕົກມີວິຈານ (໒) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ (໓) ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກບໍ່ມີວິຈານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະມາທິທີ່ບໍ່ມີວິຕົກມີພຽງວິຈານ ຊື່ວ່າສະມາທິທີ່ເກີດໃນລະຫວ່າງຊານ”

ຊານັນຕະຣິກກະຖາ ຈົບ

໘. ສະມາປັນໂນສັດທັງສຸນາຕິຕິກະຖາ (໑໘໔)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດໄດ້ຍິນສຽງ

[໘໒໓] ສກ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດໄດ້ຍິນສຽງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດເຫັນຮູບທາງຕາ ຯລຯ ພັງສຽງທາງຫູ ຯລຯ ດົມກິນທາງດັງ ຯລຯ ຊົມຣິດທາງລິ້ນ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດໄດ້ຍິນສຽງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດເປັນຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍໂສຕະວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະມາທິມີແກ່ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິມີແກ່ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດໄດ້ຍິນສຽງໄດ້”

ສກ. ສະມາທິມີແກ່ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍໂສຕະວິນຍານ ໄດ້ຍິນສຽງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສະມາທິມີແກ່ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍໂສຕະວິນຍານ ໄດ້ຍິນສຽງໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດໄດ້ຍິນສຽງໄດ້”

ສກ. ສະມາທິມີແກ່ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ຜູ້ພຽງພໍພ້ອມດ້ວຍໂສຕະວິນຍານໄດ້ຍິນສຽງໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໒໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດໄດ້ຍິນສຽງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສຽງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ປະຖົມຊານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກສຽງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ປະຖົມຊານ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານ ຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດໄດ້ຍິນສຽງ”

[໘໒໕] ສກ. ສຽງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ປະຖົມຊານ ຍ້ອນເຫດນັ້ນ ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດຈຶ່ງໄດ້ຍິນສຽງໄດ້ແນ່ນອນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຕົກວິຈານ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ທຸຕິຍະຊານ ທຸຕິຍະຊານ ນັ້ນຍັງມີວິຕົກວິຈານແນ່ນອນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຽງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ປະຖົມຊານ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ເຂົ້າສະມາບັດຈຶ່ງໄດ້ຍິນສຽງໄດ້ແນ່ນອນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປິຕິ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ລົມອັດສາສະ ປັດສາສະ ຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ຮູບສັນຍາ ຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າອາກາສານັນຈາຍະຕະນະສະມາບັດ ຯລຯ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາ ຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສະມາບັດ ຯລຯ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະສັນຍາ ຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສະມາບັດ ຯລຯ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະສັນຍາ ຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະສະມາບັດ ຯລຯ ສັນຍາ ແລະເວທະນາ ຕັດວ່າເປັນປໍລະປັກຕໍ່ຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດ ຜູ້ເຂົ້າສັນຍາເວທະຍິຕະນິໂຣທະສະມາບັດນັ້ນຍັງມີສັນຍາແລະເວທະນາຢູ່ແນ່ນອນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສະມາປັນໂນສັດທັງສູນາຕິຕິກະຖາ ຈົບ

໙. ຈັກຊຸນາຣູປັງປັດສະຕິຕິກະຖາ (໑໘໔)

ວ່າດ້ວຍເຫັນຮູບທາງຕາ

[໘໒໖] ສກ. ບຸກຄົນເຫັນຮູບທາງຕາແນ່ນອນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນເຫັນຮູບດ້ວຍຮູບແນ່ນອນບໍ?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເຫັນຮູບດ້ວຍຮູບແນ່ນອນບໍ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຮັບຮູ້ຮູບດ້ວຍຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຮັບຮູ້ຮູບດ້ວຍຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນມະໂນວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເຫັນຮູບທາງຕາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຕາມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຕາບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຕາບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນເຫັນຮູບທາງຕາ”

ສກ. ບຸກຄົນຟັງສຽງທາງຫູ ຯລຯ ດົມກິ່ນທາງດັງ ຯລຯ ຊົມຣົດທາງລື້ນ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງຮູບດ້ວຍຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງຮູບດ້ວຍຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຮັບຮູ້ຮູບດ້ວຍຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຮັບຮູ້ຮູບດ້ວຍຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບເປັນມະໂນວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກາຍມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກາຍບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍ”

[໘໒໗] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນເຫັນຮູບທາງຕາ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ພິກຂຸໃນທຳວິໄນນີ້ ເຫັນຮູບທາງຕາ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຈຶ່ງເຫັນຮູບທາງຕາ ຯລຯ ຖືກຕ້ອງໂຜດຖັບພະທາງກາຍ

ຈັກຊຸນາຣູປັງປັດສະຕິຕິກະຖາ ຈົບ

ອັດຖານະສະມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ມະນຸດສະໂລກະກະຖາ	໒. ທຳມະເທສະນາກະຖາ
໓. ກະຣຸນາກະຖາ	໔. ຄັນທະຊາຕິກະຖາ
໕. ເອກະມັກຄະກະຖາ	໖. ຊານະສັງກັນຕິກະຖາ
໗. ຊານັນຕະຣິກະຖາ	໘. ສະມາປັນໂນສັດທັງສຸນາຕິຕິກະຖາ
໙. ຈັກຊຸນາຣູປັງປັດສະຕິຕິກະຖາ	

໑໙. ເອກະນະວິສະຕິວັກ

໑. ກິເລສະຊະຫະນະກະຖາ (໑໘໙)

ວ່າດ້ວຍການລະກິເລດ

[໘໔໘] ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໃຫ້ທຳທີ່ດັບແລ້ວດັບໄປ ໃຫ້ທຳທີ່ຫາຍໄປແລ້ວຫາຍໄປ ໃຫ້ທຳທີ່ສິ້ນໄປ ແລ້ວສິ້ນໄປ ໃຫ້ທຳທີ່ສູນໄປແລ້ວສູນໄປ ໃຫ້ທຳທີ່ດັບສູນໄປແລ້ວດັບສູນໄປໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະດີດດັບໄປແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອະດີດດັບໄປແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະດີດໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະດີດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກິເລດທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ມີບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກິເລດທີ່ເປັນອະດີດບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະດີດໄດ້”

[໘໔໙] ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນໃຫ້ທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ໃຫ້ເກີດ ໃຫ້ທຳທີ່ຍັງບໍ່ເກີດພ້ອມບໍ່ໃຫ້ເກີດພ້ອມ ໃຫ້ທຳທີ່ຍັງບໍ່ຍັງເກີດບໍ່ໃຫ້ຍັງເກີດ ໃຫ້ທຳທີ່ຍັງບໍ່ຜາກົດບໍ່ໃຫ້ຜາກົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດຍັງບໍ່ເກີດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດ ທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້”

ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ມີບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ ເປັນອະນາຄົດໄດ້”

[໘໖໐] ສກ. ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນປັດຈຸບັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ກຳໜົດລະຣາຄະ ຜູ້ຂັດເຄື່ອງລະໂທສະ ຜູ້ຫຼົງລະໂມຫະ ຜູ້ເສົ້າໝອງ ລະ ກິເລດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນລະຣາຄະດ້ວຍຣາຄະ ລະໂທສະດ້ວຍໂທສະ ລະໂມຫະດ້ວຍໂມຫະ ລະ ກິເລດ ດ້ວຍກິເລດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດ ມັກກໍສຳປະຍຸດດ້ວຍຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມີການປະຊຸມແຫ່ງຜັດສະ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຈິດ ໒ ດວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຣາຄະເປັນອະກຸສົນ ສ່ວນມັກເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ທີ່ມີໂທດແລະບໍ່ມີໂທດ ທີ່ຊົ່ວແລະ ປະນີດ ທີ່ເປັນຝ່າຍດຳ ເປັນຝ່າຍຂາວ ແລະເປັນຝ່າຍມີສ່ວນປຽບມາປະຊຸມກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນ ຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງນີ້ ສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ ໔ ຢ່າງ ອັນໃດແດ່ ຄື

໑. ທ້ອງຟ້າກັບແຜ່ນດິນ ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຫຼາຍແທ້ຢ່າງທີ ໑

ຯລຯ

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ທຳຂອງສັດຕະບຸຣຸດຈຶ່ງຫ່າງໄກກັນກັບທຳຂອງອະສັດຕະບຸຣຸດ”

ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທີ່ເປັນກຸສົນແລະອະກຸສົນ ຯລຯ
ມາປະຊຸມກັນໄດ້”

[໘໓໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນລະກິເລດທີ່ເປັນອະດີດ ກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດ
ກິເລດທີ່ເປັນປັດຈຸບັນໄດ້” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ບຸກຄົນທີ່ລະກິເລດໄດ້ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຈຶ່ງລະກິເລດທີ່ເປັນອະດີດ ກິເລດທີ່ເປັນອະນາຄົດ ກິເລດທີ່ເປັນ
ປັດຈຸບັນໄດ້

ກິເລສະຊະຫະນະກະຖາ ຈົບ

໒. ສູນຍະຕາກະຖາ (໑໘໗)

ວ່າດ້ວຍຄວາມວ່າງ

[໘໓໒] ສກ. ຄວາມວ່າງນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທີ່ບໍ່ມີນິມິດກໍນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວ່າງນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕັ້ງ ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານທີ່ບໍ່ມີນິມິດ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວ່າງ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານທີ່ບໍ່ມີບ່ອນຕັ້ງ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວ່າງ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວ່າງ ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນບໍ່ແມ່ນບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ແມ່ນມີປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ບໍ່ແມ່ນອາໄສກັນແລະກັນເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມສິ້ນໄປ ເລື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັງຂານຂັ້ນບໍ່ທ່ຽງ ມີປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສກັນແລະກັນເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເລື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສັງຂານຂັ້ນບໍ່ທ່ຽງ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມວ່າງນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ”

[ຕູ້ໝໍ] ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງຮູບຂັ້ນນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງສັງຂານຂັ້ນນັບເນື່ອງໃນຮູບຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງເວທະນາຂັ້ນ ຯລຯ ສັນຍາຂັ້ນ ຯລຯ ວິນຍານຂັ້ນນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງສັງຂານຂັ້ນນັບເນື່ອງໃນວິນຍານຂັ້ນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງສັງຂານຂັ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນຮູບຂັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງຮູບຂັ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງສັງຂານຂັ້ນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນເວທະນາຂັ້ນ ຯລຯ ນັບເນື່ອງໃນສັນຍາຂັ້ນ ຯລຯ ນັບເນື່ອງໃນວິນຍານຂັ້ນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມວ່າງແຫ່ງວິນຍານຂັນ ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຕູ້໖໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມວ່າງນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສັງຂານນີ້ວ່າງຈາກ ອັດຕາຫຼືຈາກສິ່ງທີ່ນັບເນື່ອງດ້ວຍອັດຕາ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມວ່າງຈິ່ງນັບເນື່ອງໃນສັງຂານຂັນ

ສູນຍະຕາກະຖາ ຈົບ

໓. ສາມັນຍະຜະລະກະຖາ (໑ຕູ້)

ວ່າດ້ວຍຜົນແຫ່ງຄວາມເປັນສະມະນະ

[ຕູ້໖໕] ສກ. ຜົນແຫ່ງຄວາມເປັນສະມະນະ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜົນແຫ່ງຄວາມເປັນສະມະນະ ເປັນນິບພານ ເປັນບ່ອນຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນເຊື່ອງ ເປັນບ່ອນເພິ່ງ ເປັນບ່ອນໝາຍ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຜົນແຫ່ງຄວາມເປັນສະມະນະເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຕູ້໖໖] ສກ. ຜົນແຫ່ງຄວາມເປັນສະມະນະເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເປັນສະມະນະເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມເປັນສະມະນະເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຜົນແຫ່ງຄວາມເປັນສະມະນະເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະຜົນເປັນສະພາວະ
ທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະຜົນເປັນສະພາວະທຳທີ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ສະກະທາຄາມິຜົນ ຯລຯ
ອະນາຄາມິຜົນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະຜົນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນ
ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໕ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໕ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສາມັນຍະຜະລະກະຖາ ຈົບ

໔. ປັດຕິກະຖາ (໑໘໙)

ວ່າດ້ວຍການໄດ້

[໘໙໗] ສກ. ການໄດ້ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະຕະ)ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການໄດ້ເປັນນິບພານ ເປັນບ່ອນຕ້ານທານ ເປັນບ່ອນເຊື່ອງ ເປັນບ່ອນຣະລິກ ເປັນບ່ອນໝາຍ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການໄດ້ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໙໘] ສກ. ການໄດ້ຈິວອນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການໄດ້ເປັນນິບພານ ຯລຯ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການໄດ້ຈິວອນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການໄດ້ບິນທະບາດ ຯລຯ ການໄດ້ເສນາສະນະ ຯລຯ ການໄດ້ຄຶລານະປັດໄຈ ເພສັດບໍຣິຂານເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການໄດ້ເປັນນິບພານ ຯລຯ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການໄດ້ຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການໄດ້ຈິວອນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ການໄດ້ບິນທະບາດ ຯລຯ ການໄດ້ເສນາສະນະ ຯລຯ ການໄດ້ຄຶລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໔ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໔ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໓໙] ສກ. ການໄດ້ປະຖົມຊານເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ (ຄວນໃຫ້ພິດສະດານທັງໝົດໂດຍໄນທີ່ກ່າວມາແລ້ວ) ການໄດ້ທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ

ຈະຕຸດຖະຊານ ຯລຯ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ ຯລຯ ອາກິນ
ຈັນຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະ ຯລຯ ໂສດາປັດຕິມັກ ຯລຯ ໂສດາ
ປັດຕິຜີນ ຯລຯ ສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ສະກະທາຄາມິຜີນ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະ
ນາຄາມິຜີນ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະມັກ ຯລຯ ການໄດ້ອະຣະຫັດຕະຜີນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກ
ປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການໄດ້ເປັນນິບພານ ຯລຯ ເປັນບ່ອນໝັ້ນ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການໄດ້ອະຣະຫັດຕະຜີນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນ
ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການໄດ້ໂສດາປັດຕິມັກເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ການໄດ້ໂສດາປັດ
ຕິຜີນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ການໄດ້ອະຣະຫັດຕະມັກເປັນສະພາວະທຳ
ທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ການໄດ້ອະຣະຫັດຕະຜີນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ນິບ
ພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໓ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໓ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໓ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໓ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໔໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ການໄດ້ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ”
ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ການໄດ້ເປັນຮູບ ເປັນເວທະນາ ເປັນສັນຍາ ເປັນສັງຂານ ເປັນວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ການໄດ້ຈິ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ

ປັດຕິກະຖາ ຈົບ

໕. ຕະຖະຕາກະຖາ (໑໙໐)

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນຈິງ

[໘໔໑] ສກ. ຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ (ເປັນອະສັງຂະຕະ) ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງສະພາວະທຳທັງປວງເປັນນິບພານ ຯລຯ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງສະພາວະທຳທັງປວງ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໔໒] ສກ. ຄວາມເປັນຮູບແຫ່ງຮູບ ຄວາມເປັນຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເປັນຮູບແຫ່ງຮູບນັ້ນເປັນນິບພານ ຯລຯ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມເປັນຮູບແຫ່ງຮູບ ຄວາມເປັນຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໒ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໒ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມເປັນເວທະນາແຫ່ງເວທະນາ ຄວາມເປັນເວທະນາ ຯລຯ ຄວາມເປັນສັນຍາ ແຫ່ງສັນຍາ ຄວາມເປັນສັນຍາ ຯລຯ ຄວາມເປັນສັງຂານແຫ່ງສັງຂານ ຄວາມເປັນສັງຂານ ຯລຯ ຄວາມເປັນວິນຍານແຫ່ງວິນຍານ ຄວາມເປັນວິນຍານເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງ ແຕ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຄວາມເປັນວິນຍານແຫ່ງນິບພານ ຯລຯ ເປັນອຳມະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄວາມເປັນຮູບແຫ່ງຮູບ ຄວາມເປັນຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ຄວາມເປັນວິນຍານແຫ່ງວິນຍານ ຄວາມເປັນວິນຍານເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງ ແຕ່ງ ນິບພານກໍເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໖ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງມີ ໖ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບ່ອນຕ້ານທານມີ ໖ ຢ່າງ ຯລຯ ຊ່ອງວ່າງແຫ່ງນິບພານມີ ໖ ຢ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໔໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະພາວະ ທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງສະພາວະທຳທັງປວງເປັນຮູບ ເວທະນາ ສັນຍາ ສັງຂານ ວິນ ຍານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງສະພາວະທຳທັງປວງ ຈຶ່ງເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ຖືກປັດ ໄຈປຸງແຕ່ງ

ຜ. ກຸສະລະກະຖາ (໑໙໑)

ວ່າດ້ວຍກຸສົນ

[໘໔໔] ສກ. ນິບພານທາດເປັນກຸສົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທາດຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານທາດຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທາກນິບພານທາດຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນິບພານທາດເປັນກຸສົນ”

[໘໔໕] ສກ. ອະໂລພະເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງ
ໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທາດເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະໂຫສະເປັນກຸສົນ ຯລຯ ອະໂມຫະ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ
ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງ
ໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນິບພານທາດເປັນກຸສົນ ຮັບຮູ້ອາລົມໄດ້ ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ມີຄວາມຕັ້ງໃຈ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານທາດເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມ
ຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂລພະເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງ
ໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ນິບພານທາດເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີ
ຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະໂຫສະເປັນກຸສົນ ຯລຯ ອະໂມຫະ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາ ເປັນກຸສົນ ແຕ່ຮັບຮູ້ອາລົມບໍ່ໄດ້ ບໍ່ມີຄວາມນຶກເຖິງ ຯລຯ ບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໔໖] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ນິບພານທາດເປັນກຸສົນ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ນິບພານທາດບໍ່ມີໂທດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກນິບພານທາດບໍ່ມີໂທດ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ນິບພານທາດເປັນກຸສົນ”

ກຸສະລະກະຖາ ຈົບ

ກ. ອັດຈັນຕະນິຍາມະກະຖາ (໑໙໒)

ວ່າດ້ວຍຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວ

[໘໔໗] ສກ. ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ຂ້າມານດາເປັນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວ ຜູ້ຂ້າບິດາ ຯລຯ ຜູ້ຂ້າພຣະອະຣະຫັນ ຯລຯ ຜູ້ທຳຮ້າຍພຣະພຸດທະເຈົ້າຈົນເຖິງພຣະໂລຫິດຫໍ້ ຯລຯ ຜູ້ທຳລາຍສິ່ງໃຫ້ແຕກກັນ ເປັນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໔໘] ສກ. ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ວິຈິກິດສາເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກວິຈິກິດສາເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່”

ສກ. ວິຈິກິດສາບໍ່ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາລະວິຈິກິດສາໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຂົາລະວິຈິກິດສາໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະມັກ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍມັກໃດ

ປຣ. ລະໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍອະກຸສິນ

ສກ. ມັກຝ່າຍອະກຸສິນເປັນສະພາວະທຳນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ໃຫ້ເຖິງຄວາມສິ້ນໄປ ໃຫ້ເຖິງຄວາມຕັດສະຮູ້ ໃຫ້ເຖິງນິພພານ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງອາສະວະ ຯລຯ ບໍ່ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ມັກຝ່າຍອະກຸສິນບໍ່ເປັນສະພາວະທຳນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ຯລຯ (ແຕ່ຍັງ) ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກມັກຝ່າຍອະກຸສິນບໍ່ເປັນສະພາວະທຳນຳສັດອອກຈາກທຸກ ຯລຯ (ແຕ່ຍັງ) ເປັນອາລົມຂອງສັງກິເລດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວລະວິຈິກິດສາໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍອະກຸສິນ”

[໘໔໙] ສກ. ອຸດເສທະທິດຖິ ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສັດສະຕະທິດຖິ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອຸດເສທະທິດຖິເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສັດສະຕະທິດຖິ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່”

ສກ. ອຸດເສທະທິດຖິບໍ່ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສັດສະຕະທິດຖິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາລະອຸດເສທະທິດຖິໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຂົາລະອຸດເສທະທິດຖິໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະມັກ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍມັກໃດ

ປຣ. ລະໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍອະກຸສິນ

ສກ. ມັກຝ່າຍອະກຸສິນເປັນສະພາວະທຳນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ຯລຯ ທ່ານກໍບໍ່
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍສັດສະຕະທິດຖິລະອຸດເສທະທິດຖິໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍອະ
ກຸສິນ”

[໘໕໐] ສກ. ສັດສະຕະທິດຖິເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນ ໂດຍອຸດເສທະທິດຖິ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສັດສະຕະທິດຖິເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍອຸດເສທະທິດຖິ ທ່ານກໍ
ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່”

ສກ. ສັດສະຕະທິດຖິບໍ່ເພິ່ງເກີດຂຶ້ນແກ່ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍອຸດເສທະທິດຖິແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາລະສັດສະຕະທິດຖິໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຂົາລະສັດສະຕະທິດຖິໄດ້ແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍໂສດາປັດຕິມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະມັກ
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລະໄດ້ດ້ວຍມັກໃດ

ປຣ. ລະໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍອະກຸສິນ

ສກ. ມັກຝ່າຍອະກຸສິນເປັນສະພາວະທຳນຳສັດອອກຈາກວັດຕະທຸກ ຯລຯ ທ່ານກໍບໍ່
ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ແນ່ນອນໂດຍອຸດເສທະທິດຖິລະສັດສະຕະທິດຖິໄດ້ດ້ວຍມັກຝ່າຍອະ
ກຸສິນ”

[໘໕໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງບຸຣຸຊິນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນຝ່າຍດຳໂດຍສ່ວນດຽວ ເຂົາຈົມແລ້ວຄັ້ງດຽວກໍຍັງຈົມຢູ່ນັ້ນເອງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງບຸຣຸຊິນຈຶ່ງມີຢູ່

[໘໕໒] ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນຝ່າຍດຳໂດຍສ່ວນດຽວ ເຂົາຈົມແລ້ວຄັ້ງດຽວກໍຍັງຈົມຢູ່ນັ້ນເອງ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງບຸຣຸຊິນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ຜຸດຂຶ້ນແລ້ວຈົມລົງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາຜຸດຂຶ້ນແລ້ວກັບຈົມລົງທຸກຄັ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຍ້ອນທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າ “ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ເປັນອະກຸສົນຝ່າຍດຳໂດຍສ່ວນດຽວ ເຂົາຈົມແລ້ວຄັ້ງດຽວກໍຍັງຈົມຢູ່ນັ້ນເອງ” ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າ “ຄວາມແນ່ນອນໂດຍສ່ວນດຽວຂອງບຸຣຸຊິນຈຶ່ງມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ເປັນຜູ້ຜຸດຂຶ້ນແລ້ວຢຸດຢູ່ ຜຸດຂຶ້ນແລ້ວຫຼຽວແນ່ນເບິ່ງ ຜຸດຂຶ້ນແລ້ວຂ້າມໄປ ຜຸດຂຶ້ນ ແລ້ວໄດ້ບ່ອນເພິ່ງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຂົາຜຸດຂຶ້ນແລ້ວກໍໄດ້ບ່ອນເພິ່ງທຸກຄັ້ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອັດຈັນຕະນິຍາມະກະຖາ ຈົບ

៧. វិធីនិយមរាម (១៧៧)

វាចាច្បាប់និយម

[៧៨៧] ស. ឥតហិរិយនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. ឆោ

ស. ឥតហិរិយនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. បំពេញការងារនៃនិយម ។

ស. វិធីនិយមនៃនិយម ។ សេចក្តីនៃនិយម ។ សេចក្តីនៃនិយម ។ ប្រតិបត្តិការនៃនិយមនៃនិយម?

ប. ឆោ

ស. ប្រតិបត្តិការនៃនិយមនៃនិយម?

ប. បំពេញការងារនៃនិយម ។

ស. ឥតហិរិយនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. ឆោ

ស. ឥតហិរិយនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. បំពេញការងារនៃនិយម ។

ស. វិធីនិយមនៃនិយម ។ សេចក្តីនៃនិយម ។ សេចក្តីនៃនិយម ។ ប្រតិបត្តិការនៃនិយមនៃនិយម?

ប. ឆោ

ស. ប្រតិបត្តិការនៃនិយមនៃនិយម?

ប. បំពេញការងារនៃនិយម ។

ស. មេត្តាប្រតិបត្តិការនៃនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. ឆោ

ស. ឥតហិរិយនិយមនៃនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. បំពេញការងារនៃនិយម ។

ស. មេត្តាប្រតិបត្តិការនៃនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. ឆោ

ស. ប្រតិបត្តិការនៃនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. បំពេញការងារនៃនិយម ។

ស. និយមនៃនិយមនៃនិយមនៃនិយមនៃនិយម ។ ឥតហិរិយនិយមនៃនិយមនៃនិយម?

ប. ឆោ

ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. បំណងរាល់ដំណើរនេះ ។

ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. ឆ្លើយ

ស. ហាមដែលរកមិនឃើញ ហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. បំណងរាល់ដំណើរនេះ ។

[៣៨៨] ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. ឆ្លើយ

ស. មេត្តាដែលរកមិនឃើញ មេត្តាដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. បំណងរាល់ដំណើរនេះ ។

ស. ហាមដែលរកមិនឃើញ ហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. ឆ្លើយ

ស. មេត្តាដែលរកមិនឃើញ មេត្តាដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. បំណងរាល់ដំណើរនេះ ។

ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. ឆ្លើយ

ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. បំណងរាល់ដំណើរនេះ ។

ស. ហាមដែលរកមិនឃើញ ហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. ឆ្លើយ

ស. មេត្តាដែលរកមិនឃើញ មេត្តាដែលរកមិនឃើញឡើយ ។ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. បំណងរាល់ដំណើរនេះ ។

[៣៨៩] ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. ឆ្លើយ

ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ឥតហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ប. បំណងរាល់ដំណើរនេះ ។

ស. ឥតហាមដែលរកមិនឃើញ ។ ហាមដែលរកមិនឃើញ ហាមដែលរកមិនឃើញឡើយ?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັນຍາທີ່ເປັນໂລກິຍະມີຢູ່ ປັນຍິນຊີທີ່ເປັນໂລກິຍະກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດທາທີ່ເປັນໂລກິຍະມີຢູ່ ສັດທິນຊີທີ່ເປັນໂລກິຍະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສັດທາທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະມີຢູ່ ສັດທິນຊີທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ວິຣິຍະທີ່ເປັນໂລກິຍະມີຢູ່ ຯລຯ ປັນຍາທີ່ເປັນໂລກິຍະມີຢູ່ ປັນຍິນຊີທີ່ເປັນໂລກິຍະ
ບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັນຍາທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະມີຢູ່ ປັນຍິນຊີທີ່ເປັນໂລກຸດຕະຣະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໔໖] ສກ. ອິນຊີ ໕ ທີ່ເປັນໂລກິຍະບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ເຮົາເມື່ອກວດເບິ່ງ
ໂລກດ້ວຍພຸດທະຈັກຊຸ ກໍໄດ້ເຫັນສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີທຸລີໃນດວງຕາໜ້ອຍ ມີທຸລີໃນດວງຕາຫຼາຍ ມີ
ອິນຊີແກ່ກ້າ ມີອິນຊີອ່ອນ ມີອາການດີ ມີອາການຊາມ ສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ງ່າຍ ສອນໃຫ້ຮູ້ໄດ້ຍາກ
ບາງພວກເຫັນປະຣະໂລກ ແລະໂທດວ່າເປັນສິ່ງເປັນຕາຍ້ານ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ອິນຊີ ໕ ທີ່ເປັນໂລກິຍະຈົງມີຢູ່

ອິນທະຣິຍະກະຖາ ຈົບ

ເອກຸນະວິສະຕິມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ກິເລສະຊະຫະນະກະຖາ	໒. ສູນຍະຕາກະຖາ
໓. ສາມັນຍະຜະລະກະຖາ	໔. ປັດຕິກະຖາ
໕. ຕະຖະຕາກະຖາ	໖. ກຸສະລະກະຖາ
໗. ອັດຈັນຕະນິຍາມະກະຖາ	໘. ອິນທະຣິຍະກະຖາ

໒໐. ວິສະຕິມະວັກ

໑. ອະສັນຈິດຈະກະຖາ (໑໙໔)

ວ່າດ້ວຍຄວາມບໍ່ຈົງໃຈ

[໘໕໗] ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈປົງຊີວິດມານດາ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈຂ້າສັດ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດປານາຕິບາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈປົງຊີວິດມານດາ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ຯລຯ ເວົ້າຕົວະ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈຂ້າສັດ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດປານາຕິບາດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈປົງຊີວິດມານດາ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈຖືເອົາສິ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ ຯລຯ ບໍ່ຈົງໃຈເວົ້າຕົວະ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈປົງຊີວິດມານດາ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໕໘] ສກ. ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈປົງຊີວິດມານດາ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ບຸກຄົນບໍ່ຈົງໃຈປົງຊີວິດມານດາ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ស្រា. ឆ្នេរ

ປຣ. ຫາກເຂົາທຳຮ້າຍພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຈົນເຖິງພຣະໂລຫິດທີ່ແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ທຳຮ້າຍພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າຈົນເຖິງພຣະໂລຫິດທີ່ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ”

[໘໖໐] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນທັງໝົດ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນທັງໝົດ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມສຳຄັນວ່າຊອບທຳ ຈຶ່ງທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໖໑] ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມສຳຄັນວ່າຊອບທຳ ຈຶ່ງທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ອຸປາລີ ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ຢູ່ໃນນະຣົກຕະຫຼອດກັບ ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້ ມີຢູ່ ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ບໍ່ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ບໍ່ເຂົ້າເຖິງນະຣົກຕະຫຼອດກັບ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມສຳຄັນວ່າຊອບທຳ ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ”

[໘໖໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ບຸກຄົນຜູ້ມີຄວາມສຳຄັນວ່າຊອບທຳຈຶ່ງທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງໃຫ້ແຕກກັນ ຍິນດີໃນການແຕກກັນ

ຢູ່ໃນອະທຳ ເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ຢູ່ໃນນະຣົກຕະຫຼອດກັບ

ພາດຈາກນິບພານອັນເປັນທຳກະເສມຈາກໂຍຄະ

ສະເຫວີຍຜົນກຳຢູ່ໃນນະຣົກຕະຫຼອດກັບ

ຍ້ອນທຳລາຍສົງທິສາມັກຄີກັນໃຫ້ແຕກແຍກກັນ

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນຜູ້ທຳລາຍສົງທິສາມັກຄີກັນ ຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ເຮັດອະນັນຕະຣິຍະກຳ

ອະສັນຈິດຈະກະຖາ ຈົບ

໒. ຍານະກະຖາ (໑໙໕)

ວ່າດ້ວຍຍານ

[໘໖໓] ສກ. ຍານ ບໍ່ມີແກ່ປຸຖຸຊົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັນຍາ ກິຣິຍາທີ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງ ຄວາມວິໄຈ ຄວາມເລືອກ ຄວາມວິໄຈທຳ ຄວາມກຳນົດໝາຍ ຄວາມເຂົ້າໄປກຳນົດ ຄວາມເຂົ້າໄປກຳນົດຈຳເພາະ ບໍ່ມີແກ່ປຸຖຸຊົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປັນຍາ ກິຣິຍາທີ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງ ຄວາມວິໄຈ ຯລຯ ຄວາມເຂົ້າໄປກຳນົດຈຳເພາະຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກປັນຍາ ກິຣິຍາທີ່ຮູ້ຊັດແຈ້ງ ຄວາມວິໄຈ ຯລຯ ຄວາມເຂົ້າໄປກຳນົດຈຳເພາະຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍານບໍ່ມີແກ່ປຸຖຸຊົນ”

[໘໖໔] ສກ. ຍານບໍ່ມີແກ່ປຸຖຸຊົນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປຸຖຸຊົນເຂົ້າປະຖົມຊານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກປຸຖຸຊົນເຂົ້າປະຖົມຊານໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍານບໍ່ມີແກ່ປຸຖຸຊົນ”

ສກ. ປຸຖຸຊົນເຂົ້າທຸຕິຍະຊານ ຯລຯ ຕະຕິຍະຊານ ຯລຯ ຈະຕູດຖະຊານ ຯລຯ ອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຊານ ຯລຯ ວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຊານ ຯລຯ ອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຊານ ຯລຯ ເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານ ຯລຯ ເພິ່ງໃຫ້ທານ ຯລຯ ຈິວອນ ຯລຯ ປິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄິລານະປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກປຸຖຸຊົນໃຫ້ຄຶດລາມະປັດໄຈເພສັດບໍ່ຮູ້ຂານໄດ້ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຍານ
ບໍ່ມີແກ່ປຸຖຸຊົນ”

[ຕູ້໖໔] ປຣ. ຍານຂອງປຸຖຸຊົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນກໍານົດຮູ້ທຸກ ລະສະມຸໄທ ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງນິໄຣດ ຈະເລີນມັກໄດ້ ດ້ວຍຍານ
ນັ້ນແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຍານະກະຖາ ຈົບ

໓. ນິຣະຍະປາລະກະຖາ (໑໙໖)

ວ່າດ້ວຍນາຍນິຣະຍະບານ

[ຕູ້໖໖] ສກ. ນາຍນິຣະຍະບານບໍ່ມີໃນນະຣົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຄື່ອງສຳລັບລົງອາຍາບໍ່ມີໃນນະຣົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຄື່ອງສຳລັບລົງອາຍາມີຢູ່ໃນນະຣົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ນາຍນິຣະຍະບານມີຢູ່ໃນນະຣົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຄື່ອງສຳລັບລົງອາຍາມີຢູ່ໃນມະນຸດແລະຜູ້ລົງອາຍາກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຄື່ອງສຳລັບລົງອາຍາມີຢູ່ໃນນະຣົກແລະຜູ້ລົງອາຍາກໍມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເຄື່ອງສຳລັບລົງອາຍາມີຢູ່ໃນນະຣົກ ແຕ່ຜູ້ລົງອາຍາບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເຄື່ອງສຳລັບລົງອາຍາມີຢູ່ໃນມະນຸດ ແຕ່ຜູ້ລົງອາຍາບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຕູ້໖໗] ປຣ. ນາຍນິຣະຍະບານມີຢູ່ໃນນະຣົກແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ທ້າວເວດສະພູ ທ້າວເປຕະຕິຣາດ
ທ້າວໂສມະບໍ່ໄດ້ຂ້າ ທ້າວຍະມະ
ແລະທ້າວເວສະວັນກໍບໍ່ໄດ້ຂ້າ
ກຳຂອງຕົນເອງຂ້າບຸກຄົນຜູ້ສິ້ນບຸນຈາກໂລກນີ້
ເກີດໃນປະລະໂລກໃນນະຣົກນັ້ນ”

ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ນາຍນິຣະຍະບານຈຶ່ງບໍ່ມີໃນນະຣົກ

[ຕູ້ຜູ້] ສກ. ນາຍນິຣະຍະບານບໍ່ມີໃນນະຣົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນາຍນິຣະຍະບານເຮັດເຄື່ອງຈອງຈຳ (ເຄື່ອງສຳລັບລົງອາຍາ) ຊື່ເຄື່ອງພັນທະນາການ ໕ ຢ່າງ ຄື ຕອກຕະປູ ເຫຼັກແດງທີ່ມີ ໒ ຂ້າງ ທີ່ຕີນ ໒ ຂ້າງ ແລະທີ່ກາງເອິກ ເຂົາສະເຫວີຍທຸກຂະເວທະນາກ້າຢ່າງໜັກ ເຜັດຮ້ອນໃນບ່ອນນັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ຕາຍຕາບເທົ່າທີ່ບາບກຳຍັງບໍ່ສິ້ນໄປ”

ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ນາຍນິຣະຍະບານຈຶ່ງມີຢູ່ໃນນະຣົກ

ສກ. ນາຍນິຣະຍະບານບໍ່ມີໃນນະຣົກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ນາຍນິຣະຍະບານລາກເຂົ້າໄປ ເອົາຂວານຖາກ ນາຍນິຣະຍະບານຈັບເຂົ້າເອົາຕີນຂຶ້ນ ເອົາຫົວລົງ ເອົາມົດປາດ ຯລຯ ຈັບເຂົ້າທຽມລົດແລ່ນກັບໄປກັບມາບົນພື້ນອັນຮ້ອນລຸກເປັນແປວໄຟຮຸ່ງສະຫວ່າງແຈ້ງ ຯລຯ ບັງຄັບເຂົ້າຂຶ້ນລົງພູເຂົາຖ່ານເພິງລູກໃຫຍ່ທີ່ໄຟລຸກຮ້ອນແດງ ຯລຯ ຈັບເຂົ້າເອົາຕີນຂຶ້ນ ເອົາຫົວລົງ ຖິ້ມລົງໄປໃນໂລຫະກຸມພີອັນຮ້ອນແດງ ລຸກເປັນແສງໄຟ ເຂົ້າຖືກຕົ້ມຟິດຈົນຕົວພອງໃນໂລຫະກຸມພີນັ້ນ ບາງເທື່ອລອຍຂຶ້ນ ບາງເທື່ອຈົມລົງ ບາງເທື່ອລອຍຂວາງ ເຂົ້າສະເຫວີຍທຸກຂະເວທະນາກ້າຢ່າງໜັກ ເຜັດຮ້ອນຢູ່ໃນໂລຫະກຸມພີອັນຮ້ອນແດງນັ້ນ ແຕ່ຍັງບໍ່ຕາຍຕາບເທົ່າທີ່ບາບກຳຍັງບໍ່ສິ້ນໄປ ນາຍນິຣະຍະບານຈັບເຂົ້າຖິ້ມລົງໄປໃນມະຫານະຣົກ ກໍມະຫານະຣົກນັ້ນ (ມີລັກສະນະ) ດັ່ງນີ້

ມີ ໔ ແຈ ໔ ປະຕູ ແບ່ງກຳນົດອອກເປັນສ່ວນ
ມີກຳແພງເຫຼັກລ້ອມຮອບ ຄອບດ້ວຍຝາເຫຼັກ
ມີພື້ນເປັນເຫຼັກລຸກຮຸ່ງສະຫວ່າງແຈ້ງ
ແຜ່ຄວາມຮ້ອນໄກດ້ານລະ ໑໐໐ ໂຢດ
ຕັ້ງຢູ່ທຸກເມື່ອ”

ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ນາຍນິຣະຍະບານຈຶ່ງມີຢູ່ໃນນະຣົກ

ນິຣະຍະປາລະກະຖາ ຈົບ

໔. ຕິຣັດສານະກະຖາ (໑໙໗)

ວ່າດ້ວຍສັດເດຍຣັດສານ

[໘໖໙] ສກ. ສັດເດຍຣັດສານມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເທວະດາມີຢູ່ໃນໝູ່ສັດເດຍຣັດສານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດເດຍຣັດສານມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເທວະໂລກເປັນພູມຂອງສັດເດຍຣັດສານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສັດເດຍຣັດສານມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນ ມີແມງໄມ້ ຕັກກະແຕນ ຍຸງ ແມງວັນ ງ ແມງງອດ ຂີ້ເຂັບ
ໄສ້ເດືອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໗໐] ປຣ. ສັດເດຍຣັດສານບໍ່ມີໃນໝູ່ເທວະດາແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຊ້າງປະເສີດຊື່ວ່າເອຣາວັນ ຍານທິບທຽມດ້ວຍມ້າພັນຕົວມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນບໍ່
ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຊ້າງປະເສີດຊື່ວ່າເອຣາວັນ ຍານທິບທຽມດ້ວຍມ້າພັນຕົວມີຢູ່ໃນໝູ່ເທວະດານັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສັດເດຍຣັດສານມີຢູ່ໃນເທວະໂລກ”

[ຕູກ໑] ສກ. ສັດເດຍຣັດສານມີຢູ່ໃນເທວະໂລກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນເທວະໂລກນັ້ນ ມີພວກຜູກຊ້າງ ພວກຜູກມ້າ ພວກຕະພຸ່ນຫຍ້າ ພວກຜູ້ຝຶກພວກເຮັດອາຫານສັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ສັດເດຍຣັດສານຈຶ່ງບໍ່ມີໃນເທວະໂລກ

ຕິຣັດສານະກະຖາ ຈົບ ໕. ມັກຄະກະຖາ (໑໙໘) ວ່າດ້ວຍມັກ

[ຕູກ໒] ສກ. ມັກມີອົງ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມັກມີອົງ ໘ ຄື ສຳມາທິດຖິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ແລ້ວບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກມັກມີອົງ ໘ ຄື ສຳມາທິດຖິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ແລ້ວ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ມັກມີອົງ ໕”

ສກ. ມັກມີອົງ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ

ບັນດາມັກ ມັກມີອົງ ໘ ປະເສີດທີ່ສຸດ

ບັນດາສັດຈະ ສັດຈະ ໔ ປະເສີດທີ່ສຸດ

ບັນດາທຳ ວິຣາຄະທຳ ປະເສີດທີ່ສຸດ

ບັນດາສັດສອງຕີນ ພຣະຕະຖາຄົດຜູ້ມີພຣະຈັກຊ ປະເສີດທີ່ສຸດ”

ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ມັກຈຶ່ງມີອົງ ໘

[ຕຼຸກໆ] ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນອົງມັກ ແຕ່ສຳມາວາຈານັ້ນບໍ່ເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນອົງມັກ ແຕ່ສຳມາທິດຖືນັ້ນບໍ່ເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນອົງມັກ ແຕ່ສຳມາວາຈານັ້ນບໍ່ເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ເປັນອົງມັກ ແຕ່ສຳມາສະມາທິນັ້ນບໍ່ເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະ ເປັນອົງມັກ ແຕ່ສຳມາອາຊີວະນັ້ນບໍ່ເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາທິດຖື ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ເປັນອົງມັກ ແຕ່ສຳມາສະມາທິນັ້ນບໍ່ເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນອົງມັກ ແລະສຳມາທິດຖືນັ້ນເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາວາຈາເປັນອົງມັກ ແລະສຳມາວາຈານັ້ນເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາທິດຖືເປັນອົງມັກ ແລະສຳມາທິດຖືນັ້ນເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະ ເປັນອົງມັກ ແລະສຳມາອາຊີວະນັ້ນເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສຳມາສັງກັບປະ ຯລຯ ສຳມາວາຍາມະ ຯລຯ ສຳມາສະຕິ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິ ເປັນອົງມັກ ແລະສຳມາສະມາທິນັ້ນເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມາວາຈາ ຯລຯ ສຳມາກຳມັນຕະ ຯລຯ ສຳມາອາຊີວະ ເປັນອົງມັກ ແລະສຳມາອາຊີວະນັ້ນເປັນມັກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຕູກ໔] ປຣ. ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ກາຍຍະກຳ ວະຈິກຳ ອາຊີວະຂອງ ບຸກຄົນນັ້ນຈັດວ່າບໍລິສຸດດີແລ້ວໃນເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນແລ ເມື່ອເປັນແນວນີ້ອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ນີ້ ຂອງເຂົາຍ່ອມເຖິງຄວາມຈະເລີນເຕັມທີ່” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ມັກຈົ່ງມີອົງ

[ຕູກ໕] ສກ. ມັກມີອົງ ໕ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ສຸພັດທະ ໃນທຳວິໄນທີ່ບໍ່ມີອະຣິຍະ ມັກມີອົງ ໘ ຍ່ອມບໍ່ມີສະມະນະທີ ໑ ຍ່ອມບໍ່ມີສະມະນະທີ ໒ ຍ່ອມບໍ່ມີສະມະນະທີ ໓ ຍ່ອມບໍ່ມີສະມະນະທີ ໔ ໃນທຳວິໄນທີ່ມີອະຣິຍະມັກມີອົງ ໘ ຍ່ອມມີສະມະນະທີ ໑ ຍ່ອມມີສະມະນະທີ ໒ ຍ່ອມມີສະມະນະທີ ໓ ຍ່ອມມີສະມະນະທີ ໔ ສຸພັດທະ ໃນທຳວິໄນນີ້ມີອະຣິຍະ ມັກມີອົງ ໘ ສະມະນະທີ ໑ ມີຢູ່ໃນທຳວິໄນນີ້ເທົ່ານັ້ນ ສະມະນະທີ ໒ ມີຢູ່ໃນທຳວິໄນນີ້ເທົ່ານັ້ນ ສະມະນະທີ ໓ ມີຢູ່ໃນທຳວິໄນນີ້ເທົ່ານັ້ນ ສະມະນະທີ ໔ ກໍມີຢູ່ໃນທຳວິໄນນີ້ເທົ່ານັ້ນ ລັດທິອື່ນວ່າງຈາກ ສະມະນະທັງຫຼາຍຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງ ສຸພັດທະ ຖ້າພິກຂຸເຫຼົ່ານີ້ເປັນຢູ່ໂດຍຊອບ ໂລກຈະບໍ່ເພິ່ງວ່າງ ຈາກພຣະອະຣະທັນທັງຫຼາຍ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ມັກຈົ່ງມີອົງ ໘

ມັກຄະກະຖາ ຈົບ

ຜ. ຍານະກະຖາ (໑໙໙)

ວ່າດ້ວຍຍານ

[ຕູກ໖] ສກ. ຍານທີ່ມີວັດຖຸ ໑໒ ເປັນໂລກຸດຕະຣະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ໒ ແມ່ນ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະຍານມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂລກຸດຕະຣະຍານມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິມັກມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂສດາປັດຕິມັກມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂສດາປັດຕິຜົນມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະກະທາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະນາຄາມິມັກ ຯລຯ ອະຣະຫັດຕະມັກມີຢ່າງລະ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະມັກມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອະຣະຫັດຕະຜົນມີ ໑໒ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຕຼຸກຸ] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຍານທີ່ມີວັດຖຸ ໑໒ ເປັນໂລກຸດຕະຣະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຍານເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິດຊາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳ ທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ນີ້ທຸກຂະອະຣິຍະສັດ ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະອະຣິຍະ ສັດນີ້ ຄວນກຳນົດຮູ້ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳ ທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາໄດ້ກຳນົດຮູ້ແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ນີ້ທຸກຂະສະມຸທະຍະອະຣິຍະສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະສະມຸທະຍະອະຣິຍະສັດນີ້ ຄວນລະສາ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະສະມຸທະຍະອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາລະໄດ້ແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ນີ້ທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະນິໂຣທະອະຣິຍະສັດນີ້ ຄວນເຮັດໃຫ້ແຈ້ງ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະນີໂຣທະອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ນີ້ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຯລຯ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່
ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະນີໂຣທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາຄວນໃຫ້
ຈະເລີນ

ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ຈັກຊຸເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຍານເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ປັນຍາເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິດຊາເກີດ
ຂຶ້ນແລ້ວ ແສງສະຫວ່າງເກີດຂຶ້ນແລ້ວໃນທຳທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍສະດັບມາກ່ອນວ່າ ທຸກຂະນີໂຣ
ທະຄາມິນີປະຕິປະທາອະຣິຍະສັດນີ້ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຈະເລີນແລ້ວ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຍານທີ່ມີວັດຖຸ ໑໒ ຈຶ່ງເປັນໂລກຸດຕະຣະ

ຍານະກະຖາ ຈົບ

ວິສະຕິມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ອະສັນຈິດຈະກະຖາ	໒. ຍານະກະຖາ
໓. ນິຣະຍະປາລະກະຖາ	໔. ຕິຣັດສານະກະຖາ
໕. ມັກຄະກະຖາ	໖. ຍານະກະຖາ

ຈະຕຸດຖະປັນນາດ ຈົບ

ລວມວັກທີ່ມີໃນຈະຕຸດຖະປັນນາດນີ້ ຄື

- ວັກທີ ໑໖ ເລີ່ມດ້ວຍນິກຄະຫະກະຖາ
 ວັກທີ ໑໗ ເລີ່ມດ້ວຍອັດຖິອະຣະຫະໂຕປຸນຍູປັດຈະໂຍຕິກະຖາ
 ວັກທີ ໑໘ ເລີ່ມດ້ວຍມະນຸດສະໂລກະກະຖາ
 ວັກທີ ໑໙ ເລີ່ມດ້ວຍກິເລສະຊະຫະນະກະຖາ
 ວັກທີ ໒໐ ເລີ່ມດ້ວຍອະສັນຈິດຈະກະຖາ

໒໑. ເອກະວິສະຕິມະວັກ

໑. ສາທະນະກະຖາ (໒໐໐)

ວ່າດ້ວຍຫຼັກຄຳສອນ

[ຕຸກຖູ] ສກ. ຄຳສອນ ດັດແປງໃໝ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະຕິປັດຖານດັດແປງໃໝ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄຳສອນດັດແປງໃໝ່ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ ຯລຯ ໂພດຊົງ
ດັດແປງໃໝ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄຳສອນທີ່ເປັນອະກຸສົນໃນການກ່ອນ ໃນພາຍຫຼັງດັດແປງໃຫ້ເປັນກຸສົນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄຳສອນທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອາສະວະ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍສັງໂຍດ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍຄັນ
ຖະ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍໂອຄະ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍໂຍຄະ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍນິວອນ ຯລຯ ເນື່ອງ
ດ້ວຍປະຣາມາດ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍອຸປາທານ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍສັງກິເລດໃນການກ່ອນ ໃນ
ພາຍຫຼັງດັດແປງບໍ່ໃຫ້ເນື່ອງດ້ວຍສັງກິເລດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນດັດແປງຄຳສອນຂອງພຣະຕະຖາຄົດເຈົ້າໃໝ່ໄດ້ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນດັດແປງສະຕິປັດຖານໃໝ່ໄດ້ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນດັດແປງສຳມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ
ພະລະ ຯລຯ ໂພດຊົງໃໝ່ໄດ້ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນດັດແປງຄຳສອນທີ່ເຄີຍເປັນອະກຸສົນໃນການກ່ອນ ໃນພາຍຫຼັງ
ດັດແປງໃຫ້ເປັນກຸສົນໄດ້ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນບາງຄົນດັດແປງຄໍາສອນທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອາສະວະ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍສັງກິເລດ
ໃນການກ່ອນ ໃນພາຍຫຼັງດັດແປງບໍ່ໃຫ້ເນື່ອງດ້ວຍສັງກິເລດໄດ້ມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄໍາສອນຂອງພຣະຕະຖາຄົດດັດແປງໃໝ່ອີກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະຕິປັດຖານດັດແປງໃໝ່ອີກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສໍາມັບປະທານ ຯລຯ ອິດທິບາດ ຯລຯ ອິນຊີ ຯລຯ ພະລະ ຯລຯ ໂພດຊົງ
ດັດແປງໃໝ່ອີກໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄໍາສອນທີ່ເຄີຍເປັນອະກຸສົນໃນການກ່ອນ ໃນພາຍຫຼັງດັດແປງໃຫ້ເປັນກຸສົນໄດ້
ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຄໍາສອນທີ່ເນື່ອງດ້ວຍອາສະວະ ຯລຯ ເນື່ອງດ້ວຍສັງກິເລດໃນການກ່ອນໃນ
ພາຍຫຼັງດັດແປງບໍ່ໃຫ້ເນື່ອງດ້ວຍສັງກິເລດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສາທະນະກະຖາ ຈົບ

໒. ເອກະວິສະຕິກະຖາ (໒໐໑)

ວ່າດ້ວຍຜູ້ບໍ່ສະຫງັດ

[໘໗໙] ສກ. ປຸຖຸຊົນບໍ່ສະຫງັດຈາກສະພາວະທຳທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປຸຖຸຊົນບໍ່ສະຫງັດຈາກຜັດສະທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ ເວທະນາທີ່ເປັນໄປໃນ
ທາດ ໓ ຯລຯ ສັນຍາທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ ເຈຕະນາທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ ຈິດທີ່
ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ ສັດທາທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ ວິຣິຍະທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ
ສະຕິທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ ສະມາທິທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ຯລຯ ປັນຍາທີ່ເປັນໄປໃນທາດ
໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປຸຖຸຊົນບໍ່ສະຫງັດຈາກກຳທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໃນຂະນະທີ່ຖວາຍຈິວອນ ປຸຖຸຊົນເຂົ້າປະຖົມຊານຢູ່ ຯລຯ ເຂົ້າອາກາສານັ້ນຈາຍະຕະນະຊານຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໃນຂະນະທີ່ຖວາຍບິນທະບາດ ຯລຯ ຖວາຍເສນາສະນະ ຯລຯ ຖວາຍຄືລານະ ປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານ ປຸຖຸຊົນເຂົ້າຈະຕຸດຖະຊານຢູ່ ເຂົ້າເນວະສັນຍານາສັນຍາຍະຕະນະຊານຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໘໐] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ປຸຖຸຊົນບໍ່ສະຫງັດຈາກກຳທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ປຸຖຸຊົນກຳນົດຮູ້ກຳທີ່ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຮູບທາດ ແລະອະຣູບທາດໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ປຸຖຸຊົນຈຶ່ງບໍ່ສະຫງັດຈາກກຳທີ່ເປັນໄປໃນທາດ ໓

ອະວິວິດຕະກະຖາ ຈົບ

໓. ສັນໂຍຊະນະກະຖາ (໒໐໒)

ວ່າດ້ວຍສັງໂຍດ

[໘໘໑] ສກ. ພຣະໂຍຄີລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂຍຄີລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ວິຈິກິດສາ ຯລຯ ສີລັບພະຕະປະຣາມາດ ຯລຯ ຣາຄະ ຯລຯ ໂທສະ ຯລຯ ໂມຫະ ຯລຯ ລະອະໂນດຕັບປະບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂຍຄີລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງມີຣາຄະ (ຄວາມກຳໜັດ) ໂທສະ (ຄວາມຄິດປະທຸດສະຮ້າຍ) ໂມຫະ (ຄວາມຫຼົງ) ມານະ (ຄວາມຖືຕົວ) ມັກຂະ (ຄວາມລົບໝູ່ຄຸນທ່ານ) ປະລາສະ (ຄວາມຕື່ສະເໝີ) ອຸປາຍາດ (ຄວາມຄຳຄວນຮ້ອງໄຫ້) ກິເລດ (ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຈໃຫ້ເລົ້າໝອງ) ຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີຣາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ມານະ ມັກຂະ ປະລາສະ ອຸປາຍາດ ກິເລດ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີຣາຄະ ຯລຯ ບໍ່ມີກິເລດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະ ໂຍຄິລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນມີຢູ່”

[໘໘໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂຍຄິລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວບັນລຸອະ ຣະຫັດຕະຜົນມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຍ່ອມຮູ້ພຸດທະຂອບເຂດໄດ້ທັງໝົດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະໂຍຄິລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນ ຈຶ່ງມີຢູ່

ສັນໂຍຊະນະກະຖາ ຈົບ

໔. ອິດທິກະຖາ (໒໐໓)

ວ່າດ້ວຍລິດ

[໘໘໓] ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼື ພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງວ່າ “ຂໍຕົ້ນໄມ້ຈຶ່ງມີໃບເປັນນິດ” ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າຫຼືພຣະ ສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງວ່າ “ຂໍຕົ້ນໄມ້ຈຶ່ງແຕກດອກເປັນນິດ ຯລຯ ອອກຜົນເປັນນິດ ຯລຯ ຂໍສະຖານທີ່ແຫ່ງນີ້ຈຶ່ງສະຫວ່າງເປັນນິດ ຯລຯ ຈຶ່ງກະເສມເປັນນິດ ຯລຯ ຈຶ່ງມີພິກສາຫາໄດ້ງ່າຍ ເປັນນິດ ຯລຯ ຈຶ່ງມີຝົນດີເປັນນິດ” ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼື ພຣະສາວົກມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼື ພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງວ່າ “ຜັດສະທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຢ່າດັບໄປ” ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼື ພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງວ່າ “ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ເຈຕະນາ ຯລຯ ຈິດ ຯລຯ ສັດທາ ຯລຯ ວິຣິຍະ ຯລຯ ສະຕິ ຯລຯ ສະມາທິ ຯລຯ ປັນຍາທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຢ່າດັບໄປ” ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼືພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າຫຼືພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງວ່າ “ຮູບຈົ່ງເປັນຂອງທ່ຽງ ຯລຯ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານຈົ່ງເປັນຂອງທ່ຽງ” ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼື ພຣະສາວົກມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼື ຂອງພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ລິດຕາມທີ່ປະສົງວ່າ “ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມເກີດເປັນທຳມະດາຢ່າໄດ້ເກີດເລີຍ ຯລຯ ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມແກ່ເປັນທຳມະດາຢ່າໄດ້ແກ່ເລີຍ ຯລຯ ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມເຈັບເປັນທຳມະດາຢ່າໄດ້ເຈັບເລີຍ ຯລຯ ສັດທັງຫຼາຍຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທຳມະດາຢ່າໄດ້ຕາຍເລີຍ” ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າຫຼືພຣະສາວົກມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນຍອມຮັບແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໘໔] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ລິດຕາມທີ່ປະສົງຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າຫຼືພຣະສາວົກມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທ່ານພຣະປິລິນທະວັດສະໄດ້ອະທິຖານຜາສາດຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນມະຄົດ ຜູ້ເປັນຈອມທັບ ພຣະນາມວ່າພິມພິສານວ່າ “ຈົ່ງເປັນຄຳ” ແລະຜາສາດກໍໄດ້ກາຍເປັນຄຳໄປຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກທ່ານພຣະປິລິນທະວັດສະໄດ້ອະທິຖານຜາສາດ ຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນມະຄົດ ຜູ້ເປັນຈອມທັບ ພຣະນາມວ່າພິມພິສານວ່າ “ຈົ່ງເປັນຄຳ” ແລະຜາສາດນັ້ນກໍໄດ້ກາຍເປັນຄຳໄປຈົ່ງ ໆ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ລິດທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ສຳເລັດໄດ້ຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ຫຼື ພຣະສາວົກມີຢູ່”

ອິດທິກະຖາ ຈົບ

໕. ພຸດທະກະຖາ (໒໐໔)

ວ່າດ້ວຍພຣະພຸດທະເຈົ້າ

[໘໘໔] ສກ. ພຣະພຸດທະເຈົ້າກັບພຣະພຸດທະເຈົ້າ ດ້ວຍກັນຍັງມີຄວາມຍິ່ງຄວາມຢ່ອນກວ່າກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ໂດຍສະຕິປັດຖານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ໂດຍສຳມັບປະທານ ຯລຯ ໂດຍອິດທິບາດ ຯລຯ ໂດຍອິນຊີ ຯລຯ ໂດຍພະລະ ຯລຯ ໂດຍໂພດຊົງ ຯລຯ ໂດຍຄວາມຊຳນານ ຯລຯ ໂດຍສັບພັນຍຸຕະຍານທັດສະນະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ພຸດທະກະຖາ ຈົບ

໖. ສັບພະທິສາກະຖາ (໒໐໕)

ວ່າດ້ວຍພຣະພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ທົ່ວທຸກທິດ

[໘໘໕] ສກ. ພຣະພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນທິດທັງປວງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະທັບຢູ່ໃນທິດຕາເວັນອອກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະທັບຢູ່ໃນທິດຕາເວັນອອກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນຊົງພຣະນາມວ່າແນວໃດ ມີພຣະຊາດອັນໃດ ມີພຣະໂຄດອັນໃດ? ພຣະບິດາແລະພຣະມານດາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນມີພຣະນາມວ່າແນວໃດ ຄູ່ພຣະອັກຄະຣະສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນມີນາມວ່າແນວໃດ ອຸປັດຖາກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້ານັ້ນມີນາມວ່າແນວໃດ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນຊົງຈົວອນແນວໃດ ຊົງບາດແນວໃດ ປະທັບຢູ່ໃນບ້ານ ນິຄົມ ນະຄອນ ຣັດ ຫຼື ຊົນນະບົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະພຸດທະເຈົ້າປະທັບຢູ່ໃນທິດໃຕ້ ຯລຯ ທິດຕາເວັນຕົກ ຯລຯ ທິດເໜືອ ຯລຯ ທິດເບື້ອງລ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະທັບຢູ່ໃນທິດເບື້ອງລ່າງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນຊົງພຣະນາມວ່າແນວໃດ ຯລຯ ປະທັບຢູ່ໃນ
ຊົນນະບົດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະທັບຢູ່ໃນທິດເບື້ອງເທິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ປະທັບຢູ່ໃນທິດເບື້ອງເທິງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປະທັບຢູ່ໃນຊັ້ນຈາຕຸມະຫາຣາດ ຯລຯ ຊັ້ນຕາວະຕິງສາ ຯລຯ ຊັ້ນຍາມາ ຯລຯ
ຊັ້ນດຸສິດ ຯລຯ ຊັ້ນນິມມານະຣະດີ ຯລຯ ຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັດຕີ ຯລຯ ຊັ້ນພິມມະ
ໂລກແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສັບພະທິສາກະຖາ ຈົບ

ກ. ທຳມະກະຖາ (໒໐໖)

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳ

[ຜູ້ຖືກສອນ] ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະ
ພາວະທຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ”

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ກອງທີ່ຜິດ ແລະແນ່ນອນ (໒) ກອງທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນ (໓) ກອງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ກອງທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນ (໒) ກອງທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນ (໓) ກອງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ”

ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ຍ້ອນມີສະພາວະເປັນຮູບແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ ເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ຍ້ອນມີສະພາວະເປັນວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໘໘] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ຍ້ອນມີສະພາວະເປັນຮູບ ຯລຯ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນຍ້ອນມີສະພາວະເປັນວິນຍານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຮູບເປັນເວທະນາ ຯລຯ ເປັນສັນຍາ ຯລຯ ເປັນສັງຂານ ຯລຯ ເປັນວິນຍານ ຯລຯ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານເປັນຮູບ ຯລຯ ເປັນເວທະນາ ຯລຯ ເປັນສັນຍາ ຯລຯ ເປັນສັງຂານແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ຮູບຈຶ່ງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນໂດຍອັດຖະວ່າແປຜັນໄປ ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ ເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ຍ້ອນມີສະພາວະເປັນວິນຍານ

ທຳມະກະຖາ ຈົບ

໘. ກຳມະກະຖາ (໒໐໗) ວ່າດ້ວຍກຳ

[໘໘໙] ສກ. ກຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນມີຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ທີ່ບໍ່ແນ່ນອນມີຢູ່ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ”

ສກ. ກຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ກອງທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນ (໒) ກອງທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນ (໓) ກອງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກກອງ (ແຫ່ງສະພາວະທຳ) ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດກອງໄວ້ ໓ ຢ່າງ ຄື (໑) ກອງທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນ (໒) ກອງທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນ (໓) ກອງທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກຳທັງປວງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ”

[໘໙໐] ສກ. ທິດຖະທຳມະເວທະນີຍະກຳເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນໂດຍອັດຖະວ່າເປັນກຳອັນບຸກຄົນເພິ່ງສະເຫວີຍໃນປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ທິດຖະທຳມະເວທະນີຍະກຳນັ້ນເປັນສະພາວະທີ່ຜິດແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຖືກແລະແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອຸບັດຊະເວທະນິຍະກຳ ຯລຯ ອຸປະຣາປະຣິຍະເວທະນິຍະກຳ ເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍອັດຖະວ່າ ເປັນກຳອັນບຸກຄົນເພິ່ງສະເຫວີຍໃນອັດຕະພາບຕໍ່ ໆ ໄປແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອຸປະຣາປະຣິຍະເວທະນິຍະກຳນັ້ນເປັນສະພາວະທີ່ຜິດ ແລະໃຫ້ຜົນແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ເປັນສະພາວະທີ່ຖືກແລະໃຫ້ຜົນແນ່ນອນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[ຕູ້໑] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ທິດຖະທຳມະເວທະນິຍະກຳເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍອັດຖະວ່າເປັນກຳອັນບຸກຄົນເພິ່ງສະເຫວີຍໃນປັດຈຸບັນ ອຸບັດຊະເວທະນິຍະກຳ ຯລຯ ອຸປະຣາປະຣິຍະເວທະນິຍະກຳເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍອັດຖະວ່າເປັນກຳອັນບຸກຄົນເພິ່ງສະເຫວີຍໃນອັດຕະພາບຕໍ່ ໆ ໄປ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ທິດຖະທຳມະເວທະນິຍະກຳເປັນອຸບັດຊະເວທະນິຍະກຳ ເປັນອະປາປະຣິຍະເວທະນິຍະກຳ ຯລຯ ອຸບັດຊະເວທະນິຍະກຳເປັນທິດຖະທຳມະເວທະນິຍະກຳ ເປັນອະປາປະຣິຍະເວທະນິຍະກຳ ຯລຯ ອຸປະຣາປະຣິຍະເວທະນິຍະກຳເປັນທິດຖະທຳມະເວທະນິຍະກຳ ເປັນອຸບັດຊະເວທະນິຍະກຳແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ທິດຖະທຳມະເວທະນິຍະກຳຈຶ່ງເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍອັດຖະວ່າເປັນກຳອັນບຸກຄົນເພິ່ງສະເຫວີຍໃນປັດຈຸບັນ ອຸບັດຊະເວທະນິຍະກຳ ຯລຯ ອຸປະຣາປະຣິຍະເວທະນິຍະກຳເປັນສະພາວະທີ່ແນ່ນອນ ໂດຍອັດຖະວ່າເປັນກຳອັນບຸກຄົນເພິ່ງສະເຫວີຍໃນອັດຕະພາບຕໍ່ ໆ ໄປ

ກຳມະກະຖາ ຈົບ

ເອກະວິສະຕິມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ສາທະນະກະຖາ

໒. ສັນໂຍຊະນະກະຖາ

໓. ພຸດທະກະຖາ

໔. ທຳມະກະຖາ

໕. ອະວິວິດຕະກະຖາ

໖. ອິດທິກະຖາ

໗. ສັບພະທິສາກະຖາ

໘. ກຳມະກະຖາ

໒໒. ພາວີສະຕິມະວັກ

໑. ປະຣິນິບພານະກະຖາ (໒໐໘)

ວ່າດ້ວຍປະຣິນິບພານ

[໘໙໒] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະສັງໂຍດບາງຢ່າງ ຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວປະຣິນິບພານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະສັກກາຍະທິດຖິ ຯລຯ ອະໂນດຕັບປະບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ
ປະຣິນິບພານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວປະຣິນິບພານມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງມີຣາຄະ ຯລຯ ຍັງມີກິເລດຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີຣາຄະ ຯລຯ ບໍ່ມີກິເລດບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນບໍ່ມີຣາຄະ ຯລຯ ບໍ່ມີກິເລດ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະ
ອະຣະຫັນລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວປະຣິນິບພານມີຢູ່”

[໘໙໓] ປຣ. ທ່ານຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວປະຣິ
ນິບພານມີຢູ່” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນຮູ້ພຸດທະຂອບເຂດໄດ້ທັງໝົດແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອະຣະຫັນລະສັງໂຍດບາງຢ່າງຍັງບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ປະຣິນິບພານ ຈຶ່ງມີຢູ່

ປະຣິນິບພານະກະຖາ ຈົບ

໒. ກຸສະລະຈິດຕະກະຖາ (໒໐໙)

ວ່າດ້ວຍກຸສົນຈິດ

[໘໙໔] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນ ມີຈິດເປັນກຸສົນປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນຍັງສ້າງສົມບູນຍາພິສັງຂານ ຯລຯ ອາເນນຊາພິສັງຂານ ຯລຯ ເຮັດກໍາທີ່ເປັນໄປເພື່ອຄະຕິ ຯລຯ ເພື່ອພົບ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມເປັນຜູ້ມີອຳນາດ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມເປັນໃຫຍ່ ຯລຯ ເພື່ອມີສົມບັດຫຼາຍ ຯລຯ ເພື່ອມີບໍລິວານຫຼາຍ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມງາມໃນໝູ່ເທບ ຯລຯ ເພື່ອຄວາມງາມໃນມະນຸດແລ້ວປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນມີຈິດເປັນກຸສົນປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນສັງສົມຢູ່ ບໍ່ສັງສົມຢູ່ ຯລຯ ລະຢູ່ ຢຶດໝັ້ນຢູ່ ຯລຯ ກຳຈັດຢູ່ ກໍ່ຢູ່ ຯລຯ ທຳລາຍຢູ່ ປັບປຸງຢູ່ ປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນສັງສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ສັງສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ບໍ່ສັງສົມແລ້ວດຳລົງຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນສັງສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ບໍ່ສັງສົມຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ບໍ່ສັງສົມແລ້ວດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນມີຈິດເປັນກຸສົນປະຣິນິບພານ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນລະຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ຢຶດໝັ້ນຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ລະແລ້ວດຳລົງຢູ່ ກຳຈັດຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ກໍ່ຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ກຳຈັດແລ້ວດຳລົງຢູ່ ທຳລາຍຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ປັບປຸງຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ທຳລາຍແລ້ວດຳລົງຢູ່ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນທຳລາຍຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ປັບປຸງຢູ່ກໍ່ບໍ່ແມ່ນ ແຕ່ເປັນຜູ້ທຳລາຍແລ້ວດຳລົງຢູ່ ທ່ານກໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນມີຈິດເປັນກຸສົນປະຣິນິບພານ”

[໘໙໕] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນມີຈິດເປັນກຸສົນປະຣິນິບພານ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ພຣະອະຣະຫັນມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະປະຣິນິບພານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນມີສະຕິຕັ້ງໝັ້ນ ມີສະຕິສຳປະຊັນຍະປະຣິນິບພານ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນມີຈິດເປັນກຸສົນປະຣິນິບພານ”

ກຸສະລະຈິດຕະກະຖາ ຈົບ

໓. ອາເນນຊະກະຖາ (໒໑໐)

ວ່າດ້ວຍອາເນນຊະສະມາທິ (ຈະຕຸດຖະຊານຈິດ)

[໘໙໖] ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິ ປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນປົກກະຕິຈິດ ປະຣິນິບພານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນປົກກະຕິຈິດປະຣິນິບພານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບ
ວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິ ປະຣິນິບພານ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິ ປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນກິຣິຍາຈິດ ປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນວິປາກະຈິດ ປະຣິນິບພານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນວິປາກະຈິດ ປະຣິນິບພານ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບ
ວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິ ປະຣິນິບພານ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິ ປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອັບພະຍາກະຕະກິຣິຍາຈິດ ປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອັບພະຍາກະຕະວິປາກະຈິດ ປະຣິນິບພານບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອັບພະຍາກະຕະວິປາກະຈິດ ປະຣິນິບພານ ທ່ານກໍ
ບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິ ປະຣິນິບພານ”

ສກ. ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິ ປະຣິນິບພານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອອກຈາກຈະຕຸດຖະຊານແລ້ວ ປະຣິນິບພານໃນລຳດັບ
ຕິດຕໍ່ກັນບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຊົງອອກຈາກຈະຕຸດຖະຊານແລ້ວ ປະຣິນິບພານໃນລຳດັບຕິດຕໍ່ກັນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະອະຣະຫັນດຳລົງຢູ່ໃນອາເນນຊະສະມາທິປະຣິນິບພານ”

ອາເນນຊະກະຖາ ຈົບ

໔. ທຳມາພິສະມະຍະກະຖາ (໒໑໑)

ວ່າດ້ວຍການບັນລຸທຳ

[ຕູ໌ຟາ] ສກ. ການບັນລຸທຳຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການສະແດງທຳ ການຟັງທຳ ການສົນທະນາທຳ ການສອບຖາມ ການສະມາທານ ສິນ ຄວາມຄຸ້ມຄອງທະວານໃນອິນຊີທັງຫຼາຍ ຄວາມເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກປະມານໃນໂພຊະນະ ການໝັ່ນປະກອບຄວາມພຽນເປັນເຄື່ອງຕື່ນທັງໃນປະຖົມຍາມ ແລະປັດສິມຍາມແຫ່ງຣາຕິ ຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ການສະແດງທຳ ການຟັງທຳ ຯລຯ ການໝັ່ນປະກອບຄວາມພຽນເປັນເຄື່ອງຕື່ນທັງໃນປະຖົມຍາມ ແລະປັດສິມຍາມແຫ່ງຣາຕິຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກການສະແດງທຳ ການຟັງທຳ ຯລຯ ການໝັ່ນປະກອບຄວາມພຽນເປັນເຄື່ອງຕື່ນທັງໃນປະຖົມຍາມ ແລະປັດສິມຍາມແຫ່ງຣາຕິຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງບໍ່ມີ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການບັນລຸທຳຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມີໄດ້”

ສກ. ການບັນລຸທຳສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ປັດໄຈເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສຳມາທິດຖິມີ ໒ ຢ່າງ ຄື (໑) ປະຣະໂຕໂຄສະ (ຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ອື່ນ) (໒) ໂຍນິໂສມະນະສິການ (ການໃຊ້ຄວາມຄິດຖືກວິທີ) ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກປັດໄຈເພື່ອຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສຳມາທິດຖິມີ ໒ ຢ່າງ ຄື (໑) ປະຣະໂຕໂຄສະ (໒) ໂຍນິໂສມະນະສິການ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ການບັນລຸທຳຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມີໄດ້”

ສກ. ການບັນລຸທຳຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການບັນລຸທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼັບ ຜູ້ຜະໝາດ ຜູ້ມີສະຕິຫຼົງລົມ ຜູ້ບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະມີ
ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ທຳມາພິສະມະຍະກະຖາ ຈົບ

໕-ກ. ຕິດໂສປິກະຖາ (໒໑໒-໒໑໔)

ວ່າດ້ວຍເລື່ອງການບັນລຸອີກ ໓ ເລື່ອງ

[໘໙໘] ສກ. ການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນຂອງສັດຜູ້ຢູ່ໃນທ້ອງມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼັບ ຜູ້ຜະໝາດ ຜູ້ມີສະຕິຫຼົງລົມ ຜູ້ບໍ່ມີ
ສຳປະຊັນຍະມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໘໙໙] ສກ. ການບັນລຸທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜັນມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການບັນລຸທຳຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼັບ ຜູ້ຜະໝາດ ຜູ້ມີສະຕິຫຼົງລົມ ຜູ້ບໍ່ມີສຳປະຊັນຍະມີ
ໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໐໐] ສກ. ການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜັນມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ການບັນລຸອະຣະຫັດຕະຜົນຂອງບຸກຄົນຜູ້ຫຼັບ ຜູ້ຜະໝາດ ຜູ້ມີສະຕິຫຼົງລົມ ຜູ້ບໍ່ມີ
ສຳປະຊັນຍະມີໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ຕິດໂສປິກະຖາ ຈົບ

໖. ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ (໒໑໕)

ວ່າດ້ວຍອັບພະຍາກະຕະຈິດ

[໙໐໑] ສກ. ຈິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ຜັນທຸກດ້ວງເປັນອັບພະຍາກະຕະແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນອາດຈະຂ້າສັດໄດ້ດ້ວຍຄວາມຝັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນອາດຈະຂ້າສັດໄດ້ດ້ວຍຄວາມຝັນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ຝັນທຸກດວງເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ສກ. ບຸກຄົນອາດຈະລັກຊັບໄດ້ດ້ວຍຄວາມຝັນ ຯລຯ ເວົ້າຕົວະ ຯລຯ ເວົ້າສັບສົ່ ຯລຯ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ຯລຯ ເວົ້າໂລເລ ຯລຯ ຕັດປ່ອງຢ່ອງເປົາ ຯລຯ ບຸ້ນສະດົມ ຯລຯ ບຸ້ນເຮືອນ ຫຼັງດຽວ ຯລຯ ດັກບຸ້ນໃນທາງປ່ຽວ ຯລຯ ຜິດພັນລະຍາຂອງຜູ້ອື່ນ ຯລຯ ບຸ້ນຊາວບ້ານ ຯລຯ ບຸ້ນຊາວນິຄົມ ຯລຯ ເສບເມຖຸນທຳໄດ້ດ້ວຍຄວາມຝັນ ຯລຯ ອະສຸຈິຂອງຜູ້ຝັນອາດຈະເຄື່ອນໄດ້ ຯລຯ ອາດຈະໃຫ້ທານ ຯລຯ ຈິວອນ ຯລຯ ບິນທະບາດ ຯລຯ ເສນາສະນະ ຯລຯ ຄິລານະ ປັດໄຈເພສັດບໍຣິຂານ ຯລຯ ຂອງຂົບຫຍ້າ ຯລຯ ຂອງກິນ ຯລຯ ນ້ຳດື່ມ ຯລຯ ອາດຈະໄຫວ້ ພຣະເຈດີ ຯລຯ ອາດຈະຍົກດອກໄມ້ ຯລຯ ຂອງຫອມ ຯລຯ ເຄື່ອງລູບທາຂຶ້ນໄວ້ເທິງພຣະເຈດີ ຯລຯ ອາດຈະກະທຳປະທັກຂົນພຣະເຈດີໄດ້ດ້ວຍຄວາມຝັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກບຸກຄົນອາດຈະກະທຳປະທັກຂົນພຣະເຈດີໄດ້ດ້ວຍຄວາມຝັນ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ຝັນທຸກດວງເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

[໙໐໒] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ຈິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ຝັນທຸກດວງເປັນອັບພະຍາກະຕະ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຈິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ຝັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນອັບໂພຫານິກ” ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ຫາກຈິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ຝັນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນອັບໂພຫານິກ” ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈິດຂອງບຸກຄົນຜູ້ຝັນທຸກດວງເປັນອັບພະຍາກະຕະ”

ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ ຈົບ

໙. ອາເສວະນະປັດຈະຍະຕາກະຖາ (໒໑໖)

ວ່າດ້ວຍຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈ

[໙໐໓] ສກ. ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ປານາຕິບາດ (ການຂ້າສັດ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນພູມແຫ່ງເຜດ ວິບາກແຫ່ງປານາຕິບາດຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ມີອາຍຸສັ້ນແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງຈຶ່ງມີຢູ່

ສກ. ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ອະທິນນາທານ (ການລັກຊັບ) ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນພູມແຫ່ງເຜດ ວິບາກແຫ່ງອະທິນນາທານຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ເສື່ອມໂພຄະຊັບແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ ຯລຯ ວິບາກແຫ່ງກາເມສຸມິດສາຈານ (ການປະພຶດຜິດໃນກາມ) ຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ມີສັດຕູ ແລະເປັນຜູ້ມີເວນແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ ຯລຯ ວິບາກແຫ່ງມຸສາວາທະ (ການເວົ້າຕົວະ) ຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ຖືກກ່າວຕູ້ດ້ວຍຄຳບໍ່ຈິງແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ ຯລຯ ວິບາກແຫ່ງປິສຸນາວາຈາ (ການເວົ້າສັບສົ່ງ) ຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ແຕກຈາກມິດແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ ຯລຯ ວິບາກແຫ່ງຜະຣຸສະວາຈາ (ການເວົ້າຫຍາບຄາຍ) ຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄດ້ຟັງເລື່ອງທີ່ບໍ່ໜ້າຟັງແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ ຯລຯ ວິບາກແຫ່ງສຳຜັບປະລາປະ (ການເວົ້າໂລເລ) ຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ມີວາຈາທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອຖືແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ ຯລຯ ການຕື່ມສຸຣາເມໄຣທີ່ບຸກຄົນເສບ ຯລຯ ວິບາກແຫ່ງການຕື່ມສຸຣາເມໄຣຢ່າງເປົ່າທີ່ສຸດ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ເປັນຜູ້ວິກິນຈະລິດແກ່ຜູ້ເກີດເປັນມະນຸດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງຈຶ່ງມີຢູ່

[໙໐໔] ສກ. ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມິດສາທິດຖິທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນນະຣົກ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປເກີດໃນພູມແຫ່ງເຜດ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງຈຶ່ງມີຢູ່

ສກ. ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ມິດສາສັງກັບປະ ຯລຯ ມິດສາສະມາທິ ທີ່ບຸກຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຯລຯ ຍ່ອມອຳນວຍຜົນໃຫ້ໄປ ເກີດໃນພູມແຫ່ງເຜດ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງຈຶ່ງມີຢູ່

[໙໐໕] ສກ. ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳມາທິດຖິທີ່ບຸກຄົນ ເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຍ່ອມຢັ່ງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນຈຸດມັງໝາຍ ມີ ອະມະຕະເປັນບ່ອນສຸດ” ມີຢູ່ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງຈຶ່ງມີຢູ່

ສກ. ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງບໍ່ມີແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດໄວ້ວ່າ “ພິກຂຸທັງຫຼາຍ ສຳມາສັງກັບປະທີ່ບຸກ ຄົນເສບ ຈະເລີນ ເຮັດໃຫ້ຫຼາຍແລ້ວ ຯລຯ ສຳມາສະມາທິທີ່ບຸກຄົນເສບຈະເລີນເຮັດໃຫ້ຫຼາຍ ແລ້ວ ຍ່ອມຢັ່ງລົງສູ່ອຳມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນຈຸດມັງໝາຍ ມີອະມະຕະເປັນບ່ອນສຸດ” ມີຢູ່ຈຶ່ງ ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມເປັນອາເສວະນະປັດໄຈບາງຢ່າງຈຶ່ງມີຢູ່

ອາເສວະນະປັດຈະຍະຕາກະຖາ ຈົບ

໑໐. ຂະນິກະກະຖາ (໒໑໗)

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທັງປວງເປັນໄປຊົ່ວຂະນະຈິດໜຶ່ງ

[໙໐໖] ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນໄປຊົ່ວຂະນະຈິດໜຶ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ມະຫາປະຖະພິ ມະຫາສະມຸດ ພູເຂົາສີເນຣຸ ນ້ຳ ໄຟ ລົມ ຫຍ້າ ໄມ້ ແລະໄມ້ເຈົ້າ
ປ່າ ລ້ວນແຕ່ດຳລົງຢູ່ໄດ້ໃນຈິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນໄປຊົ່ວຂະນະຈິດໜຶ່ງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຈັກຂາຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບຈັກຊຸວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸ ຈັກຊຸທີ່ເປັນ
ອາຍະຕະນະພາຍໃນ ບໍ່ແຕກທຳລາຍ ຮູບທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍນອກບໍ່ມາສູ່ຄອງຈັກຊຸ ແລະ
ຄວາມໃສ່ໃຈອັນເກີດຈາກຈັກຊຸ ແລະຮູບກໍບໍ່ມີ ວິນຍານສ່ວນທີ່ເກີດຈາກຈັກຊຸ ແລະຮູບນັ້ນກໍບໍ່
ຜາກົດ ຈັກຊຸທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍໃນບໍ່ແຕກທຳລາຍ ຮູບທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍນອກມາສູ່
ຄອງຈັກຊຸ ແຕ່ຄວາມໃສ່ໃຈອັນເກີດຈາກຈັກຊຸ ແລະຮູບນັ້ນບໍ່ມີວິນຍານສ່ວນທີ່ເກີດຈາກຈັກຊຸ
ແລະຮູບນັ້ນກໍບໍ່ຜາກົດ ແຕ່ເມື່ອໃດ ຈັກຊຸທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍໃນບໍ່ແຕກທຳລາຍ ຮູບທີ່ເປັນ
ອາຍະຕະນະພາຍນອກມາສູ່ຄອງຈັກຊຸ ແລະຄວາມໃສ່ໃຈອັນເກີດຈາກຈັກຊຸແລະຮູບນັ້ນກໍມີ ເມື່ອ
ນັ້ນວິນຍານສ່ວນທີ່ເກີດຈາກຈັກຊຸ ແລະຮູບນັ້ນຍ່ອມຜາກົດ ດ້ວຍອາການແນວນີ້” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຈັກຂາຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບຈັກຊຸວິນຍານ”

ສກ. ໂສຕາຍະຕະນະ ຯລຯ ຄານາຍະຕະນະ ຯລຯ ຊົວຫາຍະຕະນະ ຯລຯ ກາຍາ
ຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບກາຍວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ກາຍາຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບກາຍວິນຍານແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ທ່ານພຣະສາຣີບຸດໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ “ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸກາຍທີ່ເປັນ
ອາຍະຕະນະພາຍໃນບໍ່ແຕກທຳລາຍ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍນອກບໍ່ມາສູ່ຄອງກາຍ
ແລະຄວາມໃສ່ໃຈອັນເກີດຈາກກາຍແລະໂຜດຖັບພະກໍບໍ່ມີ ຯລຯ ກາຍທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍ
ໃນບໍ່ແຕກທຳລາຍ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍນອກມາສູ່ຄອງກາຍ ແຕ່ຄວາມໃສ່ໃຈ
ອັນເກີດຈາກກາຍ ແລະໂຜດຖັບພະບໍ່ມີ ຯລຯ ແຕ່ເມື່ອໃດ ກາຍທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍໃນບໍ່
ແຕກທຳລາຍ ໂຜດຖັບພະທີ່ເປັນອາຍະຕະນະພາຍນອກມາສູ່ຄອງກາຍ ແລະໂຜດຖັບພະ ແລະ

ຄວາມໃສ່ໃຈອັນເກີດຈາກກາຍ ແລະ ໂຜດຖັບພະກໍມີ ເມື່ອນັ້ນ ວິນຍານສ່ວນທີ່ເກີດຈາກກາຍ ແລະ ໂຜດຖັບພະນັ້ນຍ່ອມຜາກົດ ດ້ວຍອາການແນວນີ້” ມີຢູ່ຈົ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ກາຍາຍະຕະນະເກີດພ້ອມກັບກາຍວິນຍານ”

[໙໐໗] ປຣ. ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບວ່າ “ສະພາວະທຳທັງປວງເປັນໄປຊົ່ວຂະນະຈິດໜຶ່ງ” ແມ່ນບໍ່?

ສກ. ແມ່ນ

ປຣ. ສະພາວະທຳທັງປວງທຸ່ງ ຍັງຍືນ ຄົງທີ່ ບໍ່ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ສກ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປຣ. ດັ່ງນັ້ນ ສະພາວະທຳທັງປວງຈຶ່ງເປັນໄປຊົ່ວຂະນະຈິດໜຶ່ງ

ຂະນີກະກະຖາ ຈົບ

ພາວີສະຕິມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ປະຣິນິບພານະກະຖາ

໒. ກຸສະລະຈິດຕະກະຖາ

໓. ອາເນນຊະກະຖາ

໔. ທຳມາພິສະມະຍະກະຖາ

໕-໗. ຕິດໂສປິກະຖາ

໘. ອັບພະຍາກະຕະກະຖາ

໙. ອາເສວະນະປັດຈະຍະຕາກະຖາ

໑໐. ຂະນີກະກະຖາ

໒. ເຕວີສະຕິມະວັກ

໑. ເອກາທິປະປາຍະກະຖາ (໒໑໖)

ວ່າດ້ວຍຈຸດປະສົງແນວດຽວກັນ

[໙໐໖] ສກ. ບຸກຄົນເສບເມຖຸນທຳດ້ວຍຈຸດປະສົງແນວດຽວກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຜູ້ເສບເມຖຸນທຳບໍ່ຄວນເປັນສະມາຊິກ ບໍ່ຄວນເປັນພິກຂຸ ຄວນເປັນຜູ້ມີມູນ
ຂາດແລ້ວ ຄວນເປັນປາຣາຊິກ ດ້ວຍຈຸດປະສົງແນວດຽວກັນແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ບຸກຄົນເສບເມຖຸນທຳດ້ວຍຈຸດປະສົງແນວດຽວກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ບຸກຄົນຂ້າສັດ ລັກຊັບ ເວົ້າຕົວະ ເວົ້າສັບສົ່ ເວົ້າຄຳຫຍາບ ເວົ້າໂລເລ ຕັດປ່ອງ
ຢ່ອງເບົາ ປຸ້ນສະດົມ ປຸ້ນເຮືອນຫຼັງດຽວ ດັກປຸ້ນໃນທາງປ່ຽວ ຜິດເມຍຂອງຜູ້ອື່ນ ປຸ້ນຊາວບ້ານ
ປຸ້ນຊາວນິຄົມ ດ້ວຍຈຸດປະສົງແນວດຽວກັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ເອກາທິປະປາຍະກະຖາ ຈົບ

໒. ອະຣະຫັນຕະວັນນະກະຖາ (໒໑໗)

ວ່າດ້ວຍເພດຂອງພຣະອະຣະຫັນ

[໙໐໗] ສກ. ພວກອະມະນຸດເສບເມຖຸນທຳໂດຍເພດຂອງພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພວກອະມະນຸດຂ້າສັດ ຯລຯ ລັກຊັບ ຯລຯ ເວົ້າຕົວະ ຯລຯ ເວົ້າສັບສົ່ ຯລຯ
ເວົ້າຄຳຫຍາບ ຯລຯ ເວົ້າໂລເລ ຯລຯ ຕັດປ່ອງຢ່ອງເບົາ ຯລຯ ປຸ້ນສະດົມ ຯລຯ ປຸ້ນເຮືອນ
ຫຼັງດຽວ ຯລຯ ດັກປຸ້ນໃນທາງປ່ຽວ ຯລຯ ຜິດເມຍຂອງຜູ້ອື່ນ ຯລຯ ປຸ້ນຊາວບ້ານ ຯລຯ ປຸ້ນ
ຊາວນິຄົມ ໂດຍເພດຂອງພຣະອະຣະຫັນໄດ້ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ອະຣະຫັນຕະວັນນະກະຖາ ຈົບ

໓-໗. ອິດສະຣິຍະກາມະກາຣິກາກະຖາ (໒໒໐-໒໒໔)

ວ່າດ້ວຍການເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ

[໙໑໐] ສກ. ພຣະໂພທິສັດໄປສູ່ວິນິບາດ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດໄປສູ່ນະຣົກ ຯລຯ ສັນຊີວະນະຣົກ ຯລຯ ກາລະສຸດຕະນະຣົກ ຯລຯ ຕາປະນະນະຣົກ ຯລຯ ປະຕາປະນະນະຣົກ ຯລຯ ສັງຄາຕະນະຣົກ ຯລຯ ໂຣຣຸວະນະຣົກ ຯລຯ ອະເວຈີນະຣົກ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດໄປສູ່ວິນິບາດ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດໄປສູ່ວິນິບາດ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດໄປສູ່ວິນິບາດ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ” ບໍ່ມີຢູ່ຈົງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດໄປສູ່ວິນິບາດ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ”

[໙໑໑] ສກ. ພຣະໂພທິສັດຢັ້ງລົງສູ່ປະຕິສົນທິໃນທ້ອງ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດເຂົ້າເຖິງນະຣົກ ກຳເນີດສັດເດຍຣັດສານ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຢັ້ງລົງສູ່ປະຕິສົນທິໃນທ້ອງ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດເປັນຜູ້ມີລິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດເປັນຜູ້ມີລິດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດໄດ້ຈະເລີນສັນທິດທິບາດ ຯລຯ ວິຣິຍິດທິບາດ ຯລຯ ຈິດຕິດທິບາດ ຯລຯ ວິມັງສິດທິບາດແລ້ວແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ປະຕິສົນທິໃນທ້ອງ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ປະຕິສົນທິໃນທ້ອງ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມ ອຳນາດຄວາມປະສົງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ປະຕິສົນທິໃນທ້ອງ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມ ອຳນາດຄວາມປະສົງ” ບໍ່ມີຢູ່ຈົງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດຍັງລົງສູ່ປະຕິສົນທິໃນ ທ້ອງ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ”

[໙໑໒] ສກ. ພຣະໂພທິສັດເຮັດທຸກກະຣະກິຣິຍາ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມ ປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດກັບມາສູ່ຄວາມເຫັນວ່າໂລກທຸ່ງ ຯລຯ ໂລກບໍ່ທຸ່ງ ຯລຯ ໂລກມີ ບ່ອນສຸດ ຯລຯ ໂລກບໍ່ມີບ່ອນສຸດ ຯລຯ ຊີວະກັບສະຣີຣະເປັນແນວດຽວກັນ ຯລຯ ຊີວະກັບສະ ຣີຣະເປັນຄົນລະຢ່າງກັນ ຯລຯ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວຕະຖາຄົດເກີດອີກ ຯລຯ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດບໍ່ເກີດອີກ ຯລຯ ຫຼັງຈາກຕາຍຕະຖາຄົດເກີດອີກແລະບໍ່ເກີດອີກ ຯລຯ ຫຼັງຈາກຕາຍ ແລ້ວຕະຖາຄົດຈະວ່າເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າບໍ່ເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດ ຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດເຮັດທຸກກະຣະກິຣິຍາ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດເຮັດທຸກກະຣະກິຣິຍາ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດ ຄວາມປະສົງ” ມີຢູ່ຈົງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດເຮັດທຸກກະຣະກິຣິຍາ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມ ອຳນາດຄວາມປະສົງ” ບໍ່ມີຢູ່ຈົງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດເຮັດທຸກກະຣະກິຣິຍາ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ”

[໙໑໓] ສກ. ພຣະໂພທິສັດທຳຄວາມພຽນອື່ນອຸທິດສາດສະດາອື່ນ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະໂພທິສັດກັບມາສູ່ຄວາມເຫັນວ່າ “ໂລກທຸ່ງໆ ຯລຯ ຫຼັງຈາກຕາຍແລ້ວ ຕະຖາຄົດຈະວ່າເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ຈະວ່າບໍ່ເກີດອີກກໍບໍ່ແມ່ນ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ” ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໑໔] ສກ. ພຣະໂພທິສັດອຸທິດສາດສະດາອື່ນ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດອຸທິດສາດສະດາອື່ນ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ” ມີຢູ່ຈິງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ມີ

ສກ. ຫາກພຣະສູດທີ່ວ່າ “ພຣະໂພທິສັດອຸທິດສາດສະດາອື່ນ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ” ບໍ່ມີຢູ່ຈິງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ພຣະໂພທິສັດອຸທິດສາດສະດາອື່ນ ຍ້ອນເຫດເຮັດຕາມອຳນາດຄວາມປະສົງ”

ອິດສະຣິຍະກາມະກາຣິກາກະຖາ ຈົບ

໘. ປະຕິຣູປະກະຖາ (໒໒໕)

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ທຽບກັນໄດ້

[໙໑໕] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນຣາຄະ ແຕ່ທຽບໄດ້ກັບຣາຄະມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນຜັດສະແຕ່ທຽບໄດ້ກັບຜັດສະ ບໍ່ແມ່ນເວທະນາແຕ່ທຽບໄດ້ກັບເວທະນາ ບໍ່ແມ່ນສັນຍາແຕ່ທຽບໄດ້ກັບສັນຍາ ບໍ່ແມ່ນເຈຕະນາແຕ່ທຽບໄດ້ກັບເຈຕະນາ ບໍ່ແມ່ນຈິດແຕ່ທຽບໄດ້ກັບຈິດ ບໍ່ແມ່ນສັດທາແຕ່ທຽບໄດ້ກັບສັດທາ ບໍ່ແມ່ນວິຣິຍະແຕ່ທຽບໄດ້ກັບວິຣິຍະ ບໍ່ແມ່ນສະຕິແຕ່ທຽບໄດ້ກັບສະຕິ ບໍ່ແມ່ນສະມາທິແຕ່ທຽບໄດ້ກັບສະມາທິ ບໍ່ແມ່ນປັນຍາແຕ່ທຽບໄດ້ກັບປັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

[໙໑໖] ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນໂທສະແຕ່ທຽບໄດ້ກັບໂທສະ ບໍ່ແມ່ນໂມຫະແຕ່ທຽບໄດ້ກັບໂມຫະ ບໍ່ແມ່ນກິເລດແຕ່ທຽບໄດ້ກັບກິເລດມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ແມ່ນຜັດສະແຕ່ທຽບໄດ້ກັບຜັດສະ ຯລຯ ບໍ່ແມ່ນປັນຍາແຕ່ທຽບໄດ້ກັບປັນຍາມີຢູ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ປະຕິຮູປະກະຖາ ຈົບ

໙. ອະປະຣິນິບຜັນນະກະຖາ (໒໒໖)

ວ່າດ້ວຍສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດ (ມາຈາກເຫດ)

[໙໑໗] ສກ. ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຮູບບໍ່ແມ່ນບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ແມ່ນຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ບໍ່ແມ່ນອົງອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມສິ້ນໄປ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມເສື່ອມໄປ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມຄາຍອອກ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມດັບໄປ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ຮູບບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສິ້ນໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກຮູບບໍ່ທ່ຽງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ຮູບເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດ”

ສກ. ທຸກເທົ່ານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນທຸກ” ຮູບບໍ່ທ່ຽງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນທຸກ” ຮູບບໍ່ທ່ຽງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຸກເທົ່ານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດ”

[໙໑໘] ສກ. ເວທະນາ ຯລຯ ສັນຍາ ຯລຯ ສັງຂານ ຯລຯ ວິນຍານ ຯລຯ ຈັກຂາຍະ
ຕະນະ ຯລຯ ທຳມາຍະຕະນະ ຯລຯ ຈັກຊຸທາດ ຯລຯ ທຳມະທາດ ຯລຯ ຈັກຊຸນຊີ ຯລຯ
ອັນຍາຕາວິນຊີ ເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ອັນຍາຕາວິນຊີບໍ່ແມ່ນບໍ່ທຸ່ງ ຯລຯ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ບໍ່ຄວນກ່າວແນວນັ້ນ ຯລຯ

ສກ. ອັນຍາຕາວິນຊີບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ຯລຯ ມີຄວາມແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ
ບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກອັນຍາຕາວິນຊີບໍ່ທຸ່ງ ຖືກປັດໄຈປຸງແຕ່ງ ອາໄສປັດໄຈເກີດຂຶ້ນ ມີຄວາມສື່ນ
ໄປ ເສື່ອມໄປ ຄາຍອອກ ດັບໄປ ແປຜັນໄປເປັນທຳມະດາ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ອັນຍາ
ຕາວິນຊີເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດ”

ສກ. ທຸກເທົ່ານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ສິ່ງໃດບໍ່ທຸ່ງ ສິ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນທຸກ” ອັນຍາຕາວິນຊີ ບໍ່
ທຸ່ງບໍ່ແມ່ນບໍ່?

ປຣ. ແມ່ນ

ສກ. ຫາກສິ່ງໃດບໍ່ທຸ່ງ ສິ່ງນັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າຕັດວ່າ “ເປັນທຸກ” ອັນຍາຕາວິນ
ຊີບໍ່ທຸ່ງ ທ່ານກໍບໍ່ຄວນຍອມຮັບວ່າ “ທຸກເທົ່ານັ້ນເປັນສະພາວະທຳທີ່ບໍ່ສຳເລັດ”

ອະປະຣິນິບຜັນນະກະຖາ ຈົບ

ເຕວີສະຕິມະວັກ ຈົບ

ລວມກະຖາທີ່ມີໃນວັກນີ້ ຄື

໑. ເອກາທິປະປາຍະກະຖາ

໒. ອະຣະຫັນຕະວັນນະກະຖາ

໓-໗. ອິດສະຣິຍະກາມະກາວິກາກະຖາ

໘. ປະຕິຣູປະກະຖາ

໙. ອະປະຣິນິບຜັນນະກະຖາ

ຊຸດທະກະອັດທະປັນນາດ ຈົບ

ລວມວັກທີ່ມີໃນຊຸດທະກະອັດທະປັນນາດນີ້ ຄື

- ວັກທີ ໒໑ ເລີ່ມດ້ວຍສາທະນະກະຖາ
ວັກທີ ໒໒ ເລີ່ມດ້ວຍປະຣິນິບພານະກະຖາ
ວັກທີ ໒໓ ເລີ່ມດ້ວຍເອກາທິປະປາຍະກະຖາ

ລວມປັນນາດທີ່ມີໃນກະຖາວັດຖຸປະກອນນີ້ ຄື

໑. ມະຫາປັນນາດ
໒. ນິຍາມປັນນາດ (ທຸຕິຍະປັນນາດ)
໓. ອະນຸສະຍະປັນນາດ (ຕະຕິຍະປັນນາດ)
໔. ນິກຄະທະປັນນາດ (ຈະຕຸດຖະປັນນາດ)
໕. ຊຸດທະກະອັດທະປັນນາດ (ປັນນາດທີ່ເກີນເຄິ່ງໄປເລັກໜ້ອຍ)

ປັນນາດເຫຼົ່ານີ້ ໃນກະຖາວັດຖຸປະກອນຕັ້ງຢູ່ໃນພຣະສູດເດີມເປັນຫຼັກ ອົບຮົມນິກາຍອື່ນ
ຮຸ່ງເຮືອງໃນສາດສະໜາຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ

ກະຖາວັດຖຸປະກອນມີ ໓໕ ພານະວານ ຈົບ